

ÖZ HABER

Bu, alışlagelmiş genel tarzda bir çeviri değildir. Bu, öncelikle bu çeviriyi orijinal (Arapça) Teksti öğrenebilmek, ve daha sonra onun çok özel “Matematiksel Planı” üzerinde çalışabilmek için bir araç olarak kullanmak isteyebilecek olan kimseler için esasen hazırlanmış bir çeviridir. Bu çeviri mümkün olduğunca “mota mot” bir prensip üzere hazırlanmıştır. Ve “aynı kök arapça kelimeler” mümkün olduğunca daima tek bir “türkçe karşılık kelime” ile çevirilmiştir, bunlar bazen tekst içinde pek anlamlı görünmeseler ve gramer açısından çok da doğru kullanılmış olmasalar dahi. Bu sebeple, okuyucular anlamları bazen tekstin içeriğine göre kendileri tahmin etmelidirler, onların sözlük anlamlarına çok da itibar etmeden.

O halde, bu çeviri yardımıyla okuyucular, umulur ki, orijinal (Arapça) Tekstin genel mantıksal yapısına bir hayli yakınlık kazanabilirler, ve daha sonra ona çok daha kolay bir şekilde geçiş yapabilirler, umarız ki.

BÖLÜM 1

- 1- öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 2- övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi.
- 3- pek acıyandır, en acıyandır.
- 4- yöneticisidir ergi gününün (82/17-19).
- 5- sadece sana hizmet ederiz, ve sadece senden berkitme dileriz.
- 6- ilet bizi ayakta duran yordama (24/46),
- 7- onların üzerine armağan ettiğin o kimselerin yordamına; onların üzerine hınç edilmişlerin dışına, ve sapkınların (56/51).

BÖLÜM 2

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- e, l, m.
 - 2- bu bir yazıttır (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23), onun içinde şüphe olmayan, bir iletidir sakınanlar için. (bkz. öz-okunuş, bölüm 2)
 - 3- o kimseler ki görünmeze inanıyorlar, ve destekleyişi (2/238) ayakta tutuyorlar, ve onları beslediklerimizden harcıyorlar (2/215).
 - 4- ve o kimseler ki inanıyorlar sana doğru indirilmiş olana (39/23) ve senden önce indirilmiş olana (3/3-4), ve sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) hakkında onlar odaklanıyorlar.
 - 5- o şahıslar yetkelerinden bir ileti (39/23) üzerindedirler; ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir.
 - 6- şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler; düzgüttür onların üzerine: onları uyarsan da, veya onları uyarmasan da, asla inanmazlar!
 - 7- öz-otorite kalplerinin üzerine mühür vurdu ve işitmelerinin üzerine, ve görmelerinin üzerinde perdeler (vardır); ve onlar için koca bir çile (var olacaktır).
 - 8- ve ahaliden kimi (var ki) diyor: inandık öz-otoriteye ve son güne! --yetkemizin katında bir gün, bizim bin yılımıza eşit olmalıdır 22/47-- (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62)! ama onlar inanmışlar değildirler.

- 9- aldatıyorlar öz-otoriteyi ve inanmış (2/25-26) o kimseleri; ve aslında aldatmıyorlar, sadece (kendi) canlarını, ama farkedemiyorlar!
- 10- kalplerinde bir hastalık vardır, ve öz-otorite arttırdı onları hastalıkta. ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır), yalan söylüyor olduklarından ötürü.
- 11- ve onlara denildiğinde: yerin içinde bozgunculuk etmeyin (2/27)! dediler: biz yalnızca düzelticilik edenleriz.
- 12- dikkat, şüphesiz onlar, onlar bozgunculuk edenlerdir (2/27); ve fakat farkedemiyorlar.
- 13- ve onlara denildiğinde: inanın, ahalinin inandığı (2/25-26) gibi! dediler: aptalların inandığı gibi mi inanalım? dikkat, şüphesiz onlar, onlar aptallardır; ve fakat bilmiyorlar.
- 14- ve inanmış (2/26) o kimselere rastgeldiklerinde, dediler: inandık! ama şeytanlarına doğru geçip gittiklerinde, dediler: şüphesiz biz sizinle birlikteyiz; biz yalnızca (onlarla) alay edicileriz.
- 15- öz-otorite onlarla alay ediyor, ve ilerletiyor onları taşkınlıkları (7/185-186) içinde; bocalıyorlar.
- 16- o şahıslar o kimseler ki satın aldılar sapkınlığı iletinin (39/23) yerine; ve ticaretleri kar getirmedi, ve olmadılar iletilmişler!
- 17- onların örneği bir ateş tutuşturan o kimsenin örneği gibidir; o vakit (o ateş) onun çevresindekileri aydınlattığında, öz-otorite ışıklarını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı; görmüyorlar.
- 18- sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; ve onlar dönmezler.
- 19- veya gökten bir sağanak gibi, onun içinde karanlıklar ve gürleme ve şimşek (olan); ki parmaklarını kulaklarının içine kılıyorlar yıldırımlardan (ötürü), ölüm endişesiyle. ve öz-otorite inkarcıları (2/26) kuşatıcıdır!
- 20- neredeyse şimşek görmelerini kapıverecek. her vakit onlar için aydınlattığında, yürüdüler onun içinde; ama onların üzerine kararttığında, ayakta kalakaldılar! ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka (büsütün) giderirdi işitmelerini ve görmelerini. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.
- 21- ey ahali, yetkenize hizmet edin (12/40), o kimse ki sizi yarattı ve sizden önceki o kimseleri; ta ki siz sakınasınız.
- 22- o kimse ki kıldı sizin için yeri bir zemin ve göğü bir yapı; ve indirdi gökten bir su ve çıkardı onunla tüm meyvalardan, sizin için bir besin olarak. öyleyse, kılmayın öz-otorite için denkler (28/70 X 21/29), ve siz artık biliyorsunuz (iken)!

23- ve eğer bir şüphe içinde kaldıysanız hizmetkarımızın üzerine indirdiğimizden (39/23), öyleyse getirin bir **BÖLÜM** onun benzerinden; ve çağırın öz-otoriteden başka tanıklarınızı, eğer doğrular idiyerseniz!

24- ama eğer yapamadıysanız -ve asla yapamazsınız- öyleyse ateşten sakının, o şey ki onun tutuşturucusu ahali ve taşlardır; inkarcılar (2/26) için sayılıp hazırlanmıştır.

25- öyleyse müjdele inanmış ve düzelticilikler için çalışmış o kimseleri, ki şüphesiz onlar için bahçeler (var olacaktır), altından nehirler akan:

her vakit ondan (**BÖLÜMDEN**) beslendiklerinde bir meyva (:kelime) ile, bir besin olarak, dediler: bu o şey ki beslendik az önce de! ve böylelikle sunuldu onunla (:besinler) benzeşmeli (:benzer kök & benzer anlamlı kelimeler) olarak. (burada lütfen, hem de grz. 14/24-25) ve onlar için onun (**BÖLÜMÜN**) içinde tertemiz eşler vardır, ve onlar onun içinde sürekli dirler. (bkz. öz-okunuş, tüm bölümlere ait; eşlemeli, benzeşmeli kelimeler tabloları)

26- şüphesiz, öz-otorite çekinmez bir örnek olarak vurmaktan ne bir sivrisineği, ve onun üstündekini (:üstte vurulan örnek). inanmış o kimselere gelince; biliyorlar ki, şüphesiz o yetkelerinden bir gerçektir! ama inkar etmiş o kimselere gelince; diyorlar ki: nedir o, öz-otoritenin dilediği bu örnekle? (o) saptırır onunla çoklarını, ve iletir onunla çoklarını. ama (o) saptırmaz onunla, sadece kalleşleri.

27- o kimseler ki bozuyorlar öz-otoritenin ahdini, onun misakından sonra (tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-6) (incil-mtt. 4/4 & yhn. 6/27 = lk. 6/22-23 & mtt. 7/22-23) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-29), ve kesip parçalıyorlar öz-otoritenin onunla birleştirilmesini emrettiğini, ve yerin içinde bozgunculuk ediyorlar (2/205). o şahıslar onlar kaybedenlerdir!

28- nasıl inkar edebiliyorsunuz öz-otoriteyi, ve ölümler idiniz ve sizi hayatlandırdı? sonra sizi öldürüyor, sonra sizi hayatlandırıyor; sonra ona doğru döndürülüyor (16/28-29 X 32).

29- odur o kimse ki yarattı sizin için yerin içindekileri, topluca; sonra düzce dikeldi göğe doğru, ve onları düzletti yedi gökler olarak. ve o her istem berisinde en bilendir.

30- ve bir zaman yetken melekler için dedi: şüphesiz ben kılacağım yerin içinde bir ardıl! dediler: kılacak mısın onun içinde, bozgunculuk edecek kimseyi onun içinde, ve kan dökecek? ve biz senin övgünle saygılıyız, ve senin için onurluyoruz (iken)? dedi: şüphesiz ben bilirim sizin bilmediklerinizi.

31- ve öğretip bildirdi ademe adları, onun hepsini; sonra sundu onları meleklerin üzerine, ve dedi: havadis verin bana bu nesnelere adlarıyla, eğer doğrular idiyerseniz.

32- dediler: saygılanansın sen; yoktur bilme bizim için, sadece bize öğretip bildirmiş olduğun! şüphesiz sen, sensin en bilen, en buyurgan.

- 33- dedi: ey adem, havadis ver onlara (bunların) adlarıyla! o vakit havadis verdiğinde onlara (bunların) adlarıyla, dedi: demedim mi sizin için: şüphesiz ben bilirim görünmezini göklerin ve yerin; ve bilirim açığa vurduklarınızı, ve gizli tutuyor olduklarınızı!
- 34- ve o zaman dedik melekler için: eğilin adem için! ve eğildiler, sadece iblis; (o) diretti ve büyüklendi, ve inkarcılardan oldu.
- 35- ve dedik: ey adem, yerleş, sen ve eşin, bahçeye! ve yiyin ondan bolca, nereden isterseniz; fakat yaklaşmayın bu ağaca, yoksa olursunuz haksızlık etmişlerden.
- 36- ama kaydıldı onları şeytan ondan, ve çıkardı onları onun içinde olduklarından. ve dedik: inin, sizin bazınız bazısına düşman olarak! ve sizin için yerin içinde bir konaklama ve geçimlik (var olacaktır), bir süreye doğru.
- 37- ve kavuşup aldı adem yetkesinden (bazı) kelimeler; ve (o da) onun üzerine pardonladı. şüphesiz o, odur en pardonlayıcı, en acıyan.
- 38- dedik: inin ondan, topluca. ve ne vakit gelirse size benden bir ileti (39/23); artık kim izlerse benim iletimi, yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.
- 39- ama inkar etmiş ve işaretlerimizi (6/4 & 26/5) yalanlamış o kimseler ise; (işte) o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır; onlar onun içinde sürekli dirler.
- 40- ey israilin oğulları, anın armağanımı, o şey ki armağan ettim sizin üzerinize, ve yerine getirin ahdimi (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-3), ki yerine getireyim ahdinizi (tevrat-tsn. 26/17-19); ve sadece benden çekinin.
- 41- ve inanın indirmiş olduğuma (39/23) yanınızdakini doğrulayıcı olarak (tevrat-tsn. 32/1-4), ve olmayın ilki onu inkar edenin, ve satmayın işaretlerimi (6/4 & 26/5) azıcık bir değere; ve sadece benden sakının.
- 42- ve örtmeyin gerçeği sahte ile (35/31 X 2/78-79), ve gizlemeyin gerçeği ve siz biliyorsunuz (iken).
- 43- ve ayakta tutun destekleyişi ve verin arınma payını (tevrat-tsn. 6/4-7 & 14/28-29); ve kıvrılın kıvrılanlarla birlikte (48/29).
- 44- emrediyorsunuz (öyle mi) ahaliye erdemliliği, ve unutuyorsunuz (kendi) canlarınızı, ve siz ezberleyip duruyorken yazıtı? hala akletmeyecek misiniz (21/10)?
- 45- ve berkitme dileyin kararlılık ile, ve destekleyiş (33/56) ile. ve şüphesiz o mutlak büyüktür, sadece kaygı duyanların üzerinde.
- 46- o kimseler ki sanıp anlıyorlar, şüphesiz onlar rastgeleceklerdir yetkelerine; ve şüphesiz onlar ona doğru döneceklerdir.
- 47- ey israilin oğulları, anın armağanımı, o şey ki armağan ettim sizin üzerinize; ve şüphesiz ben lütuflandırdım sizi kalabalıkların üzerinde (tevrat-tsn. 4/32-35).
- 48- ve sakının (o) günden, ki bir can bir can için karşılık veremez, hiçbir istemle, ve ondan kabul edilmeyecek bir aracılık, ve ondan alınmayacak bir denklik; ve onlar yardım edilmeyecekler.

49- ve bir zaman kurtardık sizi firavun ailesinden, sürüklüyorlardı sizi en çirkin çileye, boğazlıyorlardı oğullarınızı, ve -utançla- hayatta bırakıyorlardı kadınlarınızı; ve bunun içinde bir test (vardır) yetkenizden, koca!

50- ve bir zaman yarıp ayırdık sizin için denizi, ve kurtardık sizi; ve boğduk firavun ailesini, ve siz gözlüyordunuz (iken).

51- ve bir zaman sözleşti musayla, kırk gece için; sonra edindiniz buzağıyı onun peşinden, ve siz haksızlık edenlerdiniz.

52- sonra affettik sizden, bunun peşinden; ta ki siz şükredesiniz.

53- ve o zaman verdik musaya yazıtı ve ayırışı, ta ki siz --şimdi--

iletilesiniz (39/23 = 11/17). (ve bkz. -tümüyle- musa peygamberin sözleri)

54- ve o zaman dedi musa halkı için: ey halkım, şüphesiz siz haksızlık ettiniz canlarınıza, edinmenizle buzağıyı. öyleyse pardonlayın evrilticinize doğru, ve bitirin canlarınızı! bu, daha iyidir sizin için evrilticinizin katında. ve (o da) sizin üzerinize pardonladı. şüphesiz o, odur en pardonlayıcı, en acıyan.

55- ve bir zaman dediniz: ey musa, asla inanmayacağız senin için, öz-otoriteyi görmemize kadar, açıkça! ve yakalayıp aldı sizi yıldırım, ve siz gözlüyordunuz (iken).

56- sonra uyandırdık sizi, ölümünüzün peşinden; ta ki siz şükredesiniz.

57- ve gölgelendirdik sizin üzerinize bulutları, ve indirdik sizin üzerinize helvayı ve bildircını. yiyin kalitelilerinden sizi beslediklerimizin! ama bize haksızlık etmediler, ve fakat (kendi) canlarına haksızlık ediyor oldular.

58- ve bir zaman dedik: girin bu şehre, ve yiyin ondan, nerede isterseniz, bolca! ve girin kapıdan, eğilenler olarak, ve deyin: “sefalar etti,” ki bağışlayalım sizin için hatalarınızı; ve arttıracamız (mükafatlarda) güzellik edicileri.

59- ama değiştirdiler haksızlık etmiş o kimseler (başka) deyişi, dışında o şeyin onlar için denilmiş (= “sefalar etti”) olanın! ve indirdik haksızlık etmiş o kimselerin üzerine bir iğrençlik gökten, kalleşlik ediyor olduklarından ötürü.

60- ve bir zaman sulama diledi musa halkı için, ve dedik: vur değneğinle taş! ve fıskırdı ondan on iki pınar. muhakkak bildi tüm insani bölükler içme yerlerini. yiyin ve için öz-otoritenin besininden; ve karıştırmayın yerin içinde bozguncular (olarak)!

61- ve o zaman dediniz: ey musa, asla kararlılık göstermeyeceğiz tek yiyecek üzerine! öyleyse çağır bizim için yetkeni, çıkarsın bizim için yerin bitirdiklerinden: baklasından ve acurundan ve sarmısağından ve mercimeğinden ve soğanından! dedi: değiştirmek mi istiyorsunuz o şeyi, (ki) o daha düşüktür o şeyle, (ki) o daha iyidir? o halde inin mısıra; şüphesiz, sizin için (var orada) sormuş olduğunuz! ve vuruldu onların üzerine horluk ve sefalet, ve uğradılar bir hınca öz-otoriteden. bu çünkü şüphesiz onlar inkar ediyor oldular öz-otoritenin işaretlerini, ve bitiriyorlardı havadisçileri gerçeğin dışındakiyle (2/78-79). bu çünkü tam baş kaldırdılar, ve düşmanlık ediyor oldular.

62- şüphesiz, inanmış o kimseler, ve bağlılanmış o kimseler (:yahudiler), ve yardımcılar (:hristiyanlar), ve yönelişçiler (:araplar); kim inanırsa öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3) (incil-1k. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), artık onlar için ücretleri yetkelerinin katındadır. ve yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir!

63- ve bir zaman aldık misakinizi, ve yükselttik üstünüzde tepeyi: alın size vermiş olduğumu kuvvetle, ve anın onun içindekini; ta ki siz sakınasınız.

64- sonra yüz çevirdiniz, bunun peşinden. eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfu sizin üzerinize, ve acıması, mutlaka olacaktınız kaybedenlerden.

65- ve muhakkak bildiniz düşmanlık etmiş o kimseleri sizden, sebt (:cumartesi günü yasağı; tesniye 5/12-15) içinde. ve dedik onlar için: olun sinmiş maymunlar!

66- ve kıldık onu bir felaket onun ellerinin arasındakiler için, ve ardındakiler için (4/47); ve bir öğüt (alma konusu) sakınanlar için!

67- ve bir zaman dedi musa halkı için: şüphesiz, öz-otorite size emrediyor boğazlamanızı bir sığırı. dediler: ediniyor musun bizi (bununla) bir alay konusu? dedi: sığınırım öz-otoriteye cahillerden olmamdan!

68- dediler: çağır bizim için yetkeni, açıklasın bizim için, nedir o? dedi: şüphesiz o diyor: şüphesiz o bir sığırdır, değildir pek yaşlı ve değildir pek genç; ortancadır bunun arasında. öyleyse yapın emredildiğinizi!

69- dediler: çağır bizim için yetkeni, açıklasın bizim için, nedir rengi? dedi: şüphesiz o diyor: şüphesiz o sarı bir sığırdır, parlaktır rengi, mutlu eder gözleyenleri.

70- dediler: çağır bizim için yetkeni, açıklasın bizim için, nedir o? şüphesiz, sığırlar benzeştiler bizim üzerimize! ve şüphesiz biz, eğer öz-otorite isterse, mutlak iletilmişler (oluruz).

71- dedi: şüphesiz o diyor: şüphesiz o bir sığırdır, hor kullanılmamış yeri eşeleyerek ve ekini sulayarak, teslim edilmiş, onun içinde alaca olmayan! dediler: şimdi geldin gerçekte! ve boğazladılar onu; ama neredeyse yapmayacaklardı.

72- ve o zaman bitirmiştiniz bir canı, ve çekişmiştiniz onun hakkında. ve öz-otorite çıkarıcıdır gizliyor olduklarınızı!

73- ve dedik: vurun ona, bir kısmıyla onun! böylece hayatlandırır öz-otorite ölüleri, ve gösterir size işaretlerini (11/120 = 16/101), ta ki siz akledesiniz!

74- sonra katılaştı kalpleriniz, bunun peşinden; ve o taşlar gibidir, veya daha şiddetlidir katılıkta. ve şüphesiz, taşlardan (var ki) fıskırıyor ondan nehirler; ve şüphesiz, ondan (var ki) yarılıyor ve çıkıyor ondan su; ve şüphesiz, ondan (var ki) yuvarlanıyor ürpertisinden öz-otoritenin! ve öz-otorite habersiz değildir çalışıklarınızdan.

75- umuyor musunuz, inanacaklar diye sizin için; ve muhakkak (var) idiyken bir bölük onlardan, işitiyorlar kelamını (14/24-25) öz-otoritenin, sonra kaydırıyorlar onu (4/46), tam onu akletmelerinin peşinden, ve onlar biliyorlar (davud 63/22-23 = 44/5 X 10) iken?

- 76- ve rastgeldiklerinde inanmış (2/26) o kimselere, dediler: inandık! ama geçip gittiklerinde onların bazısı bazısına doğru, dediler: anlatıyor musunuz onlara açıverdiklerini öz-otoritenin sizin üzerinize (3/78), sizi delillendirsinler diye onunla yetkenizin katında? hala akletmeyecek misiniz?
- 77- bilmiyorlar mı, şüphesiz öz-otorite bilmektedir (o) sakladıklarını, ve ilan ettiklerini?
- 78- ve onlardan eğitimsizler (vardır); bilmiyorlar yazıtı (3/3-4), sadece kuruntular. ve değildir onlar, sadece sanıyorlar.
- 79- öyleyse yazıklar olsun --bunların (3/3-4) dışındaki-- o yazıtı (kendi) elleriyle yazan o kimseler için, sonra diyenler: bu, öz-otoritenin katındandır! satabilsinler diye onu azıcık bir değere. yazıklar olsun onlar için ellerinin yazdıklarından ötürü, ve yazıklar olsun onlar için kazandıklarından ötürü!
- 80- ve dediler: asla dokunmayacak bize ateş, sadece sayılı günler! de ki: edindiniz mi öz-otoritenin katında bir ahid -ki asla çeliştirmez öz-otorite (kendi) ahdini- yoksa diyor musunuz öz-otorite üzerine bilmediklerinizi?
- 81- hayır, kim kazanırsa bir çirkinlik (2/26-27), ve kuşatırsa onu hatası; (işte) o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde sürekli dirler.
- 82- ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25-26) o kimseler ise; (işte) o şahıslar bahçenin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde sürekli dirler.
- 83- ve bir zaman aldık misakını israil oğullarının: hizmet etmeyeceksiniz, sadece öz-otoriteye (12/40 & tevat-tsn. 4/2); ve doğuruculara (:ana baba) güzellikle, ve yakınlık sahiplerine ve yetimlere ve yoksullara, ve deyin ahaliye güzel tarzda; ve ayakta tutun destekleyişi ve verin arınma payını (tevat-tsn. 6/4-7 & 14/28-29). sonra yüz çevirdiniz, sadece bir azınlık sizden; ve siz surat çevirenlersiniz!
- 84- ve bir zaman aldık misakınızı: dökmeyeceksiniz kanlarınızı, ve çıkarmayacaksınız canlarınızı diyarlarınızdan! sonra onayladınız, ve siz tanıklık ediyordunuz (iken).
- 85- ama sonra siz, bu şahıslarsınız: bitiriyorsunuz canlarınızı, ve çıkarıyorsunuz sizden bir bölüğü diyarlarından, onların aleyhine birbirinize sırt çıkarak, suçla ve düşmanlıkla! ve eğer size gelirlerse tutsaklar olarak, fidyeliyorsunuz onları; ve o yasaklanmış idi sizin üzerinize, onların çıkarılmaları! öyleyse inaniyor musunuz yazıtın (sadece) bir kısmına, ve inkar (mı) ediyorsunuz bir kısmını? değildir karşılığı bunu yapan kimsenin sizden, sadece aşağılanma yakın hayat içinde; ve kalkış gününde çevirilecekler en şiddetli çileye doğru! ve öz-otorite habersiz değildir çalıştıklarınızdan.
- 86- o şahıslar o kimseler ki satın aldılar yakın hayatı sonraki zaman yerine. öyleyse hafifletilmeyecek onlardan çile; ve onlar yardım edilmeyecekler.
- 87- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, ve saldı onun peşinden gönderilmişleri. ve verdik meryem oğlu isaya açık belgeleri; ve güçlendirdik onu onurlu ruh (isa 43/41) ile. öyleyse her vakit size geldiğinde bir gönderilmiş canlarınızın heveslenmediği ile, büyüklük tasladınız (değil mi); ve bir bölüğü yalanladınız, ve bir bölüğü bitiriyordunuz?

88- ve dediler: kalplerimiz zırlıdır! hayır, lanetledi onları öz-otorite, inkarları sebebiyle! ve bir azınlık (dışında), inanmazlar (işaya 10/21-22).

89- ve o vakit geldiğinde onlara bir yazıt (39/23) öz-otoritenin katından, doğrulayıcı olarak yanlarındakini (tevrat-tsn. 32/1-4) -ki bundan önce açılıveriş diliyor idiler inkar etmiş (11/110) o kimseler üzerine- fakat o vakit geldiğinde onlara tanıdıkları (2/146), inkar ettiler onu. öyleyse öz-otoritenin laneti inkarcıların üzerinedir!

90- ne adidir canlarını sattıkları onun için, ta ki inkar etsinler öz-otoritenin indirmiş olduğunu (39/23), bencillikle, öz-otorite indirdi diye kendi lütfundan, kimin üzerine isterse hizmetkarlarından. ve (böylelikle) uğradılar bir hınç üzerine hınca. ve inkarcılar (2/26-27) için rezil edici bir çile (var olacaktır).

91- ve onlar için denildiğinde: inanın öz-otoritenin indirmiş olduğuna (39/23), dediler: inanırız bizim üzerimize indirilmiş olana! ve inkar ediyorlar onun ardındakini. halbuki o bir gerçektir, doğrulayıcı olarak yanlarındakini (tevrat-tsn. 32/1-4). de ki: öyleyse ne için bitiriyordunuz öz-otoritenin havadisçilerini daha önce, eğer inananlar idiyseyiz?

92- ve muhakkak geldi size musa açık belgelerle, sonra edindiniz buzağıyı onun peşinden; ve siz haksızlık edenlersiniz!

93- ve bir zaman aldık misakınızı, ve yükselttik üstünüzde tepeyi: alın size vermiş olduğumu kuvvetle, ve işitin. dediler: işittik ve baş kaldırdık! ve içirildiler kalplerinin içine buzağıyı, inkarları sebebiyle. de ki: ne adidir onunla size emrettiği (bu) inancınızın, eğer inananlar idiyseyiz.

94- de ki: eğer (sadece) sizin için idiyse sonraki diyar öz-otoritenin katında, has olarak, ahaliden başka; öyleyse derhal kuruntulayın ölümü, eğer doğrulardan idiyseyiz.

95- ve asla kuruntulamayacaklar onu, sonsuza dek, ellerinin takdim ettiklerinden ötürü (işaya 30/8-14 & 50/10-11)! ve öz-otorite bilendir (o) haksızlık edicileri (39/23-24).

96- ve mutlaka bulacaksın onları ahalinin en hırslıları hayat üzerine, ve ortak koşmuş (22/17) o kimselerden (bile daha çok). onlardan (her) biri arzular ki, keşke ömürlendirilse bin sene! ve o değildir onu alıkoyacak çileden, ömürlendirilse (bile o kadar). ve öz-otorite görendir çalıştıklarını.

97- de ki: kim olursa bir düşman cibrile, (bilsin ki), şüphesiz o indirdi onu (2/25-26) senin kalbinin üzerine, öz-otoritenin izniyle, doğrulayıcı olarak ellerinin arasındakini (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = lk. 8/11-15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25); ve bir ileti (39/23) ve bir müjde olarak inananlar için!

98- kim olursa bir düşman öz-otoriteye, ve meleklerine, ve gönderilmişlerine, ve cibrile ve mikale; şüphesiz, öz-otorite de bir düşmandır (bu) inkarcılara!

99- ve muhakkak indirdik sana doğru apaçık işaretler (6/4 & 26/5); ve inkar etmez onları, sadece kallesler (2/26).

100- (değil) mi ki, her vakit ahdettiklerinde bir ahid, (sonra) attı onu bir bölük onlardan? hayır, onların çoğu inanmazlar.

101- ve o vakit geldiğinde onlara bir gönderilmiş öz-otoritenin katından (2/23-26), doğrulayıcı olarak yanlarındakini (musa 18/18-19 = 32/1-3) (isa 43/13 = 21/21-27) (muhammed 3/81-82 & 33/7-8 = 18/15 & 11/16-17), attı kendilerine yazıt verilmiş o kimselerden bir bölük öz-otoritenin yazıtını (39/23) sırtlarının arkasına, sanki şüphesiz onlar hiç bilmiyorlarmış (gibi)!

102- ve izlediler şeytanların aktardıklarını süleymanın yönetimi hakkında (birinci krallar 11/1-10). ama inkar etmedi süleyman; ve fakat (o) şeytanlar inkar ettiler. öğretip bildiriyorlardı ahaliye sihri, ve indirilmiş olanı iki melek üzerine, babilde, haruta ve maruta. ve (melekler) öğretip bildirmiyorlardı (hiç) birine, diyene kadar: biz yalnızca bir denemeyiz; öyleyse inkar etme! ama öğrenip biliyorlardı onlardan onunla ayıranı bir kişiyle eşinin arasını. ama (sonra) onlar değildi onunla darlık vericiler (hiç) birine, sadece öz-otoritenin izniyle. ama öğrenip biliyorlardı onları darlığa sokanı, ve onlara fayda sağlamayanı. ve muhakkak bildiler, her kim satın alırsa onu, yoktur onun için sonraki zaman içinde hiç pay! ve ne adidir canlarını sattıkları onun için; keşke biliyor olsalardı!

103- eğer şüphesiz onlar inansalardı (2/25-26), ve sakınsalardı, mutlak ödül öz-otoritenin katından en iyidir; keşke biliyor olsalardı!

104- ey inanmış o kimseler, demeyin: “güt bizi,” ama deyin: “gözet bizi,” ve işitin! ve inkarcılar (2/26) için acıklı bir çile (var olacaktır).

105- arzulamaz inkar etmiş o kimseler yazıt grubundan (2/26-27), ve ortak koşucular (22/17), sizin üzerinize indirilmesini bir iyiliğin yetkenizden. ve öz-otorite tahsis eder kendi acımasını, kime isterse. ve öz-otorite koca lütuf sahibidir (10/57-58).

106- ne iptal ettirdiysek işaretlerden (:benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203), veya unutturduysak onları; getiririz daha iyilerini onlardan, veya benzerlerini onların. (bkz. öz-okunuş, tüm bölümlerin tablo altlarında yer alan tüm --iptal ettirilmiş, veya unutturulmuş-- benzeşmeli kelimeler birimleri; ve sonra bunların yerine --daha iyileri, veya benzerleri olarak-- getirilmiş tablolar üzerindeki tüm eşlemeli, benzeşmeli kelimeler birimleri.) (bu konuda biraz daha detaylı & açıklamalı bilgi için, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.) bilmedin mi, şüphesiz öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür!

107- bilmedin mi, şüphesiz öz-otorite, onun içindir göklerin ve yerin yönetimi? ve yoktur sizin için öz-otoriteden başka hiçbir rehber (7/196 X 18/102), ve yardımcı.

108- yoksa diliyor musunuz sorgulamayı gönderilmişinizi, musanın sorgulandığı gibi daha önce (tevat-çkş. 17/1-7)? ve kim değiştirirse inkarı inancın yerine (25/48-50), muhakkak (o) saptı düz yoldan!

109- arzuladı yazıt grubundan çoğu, keşke çevirebilseler sizi diye inancınızın peşinden inkarcılar (haline), canlarının katından (çıkan) bir kıskançlık sebebiyle, onlar için gerçeğin tam açığa çıkmasının peşinden. ama affedin ve geçiverin, öz-otorite emrini getirinceye kadar. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

110- ve ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41). ve ne takdim ederseniz canlarınız için bir iyilikten (16/30), bulacaksınız onu öz-otoritenin katında. şüphesiz, öz-otorite çalışıklarınızı (2/25) görendir.

111- ve dediler: asla giremeyecek bahçeye, (ancak) sadece kim olursa bir bağlılanan (:yahudi), veya bir yardımcı (:hristiyan)! bu, onların kuruntularıdır. de ki: o halde sergileyin kanıtınızı, eğer doğrular idiyerseniz (ışaya 42/6-7)!

112- evet, kim teslim ederse yüzünü öz-otorite için, ve o bir güzellik edici (39/23 & 34) olduğu halde, onun için ücreti yetkesinin katındadır. yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir!

113- ve tutunucular (:yahudiler) dediler: değildir yardımcılar (:hristiyanlar) bir istem üzerinde! ve yardımcılar (:hristiyanlar) dediler: değildir tutunucular (:yahudiler) bir istem üzerinde! ve onlar ezberliyorlar iken yazıtı (incil-mtt. 9/16-17)? böyle dedi bilmeyen o kimseler de (:araplar), onların deyişlerinin benzerini. ve öz-otorite buyruk verecektir onların arasında, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları şeylerde (3/84-85 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68).

114- ve kim (olabilirdi) daha haksız öz-otoritenin eğiliş yapılarını (17/1) meneden kimseden, ta ki anılmasın diye onların içinde onun adı, ve çabalayan onların yıkımı için? o şahıslar, artık onlar için olacak (şey) değildir girmeleri onlara, sadece korkanlar olarak! onlar için yakın zaman içinde bir aşağılanma (vardır); ve onlar için sonraki zaman içinde koca bir çile (var olacaktır).

115- ve öz-otorite içindir doğu ve batı; ve her nereye çevrilseniz, işte oradadır öz-otoritenin yüzü! şüphesiz, öz-otorite en geniştir, en bilendir.

116- ve dediler: edindi öz-otorite bir doğurulmuş (19/34-36)! saygılanandır o! hayır, onun içindir göklerin ve yerin içindekiler; hepsi onun için boyun eğmişlerdir.

117- var edicisidir göklerin ve yerin. ve bir emri kılıp bitirdiği zaman, (sonra) yalnızca der onun için: “ol,” ve (o da daha önceden onun kılıp bitirdiği o tarzda, ve tayin ettiği sürede) oluverir (77/20-23 & 78/14-16 & ...)!

118- ve dedi (tevrati) bilmeyen (tsn. 18/16-18) o kimseler: öz-otorite bize kelam etmeli, veya bir işaret bize gelmeli değil miydi? aynen böyle dedi onlardan önceki o kimseler de, onların deyişlerinin benzerini; kalpleri benzeşti. muhakkak açık ettik işaretleri (:herbir bölüme ait; ikişerli, benzeşmeli kelimeler tabloları 6/4 & 26/5) odaklanacak bir halk için (39/23 & 34-35)!

119- şüphesiz biz gönderdik seni gerçek (35/31) ile, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak. ve (sen) sorulmayacaksın korlu alevin arkadaşlarından (5/99).

120- asla hoşnut olmaz senden (o) tutunucular (:yahudiler), ve yardımcılar (:hristiyanlar), sen izleyene kadar onların uygulamalarını (9/31). de ki: şüphesiz, öz-otoritenin iletisi (39/23), işte odur iletisi! ve eğer izlersen onların heveslerini, bilgiden sana gelen bu şeyin (4/166) peşinden, artık olmaz senin için öz-otoriteden hiçbir rehber (7/196), ve yardımcı!

121- o kimseler ki verdik onlara yazıtı (3/3-4), (onlardan) onu çalışıp izleyenler gerçek çalışıp izlemesiyle onun, (işte) o şahıslar inanırlar (2/25-26) ona. ama kim inkar ederse (2/26-27) onu, o şahıslar onlar kaybedenlerdir!

122- ey israilin oğulları, anın armağanımı, o şey ki armağan ettim sizin üzerinize; ve şüphesiz ben lütuflandırdım sizi kalabalıkların üzerinde (tevrat-tsn. 26/18-19).

123- ve sakının (o) günden, ki bir can bir can için karşılık veremez, hiçbir istemle, ve kabul edilmeyecek ondan bir denklik, ve fayda sağlamayacak ona bir aracılık (2/254); ve onlar yardım edilmeyecekler.

124- ve bir zaman yetkesi test etti ibrahimi (bazı) kelimelerle, ve (o da) tamamladı onları. dedi: şüphesiz ben kılacağım seni ahali için bir öncü! dedi: ve soyumdan da? dedi: ahdim erişmez haksızlık edicilere (31/13) ~ (39/24).

125- ve bir zaman kıldık evi bir ödül yeri ahali için, ve bir güvenlik yeri. öyleyse edinin ibrahimin kalkış makamından bir destekleme yeri! ve ahidledik ibrahime ve ismaile: temiz tutun evimi dolaşanlar için ve kapananlar için, ve kıvrılıcılar ve eğiliciler için.

126- ve o zaman ibrahim dedi: yetkem, kıl bu beldeyi (:mekke & arabistan) bir güvenlik yeri; ve besle onun grubunu meyvalarla (2/25-26), kim inanırsa onlardan öz-otoriteye ve son güne (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) == (kuran 3/55 = 43/61-62)! dedi: ve kim de inkar ederse (2/26-27), ona geçimlik vereceğim bir azıcık; sonra onu darlığa iteceğim ateşin çilesine doğru. ve ne adi bir varış yeridir (o)!

127- ve bir zaman yükseltiyordu ibrahim temellerini evin, ve ismail: yetkemiz, kabul et bizden; şüphesiz sen, sensin en iştirici, en bilen!

128- yetkemiz, ve kıl bizi teslim olmuşlar senin için, ve soyumuzdan da teslim olmuş bir kitle senin için. ve göster bize yöntemlerimizi (22/34); ve pardonla bizim üzerimize. şüphesiz sen, sensin en pardonlayıcı, en acıyan!

129- yetkemiz, ve uyandır onların içinde bir gönderilmiş (:muhammed resul), onlardan, aktarıp ilet sin onların üzerine senin işaretlerini, ve (böylelikle) öğretip bildirsin onlara yazıtı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) ve buyuruyu, ve arındırsın onları. (kuran 3/81 = 33/7-8) (ve bu bağlamda, lütfen bkz. -tümüyle- muhammed peygamberin sözleri) şüphesiz sen, sensin en üstün, en buyurgan!

130- ve kim kaçınabilirdi ibrahimin uygulamasından (6/161 = 12/40), sadece (kendi) canını aptallayan kimse! ve muhakkak seçtik onu yakın zaman içinde; ve şüphesiz o sonraki zaman içinde de düzeltililerdendir.

131- bir zaman dedi ona yetkesi: teslim ol! dedi: teslim oldum, kalabalıkların yetkesi için!

132- ve salık verdi ibrahim onu oğullarına, ve yakub: ey oğullarım, şüphesiz öz-otorite seçti sizin için (bu) ergiyi; öyleyse ölmeyin, sadece ve siz teslim olmuşlar (3/84) olarak.

133- yoksa tanıklar mı idiniz ölüm yakuba hazırlaştığında? o zaman dedi oğullarına: neye hizmet edeceksiniz, benim peşimden? dediler: hizmet edeceğiz otoritene ve babalarımızın otoritesine, ibrahimin ve ismailin ve ishakın; tek otorite (28/70)! ve biz onun için teslim olmuşlarız.

134- bu bir kitleydi, muhakkak geçti. onun içindir kazandığı, ve sizin içindir kazandığımız. ve (siz) sorulmayacaksınız onların çalışmış olduklarından.

135- ve dediler: olun bir bağlılanan (:yahudi), veya bir yardımcı (:hristiyan), ki iletilesiniz! de ki: hayır, ibrahimin uygulaması, birleyici olan (6/161); ve olmadı (o) ortak koşuculardan (18/26 X 42/21).

136- deyin ki: inandık öz-otoriteye, ve indirilmiş olana (5/48) bize doğru, ve indirilmiş olana ibrahime ve ismaile ve ishaka ve yakuba ve torunlara doğru, ve verilmiş olana musaya ve isaya, ve verilmiş olana havadisçilere (5/44) yetkelerinden. ayırmayacağız onlardan (hiç) birinin arasını; ve biz onun için teslim olmuşlarız.

137- ve eğer inanırlarsa ona inandığımızın benzeri gibi, muhakkak iletilmişlerdir. ama eğer yüz çevirirlerse, onlar yalnızca bir yarılıp diklenme içindedirler. ve öz-otorite yeterli olacaktır sana onlara karşı! ve o en işiticidir, en bilendir.

138- (bu), öz-otoritenin gıdalandırmasıdır; ve kim daha güzel (olabilirdi) öz-otoriteden gıdalandırmada? ve biz onun için hizmet edenleriz (12/40) ~ (53/62).

139- de ki: delilleşiyor musunuz bizimle öz-otorite hakkında, ve o bizim yetkemiz ve sizin yetkeniz iken? ve bizim içindir çalışmalarımız, ve sizin içindir çalışmalarınız; ve biz onun için has kılanlarız (39/2-3) ~ (40/14).

140- yoksa diyor musunuz: şüphesiz, ibrahim ve ismail ve ishak ve yakub ve torunlar ancak bağlılananlar (:yahudiler), veya yardımcıları (:hristiyanlar) idiler? de ki: siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa öz-otorite mi? ve kim daha haksız (olabilirdi) öz-otoriteden bir tanıklığı (kendi) katında gizleyen kimseden (2/146)? ve öz-otorite habersiz değildir çalıştıklarınızdan.

141- bu bir kitleydi, muhakkak geçti. onun içindir kazandığı, ve sizin içindir kazandığımız. ve (siz) sorulmayacaksınız onların çalışmış olduklarından.

142- ahaliiden (bazı) aptallar diyecek: ne çevirdi onları yönlerinden, o şey ki onun üzerinde idiler? de ki: öz-otorite içindir doğu da ve batı da. iletir (o), kimi isterse, ayakta duran bir yordama doğru (24/46)!

143- ve böylece kıldık sizi orta bir kitle, olasıınız diye tanıklar ahalinin üzerine, ve olsun gönderilmiş sizin üzerinize bir tanık. ve kılmadık (artık onu) yön, o şey ki onun üzerinde idin, sadece ayırıp bilelim diye gönderilmiş izleyecek kimseyi, topukları üzerinde geri dönecek kimseden. ve mutlak büyük idi (o), sadece öz-otoritenin iletildiği (39/23) o kimseler üzerine. ve öz-otorite olmuş değildir heba edecek inancınızı (2/25-26). şüphesiz, öz-otorite ahaliye karşı mutlak en şefkatlidir, en acıyandır.

144- muhakkak görüyoruz yüzünü döndürüşünü göğün içine! öyleyse mutlaka çevireceğiz seni (o) yöne, ondan hoşnut olacağın. öyleyse çevir yüzünü (artık) yasaksal eğiliş yapısının tarafına! ve her nerede olsanız, çevirin yüzünüzü (artık) onun tarafına! ve şüphesiz, kendilerine yazıt verilmiş o kimseler mutlaka biliyorlar ki, şüphesiz o bir gerçektir yetkelerinden (zebur ~ mezmurlar 55/6-8 & 138/1-5). ve öz-otorite habersiz değildir çalıştıklarınızdan.

145- ve eğer getirsen kendilerine yazıt verilmiş o kimselere her işareti (6/4), izlemezler senin yönünü. ve sen de değilsin izleyecek onların yönlerini. ve onların bazısı da değildirler izleyecek bazısının yönünü. ve eğer izlersen onların heveslerini, bilgiden (burada) sana gelenin (4/166) peşinden; şüphesiz sen, o zaman, mutlak haksızlık edenlerden (olursun).

146- o kimseler ki verdik onlara yazıtı (3/3-4), işte tanıyorlar onu (2/23-26) kendi oğullarını tanıdıkları gibi (işaya 11/1-2 = hoşea 14/6-10) (incil-yhn. 6/27 = lk. 8/11 & mtt. 13/31-32) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25). ama şüphesiz, onlardan bir bölüm mutlaka gizliyorlar gerçeği, ve onlar biliyorlar (iken).

147- gerçek (35/31) yetkendir; öyleyse sakın olma kuşku duyanlardan!

148- ve hepsi için bir yüz yönü vardır, onun (kendi yüzünü) çevireceği ona (5/48); öyleyse yarışın iyiliklerde (16/30). her nerede olsanız, getirecektir sizi öz-otorite, topluca. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

149- ve nereden çıkarsan, çevir (artık) yüzünü yasaksal eğiliş yapısının tarafına! ve şüphesiz o mutlak bir gerçektir yetkenden. ve öz-otorite habersiz değildir çalışıklarınızdan.

150- ve nereden çıkarsan, çevir (artık) yüzünü yasaksal eğiliş yapısının tarafına; ve her nerede olsanız, çevirin (artık) yüzlerinizi onun tarafına! kesinlikle olmayacaktır ahali için sizin aleyhinize bir delil, sadece onlardan haksızlık etmiş (39/24) o kimselerce. öyleyse ürpermeyin onlardan, ve ürperin benden; ki tamamlayayım armağanımı (93/11) sizin üzerinize, ve ta ki siz iletilesiniz (39/23).

151- öyle ki gönderdik sizin içinizde bir gönderilmiş, sizden, aktarıp iletiyor sizin üzerinize işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve arındırıyor sizi; ve (böylelikle) öğretip bildiriyor size yazıtı (39/23) ve buyuruyu (10/1), ve öğretip bildiriyor size (daha önceden) hiç bilmiyor olduklarınızı (11/49).

152- öyleyse anın beni, ki anayım sizi. ve şükredin benim için, ve inkar etmeyin beni.

153- ey inanmış o kimseler, berkitme dileyin kararlılık ile, ve destekleyiş (33/56) ile. şüphesiz, öz-otorite kararlılık gösterenlerle birlikte.

154- ve demeyin öz-otoritenin yolunda (9/111) bitirilen kimseler için: “ölülerdir!” hayır, hayatlılardır; ve fakat farkedemiyorsunuz.

155- ve mutlaka test edeceğiz sizi, bir istemle, korkudan ve açlıktan, ve eksiltmeyle mallardan ve canlardan ve meyvalardan. öyleyse müjdele kararlılık gösterenleri!

156- o kimseler ki, onlara sürdüğü zaman bir sürütünüm, dediler: şüphesiz biz öz-otorite içiniz; ve şüphesiz biz ona doğru dönücüleriz!

157- o şahıslar, (işte) onların üzerindedir yetkelerinden destekleyişler, ve bir acıma; ve o şahıslar onlar iletilmişlerdir (39/23).

- 158- şüphesiz, --sol tarafta-- “değerli,” ve --sağ tarafta-- “kıymetli,” öz-otoritenin sembollerindedir. öyleyse kim ziyaret ederse evi, veya turlarsa, günah yoktur onun üzerine, dolaşmasında o ikisini. (bkz. öz-okunuş, tüm bölümlere ait, ve toplam yedi çift formül altında planlanmış olan tüm o “ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablolarının” yedişerli olarak ve sağlı & sollu yerleştirileceği iki muhafız yapıya dair yapılmış bir gönderme olmalıdır.) ve kim uyumlarsa bir iyilik (16/30), şüphesiz öz-otorite en şükürleyendir, en bilendir.
- 159- şüphesiz, gizleyen o kimseler indirdiğimizi açık belgelerden ve iletiden (39/23), tam onu açık etmemizin peşinden ahali için, yazıtın içinde- o şahıslar, (işte) lanetler onları öz-otorite, ve lanetler onları (tüm) lanetleyiciler.
- 160- sadece (müstesna) pardonlayan ve düzelticilik eden (2/25), ve açık eden o kimseler; o şahıslar, (işte) pardonlarım onların üzerine. ve ben en pardonlayıcıyım, en acıyanım.
- 161- şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler, ve (sonra) ölmüşler ve onlar inkarcılar iken; o şahıslar, (işte) onların üzerinedir laneti öz-otoritenin, ve meleklerin ve ahalinin, topluca.
- 162- sürekliler (olarak) onun içinde; hafifletilmeyecek onlardan çile, ve onlar gözlenilmeyecekler.
- 163- ve otoriteniz tek bir otoritedir; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! pek acıyandır, en acıyandır.
- 164- şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, ve gecenin ve gündüzün çelişmesinde, ve gemilerde, o şey ki akıp gidiyor denizin içinde ahaliye fayda sağlayanla, ve öz-otoritenin gökten indirmesinde suyu ve hayat vermesinde onunla yere, ölümünün peşinden (7/57), ve yaymasında onun içinde her canlıdan, ve rüzgarların evirilmesinde, ve amade kılınmış bulutlarda gök ve yerin arasında mutlak işaretler (vardır), akledecek bir halk için!
- 165- ve ahaliden kimi (var ki) ediniyor öz-otoriteden başka denkler (42/10 X 3/80 & 9/31), seviyorlar onları öz-otoritenin sevgisi gibi. inanmış o kimseler ise, sevgide en şiddetlidirler öz-otorite için. keşke görebilselerdi haksızlık etmiş (39/24) o kimseler, çileyi gördükleri zaman: şüphesiz, kuvvet öz-otorite içindir, toptan! ve şüphesiz, öz-otorite şiddetlidir çilelendirmede.
- 166- o zaman izlenen o kimseler öte gittiler izleyen o kimselerden. ve gördüler (şimdi) çileyi; ve kesildi onlardan bağıntılar.
- 167- ve dedi izleyen o kimseler: keşke şüphesiz, bizim için (olsaydı) bir kere daha, öte giderdik onlardan, öte gittikleri gibi (şimdi) bizden! böylece gösterir onlara öz-otorite çalışmalarını, üzüntüler olarak onların üzerine (34/33). ve onlar çıkacaklar değildir ateşten.
- 168- ey ahali, yiyn yerin içindekilerden, yasal ve kaliteli olarak; ve izlemeyin şeytanın adımlarını (6/121). şüphesiz o sizin için açık bir düşmandır.
- 169- yalnızca emreder (o) size çirkinliği (17/31-38 & 9/37 & ...) ve ahlaksızlığı (4/22 & 7/80-81 & ...), ve demenizi öz-otorite üzerine bilmediklerinizi.

170- ve onlar için denildiğinde: izleyin öz-otoritenin indirdiğini (39/23), dediler: hayır, izleriz babalarımızı onun üzerinde buluverdiğimizi! eğer babaları (bunu) akletmiyorlar idiyse, hiçbir istemle, ve (o dönemde henüz) iletilmiyorlardıysa (39/23)? (mezmurlar 118/22-25)

171- ve inkar etmiş (2/26) o kimselerin örneği, geveleyen o kimsenin örneği gibidir işitmediğini, sadece --tabloda, sol taraf için-- çağırma, ve --tabloda, sağ taraf için-- bağırma (39/23 X 8/35 & 104/1)! sağırdılar, dilsizdirler, kördürler; ve onlar akletmezler.

172- ey inanmış o kimseler, yiyin sizi beslediklerimizin kalitelilerinden, ve şükredin öz-otorite için, eğer sadece ona hizmet ediyor (12/40) idiyse.

173- yalnızca yasakladı (o) sizin üzerinize ölüyü, ve kanı, ve domuz etini, ve adanmış onunla öz-otorite dışındakine. ama kim darlıkta kalırsa, bencillik edici ve düşmanlık edici (olma) dışında, yoktur suç (bunlardan gerektiği kadar yemesinde) onun üzerine. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

174- şüphesiz, gizleyen o kimseler öz-otoritenin indirdiğini yazıttan (39/23), ve satanlar onu azıcık bir değere; o şahıslar yemiyorlar karınlarına, sadece ateşi! ve öz-otorite kelam etmeyecektir onlara, kalkış gününde, ve arındırmayacaktır onları; ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

175- o şahıslar o kimseler ki satın aldılar sapkınlığı iletinin (39/23) yerine, ve çileyi bağışlanmanın yerine. ne de kararlılık gösterenlerdir onlar ateşin üzerinde!

176- bu çünkü şüphesiz, öz-otorite indirdi yazıtı (39/23) bir gerçek olarak; ve şüphesiz, çelişkiye düşen o kimseler yazıtta (39/23) mutlak içindedirler uzak bir yarılıp diklenmenin.

177- değildir erdemlilik yüzlerinizi çevirmeniz doğunun veya batının önüne (doğru). fakat erdemlilik: kim inanırsa öz-otoriteye ve son güne (9/18), ve meleklere ve yazıtta (39/23) ve havadisçilere (3/84), ve verirse malı, onun sevgisi üzere, yakınlık sahiplerine ve yetimlere ve yoksullara ve yol oğluna, ve sorup dilenenlere, ve boyunduruk altındakilere, ve ayakta tutarsa destekleyişi (2/238) ve verirse arınma payını (8/41), ve ahidlerini yerine getiriciler (olursa) ahidleştiklerinde, ve kararlılık göstericiler (olursa) baskılar ve darlıklar içinde, ve baskı sırasında; (işte) o şahıslar doğrulamış o kimselerdir, ve o şahıslar onlar sakınanlardır.

178- ey inanmış o kimseler, yazıldı sizin üzerinize eşitleyiş bitirilme (olaylarında). o özgür, o özgür ile; ve o hizmetkar, o hizmetkar ile; ve o dışı, o dışı ile. ama kendisi için affedilen kimse onun kardeşi tarafından, bir istemle, (yapılması gereken artık) izlemektir tanınmış pratik üzere, ve ödemektir ona güzellikle. bu bir hafifletmedir yetkenizden, ve bir acımadır. ama kim (yine de) düşmanlık ederse bunun peşinden, onun için acıklı bir çile (var olacaktır).

- 179- ve sizin için eşitleyişte hayat vardır (:belki de sosyal statüsüne veya cinsiyetine bakılmaksızın, cinayet işleyen her bireyin, bunun karşılığını bizzat kendi canıyla ödeyebileceğini bilmesinin caydırıcılığı yoluyla), ey anlayış varlıları, ta ki siz sakinasınız!
- 180- yazıldı sizin üzerinize: sizden birine ölüm hazırlaştığı zaman, eğer bıraktıysa bir iyilik, salık verme doğurucular (:ana baba) için ve yakınlar için, tanınmış pratik üzere, sakınanlar (39/33) üzerine bir gerçek (olarak).
- 181- ama kim değiştirirse onu, tam onu işitmesinin peşinden, onun suçu yalnızca onu değiştiren o kimselerin üzerinedir. şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en bilendir.
- 182- ama kim korkarsa salıkçının bir eğilim veya bir suç (edebileceğinden), ve düzelticilik ederse onların arasında, yoktur suç onun üzerine. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 183- ey inanmış o kimseler, yazıldı sizin üzerinize oruç, yazıldığı gibi sizden önceki o kimselerin üzerine (tevat-tsn. 16/3) (incil-mtt. 9/15) (kuran 2/183), ta ki siz sakinasınız.
- 184- sayılı günlerdir (:16dan 22ye; toplam yedi gün)! ama sizden kim hasta olursa, veya bir yolculuk üzerinde, (tutamadığı günler) sayısınca diğer günlerde. ve ona (ancak) çok zorlukla güç yetirebilen o kimselerin üzerine bir fidye (yükümlülüğü vardır), bir yoksulu yiyeceklendirme (şeklinde). ve kim uyumlarsa bir iyilik (16/30), o en iyidir onun için. ve oruç tutmanız daha iyidir sizin için (sadece fidyeyi tercih etmenizden), eğer biliyor idiyse.
- 185- kutlulanmış (9uncu) ay, o şey ki indirildi onun içinde okunuş (36/69) ahali için bir ileti (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) olarak, ve (o) iletiden ve ayırıştan açık belgeler (sunar tarzda). öyleyse sizden kim tanık olursa (bu) aya, mutlaka (o sayılı günlerinde) oruçlasın onu. ama kim hasta olursa, veya bir yolculuk üzerinde, (tutamadığı günler) sayısınca diğer günlerde. öz-otorite diliyor sizin için kolaylığı, ve dilemiyor sizin için zorluğu; ve bütünleyesiniz diye sayıyı, ve büyükleyesiniz diye öz-otoriteyi, sizi iletmişti (39/23) üzere, ve ta ki siz şükredesiniz.
- 186- ve sana sordukları zaman hizmetkarlarım benden: şüphesiz ben yakınım, yanıt veririm çağırıcının çağırısına, (o) beni çağırdığında. öyleyse (onlar da) mutlaka yanıt versinler bana (13/18-19), ve mutlaka inansınlar bana (3/84), ta ki onlar düzgünlesinler.
- 187- yasal kılındı sizin için oruç gecesinde (cinsel) yaklaşma, kadınlarınıza doğru. onlar bir elbisedir sizin için, ve siz bir elbisesiniz onlar için. öz-otorite bildi ki, şüphesiz siz ihanet etmekte idiniz canlarınıza; ve pardonladı sizin üzerinize, ve affetti sizden. öyleyse şimdi ilişkin onlara, ve arayın öz-otoritenin sizin için yazmış olduğunu. ve yiyin ve için, açık oluncaya kadar sizin için beyaz iplik siyah iplikten, tan vaktinde. sonra tamamlayın orucu geceye kadar. ve onlara ilişmeyin, ve siz kapanmışlar iken eğiliş yapılarının (17/1) içinde. bunlar, öz-otoritenin sınırlarıdır; öyleyse yaklaşmayın onlara! böylece açık ediyor öz-otorite işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101) ahali için, ta ki onlar sakınsınlar!

188- ve yemeyin mallarınızı sizin aranızda sahtecilikle, ve sarkıtmayın onları buyrukçulara doğru, yiyesiniz diye ahalinin mallarından bir bölümü suçla, ve siz biliyorsunuz (iken).

189- soruyorlar sana (ayın) evreleri hakkında? de ki: o, zamanlatılardır ahali için, ve (kutsal evi) ziyaret için (2/197). ve değildir erdemlilik gelivermeniz evlere arkalarından; ve fakat erdemlilik: kim sakınırsa (39/33)! öyleyse geliverin evlere kapılarından; ve sakının öz-otoriteden, ta ki siz rahata eresiniz.

190- ve bitirleşin öz-otoritenin yolunda (9/111), sizinle bitirleşen o kimselere karşı. ama düşmanlık etmeyin; şüphesiz, öz-otorite sevmez (haksız yere) düşmanlık edicileri.

191- ve bitirin onları, nerede yakalarsanız onları; ve çıkarın onları, nereden çıkardılarsa sizi. ve deneme (85/4-10) daha şiddetlidir bitirmeden. ve onlarla bitirleşmeyin yasaksal eğiliş yapısının (17/1) katında, (onlar) sizinle bitirleşene kadar onun içinde. ve eğer bitirleşirlerse sizinle, bitirin onları. böyledir, inkarcıların karşılığı! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise; orada sağlı & sollu olarak --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermediği için-- bitirilecek ve çıkarılacak tüm birimlere, ve bununla ilgili gösterilecek gayrete dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 2/191)

192- ama eğer cayarlarsa, şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır (9/5).

193- ve bitirleşin onlarla, (artık) deneme kalmayınca kadar, ve ergi (48/28) öz-otoritenin oluncaya (8/39)! ve eğer cayarlarsa; düşmanlık etmek yoktur, sadece haksızlık edenlerin (60/9) üzerine.

194- yasaksal ay (2/185), yasaksal ay (tsn. 16/1) (lk. 5/35) (krn. 2/185) iledir; ve yasaksallar eşitleyiş (üzeredir). öyleyse kim düşmanlık ederse sizin üzerinize, (siz de) düşmanlık edin onun üzerine, (onun) sizin üzerinize düşmanlık ettiğinin benzeriyle. ve sakının öz-otoriteden; ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite sakınanlarla (39/33) birlikte dir.

195- ve harcayın öz-otoritenin yolunda (9/111), ve atmayın ellerinizle (kendinizi) yıkılışa doğru. ve güzellik edin; şüphesiz, öz-otorite sever güzellik edicileri (39/23 & 34)!

196- ve tamamlayın (kutsal evi) ziyareti, ve turlamayı, öz-otorite için. ve eğer engellenirseniz, (gönderin) kolay geleni bir iletilmelikten. ve traş etmeyin başlarınızı (o) iletilmelik ulaşınca kadar yasal yerine. ama sizden kim olursa hasta, veya onunla bir incinme başından, bir fidye (yükümlülüğü vardır) oruçtan, veya bağıştan, veya (kurbansal) yöntemden (biriyle). ve güvenliğe kavuştuğunuz zaman, kim geçimlenirse turlama ile ziyarete kadar, (göndersin) kolay geleni bir iletilmelikten. ama kim bulamadıysa, o halde üç gün oruç ziyaret (dönemi) içinde, ve yedi (gün) döndüğünüz zaman; bu, bütüncül olarak on (gündür). bu, kendi grubu yasaksal eğiliş yapısının hazır (sakinleri) olmayan kimseler içindir. ve sakının öz-otoriteden; ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada.

197- ziyaret, bilinen (:9uncu & 10uncu & 11inci & 12inci) aylardadır. öyleyse kim şart ederse onların içinde ziyareti; yoktur (cinsel) yaklaşma, ve yoktur kalleşlik etme, ve yoktur tartışma ziyaret (dönemi) içinde. ve ne yaparsanız iyilikten (16/30), öz-otorite bilir onu. ve azıklanın, ve şüphesiz azığın en iyisi sakınmadır (39/33). öyleyse sakının benden, ey anlayış varlıları!

198- yoktur sizin üzerinize günah, aramanızda bir lütuf yetkenizden. ve akın ettiğinizde yüksekliklerden, anın öz-otoriteyi yasaksal yüceltiş bölgesinin katında. ve anın onu, sizi iletmişti (39/23) gibi; ve kesinlikle (siz) bundan önce, mutlak sapmışlardan idiniz.

199- sonra akın edin, nereden akın etmişse ahali, ve bağışlanma dileyin öz-otoriteden. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

200- ve kılıp bitirdiğiniz zaman (ibadet) yöntemlerinizi, anın öz-otoriteyi, babalarınızı anışınız gibi, veya daha şiddetli bir anışla. ve ahaliden kimi (var ki) diyor: yetkemiz, ver bize yakın zaman içinde! ve yoktur onun için sonraki zaman içinde hiç pay.

201- ve onlardan kimi (var ki) diyor: yetkemiz, ver bize yakın zaman içinde bir güzellik, ve sonraki zaman içinde bir güzellik! ve sakın bizi ateşin çilesinden!

202- o şahıslar, onlar için (vardır) bir hisse kazandıklarından. ve öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.

203- ve anın öz-otoriteyi sayılı günlerin içinde. ve kim çabuklanırsa iki gün içinde, yoktur suç onun üzerine; ve kim sonralanırsa, yoktur suç onun da üzerine, sakınan kimse için. ve sakının öz-otoriteden; ve bilin ki, şüphesiz siz ona doğru devşirileceksiniz (56/83-93).

204- ve ahaliden kimi (var ki) deyişi şaşırtır seni yakın hayat içinde, ve (o) tanık tutar öz-otoriteyi kalbinin içindeki üzerine! halbuki o (aslında) çekiştirmede en azılıdır.

205- ve yüz çevirip (gittiği) zaman, derhal çabalar yerin içinde, bozgunculuk etsin (2/27) diye onun içinde, ve yıksın ürünü ve nesli. ve öz-otorite sevmez (böyle) bozguncululuğu.

206- ve onun için denildiğinde: sakın öz-otoriteden! hemen aldı onu bir üstünlük (duygusu) suç (45/6-7) üzere. öyleyse onun hesapçısı batakır; ve ne adi bir yataktır (o)!

207- ve ahaliden kimi (var ki) canını satar, öz-otoritenin hoşnutluğunu (48/29) aramak için. ve öz-otorite en şefkatlidir (böyle) hizmetkarlara.

208- ey inanmış o kimseler, girin teslimliğin (3/84) içine, hepten; ve izlemeyin şeytanın adımlarını (6/112 & 121). şüphesiz o sizin için açık bir düşmandır.

209- ve eğer kayarsanız, açık belgelerin (2/185) tam size gelmesinin peşinden, bilin ki, şüphesiz öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

210- yoksa gözlüyorlar mı, sadece (muhakkak) gelmesini onlara öz-otoritenin bulutlardan gölgeler içinde, ve meleklerin, ve kılınıp bitirilmesini emrin (6/158)? ve öz-otoriteye doğru, (tüm) emirler döndürülür.

211- sor israil oğullarına, nice verdik onlara apaçık işaretten (2/146)! ve kim değiştirirse öz-otoritenin (bu) armağanını (93/11), tam ona gelmesinin peşinden (14/28), şüphesiz, öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada.

212- süslendi inkar etmiş (2/26-27) o kimseler için yakın hayat, ve dalga geçiyorlar inanmış (2/25-26) o kimselerle. ama sakınmış o kimseler onların üstünde (olacaklardır), kalkış gününde. ve öz-otorite besler, kimi isterse, dışındakiyle bir hesabın!

213- ahali (bir zamanlar) tek bir kitle idi; ve öz-otorite uyandırdı havadisçileri (3/84) müjdeleyiciler ve uyarıcılar (olarak). ve indirdi onlarla birlikte yazıtı (3/3-4), bir gerçek (olarak), buyruk versin diye ahalinin arasında, onun içinde çelişkiye düştükleri (şeylerde). ve çelişkiye düşmedi onun içinde, sadece kendilerine onun verilmiş (olduğu) o kimseler, açık belgelerin (2/185) tam onlara gelmesinin peşinden, bencillik (sebebiyle) onların arasında. ve ilette öz-otorite inanmış (2/26) o kimseleri onun içinde çelişkiye düştükleri (şeylerde) gerçeğe (2/176), kendi izniyle. ve öz-otorite iletir, kimi isterse, ayakta duran bir yordama doğru (24/46).

214- yoksa hesap mı ettiniz girebileceğinizi bahçeye, ve henüz gelmemişken size benzeri (o denemelerin) sizden önce geçmiş o kimselerin? dokundu onlara baskılar ve darlıklar, ve sarsıldılar, ta ki diyene kadar gönderilmiş, ve onunla birlikte inanmış o kimseler: öz-otoritenin yardımı ne zaman? dikkat, şüphesiz öz-otoritenin yardımı yakındır!

215- soruyorlar sana, nedir o harcayacakları? de ki: iyilikten harcayacağımız, doğurucular (:ana baba) için, ve yakınlar ve yetimler ve yoksullar ve yol oğlu (içindir). ve iyilikten (16/30) ne yaparsanız, şüphesiz öz-otorite onu bilendir!

216- yazıldı sizin üzerinize bitirleşim (9/111), ve o zahmetli (göründüğü halde) sizin için. ve belki (siz) zahmetli görebilirsiniz bir istemi, ve o en iyidir sizin için; ve belki (siz) sevebilirsiniz bir istemi, ve o en kötüdür sizin için. ve öz-otorite bilir, ve siz bilemezsiniz.

217- soruyorlar sana yasaksal ay hakkında, onun içinde bitirleşim? de ki: onun içinde bitirleşim büyük (suçtur). ama öz-otoritenin yolundan (9/111) alıkoymak, ve onu inkar etmek, ve yasaksal eğiliş yapısını (17/1), ve onun grubunu çıkarmak ondan daha büyük (suçlardır) öz-otoritenin katında. ve deneme (85/4-10) daha büyük (suçtur) bitirmeden. ve (onlar) son bulmazlar size karşı bitirleşmekte, sizi çevirene kadar erginizden (48/28), eğer uyabilirlerse! ve kim çevrilirse sizden ergisi (48/28) üzerinden, ve ölürseniz, ve o bir inkarcı iken; o şahıslar, (işte onların) çalışmaları boşa çıkmıştır yakın zaman içinde, ve sonraki zaman içinde. ve o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler.

218- şüphesiz, inanmış (2/25-26) o kimseler, ve göç etmiş (28/57) o kimseler, ve gayret etmişler öz-otoritenin yolunda (16/69); o şahıslar umabilirler öz-otoritenin acımasını. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

219- soruyorlar sana sarhoşlatıcılar ve kumar hakkında? de ki: onların ikisinde büyük bir suç (5/91) vardır, ve (bazı) faydalar ahali için. ama onların suçu daha büyüktür faydalarından. ve soruyorlar sana, nedir o harcayacakları? de ki: (ihtiyaçtan) fazlası! böylece açık ediyor öz-otorite sizin için işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz düşünesiniz (75/17-19)!

220- yakın zaman içinde, ve sonraki zaman. ve soruyorlar sana yetimler hakkında? de ki: düzelticilik etmek onlar için, en iyidir. ve eğer katarsanız onları (ailenize), artık kardeşlerinizdir sizin. ve öz-otorite bilir bozgunculuk edeni, düzelticilik edenden. ve eğer öz-otorite isteseydi, zora sürebilirdi sizi. şüphesiz, öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

221- ve nikahlamayın dişi ortak koşucuları (42/21) onlar inanıncaya (40/84) kadar; ve inanmış bir dişi hizmetçi daha iyidir bir dişi ortak koşucudan, sizi (bakımlılığıyla) şaşırtmış olsa bile. ve nikahlamayın (kızlarınızı) erkek ortak koşuculara (42/21) onlar inanıncaya (40/84) kadar; ve inanmış bir erkek hizmetkar daha iyidir bir erkek ortak koşucudan, sizi (varlıklılığıyla) şaşırtmış olsa bile. o şahıslar çağırırlar ateşe; ve öz-otorite çağırıyor bahçeye ve bağışlanmaya, kendi izniyle. ve (böylece) açık ediyor işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101) ahali için, ta ki onlar anış alsınlar (39/23)!

222- ve soruyorlar sana adet hali hakkında? de ki: o bir incinmedir. öyleyse ayrılın kadınlardan adet hali içinde, ve (cinsel anlamda) yaklaşmayın onlara, temizleninceye kadar. ve temizlendikleri zaman, gidin onlara, nereden emrettiyse size öz-otorite. şüphesiz, öz-otorite sever pardonlayanları, ve sever temizlenenleri.

223- kadınlarınız ürüncüldür sizin için; öyleyse gidin ürüncüllerinize, nasıl isterseniz. ve takdim edin (59/18) canlarınız için; ve sakının öz-otoriteden. ve bilin ki, şüphesiz siz rastgeleceksiniz ona. ve müjdele inananları (74/31)!

224- ve kılmayın öz-otoriteyi bir siper antlarınız için, erdemli davranmayasınız ve sakınmayasınız (2/177) ve düzelticilik etmeyesiniz diye ahalinin arasında! ve öz-otorite en işiticidir, en bilendir.

225- (sorumlu) almaz sizi öz-otorite boş lakırdıdan ötürü antlarınızın içindeki; ve fakat (sorumlu) alır sizi kalplerinizin kazandığından ötürü. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en ılımlıdır.

226- kadınlarından ayrışan o kimseler için bekleme süresi (vardır), dört ay. ama eğer dönüverirlerse, şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

227- ama eğer azmederlerse boşamaya, şüphesiz öz-otorite en işiticidir, en bilendir.

228- ve hanım boşanmışlar beklemelidirler canlarında üç (adet hali) dönemi. ve yasal olmaz onlar için gizlemeleri öz-otoritenin yarattığını rahimlerinin içinde, eğer inanıyor idiyşeler öz-otoriteye ve son güne (9/45). ve kocaları en gerçek (hak sahibidir) onları geri çevirmede bunun içinde, eğer diledilerse düzelticiliği. ve onlar (:o hanımlar) için benzeri (vardır) onların (:o hanımların) üzerine olan o şey gibi, tanınmış pratik üzere. ve adamlar için onların (:o hanımların) üzerine bir derece (fazla sorumluluk) vardır. ve öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

229- boşama iki defadır. ve (bunun ardından, yapılması gereken) tutmaktır tanınmış pratik üzere, veya salmaktır güzellik üzere. ve yasal olmaz sizin için almanız onlara (:o hanımlara) verdiğinizden hiçbir istemi; sadece (o ikisi) korkarlarsa ayakta tutamayacaklarından öz-otoritenin sınırlarını. ve eğer korktuysanız (o ikisinin) ayakta tutamayacaklarından öz-otoritenin sınırlarını, öyleyse günah yoktur onların üzerine onunla (o hanımın) fidyelediğinde. bunlar, öz-otoritenin sınırlarıdır; öyleyse düşmanlık etmeyin onlara! ve kim düşmanlık ederse öz-otoritenin sınırlarına (9/97), işte o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir.

230- ve eğer onu (:o hanımı) tekrar boşarsa, artık yasal olmaz (o hanım) onun için bunun peşinden, onun dışında bir eşi nikahlayıncaya kadar. ama eğer (o da) onu (:o hanımı) boşarsa, artık günah yoktur onların üzerine birbirlerine dönmelerinde, eğer sanırlarsa ayakta tutabileceklerini öz-otoritenin sınırlarını. ve bunlar, öz-otoritenin sınırlarıdır; açık ediyor onları (böylece) bilen bir halk için.

231- ve kadınları boşadığımız zaman, ve ulaştıklarında belirlenmiş sürelerine, tutun onları tanınmış pratik üzere, veya salın onları tanınmış pratik üzere. ama tutmayın onları darlık vererek, düşmanlık edesiniz diye. ve kim yaparsa bunu, muhakkak haksızlık etmiştir kendi canına. ve (sakın) edinmeyin öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) bir alay konusu. ve anın öz-otoritenin armağanını sizin üzerinize (olan), ve indirmiş olduğunu sizin üzerinize (o) yazıttan (39/23) ve buyurudan (13/37), onunla size öğüt veriyor (olduğu). ve sakının öz-otoriteden; ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

232- ve kadınları boşadığımız zaman, ve ulaştıklarında belirlenmiş sürelerine, sıkıştırmayın onları nikahlamasınlar diye eşlerini, hoşnut kaldıklarında kendi aralarında, tanınmış pratik üzere. budur, onunla öğüt verilen (11/120) sizden kim inanyor idiyse öz-otoriteye ve son güne (9/44). bu sizin için daha arıdır, ve daha temizdir. ve öz-otorite bilir, ve siz bilemezsiniz.

233- ve doğuranlar emzirmelidirler doğurulmuşlarını iki bütün yıl, dileyen kimse için emzirmeyi tamamlatmayı. ve doğurlananlar (:babalar) üzerine, onun için (yüklenmiştir) onların (:anaların) besinleri ve giyecekleri, tanınmış pratik üzere. hiçbir can yükümlü tutulmaz, sadece genişliğine göre. darlığa sokulmamalıdır doğuran (:ana) doğurulmuşundan ötürü, ve ne de doğurlanan (:baba) doğurulmuşu onun için (olan). ve mirasçı üzerine de bunun benzeri (yükümlülük vardır). ve eğer (ana baba) diledilerse süttten ayırmayı karşılıklı hoşnutluk üzere onlardan, ve karşılıklı danışma, günah yoktur onların üzerine. ve eğer dilediyseniz (bir süt anneye) emzirtmeyi doğurulmuşlarımızı, günah yoktur sizin üzerinize, teslim ettiğinizde verdiğinizizi, tanınmış pratik üzere. ve sakının öz-otoriteden; ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite çalıştıklarımızı görendir.

234- ve sizden vefat ettirilen o kimseler, ve eşler bırakanlar: beklemelidirler (o eşler) canlarında dört ay, ve on (gün). ve ulaştıkları zaman belirlenmiş sürelerine, günah yoktur sizin üzerinize yaptıklarında (o eşlerin) kendi canları için, tanınmış pratik üzere. ve öz-otorite çalıştıklarınızdan haberdardır.

235- ve günah yoktur sizin üzerinize onunla sunduğunuzda (bu) kadınlara (nikaha dair) bir hitaptan, veya (onu) sakladığınızda canlarınızın içinde. öz-otorite bildi ki, şüphesiz siz anacaksınız onları. ve fakat sözleşmeyin onlarla sır üzere, sadece (müstesna) demeniz tanınmış bir deyişi. ve azmetmeyin nikahı bağlamaya, yazıt ulaşıncaya kadar belirlenmiş süresine. ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite bilmektedir canlarınızın içindekini; öyleyse kaçının ondan. ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en ılımlıdır.

236- günah yoktur sizin üzerinize, eğer boşadıysanız kadınları henüz onlara dokunmadığınız, veya henüz şart etmediğiniz onlar için bir (mehir) şartı. ama geçimlendirin onları; geniş (kimse) üzerine, kendi ölçüsüne göre, ve kısılı (kimse) üzerine, kendi ölçüsüne göre; bir geçimlik, tanınmış pratik üzere, bir gerçek olarak güzellik ediciler (39/34) üzerine.

237- ve eğer onları boşadıysanız, onlara dokunmadan önce -ama muhakkak şart etmişsiniz onlar için bir (mehir) şartı- o halde şart ettiğinizin yarısı, sadece (o hanımların) affetmeleri, veya nikah bağı onun elinde olan o kimsenin affetmesi (dışında). ama (sizin) affetmeniz daha yakındır sakınmaya; ve unutmayın lütfu sizin aranızda! şüphesiz, öz-otorite çalışıklarınızı (2/25) görendir.

238- ve koruyun destekleyişlerin (24/58) üzerine, ve orta (vaktin) destekleyişi; ve -ayağa- kalkın öz-otorite için, boyun eğmişler (olarak).

239- ve eğer korktuysanız, yayalar veya binekliler iken (yerine getirin). ve güvenliğe kavuştuğunuz zaman, anın öz-otoriteyi size öğrettiği gibi, (daha önce) bilmiyor olduğunuzu (1/1-7 & 2/255 & 17/110-111 & ...)!

240- ve sizden vefat ettirilen o kimseler, ve eşler bırakanlar; eşleri için bir salık verme: bir geçimlik, yıla kadar, çıkarılma dışında. ama eğer (kendileri) çıkarlarsa, günah yoktur sizin üzerinize yaptıklarında (o eşlerin) kendi canları için, tanınmış pratikten. ve öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

241- ve hanım boşanmışlar için bir geçimlik (sağlamak gerekir), tanınmış pratik üzere, bir gerçek olarak sakınanlar (39/33) üzerine.

242- böylece açık ediyor öz-otorite sizin için işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz akledesiniz (75/17-19)!

243- görmedin mi diyarlarından çıkmış o kimseleri, ve onlar binlerce iken, ölüm kaçınmasıyla? ve dedi onlar için öz-otorite: "ölün!" sonra hayatlandırdı onları. şüphesiz, öz-otorite mutlak lütuf sahibidir ahali üzerine; ve fakat ahalinin çoğu şükretmiyorlar.

244- ve bitirleşin öz-otoritenin yolunda (9/111); ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite en işitici, en bilendir.

245- kimdir o kimse ki, borç verecek (olsun) öz-otoriteye güzel bir borcu (9/60); ve (o da) onu katlayacaktır onun için, çokça katlamalarla. ve öz-otorite kısar ve yayar; ve ona doğru döndürülüyorsunuz (56/83-93).

246- görmedin mi (o) konseyi israil oğullarından, musanın peşinden? o zaman dediler onlar için (olan) havadisçiye: uyandır bizim için bir yönetimci, bitirleşelim öz-otoritenin yolunda! dedi: belki siz, eğer yazılırsa sizin üzerinize bitirleşme, ya bitirleşmezseniz? dediler: ve nedir bizim için ki, bitirleşmeyelim öz-otoritenin yolunda, ve muhakkak çıkarılmışız (iken) diyarlarımızdan ve oğullarımızdan? ama o vakit yazıldığında onların üzerine bitirleşme, yüz çevirdiler; sadece bir azınlık onlardan. ve öz-otorite en bilendir haksızlık edicileri.

247- ve dedi onlar için havadisçileri: şüphesiz, öz-otorite muhakkak uyandırdı sizin için talutu bir yönetimci olarak. dediler: nasıl olabilir onun için yönetim bizim üzerimize, ve biz daha gerçek (hak sahibiyiz) iken yönetimde ondan? ve (o) verilmemiş iken maldan bir genişlik? dedi: şüphesiz, öz-otorite seçti onu sizin üzerinize, ve arttırdı onu bilgide ve bedende, bir yayışla. ve öz-otorite verir yönetimini, kime isterse. ve öz-otorite en geniştir, en bilendir.

248- ve dedi onlar için havadisçileri: şüphesiz, onun yönetiminin işareti, size gelmesidir (o) tabutun, onun içinde bir huzur (olan) yetkenizden, ve bir baki kalan musa ailesinin ve harun ailesinin bıraktığından; yüklenmektedir onu melekler! şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu $6/4 = 39/23$) vardır sizin için, eğer inananlar idiyeniz! (bkz. öz-okunuş, bölüm 2)

249- ve o vakit ayrıldığında talut ordularla, dedi: şüphesiz, öz-otorite test edecektir sizi bir nehir ile. öyleyse kim içerse ondan, değildir (o) benden. ama kim yiyeceklemese onu, şüphesiz o bendendir -ki sadece eliyle bir avuç avuçlayan kimse. ama içtiler ondan; sadece bir azınlık onlardan. ve o vakit geçtiğinde o (nehri), o ve inanmış o kimseler onunla birlikte, dediler: yoktur bizim için hiçbir güç bugün, caluta ve ordularına karşı! şüphesiz onlar rastgelecekler diye öz-otoriteye (yakinen) sanan o kimseler ise, dedi: nice az birlik yenmiştir çok birliği, öz-otoritenin izniyle. ve öz-otorite kararlılık gösterenlerle birlikte!

250- ve o vakit ortaya çıktıklarında calut ve orduları için, dediler: yetkemiz, boşalt bizim üzerimize bir kararlılık, sağlamaştır tabanlarımızı, ve yardım et bize inkarcılar halkının üzerine!

251- ve onları hezimete uğrattılar, öz-otoritenin izniyle! ve davud bitirdi calutu; ve verdi ona öz-otorite yönetimi ve buyuruyu ($13/37$) = (davud $44/4$, 10 & $63/22-23$ & ...), ve (böylece) öğretip bildirdi ona istediğinden. ve eğer olmasaydı öz-otoritenin defetmesi ahaliyi, onların bazısını bazısıyla, yer bozguna uğrardı. ve fakat öz-otorite lütuf sahibidir kalabalıkların üzerine.

252- bunlar (:benzeşmeli kelimeler $2/25-26$) öz-otoritenin işaretleridir; böylece aktarıp belletiyoruz onları senin üzerine, bir gerçek ($35/31$) olarak! ve şüphesiz sen mutlak göndertilmişlerdensin.

253- (işte), bunlar gönderilmişlerdir; lütuflandırdık onların bazısını bazısı üzerine. onlardan kimi (var ki) öz-otorite kelimayı etti, ve yükseltti onların bazısını derecelerle. ve verdik meryem oğlu isaya açık belgeleri, ve güçlendirdik onu onurlu ruh (26/193) ile. ve eğer öz-otorite isteseydi, birbirleriyle bitirleşmezdi onların peşinden (gelen) o kimseler, açık belgelerin tam onlara gelmesinin peşinden. ve fakat çelişkiye düştüler; ve onlardan kimi inandı, ve onlardan kimi inkar etti. ve eğer öz-otorite isteseydi, birbirleriyle bitirleşmezlerdi; ve fakat öz-otorite yapar dilediğini (11/118-119).

254- ey inanmış o kimseler, harcayın sizi beslediklerimizden (2/3 & 25) gelmeden önce (o) gün, ki yoktur onun içinde hiçbir alışveriş, ve yoktur hiçbir dostluk, ve yoktur hiçbir aracılık! ama inkarcılar (2/26), işte onlar haksızlık edicilerdir.

255- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! hayatta olandır, ayakta kalandır. asla almaz onu bir dalgınlık, ve bir uyku. onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. kimdir o kimse ki, aracılık edebilecek (olsun) onun katında, (ancak) sadece izniyle. bilir (o) onların ellerinin arasındakini ve ardlarındakini. ve (onlar) kuşatamazlar hiçbir istemi onun bilgisinden, (ancak) sadece istediğini. genişçe kapsamıştır onun egemenliği gökleri ve yeri, asla yormaz onu onların korunması. ve o en yücedir, en kocadır!

256- tiksindirtme yoktur ergi içinde (50/45). muhakkak düzgünlük (72/1-2) açık oldu eğrilikten. öyleyse kim inkar ederse taşkınsalı (7/185-186), ve inanırsa öz-otoriteye (2/136), muhakkak tutunmuştur en (sağlam) bağlı kulpa; kopması yoktur onun! ve öz-otorite en işitcidir, en bilendir.

257- öz-otorite rehberidir (7/196) inanmış o kimselerin, çıkarır onları karanlıklardan ışığa doğru. ve inkar etmiş o kimseler ise, onların rehberleri taşkınsaldır (7/185-186), çıkarırlar onları ışıktan karanlıklara doğru. (işte) o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler.

258- görmedin mi ibrahimle yetkesi hakkında delilleşen o kimseyi, öz-otorite verdi ona diye yönetimi? o zaman dedi ibrahim: yetkem o kimsedir ki, hayat verir ve öldürür. dedi: ben de hayat veririm ve öldürürüm. dedi ibrahim: ama şüphesiz, öz-otorite getirir güneşi doğudan; öyleyse getir (sen de) onu batıdan! ve afalladı inkar etmiş o kimse. ve öz-otorite iletmez haksızlık ediciler halkını.

259- veya o kimse gibi ki; uğradı (o) bir şehrin üzerine, ve o yıkık idi çatıları üzerine, dedi: öz-otorite nasıl hayatlandırabilir bunu, ölümünün peşinden? ve öldürdü onu öz-otorite yüz yıl; sonra uyandırdı onu, dedi: nice kaldın? dedi: bir gün, veya günün bir kısmı kaldım. dedi: hayır, yüz yıl kaldın! öyleyse gözle yiyeceğine ve içeceğine doğru, bozulmadılar; ve gözle eşeğine doğru (11/120 = 2/25 & 25/49). ve mutlaka kılacağız seni bir işaret ahali için! ve gözle kemiklere doğru, nasıl düzenliyoruz onları, sonra giydiriyoruz onlara eti? ve o vakit açık olduğunda onun için (bütün bunlar), dedi: artık biliyorum ki, şüphesiz öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür!

260- ve bir zaman dedi ibrahim: yetkem, göster bana nasıl hayatlandırırıyorsun ölüleri? dedi: inanmadın mı? dedi: evet; ve fakat kalbim yatışsın diye! dedi: öyleyse al kuşlardan dört (çeşidi); ve alçalt onları sana doğru. sonra kıl her dağın üzeri (için), onlardan bir parça. sonra çağır onları; gelecekler sana, çabalayarak ($11/120 = 67/19 \& 16/101$)! ve bil ki, şüphesiz öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

261- mallarını öz-otoritenin yolunda (9/60) harcayan o kimselerin örneği, yedi başak bitiren, ve her bir başağın içinde yüz tane (veren), bir tanenin örneği gibidir. ve öz-otorite katlar, kimin için isterse. ve öz-otorite en geniştir, en bilendir.

262- mallarını öz-otoritenin yolunda (9/60) harcayan o kimseler, sonra harcadıklarının izini sürmeyen başa kakma, ve ne de incitme ile; (işte) onlar için ücretleri yetkelerinin katındadır. ve yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.

263- tanınmış bir deyiş, ve bir bağışlama daha iyidir bir bağıştan, bir incitmenin onun izini sürdüğü. ve öz-otorite en zengindir, en ılımlıdır.

264- ey inanmış o kimseler, sahtelemeyin bağışlarınızı başa kakma ve incitme ile! o kimse gibi ki; malını harcar (o) ahaliye gösteriş olarak, ve inanmaz öz-otoriteye ve son güne (9/29). ve onun örneği, üzerinde toprak olan bir kayalığın örneği gibidir; ve düşüp sürtündü ona bir sağanak ve bıraktı onu cascavlak. ölçemeyecekler hiçbir istem üzerine kazandıklarından. ve öz-otorite iletmez (39/23) inkarcılar halkını!

265- ve öz-otoritenin hoşnutluğunu aramak için, ve canlarından bir sağlamlaştırma olarak mallarını harcayan o kimselerin örneği, yüksekteki bir bahçenin örneği gibidir; düşüp sürtündü ona bir sağanak, ve (o da) verdi yemeliklerini iki kat! ve eğer düşüp sürtünmediyse ona bir sağanak, bir çisinti (bile yeter). ve öz-otorite çalışıklarınızı (2/25) görendir.

266- sizden biriniz arzular mı ki: olsun onun için bir bahçe, hurmalardan ve üzümlerden, akıyor (iken) onun altından nehirler, onun için her meyvadan (var iken) onun içinde..... ama (sonra) sürtündü ona (yaşça) büyüklük, ve onun için (vardı) bir soy zayıf (çocuklardan); ve (sonra) sürtündü ona bir kasırğa, onun içinde bir ateş olan; ve (bahçesi) yakılıp gitti! böylece açık ediyor öz-otorite sizin için işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz düşünesiniz (75/17-19)!

267- ey inanmış o kimseler, harcayın kazandıklarınızın kaliteliyelerinden, ve çıkardıklarımızdan sizin için yerden. ve kalkışmayın çürükleri, ondan harcamaya, ve değil (iken) siz onu alabileceğiniz, sadece yumarsanız (gözlerinizi) onun içinde. ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite en zengindir, en övülendir.

268- şeytan söz veriyor size fakirliği, ve emrediyor size ahlaksızlığı (7/28). ve öz-otorite söz veriyor size bir bağışlanmayı ondan, ve bir lütfu (10/58). ve öz-otorite en geniştir, en bilendir.

269- verir buyuruyu (13/37), kime isterse. ve kim verilmişse buyuru (13/37), muhakkak çok iyilik verilmiştir (o)! ama anış almaz (39/23), sadece anlayış varlıları.

- 270- ve ne harcadıysanız bir harcamadan (2/215), veya adadıysanız bir adaktan (22/29), şüphesiz öz-otorite bilir onu. ve yoktur haksızlık ediciler (39/23-24) için hiç yardımcılar!
- 271- eğer açığa vurursanız bağışları, ne armağansaldır o. ama eğer saklı tutarsanız onları ve verirseniz onları fakirlere, o daha iyidir sizin için! ve (o da) örter sizden çirkinliklerinizi. ve öz-otorite çalışıklarınızdan (2/25) haberdardır.
- 272- senin üzerinde değildir onların iletilmesi; ve fakat öz-otorite iletir (39/23), kimi isterse. ne harcarsanız bir iyilikten, canlarınız içindir. ve harcamazsınız, sadece öz-otoritenin yüzünü aramak için. ne harcarsanız bir iyilikten, yerince ödenir size doğru, ve siz haksızlık edilmezsiniz.
- 273- fakirler içindir, o kimseler ki hasrolunmuşlardır öz-otoritenin yolunda (9/111), uyamazlar yerin içinde (ayak) vurmaya (davud 55/33-34). cahil (kimse) hesap eder onları zenginler (olarak), çekingenlikten ötürü. tanırısın onları çehrelerinden, sorup dilenmezler ahaliden yüzüzlük (ile). ve ne harcarsanız bir iyilikten, şüphesiz öz-otorite onu bilendir.
- 274- mallarını harcayan o kimseler gece ve gündüz, sırlı ve aleni olarak; (işte) onlar için ücretleri yetkelerinin katındadır. yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.
- 275- kabariş (:faiz) yiyen o kimseler, (gerçekte) kalkmıyorlar, sadece kalktığı gibi şeytanın dokunuşla onu hırpaladığı o kimsenin. bu çünkü şüphesiz onlar dediler: alım satım da yalnızca kabarişin (:faizin) benzeridir! ve yasal kıldı öz-otorite alım satımı; ve yasal kıldı kabarişini (:faizi)! ve kim, gelirse ona yetkesinden bir öğüt, ve cayarsa, onun içindir geçmişte olan, ve emri öz-otoriteye doğrudur. ama kim dönerse, (işte) o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler.
- 276- çökertir öz-otorite kabarişini (:faizi), ama kabartır bağışları (:sadakaları). ve öz-otorite sevmez her pek inkarcı, pek suçluyu.
- 277- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, ve destekleyişi ayakta tutmuşlar (2/238) ve arınma payını vermişler (8/41); işte onlar için ücretleri yetkelerinin katındadır. yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.
- 278- ey inanmış o kimseler, sakının öz-otoriteden, ve bırakın artakalanı kabarişten (:faizden), eğer inananlar idiyseniz.
- 279- ama eğer yapmazsanız, o halde duyurup (bekleyin) öz-otoriteden ve gönderilmişinden (22/75 = 2/97) bir savaşı (8/50)! ve eğer pardonlarsanız, sizin içindir mallarınızın başları; haksızlık etmiyorsunuz, ve haksızlık edilmiyorsunuz!
- 280- ve eğer (borçlu) zorluk sahibi idiyse, gözlemek (gerekir) bir kolaylığa doğru. ama (sizin) bağış etmeniz (verdiğiniz borcu) daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyseniz.
- 281- ve sakının (o) günden, döndürüleceğiniz onun içinde öz-otoriteye doğru. sonra her can yerince ödenecektir kazandığıyla; ve onlar haksızlık edilmeyeceklerdir.

282- ey inanmış o kimseler, ödünçleştığınız zaman bir ödünçle, adı konulmuş bir süreye kadar, yazın onu. ve mutlaka yazsın sizin aranızda bir yazıcı, denklik üzere. kaçınmasın yazıcı yazmaktan öz-otoritenin ona öğretip bildirdiği gibi, mutlaka yazsın. ve dikte ettirsin gerçek (:borç) onun üzerine olan o kimse, ve mutlaka sakınsın öz-otoriteden, yetkesi, ve eksik etmesin ondan hiçbir istemi. ve eğer gerçek (:borç) onun üzerine olan o kimse aptal veya zayıf idiyse, veya uyamıyorduydu dikte ettirmeye o; öyleyse mutlaka dikte ettirsin onun rehberi, denklik üzere. ve tanık tutun iki tanığı adamlarınızdan. ama iki adam olamıyorsa, öyleyse bir adam. ve iki hanım kişi de, hoşnut kaldığınız kimselerden, (aynı statüdedir o iki adamla) tanıklardan; ta ki saparsa (o canlardan) biri, anımsatır (o canlardan) biri diğerine. ve kaçınmasın tanıklar, çağırıldıkları zaman. ve usanmayın onu yazmanızda, küçük veya büyük, belirlenmiş süresine kadar. bu, daha adaletlidir öz-otoritenin katında, ve daha ayakta durucudur tanıklık için, ve daha yakındır şüpheye düşmemeniz için. sadece hazır bir ticaret olursa onu devrettiğiniz sizin aranızda, yoktur sizin üzerinize bir günah onu yazmamanızda. ve tanık tutun alışverişi ettiğinizde de. ve darlığa sokulmasın yazıcı ve tanık. ve eğer yaparsanız, şüphesiz o bir kalleşliktir sizin için; öyleyse sakının öz-otoriteden! ve (bu tarzda) öğretip bildirmektedir size öz-otorite (55/2); ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir!

283- ve eğer bir yolculuk üzerinde idiyse, ve bulamadınız bir yazıcı; öyleyse avuçlanmış bir rehin (yeter). ama eğer güvendiye sizin bazınız bazısına, mutlaka ödesin güvenilen o kimse güvenildiği (objesini); ve mutlaka sakınsın öz-otoriteden, yetkesi. ve gizlemeyin tanıklığı; ve kim gizlerse onu, şüphesiz o suçludur kalbinde. ve öz-otorite çalışıklarınızı bilendir.

284- öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve eğer açığa vurursanız canlarınızda olanı, veya saklı tutarsanız onu, hesaba çeker sizi onunla öz-otorite. ve bağışlar kimin için isterse, ve çilelendirir kimi isterse. ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

285- inandı gönderilmiş ona doğru indirilmiş olana (39/23) yetkesinden, ve inananlar. hepsi inandı öz-otoriteye, ve meleklerine (2/98), ve yazıtlarına (3/3-4), ve gönderilmişlerine (6/83-87); ayırmayacağız gönderilmişlerinden (hiç) birinin arasını (2/136). ve dediler: işittik ve uyduk! bağışlamayı (dileriz) yetkemiz; ve sana doğrudur varış yeri.

286- yükümlü tutmaz öz-otorite bir canı, sadece genişliğine göre. onun içindir kazandığı, ve onun aleyhinedir kazançladığı. yetkemiz, (sorumlu) alma bizi, eğer unuttuysak veya hata ettiyse. yetkemiz, ve yükleme bizim üzerimize ağır ödev, onu yüklediğin gibi bizden önceki o kimselerin üzerine (7/157 & 22/78). yetkemiz, ve yükletme bize (taşımak için) güç olmayanı bizde onun için. ve affet bizden, ve bağışla bizim için, ve acı bize. sensin rehbercimiz; öyleyse yardım et bize inkarcılar halkının (2/26-27) üzerine!

BÖLÜM 3

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m.

2- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! hayatta olandır, ayakta kalandır.

3- indirdi senin üzerine yazıtı (39/23) bir gerçek (olarak), doğrulayıcı olarak ellerinin arasındakini; ve indirdi tevatratı ve incili--

4- daha önce, bir ileti (39/23) -kaynağı- olarak ahali için, ve indirdi furkanı (:kuranı) da. (bu bağlamda, lütfen bkz. musa & isa & muhammed peygamberin sözleri)

ama şüphesiz, inkar etmiş o kimseler öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır). ve öz-otorite en üstündür, öç sahibidir (2/26-27)!

5- şüphesiz öz-otorite, saklı kalmaz onun üzerine hiçbir istem yerin içinde, ve göğün içinde.

6- odur o kimse ki biçimlendiriyor sizi rahimlerin içinde, nasıl isterse. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! en üstündür, en buyurgandır.

7- odur o kimse ki indirdi senin üzerine yazıtı (39/23). ondan (bazısı) buyruklaştırılmış işaretlerdir, onlar yazıtın anasıdır; (bkz. öz-okunuş, temelde orada tüm tabloların üzerinde yer alan, ve karşılıklı eşler halinde konumlandırılmış olan, tüm benzeşmeli kelimeler birimleri olmalıdır;) ve diğerleri ise benzeştirilmişlerdir. (bkz. öz-okunuş, temelde orada tüm tabloların altlarında yer alan, ve üstüste tekliler halinde konumlandırılmış olan, tüm benzeşmeli kelimeler birimleri olmalıdır.) ve ama kalplerinin içinde bir kayma olan o kimseler, (işte onlar) izini sürerler ondan benzeşmişlerin, aramak için denemeyi (9/47), ve aramak için onun yorumunu. ve bilmez onun yorumunu, sadece öz-otorite, ve derinleşenler (o) bilginin (4/166) içinde. ve derler: inandık ona. hepsi (buyruklaştırılmışıyla ve benzeştirilmişıyla) yetkemizin katındandır. ama anış almaz (39/23), sadece anlayış varlıları!

8- yetkemiz, kaydırma kalplerimizi bizi iletmenin (39/23) peşinden, ve bahşet bizim için kendi yanından bir acıma! şüphesiz sen, sensin en bahşedici (olan).

9- yetkemiz, şüphesiz sen toplayacaksın ahaliyi bir gün için, onun içinde şüphe olmayan. şüphesiz, öz-otorite çeliştirmez sözleşmeyi.

10- ve şüphesiz, inkar etmiş (2/26-27) o kimseler, asla zengin kılamayacak onları malları ve doğurulmuşları öz-otoriteye karşı, hiçbir istemle. ve o şahıslar onlar ateşin tutuşturucularıdır.

11- firavun ailesinin ve onlardan önceki o kimselerin hali gibi; yalanladılar işaretlerimizi, ve yakalayıp aldı onları öz-otorite kusurlarından ötürü. ve öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada.

12- inkar etmiş (2/26) o kimselere, de ki: yenileceksiniz, ve devşirileceksiniz batağa doğru. ve ne adı bir yataktır (o)!

- 13- muhakkak oldu bir işaret sizin için, karşılaşan (o) iki birliğin içinde!
bir birlik --tablo üzerinde-- bitirleşiyordu öz-otoritenin yolunda, ve diğeri --tablo altında--
inkarcı (idi); onları görüyorlardı kendilerinin “iki benzeri” (gibi), göz görüşüyle!
ve öz-otorite güçlendirir yardımıyla, kimi isterse. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde
mutlak bir ders (verildi), görüş varlıları için (18/54 = 3/13)!
- 14- süslü kılındı ahali için tutkular sevgisi kadınlara, ve oğullara, ve yığınlanmış yığınlara
altından ve gümüştten, ve salınmış atlara, ve davarlara, ve ürünlere karşı. bunlar, yakın
hayatın geçimlikleridir. ve öz-otorite, onun katındadır en güzel dönüş yeri.
- 15- de ki: size havadis vereyim mi bunlardan daha iyisiyle? sakınmış (39/33) o kimseler için
yetkelerinin katında bahçeler (vardır), altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun
içinde, ve tertemiz eşler, ve öz-otoriteden bir hoşnutluk. ve öz-otorite görendir
hizmetkarları (53/62).
- 16- o kimseler ki derler: yetkemiz, şüphesiz biz inandık; öyleyse bağışla bizim için
kusurlarımızı. ve sakın bizi ateşin çilesinden.
- 17- kararlılık gösterenler, ve doğru olanlar, ve boyun eğenler, ve harcayanlar (2/3),
ve bağışlanma dileyenlerdir seherlerde.
- 18- tanıklık etti öz-otorite: şüphesiz o ki, yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70 X
21/29 & 9/31)! ve melekler, ve bilgi varlıları, ayakta tutarak adaleti: yoktur (başka) otorite,
sadece o! en üstündür, en buyurgandır.
- 19- şüphesiz, ergi öz-otoritenin katında teslimiyettir (3/84-85). ve çelişkiye düşmedi
yazıt verilmiş o kimseler (3/3-4), sadece bilginin (4/166) tam onlara gelmesinin
peşinden, bencillik (sebebiyle) onların arasında. ve kim inkar ederse öz-otoritenin
işaretlerini (6/4 & 26/5), şüphesiz öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada!
- 20- ve eğer seninle delilleşirlerse, de ki: (ben) teslim ettim yüzümü öz-otorite için, ve
beni izlemiş kimseler. ve kendilerine yazıt verilmiş o kimseler için, ve eğitimsizlere,
de ki: (siz de) teslim oldunuz mu? eğer teslim olurlarsa, muhakkak iletildiler (39/22-23).
ama eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine (düşen) yalnızca ulaştırmadır. ve öz-otorite
görendir hizmetkarları (36/30).
- 21- şüphesiz, inkar eden o kimseler öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve bitirenler
havadisçileri gerçeğin dışındakiyle (45/6-7), ve bitirenler adaleti emreden (3/18) o kimseleri
ahaliden; o halde (sen) müjdele onları acıklı bir çileyle!
- 22- o şahıslar o kimseler ki, boşa çıktı çalışmalarını yakın zaman içinde, ve sonraki zaman
içinde. ve yoktur onlar için hiç yardımcılar.
- 23- görmedin mi kendilerine yazıttan bir hisse verilmiş (3/3-4) o kimseleri? çağırılıyorlar
öz-otoritenin yazıtına (39/23) doğru, buyruk versin diye onların arasında (4/105), sonra
yüz çeviriyor onlardan bir bölük, ve onlar surat çevirenler (oldukları halde).

- 24- bu çünkü şüphesiz onlar dediler: asla dokunmayacak bize ateş, sadece sayılı günler! ve (böylece) kandırdı onları ergileri içinde, uyduruyor oldukları (2/80-81).
- 25- ve nasıl (olacak), onları topladığımız zaman bir gün için, onun içinde şüphe olmayan? ve (sonra) yerince ödenecek her can kazandığıyla; ve onlar haksızlık edilmeyecekler.
- 26- de ki: öz-otoritem, yönetimin yöneticisi; verirsin yönetimi kime istersen, ve çekersin yönetimi kimden istersen; ve üstün kılarısin kimi istersen, ve hor kılarısin kimi istersen; senin elindedir iyilik. şüphesiz sen her istem üzerinde ölçücüsün.
- 27- geçirirsin geceyi gündüzün içine, ve geçirirsin gündüzü gecenin içine; ve çıkarırsın hayatlıyı ölüden, ve çıkarırsın ölüyü hayatlıdan. ve beslersin kimi istersen, bir hesabın dışındakiyle.
- 28- öyleyse edinmesin inananlar inkarcıları (2/26 & 60/9) rehberler, inananlardan başka. ve kim yaparsa bunu, değildir öz-otoriteden bir istem içinde; sadece ancak sakınmanız onlardan bir sakınmayla (25/63). ve kaçındırıyor sizi öz-otorite (kendi) canıyla! ve öz-otoriteye doğrudur varış yeri.
- 29- de ki: eğer saklı tutsanız da göğüslerinizin içindekini, veya açığa vursanız da onu, öz-otorite bilir onu. ve bilir göklerin içindekileri, ve yerin içindekileri. ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.
- 30- gün (gelecek ki) her can bulacaktır iyilikten çalıştığını (2/25-26) hazırlanmış olarak. ve çirkinlikten çalıştığını (2/26-27) ise; arzulayacak keşke şüphesiz kendi arasında ve onun arasında uzak bir mesafe (olsaydı)! ve kaçındırıyor sizi öz-otorite (kendi) canıyla! ve öz-otorite en şefkatlidir hizmetkarlara (53/62).
- 31- de ki: eğer seviyor idiyerseniz öz-otoriteyi, öyleyse haydi izleyin beni (6/50 = 43/43-44); ki sevsin sizi de öz-otorite, ve bağışlasın sizin için kusurlarınızı. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 32- de ki: uyun öz-otoriteye ve gönderilmiş (22/75 = 2/97). ama eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz öz-otorite sevmez inkarcıları (2/26-27)!
- 33- şüphesiz, öz-otorite seçti ademi ve nuhu, ve ibrahim ailesini ve imran ailesini kalabalıkların üzerine.
- 34- bir soydur, onun bazısı bazısından (olan). ve öz-otorite en işiticidir, en bilendir.
- 35- bir zaman dedi (hanım) kişisi imranın: yetkem, şüphesiz ben adadım senin için karnımın içindekini, özgür kılınmış (olarak); öyleyse kabul et benden! şüphesiz sen, sensin en işitici, en bilen.
- 36- ve o vakit doğurup koyduğunda onu, dedi: yetkem, şüphesiz ben doğurup koydum onu bir dişi (olarak)! ve öz-otorite en bilicidir ne doğurup koyduğunu; ve değildir erkek dişi gibi. ve şüphesiz ben adlandırıdım onu: meryem. ve şüphesiz ben sığındırırım onu sana, ve onun soyunu, taşlanmış şeytandan!

37- ve kabul etti onu yetkesi güzel bir kabul edişle, ve bitirdi onu güzel bir bitki (gibi). ve sorumlu kıldı ona zekeriya'yı. her vakit girdiğinde onun yanına zekeriya, konuta, buldu onun katında bir besin; dedi: ey meryem, nasıl (geliyor) senin için bu? dedi: o, öz-otoritenin katındandır! şüphesiz, öz-otorite besler, kimi isterse, bir hesabın dışındakiyle.

38- orada çağırdı zekeriya yetkesini, dedi: yetkem, bahşet benim için senin yanından kaliteli bir soy! şüphesiz sen iştensin çağırışı.

39- ve seslendi ona melekler, ve o ayakta, destekliyordu (iken) konutun içinde: şüphesiz, öz-otorite müjdeliyor seni yahya ile; doğrulayıcı (olarak) öz-otoriteden bir kelimeyi (isa 1/1-8), ve efendi ve (nefsini) engelleyici, ve düzeltililerden bir havadisçi (olarak)!

40- dedi: yetkem, nasıl olabilir benim için bir çocuk, ve muhakkak ulaştı iken bana (yaşça) büyüklük, ve (hanım) kişim bir kısır iken? dedi: böylece, öz-otorite yapar istediğini.

41- dedi: yetkem, kıl benim için bir işaret! dedi: işaretin, kelimemdir ahaliye üç gün, sadece mimikle. ve an yetkeni çokça; ve saygıla (onu), akşam ve erken.

42- ve o zaman dedi melekler: ey meryem, şüphesiz öz-otorite seçti seni, ve temizledi seni; ve seçti seni kalabalıkların kadınları üzerine!

43- ey meryem, öyleyse boyun eğ yetken için (66/12); ve eğil, ve kıvrıl (o) kıvrılanlarla birlikte.

44- bunlar (:benzeşmeli deyişler 69/40-43) görünmez (81/24-27 = 39/23) havadislerindendir; (böylece) esinliyoruz onu sana doğru! ve (ayrıca) olmadın onların yanbaşıda, atıyorlar iken kalemlerini, onların hangisi sorumlu olacak (diye) meryeme. ve olmadın onların yanbaşıda, çekişiyorlar iken.

45- o zaman dedi melekler: ey meryem, şüphesiz öz-otorite müjdeliyor seni ondan bir kelime (4/171) ile; onun adı: mesih, meryem oğlu isadır. yüzakıdır yakın zaman ve sonraki zaman içinde; ve yakın kılınmışlardandır.

46- ve kelim edecektir ahaliye beşğin içinde ve yetişkin (iken); ve düzeltililerdendir.

47- dedi: yetkem, nasıl olabilir benim için bir doğurulmuş, ve dokunmadı (iken) bana bir birey? dedi: böylece, öz-otorite yaratır ne/nasıl isterse. bir emri kılıp bitirdiği zaman, (sonra) yalnızca der onun için: "ol," ve (o da daha önceden onun kılıp bitirdiği o tarzda, ve tayin ettiği sürede) oluverir.

48- ve öğretip bildirecek ona yazıtı ve buyuruyu (13/37) = (isa 4/24-27 & 14/25-26 & ...), ve tevrati ve incili.

49- ve bir gönderilmiş (kılacak), israil oğullarına doğru: şüphesiz ben muhakkak getirdim size bir işaret yetkenizden. şüphesiz ben yaratırım sizin için çamurdan kuş biçimi gibi (bir şey), ve üflerim onun içine ve oluverir bir kuş, öz-otoritenin izniyle (isa 21/38)! ve tedavi ederim urluyu ve cüzamlıyı, ve hayat veririm ölümlere, öz-otoritenin izniyle (isa 6/3-4)! ve havadis veririm size yediklerinizi, ve arta bıraktıklarınızı evlerinizin içinde (isa 43/8-10)!

şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (verildi) sizin için, eğer inananlar idiyse!

50- ve doğrulayıcı olarak ellerimin arasında olanı tevrattan; ve yasal kılayım diye sizin için bazısını o şeyin sizin üzerinize yasak kılınmış olan (incil-mtt. 12/11-13 & 15/20 & ...). ve getirdim size bir işaret yetkenizden. öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana!

51- şüphesiz, öz-otorite yetkendir ve yetkenizdir; öyleyse ona hizmet edin (incil-mtt. 4/10)! budur ayakta duran bir yordam.

52- ama o vakit hissettiğinde isa onlardan inkarı, dedi: kimdir yardımcılarım öz-otoriteye doğru? dedi havariler: biziz yardımcılar öz-otoritenin; inandık öz-otoriteye! ve tanık ol, şüphesiz biz teslim olanlarız.

53- yetkemiz, inandık indirdiğine, ve izledik gönderilmiş. öyleyse yaz bizi tanıklarla birlikte!

54- ama düzen kurdular; ve düzen kurdu öz-otorite de. ve öz-otorite düzen kurucuların en iyisidir.

55- o zaman dedi öz-otorite: ey isa, şüphesiz ben (şimdi) vefat ettireceğim seni ve yükselteceğim seni bana doğru, ve temizleyeceğim seni inkar etmiş o kimselerden; ve ben (sonra) kılacağım seni izlemiş o kimseleri (5/82-83) inkar etmiş o kimselerin (5/17) üstünde, kalkış gününe doğru (incil-yhn. 6/40, 44-45 X mtt. 7/21-23). sonra bana doğrudur dönüşünüz, ve (ben) buyruk vereceğim sizin aranızda onun içinde çelişkiye düşüyor olduğunuz (şeylerde).

56- ve ama inkar etmiş (2/26-27) o kimseler; çilelendireceğim onları şiddetli bir çileyle, yakın zaman ve sonraki zaman içinde. ve yoktur onlar için hiç yardımcılar!

57- ve ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25-26) o kimseler; yerince ödeyecektir onlara ücretlerini. ve öz-otorite sevmez haksızlık edicileri.

58- (işte, böylece) senin üzerine onu aktarıp ilettiğimiz bunlar, işaretlerden (6/4 & 26/5) ve en buyurgan anıştan (39/23) --ötürü verilen haberlerdir!

59- şüphesiz, isanın örnek (görünümü) öz-otoritenin katında, ademin örnek (görünümü) gibidir (19/17 & 19/21)! yarattı --daha önce-- onu (:ademi) topraktan (:belki de yer toprağında mevcut tüm elementlere bir gönderme olmalıdır), sonra dedi onun için: "ol," ve (o da daha önceden onun kılıp bitirdiği o tarzda, ve tayin ettiği sürede) oluverdi (76/1 & 2/30).

60- gerçek yetkendir; öyleyse olma kuşku duyanlardan!

61- ve kim delilleşirse seninle onun hakkında, (bu) bilgiden (4/166) sana gelenin peşinden, de ki: o halde gelin, çağırılım oğullarımızı ve oğullarımızı, ve kadınlarımızı ve kadınlarımızı, ve canlarımızı ve canlarımızı; sonra sitemleşelim, ve kılalım öz-otoritenin lanetini yalancılara üzerine!

62- şüphesiz bu; mutlak odur gerçeğin (35/31) öyküsü! ve yoktur hiç (başka) otorite, sadece öz-otorite (28/70 X 21/29 & 5/116). ve şüphesiz öz-otorite, mutlak odur en üstün, en buyurgan.

63- ama eğer (yine de) yüz çevirirlerse, şüphesiz öz-otorite en bilendir bozgunculuk edenleri (2/26-27).

64- de ki: ey yazıt grubu (3/3-4), haydi gelin düzgüt bir kelimeye doğru bizim aramızda ve sizin aranızda: hizmet etmeyelim (hiç kimseye), sadece öz-otoriteye (12/40 X 9/31); ve ortak koşmayalım ona, hiçbir istemle (18/26 X 42/21); ve edinmesin bizim bazımız bazısını yetkeler öz-otoriteden başka (42/10 X 9/31). ama eğer yüz çevirirlerse, deyin ki: o halde tanık olun, şüphesiz biz teslim olmuşlarız (3/84-85)!

65- ey yazıt grubu (3/3), ne için delilleşiyorsunuz ibrahim hakkında, ve indirilmedi tevrat ve incil, sadece onun peşinden? hala akletmeyecek misiniz?

66- işte siz, bu şahıslarsınız; delilleştiniz sizin için onunla (ilgili) bir bilgi olanda; ama ne için delilleşiyorsunuz sizin için onunla (ilgili) bir bilgi olmayanda? ve öz-otorite bilir, ve siz bilmiyorsunuz.

67- değil idi ibrahim bir tutunucu (:yahudi), veya bir yardımcı (:nasrani); ve fakat (o) teslim olmuş bir birleyici idi (6/161); ve olmadı (o) ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!

68- şüphesiz, ahalinin en uygunu ibrahime: onu izlemiş o kimseler (60/4), ve bu havadisçi ve (onunla) inanmış o kimselerdir (12/108). ve öz-otorite inananların rehberidir (7/196).

69- arzuladı bir zümre yazıt grubundan, keşke saptırabilselerdi (diye) sizi; ve saptıramıyorlar, sadece (kendi) canlarını, ama farkedemiyorlar.

70- ey yazıt grubu (3/3-4), ne için inkar ediyorsunuz öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve siz tanıklık ediyorsunuz (iken)?

71- ey yazıt grubu (3/3-4), ne için örtüyorsunuz gerçeği sahte ile (35/31 X 2/78-79), ve gizliyorsunuz gerçeği, ve siz biliyorsunuz iken (2/146)?

72- ve dedi bir zümre yazıt grubundan: inanın indirilen o şeye (39/23) inanmış o kimselerin üzerine gündüzün bir yüzünde, ve inkar edin onun sonrasında; ta ki onlar da dönsünler.

73- ve inanmayın, sadece erginizi (9/31) izleyen kimseye! de ki: şüphesiz ileti, ancak öz-otoritenin iletisidir (39/23). veriliyor diye mi (şimdi) birine bir benzeri sizin verildiğinin, veya delilleşiyorlar sizinle (diye mi) yetkenizin katında? de ki: şüphesiz, lütuf (10/58) öz-otoritenin elindedir, verir onu kime isterse! ve öz-otorite en genişdir, en bilendir.

74- tahsis eder (kendi) acımasını (10/57-58), kime isterse. ve öz-otorite koca lütuf sahibidir!

75- ve yazıt grubundan kimi (var ki), eğer güvenirsen ona bir yığın (emanetle), öder onu sana doğru; ve onlardan kimi (var ki), eğer güvenirsen ona bir nebze (emanetle), ödemez onu sana doğru, sadece ancak devam etmen (durumunda) onun üzerine, ayakta dikilmiş (vaziyette)! bu çünkü şüphesiz onlar dediler: yoktur bizim üzerimize eğitimsizler hakkında bir yol! ve diyorlar öz-otorite üzerine yalanı, ve onlar biliyorlar iken (tevat-çkş. 23/9).

76- evet, kim yerine getirirse ahidini, ve sakınırsa, şüphesiz öz-otorite sever sakınanları.

77- ama şüphesiz, satan o kimseler öz-otoritenin ahidini (2/27), ve antlarını, azıcık bir değere; (işte) o şahıslar, yoktur onlar için (hiç) pay sonraki zaman içinde! ve kelam etmeyecektir onlara öz-otorite, ve gözlemeyecek onlara doğru, kalkış gününde, ve arındırmayacak onları; ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

78- ve şüphesiz, onlardan bir bölük (var ki) eğip büküyorlar dillerini yazıtta doğru, (siz) hesap edesiniz onu diye yazıttan; ve değildir o yazıttan! ve diyorlar: o, öz-otoritenin katındandır; ve değildir o, öz-otoritenin katından! ve diyorlar öz-otorite üzerine yalanı, ve onlar biliyorlar (iken).

79- olacak (şey) değildir bir birey için, versin ona öz-otorite yazıtı ve buyruğu ve havadisçiliği, sonra (o) desin ahali için: olun hizmetkarlar benim için de, öz-otoriteden başka (12/40)! ve fakat (diyecektir): olun yetkeler (5/44), öğretip bildiriyor olduğunuz üzere yazıtı, ve dersliyor olduğunuz üzere (onu)!

80- ve emretmeyecektir size, edinmenizi melekleri ve havadisçileri yetkeler (42/10)! emredebilir miydi size (böylece) inkarı, peşinden siz teslim olanlar (olduğunuz) zaman?

81- ve bir zaman aldı öz-otorite havadisçilerin misakını (33/7): o vakit verdiğimde size yazıttan ve buyurudan; sonra geldiğinde size bir gönderilmiş, doğrulayıcı (olarak) yanınızda olanı, mutlaka inanacaksınız ona ve mutlaka yardım edeceksiniz ona! dedi: onayladınız mı ve aldınız mı bu ağır ödevimi üzerinize? dediler: onayladık! dedi: öyleyse tanık olun, ve ben de sizinle birlikte tanıklardanım.

82- ve kim yüz çevirirse bunun peşinden, o şahıslar onlar kalleşlerdir!

83- peki (hala) öz-otoritenin ergisi (48/28) dışındakini mi arıyorlar? ve onun için teslim olmuştur göklerdeki ve yerdeki kimseler, uymayla veya tiksiniyle; ve ona doğru döndürülüyorlar.

84- de ki: inandık öz-otoriteye, ve indirilmiş olana bizim üzerimize (39/23), ve indirilmiş olana ibrahimin ve ismailin ve ishakın ve yakubun ve torunların üzerine, ve verilmiş olana musaya ve isaya, ve havadisçilere (5/44) yetkelerinden. ayırmayacağız onlardan (hiç) birinin arasını; ve biz (böylece) onun için teslim olmuşlarız.

85- ve kim ararsa (yukarıda tarif edilen) teslimiyetin dışındakini (kendisine) bir ergi olarak, asla kabul edilmeyecektir ondan; ve o sonraki zaman içinde de kaybedenlerdendir (4/150-151)!

- 86- nasıl iletir öz-otorite inançlarının peşinden inkar etmiş bir halkı, ve tanık oldular (iken): şüphesiz gönderilmiş bir gerçektir, ve geldi onlara açık belgeler (2/185)? ve öz-otorite iletmez haksızlık ediciler (39/23-24) halkını.
- 87- o şahıslar, onların karşılıkları (şudur): şüphesiz, onların üzerine (olacaktır) öz-otoritenin laneti, ve meleklerin ve ahalinin, topluca!
- 88- sürekliler (olarak) onun içinde; hafifletilmeyecek onlardan çile, ve onlar gözlenilmeyecekler.
- 89- sadece (müstesna) pardonlamış o kimseler bunun peşinden, ve düzelticilik etmişler (2/25). şüphesiz, öz-otorite (o takdirde) en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 90- ama şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler inançlarının peşinden, sonra arttırmışlar inkarı; asla kabul edilmeyecek pardonlamaları, ve o şahıslar onlar sapkınlardır.
- 91- şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler, ve (sonra) ölmüşler, ve onlar inkarcılar iken; asla kabul edilmeyecek onların (hiç) birinden yer dolusu altın, eğer onunla fidyeleşeydi bile. o şahıslar, onlar için acıklı bir çile (var olacaktır); ve yoktur onlar için hiç yardımcılar.
- 92- asla erişemezsiniz erdemliliğe, harcaıncaya kadar sevdiğiniz (şeylerden). ve ne harcarsanız (2/272-273) bir istemden, şüphesiz öz-otorite onu en bilendir.
- 93- yiyeceklerin hepsi yasal idi israil oğulları için, sadece yasak kıldığı israilin (kendi) canı üzerine, tevat indirilmeden önce. de ki: öyleyse getirin tevatı, ve aktarıp belleyin onu, eğer doğrular idiyeniz (tevat-tkv. 32/32-33).
- 94- ve kim uydurursa öz-otoritenin üzerine yalanı (2/78-79) bunun peşinden, o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir.
- 95- de ki: öz-otorite doğruladı; öyleyse izleyin ibrahimin uygulamasını, birleyici olan (6/161); ve (o) olmadı ortak koşuculardan (18/26 X 42/21).
- 96- şüphesiz, ilk (derecede önemli) ev ahali için konulmuş olan vadi-kentteki o şeydir; verimlilenmiş olarak, ve bir ileti (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) -kaynağı- olarak (konulmuştur) kalabalıklar için.
- 97- onun içinde apaçık işaretler (6/4 & 26/5) vardır; ibrahimin kalkışı (6/161 & 26/75-83)! ve kim girerse ona, güvenlikte olur. ve öz-otorite için, ahali üzerine (bir yükümlülük kılınmıştır) evin ziyareti, kim uyabilirse ona doğru bir yol. (davud 20/26-28 = 43/6-8) ve kim de inkar ederse, şüphesiz öz-otorite (öte) zengindir kalabalıklardan.
- 98- de ki: ey yazıt grubu (3/3-4), ne için inkar ediyorsunuz öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve öz-otorite tanık (iken) çalışıklarınızın üzerine?
- 99- de ki: ey yazıt grubu (3/3-4), ne için alıkoyuyorsunuz öz-otoritenin yolundan (16/69), inanmış kimseyi, arayarak onda çarpıklık, ve siz tanıklar iken? ve öz-otorite habersiz değildir çalışıklarınızdan.
- 100- ey inanmış o kimseler, eğer uyarsanız bir bölüğe yazıt verilmiş o kimselerden, çevirirler sizi inancınızın peşinden, inkarcılar haline (16/106-107).

101- ve nasıl inkar edersiniz, ve siz, aktarıp iletiliyor iken sizin üzerinize öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5), ve sizin içinizde iken onun gönderilmiş (22/75 = 2/97)? ve kim tutunursa öz-otoriteye, muhakkak iletilmiştir (39/23) ayakta duran bir yordama doğru.

102- ey inanmış o kimseler, sakının öz-otoriteden gerçek sakınışıyla onun; ve ölmeyin, sadece (ancak) ve siz teslim olmuşlar (3/84-85) iken.

103- ve tutunun öz-otoritenin ipine, toptan; ve ayrılığa düşmeyin (42/13). ve anın öz-otoritenin armağanını sizin üzerinize; bir zaman düşmanlar idiniz, ve kaynaştırdı kalplerinizin arasını, ve sabahladınız onun armağanıyla (93/11) kardeşler olarak. ve kenarı üzerinde idiniz ateşten bir çukurun, ve çekip kurtardı sizi ondan.

böylece açık ediyor öz-otorite sizin için işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz iletilsiniz (39/23)!

104- ve mutlaka olsun sizden bir kitle, çağırın iyiliğe (16/30) doğru, ve emreden tanınmış pratiği (42/10 & 32/4 & ...), ve caydırın yabancılanmış pratikten (3/80 & 18/102 & ...). ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir.

105- ve olmayın ayrılığa ve çelişkiye düşmüş o kimseler gibi, açık belgelerin (2/185) tam onlara gelmesinin peşinden. ve o şahıslar, onlar için koca bir çile (var olacaktır).

106- gün (gelecek ki) ağaracak yüzler, ve kararacak yüzler. ve ama yüzleri kararmış o kimseler: inkar ettiniz (öyle) mi, inancınızın peşinden? öyleyse (şimdi) tadın çileyi, inkar ediyor (74/31) olduğunuzdan ötürü!

107- ve ama yüzleri ağarmış o kimseler: öz-otoritenin acıması içindeler; onlar onun içinde süreklidirler.

108- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25-26) öz-otoritenin işaretleridir; (böylece) aktarıp iletiyoruz onu senin üzerine, bir gerçek (35/31) olarak! ve öz-otorite dilemiyor bir haksızlık kalabalıkları için.

109- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler; ve öz-otoriteye doğru döndürülür (tüm) emirler.

110- ahali için çıkarılmış iyi bir kitle oldunuz (siz); emrediyorsunuz tanınmış pratiği (28/70 & 32/4 & ...), ve caydırıyorsunuz yabancılanmış pratikten (16/51 & 10/18 & ...), ve inanıyorsunuz öz-otoriteye (3/84). ve eğer inansaydı yazıt grubu (3/3-4), onlar için pek iyi olurdu. onlardan inananlar (vardır); ama onların çoğu kalleşlerdir (2/26-27).

111- asla darlık veremezler size, sadece incitme (3/186) ile. ve eğer bitirleşirlerse size karşı, çevirecekler size arkaları; sonra yardım edilmeyeceklerdir.

112- vuruldu onların üzerine horluk, her nerede yakalanırlarsa; sadece öz-otoriteden bir iple, ve ahalden bir iple (salıveriliyorlar). ve uğradılar öz-otoriteden bir hınca, ve vuruldu onların üzerine bir yoksulluk. bu çünkü şüphesiz onlar inkar ediyor oldular öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve bitiriyorlardı havadisçileri (38/67)

gerçeğin dışındakiyle (45/6-7). bu çünkü tam baş kaldırdılar, ve düşmanlık ediyor oldular.

- 113- değildirler düzgüt; yazıt grubundan ayakta durucu bir kitle de (vardır), aktarıp algılıyorlar öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) gece vakitlerinde, ve onlar eğiliyorlar (48/29).
- 114- inanıyorlar öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62). ve emrediyorlar tanınmış pratiği (42/10 & 32/4 & ...), ve caydırıyorlar yabancılanmış pratikten (9/31 & 10/18 & ...); ve hızlı davranıyorlar iyiliklerde (16/30). işte o şahıslar düzeltililerdendirler.
- 115- ve ne yaparlarsa bir iyilikten (16/30), asla ondan inkar edilmeyecekler. ve öz-otorite bilendir sakınanları (39/23 & 33).
- 116- ama şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler; asla zengin kılamayacak onları malları ve doğurulmuşları öz-otoriteye karşı, hiçbir istemle. ve o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır; onlar onun içinde süreklidirler.
- 117- harcadıklarının örneği bu yakın hayat içinde, bir rüzgarın örneği gibidir onun içinde kavuruculuk olan; ki sürtündü (o) kendi canlarına haksızlık etmiş (39/24) o halkın ürününe, ve yıkıp bitirdi onu! ve haksızlık etmedi onlara öz-otorite, ve fakat (onlar) kendi canlarına haksızlık ediyorlardı.
- 118- ey inanmış (2/26) o kimseler, edinmeyin sizden başkalarını sırdaşlar. (onlar) size gevşeklik göstermiyorlar zarar vermede; arzuladılar sizi zora sokanı. muhakkak açığa çıktı kin duyguları ağızlarından, ve göğüslerinin sakladıkları daha da büyüktür. muhakkak açık ettik sizin için işaretleri (:benzeşmeli kelimeleri 16/101), eğer aklediyor idiyse (75/17-19)!
- 119- işte siz, bu şahıslarsınız; seviyorsunuz onları, ama onlar sevmiyorlar sizi. ve siz inanıyorsunuz yazıtta, hepsine (3/84); ama onlar size rastgeldiklerinde dediler: inandık! ve geçip gittiklerinde, ısırdılar sizin üzerinize parmak uçlarını, öfkeden! de ki: o halde ölün öfkenizle! şüphesiz, öz-otorite en bilendir göğüslerin özünü.
- 120- eğer dokunursa size bir güzellik, çirkinlendirir onları; ve eğer sürtünürse size bir çirkinlik, coşarlar onunla. ve eğer kararlılık gösterirseniz, ve sakınırsanız, darlık veremeyecek size tuzakları, hiçbir istemle. şüphesiz, öz-otorite çalıştıklarını kuşatıcıdır.
- 121- ve bir zaman erkenden ayrılmıştın grubundan, yerleştirmek üzere inananları oturma yerlerine, bitirleşme (9/111) için. ve öz-otorite en işiticidir, en bilendir.
- 122- o zaman meyletmişti sizden iki zümre çözülmeye; ama öz-otorite onların rehberiydi. ve öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.
- 123- ve muhakkak yardım etti size öz-otorite o düzlükte, ve siz (orada) horlanmış iken! öyleyse sakının öz-otoriteden, ta ki siz şükredesiniz.
- 124- o zaman diyordun inananlar için: size yetmeyecek mi, yetkenizin sizi ileri sürmesi üç bin ile indirilmiş “meleklerden?” (18/54 = 16/2)
- 125- evet, eğer kararlılık gösterirseniz, ve sakınırsanız -ve geldiklerinde size anilerinden, bu (durumda) ileri sürecektir sizi yetkeniz beş bin ile salınmış “meleklerden!”

- 126- ve kılmadı onu öz-otorite, sadece bir müjde (27/1-2) sizin için, ve yatışsın diye kalpleriniz onunla. ve yardım yoktur, sadece öz-otoritenin katından; en üstün, en buyurgan.
- 127- mutlaka --sol taraf için-- kesecektir uçları inkar etmiş o kimselerden, veya --sağ taraf için-- bozguna uğratacaktır onları; ki geri dönsünler sinmişler olarak! (bkz. öz-okunuş, tablolarında ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermediği için-- sağlı & sollu iptal edilip (2/106) tablo altına gönderilecek tüm benzeşmeli kelimeler birimlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 3/127)
- 128- yoktur senin için emirden bir istem; (bundan sonra) pardonlayabilir onların üzerine (16/101), veya çilelendirebilir onları (7/203), çünkü şüphesiz onlar haksızlık ediciler (olduklarından ötürü)!
- 129- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. bağışlar kimin için isterse, ve çilelendirir kimi isterse. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 130- ey inanmış o kimseler, yemeyin kabarıışı (:faizi) katlarca katlanmış olarak; ve sakının öz-otoriteden, ta ki siz rahata eresiniz.
- 131- ve sakının ateşten, o şey ki sayılıp hazırlandı inkarcılar (74/31) için.
- 132- ve uyun öz-otoriteye ve gönderilmişse (22/75 = 2/97), ta ki siz acınasınız.
- 133- ve hızlı davranın bir bağışlanmaya doğru yetkenizden, ve bir bahçeye genişliği gökler ve yer (kadar olan); sayılıp hazırlandı sakınanlar (39/33) için.
- 134- o kimseler ki harcıyorlar (2/261) bollukta ve darlıkta; ve yutkunuculardır öfkeyi, ve affedicilerdir ahalden. ve öz-otorite sever güzellik edicileri (39/23 & 34).
- 135- ve o kimseler ki, yaptıkları zaman bir ahlaksızlık, veya haksızlık ettiklerinde canlarına, (derhal) anarlar öz-otoriteyi, ve bağışlanma dilerler kusurları için. ve kim bağışlayabilir kusurları, sadece öz-otorite. ve direnmezler yaptıkları üzerinde, ve onlar (artık) biliyorlar iken.
- 136- o şahıslar, karşılıkları onların: bir bağışlanmadır yetkelerinden; ve bahçeler, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne armağansaldır çalışıcıların (2/25) ücreti!
- 137- muhakkak geçti sizden önce prensipler; öyleyse gezin yerin içinde, ve gözleyin, nasıl oldu (o) yalanlayıcıların sonu!
- 138- bu bir açık bildiridir ahali için; ve bir iletidir (39/23) ve bir öğüttür sakınanlar için!
- 139- öyleyse gevşemeyin ve hüzne kapılmayın; ve siz üstünlersiniz, eğer inananlar idiyseniz.
- 140- eğer dokunduysa size bir buhran; ve muhakkak dokundu (o) halka da onun benzeri bir buhran. ve bunlar günlerdir; çevirip duruyoruz onu ahalinin arasında, ta ki (böylece) mutlaka bilecektir öz-otorite inanmış o kimseleri, ve edinecektir sizden tanıklar. ve öz-otorite sevmez haksızlık edicileri (39/24).
- 141- ve (böylece) mutlaka bileyecektir öz-otorite inanmış (2/25-26) o kimseleri, ve eleyecektir inkarcıları (2/26-27).

142- yoksa hesap mı etmiştiniz girebileceğinizi bahçeye, ve henüz bilmeden öz-otorite gayret etmiş o kimseleri sizden, ve bilmeden kararlılık gösterenleri?

143- ve muhakkak kuruntuluyor idiniz ölümü, ona rastgelmeden önce; ve muhakkak gördünüz onu (şimdi), ve siz gözlüyorsunuz.

144- övülmüş -kul- (61/6) değildir, sadece bir gönderilmiş. muhakkak geçti ondan önce de (nice) gönderilmişler. o halde şimdi ölürse, veya bitirilirse, geri mi döneceksiniz topuklarınızın üzerine? ve kim geri dönerse topukları üzerine, asla darlık veremez öz-otoriteye, hiçbir istemle. ve karşılıklıdır öz-otorite şükredicileri (76/3)!

145- olacak (şey) değildir bir can için ölmesi, sadece öz-otoritenin izniyle; süresi belirlenmiş bir yazıttır. ve kim dilerse yakın zamanın ödülünü, veririz ona ondan; ve kim dilerse sonraki zamanın ödülünü, veririz ona ondan. ve karşılıklıdır öz-otorite şükredicileri (2/152)!

146- ve havadisçiden nicesi (vardı ki), bitirleşti onunla birlikte birçok yetkeçiler; ve (onlar) gevşemediler kendilerine sürtünenden ötürü öz-otoritenin yolunda, ve zayıf düşmediler, ve boyun bükmediler. ve öz-otorite sever kararlılık gösterenleri.

147- ve olmadı onların deyişleri, sadece demeleri: yetkemiz, bağışla bizim için kusurlarımızı, ve aşırılıklarımızı emrimizdeki; ve sağlaştırdı tabanlarımızı, ve yardım et bize inkarcılar halkının üzerine!

148- ve verdi onlara öz-otorite yakın zamanın ödülünü, ve en güzeliyle sonraki zamanın ödülünü. ve öz-otorite sever güzellik edicileri (39/23 & 34).

149- ey inanmış o kimseler, eğer uyarsanız inkar etmiş (2/26) o kimselere, çevirirler sizi topuklarınızın üzerine (3/99-100); ve geri dönersiniz kaybedenler (olarak).

150- hayır, öz-otorite sizin rehbercinizdir (7/196); ve o yardım edicilerin en iyisidir.

151- atacağız inkar etmiş (74/31) o kimselerin kalplerinin içine endişeyi, ortak koştuklarından ötürü öz-otoriteye, (onun) kendisi hakkında hiçbir ispat indirmediyi (45/6-7). ve onların barınma yerleri ateştir; ve ne adidir haksızlık edenlerin kalış yerleri!

152- ve muhakkak doğruladı size öz-otorite sözünü; o zaman --tablonun altına-- biçip indiriyordunuz onları, onun izniyle (9/111). ancak o zaman çözüldünüz, ve (sonra) çekiştiniz emir (42/52) hakkında; ve baş kaldırdınız, tam size göstermesinin peşinden sevdiğinizi. sizden kimi diliyordu yakın zamanı, ve sizden kimi diliyordu sonraki zamanı. sonra çevirip döndürdü sizi onlardan, test etsin sizi diye. ve muhakkak affetti sizden. ve öz-otorite lütuf sahibidir inananların üzerine.

153- o zaman çekiliyordunuz ve dönüp bakmıyordunuz (hiç) birinin üzerine, ve gönderilmiş çağırıyordu sizi arkanızda. ve sonra (o) ödüllendirdi sizi --sol tarafta-- keder (ve) --sağ tarafta-- kederle, katiyen hüzünlenmeyesiniz diye kaybettiklerinizin üzerine, ve size sürtünmüş olana. ve öz-otorite haberdardır çalışıklarınızdan (2/25 X 14/26)!

154- sonra indirdi sizin üzerinize kederin peşinden bir güvenlik, sizden bir zümreyi bürüyen bir ferahlık. ve bir zümre ise, muhakkak meylettirmişti onları (kendi) canları, sanıyorlardı öz-otorite hakkında gerçeğin dışındakini, cehalet sanısıyla. diyorlardı: var mı bizim için emirden bir istem? de ki: şüphesiz, emir (42/52), onun hepsi, öz-otorite içindir! saklı tutuyorlardı (kendi) canları içinde açığa vuramadıklarını senin için; diyorlardı: eğer olsaydı bizim için emirden bir istem, bitirilmezdik burada! de ki: eğer olsaydınız evlerinizin içinde, (orada dahi yine) mutlaka ortaya çıkardı kendi üzerlerine bitirilme yazılmış o kimseler --tablo altında-- serilme yerlerine doğru! ve (böylece) mutlaka test edecektir öz-otorite --sol tarafta-- göğüslerinizin içindekini, ve bileyecektir --sağ tarafta-- kalplerinizin içindekini. ve öz-otorite en bilendir göğüslerin özünü.

155- şüphesiz, sizden yüz çevirmiş o kimseler (o) iki topluluğun karşılaştığı gün (8/41), kesinlikle kaydırmak istedi onları şeytan bazı kazandıklarından ötürü; ama muhakkak affetti öz-otorite onlardan. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en ılımlıdır.

156- ey inanmış o kimseler, olmayın inkar etmiş (74/31) o kimseler gibi, ve demişler kardeşleri için, (onlar) yerin içinde (ayak) vurdukları zaman, veya gazada (9/111) olduklarında: eğer bizim katımızda olsalardı, ölmezlerdi ve bitirilmezlerdi! mutlaka kılacaktır öz-otorite bunu bir üzüntü kalplerinin içinde. ve öz-otorite hayatlandırır ve öldürür. ve öz-otorite çalıştıklarımızı (2/25) görendir.

157- ve eğer bitirilirsanız öz-otoritenin yolunda (9/111), veya ölürseniz, mutlak bir bağışlanma öz-otoriteden, ve bir acıma daha iyidir (onların) topladıklarından.

158- ve eğer ölürseniz, veya bitirilirsanız, öz-otoriteye doğru devşiriliyorsunuz (56/83-93).

159- ve tam bir acımayla öz-otoriteden, yumuşadın onlar için. ve eğer kaba, katı kalpli olsaydın, mutlaka dağılırlardı çevrenden. öyleyse affet onlardan, ve bağışlanma dile onlar için. ve danış onlara emirde; ve azmettiğin zaman, artık dayan öz-otoriteye. şüphesiz, öz-otorite sever (kendisine) dayananları.

160- eğer yardım ederse size öz-otorite, yoktur yenici sizin için; ve eğer boş bırakırsa sizi, kimmiş o kimse ki yardım edecek (olabilsin) size, onun peşinden? öyleyse öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.

161- olacak (şey) değildir bir havadisçi için aşırması; ama kim aşırırsa, getirir aşırıldığını kalkış gününde. sonra yerince ödenecektir her can kazandığıyla; ve onlar haksızlık edilmeyeceklerdir.

162- öyleyse öz-otoritenin hoşnutluğunu izleyen (48/29) kimse, öz-otoriteden bir hışma uğrayan kimse (48/6) gibi midir? ki onun barınma yeri bataktır; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

163- onlar dereceler (iledir) öz-otoritenin katında; ve öz-otorite görendir çalıştıklarını (29/4).

164- muhakkak lutfetti öz-otorite inananların üzerine, uyandırdığında onların içinde bir gönderilmiş (kendi) canlarından; (o ki) aktarıp iletiyor onların üzerine (onun) işaretlerini (6/4 & 26/5), ve arındırıyor onları; ve (böylelikle) öğretip bildiriyor onlara yazıtı (39/23) ve buyuruyu (13/37). ve daha önce kesinlikle açık bir sapmışlık içinde idiler.

165- ama o vakit sürtündüğünde mi size bir sürtünüm -ki muhakkak sürtündürmüştünüz onun iki (kat) benzerini- dediniz: nasıl (olur) bu? de ki: o ancak (kendi) canlarımızın katındandır. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

166- ve size sürtünen (o sürtünüm) o iki topluluğun karşılaştığı gün (8/41), ancak öz-otoritenin izniyleydi; ve bilsin diye inananları,

167- ve bilsin diye ikiyüzlülük etmiş o kimseleri. ve denildi onlar için: (haydi) gelin, bitirleşin öz-otoritenin yolunda (9/111), veya defedin! dediler: eğer bilseydik bitirleşmeyi, mutlaka izlerdik sizi! onlar inkarcılık için, o günde, daha yakındılar, onlardan, inanç için. diyorlardı ağızlarıyla kalplerinin içinde olmayanı. ve öz-otorite en bilicidir gizlediklerini.

168- o kimseler ki dediler kardeşleri için, ve oturdular: eğer uysalardı bize, bitirilmezlerdi! de ki: öyleyse uzaklaştırın (kendi) canlarınızdan ölümü, eğer doğrular idiyerseniz.

169- ve sakın hesap etme öz-otoritenin yolunda (9/111) bitirilmiş o kimseleri: ölümlerdir! hayır, hayatlıdırlar yetkelerinin katında, beslenilmektedirler.

170- coşmaktadırlar öz-otoritenin verdiğiyle onlara (kendi) lütfundan. ve müjdeleşmektedirler onlara henüz katılmamış o kimseler için, ardlarından: kesinlikle yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüznlenmeyeceklerdir! (diye).

171- müjdeleşmektedirler öz-otoriteden bir armağanı, ve bir lütfu (10/57-58). ve şüphesiz, öz-otorite heba etmeyecektir inananların (2/25-26) ücretini!

172- o kimseler ki yanıt verdiler öz-otorite için, ve gönderilmiş (2/97), buhranın tam onlara sürtünmesinin peşinden. onlardan güzellik etmiş (39/23 & 34) o kimseler için, ve sakınmışlar, koca bir ücret (var olacaktır).

173- o kimseler ki, ahali dedi onlar için: şüphesiz, ahali muhakkak toplastılar sizin için; öyleyse ürperin onlardan! ama arttırdı (bu) onları inançta, ve dediler: hesapçımız öz-otoritedir; ve ne armağansal bir dayanaktır (o)!

174- ve geri döndüler öz-otoriteden bir armağanla, ve bir lütufla (10/57-58); dokunmadı onlara hiçbir çirkinlik. ve izlediler öz-otoritenin hoşnutluğunu (48/29). ve öz-otorite koca lütuf sahibidir.

175- bu şeytan yalnızca korkutur (kendi) rehberlerini (7/30). öyleyse korkmayın (siz) onlardan; ama korkun benden, eğer inananlar idiyerseniz.

176- ve hüznün vermesin sana hızlı davranan o kimseler inkarcılık (2/26-27) içinde; şüphesiz onlar asla darlık veremezler öz-otoriteye, hiçbir istemle. öz-otorite diliyor ki, kılmasın onlar için hiçbir kısmet sonraki zaman içinde. ve onlar için koca bir çile (var olacaktır).

177- şüphesiz, satın almış o kimseler inkarcılığı inancın (2/26) yerine, asla darlık veremeyecekler öz-otoriteye, hiçbir istemle. ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

178- ve sakın hesap etmesin inkar etmiş (2/26-27) o kimseler, kesinlikle süreliyoruz diye onlar için, iyilik (olsun diye) canlarına; yalnızca süreliyoruz onlar için, arttırsınlar diye suç. ve onlar için rezil edici bir çile (var olacaktır).

179- öz-otorite değil idi bırakacak inananları, sizin onun üzerinde olduğunuz (durumda), seçip ayırana kadar çürüğü kaliteliden. ve değil idi öz-otorite sizi çıkartacak görünmez (81/24-27) üzerine; ve fakat öz-otorite seçip toplar gönderilmişlerinden, kimi isterse. öyleyse inanın öz-otoriteye ve gönderilmişlerine (3/84). ve eğer inanırsanız, ve sakınırsanız, sizin için koca bir ücret (var olacaktır).

180- ve sakın hesap etmesin cimrilik eden o kimseler (41/7) öz-otoritenin verdiğinde onlara lütfundan, o iyidir onlar için. hayır, o kötüdür onlar için. tasmalandırılacaklar onda cimrilik ettikleriyle, kalkış gününde. ve öz-otorite içindir göklerin ve yerin mirası. ve öz-otorite çalışıklarınızdan haberdardır.

181- muhakkak işitti öz-otorite demiş o kimselerin (o) deyişini: şüphesiz, öz-otorite fakirdir; ve biz zenginleriz! yazacağız dediklerini, ve bitirmelerini havadisçileri gerçeğin dışındakiyle (45/6-7), ve (sonra) diyeceğiz: tadın yakıcı çileyi!

182- bu, (kendi) ellerinizin takdim ettiğinden ötürüdür. ve şüphesiz, öz-otorite haksızlık edici değildir hizmetkarlar için.

183- ve o kimseler ki dediler: şüphesiz, öz-otorite ahidledi bize, inanmayalım diye hiçbir gönderilmişse, (o) bize getirene kadar bir yakıncı (:kurban) ateşin onu yiyeceği! de ki: muhakkak geldi size gönderilmişler benden önce açık belgelerle, ve dediğiniz o şeyle. (geçmişe yönelik; gerçek anlamdaki için, bkz. krallar 18/32-39) (geleceğe yönelik; mesel anlamdaki için, bkz. musa 33/9 & davud 39/19) = (bkz. öz-okunuş, tüm tabloların üzerlerindeki tüm benzeşmeli kelimeler birimleri, ve orta kısımlarındaki tüm üniteler!) öyleyse ne için bitirmiştiniz onları, eğer doğrular idiyeniz?

184- ve eğer yalanlarsa seni, muhakkak yalanlanmıştı (nice) gönderilmişler de senden önce; (onlar da) gelmişlerdi açık belgelerle, ve kaynaklarla, ve ışıklandırıcı yazıtla!

185- her can tadıcıdır ölümü. ve kesinlikle yerince ödeneceksiniz ücretlerinizle, kalkış gününde. ve kim alıkonursa ateşten ve girdirilirse bahçeye, muhakkak (o) başarıya ermiştir! ve değildir yakın hayat, sadece kandırıcı bir geçimlik.

186- mutlaka test edileceksiniz mallarınızın ve canlarınızın içinde, ve mutlaka işiteceksiniz sizden önce yazıt verilmiş o kimselerden (3/3-4), ve ortak koşmuş o kimselerden (22/17) çok incitmeler. ama eğer kararlılık gösterirseniz, ve sakınırsanız, şüphesiz bu emirlere (11/112) olan azimdendir.

187- ve bir zaman aldı öz-otorite yazıt verilmiş o kimselerin misakını: mutlaka açık edeceksiniz onu ahali için; ve gizli tutmayacaksınız onu! ama attılar onu sırtlarının arkasına, ve satın aldılar onunla azıcık bir değeri. ve ne adidir (o) satın aldıkları!

188- sakın hesap etme getirdikleriyle coşan (40/83) o kimseleri, ve övülmeyi sevenleri yapmadıklarından ötürü; öyleyse sakın hesap etme onları başarıya ermiş (olarak) çileden! ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

189- ve öz-otorite içindir göklerin ve yerin yönetimi; ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

190- şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, ve gecenin ve gündüzün çelişmesinde mutlak işaretler (vardır), anlayış varlıları için (2/164).

191- o kimseler ki anarlar öz-otoriteyi ayakta dolaşır iken, ve oturmuşlar iken, ve yanları üzerine (yatmışlar) iken; ve düşünürler göklerin ve yerin yaratılışı hakkında: yetkemiz, yaratmadın (sen) bunları sahtecilik (29/52) için; saygılanansın sen! öyleyse sakın bizi ateşin çilesinden.

192- yetkemiz, şüphesiz sen kimi girdirirsen ateşe, muhakkak aşağıladın onu! ve yoktur haksızlık edenler (39/24) için hiç yardımcılar.

193- yetkemiz, şüphesiz biz işittik inanç için seslenen bir sesleniciyi: “inanın yetkenize!” diye; ve inandık (3/84). yetkemiz, öyleyse bağışla bizim için kusurlarımızı, ve ört bizden çirkinliklerimizi; ve vefat ettir bizi erdemlilerle (76/5-22) birlikte!

194- yetkemiz, ve bize ver (o) söz verdiklerini bize, gönderilmişlerinin (mesajıyla); ve aşağılama bizi kalkış gününde. şüphesiz sen çeliştirmezsin sözleşmeyi.

195- ve yanıt verdi onlar için yetkeleri: şüphesiz ben heba etmeyeceğim sizden hiçbir çalışanın çalışmasını (2/25 & 17/84), erkek veya dişi (olsun); sizin bazınız bazısındanadır. öyleyse göç etmiş (28/57) o kimseler, ve çıkarılmış diyarlarından, ve incitilmiş benim yolumda, ve bitirmişler ve bitirilmişler (9/111); mutlaka örteceğim onlardan çirkinliklerini, ve mutlaka girdireceğim onları bahçelere, altından nehirler akan; bir ödül olarak öz-otoritenin katından. ve öz-otorite, onun katındadır ödüllerin en güzeli.

196- sakın kandırmasın seni inkar etmiş (2/26) o kimselerin dönüp dolaşması beldelerin içinde.

197- az bir geçimlidir; sonra (onların) barınma yerleri bataklık (olacaktır). ve ne adı bir yataktır (o)!

198- fakat sakınmış (39/33) o kimseler yetkelerinden; onlar için bahçeler (var olacaktır), altından nehirler akan, sürekliler (olarak) onun içinde; bir indiriliş olarak öz-otoritenin katından. ve öz-otoritenin katında olan en iyidir, erdemliler (2/177) için.

199- ve şüphesiz, yazıt grubundan kimi (var ki) inanır öz-otoriteye, ve size doğru indirilmiş olana, ve onlara doğru indirilmiş olana (21/24 = 39/23), saygı duyanlar (olarak) öz-otorite için. satmazlar (onlar) öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) azıcık bir değere. o şahıslar, onlar için ücretleri yetkelerinin katındadır. şüphesiz, öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.

200- ey inanmış (2/25-26) o kimseler, öyleyse kararlılık gösterin, ve kararlılıkla gidin, ve bağlanın; ve sakının öz-otoriteden, ta ki siz rahata eresiniz!

BÖLÜM 4

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey ahali, sakının yetkenizden, o kimse ki yarattı sizi tek bir candan, ve yarattı ondan eşini; ve yaydı onlardan çok adamlar, ve kadınlar. ve sakının öz-otoriteden, o kimse ki sorup dilekleşiyorsunuz (siz) onunla, ve rahimdaşlar (konusunda da). şüphesiz, öz-otorite sizin üzerinize bir gözetleyici idi.

2- ve verin yetimlere mallarını, ve değişmeyin çürüğü kalitelinin yerine. ve yemeyin (onların) mallarını kendi mallarınıza (katarak); şüphesiz o büyük bir iğreti idi!

3- ve eğer korktuysanız adaletli davranamayacaksınız diye --toplum içindeki bu-- yetimler hakkında, öyleyse nikahlayın --onların analarından-- sizin için uygun olan kadınlardan, --herbir ailede mevcut olabilecek birden fazla erkek çocuklar için-- ikişer, ve üçer, ve dörder (olarak). ama eğer korktuysanız denk davranamayacaksınız diye, o halde --herbir ailede mevcut olabilecek bir erkek çocuk için-- tek ile, veya sağ ellerinizin yönettiği (4/25) ile kalın. bu, daha yakındır eğrilmemeniz için!

4- ve verin kadınlara bağışlarını, gönüllüce. ama eğer sizin için feda ederlerse ondan bir istemi candan, öyleyse yiyin onu rahatlıkla, ferahlıkla.

5- ve vermeyin aptallara mallarınızı, o şey ki öz-otorite kıldı sizin için bir ayakta kalış (aracı). ama besleyin onları onunla, ve giydirin onları; ve deyin onlar için tanınmış deyişi.

6- ve test edin yetimleri, nikah (çağına) ulaştıkları zamana kadar; ve eğer sezdiyseniz onlardan bir düzgünlük, öyleyse (hemen) defedin onlara doğru mallarını. ve yemeyin onu aşırılıkla ve telaşla, büyüyorlar diye. ve kim zengin idiyse, çekinsin; ve kim fakir idiyse, yesin tanınmış pratik üzere. ve defettiğiniz zaman onlara doğru mallarını, tanık tutun onların üzerine. ve yeterlidir öz-otorite bir hesapçı olarak.

7- adamlar için bir hisse (vardır) bıraktığından doğurucuların (:ana baba) ve yakınların; ve kadınlar için bir hisse (vardır) bıraktığından doğurucuların (:ana baba) ve yakınların; az olandan ondan, veya çok olandan, şart kılınmış bir hisse (vardır).

8- ve hazırladıkları zaman paylaşımında yakınlık varlıları, ve yetimler, ve yoksullar, o halde besleyin onları ondan; ve deyin onlar için tanınmış deyişi.

9- ve ürpersin o kimseler, eğer bıraktılsa ardlarından zayıf bir soy, korktukları onların üzerine; öyleyse sakınsınlar öz-otoriteden, ve desinler sedleyici deyişi.

10- şüphesiz, yiyen o kimseler yetimlerin mallarını haksızlıkla, yalnızca yiyorlar karınlarının içine ateşi; ve yaslanacaklar bir çılğın aleve!

11- salık veriyor size öz-otorite doğurulmuşlarınızda, erkek için iki dişinin kısmeti benzerini (4/34). ve eğer ikinin üstünde kadınlar idiyeler, onlar için üçte ikisi vardır (ölenin) bıraktığının. ve eğer tek idiyse, onun için yarısı vardır. ve ana babası için, her teki için onlardan altıda biri vardır (ölenin) bıraktığından, eğer onun için bir doğurulmuş var idiyse. ama eğer onun için bir doğurulmuş yok idiyse, ve mirasçı olduysa ona ana babası, annesi için üçte biri vardır. ve eğer onun için kardeşler var idiyse, annesi için altıda biri vardır. (tüm bunlar) salığın peşindedir (ölenin) salık verdiği onunla (2/180), veya borcun. babalarınız ve oğullarınız, idrak edemezsiniz onların hangisi daha yakındır sizin için fayda (bakımından).

bir şart kılmadır --bu bölümler-- öz-otoriteden (24/1 & 2/23-25). şüphesiz, öz-otorite en bilen, en buyurgan idi!

12- ve sizin için yarısı vardır eşlerinizin bıraktığının, eğer yok idiyse onlar için bir doğurulmuş. ama eğer var idiyse onlar için bir doğurulmuş, sizin için dörtte biri vardır bıraktıklarından; salığın peşinden salık verdikleri onunla (2/180), veya borcun. ve onlar için dörtte biri vardır bıraktığının, eğer yok idiyse sizin için bir doğurulmuş. ama eğer var idiyse sizin için bir doğurulmuş, onlar için sekizde biri vardır bıraktığından; salığın peşinden salık verdiğiniz onunla, veya borcun. ve eğer mirası aranan adam bir yalnızcı idiyse, veya (hanım) kişi, ve onun için (var idiyse) bir erkek kardeş veya bir kız kardeş, her teki için onlardan altıda biri vardır. eğer bundan daha çok idiyeler, onlar ortaktırlar üçte bire; salığın peşinden salık verilen onunla, veya borcun, darlık vericiliğinin dışında. bir salıktır (bu) öz-otoriteden. ve öz-otorite en bilendir, en ılımlıdır.

13- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25-26) öz-otoritenin sınırlarıdır; ve kim uyarsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (22/75 = 2/97), girdirir onu bahçelere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ve (işte) bu, koca bir başarıdır!

14- ama kim baş kaldırırsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (22/75 = 2/97), ve düşmanlık ederse onun sınırlarına, girdirir onu ateşe; sürekli (olarak) onun içinde. ve onun için rezil edici bir çile (var olacaktır).

15- ve getiren o kimseler ahlaksızlığı (:eşcinsellik) kadınlarınızdan; öyleyse tanık tutun onların üzerine dört (kişiyi) sizden. ve eğer tanıklık ederlerse, tutun onları evlerin içinde, vefat ettirinceye kadar onları ölüm, veya öz-otorite kılıncaya (kadar) onlar için bir yol (:belki de evlilik & çocuk vs.).

16- ve onu (:eşcinsellik) getiren o iki (erkek) kimseler sizden; öyleyse --tedavi amacıyla, kınayıcı sözler işittirerek-- incitin (X 3/186) onları. ve eğer pardonlar ve düzelticilik ederlerse, çevrilin onlardan. şüphesiz, öz-otorite en pardonlayıcı, en acıyan idi.

17- yalnızca, pardonlama öz-otoritenin üzerine, cehalet (sebebiyle) çirkinliğe çalışan o kimseler içindir, sonra pardonlayan en yakın (sürede). ve o şahıslar, (işte) öz-otorite pardonlar onların üzerine. ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.

18- ve değildir pardonlama çirkinlikler için çalışan o kimseler için; ki (sonra) ölüm hazırladığı zaman onlardan birine, dedi: şüphesiz ben pardonladım, şimdi! ve değildir ölen o kimseler için, ve onlar inkarcılar (74/31) iken! o şahıslar, işte hazırladık (biz) onlar için acıklı bir çile.

19- ey inanmış o kimseler, yasal olmaz sizin için mirasçı olmanız kadınlara, tiksintiyle. ve sıkıştırmayın onları, gideresiniz diye onlara verdiğinizin bir kısmını; sadece eğer getirirlerse açık bir ahlaksızlık. ve kaynaşın onlarla tanınmış pratik üzere. ve eğer tiksindiyseniz onlardan; ve belki tiksiniyorsunuz bir istemden, ve öz-otorite kılar onun içinde çok iyilik.

20- ve eğer dilediyseniz değiştirmeyi bir eşi bir eşin yerine, ve verdiniz (şimdi) onlardan birine yığınla (değer), almayın artık ondan hiçbir istemi. alacak mısınız (şimdi) onu karalama ile, ve açık bir suç ile?

21- ve nasıl alırsınız onu, ve muhakkak katıldı (şimdi) --tabloda, üst bölgelerde-- sizin bazınız bazısına doğru; ve (o eşler) almışlardı sizden katı bir misak (2/25-27)! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermediği için-- ilkin iptal edilip tablo altındaki bölgeye gönderilmiş bazı --aynı kökten türeyen-- benzeşmeli kelimeler birimleri arasında yapılan, bazı eş yer değişim işlemlerine (16/101), ve bunun ardından böylelikle tekrar tablo üzerindeki üst bölgelere dönüp katılmaya dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 4/20-21)

22- ve nikahlamayın (artık) babalarınızın nikahladığını (o) kadınlardan, sadece (müstesna) muhakkak geçmişte (olup bitmiş) olan. şüphesiz o bir ahlaksızlık ve nefretlik idi; ve ne çirkin bir yoldur (o)!

23- yasak kılındı (nikah açısından) sizin üzerinize: anneleriniz ve kızlarınız ve kız kardeşleriniz ve halalarınız ve teyzeleriniz, ve erkek kardeşin kızları ve kız kardeşin kızları, ve (süt) anneleriniz, o kimseler ki emzirdiler sizi, ve (süt) kız kardeşleriniz emzirilmeden (ötürü), ve kadınlarınızın anneleri, ve üvey (kızlarınız) o kimseler ki odalarınızın içindeler, kadınlarınızdan, o kimseler ki (gerdeğe) girdiniz onlarla -ama eğer olmadıysanız henüz (gerdeğe) girmiş onlarla, yoktur günah sizin üzerinize- ve yasaları oğullarınızın, o kimseler ki kendi dölünüzdendirler, ve (beraberce nikahlayarak) toplamanız iki kız kardeşin arasını; sadece (müstesna) muhakkak geçmişte (olup bitmiş) olan. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan idi.

24- ve (kocaları tarafından) korundurulmuşlar kadınlardan; (ancak) sadece sağ ellerinizin yönettiği (4/25) --ile yetinin. yazıtıdır (bu) öz-otoritenin sizin üzerinize. ve yasal kılındı sizin için bunun ötesinde olan, aramanız mallarınızla, korundurmuşlar (olarak), akıticılar (olmanız) dışında. öyleyse ne kadar geçimlendiyseniz onunla onlardan, verin onlara ücretlerini, bir şart kılınmışlık olarak (2/237). ama yoktur günah sizin üzerinize (karşılıklı) hoşnutlaştığınızda onunla, şart kılınanın peşinden (2/229). şüphesiz, öz-otorite en bilen, en buyurgan idi.

25- ve kim uyamazsa sizden bir kapasiteye inanmış o --aileleri tarafından mali açıdan-- korundurulmuş (kadınları) nikahlayacak, öyleyse sağ ellerinizin yönettiğinden, inanmış genç (kızlarımızdan). ve öz-otorite en bilicidir inancınızı; sizin bazınız bazısındandır. öyleyse nikahlayın onları, (aile) gruplarının izniyle. ve verin onlara ücretlerini, tanınmış pratik üzere; korundurulmuşlar (olarak), akıticılar (olmaları) dışında, ve flörtler edinciler olmayarak. ve artık korundurulmuş (oldukları) zaman, eğer getirirlerse bir ahlaksızlık, onların üzerine o --aileleri tarafından mali açıdan-- korundurulmuşların üzerine olanın yarısı (vardır) çileden. bu (kolaylık) zorlanmadan ürpermiş kimse içindir sizden. ve kararlılık göstermeniz (76/24) en iyidir sizin için. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

26- diliyor öz-otorite (böylece) açık etmeyi sizin için (57/17), ve iletmeyi sizi prensiplerine sizden önceki o kimselerin (bkz. musa & isa & davud & muhammed peygamberin sözleri), ve (böylece) pardonlamayı sizin üzerinize! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

27- ve öz-otorite diliyor pardonlamayı sizin üzerinize; ama diliyor tutkuları izleyen (19/59) o kimseler eğilimlenmenizi (sizin), koca bir eğilimlenmeyle.

28- diliyor öz-otorite hafifletmeyi sizden, ve yaratıldı insan zayıf (olarak).

29- ey inanmış o kimseler, yemeyin mallarınızı sizin aranızda sahtecilikle, sadece ancak olursa bir ticaret (karşılıklı) hoşnutlaşma üzere sizden. ve bitirmeyin canlarınızı; şüphesiz, öz-otorite oldu sizin için en acıyan.

30- ve kim yaparsa bunu, düşmanlıkla ve haksızlıkla, ileride yaslandıracağız onu ateşe. ve bu, öz-otoritenin üzerine kolay idi.

31- eğer uzak durursanız ondan caydırıldığınız o (günahsal) büyüklerden (6/151-152 & 25/68 & ...), örteceğiz sizden çirkinliklerinizi, ve girdireceğiz sizi şerefli bir giriş yerine.

32- ve kuruntulamayın öz-otoritenin onunla lütuflandırdığını, sizin bazınızı bazısı üzerine. adamlar için bir hisse (vardır) kazandıklarından; ve kadınlar için bir hisse (vardır) kazandıklarından. ve sorun öz-otoriteye, (onun) lütfundan. şüphesiz, öz-otorite oldu her istem berisinde en bilen.

33- ve hepsi için kıldık rehberciler, bıraktığından doğurucuların (:ana baba), ve yakınların. ve antlarınızın bağladığı o kimseler, verin onlara da hisselerini (33/6). şüphesiz, öz-otorite oldu her istem üzerinde bir tanık.

34- adamlar --mali açıdan-- ayakta tutuculardır kadınlar üzerine, öz-otorite lütuflandırdığından ötürü onların bazısını bazısı üzerine, ve (onlar) harcadıklarından ötürü mallarından. öyleyse --bu konumdaki-- (hanım) düzeltililer --buna karşılık-- boyun eğenlerdir (3/43), koruyanlardır görünmezi (:namus organları), öz-otorite koruduğundan ötürü. ama dikleşmelerinden korktuğunuz o (hanım) kimseler; (önce) öğüt verin onlara, ve (sonra) yalnız bırakın onları serilme yerlerinde, ve (sonra) --onun vurduğu ibretlik örneklerle, siz de-- vurun onlara (66/10-11). ve eğer (bunun ardından) uyarlarsa size, artık aramayın onların üzerine (başka) bir yol (2/226-227). şüphesiz, öz-otorite en yüce, en büyük idi.

35- ve eğer korktuysanız onların arasının yarılıp açılmasından, uyandırın bir buyrukçu onun (:kocanın) grubundan, ve bir buyrukçu onun (:kadının) grubundan. eğer (onlar) dilerlerse bir düzelticiliği, öz-otorite uzlaştırır onların arasını. şüphesiz, öz-otorite en bilici, en haberdar idi.

36- ve hizmet edin öz-otoriteye, ve ortak koşmayın ona (18/26 X 42/21), hiçbir istemle; ve doğuruculara (:ana baba) karşı güzellikle davranın, ve yakınlık sahiplerine ve yetimlere ve yoksullara, ve yakınlık sahibi komşuya ve uzaktaki komşuya, ve yandaki arkadaşına, ve yol oğluna, ve sağ ellerinizin yönettiğine. şüphesiz, öz-otorite sevmez pek kurumlu, pek böbürlü olan kimseyi.

37- o kimseler ki cimrilik ediyorlar ve emrediyorlar ahaliye de cimriliği, ve gizliyorlar öz-otoritenin verdiğini onlara kendi lütfundan (41/7). ve hazırladık (bu) inkarcılar (74/31) için rezil edici bir çile.

38- ve o kimseler ki harcıyorlar mallarını ahaliye gösteriş olarak, ve inanmıyorlar öz-otoriteye ve son güne (2/62). ve kim ki, olursa şeytan onun için bir yakındaş (43/36), artık ne çirkin bir yakındaştır (o)!

39- ve nedir o ki onların üzerine, eğer inansalardı öz-otoriteye ve son güne (2/62), ve harcasalardı öz-otoritenin onları beslediklerinden (16/75)? ve oldu öz-otorite onları en bilen.

40- şüphesiz, öz-otorite haksızlık etmez bir zerre ağırlığınca. ve bir güzellik (39/34) olursa, katlar onu; ve verir kendi yanından koca bir ücret.

41- ve nasıl (olacak), getirdiğimiz zaman her kitleden bir tanık, ve getirdiğimizde seni de bu şahısların üzerine bir tanık (olarak)?

42- o gün, arzulayacak inkar etmiş (2/26-27) o kimseler, ve baş kaldırmışlar gönderilmiş (2/97), keşke düz edilse onlar yerle! ve gizli tutamazlar (artık) öz-otoriteden hiçbir anlatıyı (45/6-7)!

- 43- ey inanmış o kimseler, yaklaşmayın destekleyişe ve siz döngülenmişler iken (16/67), bilinceye kadar ne dediğinizi; ve (boşalmadan ötürü) uzaksallar iken -sadece yol takipçileri (olmanız dışında)- yıkanıcaya kadar (5/6). ve eğer hasta olduysanız, veya yolculuk üzerinde, veya geldiye sizden biri kaba tuvaletlikten, veya değdiyseniz kadınlara, ve bulamadıysanız bir su; o halde temas edin kaliteli bir yer parçasına, ve meshedin yüzlerinizi ve ellerinizi (onunla). şüphesiz, öz-otorite en affedici, en bağışlayan idi.
- 44- görmedin mi kendilerine yazıttan bir hisse verilmiş o kimseleri, (nasıl da) satın alıyorlar sapkınlığı, ve diliyorlar (sizin de) sapmanızı yoldan (16/69).
- 45- ve öz-otorite en bilicidir düşmanlarınızı; ve yeter öz-otorite bir rehber (7/196) olarak, ve yeter öz-otorite bir yardımcı olarak!
- 46- bağlılanmış (:yahudi) o kimselerden (kimileri var ki) kaydırıyorlar kelimeleri (6/115) onun konulma yerlerinden (75/17-19), ve diyorlar: işittik ve baş kaldırdık! işit, işitme dışındaki! güt bizi! dilleriyle eğip bükerek, ve gazezenerek ergi (48/28) hakkında. ama eğer şüphesiz onlar deselerdi: işittik ve uyduk! (sen de) işit! gözet bizi! mutlaka olurdu daha iyi onlar için, ve daha ayakta durucu. ve fakat lanetledi onları öz-otorite inkarları (sebebiyle); ve inanmayacaklar, sadece bir azınlık (işaya 28/9-12 & 10/21-22)!
- 47- ey kendilerine yazıt verilmiş o kimseler (3/3-4), inanın indirmiş olduğumuza (39/23 & 2/25) doğrulayıcı olarak yanınızda olanı (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/11-15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25), bazı yüzleri silmemizden önce ve onları çevirmemizden arkaları üzerine, veya onları lanetlememizden (önce), lanetlediğimiz gibi (daha evvel) sebt arkadaşlarını (2/65). ve oldu öz-otoritenin emri (daima) yapılan!
- 48- şüphesiz, öz-otorite bağışlamaz ona ortak koşulmasını (18/26); ama bağışlar bundan başkasını, kimin için isterse. ve kim ortak koşarsa (başkalarını) öz-otoriteye (42/21), muhakkak uydurdu (onlar) koca bir suçla!
- 49- görmedin mi kendi canlarını arındıran o kimseleri? hayır, öz-otorite arındırır, kimi isterse. ve (onlar) haksızlık edilmeyecekler bir kıl kadar.
- 50- gözle, nasıl uyduruyorlar öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87); ve yeter o açık bir suç olarak.
- 51- görmedin mi kendilerine yazıttan bir hisse verilmiş o kimseleri, (nasıl da) inanıyorlar hurafeye ve taşkınsala (7/185-186), ve diyorlar inkar etmiş o kimseler için: bu şahıslar daha iletilidir inanmış (2/25-26) o kimselerden, yolca!
- 52- (işte) o şahıslar o kimseler ki, lanetledi onları öz-otorite! ve kimi lanetlerse öz-otorite, asla bulamazsın onun için hiçbir yardımcı.
- 53- yoksa onlar için bir hisse mi (var) yönetimden? ve o zaman, vermezlerdi ahaliye bir çekirdek kadar.

54- yoksa kıskanıyorlar mı ahaliyi, onlara verdiği üzere öz-otoritenin (kendi) lütfundan (10/57-58)? ve muhakkak verdik ibrahim ailesine (29/27) yazıtı ve buyuruyu, ve (böylece) verdik onlara koca bir yönetimi.

55- ve (burada) onlardan kimi inandı ona (3/199); ama onlardan kimi alıkoydu ondan (3/99). ve yeter (o) batac, bir çılgın alev (olarak)!

56- şüphesiz, inkar etmiş o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5); ileride yaslandıracağız onları ateşe! her vakit piştiğinde derileri, değıştireceğiz onlara deriler, onun dışındakiyle, tadsınlar diye çileyi. şüphesiz, öz-otorite en üstün, en buyurgan idi.

57- ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; girdireceğiz onları bahçelere, altından nehirlere akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! onlar için onun içinde tertemiz eşler de vardır; ve girdireceğiz onları pek gölgeleyici bir gölgeleğe.

58- şüphesiz, öz-otorite emrediyor size ödeyip vermenizi güvenilen (objeleri) onun grubuna (2/283); ve buyruk verdiğinizde ahalinin arasında, buyruk vermenizi (4/105), denklik üzere. şüphesiz öz-otorite, işte ne armağansaldır öğüt verdiği (11/120) size onunla! şüphesiz, öz-otorite en işitici, en gören idi.

59- ey inanmış o kimseler, --toplumsal dini hususlarda-- uyun öz-otoriteye (28/70 & 12/40), ve --toplumsal güvenlik & mali hususlarda-- uyun gönderilmiş ve emir varlıklarına (4/83 & 59/7) sizden. ve eğer çekiştirdiyse bir istem içinde, çevirin onu öz-otoriteye ve gönderilmiş (4/105) doğru, eğer inanıyor idiyse öz-otoriteye ve son güne (2/62). bu, daha iyidir; ve en güzeldir sonuçlama (olarak).

60- görmedin mi öne süren o kimseleri, şüphesiz onlar inandılar sana doğru indirilmiş olana (39/23), ve senden önce indirilmiş olana (3/3-4) diye? ama diliyorlar (şimdi) buyruk olunmayı taşkınsala (7/185-186) doğru! ve muhakkak emredildiler inkar etmekle onu. ve şeytan diliyor saptırmayı onları uzak bir sapkınlıkla.

61- ve denildiğinde onlar için: gelin öz-otoritenin indirdiğine (39/23) doğru, ve gönderilmiş (5/48) doğru, gördün ikiyüzlüleri alıkoyarlarken senden, (tam) bir alıkoyuşla.

62- öyleyse nasıl (oldu da), sürtündüğünde onlara bir sürtünüm, ellerinin takdim ettiğinden ötürü, sonra geldiler sana, öz-otorite (adına) yemin ederek: kesinlikle diledik, sadece güzelliği ve uzlaştırıcılığı! diye?

63- (işte) o şahıslar o kimseler ki, biliyor öz-otorite kalplerinin içinde olanı. öyleyse (sen) çevril onlardan; ama öğüt ver (11/120) onlara, ve deyiver onlar için canlarının içinde ulaşıcı deyişi.

64- ve göndermedik hiçbir gönderilmiş, sadece uyulması için, öz-otoritenin izniyle. ve eğer, şüphesiz onlar haksızlık ettikleri zaman kendi canlarına, gelselerdi sana ve bağışlanma dileselerdi öz-otoriteden, ve bağışlanma dileseydi onlar için gönderilmiş, mutlaka bulurlardı öz-otoriteyi en pardonlayıcı, en acıyan.

65- öyle değil, ve yetkene (andolsun); inanmış olamazlar, seni buyrukçu edinceye kadar (4/105) onların arasında ayrışan (şeylerde), sonra bulmayıncaya (kadar) canlarının içinde hiçbir sıkıntı (senin) kılıp bitirdiğinden ötürü, ve teslim oluncaya (kadar) tam bir teslimiyetle.

66- ve eğer şüphesiz biz yazsaydık onların üzerine: bitirin canlarınızı! veya çıkın diyarlarınızdan (3/195)! yapmazlardı onu, sadece onlardan bir azınlık. ve eğer şüphesiz onlar yapsalardı öğüt verildiklerini onunla, mutlaka olurdu daha iyi onlar için, ve daha şiddetli sağlamlama (olarak).

67- ve o zaman, mutlaka verirdik onlara yanımızdan koca bir ücret.

68- ve mutlaka ilettirdik (39/23) onları ayakta duran bir yordama.

69- ve kim uyarsa öz-otoriteye ve gönderilmiş (2/97), o şahıslar öz-otoritenin onların üzerine armağan ettiği o kimselerle birlikte dirler, havadisçilerden ve doğrulukçulardan ve tanıklardan ve düzeltililerden; ve ne güzeldir o şahıslar destekçiler (olarak)!

70- bu lütuf (10/57-58) öz-otoritedendir, ve yeter öz-otorite bilen (olarak).

71- ey inanmış o kimseler, alın kaçımınızı; ve hareketlenin ayrıca, veya hareketlenin topluca (34/46)!

72- ve şüphesiz, sizden kimi (var ki) mutlaka ağırdan alıyor. ve eğer sürtündüyse size bir sürtünüm, dedi: muhakkak armağan etti öz-otorite benim üzerime, ki olmadım (ben) onlarla birlikte bir tanık!

73- ve eğer sürtündüyse size bir lütuf öz-otoriteden, mutlaka diyor, sanki (hiç) olmamış gibi sizin aranızda ve onun arasında bir arzuluk: keşkeciğime (ben de) olsaydım onlarla birlikte, ve başarıya erseydim koca bir başarıya erişle!

74- öyleyse bitirleşsin öz-otoritenin yolunda (9/111) satan o kimseler yakın hayatı sonraki zaman (uğruna). ve kim bitirleşirse öz-otoritenin yolunda (9/111), ve bitirilirse veya yenerse, ileride vereceğiz ona koca bir ücret.

75- ve nedir sizin için ki, bitirleşmiyorsunuz öz-otoritenin yolunda (9/111), ve zayıf bırakılmışlar (uğruna) adamlardan ve kadınlardan ve doğurulanlardan; o kimseler ki diyorlar: yetkemiz, çıkar bizi bu şehirden, onun grubu haksızlık edici (39/24) olan; ve kıl bizim için (kendi) yanından bir rehber, ve kıl bizim için (kendi) yanından bir yardımcı (8/72-74).

76- inanmış o kimseler bitirleşiyorlar öz-otoritenin yolunda (9/111), ve inkar etmiş o kimseler bitirleşiyorlar taşkınsalın yolunda (13/33). öyleyse bitirleşsin şeytanın rehberleriyle (7/30); şüphesiz, şeytanın tuzağı zayıf idi.

77- görmedin mi, onlar için (şöyle) denilen o kimseleri: çekin ellerinizi, ve ayakta tutun destekleyişi (2/238), ve verin arınma payını (8/41). ama o vakit yazıldığında onların üzerine bitirleşme (9/111), o zaman onlardan bir bölük ürperiyorlardı ahaliden öz-otoriteden ürperme gibi, veya daha şiddetli bir ürpermeyle (2/150). ve dediler: yetkemiz, ne için yazdın bizim üzerimize bitirleşmeyi (9/111)? değil miydin sonralamalı bizi yakın bir süreye doğru? de ki: yakın zamanın geçimliği azdır; ve sonraki zaman daha iyidir sakınan (39/33) kimse için. ve haksızlık edilmeyeceksiniz bir kıl kadar.

78- her nerede olsanız, yetişecektir size ölüm; eğer olsaydınız yükseltmiş burçların (85/1) içinde dahi! ve eğer sürtünürse onlara bir güzellik, diyorlar: bu, öz-otoritenin katındandır; ve eğer sürtünürse onlara bir çirkinlik, diyorlar: bu, senin katındandır. de ki: hepsi öz-otoritenin katındandır. öyleyse nedir bu şahıslar halkı için ki, neredeyse kavramıyorlar hiçbir anlatıyı (39/23 & 3/7)!

79- ne sürtündüyse sana güzellikten, (o) öz-otoritedendir; ve ne sürtündüyse sana çirkinlikten, (o) kendi canındandır (42/30). ve gönderdik seni ahali için bir gönderilmiş (olarak), ve yeter öz-otorite bir tanık (olarak).

80- kim uyarırsa gönderilmişse, muhakkak uydu (o) öz-otoriteye (5/92). ve kim de yüz çevirirse, o halde göndermedik seni onların üzerine bir koruyucu (olarak).

81- ve diyorlar: “uymaktır!” ama dışarıya çıktıkları zaman senin katından, planladı onlardan bir zümre dışındakini dediğin o şeyin (13/33). ve öz-otorite yazıyor planladıklarını. öyleyse surat çevir onlardan, ve dayan öz-otoriteye; ve yeter öz-otorite bir dayanak (olarak).

82- o halde (hala) etüt etmiyorlar mı okunuşu (36/69)? eğer olsaydı (o) öz-otoritenin dışındaki katından, mutlaka bulurlardı onun içinde çokça çelişkiler (39/28)!

83- ve onlara geldiği zaman bir emir güvenlikten, veya korkudan (yana), yaydılar onu. ama eğer çevirselardı onu gönderilmişse doğru, ve emir varlıklarına doğru, onlardan, mutlaka onu bilirdi onu araştıran o kimseler, onlardan. ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfü sizin üzerinize, ve onun acıması (10/57-58), mutlaka izlerdiniz şeytanı; sadece (müstesna) bir azınlık.

84- öyleyse bitirleş öz-otoritenin yolunda (9/111)! yükümlü tutulmayacaksın, sadece (kendi) canınla; ve cesaretlendir inananları da. ve belki, öz-otorite geri çektirecektir inkar etmiş o kimselerin baskısını. ve öz-otorite daha şiddetlidir --sol taraf için-- baskıda, ve daha şiddetlidir --sağ taraf için-- püskürtmede! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- sağlı & sollu iptal edilip, onun izniyle, tablo altına düşürülecek (2/106) tüm benzeşmeli kelimeler birimlerine, ve bu konuda elçiden ve tüm inananlardan göstermeleri beklenen samimi çabaya dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 4/84)

85- kim aracılık ederse güzel bir aracılıkla (4/35), olur onun için bir hisse ondan; ve kim aracılık ederse çirkin bir aracılıkla (2/102), olur onun için bir paylık ondan. ve oldu öz-otorite her istem üzerinde bir gıda verici (41/10).

86- ve kutlandığınız zaman bir kutlama ile, kutlayın ondan daha güzeliyle, veya çevirin onu (aynısıyla). şüphesiz, öz-otorite oldu her istem üzerinde bir hesaplayıcı.

87- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! mutlaka toplayacaktır sizi kalkış gününe doğru, onun içinde şüphe olmayan (39/67-69). ve kim daha doğru (olabilir) öz-otoriteden anlatıda (39/23)?

88- nedir sizin için ki, ikiyüzlüler hakkında iki birliğe (bölündünüz), ve öz-otorite yuvarladı (iken) onları kazandıklarından ötürü? yoksa diliyor musunuz (siz) iletmeyi öz-otoritenin saptırdığı (2/26-27) kimseyi? ve kimi saptırırsa öz-otorite, asla bulamazsın onun için bir yol.

89- arzuladılar keşke inkar etseniz (diye), inkar ettikleri (2/26) gibi, ve olsanız (onlarla) düzgüt! öyleyse edinmeyin onlardan rehberler, göç etmelerine kadar öz-otoritenin yolunda (9/111). ve eğer yüz çevirirlerse, alın onları ve bitirin onları, nerede bulduysanız onları. ve edinmeyin onlardan bir rehber (60/9), ve yardımcı.

90- sadece varıp birleşen o kimseler bir halka doğru, sizin aranızda ve onların arasında bir misak (bulunan), veya size gelen göğüsleri sıkışmış (vaziyette) sizinle bitirilecekler, veya (kendi) halklarıyla bitirilecekler diye. ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka salardı onları sizin üzerinize, ve mutlaka bitirleşirlerdi sizinle. öyleyse eğer sizden uzak dururlarsa, ve sizinle bitirleşmezlerse, ve atarlarsa size doğru selamı, o halde kılmadı öz-otorite sizin için onların üzerine bir yol.

91- bulacaksınız diğerlerini, diliyorlar (iken) sizden güvende olmayı ve (kendi) halklarından güvende olmayı. ama her vakit çevirildiklerinde denemeye (85/10) doğru, yuvarlandılar onun içine! ve eğer uzak durmazlarsa sizden, ve atmazlarsa size doğru selamı, ve çekmezlerse ellerini, o halde alın onları ve bitirin onları, nerede yakaladıysanız onları.

ve o şahıslar, (işte) kıldık sizin için onların üzerine açık bir ispat! (ve bkz. 4/84 altındaki not)

92- ve olacak (şey) değildir bir inanan için, bitirmesi bir (diğer) inananı, sadece hatayla.

ve kim bitirdiyse bir inananı hatayla, inanan bir boyunsalın (:gündelikçi & hademe vs.)

özgürleştirilmesi, ve teslim edilecek bir diyet (verilmesi gerekir) onun grubuna doğru,

sadece bağış ederlerse (müstesna). ve eğer bir halktan idiyse sizin için düşman (olan),

ve o inanan iken, öyleyse (yalnızca) inanan bir boyunsalın özgürleştirilmesi (gerekir).

ama eğer bir halktan idiyse sizin aranızda ve onların arasında bir misak (olan), öyleyse

teslim edilecek bir diyet (verilmesi) onun grubuna doğru, ve inanan bir boyunsalın

özgürleştirilmesi (gerekir). ama kim bulamazsa, birbirini izleyen iki ay oruç tutmak (vardır);

bir pardonlamadır (bu) öz-otoriteden. ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.

93- ama kim bitirirse bir inananı kasıtlı olarak, o halde onun karşılığı batakır,

sürekli (olarak) onun içinde. ve hınçlandı öz-otorite onun üzerine, ve lanet etti ona, ve

sayıp hazırladı onun için koca bir çile.

94- ey inanmış o kimseler, (ayak) vurduğunuz zaman öz-otoritenin yolunda, (önce) açıkça anlayın. ve demeyin atmış kimse için size doğru selamı: değılsin sen bir inanan! arayasınız diye yakın hayatın objesini. ve öz-otoritenin katındadır çok kazanımlar. böyle idiniz (siz de) daha önce, ve lutfetti öz-otorite sizin üzerinize. öyleyse (önce) açıkça anlayın.

şüphesiz, öz-otorite çalışıklarınızdan haberdar idi.

95- düzgüt olamaz inananlardan oturanlar -darlık varlıları (olmaları) dışında (9/91 & 24/61), ve gayret edenler öz-otoritenin yolunda (9/111) mallarıyla ve canlarıyla. lütuflandırdı öz-otorite gayret edenleri mallarıyla ve canlarıyla, oturanların üzerine koca bir ücret (ile).

96- derecelerle ondan, ve bir bağışlanma ve bir acıma (ile). ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

97- ama şüphesiz o kimseler ki; vefat ettirdiler onları melekler, haksızlık ediciler iken (kendi) canlarına, (ve) dediler: ne içinde idiniz? dediler: zayıf bırakılmışlar idik yerin içinde! dediler: değıl mi idi öz-otoritenin yeri (yeterince) geniş, ki göç edesiniz onun içinde? (işte) o şahıslar, onların barınma yerleri bataklık (olacaktır); ve ne çirkin bir varış yeridir (o)!

98- sadece (müstesna) o zayıf bırakılmışlar, adamlardan ve kadınlardan ve doğurulanlardan, (çünkü) uyamıyorlar (diye) bir çareye, ve iletilemiyorlar bir yola.

99- (işte) o şahıslar, belki öz-otorite affedecektir onlardan. ve oldu öz-otorite en affedici, en bağışlayan.

100- ve kim göç ederse öz-otoritenin yolunda, bulur yerin içinde çok yerleşkeler, ve bir genişlik. ve kim çıkarsa (kendi) evinden göç edici olarak öz-otoriteye ve gönderilmişine (28/57) doğru, sonra yetişirse ona ölüm, (o takdirde) muhakkak onun ücreti düşmüştür öz-otoritenin üzerine! ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

101- ve (ayak) vurduğunuz zaman yerin içinde, yoktur sizin üzerinize bir günah kısaltmanızda destekleyişten (2/238), eğer korktuysanız sizi deneyeceğinden (85/4-10) inkar etmiş o kimselerin. şüphesiz, inkarcılar (74/31) sizin için açık bir düşman idiler.

102- ve olduğun zaman onların içinde, ve ayakta kıldırduğunda onlar için destekleyişi (108/2), o halde ayakta dursun onlardan bir zümre seninle birlikte, ve alsınlar silahlarını. ve eğilip bitirdikleri (55/6) zaman, artık olsunlar sizin arkanızda. ve gelsin diğerk zümre, henüz desteklememiş olan, ve desteklesinler seninle birlikte, ve alsınlar kaçınımlarını ve silahlarını. arzuladı inkar etmiş (2/26) o kimseler, keşke habersiz kalsanız (diye) silahlarınızdan ve geçimliklerinizden, ta ki çullansınlar sizin üzerinize tek bir çullanışla. ve yoktur günah sizin üzerinize, eğer olduysa sizin için bir inciniş yağıştan (ötürü), veya hasta olduysanız, (beriyeye) koymanızda silahlarınızı; ama alın kaçınımınızı! şüphesiz, öz-otorite sayıp hazırladı inkarcılar (74/31) için rezil edici bir çile.

103- ve kılıp bitirdiğiniz zaman destekleyişi, artık anın öz-otoriteyi ayakta dolaşır iken, ve oturmuşlar iken, ve yanlarınız üzere (yatmışlar) iken. ve (güvenle) yatıştığınız zaman, (hakkıyla) ayakta tutun destekleyişi. şüphesiz, destekleyiş inananlar üzerine zamanlatılanmış bir yazıt idi (24/58 & 2/238).

104- ve gevşemeyin halkı aramada (48/16)! eğer acı çekiyor idiyerseniz, şüphesiz onlar da acı çekiyorlar, (sizin) acı çekiyor (olduğunuz) gibi. ve (siz) ümit ediyorsunuz öz-otoriteden (onların) ümit etmediklerini (61/10-13). ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.

105- şüphesiz biz indirdik sana doğru yazıtı (39/23) bir gerçek olarak, buyruk veresin diye ahalinin arasında öz-otoritenin sana (burada) gösterdiğiyle. öyleyse olma (o) ihanetçiler için (4/60) bir çekişici.

106- ve bağışlanma dile öz-otoriteden. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan idi.

107- ve mücadele etme kendi canlarına ihanet eden o kimselerden (yana). şüphesiz, öz-otorite sevmez pek ihanetçi, pek suçlu (45/6-7) olan kimseleri.

108- saklı tutuyorlar ahalden, ve saklı tutamıyorlar öz-otoriteden! ve o onlarla birlikte dir planlarlarken (onun) hoşnut olmadığını deyişten (13/33). ve oldu öz-otorite (onların) çalıştıklarını (41/40) bir kuşatıcı.

109- işte siz, bu şahıslarsınız; mücadele ettiniz onlardan (yana) yakın hayat içinde! ama kim mücadele edecek öz-otoriteye karşı onlardan (yana) kalkış gününde? veya kim olacak onların üzerine bir dayanak?

110- ve kim çalışır da bir çirkinlik için, veya haksızlık eder de kendi canına, sonra bağışlanma dilerse öz-otoriteden, bulur öz-otoriteyi en bağışlayıcı, en acıyan (olarak).

111- ve kim kazanırsa bir suç, yalnızca kazanır onu kendi canı üzerine. ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.

112- ve kim kazanırsa bir hata, veya bir suç, sonra atarsa onu bir öte (olana), muhakkak yüklendi (o) bir karalama, ve açık bir suç.

113- ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfu senin üzerine, ve onun acıması (10/57-58), mutlaka meyletti onlardan bir zümre seni de saptırmayı; ama (onlar) saptıramıyorlar, sadece kendi canlarını! ve (onlar) sana darlık veremezler, hiçbir istemle. çünkü indirdi öz-otorite senin üzerine yazıtı (39/23) ve buyuruyu (10/1), ve (böylece) öğretilip bildirdi sana bilmiyor olduğunu. ve (böylelikle) oldu öz-otoritenin lütfu (10/57-58) senin üzerine, kocaman!

114- yoktur iyilik çoğunun içinde (onların) söyleşmelerinin, sadece emreden kimse bir bağış yapmayı (9/60), veya bir tanınmış pratiği (3/110), veya bir düzelticilik etmeyi (2/220) ahalinin arasında. ve kim yaparsa bunu, arayarak öz-otoritenin hoşnutluğunu, ileride vereceğiz ona koca bir ücret.

115- ama kim yarılıp diklenirse gönderilmiş karşı, iletinin (39/23) onun için tam açığa çıkmasının peşinden, ve izlerse inananların yolunun dışındakini (6/151-153), çeviririz onu (kendisinin) yüz çevirdiğine, ve yaslandırırız onu batağa; ve ne çirkin bir varış yeridir (o)!

116- şüphesiz, öz-otorite bağışlamaz ona ortak koşulmasını (18/26); ama bağışlar bundan başkasını, kimin için isterse. ve kim ortak koşarsa (başkalarını) öz-otoriteye (42/21), muhakkak saptı (onlar) uzak bir sapkınlıkla!

117- çağırıyorlar ondan başka, sadece dişileri (53/27); ve (böylece) çağırıyorlar, sadece pek alışık şeytanı!

118- lanet etti ona öz-otorite. ve (o da) dedi: mutlaka edineceğim (senin) hizmetkarlarından şart kılınmış bir hisse.

119- ve mutlaka saptıracağım onları, ve mutlaka kuruntulara sevkedeceğim onları (2/78)! ve mutlaka emredeceğim onlara, kessinler diye davalarının kulaklarını (6/143-144); ve mutlaka emredeceğim onlara, başkalaştırsınlar diye öz-otoritenin yaratışını (28/67-68). ve kim edinirse şeytanı bir rehber (7/30) öz-otoriteden başka, muhakkak kaybetti (o) açık bir kaybedişle.

120- söz veriyor onlara, ve kuruntulara sevk ediyor onları (2/78-79); ve söz vermiyor onlara şeytan, sadece kandırılışı (6/112-113).

121- o şahıslar, (onların) barınma yerleri bataklık (olacaktır), ve bulamayacaklar ondan hiçbir kaçış imkanı.

122- ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; girdireceğiz onları bahçelere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! sözüdür (bu) öz-otoritenin, bir gerçek (olarak); ve kim daha doğru (olabilir) öz-otoriteden deyişte (69/40-43)?

123- değildir (ne) sizin kuruntularınıza göre, ve (ne de) yazıt grubunun kuruntularıyla; kim çalışırsa bir çirkinlik için (45/15), artık onunla karşılıklılandırılır. ve bulamaz kendisi için öz-otoriteden başka (ne) bir rehber, ve (ne de) bir yardımcı.

124- ve kim çalışırsa düzelticiliklerden (2/25), erkek veya dişi (olsun), ve o bir inanan iken; (işte) o şahıslar girecekler bahçeye, ve haksızlık edilmeyecekler bir çekirdek kadar.

125- ve kim daha güzel (olabilirdi) ergide, teslim etmiş (o) kimseden yüzünü öz-otorite için, ve o bir güzellik edici (39/23 & 34) iken, ve izlemiş ibrahimin uygulamasını (6/161), birleyici (olan). ve edindi öz-otorite ibrahimi bir dost.

126- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve oldu öz-otorite her istem berisinde bir kuşatıcı.

127- ve görüş diliyorlar senden kadınlar hakkında? de ki: öz-otorite görüşü veriyor size onlar hakkında: sizin üzerinize aktarılıp iletilen, (bu) yazıtın içinde, yetim kadınlar hakkında, o kimseler ki vermiyorsunuz onlara kendileri için yazılmış olanı ve (çünkü) umuyorsunuz onları nikahlamayı, ve zayıf bırakılmışlar (hakkında) doğurulanlardan, ve ayakta tutmanızı yetimler için adaleti. ve ne yaparsanız bir iyilikten (16/30), şüphesiz öz-otorite oldu onu en bilen!

128- ve eğer bir (hanım) kişi korktuysa kocasından (gelebilecek) bir dikleşmeden, veya bir surat çevirmeden, yoktur günah onların ikisi üzerine düzelticilik etmelerinde onların ikisi arasında, (tam) bir düzeltiyle. ve düzelti daha iyidir; ve (çünkü) hazırlanmıştır canlar doymazlığa. ve eğer güzellik ederseniz (39/34), ve sakınırsanız, şüphesiz öz-otorite oldu çalışıklarınızdan (2/25) haberdar.

129- ve asla uyamayacaksınız --insani ilişkilerde-- denk davranmaya --ailenizdeki-- kadınlar arasında, tutkuladıysanız bile. öyleyse eğilimlenmeyin hepten eğilimlenişle (karınıza & kızınıza) ve bırakmayın onu (:ananızı & kızkardeşinizi) unutulup askılanmış gibi. ve eğer düzelticilik ederseniz, ve sakınırsanız, şüphesiz öz-otorite oldu en bağışlayıcı, en acıyan.

130- ve eğer ayrılırlarsa (karı koca) zenginlik verir öz-otorite hepsine, kendi genişliğinden. ve oldu öz-otorite en geniş, en buyurgan.

131- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve muhakkak salık verdik yazıt verilmiş o kimselere sizden önce (3/3-4), ve sizlere: sakının öz-otoriteden! ama eğer inkar ederseniz (74/31), şüphesiz öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve oldu öz-otorite en zengin, en övülen.

132- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve yeter öz-otorite bir dayanak (olarak).

133- eğer isterse giderir sizi, ey ahali, ve getirir diğerlerini (14/19)! ve oldu öz-otorite bunun üzerinde pek ölçücü.

134- kim diliyor idiyse yakın zamanın ödülünü, (bilsin ki) öz-otoritenin katındadır yakın zamanın, ve sonraki zamanın ödülü. ve oldu öz-otorite en iştici, en gören.

135- ey inanmış o kimseler, olun ayakta tutucular adaleti, tanıklar (olarak) öz-otorite için, eğer aleyhine (olsa bile) kendi canlarınızın, veya doğurucuların (:ana baba), ve yakınların. eğer zengin veya fakir olsa dahi, öz-otorite en yakındır onlara. öyleyse izlemeyin hevesi, denk davranmayasınız diye. ama eğer eğip bükerseniz, veya surat çevirirseniz, şüphesiz öz-otorite oldu çalışıklarınızdan haberdar!

136- ey inanmış o kimseler, inanın öz-otoriteye ve gönderilmişine, ve yazıtta o şey ki indirdi (39/23) gönderilmişinin üzerine, ve yazıtta o şey ki indirdi (3/3-4) daha önce. ve kim inkar ederse öz-otoriteyi, ve meleklerini ve yazıtlarını ve gönderilmişlerini (3/84) ve son günü, muhakkak saptı (onlar) uzak bir sapkınlıkla!

137- şüphesiz o kimseler ki: inandılar, sonra inkar ettiler, sonra inandılar, sonra inkar ettiler, sonra da arttırdılar inkarı; olmuş değildir öz-otorite bağışlayacak onlar için, ve (ne de) iletcek (39/23) onları bir yola.

138- müjdele ikiyüzlüleri: şüphesiz, onlar için acıklı bir çile (var olacaktır)!

139- o kimseler ki ediniyorlar inkarcıları rehberler (60/9), inananlardan başka. onların katında mı arıyorlar üstünlüğü? ve şüphesiz, üstünlük öz-otorite içindir, toptan!

140- ve muhakkak indirdi (o) sizin üzerinize yazıtın içinde: işittiğiniz zaman öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) inkar ediyor (iken) onlarla, ve alay ediyor (iken) onlarla, o halde (artık) oturmayın onlarla birlikte, (onlar) dalıncaya kadar onun dışında bir anlatının içine; (yoksa) şüphesiz siz de, o zaman, onların benzeri (olursunuz)! şüphesiz, öz-otorite toplayacaktır ikiyüzlüleri ve inkarcıları (74/31) batağın içine, topluca.

141- o kimseler ki gözetliyorlar sizin için; ve eğer olduysa sizin için bir açveriş öz-otoriteden, dediler: değil mi idik sizinle birlikte? ve eğer olduysa inkarcılar için bir hisse, dediler: kaplamadık mı sizin üzerinize, ve esirgemedik mi sizi (böylece) inananlardan? öyleyse öz-otorite buyruk verecektir sizin aranızda, kalkış gününde. ve asla kılmayacaktır öz-otorite inkarcılar için, inananların üzerine bir yol.

142- şüphesiz, ikiyüzlüler aldatıyorlar öz-otoriteyi, ve (aslında) o aldatmaktadır onları. ve ayağa kalktıkları zaman destekleyişe doğru, kalktılar tembeller (olarak). gösteriş yapıyorlar ahaliye, ve anmıyorlar öz-otoriteyi, sadece azıcık.

143- bocalayıcılarıdır (onlar) bunun arasında; değil bu şahıslara doğru, ve değil bu şahıslara doğru! ve kimi saptırırsa öz-otorite, asla bulamazsın onun için bir yol.

144- ey inanmış o kimseler, edinmeyin inkarcıları rehberler (3/28), inananlardan başka. diliyor musunuz (siz) kılmayı öz-otorite için (böylece) sizin aleyhinize açık bir ispat?

145- şüphesiz, ikiyüzlüler en alt tabaka içindedirler ateşten. ve asla bulamazsın onlar için hiçbir yardımcı.

146- sadece pardonlamış o kimseler ve düzelticilik etmiş (2/25), ve tutunmuşlar öz-otoriteye, ve has kılmışlar ergilerini (39/2-3) öz-otorite için; (işte) o şahıslar inananlarla birlikte dirler. ve ileride verecektir öz-otorite inananlara koca bir ücret.

147- ne yapacak öz-otorite çilelendirilmenizle, eğer şükrederseniz ve inanırsanız? ve oldu öz-otorite en şükürleyen, en bilen.

148- sevmez öz-otorite açıksal çirkinliği deyişten, sadece (müstesna) haksızlık edilmiş kimse. ve oldu öz-otorite en işitici, en bilen.

149- eğer açığa vurursanız bir iyiliği, ya da saklı tutarsanız onu, veya affederseniz bir çirkinliği; şüphesiz, öz-otorite en affedici, en ölçen idi.

150- şüphesiz, inkar eden o kimseler öz-otoriteyi ve gönderilmişlerini (3/84), ve dileyenler ayırmayı öz-otorite ve gönderilmişlerinin arasını (2/136), ve diyenler: inanırız bazısına, ve inkar ederiz bazısını! ve dileyenler edinmeyi bunun arasında bir yolu;

151- (işte) o şahıslar, onlar gerçek inkarcılardır! ve hazırladık (bu) inkarcılar için rezil edici bir çile.

152- ama inanmış o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişlerine (3/84), ve ayırmayanlar onlardan (hiç) birinin arasını (2/136); işte o şahıslar, ileride verecektir (o) onlara ücretlerini. ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

153- soruyor sana yazıt grubu (3/3) indirmeni onların üzerine gökten bir yazıt! ve muhakkak sordular musaya bundan daha büyüğünü, ve dediler: göster bize öz-otoriteyi, açıkça! ve yakalayıp aldı onları yıldırım, haksızlıklarından (ötürü). sonra edindiler buzağıyı, açık belgelerin tam onlara gelmesinin peşinden. ama (sonra) affettik bunu da; ve verdik musaya açık bir ispatı.

154- ve yükselttik onların üstüne tepeyi, misaklarından (ötürü). ve dedik onlar için: girin kapıdan, eğilmişler (olarak)! ve dedik onlar için: düşmanlık etmeyin sebt içinde (7/163)! ve aldık onlardan katı bir misak.

155- ve --şimdi-- bozmalarından ötürü misaklarını (2/27), ve inkarlarından öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve bitirmelerinden havadisçileri gerçeğin dışındakiyle (45/6-7), ve deyişlerinden: kalplerimiz zırlıdır! hayır, damgaladı öz-otorite onların üzerine, inkarlarından (ötürü). öyleyse inanmayacaklar, sadece bir azınlık (ışaya 10/21-22)!

156- ve inkarlarından (ötürü), ve deyişlerinden meryem üzerine koca bir karalamayı (19/27-28).

157- ve deyişlerinden: şüphesiz biz bitirdik (o) mesih, meryem oğlu isayı, öz-otoritenin gönderilmiş! ama onu bitiremediler ve onu asamadılar, ve fakat benzeştirildi onlar için. ve şüphesiz, çelişkiye düşmüş o kimseler onun (:isanın) hakkında, --şimdi-- bir tereddüt içindedirler ondan (:sözlerinden). yoktur onlar için onun hakkında (bu) bilgidan (4/166 = 2/25-26), sadece sanıyı izleme (isa 21/19-22)! ve onu bitiremediler katiyen.

158- hayır, yükseltti onu öz-otorite kendisine doğru (incil-mtt. 26/64). ve oldu öz-otorite en üstün, en buyurgan.

159- ve yoktur yazıt grubundan (3/3-4) --hiçbir kimse ki-- sadece mutlaka inanmalıdır ona, ölümünden öncesine (incil-yhn. 16/10); ve kalkış gününde olacaktır (o) onların üzerine --kendisinin ölümü anında vefat ettirilmesi ve derhal onun katına yükseltilmesinden sonra (39/42 = 3/55) bir daha asla geri dönüp insanlarla hiçbir irtibata, kıyamete kadar, geçmemiş olduğuna, ve bu nedenle kendi ölümünün ardından kendisi adına ortaya konulmuş ve incilin arkasına eklenmiş olan tüm o sözde “vahiysel” bildirilerin (:resullere & pavlusa & yuhannaya vahiyler vs. adı altında) gerçekte kendisiyle hiçbir ilgisi olmadığına dair-- bir tanık (5/117) = (incil-yhn. 16/7-11)!

160- ve bir haksızlıktan ötürü bağlılanmış (:yahudi) o kimselerden (gelen), yasak kıldık onların üzerine kalitelileri (daha önce) onlar için yasal kılınmış olan, ve alıkoymalarından ötürü öz-otoritenin yolundan, çokça.

161- ve almalarından ötürü kabarışı (:faizi), ve muhakkak caydırılmışlardı (iken) ondan (mezmurlar 15/4-5), ve yemelerinden (ötürü) ahalinin mallarını sahtecilikle. ve hazırladık inkarcılar için onlardan (2/25-27) = (tevat-tsn. 32/1-6), acıklı bir çile!

162- fakat derinleşenler bilginin içinde onlardan, ve inananlar, inanıyorlar sana doğru indirilmiş olana (39/23), ve senden önce indirilmiş olana (3/3-4); ve (onlar) ayakta tutanlardır destekleyişi ve verenlerdir arınma payını (tevrat-tsn. 6/4-7 & 14/22-23), ve inananlardır öz-otoriteye ve son güne (2/62). işte o şahıslar, vereceğiz onlara koca bir ücret.

163- şüphesiz biz esinledik (43/43-44) sana doğru, esinlediğimiz gibi (daha önce) nuha doğru ve havadisçilere onun peşinden, ve (daha sonra) esinledik ibrahime ve ismaile ve ishaka ve yakuba ve torunlara doğru, ve isaya ve eyyuba ve yunusa ve haruna ve süleymana, ve verdik davuda zeburu.

164- ve gönderilmişler, muhakkak hikayeledik onları senin üzerine (burada) daha önce; ve gönderilmişler, hikayeledik onları senin üzerine (2/87 = işaya & yeremya & hezekiel & ...). ve kalam etti öz-otorite musaya (tam) bir kalam edişle.

165- gönderilmişler, müjdeleyiciler ve uyarıcılar (olarak). öyle ki olmasın ahali için öz-otorite üzerine hiçbir delil, gönderilmişlerin peşinden. ve oldu öz-otorite en üstün, en buyurgan.

166- fakat öz-otorite tanıklık ediyor ki, sana doğru indirdiği (39/23) hakkında: indirdi onu (kendi) bilgisiyle! ve melekler de tanıklık ediyorlar. ve yeter öz-otorite bir tanık (olarak).

167- ama şüphesiz, inkar etmiş o kimseler, ve alıkoymuş öz-otoritenin yolundan (16/69), muhakkak saptılar (onlar) uzak bir sapkınlıkla.

168- şüphesiz, inkar etmiş o kimseler, ve haksızlık etmişler (39/23-24); olmuş değildir öz-otorite bağışlayacak onlar için, ve (ne de) iletcek onları bir kulvara;

169- sadece batağın kulvarına; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! ve bu, öz-otorite üzerine kolay idi.

170- ey ahali, muhakkak geldi size gönderilmiş (burada) gerçeğe (35/31) yetkenizden. öyleyse inanın, iyilik (olsun) sizin için. ve eğer inkar ederseniz, şüphesiz öz-otorite içindir göklerin ve yerin içindekiler. ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.

171- ey yazıt grubu (3/3), aşırılığa kapılmayın erginizin içinde; ve demeyin öz-otorite üzerine, sadece gerçeği! mesih, meryem oğlu isa yalnızca öz-otoritenin gönderilmiştir, ve (onun) kelimesidir meryeme doğru attığı, ve ondan bir ruhtur (42/52) = (isa 43/41).

öyleyse inanın öz-otoriteye ve gönderilmişlerine (3/84), ve demeyin: “üçtür!” (derhal) cayın, iyilik (olsun) sizin için. öz-otorite yalnızca tek bir otoritedir (incil-mrk. 12/29 X 10/18). saygılanandır o, olmasından onun için bir doğrulmuş! onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve yeter öz-otorite bir dayanak (olarak).

172- asla çekinip kaçınmaz mesih (:davud soyu kul) olmaktan bir hizmetkar öz-otorite için (2/23-26) = (mezmurlar 18/51 = 1/2-3 & 118/22-26), ve (ne de) yakınlaştırılmış melekler. ve kim çekinip kaçınırsa ona hizmetkarlıktan (53/59-62) ve büyüklenirse, o halde devşirecektir onları (o), kendisine doğru, topluca.

173- ve ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25-26) o kimseler; yerince ödeyecektir onlara ücretlerini, ve arttıracaktır onlara (kendi) lütfundan. ve ama çekinip kaçınmış ve büyüklenmiş (2/26-27) o kimseler; çilelendirecektir onları acıklı bir çileyle. ve bulamayacaklar kendileri için öz-otoriteden başka (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir yardımcı.

174- ey ahali, muhakkak geldi size --burada-- bir kanıt (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 21/24 = 39/23) yetkenizden; ve indirdik (böylece) size doğru açık bir ışık!

175- ve ama inanmış o kimseler öz-otoriteye, ve tutunmuşlar ona; girdirecektir onları bir acımanın içine ondan, ve lütfun; ve iletecektir (39/23) onları, kendisine doğru, ayakta duran bir yordama!

176- görüş diliyorlar senden; de ki: öz-otorite görüşü veriyor size yalnızcılar hakkında: eğer (böyle) bir kişi yıkılıp öldüyse, yoktu onun için bir doğurulmuş ama (vardıysa) onun için bir kız kardeş, onun için yarısı vardır (onun) bıraktığının. ama o (tümüyle) mirasçı olur ona (:kız kardeşe), eğer yok idiyse onun için bir doğurulmuş. ve eğer (kız kardeşler) iki idiyse, onlar için üçte ikisi vardır (onun) bıraktığından. ve eğer kardeşler idiyse, adamlar ve kadınlar (olarak), erkek için iki dişinin kısmeti benzeri vardır. (böylece) açık ediyor öz-otorite sizin için (57/17 & 75/17-19), sapmayasınız diye! ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

BÖLÜM 5

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey inanmış o kimseler, yerine getirin bağlanmış sözleri (5/89). yasal kılındı sizin için davar (cinsi) hayvanlar, sadece (müstesna) sizin üzerinize aktarılıp iletilenler (5/3); yasal kılıncılığın dışında avlanmayı, ve siz yasaklılar (iken). şüphesiz, öz-otorite buyruk verir, ne dilerse.

2- ey inanmış o kimseler, yasallamayın öz-otoritenin sembollerini (2/158), ve yasaksal ayı (2/185), ve iletilmelikleri, ve gerdanlıkları; ve yasaksal evi gezenleri, arayarak bir lütuf (10/57-58) yetkelerinden, ve bir hoşnutluk. ve yasallı olduğunuz zaman, artık avlanabilirsiniz. ve cürümlendirmesin sizi bir halka (duyduğunuz) kin, sizi alıkoymalarından (ötürü) yasaksal eğilim yapısından, düşmanlık etmenize. ve berkitleşin erdemlilik (2/177) ve sakınma üzere; ama berkitleşmeyin suç (45/6-7) ve düşmanlık üzere! ve sakının öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada.

3- yasak kılındı sizin üzerinize: ölü ve kan ve domuz eti ve adanmış olan onunla öz-otoritenin dışındakine; ve boğulmuş ve vurulmuş ve düşürülmüş ve boynuzlanmış ve yırtıcıların yemiş olduğu, sadece (müstesna) kurban ettikleriniz (ölmelerinden önce); ve boğazlanmış olan anıtlar (16/20-21) üzerine, ve bölüştürmeniz oklar ile; bunlar kallesliktir. bugün (2/8) umut kesti inkar etmiş (2/26-27) o kimseler erginizden (48/28). öyleyse ürpermeyin onlardan, ve ürperin benden! bugün (2/8) bütünledim sizin için erginizi (48/28), ve tamamladım sizin üzerinize armağanımı (93/11); ve hoşnut oldum sizin için teslimiyetten (3/84-85) bir ergi olarak!

ama kim darda kalırsa bir açlık içinde, suça eğilimli (olma) dışında, şüphesiz öz-otorite (o takdirde) en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

4- soruyorlar sana, nedir o yasal kılınmış (olanlar) onlar için? de ki: yasal kılındı sizin için kaliteliler. ve öğretip bildirdiğiniz yetiştirilmiş yaralayıcı (hayvanlardan), ki öğretip bildiriyorsunuz onlara öğretip bildirdiğinden size öz-otoritenin; öyleyse yiyin tuttuklarından sizin üzerinize, ve anın öz-otoritenin adını onun üzerine. ve sakının öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.

5- bugün yasal kılındı sizin için kaliteliler. ve yiyeceği (kendilerine) yazıt verilmiş o kimselerin yasaldır sizin için, ve yiyeceğiniz yasaldır onlar için.

ve (hanım) korundurulmuşlar inananlardan, ve (hanım) korundurulmuşlar (kendilerine) yazıt verilmiş o kimselerden sizden önce (3/3-4), verdiğinizde onlara ücretlerini, korundurmuşlar (olarak), akıticılar (olmanız) dışında, ve flörtler edinici olmayarak. ama kim inkar ederse inancı (57/8), muhakkak boşa çıktı çalışması; ve o sonraki zaman içinde kaybedenlerdendir!

6- ey inanmış o kimseler, ayağa kalktığınız zaman destekleyişe (2/238) doğru, yıkayın yüzlerinizi, ve ellerinizi dirseklere kadar; ve meshedin başlarınızı, ve ayaklarınızı topuklara kadar. ve eğer olduysanız (boşalmadan ötürü) uzaksallar, temizlenin. ve eğer olduysanız hasta, veya bir yolculuk üzerinde, veya geldiyse sizden biri kaba tuvaletlikten, veya değdiyseniz kadınlara, ve bulamadıysanız bir su; o halde temas edin kaliteli bir yer parçasına, ve meshedin yüzlerinizi ve ellerinizi ondan. dilemiyor öz-otorite kılmayı sizin üzerinize bir sıkıntı; ve fakat diliyor temizlemeyi sizi, ve tamamlamayı armağanımı (93/11) sizin üzerinize, ta ki siz şükredesiniz!

7- ve anın öz-otoritenin armağanını sizin üzerinize, ve misakını o şey ki kayıtladı sizi onunla (2/25-27); o zaman dediniz: işittik ve uyduk! ve sakının öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite bilendir göğüslerin özünü.

8- ey inanmış o kimseler, olun ayakta tutucular öz-otorite için, tanıklar (olarak) adaletle (3/18). ve cürümlendirmesin sizi bir halka (duyduğunuz) kin, denk davranmayasınız diye; denk davranın, o daha yakındır sakınmaya! ve sakının öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite haberdardır çalıştıklarınızdan.

9- söz verdi öz-otorite inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25-26) o kimselere: onlar için bir bağışlanma, ve koca bir ücret (var olacaktır)!

10- ama inkar etmiş ve işaretlerimizi yalanlamış (2/26-27) o kimseler: o şahıslar korlu alevin arkadaşları (olacaklardır)!

11- ey inanmış o kimseler, anın öz-otoritenin armağanını sizin üzerinize; bir zaman meyletti bir halk yayıp uzatmaya size doğru ellerini, ama (o) çekti onların ellerini sizden. öyleyse sakının öz-otoriteden. ve öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.

12- ve muhakkak aldı öz-otorite misakını israil oğullarının, ve uyandırdık onlardan on iki öncü; ve dedi öz-otorite: şüphesiz ben sizinle birlikteyim. eğer ayakta tutarsanız destekleyiş ve verirseniz arınma payını (tevrat-tsn. 6/4-7 & 14/22-23), ve inanırsanız gönderilmişlerime, ve savunursanız onları (tevrat-tsn. 18/18-19), ve borç verirseniz öz-otoriteye güzel bir borcu; mutlaka örteceğim sizden çirkinliklerinizi, ve mutlaka girdireceğim sizi bahçelere, altından nehirler akan. ama kim inkar ederse bunun peşinden, sizden, muhakkak saptı (onlar) düz yoldan!

13- ve --şimdi-- bozmalarından ötürü (bu) misaklarını (2/23-27) ::: (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-6) lanetledik onları, ve kıldık kalplerini kaskatı. kaydırıyorlar kelimeleri (6/115) onun konulma yerlerinden (75/17-19); ve unuttular bir kısmeti --burada-- onunla anış verildiklerinden (39/23). ve son bulmayacaksın rastgelmekte bir ihanete onlardan, sadece (müstesna) bir azınlık onlardan. ama affet onlardan, ve geçiver; şüphesiz, öz-otorite sever güzellik edicileri (39/23 & 34).

14- ve demiş o kimselerden: şüphesiz biz yardımcılarız (:hristiyanlar)! aldık misaklarını (2/23-27) ::: (incil-yhn. 6/27 = lk. 8/11-15). ama unuttular bir kısmeti --burada-- onunla anış verildiklerinden (39/23); ve (bundan dolayı) serptik onların arasına düşmanlığı ve kin duygularını kalkış gününe doğru (3/55) (incil-yhn. 15/20-21 & mtt. 7/22-23). ve ileride havadis verecektir onlara öz-otorite üretiyor olduklarını.

15- ey yazıt grubu (3/3-4), muhakkak geldi size gönderilmişimiz; ki (işte) açık ediyor sizin için saklıyor olduklarımızdan çoğunu yazıttan, ve affediyor çoğundan. muhakkak --burada-- geldi size öz-otoriteden bir ışık, ve açık bir yazıt (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23)!

16- iletiyor onunla öz-otorite izlemiş kimseyi (kendisinin) hoşnutluğunu selam yollarına (16/69), ve çıkarıyor onları karanlıklardan ışığa doğru, (kendi) izniyle; ve iletiyor onları ayakta duran bir yordama doğru!

17- muhakkak inkar etti (şunu) demiş o kimseler: şüphesiz öz-otorite, (işte) o mesihtir, meryem oğlu! (incil-mrk. 10/18)! de ki: peki kim yönetebilir öz-otoriteden, bir istemle, eğer dilerse (o) yıkmayı mesihi -meryem oğlu- ve annesini, ve kim varsa yerin içinde, topluca? ve öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin; yaratır ne/nasıl isterse. ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

18- ve dedi tutunucular (:yahudiler), ve yardımcıları (:hristiyanlar): biz oğullarıyız öz-otoritenin, ve sevdikleri onun! de ki: öyleyse --şimdi-- ne için çilelendiriyor sizi kusurlarınızdan ötürü (tevat-tsn. 28/15-19)? hayır, siz bireylersiniz, (onun) yarattığı kimselerden. bağışlar (o) kimin için isterse, ve çilelendirir kimi isterse. ve öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin; ve ona doğrudur varış yeri.

19- ey yazıt grubu (3/3-4), muhakkak geldi size gönderilmişimiz; ki (işte) açık ediyor sizin için, bir durgunluk (dönemi) üzerine gönderilmişlerden, demeyesiniz diye: gelmedi bize bir müjdeleyici ve bir uyarıcı! ve muhakkak (böylece) geldi size bir müjdeleyici ve bir uyarıcı (2/119). ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

20- ve bir zaman dedi musa halkı için: ey halkım, anın öz-otoritenin armağanını sizin üzerinize, (ki) kıldı sizin içinizde havadisçiler, ve kıldı sizi yöneticiler; ve verdi size vermediğini (hiç) birine kalabalıklardan!

21- ey halkım, öyleyse girin onurlu kılınmış yere (tsn. 11/24), o şey ki yazdı öz-otorite sizin için. ve çevrilmeyin arkalarınız üzerine, yoksa geri dönersiniz kaybedenler (olarak)!

22- dediler: ey musa, şüphesiz onun içinde pek çetinler (olan) bir halk vardır. ve şüphesiz biz asla girmeyiz ona, (onlar) çıkıncaya kadar ondan. ve eğer (onlar) çıkarlarsa ondan, şüphesiz biz giriciler (oluruz)!

23- dedi iki adam (ürpertiyle) korkan o kimselerden, öz-otoritenin armağan ettiği onların ikisi üzerine: girin onların üzerine kapıdan; ve ona girdiğiniz zaman, şüphesiz siz yeneceklersiniz! ve öz-otoriteye dayanın, eğer inananlar idiyse.

24- dediler: ey musa, şüphesiz biz asla girmeyeceğiz ona, sonsuzca, (onlar) devam ettikleri sürece onun içinde! öyleyse git, sen ve yetken, ve bitirleşin! şüphesiz biz burada oturucular (olacağız)!

25- dedi: yetkem, şüphesiz ben yönetemiyorum, sadece (kendi) canımı ve kardeşimi. öyleyse ayır bizim aramızı, ve (bu) kalleşler halkının arasını!

26- dedi: o halde şüphesiz o (musa 11/24) yasaklanmıştır --şimdi-- onların üzerine kırk sene; avare gezecekler yerin içinde! öyleyse --sen-- üzülme (bu) kalleşler (2/26-27) halkının üzerine!

27- ve aktarıp ilet onların üzerine ademin iki oğlunun havadisini gerçek ile; bir zaman yakınlaştırdılar birer yakıncıl (:kurban); ve kabul edildi onların birinden, ama kabul edilmedi diğerinden. dedi: mutlaka bitireceğim seni! dedi: öz-otorite yalnızca kabul eder sakınlardan.

28- ve eğer yayıp uzatırsan bana doğru elini, beni bitiresin diye, ben (olacak) değilim yayıp uzatacak elimi sana doğru, seni bitireyim diye! şüphesiz ben korkarım öz-otoriteden, kalabalıkların yetkesi.

29- şüphesiz ben dilerim (böylece) taşımanı suçumu ve suçunu, ve olmanı ateşin arkadaşlarından. ve budur haksızlık edicilerin karşılığı!

30- ve uyarladı onun için (kendi) canı kardeşinin bitirilmesini, ve bitirdi onu; ve sabahladı kaybedenlerden (olarak).

31- ve uyandırdı öz-otorite bir kargayı yerde eşeleyen, göstermek için ona nasıl gömeceğini kardeşinin çirkinimsi (cesedini). dedi: ah yazıklar bana, aciz mi kaldım olmaktan bu karganın misli (kadar), ve gömmekten kardeşimin çirkinimsi (cesedini)? ve sabahladı pişmanlık duyanlardan (olarak).

32- bundan dolayı, yazdık israil oğullarının üzerine: şüphesiz o ki, kim bitirirse bir canı, bir cana (karşılık olması) dışında (5/45), veya bir bozgunculuğa (karşılık) yerin içinde, sanki kesinlikle bitirmiş gibidir ahaliyi, topluca. ve kim hayat verirse ona, sanki kesinlikle hayat vermiş gibidir ahaliye, topluca. ve muhakkak geldi onlara gönderilmişlerimiz açık belgelerle (20/133); sonra şüphesiz (yine de) onlardan çoğu, bunun (39/23) peşinden, yerin içinde mutlak aşırılık edicilerdir!

33- savaşı (60/9) o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı, ve çabalayan yerin içinde bozgunculuğa (2/205); işte (onların) karşılığı yalnızca: bitirilmeleri, veya asılmaları, veya kesilip çizilmesi (bir) ellerinin ve ayaklarının çelişir (tarafın), veya sürülmeleri (olmalıdır) yerden. bu, onlar için bir aşağılanmadır yakın zaman içinde; ve onlar için sonraki zaman içinde koca bir çile (var olacaktır).

34- sadece pardonlamış o kimseler (müstesna), siz ölçüp kısıtırmadan önce onların üzerine; ve bilin ki, (bu durumda) şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

35- ey inanmış o kimseler, sakının öz-otoriteden, ve arayın ona doğru bir ulaşıl (17/57 = 9/99); ve gayret edin onun yolunda (16/69), ta ki siz rahata eresiniz!

36- şüphesiz, inkar etmiş (2/26) o kimseler, eğer şüphesiz onlar için (olsa) yerin içindekiler, toptan, ve onunla birlikte (onun) bir benzeri, ve fidyeler onunla, (kurtulmak için) kalkış gününün çilesinden, kabul edilmez onlardan! ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

37- diliyorlar çıkmayı ateşten, ama değildir onlar çıkacaklar ondan! ve onlar için -ayakta-kalıcı bir çile (var olacaktır).

38- ve (erkek) hırsız, ve (dişi) hırsız; kesip çizin onların ellerini (12/31), bir karşılık (olarak) kazandıklarına; bir felaketli (caydırma) olarak öz-otoriteden. ve öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

39- ama kim pardonladıysa haksızlığının peşinden, ve düzelticilik ettiyse (4/114), şüphesiz öz-otorite pardonlar onun üzerine. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

40- bilmedin mi, şüphesiz öz-otorite, onun içindir yönetimi göklerin ve yerin! çilelendirir kimi isterse, ve bağışlar kimin için isterse. ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

- 41- ey gönderilmiş, hüzünlendirmesin seni hızlı davranan o kimseler inkarcılık içinde, demiş o kimselerden: “inandık!” ağızlarıyla, ve inanmadığı (halde) kalpleri. ve bağlılanmış (:yahudi) o kimselerden; (ki onlar) işiticilerdir yalan için, işiticilerdir bir diğer halk için sana gelmemiş (olan). kaydırıyorlar kelimeleri (14/24-25) peşinden onun konulma yerlerinin (75/17-19), diyorlar: eğer verildiyseniz bunu, alın onu; ama eğer verilmediyseniz onu, kaçının (2/91)! ve kim ki öz-otorite diler (onun) denemesini (51/14), asla yönetemezsin artık onun için öz-otoriteden, hiçbir istemle. o şahıslar o kimseler ki, dilemedi öz-otorite temizlemeyi kalplerini. onlar için yakın zaman içinde bir aşağılanma (vardır); ve onlar için sonraki zaman içinde koca bir çile (var olacaktır).
- 42- işiticilerdir yalan (3/78) için, yiyicilerdir rüşvet için. ve eğer gelirlerse sana, buyruk ver (4/105) onların arasında, veya çevril onlardan. ve eğer çevrilirsen onlardan, asla darlık veremezler sana, hiçbir istemle. ama eğer buyruk verirsen, (o halde) buyruk ver (4/105) onların arasında adaletle. şüphesiz, öz-otorite sever adalet edenleri.
- 43- ve nasıl buyrukçu tutarlar seni, ve onların katında iken tevat, onun içinde öz-otoritenin buyruğu (bulunan); sonra (bir de) yüz çevirirler bunun peşinden? ve değildir o şahıslar inananlar.
- 44- şüphesiz biz indirdik tevatı, onun içinde bir ileti (39/23) ve bir ışık (olduğu halde)! (bu bağlamda, lütfen bkz. -tümüyle- musa peygamberin sözleri) buyruk verirdi onunla havadisçiler, teslim olmuş o kimseler, bağlılanmış (:yahudi) o kimselere, ve yetkeçiler ve (uhrevi) sevindiriciler de, koruyucular kıldıklarından (ötürü) öz-otoritenin yazıtından, ve olduklarından onun üzerine tanıklar. öyleyse --şimdi-- ürpermeyin ahaliden, ve ürperin benden. ve satmayın işaretlerimi (6/4 & 26/5) az bir değere. ve kim buyruk vermezse öz-otoritenin indirdiğiyle, (işte) o şahıslar onlar inkarcılardır.
- 45- ve yazdık onların üzerine, onun içinde: şüphesiz, cana can, ve göze göz, ve buruna burun, ve kulağa kulak, ve dişe diş; ve yaralar eşitleyiş üzeredir (tevat-tsn. 19/19-21). ama kim bağış ederse onunla, o bir (günahlarını) örtmedir onun için. ve kim buyruk vermezse öz-otoritenin indirdiğiyle, (işte) o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir.
- 46- ve saldı onların izleri üzerine meryem oğlu isayı, doğrulayıcı (olarak) ellerinin arasında olanı tevatattan. ve verdik ona incili, onun içinde bir ileti (39/23) ve bir ışık (olduğu halde)! (bu bağlamda, lütfen bkz. -tümüyle- isa peygamberin sözleri) ve doğrulayıcı (olarak) ellerinin arasında olanı tevatattan; ve bir ileti (39/23) ve bir öğüt (11/120) olarak sakınanlar için!
- 47- öyleyse buyruk versin incil grubu, öz-otoritenin indirdiğiyle onun içinde. ve kim buyruk vermezse öz-otoritenin indirdiğiyle, (işte) o şahıslar onlar kalleşlerdir.

48- ve indirdik sana doğru yazıtı (39/23 & 2/23-26) gerçeğe, doğrulayıcı (olarak) ellerinin arasında olanı yazıttan (tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/11-15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25) ve üstelenici olarak onun üzerine (mezmurlar 118/22-26). öyleyse buyruk ver onların arasında öz-otoritenin (burada) indirdiğiyle, ve izleme onların heveslerini (2/113 & 120), o gerçekten sana (burada) gelmiş olanın ardından. çünkü sizden her (kitle) için kıldık biz (farklı) bir kanun ve düzenlemeler. ve eğer öz-otorite isteseydi, kılarıdı sizi tek bir kitle; ve fakat (bu farklılıklar) sizi test etmesi içindir size verdikleri içinde. ama (hepiniz) yarışın iyiliklerde (16/30 -- 21/24)! öz-otoriteye doğrudur dönüş yeriniz, topluca. ve havadis verecektir size (o) onun içinde çelişkiye düşüyor olduğunuz (şeyleri).

49- ve kesinlikle buyruk ver onların arasında öz-otoritenin (burada) indirdiğiyle, ve izleme onların heveslerini (2/113 & 120). ve kaçın onlardan, ki denemesinler seni bazısından öz-otoritenin sana doğru indirdiğinin (17/73). ve eğer yüz çevirirlerse, bil ki, öz-otorite yalnızca diliyor sürtündürmeyi (bir bela) onlara bazı kusurlarından (ötürü). ve şüphesiz, ahaliden çoğu mutlak kalleslerdir (2/26).

50- öyleyse (hala) cehalet buyruğunu mu (4/60) arıyorlar? ve kim daha güzel (olabilir) öz-otoriteden buyrukta (4/105), odaklanacak bir halk için?

51- ey inanmış o kimseler, edinmeyin o tutunucuları (:yahudiler), ve o yardımcıları (:hristiyanlar) rehberler (5/57). onların bazısı rehberleridir bazısının. ve kim rehber edinirse onları, sizden, şüphesiz o da onlardandır. şüphesiz, öz-otorite iletmeyecektir (39/23) haksızlık ediciler halkını (39/24)!

52- ve görürsün kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31) o kimseleri hızlı davranıyorlar iken onların içinde, diyerek: ürperiyoruz sürtünmesinden bize bir döngünün! ve belki, öz-otorite getirecektir bir açiveriş, veya kendi katından bir emir, ve sabahlayacaklar canlarının içinde sır sakladıkları üzerine, pişmanlık duyanlar (olarak).

53- ve diyor (olacak o vakit) inanmış o kimseler: bu şahıslar mıydı yemin vermiş o kimseler öz-otorite (adına), antlarının (tüm) gayretiyle: şüphesiz onlar mutlaka sizinle birlikte dirler! (diye)? işte, boşa çıktı çalışmaları; ve sabahladılar kaybedenler (olarak).

54- ey inanmış o kimseler, sizden kim çevrilirse ergisinden (48/28), (bilsin ki) ileride getirecektir öz-otorite bir halk, (ki olacak) seviyor onları ve seviyorlar onu, horcul (kimseler) inananların üzerine, üstüncül (kimseler) inkarcıların üzerine; gayret ederler öz-otoritenin yolunda (9/111), ve korkmazlar hiçbir kınayanın kınamasından. bu, öz-otoritenin lütfudur, verir onu kime isterse. ve öz-otorite en geniştir, en bilendir.

55- (sizin) rehberiniz yalnızca öz-otorite, ve gönderilmiş (2/97), ve inanmış o kimselerdir, destekleyişi (2/238) ayakta tutan ve arınma payını (8/41) veren, ve onlar kıvrılanlar (48/29) olan o kimseler.

56- ve kim rehber edinirse öz-otoriteyi, ve gönderilmişini (2/97), ve inanmış o kimseleri; şüphesiz öz-otoritenin kıtası, (işte) onlar yenenlerdir!

57- ey inanmış o kimseler, edinmeyin erginizi (48/28) bir alay ve bir oyun (konusu) edinmiş o kimseleri, sizden önce kendilerine yazıt verilmiş (3/3-4) o kimselerden, ve inkarcıları rehberler. ve sakının öz-otoriteden, eğer inananlar idiyseniz.

58- ve seslendiğiniz zaman destekleyişe (33/56) doğru, edindiler onu bir alay ve bir oyun (konusu). bu çünkü şüphesiz onlar akletmeyen bir halktır!

59- de ki: ey yazıt grubu, ölçeniyor musunuz bizden, sadece inandık diye öz-otoriteye, ve bize doğru indirilmiş olana (6/156-157), ve daha önce indirilmiş olana (3/3-4), ve şüphesiz çoğunuz kalleşler (2/26) --olduğunuz için mi?

60- de ki: öyleyse havadis vereyim mi size bundan daha kötüsünü, bir ödül (olarak) öz-otoritenin katında? öz-otoritenin onu lanetlediği kimse ve onun üzerine hınçlandığı, ve kıldığı onlardan maymunlar ve domuzlar (2/65-66), ve hizmet ediciler taşkınsala (7/185-186); işte o şahıslar en kötüdür mekanca, ve en sapkındır düz yoldan (12/108)!

61- ve size geldikleri zaman, dediler: “inandık!” ama muhakkak girdiler inkarcılıkla, ve onlar muhakkak çıktılar onunla. ve öz-otorite en bilicidir gizliyor olduklarını.

62- ve görürsün onlardan çoğunu hızlı davranıyorlar iken suç (45/6-7) ve düşmanlık içinde, ve yemelerini rüşveti. ne adidir çalışıyor oldukları!

63- değil miydi caydırmalı onları yetkeçiler ve (uhrevi) sevindiriciler onların deyişlerinden suçu (45/6-7), ve yemelerinden rüşveti? ne adidir üretiyor oldukları!

64- ve dedi o tutunucular (:yahudiler): öz-otoritenin eli sıkı bağlanmıştır! sıkı bağlandı kendi elleri; ve lanetlendiler dediklerinden ötürü. hayır, onun iki eli de yayılıp uzanmıştır; harcar nasıl isterse. ve mutlaka arttıracaktır onlardan çoğunu sana doğru indirilmiş olan (39/23 & 2/25) yetkenden, taşkınlıkta (7/185-186) ve inkarcılıkta (2/26).

ve attık onların arasına düşmanlık ve kin duyguları kalkış gününe doğru (işaya 28/9-12 & 30/8-14 & 65/12-15 & 10/21-22). her vakit tutuşturduklarında bir ateş savaş için, söndürdü onu öz-otorite. ve çabalıyorlar yerin içinde bozgunculuk (2/27 & 205) için; ve öz-otorite sevmez bozgunculuk edenleri!

65- ve eğer şüphesiz yazıt ehli inansalardı (74/31), ve sakınsalardı, mutlaka örterdik onlardan çirkinliklerini, ve mutlaka girdirirdik onları armağancıl bahçelerine.

66- ve eğer şüphesiz onlar ayakta tutsalardı tevratı, ve incili, ve onlara indirileni (:kuranı) yetkelerinden, mutlaka yerlerdi üstlerinden ve ayaklarının altından. onlardan uyumlu bir kitle vardır (3/199); ama onlardan çoğu, ne çirkindir çalıştıkları (3/98-99)!

67- ey gönderilmiş, ulaştır sana doğru indirilmiş olanı (39/23) yetkenden. ve eğer yapmazsan, ulaştırmadın (demektir) onun gönderisini! ve öz-otorite korutacaktır seni ahaliden. ama şüphesiz, öz-otorite iletmez inkarcılar (74/31) halkını.

68- de ki: ey yazıt grubu, değilsiniz bir istem üzerinde, ayakta tutuncaya kadar tevrati (tesniye 18/18-19 = 32/1-4), ve incili (yuhanna 6/27 = matta 4/4 & luka 8/11-15), ve size indirileni (:kuranı) (ali imran 81 & ahzab 7-8 = neml 93 & ibrahim 24-25) yetkenizden! ama mutlaka arttıracaktır onlardan çoğunu sana doğru indirilmiş olan (39/23 & 2/25) yetkenden, taşkınlıkta (7/185-186) ve inkarcılıkta (2/26-27). o halde üzölme (bu inkarcılar halkının üzerine).

69- şüphesiz, inanmış o kimseler, ve bağlılanmış (:yahudi) o kimseler, ve yönelişçiler (:araplar), ve yardımcıları (:hristiyanlar); kim inanırsa öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir!

70- muhakkak aldık misakını israil oğullarının (2/83-84), ve gönderdik onlara doğru gönderilmişler. ama her vakit geldiğinde onlara bir gönderilmiş canlarının heveslenmediği ile; bir bölüğünü yalanladılar, ve bir bölüğünü bitiriyorlardı.

71- ve hesap ettiler olmayacak diye bir deneme (7/155), ve körleştilediler ve sağırleştilediler; sonra pardonladı öz-otorite onların üzerine. ama sonra --şimdi yine-- körleştilediler ve sağırleştilediler onlardan çoğu. ve öz-otorite görendir çalıştıklarını (3/98-99).

72- muhakkak inkar etti (şunu) demiş o kimseler: şüphesiz öz-otorite, (işte) o mesihtir, meryem oğlu! (incil-mrk. 10/18)! ama dedi mesih: ey israilin oğulları, hizmet edin öz-otoriteye, yetkem ve yetkeniz! (incil-mtt. 4/10 X 15/3-9)! şüphesiz o ki, kim ortak koşarsa öz-otoriteye (18/26 X 42/21), muhakkak yasak kıldı öz-otorite onun üzerine bahçeyi! ve onun barınma yeri ateştir; ve yoktur haksızlık ediciler için hiç yardımcıları.

73- muhakkak inkar etti (şunu) demiş o kimseler: şüphesiz, öz-otorite için üçüncüsüdür! halbuki yoktur (başka) otoriteden, sadece tek otorite! (incil-mrk. 12/29)!

ve eğer caymazlarsa dediklerinden, mutlaka dokunacaktır inkar etmiş (2/26-27) o kimselere, onlardan, acıklı bir çile!

74- öyleyse (hala) pardonlamayacaklar mı öz-otoriteye doğru, ve bağışlanma dilemeyecekler (mi) ondan? ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

75- değildir mesih, meryem oğlu, sadece bir gönderilmiş; muhakkak geçti ondan önce de gönderilmişler. ve annesi bir doğrulukçu (idi), ikisi de yerler idi yiyeceği (X 6/14)! gözle, nasıl açık ediyoruz (75/17-19) onlar için işaretleri (:benzeşmeli kelimeleri 16/101); sonra gözle, yine nasıl da dönekleniyorlar!

76- de ki: hizmet mi ediyorsunuz (siz), öz-otoriteden başka, sizin için --kendilerinden-- yönetemeyecek --olan bu gönderilmişlere-- (ne) bir darlığı ve (ne de) bir faydayı (7/188) (incil-mtt. 4/10 X lk. 4/23-27 & 22/42)? ve öz-otorite, odur en işitici, en bilen.

77- de ki: ey yazıt grubu, aşırılığa kapılmayın erginizin içinde, gerçeğin dışındakiyle (45/6-7). ve izlemeyin bir halkın heveslerini, muhakkak sapmış (olan) daha önce, ve saptırılmış (olan) çoklarını (6/112 = 4/159). ve (onlar) saptılar düz yoldan.

78- lanetlendi inkar etmiş o kimseler israil oğullarından (o) davud, ve meryem oğlu isanın dili üzere (mezmurlar 55/10-16) (incil-mtt. 23/29-36). bu çünkü (onlar) tam baş kaldırdılar, ve düşmanlık ediyor oldular.

79- birbirlerini caydırmıyor idiler yabancılanmış pratikten (5/63), onu yaptıkları. ne adi (idi) yapıyor oldukları!

80- görürsün onlardan çoğunu rehberler edinirler (iken) inkar etmiş (2/26) o kimseleri. ne adidir canlarının onlar için takdim ettiği, ki öz-otorite öfkelenildi onların üzerine; ve çilenin içinde onlar sürekli dirler.

81- ve eğer inanıyor olsalardı öz-otoriteye, ve havadisçiye ve ona doğru indirilmiş olana (39/23 & 2/25), edinmezlerdi onları rehberler. ve fakat onlardan çoğu kalleşlerdir (2/26).

82- mutlaka bulacaksın ahalinin en şiddetlisi (olarak) düşmanlıkta inanmış o kimselere karşı, tutunucuları (:yahudiler), ve ortak koşmuş (42/21) o kimseleri. ve mutlaka bulacaksın onların en yakını (olarak) arzulukta inanmış o kimseler için, demiş o kimseleri: şüphesiz biz yardımcılarız (:hristiyanlar)! bu çünkü şüphesiz onlardan araştırmacılar ve (uhrevi) çekindirciler (vardır), ve şüphesiz onlar büyüklenmezler.

83- ve işittikleri zaman indirileni (39/23 & 2/25-26) gönderilmiş doğru, görürsün gözlerini taşıyor iken yaşlarla, tanıdıklarından ötürü (o) gerçeği (incil-mtt. 21/42-43 = lk. 8/15) (yhn. 6/27 = mtt. 4/4) (mtt. 23/39 = yhn. 6/39-40 & 16/12-16); diyorlar: yetkemiz, inandık! öyleyse yaz bizi tanıklarla birlikte!

84- ve nedir bizim için ki, inanmayacakmışız öz-otoriteye ve bize gelmiş olana (o) gerçekten (35/31), ve umuyoruz (iken) girdirmesini bizi yetkemizin düzeltililer (2/25) halkıyla birlikte?

85- ve ödüllendirdi onları öz-otorite, dediklerinden ötürü, bahçelerle, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ve budur güzellik edicilerin (39/34) karşılığı!

86- ama inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar işaretlerimizi (6/4 & 26/5); o şahıslar korlu alevin arkadaşlarıdır!

87- ey inanmış o kimseler, yasak kılmayın kaliteli leri öz-otoritenin sizin için yasal kıldığı (5/4-5). ve düşmanlık etmeyin; şüphesiz, öz-otorite sevmez (haksız yere) düşmanlık edicileri (2/190).

88- ve yiyin öz-otoritenin sizi beslediklerinden, yasal ve kaliteli (olarak). ve sakının öz-otoriteden, o kimse ki siz onunla inanan larsınız!

89- (sorumlu) almaz sizi öz-otorite boş laflarla antlarınızın içindeki, ve fakat (sorumlu) alır sizi bağıladığınızla antlarla. ve onu (bozmanın) örtmesi: yiyeceklendirmektir on yoksulu, ortalamasından yiyeceklendirdiğinizin kendi grubunuzu, veya onların giydirilmesidir, veya bir boyunsalın (:gündelikçi & hademe vs.) --ekonomik açıdan, ve belki de asgari üç gün için-- özgürleştirilmesidir. ama kim (bunları) bulamazsa, üç gün oruç tutması (gerekir). bu, örtmesidir (bozduğunuz) antlarınızın, aksattığınız zaman. ama koruyun antlarınızı. böylece açık ediyor (75/17-19) öz-otorite sizin için işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz şükredesiniz!

90- ey inanmış o kimseler, sarhoşlatıcılar ve kumar, ve anıtlar ve (bölüşürme) okları (5/3) yalnızca birer pisliktir şeytanın çalışmasından. öyleyse uzak durun onlardan, ta ki siz rahata eresiniz.

91- şeytan yalnızca diliyor düşürmeyi sizin aranızda düşmanlığı ve kin duygularını sarhoşlatıcıların ve kumarın içinde, ve alıkoymayı sizi öz-otoritenin anışından (39/23), ve destekleyişten (2/238). öyleyse artık siz caymışlar (olacak) mısınız?

92- ve uyun öz-otoriteye ve uyun gönderilmiş, ve kaçının (onlardan). ama eğer yüz çevirdiyseniz, bilin ki gönderilmişimizin üzerine (düşen) yalnızca --bu buyrukları-- açık bir ulaştırmadır.

93- yoktur inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimselerin üzerine bir günah yiyeceklendikleri içinde (6/145), --birinci bölgede-- tam sakındıkları zaman, ve (tekrar) --ikinci bölgede-- inandıkları ve düzelticilikler için çalıştıkları, sonra --üçüncü bölgede-- sakındıkları ve inandıkları, sonra --dördüncü bölgede-- sakındıkları ve güzellik ettikleri. ve öz-otorite sever güzellik edicileri (39/23 & 34). (ve bkz. öz-okunuş, ve 5. bölümün dört bölge tablosu)

94- ey inanmış o kimseler, mutlaka test edecektir sizi öz-otorite, bir istemle (o) avdan ellerinizin ve mızraklarınızın ona ulaşacağı; bilmesi için öz-otorite, kim korkuyor ondan görünmezde? ve kim (yine de) düşmanlık ederse bunun peşinden, onun için acıklı bir çile (var olacaktır).

95- ey inanmış o kimseler, öldürüp bitirmeyin (hiçbir) avı, ve siz yasaklılar iken (5/1-2). ve kim bitirdiyse onu, sizden, kasıtlı olarak; (artık onun) karşılığı bitirdiğinin bir benzeridir davardan, buyruk verecek (şekilde) ona iki denklik sahibi (kimsenin) sizden, bir iletilmelik (olarak) kutsal yapıya ulaşacak (olan). veya bir örtme (vardır) yoksulları yiyeceklendirme (ile), veya buna denk bir oruç tutma; tadması için emrinin vebalini. affetti öz-otorite geçmişte olanı. ama kim dönerse, oç alacaktır öz-otorite ondan. ve öz-otorite en üstündür, oç sahibidir.

96- yasal kılındı sizin için deniz avı ve (onun) yiyeceği, bir geçimlik (olarak) sizin için ve geziciler için. ve yasal kılındı sizin üzerinize kara avı, devam ettiğiniz (sürece) yasaklılar olarak (5/1-2). ve sakının öz-otoriteden, o kimse ki (siz) ona doğru devşiriliyorsunuz (56/83-93).

- 97- kıldı öz-otorite (o) kutsal yapıyı yasaksal bir ev, ayakta durucu (olarak) ahali için (3/96-97), ve yasaksal ayı (2/185), ve iletilmelikleri, ve gerdanlıkları (48/25). bu, bilmeniz içindir: şüphesiz, öz-otorite bilmektedir göklerin içindekileri, ve yerin içindekileri. ve şüphesiz, öz-otorite her istem berisinde en bilendir.
- 98- bilin ki, şüphesiz öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada; ve şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 99- yoktur gönderilmişin üzerine, sadece ulaştırma (5/67). ve öz-otorite bilir açığa vurduklarınızı, ve gizli tuttuklarınızı.
- 100- de ki: düzgüt olamaz çürük ve kaliteli, seni şaşırsa bile çürüğün (8/36-37) çokluğu. öyleyse sakının öz-otoriteden, ey anlayış varlıları (65/10), ta ki siz rahata eresiniz!
- 101- ey inanmış o kimseler, sormayın (o) istemlerden, ki eğer açığa vurulursa sizin için, çirkinlendirir sizi. ve eğer sorarsanız onlardan, okunuş (36/69) indiriliyor iken, (istem dışı olarak) açığa vurulmuş (olur) sizin için. affedip geçti öz-otorite onlardan. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en ılımlıdır.
- 102- muhakkak sordu onları bir halk sizden önce; sonra sabahladılar, onlardan ötürü, inkarcılar olarak (13/33)!
- 103- kılmadı öz-otorite (o) “bahireden,” ve “saibeden,” ve “vasileden,” ve “hamdan,” (bir hisse tablolar için)! ve fakat inkar etmiş o kimseler uyduruyorlar öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87); ve onların çoğu --bu örnekleri-- akletmiyorlar (29/43 & 25/48-50)!
- 104- ve denildiğinde onlar için: gelin öz-otoritenin indirmiş (39/23) olduğuna doğru, ve gönderilmiş (2/97) doğru, dediler: hesapçımız (bizim), bulduğumuzdur onun üzerinde babalarımızı! ama eğer (ya) babaları bir istemi (o vakitte henüz) bilmiyor idiye, ve (bundan dolayı henüz) iletilmiyorlardıysa (39/23)? (işaya 30/20) (incil-yhn. 6/44-45) (kuran 27/93)
- 105- ey inanmış o kimseler, sizin üzerinize (düşen) kendi canlarınızdır; darlık veremez size sapmış kimse, (siz) iletildiğiniz (39/23) zaman! (sonra) öz-otoriteye doğrudur dönüş yeriniz, topluca; ve havadis verecektir (o) size çalışıyor (2/25 X 41/40) olduklarınızı.
- 106- ey inanmış o kimseler, sizin aranızdaki tanıklık, hazırlaştığı zaman sizden birinize ölüm, salık verme sırasında, denklik sahibi iki (tanık olmalıdır) sizden. veya diğer iki (tanık) sizin dışınızdakilerden, eğer siz (ayak) vurduysanız yerin içinde, ve (orada) sürtündüyse size ölüm sürtünümü. ve tutarsınız onları destekleyişin peşinden, ve (şöyle) yemin verirler öz-otorite (adına), eğer şüpheye kapıldıysanız: satmayacağız onu hiçbir değere, yakınlık sahibi olsa bile; ve gizlemeyeceğiz öz-otoritenin tanıklığını. şüphesiz biz, o zaman, mutlak suçlulardan (oluruz)!

107- ama eğer keşfedilirse, şüphesiz onlar gerçeklediler (diye) bir suçu; o halde diğer iki (tanık) kalkarlar onların kalkışı yerine, onların üzerine (o suç) gerçekleşmiş olan o kimselerden, daha uygun (olan) iki. ve onlar da (şöyle) yemin verirler öz-otorite (adına): mutlak (bizim) tanıklığımız daha gerçektir (onların) tanıklığından; ve biz düşmanlık etmedik. şüphesiz biz, o zaman, mutlak haksızlık etmişlerden (oluruz)!

108- bu, daha yakındır getirmeleri için tanıklığı, yüzü üzerine; veya korkmaları (açısından) çevirilmesinden antların, (onların) antlarının peşinden. ve sakının öz-otoriteden, ve işitin. ve öz-otorite iletmeyecektir kalleşler (2/26) halkını!

109- (o) gün, öz-otorite topladığında gönderilmişleri, ve diyecektir: nedir o, yanıt verildiğiniz? dediler: yoktur bilgi bizim için! şüphesiz sen, sensin görünmezlerin en bileni.

110- o zaman dedi öz-otorite: ey meryem oğlu isa, anıver armağanımı senin üzerine, ve (seni) doğuranının üzerine; bir zaman güçlendirdim seni onurlu ruh (26/193) ile; kelim ediyordun ahaliye beşiğin içinde, ve yetişkin (iken). ve bir zaman öğretip bildirdim sana yazıtı ve buyuruyu (13/37 = isa 4/24-27 & 8/22 & ...), ve tevrata ve incili (5/46). ve bir zaman yaratıyordun çamurdan kuş biçimi gibi (bir şey) iznimle, ve üflüyordun onun içine ve (o da) oluyordu bir kuş, iznimle; ve tedavi ediyordun urluyu ve cüzamlıyı, iznimle. ve bir zaman çıkarıyordun ölülerini, iznimle. ve bir zaman geri çektirdim israil oğullarını senden; o zaman geldin onlara açık belgelerle, ama dedi inkar etmiş o kimseler, onlardan: değildir bu, sadece açık bir sihir!

111- ve bir zaman esinledim havarilere doğru: inanın bana, ve gönderilmişime! diye. dediler: inandık! ve (sen de) tanık ol ki, şüphesiz biz teslim olmuşlarız!

112- o zaman dedi havariler: ey meryem oğlu isa, uyabilir mi (senin) yetken, indirmeye bizim üzerimize bir sofraya gökten? dedi: sakının öz-otoriteden, eğer inananlar idiyerseniz.

113- dediler: diliyoruz yemeyi ondan, (ki) yatışsın kalplerimiz; ve bilelim ki, muhakkak (sen) doğruladın bize! ve olalım onun üzerine tanıklardan!

114- dedi meryem oğlu isa: öz-otoritem, yetkemiz, o halde indir bizim üzerimize bir sofraya gökten, olsun bizim için bir şölen, ilkimiz için ve sonramız için, ve bir işaret (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4) senden! ve besle bizi, ve sen besleyicilerin (2/25) en iyisisin.

115- dedi öz-otorite: şüphesiz ben indireceğim onu sizin üzerinize. ama kim inkar ederse (bunun) peşinden, sizden; şüphesiz ben çilelendireceğim onu bir çileyle, çilelendirmedığım (biçimde) onunla (hiç) birini kalabalıklardan!

116- ve o zaman dedi öz-otorite: ey meryem oğlu isa, sen mi dedin ahali için: edinin beni ve annemi iki otorite, öz-otoriteden başka! (diye)? dedi: saygılanansın sen! olamaz benim için, diyeyim (o) bir gerçek olmayanı benim için! eğer onu dedi idiysem, muhakkak bilmişsindir onu. bilirsin (sen) canımın içindekini; ama bilemem (ben) canının içindekini! şüphesiz sen, sensin görünmezlerin en bileni.

117- demedim (ben) onlar için, sadece bana emrettiğini onunla: hizmet edin öz-otoriteye, yetkem ve yetkeniz! (incil-mtt. 4/10 & mrk. 12/29-30)! ve oldum onların üzerine bir tanık, onların içinde devam ettiğim sürece. ama o vakit vefat ettirdiğinde beni (3/55), oldun artık (yalnızca) sen bir gözetleyici onların üzerine (incil-yhn. 13/33 & 16/10 & 17/11); ve (yalnızca) sen her istem üzerinde bir tanık (idin).

118- eğer (şimdi) çilelendirirsen onları, şüphesiz onlar hizmetkarlarıdır. ve eğer bağışlarsan onlar için; şüphesiz sen, sensin en üstün, en buyurgan.

119- dedi öz-otorite: bu (o) gündür ki, (yalnızca) fayda verecektir doğrulara doğrulukları (57/19 & 39/23, 33). onlar için bahçeler (var olacaktır), altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! hoşnut oldu öz-otorite onlardan, ve hoşnut oldular ondan. (işte) budur koca bir başarı!

120- öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin, ve onların içindekilerin. ve o her istem üzerinde ölçücüdür.

BÖLÜM 6

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- övgü öz-otorite içindir, o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, ve kıldı karanlıkları ve ışığı. sonra bile inkar etmiş (74/31) o kimseler (hala) yetkelerine denk kılmaktadırlar (42/10 X 3/80 & 9/31)!

2- odur o kimse ki yarattı sizi bir çamurdan, sonra kılıp bitirdi bir belirlenmiş süre; ve adı konulmuş bir süre onun katındadır. sonra bile siz (hala) kuşkulaniyorsunuz (2/147)!

3- ve odur öz-otorite, göklerin içinde ve yerin içinde! bilir (o) sırlarımızı ve açıksallarımızı, ve bilir ne kazandıklarımızı.

4- ama gelivermiyor ki onlara bir işaret (:herbir bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu $6/4 = 26/5$) yetkelerinin (o) işaretlerinden, sadece oluyorlar ondan surat çeviriciler!

5- ve muhakkak yalanladılar gerçeği (35/31), onlara geldiği o vakit.

öyleyse ileride geliverecektir onlara havadisleri onunla (şu an) alay ediyor olduklarının (4/47 & 9/98 & 44/10-16)!

6- görmediler mi, nice yıktık onlardan önce birçok nesilden? imkanlandırmıştık onları yerin içinde sizin için imkanlandırmadığımız kadar; ve gönderdik göğü onların üzerine sağanaklıca, ve kıldık nehirleri altlarından akar. ama (sonra) yıktık onları, kusurlarından (ötürü)! ve inşa ettik onların peşinden diğer nesiller.

7- ve eğer indirseydik senin üzerine yazıtı (39/23) bir kağıt içinde, ve değselerdi ona kendi elleriyle, mutlaka (yine) derdi inkar etmiş o kimseler: değildir bu, sadece açık bir sihir!

8- ve dediler: indirilmeli değil miydi onun üzerine bir melek? ve eğer indirseydik bir melek, mutlaka (derhal) kılınıp bitirilirdi (o) emir, sonra gözlenilmezlerdi.

9- ve eğer kılsaydık onu bir melek, mutlaka kılardık onu bir adam (suretinde), ve mutlaka (böylece) yine örterdik onların üzerine (kendi) örttüklerini.

10- ve muhakkak alay edildi gönderilmişlerle de senden önceki, ama (sonra) çevreledi onlardan dalga geçmiş o kimseleri, onunla alay ediyor oldukları.

11- de ki: o halde gezin yerin içinde, sonra gözleyin, nasıl oldu (o) yalanlayıcıların sonu!

12- de ki: kimin içindir göklerin ve yerin içindekiler? de ki: öz-otorite içindir!

yazdı o (kendi) canı üzerine acımayı. mutlaka toplayacaktır sizi kalkış gününe (39/67-68) doğru, onun içinde şüphe olmayan. (fakat) canlarını kaybettirmiş o kimseler, (işte) onlar --şimdi buna-- inanmayanlardır (74/31)!

13- ve onun içindir yerleşip barınan (her şey) gecenin ve gündüzün içinde. ve o en işiticidir, en bilendir.

14- de ki: öz-otoritenin dışındakini mi (ben) bir rehber edinecekmişim (7/196 X 18/102),

(o) göklerin ve yerin oluşturucusu iken, ve o (herkesi) yiyeceklendirir ve (kendisi)

asla yiyeceklendirilmez iken? de ki: şüphesiz ben emredildim olayım diye

(o) teslim olmuş kimselerin (3/84) ilki. ve: sakın olma ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!

--diye de emrolundum.

15- de ki: şüphesiz ben korkarım, eğer baş kaldırırsam yetkeme, koca bir günün çilesinden.

16- kim evirilirse ondan, o gün, muhakkak acımıştır ona. ve (işte) budur açık bir başarıya eriş (48/5)!

17- ve eğer dokundurursa sana öz-otorite bir darlık, yoktur kaldıracak onun için, sadece o; ve eğer dokundurursa sana bir iyilik, (o halde) o her istem üzerinde ölçücüdür.

18- ve o baskınandır hizmetkarlarının üstünde; ve o en buyurgandır, en haberdardır.

19- de ki: hangi istem daha büyüktür tanıklıkta? de ki: öz-otorite tanıktır benim aramda ve sizin aranızda: (ki) esinlendi bana doğru bu okunuş (36/69), uyarayım sizi diye onunla, ve ulaştığı (her) kimseyi. o halde şüphesiz siz mi mutlaka tanıklık ediyorsunuz:

şüphesiz, öz-otorite ile birlikte diğer otoriteler de vardır! (diye)? de ki: ben (buna)

asla tanıklık etmem. de ki: o yalnızca tek bir otoritedir (28/70)! ve şüphesiz ben öteyim sizin (bu) ortak koştuklarınızdan (21/29 & 9/31).

- 20- o kimseler ki verdik onlara yazıtı, (işte) tanıyorlar onu, tanıdıkları gibi kendi oğullarını (2/146). fakat canlarını kaybettirmiş o kimseler, (işte) onlar inanmayanlardır (2/26-27)!
- 21- ve kim daha haksız (olabilirdi) öz-otorite üzerine yalan uydurmuş kimseden (16/86-87), veya yalanlamış (onun) işaretlerini (6/4 & 26/5)? şüphesiz o ki, rahata eremeyecektir (o) haksızlık ediciler (39/23-24)!
- 22- ve (o) gün, devşirdiğimizde onları, topluca; sonra diyeceğiz ortak koşmuş o kimselere: nerede ortaklarınız, o kimseler ki (hep) öne sürüyor idiniz (18/26 X 42/21)?
- 23- sonra olmadı (onların) denemeleri, sadece demeleri: ve öz-otorite (için), yetkemiz, değil idik (biz) ortak koşucular!
- 24- gözle, nasıl yalan söylediler (kendi) canları üzerine; ve saptı onlardan uyduruyor oldukları!
- 25- ve onlardan kimi (var ki) işitiyor sana doğru; ama kıldık kalplerinin üzerine kılıflar kavramasınlar onu diye, ve kulaklarının içine tıkaçlar. ve eğer görseler bile her işareti (6/4 & 26/5), inanmazlar ona. nihayet sana geldikleri zaman, mücadele ediyorlar seninle, diyor inkar etmiş o kimseler: değildir bu, sadece ilklerin (:evvel peygamberlerin 21/5) bildirim tarzları! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada karşılıklı eşler halinde konumlandırılmış olan tüm o ikişerli, benzeşmeli kelimeler birimleri; ve bundan önce ortaya konulmuş olan, musa & isa & davud & muhammed peygamberlerin bu ikişerli plana işaret edici hikmetli “eşlemeli” bildirimleri; ve buna karşılık, buna inanmayacak olanların ise, peygamberlere ait bu tip bildirimlerin bu konuyla gerçekte hiçbir ilgisi olamayacağına, ve fakat sadece onların klasik anlatım tarzlarından ibaret olduğuna dair yapabilecekleri bir itiraza dair verilmiş örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 26- ve onlar caydırıyorlar ondan, ve kaydırıyorlar ondan; ve yıkmıyorlar, sadece kendi canlarını, ama farkedemiyorlar.
- 27- ve eğer görseydin, durduruldukları zaman ateşin üzerinde, ve dediler: ah keşkeciğimize çevirilsek, ve yalanlamasak yetkeminizin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve olsak inananlardan!
- 28- hayır, açığa çıktı (şimdi) onlar için saklıyor oldukları daha önce. ve eğer çevirilseydiler, mutlaka dönerlerdi ondan caydırıldıklarına (3/98-99 & 3/21); ve şüphesiz onlar mutlak yalancılarıdır.
- 29- ve dediler: değildir o, sadece yakın hayatımız; ve biz değiliz --bu konuda hesap vermek üzere, vefatın hemen ardından derhal-- uyandırılacaklar (16/28-29 & 36/48-53)!
- 30- ve eğer görseydin, durduruldukları zaman yetkelerinin önünde, (ve o) dedi: değil miymiş bu bir gerçek (35/31)? dediler: evet, ve yetkemiz (için)! dedi: öyleyse tadın (şimdi) çileyi, inkar ediyor (2/26-27) olduğunuzdan ötürü!

- 31- muhakkak kaybetti yalanlamış o kimseler öz-otoriteye rastgelmeyi (10/15); nihayet onlara geldiği zaman saat, ansızın, dediler: ah hasretler bize, eksik bıraktığımız (39/55-56) üzerine, onun içinde! ve onlar (şimdi) yükleniyorlar ağırlıklarını sırtlarının üzerine; dikkat, ne çirkindir ağırlıkladıkları!
- 32- ve değildir yakın hayat, sadece bir oyun ve bir oyalanma. ve sonraki diyar daha iyidir sakınanlar (39/33) için! öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (21/10)?
- 33- muhakkak biliyoruz, şüphesiz o ki, mutlaka hüznendiriyor seni dedikleri o şey (21/5). ve şüphesiz onlar (aslında) seni yalanlamıyorlar; ve fakat haksızlık ediciler (böylelikle) öz-otoritenin işaretlerine (6/4 & 26/5) karşı didiniyorlar.
- 34- ve muhakkak yalanlandı gönderilmişler de senden önceki; ama kararlılık gösterdiler yalanlandıkları ve incitildikleri üzerine, onlara geliverinceye kadar yardımımız. ve yoktur değiştirici öz-otoritenin kelimeleri (5/41 X 6/115) için; ve muhakkak (böylelikle) geldi sana (o) gönderilmişlerin haberinden (musa 24/18 & 22) (isa 4/24 & 26) (davud 44/10) (muhammed 18/15)!
- 35- ama eğer büyür olduysa senin üzerine (onların) surat çevirmeleri; öyleyse eğer uyabilirsen aramaya bir tünel yerin içine, veya bir merdiven göğün içine, ve getirmeye onlara bir işaret...! ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka toplardı onları iletinin (39/23) üzerine. öyleyse sakın olma cahillerden.
- 36- yalnızca işiten o kimseler yanıt verir (2/186); ve ölüler, öz-otorite uyandırıyor onları, sonra ona doğru döndürülüyorlar (36/48-53)! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- öncelikle iptal edilmiş ve tablo altına düşürülmüş olan bazı --aynı kökten türemiş-- yitik benzeşmeli kelimeler birimlerine, ve sonra bunların arasında uygulanan bazı yer değiştirme işlemleri (16/101), ve bunun neticesinde buradan elde edilebilecek bazı dinamik birimlerle tekrar tabloya dönülebilmesi eylemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 6/36) ve bu konuda, ayrıca bkz. (isa 42/31-33) (davud 20/29) (muhammed 3/6)!
- 37- ve dediler: indirilmeli değil miydi onun üzerine bir işaret yetkesinden? de ki: şüphesiz, öz-otorite ölçendir indirmeye bir işaret (6/158), ve fakat onların çoğu bilmiyorlar!
- 38- ve yoktur hiçbir canlıdan yerin içinde, ve (ne de) bir kuştan, iki kanadıyla kuşlayıp uçan, sadece kitlelerdir (belki de genetik & anatomik vs. açıdan da) benzerleriniz olan. eksik bırakmadık yazıtın (39/23) içinde, hiçbir istemden! sonra (o canlılar da) yetkelerine doğru devşiriliyorlar.
- 39- ama yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5), sağırdırlar ve dilsizdirler, karanlıklar içinde. kim isterse, öz-otorite saptırır onu; ve kim isterse, (o) kılar onu ayakta duran bir yordamın (43/43) üzerinde!

40- de ki: gördünüz mü kendinizi; eğer gelirse size öz-otoritenin çilesi (44/10-11), veya gelirse size (o) saat, öz-otoritenin dışındakini mi çağıracaksınız, eğer doğrular idiyeniz?

41- hayır, sadece onu çağırırsınız; ve (o da) kaldıracaktır ona doğru çağıracağınızı (44/12-16), eğer isterse. ve (o sıkıntı anında) unutursunuz ortak koştuğlarımızı (29/65).

42- ve muhakkak gönderdik kitlelere doğru senden önce de; ve yakalayıp aldık onları baskılarla ve darlıklarla, ta ki onlar yakarsınlar.

43- (gerekli) değil miydi, onlara geldiği zaman baskımız, yakarmış (olmaları)? ve fakat katılaştı kalpleri, ve süsledi onlar için şeytan çalışıyor olduklarını (43/36-37).

44- ve o vakit unuttuklarında onunla anış verildiklerini (39/23), açtık onların üzerine her istemin kapılarını. nihayet coştukları zaman verildikleriyle, yakalayıp aldık onları ansızın; ve o zaman onlar umutsuzlanmışlar (oldular).

45- ve kesildi arkası (o) halkın, haksızlık etmiş o kimselerin! ve övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi.

46- de ki: gördünüz mü, eğer alırsa öz-otorite işitmenizi ve görmenizi, ve mühür vurursa kalplerinizin üzerine, kimdir (o) otorite, öz-otoritenin dışında, getirecek (olsun) size onu? gözle, nasıl yayıp eviriyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), sonra onlar (hala) yalpalıyorlar!

47- de ki: gördünüz mü kendinizi; eğer gelirse size öz-otoritenin çilesi ansızın, veya açıktan, (o vakit) yıkıma uğrattılır mı, sadece haksızlık ediciler (39/24) halkı?

48- ve göndermiyoruz (biz) o göndertilmişleri, sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar (olarak). öyleyse kim inanırsa ve düzelticilik ederse (2/25), yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüznülenmeyeceklerdir!

49- ama yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5); dokunacaktır onlara çile, kalleslik ediyor (2/26) olduklarından ötürü!

50- de ki: (ben) demiyorum sizin için, benim katımdadır öz-otoritenin hazineleri; ve bilmiyorum görünmezi; ve demiyorum sizin için, şüphesiz ben bir meleğim; (ben) ancak izliyorum, sadece (o) esinleneni (43/43-44) bana doğru.

de ki: o halde düzgüt olabilir mi kör ve gören? öyleyse (hala) düşünmeyecek misiniz?

51- ve uyar onunla (7/2) korkan o kimseleri, devşirilecekler diye yetkelerine doğru: yoktur onlar için ondan başka (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir aracı (21/28); ta ki onlar sakınsınlar.

52- ve kovma çağırın o kimseleri yetkelerini, erkende ve akşamda, dileyerek (onun) yüzünü. yoktur senin üzerine (onların) hesabından bir istem, ve yoktur (senin) hesabından onların üzerine bir istem. ve (eğer) kovarsan onları, olursun haksızlık etmişlerden!

53- ve böylece denedik onların bazısını bazısıyla, demeleri için: bu şahıslar mıdır öz-otoritenin lutfettiği onların üzerine, bizim aramızdan? ama değil midir öz-otorite en bilici şükredicileri (76/3)?

54- ve sana geldiği zaman inanan o kimseler işaretlerimize (6/4 & 26/5), de ki: selam sizin üzerinize! yazdı yetkeniz (kendi) canı üzerine acımayı. şüphesiz o ki, sizden kim çalıştıysa bir çirkinliğe, cehalet ile, (ama) sonra pardonladıysa onun peşinden, ve düzelticilik ettiyse (2/25); (artık) şüphesiz o en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

55- ve böylece ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101); ki açığa çıksın cürümkarların yolu (16/9 & 3/99)!

56- de ki: şüphesiz ben caydırıldım hizmet etmekten (12/40) çağırdığınız o kimselere öz-otoriteden başka (3/80 & 9/31). de ki: izlemem (ben) heveslerinizi; muhakkak saptım (demektir) o zaman; ve olamam (o takdirde) ben iletilenlerden (39/23).

57- de ki: şüphesiz ben bir açık belge (6/157) üzerindeyim yetkemden, ama (siz) yalanladınız onu. benim katımda değildir, onunla acele ettiğiniz (37/176-179). kesinlikle buyruk, sadece öz-otorite içindir (18/26); hikayeler (o) gerçeği (11/120)! ve o ayırd edenlerin en iyisidir.

58- de ki: eğer şüphesiz benim katımda (olsaydı) onunla acele ettiğiniz (10/50-51), mutlaka (hemen) kılınp bitirilirdi (o) emir benim aramda ve sizin aranızda. ve öz-otorite en bilicidir haksızlık edicileri (39/24).

59- ve onun katındadır açıcı (anahtarları) görünmez; bilemez onu (başkası), sadece o. ve bilir (o) karanın ve denizin içindekileri. ve düşüvermez hiçbir yaprak, sadece bilir (o) onu. ve yoktur bir tane yerin karanlıkları içinde, değilki yaş ve değilki kuru, sadece açık bir yazıtın içindedir.

60- ve odur o kimse ki vefat ettiriyor sizi geceleyin, ve biliyor ne etkinlediğinizi gündüzleyin; sonra uyandırıyor sizi onun içinde, kılınp bitirilmesi için adı konulmuş bir sürenin. sonra ona doğrudur dönüş yeriniz, sonra havadis verecektir size çalışıyor (2/25 X 41/40) olduklarımızı!

61- ve o baskınandır hizmetkarlarının üstünde; ve gönderiyor sizin üzerinize koruyucular (86/4). nihayet geldiği zaman birinize ölüm, vefat ettiriyor onu gönderilmişlerimiz (32/11), ve onlar eksik bırakmıyorlar.

62- sonra çeviriliyorlar öz-otoriteye doğru, gerçek rehbercileri! dikkat, onun içindir buyruk; ve o en hızlıdır hesaplandırıcların.

63- de ki: kim kurtarıyor sizi karanın ve denizin karanlıklarından, çağırılıyorsunuz (iken) onu, yakarak ve saklıca: eğer kurtarırsa bizi bundan, mutlaka olacağız şükredenlerden! (diye)?

64- de ki: öz-otorite kurtarıyor sizi ondan, ve her kederden; sonra siz (yine de) ortak koşuyorsunuz (10/18)!

65- de ki: o ölçendir uyandırıp göndermeye sizin üzerinize bir çile, üstünüzden veya ayaklarınızın altından, veya örtüp karıştırmaya sizi partiler (halinde) ve tattırmaya sizin bazınıza bazısının baskısını.

gözle, nasıl yayıp eviriyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki onlar kavrasınlar!

66- ama yalanladı onu (senin) halkın, ve o bir gerçek (10/108) iken! de ki: o halde değilim (ben) sizin üzerinize bir dayanak (39/41).

67- her haber için bir konaklayış (zamanı) vardır; ve ileride bileceksiniz (38/87-88)!

68- ve gördüğün zaman dalıp giden o kimseleri işaretlerimiz (6/4 & 26/5) hakkında, surat çevir onlardan, (onlar) dalıp gidinceye kadar onun dışında bir anlatının içine. ve eğer unutturursa sana şeytan, öyleyse artık oturma anışının (74/31) peşinden, (o) haksızlık ediciler halkıyla birlikte.

69- ve yoktur sakınan o kimselerin üzerine (onların) hesabından, hiçbir istem; ve fakat (sadece) bir anışı (74/31), ta ki onlar sakınalar.

70- ve bırak edinmiş o kimseleri ergilerini (48/28) bir oyun ve bir eğlence, ve kandırmış onları yakın hayat. ama anış ver onunla (39/23), ki tepe takla edilmesin bir can kazandığıyla. yoktur onun için öz-otoriteden başka (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir aracı (21/28). ve eğer denklese (bile) her denkliği, alınmayacak ondan. o şahıslar o kimseler ki tepe takla edildiler kazandıklarıyla. onlar için kaynarlıdan bir içecek (vardır), ve acıklı bir çile, inkar ediyor (74/31) olduklarından ötürü!

71- de ki: çağırarak mıymışız (biz) öz-otoriteden başka fayda veremeyeni bize, ve darlık veremeyeni bize (5/75-76)? ve çevirilecek miymişiz (böylece) topuklarımızın üzerine, öz-otoritenin bizi iletmesinin (39/23) peşinden, şeytanların onu heveslendirdiği (6/112-113) o kimse gibi yerin içinde, hayran (vaziyette)? ki onun için arkadaşları var, (takdim edip) çağırıyorlar onu --sanki o bir iletici mehdiymiş (7/30) gibi-- iletici için: gel bize! (diyerek). de ki: şüphesiz öz-otoritenin iletisi (39/23), işte odur iletici! ve emrolunduk biz teslim olmakla (3/84) kalabalıkların yetkesi için.

72- ve: ayakta tutun destekleyişi (33/56), ve sakının ondan! diye. ve odur o kimse ki, ona doğru devşiriliyorsunuz.

73- ve odur o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, bir gerçek olarak (X gnostik hristiyan ve sahte mesih ideolojisinin öne sürdüğü gibi, beynimizde oluşan subjektif bir hayal ürünü olarak değil). ve ol dediği gün, oluverir (2/117). onun deyişi (69/40-43) bir gerçektir! ve onun içindir yönetim, borunun içine üflenileceği gün (39/67-68). bilenidir görünmez ve tanıklananın. ve o en buyurgandır, en haberdardır.

74- ve bir zaman dedi ibrahim babası azer için: ediniyor musun (sen) imajları otoriteler? şüphesiz ben görüyorum seni, ve halkını, açık bir sapkınlık içinde!

75- ve böylece gösteriyorduk ibrahime yönetimlerini göklerin ve yerin, ve olması için odaklanmışlardan.

76- ve o vakit bastığında onun üzerine gece, gördü bir gezegen, dedi: budur yetkem!
ama o vakit battığında, dedi: sevemem batanları!

77- ve o vakit gördüğünde ayı doğarken, dedi: budur yetkem! ama o vakit battığında,
dedi: eğer iletmezse beni yetkem, mutlaka olurum sapkınlar halkından!

78- ve o vakit gördüğünde güneşi doğarken, dedi: budur yetkem! bu en büyüğü!
ama o vakit battığında, dedi: ey halkım, şüphesiz ben öteyim ortak koştuklarınızdan!

79- şüphesiz ben (artık) döndürüp yüzledim yüzümü oluşturmuş o kimse için gökleri ve
yeri, bir birleyici olarak (6/161); ve değilim ben ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!

80- ve delilleşti onunla halkı, (ve o) dedi: delilleşiyor musunuz (siz) benimle öz-otorite
hakkında, ve muhakkak ilettili (iken) o beni? ve korkmuyorum (ben) ona ortak
koştuklarınızdan, sadece (müstesna) istemesi yetkemin bir istemi. genişçe kapsadı yetkem
her istemi, bilgice! öyleyse (hala) anış almayacak mısınız?

81- ve nasıl korkarım ortak koştuklarınızdan, ve siz korkmuyorsunuz (iken), şüphesiz siz
ortak koşunuz (diye) öz-otoriteye, sizin üzerinize onunla (ilgili) hiçbir ispat indirmediğini?
öyleyse (bu) iki bölümün hangisi daha gerçeklidir güvenliğe, eğer biliyor idiyerseniz?

82- inanmış o kimseler ve (sonra) örtüp karıştırmamışlar inançlarını bir haksızlıkla (31/13);
o şahıslar, (işte) onlar içindir güvenlik, ve onlardır iletilenler (39/23)!

83- ve bu, bizim delilimizdir, verdik onu ibrahime (kendi) halkı üzerine. yükseltiriz
derecelerle, kimi istersek. şüphesiz, yetken en buyurgandır, en bilendir.

84- ve bahsettik onun için ishakı ve yakubu, hepsini ilettik. ve nuhu ilettik (bundan) önce,
ve (onun) soyundan: davudu ve süleymanı ve eyyubu ve yusufu ve musayı ve harunu.
ve (işte) böyle karşılıklılandırırız güzellik edicileri.

85- ve zekeriya'yı ve yahyayı ve isayı ve ilyası, hepsi düzeltililerdendi.

86- ve ismaili ve elyeseay'ı ve yunusu ve lutu; ve hepsini lütuflandırdık kalabalıkların
üzerine.

87- ve babalarından ve soylarından ve kardeşlerinden; ve seçip topladık onları, ve ilettik
onları ayakta duran bir yordama doğru.

88- bu, öz-otoritenin iletisidir (39/23), iletir onunla kimi isterse hizmetkarlarından.
ama eğer ortak koşsalardı (42/21 ~ 13/33), mutlaka boşa çıkardı onlardan, çalışıyor (2/25)
oldukları!

89- o şahıslar o kimseler ki, (işte) verdik onlara yazıtı ve buyruğu ve havadisçiliği;
ve eğer inkar ederse onu (74/31) bu şahıslar, muhakkak dayanak ettik (biz) ona
bir halkı (5/54) ona karşı asla inkarcılar olmayan.

90- (işte) o şahıslar öz-otoritenin iletildiği o kimselerdir; öyleyse onların
iletilerini (3/3-4 & 87/18-19) takip et. ve de ki: sormuyorum size onun üzerine bir ücret;
değildir o, sadece bir anışı (74/31) kalabalıklar için!

91- ama ölçemediler öz-otoriteyi gerçek ölçmesiyle onun, dedikleri zaman: indirmede öz-otorite hiçbir birey üzerine hiçbir istem! de ki: o halde kim indirdi yazıtı, o şey ki geldi onunla musa, bir ışık ve bir ileti (39/23) -kaynağı- olarak ahali için? ki kılıyorsunuz (siz) onu kağıtlara, (sonra) açığa vuruyorsunuz onu, ve saklıyorsunuz, çokça. ve (böylece) bildirilip öğretiliniz --şimdi burada-- bilmediğinizi, sizin ve (ne de) babalarınızın (tesniye 29/28 = işaya 30/20). de ki: öz-otorite! sonra bırak onları dalgınlıkları içinde, oynayadursunlar.

92- ve işte bu (o) yazıttır (39/23 & 2/23-26) indirdik onu, verimlilenmiş (olarak), doğrulayıcı (olarak) ellerinin arasındaki o şeyi (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/11-15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25), ve uyarman için şehirlerin ana (merkezlerini) ve çevrelerindeki kimseleri. ve inanan o kimseler sonraki zamana (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) inanıyorlar ona; ve onlar destekleyişleri (33/56) üzerine, koruyorlar.

93- ve kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87), veya demiş: esinlendi bana doğru! ve esinlenmedi (iken) ona doğru hiçbir istem; ve demiş kimseden: indireceğim bir benzerini öz-otoritenin indirdiğinin (39/23)! ve eğer görsen, o zaman haksızlık ediciler (39/24) ölüm karmaşaları içindeyken, ve melekler yayıp uzatmışlar ellerini: çıkarın canlarınızı! bugün karşılıklılandırılacaksınız rezil edici çileyle, diyor olduğunuzdan ötürü öz-otorite üzerine gerçeğin (35/31) dışındakini, ve büyükleniyor olmanızdan ötürü (onun) işaretlerine (6/4 & 26/5) karşı!

94- ve muhakkak (şimdi) geldiniz bize fertler olarak, sizi yarattığımız gibi ilk seferde, ve terkettiniz sizi varlıklandırdığımız (şeyleri) sırtlarınızın arkasında. ve görmüyoruz sizinle birlikte aracılarınızı (21/28), o kimseler ki (hep) öne sürdünüz, şüphesiz onlar sizin için ortaklardır (10/18)! diye. muhakkak kesildi (bağlar) sizin aranızda, ve saptılar (şimdi) sizden öne sürüyor olduklarımız!

95- şüphesiz, öz-otorite yarıp açandır taneyi ve çekirdeği. çıkarır hayatlıyı ölüden, ve çıkarıcıdır ölüyü hayatlıdan. (işte), budur öz-otorite! öyleyse nasıl (oluyor) da hala dönekleniyorsunuz (45/6-7)?

96- yarıp açandır sabahı; ve kıldı geceyi bir yerleşip dinlenme, ve güneşi ve ayı birer hesap aracı. (işte) bu, ölçülemesidir en üstün, en bilenin.

97- ve odur o kimse ki kıldı sizin için yıldızları, iletilesiniz diye onunla karanın ve denizin karanlıkları içinde. muhakkak (böylece) --tabloda, sol taraf için-- ayırd ettik işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), bilen bir halk için!

98- ve odur o kimse ki inşa etti sizi tek bir candan, ve (sonra) bir konaklayış yeri, ve bir geçişleyiş yeri (vardır). muhakkak (böylece) --tabloda, sağ taraf için-- ayırd ettik işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), kavrayan bir halk için!

99- ve odur o kimse ki indirdi gökten bir su; ve çıkardık onunla bitkisini her istemin, ve çıkardık ondan bir yeşillik, çıkarıyoruz ondan taneler üst üste binmiş; ve hurmadan, (onun) tomurcuğundan yakınlaştırılmış salkımlar, ve bahçeler, üzümlerden ve zeytinden ve nardan, benzeşenli ve benzeşmeli dışında. (öyleyse) gözleyin meyvalarına doğru, meyva verdiği zaman, ve olgunlaşmasına. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için!

100- ama kıldılar öz-otorite için cinleri ortaklar (6/112-114), ve (o) yarattıydı onları. ve icadladılar onun için oğullar ve kızlar (43/16), bilginin (4/166) dışındakiyle! saygılanandır o, ve yücedir nitelendirdiklerinden.

101- var edicisidir göklerin ve yerin. nasıl olabilir onun için bir doğurulmuş, ve hiç olmadı (iken) onun için bir (eş) arkadaş (72/3-4)? ve yarattı her istemi; ve o her istem berisinde en bilendir.

102- (işte), budur öz-otorite, yetkeniz! yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! yaratıcısıdır her istemin; öyleyse hizmet edin ona. ve o her istem üzerinde bir dayanaktır.

103- idrak edemez onu görme (organları), ve o idrak eder (tüm) görme (organlarını). ve o en naziktir, en haberdardır.

104- muhakkak geldi size görmelikler (7/203) yetkenizden! o halde kim görürse, kendi canı içindir; ve kim de körlenirse, onun üzerinedir. ve değilim ben sizin üzerinize bir koruyucu.

105- ve böylece yayıp eviriyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ve demeleri için: sen dersledin (onu)! ve (ama) açık edelim onu diye, bilen bir halk için (75/17-19)!

106- o halde izle sana doğru esinleneni (43/43-44) yetkenden; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! ve surat çevir ortak koşuculardan (18/26 X 42/21).

107- ve eğer isteseydi öz-otorite, ortak koşamazlardı (38/79-85). ve kılmadık (biz) seni onların üzerine bir koruyucu, ve değilsin sen onların üzerine bir dayanak (39/41).

108- ama sövmeyin çağırdıkları o kimselere öz-otoriteden başka (9/31), yoksa söverler öz-otoriteye, düşmanlıkla, bilginin (4/166) dışındakiyle! böylece süsledik her kitle için çalışmalarını. sonra yetkelerine doğrudur dönüş yerleri, ve havadis verecektir onlara çalışıyor olduklarını.

109- ve yemin verdiler öz-otorite (adına), antlarının (tüm) gayretiyle: eğer gelirse onlara bir işaret, mutlaka inanacaklar ona! (diye). de ki: işaretler yalnızca öz-otoritenin katındadır. ve size farketirdiği: şüphesiz o ki, geldiği zaman (onlar), inanmıyorlar (6/4 & 26/5)!

110- ve geri döndürürüz zihinlerini ve görmelerini, inanmadıkları gibi ona ilk seferde, ve bırakırız onları taşkınlıkları (7/185-186) içinde, bocalıyorlar (olarak).

111- ve eğer şüphesiz biz indirsek onlara doğru melekleri (16/2), ve kelime etse onlara ölümler (6/36), ve devşirsek onların üzerine her istemi (16/89) önlerinde, olmuş değildirler inanacak, sadece ancak isterse öz-otorite; ve fakat (burada) onların çoğu cahillik ederler.

112- ve (çünkü) böylece kıldık her havadisçi için düşmanlar, insan ve cin şeytanları, ki esinlerdi onların bazısı bazısına doğru --o havadisçiler adına-- yaldızlı deyişler, kandırmaca olarak (incil-mtt. 7/15 = 7/22-23) (kuran 25/25-30 & 45/6-7 = 26/221-222). ve eğer yetken isteseydi, yapamazlardı onu. öyleyse bırak onları ve uydurduklarını.

113- ve böylece kaysın diye ona (:o havadisçiler adına uydurulmuş o şeytani kandırmacalara) doğru, sonraki zamana (6/92) inanmayan o kimselerin zihinleri, ve hoşnut olsunlar ondan, ve elde etsinler onlar elde ediciler olduklarını (6/128-129).

114- (fakat ben) öz-otoritenin dışında (birini) mi arayacakmışım (bu konularda) buyrukçu olarak, ve odur o kimse ki indirdi size doğru (o) yazıtı (39/23), ayırd edilmiş (olarak)? ve o kimseler ki verdik onlara yazıtı (3/3-4), bilirler ki, şüphesiz o indirilmiştir yetkenden, bir gerçek olarak! öyleyse sakın olma kuşku duyanlardan.

115- ve tamamlandı yetkenin kelimeleri (14/24-25) doğrulukça (:tablolarda yukarıdan aşağıya sayılış bakımından) ve denklikçe (:tablolarda karşılıklı eşitleyiş bakımından); yoktur değiştirici onun kelimeleri için (28/68 X 5/41). ve o en işiticidir, en bilendir.

116- ve eğer uyarsan çoğuna yerin içindeki kimselerin, saptırırlar seni öz-otoritenin yolundan (16/69). çünkü izlemiyorlar, sadece samıyı; ve değildir onlar, sadece saçmalıyorlar.

117- şüphesiz yetken, o en bilicidir kimin saptığını onun yolundan (2/26-27), ve o en bilicidir iletilenleri (2/25-26)!

118- öyleyse yiyin anılanlardan öz-otoritenin adı onun üzerine, eğer onun işaretlerine (6/4 & 26/5) inananlar idiyeniz.

119- ve nedir sizin için ki, yemeyecekmışsınız anılanlardan öz-otoritenin adı onun üzerine, ve muhakkak -detaylıca- ayırd etti (iken) sizin için, neyi yasak ettiğini sizin üzerinize (5/3), sadece (müstesna) darlıkta kaldığınız ona doğru? ve şüphesiz, çoğu mutlaka saptırıyorlar hevesleriyle, bilginin (4/166) dışındakiyle. şüphesiz yetken, o en bilicidir düşmanlık edicileri.

120- ve bırakın suçun belirginini, ve (onun) örtülüsünü. şüphesiz, kazanan o kimseler suçu (45/6-7) karşılıklılandırılacaklar, elde ediyor olduklarıyla.

121- ve yemeyin anılmayanlardan öz-otoritenin adı onun üzerine; ve şüphesiz o mutlak bir kalleşliktir. ve şüphesiz, şeytanlar mutlaka esinliyorlar (kendi) rehberlerine (6/112-113) doğru, sizinle mücadele etmeleri için. ve eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de mutlak ortak koşucularsınız (42/21 ~ 13/33)!

122- ve (o) kimse ki ölü idi ve hayat verdik ona, ve kıldık onun için bir ışık (42/52), yürüsün diye onunla ahalinin içinde, (şu) kimse gibi midir, onun örneği: karanlıklar içindedir, ve değildir (hiç) çıkacak ondan (2/257)? böylece süslendi inkarcılar (2/26) için çalışıyor (13/33 & 41/40) oldukları.

123- ve böylece kıldık her şehrin içinde (bazı) büyükçüller onun cürümkarları (olarak), düzen kurmaları dolayısıyla (13/33 ~ 8/30) onun içinde. ve (aslında) düzen kurmuyorlar, sadece (kendi) canlarına, ama farkedemiyorlar.

124- ve onlara geldiği zaman bir işaret (6/4 & 26/5), dediler: asla inanmayız, bize de verilinceye kadar (o) verilenin bir benzeri öz-otoritenin (geçmişteki) gönderilmişlerine (28/48)! öz-otorite en bilicidir nasıl kılacağını gönderisini (29/50-51). sürtünecektir cürüm işlemiş o kimselere bir küçüklük öz-otoritenin katında, ve şiddetli bir çile, düzen kuruyor olduklarından (13/33 ~ 8/30) ötürü.

125- ve kimi dilerse öz-otorite, iletsin onu diye, ferahlatıp açar (onun) göğsünü teslimiyete (3/84); ve kimi dilerse, saptırsın onu diye, kılar (onun) göğsünü bunalmış, sıkıntılı (vaziyette), sanki kesinlikle (o) tırmanıyormuş gibi göğün içine.

böylece kılar öz-otorite pisliği inanmayan (16/104) o kimselerin üzerine.

126- ve bu (43/43), yetkenin yordamıdır, ayakta duran. muhakkak (böylece) ayırd ettik işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), anış alan (39/23) bir halk için!

127- onlar için selam diyarı (vardır) yetkelerinin katında; ve o rehberleridir (onların), çalışıyor olduklarından (2/25) ötürü.

128- ve (o) gün, devşirdiğinde (o) onları, topluca, (diyecek): ey cin ulusları, muhakkak çoğalttınız (takipçilerinizi) insanlardan! ve dedi (onların) rehberleri insanlardan: yetkemiz, geçimlendi bizim bazımız bazısıyla; ve ulaştık belirlenmiş süremize, o şey ki belirleyip süreledin bizim için. dedi: (o halde) ateş kalış yerinizdir, sürekliler (olarak) onun içinde; sadece öz-otoritenin istediği. şüphesiz, yetken en buyurgandır, en bilendir.

129- ve böylece rehberletiyoruz (7/30) haksızlık edicilerin bazısını bazısına (6/112-113) kazanıyor olduklarından ötürü.

130- ey cin ve insan ulusları, gelivermedi mi size gönderilmişler, sizden, hikayeleyen sizin üzerinize işaretlerimi (6/4 & 26/5), ve uyaran sizi rastgelmekle bu gününüze? dediler: tanıklık ettik (kendi) canlarımız üzerine! ve kandırdı onları yakın hayat; ve (şimdi) tanıklık ettiler (kendi) canları üzerine: şüphesiz onlar inkarcılar (74/31) oldular! (diye).

131- bu çünkü olmuş değildir yetken şehirleri yıkıma uğratacak, haksızlıkla, ve (onun) grubu habersizler (iken).

132- ve hepsi için dereceler (vardır) çalıştıklarından. ve değildir yetken habersiz (onların) çalıştıklarından (41/40 & 9/37).

133- ve yetken en zengindir; acıma sahibidir. eğer isterse giderir sizi, ve ardıllar peşinizden ne isterse (14/19), sizi -daha önce- inşa ettiği gibi bir diğer halkın (:belki de biraz bozguncu ve kan dökücü olduklarına işaret edilmiş olabilecek, diğer bazı yabancı insanımsıların peşinden, onlara yeni bir ardıl olarak) soyundan (2/30).

134- şüphesiz, söz verildiğiniz (4/47 & 44/10-16 & 8/50-51) mutlaka gelicidir; ve değilsiniz siz aciz bırakabilecekler.

135- de ki: ey halkım, (öyleyse) çalışın kendi oluş yeriniz üzere; şüphesiz ben de çalışacağım (2/25)! ve ileride bileceksiniz, kimdir (o ki) olacak onun için diyarın sonu. şüphesiz o ki, haksızlık ediciler (39/24) rahata eremeyeceklerdir.

136- ve kıldılar öz-otorite için (onun) türettiği üründen ve davardan (25/49-50) bir hisse! ve dediler: bu öz-otorite içindir, öne sürmeleriyle, ve bu da ortaklarımız (13/33) içindir! ama ortakları için olan varıp erişmiyor öz-otoriteye doğru; ama öz-otorite için olan, (işte) o varıp erişiyor ortaklarına doğru! ne çirkindir buyruk verdikleri!

137- ve böylece süslü kıldı çoğu için ortak koşuculara (kendi) doğurulmuşlarının bitirilmesini ortakları (42/21 = 19/46 & 9/10), onları yıkıp düşürmeleri için, ve örtüp karıştırmaları için onların üzerine ergilerini. ve eğer öz-otorite isteseydi, yapamazlardı onu. öyleyse bırak onları ve uydurduklarını.

138- ve dediler: bu davarlar ve ürünler (25/49-50) koruludur; yiyecekleyemez onları, sadece (biz) kimi istersek, öne sürmeleriyle (10/59)! ve davarlar (var ki) yasaklıdır sırtları; ve davarlar (var ki) anmazlar öz-otoritenin adını onların üzerine, uyduruşla onun üzerine. karşılıklılandıracaktır onları, uyduruyor olduklarından ötürü.

139- ve dediler: bu davarların (25/49-50) karınlarının içindekiler (sadece) hastır erkeklerimiz için, ve yasak kılınmıştır eşlerimiz üzerine (10/59)! ama eğer olursa bir ölü, onlar onun içinde ortaklırlar! karşılıklılandıracaktır onları, nitelendirmelerinden (ötürü); şüphesiz o en buyurgandır, en bilendir.

140- muhakkak kaybetti bitirmiş o kimseler (kendi) doğurulmuşlarını (19/46 & 3/21), aptallıkla, bilginin (4/166) dışındakiyle, ve yasak kılmışlar öz-otoritenin onları beslediklerini (2/25), uyduruşla öz-otorite üzerine (10/59)! muhakkak saptılar (onlar), ve olamadılar iletilenler (39/23).

141- ve odur o kimse ki inşa etti bahçeleri, çardaklı ve çardaklı dışında; ve hurmaları ve ekinleri, yemelikleri çelişirli (olarak); ve zeytinleri ve narları, benzeşmeli ve benzeşmeli dışında. öyleyse yiyin (onun) meyvasından, meyva verdiği zaman, ve verin onun gerçek (payını) hasadı gününde (8/41). ama aşırı gitmeyin, şüphesiz o sevmez aşırı gidenleri.

142- ve davarlardan yüklemelik ve döşeklik için (olanlar da vardır). öyleyse yiyin öz-otoritenin sizi beslediklerinden (5/4), ve izlemeyin şeytanın adımlarını (6/121); şüphesiz o sizin için açık bir düşmandır.

143- sekizli eşler olarak; (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada o aynı formüllü --harf veya ebced değeri üzerine kurulu iki versiyonlu-- tablolarda yer alan ve dörder bölgeden oluşan tüm o sekizli eşlemelere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır;)

koyundan iki, ve keçiden iki! de ki: iki erkeği mi yasak kıldı, yoksa iki dişiyi mi, yoksa onun üzerine kapsadığını mı (o) iki dişinin rahimlerinin? havadis verin bana bir bilgiye (4/166) dayanarak, eğer doğrular idiyse.

144- ve deveden iki, ve sığırdan iki! de ki: iki erkeği mi yasak kıldı, yoksa iki dişiyi mi, yoksa onun üzerine kapsadığını mı (o) iki dişinin rahimlerinin? yoksa (siz) tanıklar mı idiniz, öz-otorite size salık verdiği zaman bunları? öyleyse kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı, saptırmak için ahaliyi bilginin (4/166) dışındakiyle! şüphesiz, öz-otorite iletmeyecektir haksızlık ediciler (39/23-24) halkını.

145- de ki: bulmuyorum bana doğru esinlenenin (43/43-44) içinde yasak kılınmış (bir şey) onu yiyecekleyecek olan bir yiyecekleyicinin üzerine, sadece ancak olursa: ölü (eti), veya akıtılmış kan, veya domuz eti -ki şüphesiz o bir pisliktir-, veya bir kalleşlik onunla öz-otorite dışındaki için adanmış (olan). ama kim darlıkta kalırsa, bencillik edici ve düşmanlık edici (olma) dışında, şüphesiz yetken (bu durumda) en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

146- ve bağlanmış (:yahudi) o kimselerin üzerine yasak kıldık her (tüm) tırnak sahibi (hayvanı). ve sığırdan ve koyundan, yasak kıldık onların üzerine iç yağlarını, sadece (müstesna) sırtlarının yüklendiği veya bağırsakların, veya kemiğe karışmış olanlar. böylece karşılıklılandık onları, bencillikleri (sebebiyle). ve şüphesiz biz mutlak doğrularız.

147- ama eğer yalanladılarsa seni, de ki: yetkeniz geniş acıma sahibidir; ama çevirilemeyecek (onun) baskısı cürümkarlar (7/40) halkından!

148- diyecek ortak koşmuş o kimseler: eğer öz-otorite isteseydi, ortak koşamazdık (biz) ve babalarımız, ve yasak kılamazdık hiçbir istemi! böylece yalanladı onlardan önceki o kimseler de, (ta ki) tadıncaya kadar baskımızı. de ki: sizin katınızda bilgiden (4/166) var mı ki, çıkarasınız onu bizim için? izlemiyorsunuz (siz), sadece sanıyı; ve değilsiniz siz, sadece saçmalıyor (olanlar).

149- de ki: öz-otorite içindir en ulaşıcı (14/52) delil! ve eğer isteseydi, mutlaka iletirdi (2/26) sizi, topluca.

150- de ki: getirin (o halde) tanıklarınızı, o kimseler ki tanıklık edeceklermiş: şüphesiz, öz-otorite yasak kıldı bunları! diye. ve eğer (onlar) tanıklık ederlerse, tanıklık etme (sen) onlarla birlikte! ve izleme heveslerini yalanlamış o kimselerin işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve inanmayan o kimselerin sonraki zamana (6/92); ve onlar yetkelerine denk kılmaktadırlar (42/10 X 3/80 & 9/31).

151- de ki: (öyleyse) gelin, aktarıp iletelim yetkenizin neyi yasak ettiğini sizin üzerinize: ortak koşmayacaksınız ona, hiçbir istemle (18/26); ve doğuruculara (:ana baba) karşı güzellikle (davranacaksınız); ve bitirmeyeceksiniz doğurulmuşlarınızı sefalet (endişesinden) -biz besliyoruz sizi ve onları-; ve yaklaşmayacaksınız ahlaksızlıklara (4/22 & 4/25 & 7/80-81 & ...), ondan belirgin olanına, ve örtülü kalanına; ve bitirmeyeceksiniz bir canı, o şey ki öz-otorite yasak kıldı, sadece gerçeğe (2/178-179). (işte) bunlardır (:benzeşmeli deyişler 69/40-43) --tabloda, sol taraf için-- salık verdiği size onunla, ta ki siz akledesiniz!

152- ve yaklaşmayacaksınız yetimin malına, sadece o en güzel o şeyle (4/6), o ulaşana kadar şiddetli dönemine; ve yerine getireceksiniz ölçüyü ve tartıyı adaletle -yükümlü tutmayız (biz) bir canı, sadece genişliğine göre-; ve dediğiniz zaman, denk davranacaksınız, yakınlık sahibi idiyse bile; ve öz-otoritenin ahdini (13/20) yerine getireceksiniz. (işte) bunlardır (:benzeşmeli deyişler 69/40-43) --tabloda, sağ taraf için-- salık verdiği size onunla, ta ki siz anış alasınız!

153- ve şüphesiz bu, benim yordamımdır, ayakta duran (43/43); öyleyse izleyin onu. ve izlemeyin yolları, ayıracak sizi onun yolundan (16/69).

(işte) bunlardır (:benzeşmeli deyişler 69/40-43) --tabloda, alt bölge için-- salık verdiği size onunla, ta ki siz sakınasınız!

154- sonra, verdik musaya yazıtı, tamam (olarak) güzellik etmiş o kimse üzerine, ve ayırd etme (olarak) her istem için, ve bir ileti (39/23) -kaynağı- ve bir acıma (olarak); ta ki (şimdi) onlar yetkelerine rastgelmeye inansınlar. (11/17 & ve bkz. musa peygamberin sözleri)

155- ve bu da bir yazıttır (:öz-haber) indirdik onu, verimlilenmiş (olarak); öyleyse izleyin onu, ve sakının, ta ki siz acınasınız.

156- demeyesiniz diye: yazıt yalnızca indirildi iki zümre (:ishaki & ismaili) üzerine, bizden önce. ve biz (onların) derslemelerinden mutlak habersizler idik!

157- veya demeyesiniz: eğer şüphesiz biz, indirilseydi bizim üzerimize de yazıt, mutlaka olurduk daha ileteli onlardan! ve muhakkak (burada) geldi size bir açık belge yetkenizden, ve bir ileti (39/23) ve bir acıma! öyleyse kim daha haksız (olabilirdi) yalanlamış kimseden öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve yalpalamışlar ondan? karşılıklılandıracağız yalpalayan o kimseleri işaretlerimizden (6/4 & 26/5) en çirkin bir çileyle, yalpalıyor olduklarından ötürü.

158- (yoksa) gözlüyorlar mı, sadece ancak gelivermesini onlara meleklerin, veya gelivermesini yetkenin, veya gelivermesini yetkenin bazı işaretlerinin? (o) gün, geliverdiğinde yetkenin bazı işaretleri (52/44-46), fayda vermeyecek artık bir cana inancı, inanmış olmadıysa (bundan) önce, veya kazanmadıysa inancı içinde bir iyilik (16/30)! de ki: gözleyin (o halde); şüphesiz biz de gözleyenleriz.

159- şüphesiz, bölüklere ayırmış o kimseler ergilerini (23/53-54), ve olmuşlar partiler; değilsin sen onlardan, hiçbir istemde. onların emri yalnızca öz-otoriteye doğrudur, sonra havadis verecektir onlara yapıyor olduklarını.

160- kim geldiyse bir güzellekle, onun için on (kat) benzeri vardır; ve kim geldiyse bir çirkinlikle, karşılıklılandırılmaz (o), sadece bir benzeriyle. ve onlar haksızlık edilmeyecekler.

161- de ki: şüphesiz ben, (işte) ilettili beni yetkem ayakta duran bir yordama, ayakta kalıcı bir ergiye (12/40), ibrahimin uygulamasına, birleyici olan; ve olmadı (o) ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!

162- de ki: şüphesiz, benim destekleyişim (2/238), ve -ibadet- yöntemlerim (22/34), ve hayatım, ve ölümüm öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi.

163- yoktur hiçbir ortak onun için (17/111)! ve bununla (39/23) emrolundum, ve ben teslim olmuşların (3/84) ilkiyim.

164- de ki: öz-otoritenin dışında (birini) mi arayacakmışım bir yetke olarak (42/10 X 3/80 & 9/31), ve o yetkesi (iken) her istemin? ve kazanamaz her can, sadece kendi üzerine. ve ağırlıklayamaz hiçbir ağırlıklayıcı bir diğerinin ağırlığını. sonra yetkenize doğrudur dönüş yeriniz, ve havadis verecektir (o) size, onun içinde çelişkiye düşüyor olduğunuz (şeyleri).

165- ve odur o kimse ki kıldı sizi yerin ardılları (2/30), ve yükseltti sizin bazınızı bazısının üstünde derecelerle, sizi test etmesi için size verdikleri içinde. şüphesiz, yetken hızlıdır sonlandırmada; ve şüphesiz o mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

BÖLÜM 7

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m, s.

2- bir yazıttır (39/23), indirildi sana doğru. öyleyse olmasın göğsünün içinde hiçbir sıkıntı ondan, uyarman için onunla. ve bir anışıdır (74/31) inananlar için!

3- öyleyse izleyin indirileni size doğru yetkenizden (7/196), ve izlemeyin ondan başka rehberler (18/102). bir azıcık (dışında), anış almıyorsunuz (74/31)!

4- ve nice (vardı ki) şehirlerden, yıktık onu; ve geldi ona baskımız (onlar) evdeyken, veya onlar geziniciler (iken).

5- ve olmadı çağrılarını, onlara geldiği zaman baskımız, sadece demeleri: şüphesiz biz haksızlık ediciler idik!

6- ve mutlaka soracağız onlara doğru gönderilmiş o kimselere, ve mutlaka soracağız göndertilmişlere.

- 7- ve mutlaka hikayeleyeceğiz onların üzerine, bir bilgiyle; değil idik (biz) görünmezleyenler.
- 8- ve tartı, o gün, gerçektir. ve kim ki ağır bastı (onun) tartıları (42/17), işte o şahıslar onlar rahata erenlerdir.
- 9- ve kim ki hafif kaldı (onun) tartıları (42/17), işte o şahıslar o kimseler ki kaybettirdiler (kendi) canlarını, haksızlık ediyor olmalarından ötürü işaretlerimize (6/4 & 26/5).
- 10- ve muhakkak imkanlandırdık sizi yerin içinde, ve kıldık sizin için onun içinde yaşamlıklar. bir azıcık (dışında), şükretmiyorsunuz (76/3)!
- 11- ve muhakkak yarattık sizi, sonra biçimlendirdik sizi; sonra dedik meleklere: eğilin adem için! ve eğildiler, sadece (müstesna) iblis; olmadı (o) eğilenlerden.
- 12- dedi: ne menetti seni, eğilmeyesin diye, sana emrettiğim zaman? dedi: ben daha iyiyim ondan. yarattın beni ateşten, ve yarattın onu çamurdan!
- 13- dedi: öyleyse in oradan! olacak değildir senin için, büyüklenmen onun içinde. öyleyse çık; şüphesiz sen küçük düşenlerdensin!
- 14- dedi: gözlet beni, uyandırılacakları güne (39/67-68) kadar!
- 15- dedi: şüphesiz sen gözletilenlerdensin.
- 16- dedi: öyleyse beni eğilttiğinden ötürü, mutlaka oturacağım onlar için ayakta duran yordamının (üzerine).
- 17- sonra mutlaka gelivereceğim onlara ellerinin arasından ve ardlarından, ve sağ taraflarından ve sol taraflarından. ve bulmayacaksın onların çoğunu (hakkıyla) şükrediciler (6/63-64) olarak.
- 18- dedi: o halde çık oradan, alçalmış (ve) kovulmuş olarak! kim izlerse seni, onlardan, mutlaka dolduracağım batağı sizinle, topluca!
- 19- ve ey adem, yerleş, sen ve eşin, bahçeye, ve yiyin nereden isterseniz. ama yaklaşmayın bu ağaca, yoksa olursunuz haksızlık etmişlerden.
- 20- ama fısıldadı onlar için şeytan, açığa vursun diye onlar için, örtüleni onlardan, çirkinimsi (yerlerinden). ve dedi: asla caydırmadı sizi yetkeniz bu ağaçtan; sadece ancak olacaksınız iki melek, veya olacaksınız süreklilerden!
- 21- ve yemin verdi onlara: şüphesiz ben sizin için mutlak nasihatçılardanım!
- 22- ve sarkıttı onları, kandırmacayla. ve o vakit tattıklarında ağaçtan, açığa çıktı onlar için çirkinimsi (yerleri). ve koyuldular kapamaya onların üzerini bahçenin yapraklarından. ve seslendi onlara yetkeleri: caydırmadım mı (ben) sizi bu ağaçtan, ve dedim sizin için: şüphesiz, şeytan sizin için açık bir düşmandır! (diye)?
- 23- dediler: yetkemiz, haksızlık ettik canlarımıza! ve eğer bağışlamazsan bizim için, ve acımazsan bize, mutlaka olacağız kaybedenlerden!
- 24- dedi: öyleyse inin, sizin bazınız bazısı için düşmanlar (olarak)! ve sizin için yerin içinde bir konaklayış ve geçimlik (var olacaktır), bir süreyle doğru.

25- dedi: onun içinde hayat süreceksiniz, ve onun içinde öleceksiniz; ve ondan çıkarılacaksınız (39/68-69).

26- ey ademin oğulları, muhakkak indirdik sizin üzerinize bir elbise, örtecek çirkinimsi (yerlerinizi), ve yakışacak (bedeninize). ve sakınma (39/33) elbisesi, (işte) bu en iyidir! bunlar (:benzeşmeli deyişler 69/40-43) öz-otoritenin işaretlerindedir, ta ki onlar anış alsınlar (39/23).

27- ey ademin oğulları, sakın denemesin sizi şeytan, ana babanızı çıkardığı gibi bahçeden, çekip atarak onlardan elbiselerini, göstermek için onlara çirkinimsi (yerlerini). şüphesiz o görüyor sizi, o ve taraftarları, (sizin) onları göremediğiniz yerden. şüphesiz biz kıldık şeytanları (6/112-113) rehberler, inanmayan (16/104) o kimseler için.

28- ve yaptıkları zaman bir ahlaksızlık, dediler: bulduk onun üzerinde babalarımızı, ve öz-otorite emretti bize onu! de ki: şüphesiz, öz-otorite emretmez ahlaksızlığı (3/21)! yoksa diyor musunuz (siz) öz-otorite üzerine, bilmediklerinizi?

29- de ki: emretti yetkem adaleti (3/18)! öyleyse doğrultun yüzlerinizi her eğiliş yapısının katında, ve çağırın onu, has kılanlar (olarak) onun için ergiyi (39/2-3). sizi başlattığı gibi, dönüveriyorsunuz (tekrar ona).

30- ama bir bölüğü iletti (39/23); ve bir bölük (ise), gerçekleşti onların üzerine sapkınlık. (çünkü) şüphesiz onlar edindiler şeytanları (6/112-113) rehberler, öz-otoriteden başka; ama hesap ediyorlar ki, şüphesiz onlar iletilenlerdir (6/71)!

31- ey ademin oğulları, alıp kuşanın süslü (objelerinizi) her eğiliş yapısının katında, ve yiyin ve için. ama aşırı gitmeyin, şüphesiz o sevmez aşırı gidenleri.

32- de ki: kim yasak kıldı öz-otoritenin süslü (objelerini), o şey ki çıkardı hizmetkarları için, ve kalitelileri besinden? de ki: onlar inanmış o kimseler içindir yakın hayat içinde, (ve sadece onlara) hastır kalkış gününde. böylece ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), bilen bir halk için (75/17-19)!

33- de ki: yetkem yalnızca yasak kıldı ahlaksızlıkları (4/22 & 4/25 & 7/80-81 & ...), ondan belirgin olanı, ve örtülü kalanı; ve suçu, ve bencilliği gerçeğin dışındakiyle (45/6-7); ve ortak koşmanızı öz-otoriteye onunla (ilgili) hiçbir ispat indirmedini (3/78); ve demenizi öz-otorite üzerine, bilmediklerinizi (2/78-79).

34- ve her kitle için bir belirlenmiş süre (vardır); ve belirlenmiş süreleri geldiği zaman, (artık) sonralanmazlar bir saat, ve öncelenmezler.

35- ey ademin oğulları, eğer geliverirse size gönderilmişler, sizden, hikayeleyen sizin üzerinize işaretlerimi (6/4 & 26/5); artık kim sakınırsa, ve düzelticilik ederse (2/25), yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir!

36- ama yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve büyüklenmişler onlardan; (işte) o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler!

37- ve kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86), veya yalanlamış (onun) işaretlerini (6/4 & 26/5)? o şahıslar, erişecektir onlara hisseleri yazıttan (39/23-26)! nihayet onlara geldiği zaman gönderilmişlerimiz, vefat ettirmek için onları, dediler: nerede (o) çağırıyor olduklarımız, öz-otoriteden başka (32/4 X 18/102 & 21/28)? dediler: saptılar bizden! ve tanıklık ettiler kendi canları üzerine: şüphesiz onlar inkarcılar (74/31) idiler! (diye).

38- dedi: öyleyse girin kitleler içine, muhakkak geçmiş (olan) sizden önce, cinlerden ve insanlardan, ateşin içine! her vakit girdiğinde bir kitle, lanet etti kardeşine. nihayet biriktikleri zaman onun içinde, topluca; dedi onların diğerleri onların ilkleri için: yetkemiz, (işte) bu şahıslar saptırdılar bizi! öyleyse ver onlara bir kat (fazla) çile ateşten! dedi: hepsi için bir kat (fazladır), ve fakat bilmezsiniz.

39- ve dedi onların ilkleri onların diğerleri için: (işte) olmadı sizin için bizim üzerimize bir lütuf! öyleyse tadın çileyi, kazanıyor olduklarımızdan (13/42) ötürü!

40- şüphesiz, yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve büyülenmişler onlardan; açılmayacak onlar için göğün kapıları, ve giremeyecekler bahçeye, deve geçinceye kadar iğnenin deliğinden! ve (işte) böylece karşılıklandırırız cürümkarları.

41- onlar için bataktan döşekler (vardır), ve üstlerinden örtüler. ve (işte) böylece karşılıklandırırız haksızlık edicileri.

42- ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; yükümlü tutmayız bir canı, sadece genişliğine göre. (işte) o şahıslar bahçenin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler.

43- ve çekip aldık (şimdi) göğüslerinin içinde (ne varsa) kırgınlıktan, akmaktadır altlarından nehirlere. ve dediler: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki ilette bizi buna! ve değil idik (biz) iletilecek, eğer bizi iletmeseydi (39/23) öz-otorite! ve muhakkak geldi gönderilmişleri yetkeminiz gerçek (11/120) ile. ve (şimdi) seslenildiler: işte, budur bahçe ona mirasçı kılındığınız, çalışıyor (2/25) olduklarımızdan ötürü!

44- ve seslendi bahçenin arkadaşları ateşin arkadaşlarına: muhakkak bulduk (biz) söz verdiğini bize yetkeminiz, bir gerçek (olarak). öyleyse buldunuz mu (siz de) söz verdiğini yetkenizin, bir gerçek (olarak)? dediler: evet! ve (sonra) duyurdu bir duyurucu onların arasında: öz-otoritenin laneti haksızlık edicilerin (39/24) üzerinedir! diye.

45- o kimseler ki alıkoyuyorlar öz-otoritenin yolundan (16/69), ve arıyorlar onda bir çarpıklık; ve onlar sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-1k. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) hakkında inkarcıdırlar.

46- ve onların arasında bir engel (vardır); ve yükseklikler üzerinde adamlar (var ki), tanıyorlar hepsini çehrelerinden, ve seslendiler bahçenin arkadaşlarına: selam sizin üzerinize! diye. (kendileri) girmediler ona, ama onlar umuyorlar.

47- ama evirildiği zaman görmeleri ateşin arkadaşlarına rastgelişe (doğru), dediler: yetkemiz, kılma bizi haksızlık ediciler halkıyla birlikte!

48- ve seslendi yüksekliklerin arkadaşları adamlara, çehrelerinden onları tanıdıkları, dediler: zengin kılma sizi (ne) topluluğunuz, ve (ne de) büyükleniyor olmanız.

49- bu şahıslar mıydı (haklarında) yemin verdiğiniz o kimseler: erişirmeyecek onları öz-otorite hiçbir acımaya! (diye). (halbuki şimdi denildi onlara:) girin bahçeye; yoktur korku sizin üzerinize, ve siz hüzünlenmeyeceksiniz.

50- ve seslendi ateşin arkadaşları bahçenin arkadaşlarına: aktarın bizim üzerimize sudan, veya öz-otoritenin sizi beslediklerinden! dediler: şüphesiz, öz-otorite yasak kıldı onları inkarcıların (74/31) üzerine.

51- o kimseler ki edindiler ergilerini (48/28) --sol taraf için-- bir eğlence,

ve --sağ taraf için-- bir oyun (konusu), (bkz. öz-okunuş, tablolaradaki sağlı & sollu yerleştirilmiş tüm o benzeşmeli kelimeler birimleri,) (ve bkz. 2/171)

ve kandırdı onları yakın hayat. öyleyse bugün unutacağız onları, unuttukları gibi rastgelmeyi bu günlerine, ve işaretlerimize (6/4 & 26/5) karşı didiniyor olmalarından (ötürü).

52- ve muhakkak getirdik onlara bir yazıt (39/23) ayırd ettiğimiz onu, bir bilgi üzere; bir ileti (39/23) ve bir acıma (olarak), inanan bir halk için!

53- (yoksa) gözlüyorlar mı, sadece onun yorumunu? (o) gün, geliverdiğinde onun yorumu (38/87-88), diyecek onu unutmuş o kimseler daha önce: muhakkak geldi gönderilmişleri (6/130) yetkemizin, gerçek (11/120) ile! öyleyse (şimdi) var mı bizim için araçlardan, ki aracılık etsinler bizim için (43/86)? veya çevirilsek, ve çalışsak o şeyin dışındakine çalışıyor olduğumuzun (23/63)? muhakkak (böylece) kaybettirdiler canlarını, ve saptı onlardan uyduruyor oldukları!

54- şüphesiz, yetkeniz öz-otoritedir, o kimse ki yarattı gökleri ve yeri altı gün içinde, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine. bürüyor geceyi gündüzün (üzerine), onu arayıp izleyen devamlı (olarak), ve güneş ve ay ve yıldızlar amade kılınmışlardır, onun emriyle.

dikkat, onun içindir yaratış ve emir; verimlilenendir öz-otorite, kalabalıkların yetkesi!

55- çağırın yetkenizi, yakararak ve saklıca; şüphesiz o sevmez düşmanlık edicileri (2/190).

56- ve bozgunculuk etmeyin yerin içinde, (onun) düzeltilmesinin peşinden.

ve çağırın onu, korkarak ve umarak; şüphesiz, öz-otoritenin acıması yakındır güzellik edicilere (39/23 & 34)!

57- ve odur o kimse ki gönderiyor rüzgarları bir müjde (olarak), ellerinin arasında acımasının. nihayet (o) azlayıp kaldırdığı zaman ağırca bulutları, sürdük onu ölü bir beldeye,

ve indirdik onunla suyu, ve çıkardık onunla her meyvadan (2/25)! (bkz. öz-okunuş, tablolarada ise, orada karşılıklı olarak yerleştirilmiş olan tüm o benzeşmeli

kelimeler (:meyvalar 2/25) birimlerine, ve orada orta kısımlarda yer alan

tüm o rakamsal öğelere (:su 2/25) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

ve (işte) böylece çıkarıyoruz ölüleri de (6/36), ta ki siz anış alasınız (39/23)!

- 58- ve kaliteli belde: çıkar onun bitkisi, yetkesinin izniyle (14/24-25);
ve o şey ki çürükledi: çıkmaz (ondan), sadece kavruk (14/26)!
böylece yayıp eviriyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), şükredecek
bir halk için!
- 59- ve muhakkak gönderdik nuhu (kendi) halkına doğru, ve dedi: ey halkım,
hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için (başka) bir otorite, onun dışında. şüphesiz ben
korkuyorum sizin üzerinize, koca bir günün çilesinden.
- 60- dedi (o) konsey (kendi) halkından: şüphesiz biz mutlaka görüyoruz seni
açık bir sapkınlık içinde!
- 61- dedi: ey halkım, yoktur bende bir sapkınlık; ve fakat şüphesiz ben bir gönderilenim,
kalabalıkların yetkesinden.
- 62- ulaştırıyorum size yetkemin gönderilerini, ve nasihat ediyorum sizin için; ve biliyorum
öz-otoriteden (sizin) bilmediklerinizi.
- 63- ve şaştınız mı, geldi size diye bir anış (39/23) yetkenizden, bir adam üzerine sizden,
uyarması için sizi, ve sakınasınız (diye); ve ta ki siz acınasınız.
- 64- ama yalanladılar onu. ve kurtardık onu ve onunla birlikte (olan) o kimseleri geminin
içinde; ve boğduk yalanlamış o kimseleri işaretlerimizi (6/4 & 26/5)! şüphesiz onlar bir
körleşmişler halkı idiler.
- 65- ve ad (halkına) doğru, kardeşleri hudu; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye!
yoktur sizin için (başka) bir otorite, onun dışında. öyleyse sakınmayacak mısınız?
- 66- dedi (o) konsey, inkar etmiş o kimseler (kendi) halkından: şüphesiz biz
mutlaka görüyoruz seni bir aptallık içinde! ve şüphesiz biz mutlaka sanıyoruz seni
yalancılardan!
- 67- dedi: ey halkım, yoktur bende bir aptallık; ve fakat şüphesiz ben bir gönderilenim,
kalabalıkların yetkesinden.
- 68- ulaştırıyorum size yetkemin gönderilerini; ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim.
- 69- ve şaştınız mı, geldi size diye bir anış (39/23) yetkenizden, bir adam üzerine sizden,
uyarması için sizi? ve anın ki, bir zaman kıldı sizi ardıllar, nuh halkının peşinden,
ve (evriltip) arttırdı sizi yaratılışta (:belki de hem bedence, ve hem bilgice 2/247), bir
yayışla. öyleyse anın öz-otoritenin inayetlerini (53/55), ta ki siz rahata eresiniz!
- 70- dediler: geldin mi (sen) bize, hizmet etmemiz için öz-otoriteye, tekçe, ve bırakmamız
için babalarımızın hizmet ediyor olduklarını? öyleyse getir bize (o) söz verdiğini bize,
eğer doğrulardan idiysen!
- 71- dedi: muhakkak (şimdi) düştü sizin üzerinize yetkenizden, bir pislik ve bir hınç!
mücadele mi ediyorsunuz benimle, adlar için (kendinizin) onları adlandırdığımız, sizin ve
babalarımızın, indirmedığı öz-otoritenin onlar hakkında hiçbir ispat (12/40)?
öyleyse gözleyin; şüphesiz ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim!

- 72- ve kurtardık onu ve onunla birlikte olan o kimseleri, bir acımayla bizden; ve kestik arkasını yalanlamış o kimselerin işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve olmamışlar inananlar.
- 73- ve semud (halkına) doğru, kardeşleri salih; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için (başka) bir otorite, onun dışında. muhakkak geldi size bir açık belge yetkenizden. bu, öz-otoritenin dışı devesi, sizin için bir işarettir! öyleyse bırakın onu, yesin öz-otoritenin yeri içinde. ve dokunmayın ona bir çirkinlikle, yoksa alacaktır sizi acıklı bir çile!
- 74- ve anın ki, bir zaman kıldı sizi ardılar, ad (halkının) peşinden, ve yerleşik kıldı sizi yerin içinde. ve ediniyorsunuz onun düzlüklerinden köşkler, ve yontuyorsunuz dağlarında evler. öyleyse anın öz-otoritenin inayetlerini (55/77); ve karıştırmayın yerin içinde bozguncular (olarak)!
- 75- dedi (o) konsey, büyülenmiş o kimseler (kendi) halkından, zayıf bırakılmış o kimseler için, inanmış kimselere onlardan: biliyor musunuz (siz), şüphesiz salih (kesinlikle) gönderilmiştir (diye) yetkesinden? dediler: şüphesiz biz onunla gönderilene inananlarız!
- 76- dedi büyülenmiş o kimseler: şüphesiz biz de onunla inandığımız o şey hakkında inkarcılarız!
- 77- ve parçaladılar dışı deveyi, ve ileri gittiler yetkelerinin emrinden. ve dediler: ey salih, (şimdi) getir bize (o) söz verdiğini bize, eğer göndertilmişlerden idiyisen!
- 78- ve yakalayıp aldı onları sarsıntı, ve sabahladılar diyarlarının içinde, serilmişler (olarak).
- 79- ve yüz çevirdi onlardan, ve dedi: ey halkım, muhakkak ulaştırdım size yetkemin gönderisini, ve nasihat ettim sizin için. ve fakat sevmiyorsunuz nasihatçıları!
- 80- ve lut; bir zaman dedi (kendi) halkı için: getiriyor musunuz (siz) bir ahlaksızlığı, aşır geçmediği (kadar) sizi onda (hiç) birinin kalabalıklardan!
- 81- şüphesiz siz mutlaka geliveriyorsunuz adamlara, tutkuyla, kadınlardan başka? hayır, siz bir aşırı gidenler halkısınız!
- 82- ama olmadı halkının yanıtı, sadece demeleri: çıkarın onları şehrinizden; şüphesiz onlar temizleniyor (olan) insanlarmış!
- 83- ve kurtardık onu ve grubunu, sadece (müstesna) hanım kişisi; oldu (o) düşüp elenenlerden.
- 84- ve yağdırdık onların üzerine bir yağışı. öyleyse gözle, nasıl oldu cürümkarların sonu!
- 85- ve medyene doğru, kardeşleri şuyaybı; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için (başka) bir otorite, onun dışında. muhakkak geldi size bir açık belge (6/157) yetkenizden. öyleyse (tam) yerine getirin ölçüyü ve tartıyı, ve eksiltmeyin ahaliye istemlerini. ve bozgunculuk etmeyin yerin içinde, (onun) düzeltilmesinin peşinden. bu, daha iyidir sizin için, eğer inananlar idiyiseniz.

86- ve oturmayın her yordamın (berisine), sözleyerek ve alıkoyarak öz-otoritenin yolundan (9/111) inanmış kimseyi ona, ve arayarak onda bir çarpıklık. ve anın ki, bir zaman azınlık idiniz, ve çoğalttı sizi. ve gözleyin, nasıl oldu bozguncuların (2/27) sonu!

87- ve eğer olduysa sizden bir zümre inanmış onunla gönderildiğim o şeye, ve bir zümre inanmamış, öyleyse kararlılık gösterin, öz-otorite buyruk verinceye kadar bizim aramızda. ve o buyruk verenlerin en iyisidir.

88- dedi (o) konsey, büyüklenmiş o kimseler (kendi) halkından: mutlaka çıkaracağız seni, ey şuyayb, ve inanmış o kimseleri seninle birlikte, şehrimizden, veya mutlaka dönüvereceksiniz (bizim) uygulamamızın içine! dedi: ve eğer tiksinenler idiysek (bile) mi?

89- muhakkak uydurduk (demektir) öz-otorite üzerine yalamı, eğer dönüverirsek (sizin) uygulamanızın içine, öz-otorite ondan bizi kurtardığının peşinden. ve olacak (şey) değildir bizim için, dönüvermemiz onun içine, sadece ancak isterse öz-otorite, yetkemiz. genişçe kapsadı yetkemiz her istemi, bilgice. öz-otoriteye dayandık (biz). yetkemiz, öyleyse açiver bizim aramızı ve halkımızın arasını, gerçek ile; ve sen açiverenlerin en iyisisin!

90- ve dedi (o) konsey, inkar etmiş o kimseler (kendi) halkından: eğer izlerseniz şuyaybı, şüphesiz siz, o zaman, mutlak kaybedenlersiniz!

91- ve yakalayıp aldı onları sarsıntı, ve sabahladılar diyarlarının içinde, serilmişler (olarak).

92- yalanlamış o kimseler şuyaybı, sanki hiç zenginlememiş (gibi oldular) onun içinde; yalanlamış o kimseler şuyaybı, oldular onlar kaybedenler!

93- ve yüz çevirdi onlardan, ve dedi: ey halkım, muhakkak ulaştırdım size yetkemin gönderilerini, ve nasihat ettim sizin için. öyleyse nasıl üzüleyim (bu) inkarcılar halkının üzerine?

94- ve göndermedik hiçbir şehrin içinde bir havadisçiden, sadece yakalayıp aldık (onun) grubunu baskılarla ve darlıklarla, ta ki onlar yakarsınlar.

95- sonra değiştirdik çirkinliğin yerini güzellikle, nihayet artıverdiler ve dediler: muhakkak dokundu babalarımıza da darlık ve bolluk! ve yakalayıp aldık onları, ansızın, ve onlar farketmiyorlar (iken).

96- ve eğer şüphesiz şehirler grubu inansalardı, ve sakınsalardı, mutlaka açardık onların üzerine verimlemeleri gökten ve yerden. ve fakat yalanladılar; ve yakalayıp aldık onları, kazanıyor olduklarından ötürü.

97- öyleyse güvendi mi şehirler grubu, --sol taraf için-- gelivermesine karşı onlara baskımızın gece vaktinde, ve onlar uyuyanlar (iken)?

98- veya güvendi mi şehirler grubu, --sağ taraf için-- gelivermesine karşı onlara baskımızın kuşluk vaktinde, ve onlar oynuyorlar (iken)?

99- öyleyse güvende mi hissettiler öz-otoritenin düzenine (karşı)? ama güvende hissetmez öz-otoritenin düzenine (karşı), sadece kaybediciler (2/27) halkı!

- 100- ve iletmedi mi yeri miras alan o kimseler için, (onun) grubunun peşinden, ki eğer dilersek sürtündürürüz onlara (bir belayı) kusurlarına karşılık, ve damgalarız kalplerinin üzerini, ve onlar (artık) işitmezler?
- 101- (işte) bu şehirler, hikayeliyoruz senin üzerine (onların) havadislerinden. ve muhakkak geldi onlara gönderilmişleri açık belgelerle; ama olmadılar inanacak yalanladıklarına daha önceden. (işte) böylece damgalar öz-otorite inkarcıların (74/31) kalplerinin üzerini!
- 102- ve bulmadık onların çoğunu ahide -vefalı- (36/60-61); ama kesinlikle bulduk onların çoğunu mutlak kalleşler (2/26) olarak!
- 103- sonra, uyandırdık onların peşinden musayı işaretlerimizle, firavuna ve konseyine doğru; ama (onlar) haksızlık ettiler onlara. öyleyse gözle, nasıl oldu bozguncuların sonu!
- 104- ve dedi musa: ey firavun, şüphesiz ben bir gönderilenim, kalabalıkların yetkesinden.
- 105- bir gerçekliktir (benim) üzerime, ki demeyeyim öz-otorite üzerine, sadece gerçeği. muhakkak geldim size bir açık belgeyle yetkenizden! öyleyse gönder benimle birlikte israil oğullarını.
- 106- dedi: eğer geldi idiysen bir işaretle; öyleyse getir onu, eğer doğrulardan idiysen.
- 107- ve attı değneğini, ve o zaman: (işte) o açık bir ejderha (idi)!
- 108- ve çekip çıkardı elini, ve o zaman: (işte) o bembeyaz (idi) gözleyenler için!
- 109- dedi (o) konsey, firavunun halkından: şüphesiz, bu en bilici mutlak bir sihirbazdır.
- 110- diliyor, sizi çıkarmayı yerinizden. öyleyse nedir o, emrediyor (olduğunuz)?
- 111- dediler: beklet onu, ve kardeşini; ve gönder illerin içine devşiriciler,
- 112- ki getirsinler sana her en bilici sihirbazı.
- 113- ve geldi sihirbazlar firavuna, dediler: şüphesiz bizim için mutlak bir ücret (var mıdır), eğer olduysak biz yeniciler?
- 114- dedi: evet! ve şüphesiz siz mutlak yakınlaştırılmışlardan (olacaksınız).
- 115- dediler: ey musa, ya (sen) atasın, ya da olalım biz atıcılar.
- 116- dedi: (siz) atın! ve o vakit attıklarında, sihirlediler ahalinin gözlerini, ve çekindirdiler onları. ve geldiler koca bir sihirle.
- 117- ve esinledik musaya: at değneğini! ve o zaman: (işte) yutuyordu o (onların) dönekelediklerini!
- 118- ve (böylece) düştü gerçek, ve sahtelendi (onların) çalışıyor oldukları.
- 119- ve yenildiler orada; ve geri döndüler, küçük düşmüşler (olarak).
- 120- ve atıldı (yere) sihirbazlar, eğilmişler (olarak);
- 121- dediler: inandık kalabalıkların yetkesine!
- 122- musanın ve harunun yetkesine!

- 123- dedi firavun: inandınız ona, (ben) izin vermeden önce sizin için, (öyle mi)? şüphesiz, bu mutlak bir düzendir, (sizin) onu düzen kurduğunuz ilin içinde, çıkarmanız için ondan (onun) grubunu. öyleyse ileride bileceksiniz!
- 124- mutlaka keseceğim (bir) ellerinizi ve ayaklarınızı, çelişir (taraftan); sonra mutlaka asacağım sizi, topluca!
- 125- dediler: şüphesiz biz yetkemize doğru, geri dönücüleriz!
- 126- ve öğ almıyorsun bizden, sadece inandık diye yetkemizin işaretlerine, bize geldiği o vakit. yetkemiz, (öyleyse) boşalt bizim üzerimize bir kararlılık, ve vefat ettir bizi teslim olmuşlar (olarak)!
- 127- ve dedi (o) konsey, firavunun halkından: bırakacak mısın (şimdi) musayı ve halkını, bozgunculuk etmeleri için yerin içinde, ve bırakması (için) seni ve otoritelerini? dedi: bitireceğiz oğullarını, ve -utançla- hayatta bırakacağız kadınlarını. ve şüphesiz biz onların üstünde baskınlarız!
- 128- dedi musa (kendi) halkı için: berkitme dileyin öz-otoriteden, ve kararlılık gösterin. şüphesiz, yer öz-otorite içindir, mirasçı kılar ona, kimi isterse hizmetkarlarından. ve (güzel) son sakınanlar (39/33) içindir.
- 129- dediler: incitildik (sen) bize gelivermeden önce, ve tam (senin) bize gelmenin peşinden! dedi: belki, yetkeniz yıkacaktır düşmanlarınızı, ve ardıllayacaktır sizi yerin içinde; ve gözleyecek, nasıl çalışıyorsunuz!
- 130- ve muhakkak yakalayıp aldık firavun ailesini senelerce, ve eksiltmeyle meyvalardan, ta ki onlar anış alsınlar.
- 131- ama onlara geldiği zaman bir güzellik, dediler: bu bizim içindir! ve eğer sürtünürse onlara bir çirkinlik, uğursuzluyorlardı musayı ve onunla birlikteki kimseleri. dikkat, (onların) uğursuzlukları yalnızca öz-otoritenin katındadır (17/13-14); ve fakat onların çoğu bilmiyorlar.
- 132- ve dediler: her ne getirsen bize onunla, bir işaretten, sihirlemen için bizi onunla, (olacak) değiliz biz senin için inananlar!
- 133- ve gönderdik onların üzerine: tufanı ve çekirgeyi ve haşaratı ve kurbağaları ve kanı, ayırd edilmiş işaretler (olarak). ama büyüklendiler, ve oldular bir cürümkarlar halkı.
- 134- ve o vakit düştüğünde onların üzerine bir iğrençlik, dediler: ey musa, çağır bizim için yetkeni, ahidlediğine göre senin katında. eğer kaldırırsan bizden (bu) iğrençliği, mutlaka inanacağız senin için, ve mutlaka göndereceğiz seninle birlikte israil oğullarını.
- 135- ama o vakit kaldırdığımızda onlardan (bu) iğrençliği, bir belirlenmiş süreye doğru onların ona ulaşacağı, o zaman onlar (antlarını) bozuyorlardı.
- 136- ve (biz de) öğ aldık onlardan ve boğduk onları sulağın içinde, çünkü şüphesiz onlar yalanladılar (diye) işaretlerimizi, ve oldular ondan habersizler.

137- ve mirasçı kıldık (o) halkı, zayıf bırakılıyor olmuş o kimseleri, yerin doğularına ve (onun) batılarına, o şey ki verimliledik onun içinde.

ve (böylece) tamamlandı --şimdi burada-- yetkenin kelimeleri, en güzel olan (39/23 = 2/25), (o) israil oğulları üzerine, kararlılık göstermelerinden ötürü (4/162)!

---(tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (mezmurlar 118/22-26) (işaya 10/21-22 = 59/19-21)---
ve yıkıp dağıttık üretiyor olduğunu firavunun ve halkının, ve çardaklıyor olduklarını.

138- ve geçirdik israil oğullarını denizden, ve geliverdiler bir halkın üzerine, kapanıyorlar (olan) onlara ait bazı imajların üzerine. dediler: ey musa, kıl bizim için de bir otorite, onlar için otoriteler (olduğu) gibi. dedi: şüphesiz siz cahillik ediyor (olan) bir halksınız!

139- şüphesiz bu şahıslar, (işte) mahvolucudur onların onun içinde (oldukları), ve sahtedir çalışıyor oldukları.

140- dedi: öz-otoritenin dışında (birini) mi arayacakmışım size, bir otorite (olarak), ve o lütuflandırdı (iken) sizi kalabalıkların üzerine?

141- ki bir zaman kurtardık sizi firavun ailesinden, sürüyorlardı sizi en çirkin çileye, bitiriyorlardı oğullarımızı, ve -utançla- hayatta bırakıyorlardı kadınlarımızı. ve bunun içinde bir test (vardır) yetkenizden, koca!

142- ve sözleştik musayla otuz gece (için), ve tamamladık onu on (gece) ile. ve (böylece) tamam oldu yetkesinin zamanlatısı, kırk geceye. ve dedi musa kardeşi harun için: ardılla beni halkımın içinde, ve düzelticilik et. ve izleme bozguncuların yolunu!

143- ve o vakit geldiğinde musa zamanlatımız için, ve kelam ettiğinde ona yetkesi, dedi: yetkem, göster bana, gözleyeyim sana doğru! dedi: asla göremezsin (sen) beni. ve işte gözle dağa doğru; ve eğer (o) konaklayabilirse oluş yerinde, ileride göreceksin beni. ama o vakit yansıdığına yetkesi dağa, kıldı onu paramparça! ve çöktü musa bayılmış (olarak); ve o vakit ayıldığında, dedi: saygılanansın sen; pardonladım (ben) sana doğru! ve ben ilkiyim inananların.

144- dedi: ey musa, şüphesiz ben seçtim seni ahalinin üzerine, gönderilerimle ve kelamımla. öyleyse al sana verdiğimi, ve ol şükredicilerden!

145- ve yazdık onun için tabloların içinde her istemden bir öğüt, ve ayırd edilmesini her istemin. öyleyse al onu kuvvetle; ve emret halkına, alsınlar en güzeliyle onu! göstereceğim size kalleşlerin (2/26-27) = (tevat-tsn. 32/1-6 & 19-25) diyarını!

146- itip evireceğim işaretlerimden (6/4 & 26/5) büyüklenen o kimseleri yerin içinde, gerçeğin dışındakiyle (45/6-7). ve eğer görseler her işareti, inanmazlar ona. ve eğer görseler düzgünlük yolunu, edinmezler onu bir yol; ve eğer görseler eğrilik yolunu, (derhal) edinirler onu bir yol. bu çünkü şüphesiz onlar yalanladılar işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve oldular ondan habersizler!

147- ve yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve rastgelmeyi sonraki zamana (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), boşa çıktı (onların) çalışmaları. karşılıklılandırılacaklar mıydı, sadece çalışıyor olduklarıyla (41/40)?

148- ve edindi musanın halkı onun peşinden (kendi) mücevherlerinden bir buzağı heykeli, onun için bir böğürme sesi (olan). peki görmediler mi, şüphesiz o kelim etmiyordu onlara, ve iletmiyordu onları bir yola? ama edindiler onu, ve oldular haksızlık ediciler.

149- ve o vakit düşürüldüğünde (başları) ellerinin arasına, ve gördüklerinde, şüphesiz onlar muhakkak saptılar, dediler: eğer acımasızsa bize yetkemiz, ve bağışlamazsa bizim için, mutlaka olacağız kaybedenlerden!

150- ve o vakit döndüğünde musa halkına doğru, hınçlanmış ve kızmış (olarak), dedi: ne adi ardılladınız beni peşimden! acele mi ettirdiniz (siz) yetkenizin emrini? ve attı tabloları; ve yakalayıp aldı kardeşinin başını, çekerek onu kendine doğru. (ama o) dedi: (ey) annemin oğlu, şüphesiz (bu) halk zayıf bıraktılar beni, ve neredeyse bitiriyorlardı beni! öyleyse (bir de sen) rüsvay etme beni düşmanlara; ve kılma beni haksızlık ediciler halkıyla birlikte!

151- dedi: yetkem, bağışla benim için ve kardeşim için, ve girdir bizi acımanın içine. ve sen acıyanların en acıyanısın!

152- şüphesiz, edinmiş o kimseler buzağıyı; erişecektir onlara bir hınç yetkelerinden, ve bir horluk yakın hayat içinde. ve böylece karşılıklılandırırız uydurucuları!

153- ama çalışmış o kimseler çirkinlikler için (29/4), sonra pardonlamışlar, onun peşinden, ve inanmışlar (2/25-26); şüphesiz yetken, onun peşinden, mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

154- ve o vakit dindiğinde musadan (o) hınç, aldı tabloları. ve onların --çift taraflı, karşılıklı-- kayıt (tarzlarının) içinde bir ileti (39/23) ve bir acıma (vardır), onlar ki, çekinen o kimseler için yetkelerinden!

155- ve iyice seçti musa (kendi) halkından yetmiş adam, zamanlatımız için. ama o vakit aldığında onları sarsıntı, dedi: yetkem, eğer isteseydin yıkardın onları daha önce, ve beni de. (fakat) yıkacak mısın bizi, aptalların yaptığından ötürü, bizden? değildir o, sadece (senin) denemen; saptırırsın onunla kimi istersen, ve iletirsin kimi istersen (74/31)!

sensin (bizim) rehberimiz! öyleyse bağışla bizim için, ve acı bize; ve sen bağışlayanların en iyisisin!

156- ve yaz bizim için bu yakın zaman içinde bir güzellik, ve sonraki zaman içinde. şüphesiz biz bağılındık sana doğru! dedi: çilem, sürtündürürüm onu kime istersem; ve acımam, (o) genişçe kapsadı her istemi; ki yazacağım onu sakıman o kimseler için, ve veren arınma payını (8/41), ve o kimseler ki onlar inananlar işaretlerimize (6/4 & 26/5)!

- 157- o kimseler ki izliyorlar gönderilmiş havadisçiyi, eğitimsiz -olan- (incil-mtt. 11/25-27) (mezmurlar 8/2-3), o kimse ki buluyorlar onu yazılmış (olarak) kendilerinin katında tevratin ve incilin içinde (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/11-15). emrediyor (o) onlara tanınmış pratiği (5/44 & 5/47), ve caydırıyor onları yabancılanmış pratikten (9/31),
ve yasal kılıyor onlar için kalitelileri (14/24-25), ve yasaklıyor onların üzerine çürükleri (14/26); ve koyup indiriyor onlardan ağır ödevlerini ve zincirleri, o şey ki onların üzerinde idi (42/21 & 57/27). öyleyse ona inanmış o kimseler, ve onu hürmetlemiş ve ona yardım etmiş, ve izlemişler (o) ışığı (42/52), o şey ki indirildi (39/23) onunla birlikte; (işte) o şahıslar onlar rahata erenlerdir!
- 158- de ki: ey ahali, şüphesiz ben öz-otoritenin gönderilmişiyim size doğru, topluca; o kimse ki, onun içindir göklerin ve yerin yönetimi. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! hayatlandırır ve öldürür. öyleyse inanın öz-otoriteye ve gönderilmişine, (o) havadisçiye eğitimsiz -olan- (incil-mtt. 11/25-27) (mezmurlar 8/2-3), o kimse ki inanıyor öz-otoriteye ve kelimelerine (14/24-25 & 2/25-26); ve izleyin onu, ta ki siz iletilesiniz (39/23)!
- 159- ve musanın halkından bir kitle vardır, gerçekle (35/31) ileten, ve onunla denk davranan (4/162).
- 160- ve kesip ayırdık onları on iki torunsal kitleler (olarak). ve esinledik musaya doğru, halkı ondan sulayış dilediği zaman: vur değneğinle taşa! ve sızıp fıskırdı ondan on iki pınar; muhakkak bildi tüm insani bölükler içme yerlerini. ve gölgelendirdik onların üzerine bulutları, ve indirdik onların üzerine helvayı ve bıldırcını. öyleyse yiyin kalitelilerinden sizi beslediklerimizin! ama bize haksızlık etmediler, ve fakat (kendi) canlarına haksızlık ediyor oldular (2/60-61).
- 161- ve denildiğinde onlar için: yerleşin bu şehirde, ve yiyin ondan, nerede isterseniz; ve deyin: “sefalar etti!” ve girin kapıdan, eğilmişler (olarak), ki bağışlayalım sizin için hatalarınızı. arttıracamız (mükafatlarda) güzellik edicileri (39/34)!
- 162- ama değiştirdi haksızlık etmiş o kimseler, onlardan, (başka) bir deyişi, dışında o şeyin onlar için denilmiş (= “sefalar etti”) olanın. ve gönderdik onların üzerine gökten bir iğrençlik, haksızlık ediyor olduklarından ötürü.
- 163- ve sor onlara (o) şehirden, o şey ki denizin hazır (yanında) idi. o zaman düşmanlık ediyorlardı sebt içinde; çünkü geliveriyordu onlara balıkları sebtlerinin gününde, akınla, ve sebt etmedikleri gün, gelivermiyorlardı onlara! böylece test ediyorduk onları, kalleslik ediyor olduklarından ötürü.
- 164- ve o zaman dedi bir kitle onlardan: ne için öğüt veriyorsunuz bir halka öz-otoritenin onları yıkacağı, veya onları çilelendireceği şiddetli bir çileyle? dediler: bir özür (olsun diye) yetkenize doğru, ve ta ki onlar sakınsalar.

165- ve o vakit unuttuklarında onunla anış verildiklerini, kurtardık caydırın o kimseleri çirkinlikten; ve yakalayıp aldık haksızlık etmiş o kimseleri, baskıncı bir çileyle, kalleslik ediyor olduklarından ötürü.

166- ve o vakit (iyice) ileri gittiklerinde ondan caydırıldıklarından, dedik onlar için: olun sinmiş maymunlar!

167- ve o zaman duyurdu yetken: mutlaka uyandıracaktır onların üzerine (diye), kalkış gününe doğru, onları sürececek kimseleri en çirkin çileye (tevat-tsn. 31/29 = 32/18-25). şüphesiz, yetken mutlak hızlıdır sonlandırmada; ve şüphesiz o (bunun ardından) mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır (17/7-8) = (tevat-tsn. 32/34-39)!

168- ve kesip ayırdık onları yerin içinde, kitleler (olarak). onlardan (bazısı) düzeltililerdir, ve onlardan (bazısı) bundan başkasıdır. ve test ettik onları güzelliklerle ve çirkinliklerle, ta ki onlar (bize) dönsünler.

169- ve ardıladı onların peşinden bir ardıl (halk), mirasçı oldular yazıta. (işte) alıyorlar objesini bu yakın zamanın, ve diyorlar: bağışlanacaktır bizim için! ve eğer geliverirse onlara (onun) benzeri bir obje, alıyorlar onu da! (peki) alınmadı mıydı onların üzerine yazıtın misakı, demeyecekler diye öz-otorite üzerine, sadece gerçeği (tevat-tsn. 4/2 & 6/6-7)? ve derslediler de onun içinde olanı? ve sonraki diyar daha iyidir sakınan (39/33) o kimseler için. öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (21/10)?

170- ve tutunan o kimseler yazıta (39/23), ve ayakta tutanlar destekleyişi (33/56); şüphesiz biz heba etmeyeceğiz düzelticilerin (2/25) ücretini!

171- ve bir zaman kaldırdık dağı onların üstünde, sanki şüphesiz o bir gölgelikmiş gibi, ve sandılar ki şüphesiz o düşecek onlara. (öyleyse) alın size verdiğimizizi kuvvetle, ve anın onun içinde olanı, ta ki siz sakınasınız!

172- ve bir zaman aldı yetken ademin oğullarından, (onların) sırtlarından, soylarını, ve tanık ettirdi onları (kendi) canları üzerine: değil miyim (ben sizin tek) yetkeniz (42/10 X 3/80 & 9/31)? dediler: evet, tanıklık ettik! demeyesiniz diye kalkış gününde: şüphesiz biz bundan habersizler idik!

173- veya demeyesiniz: kesinlikle ortak koştı (42/21) babalarımız daha önce, ve (biz) onların peşinden (gelen) bir soy idik. öyleyse yıkacak mısın bizi, yaptığımızdan ötürü (o) sahteleyicilerin?

174- ve (işte) böylece ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ve ta ki onlar (bize) dönsünler!

175- ve aktarıp ilet onların üzerine havadisini o kimsenin: (işte) verdik ona işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ama sıyrılıp çıktı onlardan; ve izini sürdü onun şeytan (6/71), ve oldu eğrilmişlerden.

176- ve eğer isteseydik, mutlaka yükseltirdik onu onlarla; ve fakat şüphesiz o süreklilendi yere doğru, ve izledi kendi hevesini (6/71). ve onun örneği (şu) köpeğin örneği gibidir: eğer yüklenirsen onun üzerine havlar, veya terkedersen onu havlar. (işte), budur örneği (o) halkın, yalanlamış o kimselerin işaretlerimizi (6/4 & 26/5). öyleyse hikayeyle (bu) hikayeyi, ta ki onlar düşünsünler.

177- ne çirkindir örneği (o) halkın, yalanlamış o kimselerin işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve olmuşlar (kendi) canlarına haksızlık ediyor.

178- kimi iletirse (2/25-26) öz-otorite, (işte) odur iletilmiş; ve kimi saptırırsa (2/26-27), (işte) o şahıslar onlar kaybedenlerdir!

179- ve muhakkak türettik biz bataklık (:belki, sadece dünyevi mezarlar) için çoklarını cinlerden ve insanlardan. onlar için kalpler (vardır), onunla -dini konuları- kavramazlar; ve onlar için gözler (vardır), onunla -dini konuları- görmezler; ve onlar için kulaklar (vardır), onunla -dini konuları- işitmezler. o şahıslar davarlar gibidir; hayır, onlar daha sapkındır. o şahıslar onlar --ilahi sözleşmenin dışında tutulmuş-- habersizlerdir (7/172).

---bataklık (:belki, ebedi uhrevi cehennemler) ile sonlandırılacak nice --ilahi sözleşmenin içinde tutulmuş-- "haberli" kimseleri idrak edebilmek için ise, lütfen bkz. (7/172 = 98/6)---

180- ve öz-otorite içindir en güzel adlar; öyleyse çağırın onu onlarla. ve bırakın bozup çarpıtın o kimseleri (onun) adları hakkında. karşılıklılandırılacaklar (onlar), çalışıyor olduklarıyla (41/40)!

181- ve yarattığımız kimselerden bir kitle vardır, gerçekle (35/31) ileten, ve onunla denk davranan.

182- ama yalanlamış o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5); derecelerle iteceğiz onları bilmedikleri yerden.

183- ve süreliyorum onlar için; şüphesiz, (benim) tuzağım metindir!

184- ve düşünmediler mi, arkadaşları cinlenmişlerden değildir? değildir o, sadece açık bir uyarıcı!

185- ve gözlemediler mi yönetimleri içinde göklerin ve yerin, ve öz-otoritenin yarattığı (içinde) herbir istemden? ve belki, oluyor diye (şu an) muhakkak yaklaşmış belirlenmiş süreleri? öyleyse (hala) hangi anlatıya, onun (39/23) peşinden, inanıyorlar (2/76)?

186- ve kimi saptırırsa öz-otorite, artık yoktur iletici onun için (39/23)! ve bırakır onları taşkınlıkları içinde (45/6-7), bocalıyorlar (olarak).

187- soruyorlar sana (o) saat (44/15-16) hakkında, ne zamandır (onun) köklenmesi? de ki: (onun) bilgisi yalnızca yetkemin katındadır. yansıtamaz onu, zamanında onun, sadece o! ağırlaştı (o) göklerin ve yerin içinde. gelivermeyecektir size (o), sadece ansızın. soruyorlar sana, sanki şüphesiz sen ısrarcı (imişsin) gibi ondan. de ki: (onun) bilgisi yalnızca öz-otoritenin katındadır; ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.

188- de ki: yönetemem kendi canım için dahi (ne) bir faydayla, ve (ne de) bir darlıkla, sadece öz-otorite ne isterse. ve eğer biliyor olsaydım görünmezi, mutlaka çoğaltırdım iyilikten, ve dokunmazdı bana (hiçbir) çirkinlik. değilim ben, sadece bir uyarıcı ve bir müjdeleyici (19/97), inanan bir halk için!

189- odur o kimse ki yarattı sizi tek bir candan (:erkek türü), ve kıldı onun için eşini (:kadın türü), huzur bulması için ona doğru. ve o vakit bürüdüğünde onu, yüklendi (o) hafif bir yükü ve uğrayıp gezdi onunla. ve o vakit ağırlaştığında, çağırıldılar ikisi öz-otoriteyi, yetkeleri: eğer verirsen bize bir düzeltili, mutlaka olacağız şükredicilerden!

190- ama o vakit verdiğinde onlara bir düzeltili, kıldılar onun için ortaklar onlara verdiği içinde! ve yücelenendir öz-otorite, (onların) ortak koştuklarından (16/20-21)!

191- ortak mı koşuyorlar (onlar) yaratamayanı, hiçbir istemle, ve onlar yaratılıyorlar (olanı)?

192- ve uyamayacaklar (olanı) onlar için bir yardıma (5/75-76), ve (kendi) canlarına dahi yardım edemezler -olanı- (21/29)?

193- ve eğer çağırırsanız onları iletiye (39/23) doğru, izlemezler sizi. düzgüttür sizin üzerinize; onları çağırıyorsanız da, veya siz susucular (olduysanız da).

194- şüphesiz, (sizin) çağırduğunuz o kimseler öz-otoriteden başka, hizmetkarlardır (21/26) (sizin) benzerleriniz (olan). öyleyse çağırın onları, yanıt versinler sizin için (16/21 = 5/117 & ...), eğer doğrular idiyse.

195- onlar için ayaklar mı (var), yürüdükleri onunla; yoksa onlar için eller mi (var), tuttıkları onunla; yoksa onlar için gözler mi (var), gördükleri onunla; yoksa onlar için kulaklar mı (var), işittikleri onunla (16/21)? de ki: o halde çağırın ortaklarınızı (9/31), sonra tuzaklayın beni, ve gözletmeyin beni!

196- şüphesiz, (benim) rehberim öz-otoritedir, o kimse ki indirdi (o) yazıtı (39/23), ve o rehberlik edecektir (bununla tüm) düzeltililere!

197- ve (sizin) çağırduğunuz o kimseler ondan başka, uyamazlar (sizin) yardımınıza (5/75-76), ve (kendi) canlarına dahi yardım edemezler (21/29).

198- ve eğer çağırırsanız onları iletiye (39/23) doğru, işitmezler. ve görürsün onları gözlüyorlar (iken) sana doğru, ama onlar görmezler.

199- (fakat sen) al affı, ve emret ardışıl -olanı- (77/1), ve surat çevir cahillerden (39/64).

200- ve eğer dürtüklerse seni şeytandan bir dürtük, (derhal) sığın öz-otoriteye. şüphesiz o en işiticidir, en bilendir.

201- şüphesiz, sakınmış o kimseler; onlara dokunduğu zaman bir dolaşı şeytandan, (derhal) anış alırlar (7/3), ve o zaman onlar (artık) görenlerdir!

202- ama (şeytanların) kardeşleri (6/71) itelerler onları eğriliğin içinde, sonra (asla) çekilmezler.

203- ve onlara getirmedeğin zaman bir işaret (:bir benzeşmeli kelimeler -veya deyişler- birimi), dediler: değil miydin seçip derlemeli onu da? (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada öncelikle iptal edilmiş ve tablo altına düşürülmüş olan tüm o --aynı kökten türemiş-- benzeşmeli kelimeler birimleri arasında uygulanan o yer değiştirme işlemleri (16/101) sonrasında, bunların bazılarında yine --19lu formüllerde-- hiçbir şekilde olumlu bir sonuç alınamaması sebebiyle, tekrar ve tümünden iptal edilmiş, ve tablo için getirilememiş olan, bu tip herbir atıl benzeşmeli kelimeler birimlerine, ve bunlara karşı getirilebilecek genel bir sorgulamaya dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konudaki sembolik bir örnekleme için, ayrıca lütfen bkz. davud 20/29)

de ki: (ben) yalnızca izliyorum, bana doğru esinleneni (43/43-44) yetkemden. bunlar (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler planları) görmeliklerdir yetkenizden, ve bir iletidir (39/23) ve bir acımadır, inanan bir halk için!

204- o halde okunduğu zaman (o) okunuş (36/69), işitin onun için, ve duyarlanın, ta ki siz acınasınız.

205- ve an yetkeni (kendi) canının içinde, yakararak ve korkarak, ve açıksaldan başka (olarak) deyişten, erkenlerde ve geçlerde; ve olma habersizlerden.

206- şüphesiz, yetkenin katında (olan) o kimseler, asla büyüklenmezler ona hizmetkarlıktan; ve saygırlar onu, ve onun için eğilirler (53/62)!

BÖLÜM 8

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- soruyorlar sana (o) ödeneklerden? de ki: ödenekler öz-otorite ve gönderilmiş (2/97) aittir (8/41). öyleyse sakının öz-otorigeden, ve düzelticilik edin sizin aranızda.

ve uyun öz-otorigeye ve gönderilmişine (2/97), eğer inananlar idiyseniz.

2- inananlar yalnızca o kimselerdir ki, öz-otorige anıldığı zaman ürperiverir kalpleri. ve aktarılıp iletildiği zaman onların üzerine (onun) işaretleri (6/4 & 26/5), arttırır onları inançta; ve (onlar) yetkelerine dayanırlar.

3- (onlar) o kimseler ki ayakta tutarlar destekleyişi (33/56), ve onları beslediklerimizden harcarlar (16/75).

4- o şahıslar, (işte) onlardır inananlar, gerçek (olarak)! onlar için dereceler (vardır) yetkelerinin katında; ve bir bağışlanma, ve şerefli bir besinleme.

5- nasıl ki, çıkardı seni yetken evinden, gerçek (39/41) ile! ama şüphesiz, inananlardan bir bölük mutlak tiksinenlerdi.

6- mücadele ediyorlardı seninle gerçek (39/41) hakkında, (onun) tam açığa çıkmasının peşinden, sanki kesinlikle (onlar) sürükleniyorlarmış gibi ölüme doğru, ve onlar gözlüyorlar (iken).

7- ve o zaman söz veriyordu size öz-otorite iki zümreden birini, şüphesiz o sizin içindir (diye)! ve (siz) arzuluyordunuz ki, şüphesiz (o) direnç sahibi (olanın) dışındaki (= bkz. öz-okunuş, orada ise, tabloların sol tarafındaki, daha kolay formüllü tüm birimler olmalı) olaydı sizin için. ama öz-otorite diliyordu gerçeklemeyi gerçeği (39/41) (kendi) kelimeleriyle, ve kesmeyi inkarcıların arkasını! (= bkz. öz-okunuş, orada ise, tabloların altındaki tüm elenmiş birimler olmalı.) (ve bkz. 18/54 = 8/7)

8- gerçeklemesi için gerçeği, ve sahtelemesi (için) sahteyi; (o) cürümkarlar (bundan) tiksirse (47/9) bile!

9- o zaman (siz) pekiştirme diliyordunuz yetkenizden, ve (o da) yanıt verdi sizin için: şüphesiz ben ileri süreceğim sizi, bin ile (o) peşpeşe “meleklerden!” (16/2)

10- ve kılmadı onu öz-otorite, sadece bir müjde (27/1-2) olarak, ve yatışması için onunla kalplerinizin. ve yoktur yardım, sadece öz-otoritenin katından! şüphesiz, öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

11- o zaman bürüyordu sizi bir rahatlık, ondan bir güvenlik (olarak). ve indiriyordu sizin üzerinize gökten bir “su” (7/57), temizlemesi için sizi onunla, ve gidermesi (için) sizden şeytanın iğrençliğini; ve bağlaması için kalplerinizin üzerini, ve sağlamlaştırması (için) onunla tabanları.

12- o zaman esinliyordu yetken meleklerle doğru: şüphesiz ben sizinle birlikteyim; öyleyse sağlamlaştırın inanmış o kimseleri! atacağım inkar etmiş o kimselerin kalplerinin içine endişeyi; öyleyse (ey inananlar) vurun --sol tarafta-- “boyunların” üstüne, ve vurun --sağ tarafta-- onlardan tüm “parmaklara!” (9/111)

13- bu çünkü şüphesiz onlar yarılıp diklendiler öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı. ve kim yarılıp diklenirse öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı, şüphesiz öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada!

14- böyledir, öyleyse tadın onu; ve şüphesiz, inkarcılar (74/31) için ateş çilesi (var olacaktır).

15- ey inanmış o kimseler, rastgeldiğiniz zaman inkar etmiş o kimselere, bir güruh (halinde), çevirmeyin onlara arkaları!

16- ve kim çevirirse onlara o gün arkasını, sadece --tabloların bir tarafına tekrar giriş yapabilme gayesiyle-- kaydırıcı (olarak) bitirleşme için, veya --tabloların öteki tarafına tekrar giriş yapabilme gayesiyle-- katılıcı (olarak) bir birliğe doğru, muhakkak uğradı (demektir) bir hınca öz-otoriteden! ve (onun) barınma yeri bataktır; ve ne adi bir varış yeridir (o)! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada tablo altlarında uygulanan bazı yer değiştirme (16/101) işlemleri, ve bunun akabinde buradan elde edilen bazı yeni birimlerle tekrar tabloların belirli bir tarafına dönme hareketlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 8/16)

17- ve (siz) bitirmediniz onları, ve fakat öz-otorite bitirdi onları; ve (sen) fırlatmadın, o zaman fırlattığında, ve fakat öz-otorite fırlattı. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada --onun izni ve ilmiyle-- çift taraflı olarak elenen (2/106), ve tabloların altına atılan tüm birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) ve test etmesi içindir inananları (böylelikle) ondan güzel (39/23) bir testle! şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en bilendir.

18- böyledir, ve şüphesiz öz-otorite gevşeticidir inkarcıların tuzağını.

19- eğer açiveriş diliyorsanız, (işte) muhakkak geldi size açiveriş (48/1-2)!

ve eğer (inkarınızdan) cayarsanız, (işte) o daha iyidir sizin için. ama eğer dönüverirseniz, (biz de) dönüveririz. ve asla zengin kılamaz sizi birliğiniz, hiçbir istemle, çoklansa bile! ve şüphesiz, öz-otorite inananlarla (74/31) birlikteedir.

20- ey inanmış o kimseler, uyun öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97); ve yüz çevirmeyin ondan, ve siz işitiyorsunuz (iken).

21- ve olmayın demiş o kimseler gibi: “işittik!” ama onlar işitmiyorlar (iken).

22- şüphesiz, canlıların en kötüsü öz-otoritenin katında --onun mesajına karşı-- sağırlar ve dilsizlerdir (2/18), o kimseler ki akletmezler (21/10)!

23- ve eğer öz-otorite bilseydi onların içinde bir iyilik, mutlaka işittirirdi onlara.

ve eğer (şu an) işittirseydi onlara, mutlaka yüz çevirirlerdi, ve onlar surat çeviriciler (iken).

24- ey inanmış o kimseler, yanıt verin öz-otorite için, ve gönderilmiş (2/97) için, sizi çağırdığı zaman size hayat verecek olana (6/122)! ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite girer kişi ile (onun) kalbi arasına. ve şüphesiz o ki, ona doğru devşiriliyorsunuz (56/83-93).

25- ve sakının bir denemeden, (ki) sürtünmeyebilir (o) haksızlık etmiş (31/13)

o kimselere sizden, sadelikle. ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada!

26- ve anın ki, bir zaman siz azınlık (idiniz), zayıf bırakılmışlar yerin içinde,

korkuyordunuz kapmasından sizi ahalinin! ama (o) barındırdı sizi ve güçlendirdi sizi yardımıyla, ve besledi sizi kalitelilerden (2/25 & 14/24-25), ta ki siz şükredesiniz!

27- ey inanmış o kimseler, ihanet etmeyin öz-otoriteye ve gönderilmiş (2/97), ve ihanet etmeyin --buradaki bu-- güvenildiğiniz (objelerinize), ve siz biliyorsunuz (iken)!

28- ve bilin ki, mallarınız ve doğurulmuşlarınız yalnızca bir denemedir.

ve şüphesiz öz-otorite, (onun) katındadır koca bir ücret!

29- ey inanmış o kimseler, eğer sakınırsanız öz-otoriteden, kılar (o) sizin için bir ayırış (17/106), ve örter sizden çirkinliklerinizi, ve bağışlar sizin için. ve öz-otorite koca lütuf sahibidir.

30- ve bir zaman düzen kuruyordu sana karşı inkar etmiş (74/31) o kimseler, seni hapsedmek için, veya seni bitirmek (için), veya seni çıkarmak (için). ve onlar düzen kuruyorlardı, ve öz-otorite de düzen kuruyordu. ve öz-otorite düzen kurucuların en iyisidir.

31- ve aktarılıp iletildiği zaman onların üzerine işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dediler: muhakkak işittik! eğer istesek, (biz de) mutlaka derleyip derdik bunun benzerini! değildir bu, sadece ilklerin (:evvel peygamberlerin 7/143 & ...) --klasik, ikişerli & eşlemeli-- bildirim tarzları (6/25)!

32- ve o zaman dediler: öz-otoritemiz, eğer bu idiyse, o bir gerçek senin katından, öyleyse yağdır bizim üzerimize taşlar gökten, veya getir bize acıklı bir çile!

33- ve olmuş değildir öz-otorite onları çilelendirecek, ve sen onların içinde (iken); ve olmuş değildir öz-otorite onları (:aralarındaki bazı inananları) çilelendirici (48/25), ve onlar bağışlanma diliyorlar (iken).

34- ve nedir onlar için ki, çilelendirmesin onları öz-otorite, ve onlar alıkoymuyorlar (iken) yasaksal eğiliş yapısından (17/1), ve değil idiler iken (onun) rehberleri? değildir (onun) rehberleri, sadece sakınanlar (39/23 & 33); ve fakat onların çoğu bilmiyorlar!

35- ve değil idi (onların) destekleyişi (o) evin katında, sadece --sol taraf için-- ısıklama ve --sağ taraf için-- çırpılayış (2/171). öyleyse tadın (şimdi) çileyi, inkar ediyor (74/31) olduğunuzdan ötürü!

36- şüphesiz, inkar etmiş o kimseler harcıyorlar mallarını, alıkoymak için öz-otoritenin yolundan (9/111), ve harcayacaklar onu. sonra (o) olacak onların üzerine bir hasret, sonra yenilecekler. ve inkar etmiş (74/31) o kimseler, batağa doğru devşirilecekler!

37- eleyip ayırması içindir (bu) öz-otoritenin çürüğü kaliteliden, ve kılması (için) çürüğü, onun bazısını bazısı üzerine, ve kümelemesi (için) onu, topluca; ve (sonra) kılması için onu batağın içine! (işte) o şahıslar onlar kaybedenlerdir (2/27)!

38- inkar etmiş (74/31) o kimseler için, de ki: eğer (inkarlarından) cayarlarsa, bağışlanacaktır onlar için, muhakkak geçmiş olan. ama eğer dönüverirlerse, muhakkak (tekrar) geçmiş olacaktır ilklerin prensibi (29/40)!

39- ve bitirleşin onlarla, (artık) olmayıncaya kadar hiçbir deneme (85/10), ve ergi (48/28), onun hepsi, oluncaya (kadar) öz-otorite için! ve eğer caydılarsa, şüphesiz öz-otorite çalıştıklarını görendir.

40- ama eğer yüz çevirdilerse, (o takdirde) bilin ki, şüphesiz öz-otorite (sizin) rehbercinizdir. ne armağansal bir rehbercidir (7/196), ve ne armağansal bir yardımcıdır (o)!

41- ve bilin ki, şüphesiz ne kazanımladıysanız, bir istemden: şüphesiz, öz-otorite içindir onun beşte biri ve gönderilmiş (2/97) --yolunda harcanmak-- içindir, ve yakınlık sahibi içindir ve yetimler ve yoksullar ve yol oğlu (içindir); eğer inanmış idiyeniz öz-otoriteye ve indirmiş olduğumuza (39/23) hizmetkarımızın üzerine (o) ayırış gününde, “iki topluluğun” karşılaştığı (o) günde! ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

42- o zaman siz en yakın yamaçtaydınız ve onlar en uzak yamaçtaydılar, ve binili kabile en altta (idi) sizden. (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada tabloların sol tarafındaki ve sağ tarafındaki tüm birimlere, ve sonra tabloların altında yer alan tüm birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) ve eğer sözleşmiş olsaydınız, mutlaka çelişkiye düşerdiniz (o) sözleşim içinde. ve fakat kılıp bitirmesi içindir (bu) öz-otoritenin bir emri (42/52), yapılıcı olan; yıkılması için yıkılacak kimsenin bir açık belgeden (6/157) ötürü, ve hayat bulması (için) hayat bulacak kimsenin bir açık belgeden (6/157) ötürü. ve şüphesiz, öz-otorite mutlak en işiticidir, en bilendir.

43- o zaman gösteriyordu sana onları öz-otorite, uykunun içinde, az olarak. ve eğer gösterseydi sana onları, çok olarak, mutlaka çözüldünüz ve mutlaka çekişirdiniz (o) emrin (42/52) içinde; ve fakat öz-otorite selam etti. şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.

44- ve o zaman gösteriyordu size onları, karşılaştığımızda, (sizin) gözlerinizin içinde, az olarak, ve azlıyordu sizi (onların) gözlerinin içinde. (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, oradaki çift taraflı elenip azaltılma işlemlerine (9/111) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) kılıp bitirmesi içindir (bu) öz-otoritenin bir emri (42/52), yapılıcı olan. ve öz-otoriteye doğru döndürülür emirler.

45- ey inanmış o kimseler, bir birliğe rast geldiğiniz zaman, sağlam durun ve öz-otoriteyi çokça anın, ta ki siz rahata eresiniz.

46- ve uyun öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) ve çekişmeyin, yoksa çözülsünüz ve rüzgarınız gider. ve kararlılık gösterin; şüphesiz, öz-otorite kararlılık gösterenlerle (76/24) birliktedir.

47- ve olmayın çıkmış o kimseler gibi diyarlarından, gururla ve ahaliye gösterişle, ve (onlar) alıkoyuyorlar iken öz-otoritenin yolundan (9/111)! ve öz-otorite (onların) çalıştıklarını (3/99 & 41/40) kuşatıcıdır.

48- ve o zaman süsledi onlar için şeytan çalışmalarını (9/37), ve dedi: yoktur yenici sizin için, bugün, ahalden; ve şüphesiz ben bir bağlaştığım sizin için! ama o vakit birbirini gördüğünde “iki birlik,” dönüp kaçtı topukları üzerine, ve dedi: şüphesiz ben öteyim sizden! şüphesiz ben görüyorum, (sizin) görmediğinizi. şüphesiz ben korkuyorum öz-otoriteden! ve öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada.

49- o zaman diyordu ikiyüzlüler, ve kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31) o kimseler: kandırdı bu şahısları (kendi) ergileri (48/28)! ama kim dayanırsa öz-otoriteye, şüphesiz öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

50- ve eğer görseydin, o zaman vefat ettiriyor (iken) inkar etmiş (74/31) o kimseleri melekler, vurarak yüzlerine ve arkalarına: öyleyse tadın (şimdi) yakıcı çileyi!

51- bu, (kendi) ellerinizin takdim ettiğinden ötürüdür. ve şüphesiz, öz-otorite haksızlık edici değildir hizmetkarlar için.

52- firavun ailesinin, ve onlardan önceki o kimselerin hali gibi: inkar ettiler öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve yakalayıp aldı onları öz-otorite kusurlarından (ötürü). şüphesiz, öz-otorite kuvvetli (olandır), şiddetlidir sonlandırmada.

53- bu çünkü şüphesiz, öz-otorite olacak değildir başkalaştırıcı bir armağanı, bir halkın üzerine onu armağan ettiği, (onlar) başkalaştırıncaya kadar (kendi) canlarında olanı. ve şüphesiz, öz-otorite en iştiricidir, en bilendir.

54- firavun ailesinin, ve onlardan önceki o kimselerin hali gibi: yalanladılar yetkelerinin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve (biz de) yıktık onları kusurlarından (ötürü), ve boğduk firavun ailesini. ve hepsi haksızlık ediciler idiler.

55- şüphesiz, canlıların en kötüsü öz-otoritenin katında, inkar etmiş (98/6) o kimselerdir, ve onlar (artık) inanmazlar.

56- o kimseler ki ahidledin onlardan, ama sonra bozuyorlar ahidlerini her uğrağın (:tablolarda ise, oradaki dört bölgenin) içinde, ve onlar sakınmıyorlar.

57- öyleyse eğer yakalarsan onları savaş içinde, yıldır onlarla --tablolardaki alt bölgeye atarak-- ardlarındaki kimseyi, ta ki onlar anış alsınlar (74/31)! (ve bkz. işaya 2/4-5)

58- ve eğer korkarsan bir halkın ihanetinden, öyleyse (sen de) savur onlara doğru, düzgütlük üzere! şüphesiz, öz-otorite sevmez ihanetçileri.

59- ve sakın hesap etmesin inkar etmiş o kimseler, aşp geçtiklerini (29/4); şüphesiz onlar aciz bırakamazlar.

60- ve sayıp hazırlayın onlar için uyabildiğinizi, kuvvetten ve bağlı "atlardan," ta ki çekindiresiniz onunla öz-otoritenin düşmanlarını ve düşmanlarınızı; ve diğerlerini onlardan başka, (sizin) onları bilmediğiniz, öz-otoritenin onları bildiği. ve ne harcarsanız, bir istemden öz-otoritenin yolunda (2/261), yerince ödenecektir size doğru; ve siz haksızlık edilmeyeceksiniz.

61- ve eğer yanaşırlarsa selam için, (sen de) yanaş onun için; ve dayan öz-otoriteye. şüphesiz o, odur en iştirici, en bilen.

62- ama eğer dilerlerse seni aldatmayı, şüphesiz (senin) hesapçın öz-otoritedir. odur o kimse ki güçlendirdi seni yardımıyla, ve inananlarla.

- 63- ve kaynaştırdı onların kalplerinin arasını. eğer harcasaydın yerin içinde ne (varsa), toptan, kaynaştıramazdın (sen) onların kalplerinin arasını; ve fakat öz-otorite kaynaştırdı onların arasını! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, oradaki sağlı & sollu tüm birimler arasındaki o ahenkli matematiksel bağlaşıma dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) şüphesiz o en üstündür, en buyurgandır.
- 64- ey havadisçi, (senin) hesapçın öz-otoritedir, ve seni izlemiş (tüm) kimselerin, (o) inananlardan.
- 65- ey havadisçi, öyleyse cesaretlendir inananları bitirleşme (9/111) üzerine! eğer olursa sizden yirmi kararlı, yenerler iki yüzü. ve eğer olursa sizden yüz, yenerler bini, inkar etmiş o kimselerden; çünkü şüphesiz onlar kavramayan bir halktır.
- 66- şimdi hafifletti öz-otorite sizden, çünkü bildi ki, şüphesiz sizin içinizde bir zayıflık (vardır). öyleyse eğer olursa sizden yüz kararlı, yenerler iki yüzü. ve eğer olursa sizden bin, yenerler iki bini, öz-otoritenin izniyle! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada üst bölgelerin herbirinde yer alan sağlı & sollu tüm o birimlerin, alt bölgede yer alan tüm o elenmiş birimlere karşı genel sayısal düşüklükleri x hesapsal üstünlükleri hadisesine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) ve öz-otorite kararlılık gösterenlerle birliktedir.
- 67- olmuş (şey) değildir bir havadisçi için, olması onun için tutsaklar, (o) şanlanıncaya kadar yerin içinde. (siz) diliyorsunuz yakın zamanın objesini, ama öz-otorite diliyor sonraki zamanı. ve öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.
- 68- eğer olmasaydı bir yazıt (39/23) öz-otoriteden, yarışıp geçmiş (olan), mutlaka dokunurdu size (tutsaklar olarak) aldığımızın içinde (3/7), koca bir çile!
- 69- öyleyse yiyin kazanımladıklarınızdan, yasal ve kaliteli (olarak), ve sakının öz-otoriteden! şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 70- ey havadisçi, ellerinizin içindeki kimselere (o) tutsaklardan, de ki: eğer bilirse öz-otorite kalplerinizin içinde bir iyilik, verecektir size daha iyisini sizden alınandan (16/101), ve bağışlayacaktır sizin için! ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 71- ama eğer dilerlerse sana (yine) ihanet etmeyi, muhakkak ihanet ettiler öz-otoriteye daha önce, ve (o da) imkanladı onlardan (7/203)! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.
- 72- şüphesiz, inanmış o kimseler, ve göç etmişler (28/57) ve gayret etmişler mallarıyla ve canlarıyla öz-otoritenin yolunda (9/111), ve (onları) barındırmış o kimseler, ve yardım etmişler; o şahıslar, (işte) onların bazıları rehberleridir bazısının. ve inanmış o kimseler, ama göç etmemişler; yoktur sizin için (onların) rehberliğinden, hiçbir istemle, (onlar) göç edinceye kadar. ama eğer yardım dilerlerse sizden ergi (48/28) içinde, sizin üzerinizdir yardım, sadece (müstesna) bir halkın üzerine, sizin aranızda ve onların arasında bir misak (bulunan). ve öz-otorite çalışıklarınızı görendir.

73- ve inkar etmiş (74/31) o kimseler, (işte) onların bazısı rehberleridir bazısının. eğer (siz de) yapmazsanız onu (5/55-56), olur bir deneme (85/4-10) yerin içinde, ve büyük bir bozgunculuk (2/205)!

74- ve inanmış (74/31) o kimseler, ve göç etmişler ve gayret etmişler öz-otoritenin yolunda (9/111), ve (onları) barındırmış o kimseler, ve yardım etmişler; o şahıslar, (işte) onlar inananlardır, gerçek (olarak)! onlar için bir bağışlanma, ve şerefli bir besinleme (var olacaktır).

75- ve inanmış (74/31) o kimseler, (bunun) peşinden, ve göç etmişler ve gayret etmişler (25/52) sizinle birlikte, (işte) o şahıslar da sizdendir. ve rahim varlıları (:kan akrabaları), onların bazısı daha önceliklidir bazısına, öz-otoritenin yazıtı içinde (33/6). şüphesiz, öz-otorite her istem berisinde en bilendir!

BÖLÜM 9

1- bir ötelemedir (bu), öz-otoriteden ve gönderilmişinden (2/97) ahidleştiğiniz o kimselere doğru, (o) ortak koşuculardan!

2- öyleyse gezin yerin içinde dört ay (:tablolarda ise, oradaki o dört bölge)! ve bilin ki, şüphesiz siz dışındasınız aciz bırakıcı (olmanın) öz-otoriteyi. ve şüphesiz, öz-otorite aşağı kılıcıdır inkarcıları.

3- ve bir duyurudur (bu), öz-otoriteden ve gönderilmişinden (2/97) ahaliye doğru, (o) en büyük ziyaret gününde: şüphesiz, öz-otorite ötedir ortak koşuculardan, ve gönderilmiş de (42/21 ~ 13/33)! öyleyse eğer pardonlarsanız, o daha iyidir sizin için. ama eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, şüphesiz siz dışındasınız aciz bırakıcı (olmanın) öz-otoriteyi! öyleyse müjdele inkar etmiş (74/31) o kimseleri, acıklı bir çileyle!

4- sadece ahidleştiğiniz o kimseler ortak koşuculardan, sonra eksiltmeyen size, hiçbir istemle, ve sırt çıkmayan sizin aleyhinize (hiç) birine. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada çift taraflı ve karşılıklı olarak yerleşmiş olan tüm o ortaksal birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) öyleyse tamamlayın onlara doğru ahidlerini, müddetlerine doğru. şüphesiz, öz-otorite sever sakınanları (39/33)!

5- ve sıyrılıp çıktığı zaman --o dörtlü-- yasaksal aylar, (artık) bitirin ortak koşucuları, nerede bulduysanız onları! ve çekip alın onları ve engelleyin onları, ve oturun onlar için --o dörtlüden-- her gözetleme yerine. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada çift taraflı olarak elenmiş ve tablonun alt bölgesine atılmış olan tüm o ortaksal birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) ama eğer (bunun ardından) --tablonun alt bölgesinde-- pardonlarsa, ve ayakta tutarlarsa destekleyişi ve verilerse --19lu-- arınma payını, (tekrar) serbestleyin yollarını (16/101)! şüphesiz, öz-otorite (bu durumda) en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

6- ve eğer ortak koşuculardan (42/21) biri komşuluk dilerse senden, komşuluk ver ona, (o) iştinceye kadar öz-otoritenin kelamını (14/24-25); sonra ulaştır onu güvenli yerine. bu, çünkü şüphesiz onlar bilmeyen bir halktır.

7- nasıl olabilir ortak koşucular (42/21) için bir ahid öz-otoritenin katında ve gönderilmişinin katında, sadece ahidleştiğiniz o kimseler yasaksal eğiliş yapısının katında. öyleyse ne (kadar) ayakta kılarlarsa sizin için, (o kadar) ayakta kılın onlar için. şüphesiz, öz-otorite sever sakınanları (39/33)!

8- nasıl (olabilir), ve eğer üstte çıkarlarsa sizin aleyhinize, gözetmezler sizin hakkınızda (ne) bir akrabalık bağını, ve (ne de) bir antlaşmayı. hoşnut kılarlar sizi ağızlarıyla, ve reddeder kalpleri; ve onların çoğu kalleslerdir (2/26)!

9- sattılar öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) azıcık bir değere, ve alıkoydular onun yolundan (9/111). şüphesiz onlar, ne çirkindir çalışıyor oldukları (3/99 & 41/40)!

10- gözetmezler hiçbir inanan hakkında (ne) bir akrabalık bağını, ve (ne de) bir antlaşmayı. (işte) o şahıslar onlar düşmanlık edicilerdir.

11- ama eğer pardonlarsa, ve ayakta tutarlarsa destekleyişi (33/56) ve verirlerse arınma payını (8/41), kardeşleriniz (olurlar) ergi (48/28) içinde.

ve (böylece) ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), bilen bir halk için (75/17-19)!

12- ama eğer bozarlarsa antlarını, ahidlerinin peşinden, ve saldırırlarsa erginiz (48/28) içinde; o halde bitirleşin (o) inkarın öncülüleriyle! şüphesiz onlar, yoktur (hiç) antlar onlar için; ta ki onlar cayalar.

13- bitirleşmeyecek misiniz bir halkla antlarını bozmuş (olan), ve yeltenmiş çıkarılmasına gönderilmişin? ve onlar başlattılar sizinle (bunu), ilk seferde! (yoksa) ürperiyor musunuz onlardan? ve öz-otorite daha gerçeklidir, ondan ürpermenize, eğer inananlar idiyseniz.

14- bitirleşin onlarla (9/111), ki çilelendirsin onları öz-otorite (sizin) ellerinizle; ve --sol tarafta-- aşığı kılın onları, ve --sağ tarafta-- yardım etsin size onların üzerine; (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada çift taraflı olarak uygulanan tüm o atılma & eleme işlemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır;) (ve bkz. 18/54 = 9/111) ve (böylece) şifa versin göğüslerine (o) inananlar halkının,

15- ve gidersin kalplerinin öfkesini. ve (bunun ardından) --alt bölgede-- pardonlar öz-otorite kimin için isterse (16/101)! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

16- yoksa hesap mı ettiniz (siz) bırakılacağınızı, ve henüz bilmedi (iken) öz-otorite gayret göstermiş (25/52) o kimseleri sizden, ve edinmemiş (o kimseleri) öz-otoriteden başkasını, ve gönderilmişinden, ve inananlardan (başkasını) bir sırdaş? ve öz-otorite haberdardır çalıştıklarınızdan.

17- olacak (şey) değildir ortak koşucular (13/33) için, (onların) imar etmeleri öz-otoritenin eğiliş yapılarını (17/1), tanıklar (oldukları halde) kendi canları üzerine inkar (74/31) ile. o şahıslar, boşa çıktı (onların) çalışmaları! ve ateşin içinde onlar sürekli dirler.

18- öz-otoritenin eğiliş yapılarını (17/1) yalnızca imar eder inanmış (o) kimseler öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3) (incil-1k. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), ve ayakta tutmuşlar destekleyişi (2/238) ve vermişler arınma payını (8/41), ve ürpermemişler, sadece öz-otoriteden. ve belki, o şahıslar olacaklardır iletilmişlerden (10/9)!

19- kıldınız mı (siz) ziyaretçilere su dağıtımını, ve yasaksal eğiliş yapısının (34/13 & 2/127) imarını, inanmış (o) kimse gibi öz-otoriteye ve son güne (9/18), ve gayret etmiş öz-otoritenin yolunda (9/111)? düzgüt olmayacaklar (onlar) öz-otoritenin katında! ve öz-otorite iletmeyecektir haksızlık ediciler (39/23-24) halkını!

20- inanmış o kimseler, ve göç etmişler (28/57) ve gayret etmişler öz-otoritenin yolunda (9/111) mallarıyla ve canlarıyla, en kocadır derece bakımından, öz-otoritenin katında. ve o şahıslar onlar başarıya erenlerdir!

21- müjdeliyor onları yetkeleri bir acımayla ondan, ve bir hoşnutluk; ve bahçeler (ile), onlar için onun içinde ayakta kalıcı armağanlar (var olan).

22- sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca. şüphesiz öz-otorite, onun katındadır koca bir ücret!

23- ey inanmış o kimseler, edinmeyin babalarınızı ve kardeşlerinizi rehberler, eğer sevdilerse inkarı (2/26-27) inancın (2/25-26) üzerine! ve kim rehber edinirse onları, sizden, o şahıslar onlar haksızlık edenlerdir.

24- de ki: eğer olduysa babalarınız ve oğullarınız ve kardeşleriniz ve eşleriniz ve toplumunuz, ve mallar onu ele geçirdiğiniz, ve ticaret onun kesadından ürperdiğiniz, ve yerleşkeler ondan hoşnut kaldığınız, daha sevgili size doğru öz-otoriteden ve gönderilmişinden (2/97), ve gayret göstermekten onun yolunda (9/111); öyleyse bekleyin öz-otorite getirinceye kadar (kendi) emrini. ve öz-otorite iletmeyecektir kalleşler (2/26) halkını!

25- muhakkak yardım etti size öz-otorite çok bölgelerin içinde, ve (o) bereketlik gününde! o zaman şaşırtmıştı sizi çokluğunuz, ama zengin kılmadı sizi, hiçbir istemle. ve daraldı sizin üzerinize yer, tüm genişliğine rağmen. sonra yüz çevirdiniz, arka dönenler olarak.

26- sonra indirdi öz-otorite huzur duygusunu gönderilmişinin üzerine ve inananların üzerine, ve indirdi ordular (o ana kadar) onları görmemiş olduğunuz, ve (böylece) çilelendirdi inkar etmiş o kimseleri! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada öncelikle --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- elenmiş ve tablo altına düşürülmüş birçok birimlerin (2/106) ardından, bunların --aynı kökten türemiş benzeşmeli kelimelerden kurulu-- bazılarında, o anda görülüp elde edilen bu bazı yeni birimlerle (16/101) tabloya tekrar geri çıkış ve onu --inkarcıların muhalefetine rağmen-- başarıyla tamamlama işlemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) ve budur karşılığı inkarcıların!

27- sonra (böylece) pardonlar öz-otorite, bunun peşinden, kimin için isterse (16/101)! ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

28- ey inanmış o kimseler, ortak koşucular (42/21 ~ 13/33) yalnızca bir kirliliktirler.

öyleyse yaklaşmasınlar yasaksal eğiliş yapısına (3/96-97), bu yıllarının peşinden.

ve eğer korktuysanız bir yoksunluktan, ileride zengin kılacaktır sizi öz-otorite

(kendi) lütfundan, eğer isterse. şüphesiz, öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

29- bitirleşin inanmayan o kimselerle öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3)

(incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), ve yasak kılmayan öz-otoritenin ve

gönderilmişinin yasak kıldığını (17/1), ve ergi edinmeyen (o) gerçek ergiyi (3/85 ~ 48/28),

--üst bölgelerde-- kendilerine yazıt verilmiş o kimselerden, (onlar) hibe edinceye kadar

vergiyi kendi elleriyle, ve onlar --alt bölgede-- küçülenler (oldukları halde)!

(bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri

için-- üst bölgelerden elenecek, ama bu arada kendi varlıklarıyla bu bölüme en başta

halihazırda sağlamış oldukları bu genel --ebcedsel, veya harfsel açıdan sayısal katkıları--

böylece en başta alınmış olunduktan sonra, alt bölgeye gönderilecek tüm o benzeşmeli

kelimeler birimlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 9/29)

30- ve dedi tutunucular (:yahudiler): uzeyr öz-otoritenin oğludur! ve dedi

yardımcılar (:hristiyanlar): mesih öz-otoritenin oğludur! bu, (onların) deyişleridir

kendi ağızlarıyla. taklid ediyorlar inkar etmiş o kimselerin deyişini, (bundan) önce (5/77).

bitirsin onları öz-otorite; nasıl da dönekleniyorlar!

31- edindiler (uhrevi) sevindiricilerini, ve (uhrevi) çekindiricilerini yetkeler (42/10)

öz-otoriteden başka, ve mesihi, meryem oğlu. ama emredilmediler, sadece

hizmet etmeleri için tek otoriteye! (tevat-tsn. 4/2) (incil-mrk. 7/6-8) (kuran 12/40)!

yoktur (başka) otorite, sadece o! saygılanandır o, (onların) ortak

koşmalarından! (42/10 X 3/80 & 9/31)!

32- diliyorlar söndürmeyi öz-otoritenin ışığını (42/52) kendi ağızlarıyla. ama

ısrar ediyor öz-otorite, sadece tamamlamayı ışığını (42/52); o inkarcılar

tiksinsinse (47/9) bile!

33- odur o kimse ki gönderdi (kendi) gönderilmişini (o) iletiyle (39/23) ve gerçek ergi,

üste çıkarması için onu erginin, onun hepsinin, üzerine (5/48); o ortak koşucular

tiksinsinse (47/9) bile!

34- ey inanmış o kimseler, şüphesiz (uhrevi) sevindiricilerden, ve (uhrevi) çekindiricilerden

çoğu mutlaka yiyorlar ahalinin mallarını, sahtecilikle, ve alıkoyuyorlar öz-otoritenin

yolundan (9/111). ve biriktiren o kimseler altını ve gümüşü, ve harcamayanlar

onu öz-otoritenin yolunda (9/111); öyleyse müjdele onları acıklı bir çileyle!

35- (o) gün, kızdırıldığında onun üzeri batağın ateşi içinde, ve (sonra) dağlanacak onunla

(onların) alınları ve yanları ve sırtları. (işte), budur biriktirdiğiniz (kendi) canlarınızı için;

öyleyse tadın (şimdi), biriktiriyor olduklarınızı!

36- şüphesiz, ayların sayısı öz-otoritenin katında, on iki aydır, öz-otoritenin yazıtı içinde, yarattığı gündən (beri) gökleri ve yeri. ondan dördü yasaksaldır (2/197). (işte) bu, ayakta kalıcı ergidir (12/40)! öyleyse haksızlık etmeyin onların içinde (kendi) canlarımıza. ve bitirleşin ortak koşucularla, hepten; (onlar) sizinle bitirleştikleri gibi, hepten (9/111)! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada karşılıklı olarak yerleşmiş tüm o ortaksal birimlerle girişilen çift taraflı eleyiş & eleniş işlemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 9/111) ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite sakınanlarla (39/23 & 33) birlikte dir!

37- kaydırma ise yalnızca inkarcılıkta bir artıştır; saptırılıyor onunla inkar etmiş (74/31) o kimseler. yasal kılıyorlar onu, bir seferde, ve yasak kılıyorlar onu, bir seferde, çığneyip bozmak için öz-otoritenin yasak kıldığı sayıyı! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada --tablo altlarındaki bazı elenmiş birimlerden (2/106)-- yer değiştirme suretiyle elde edilmiş tüm yeni birimlerde (16/101) tekrar bazı haksız kaydırmalar yapma suretiyle, tablolarındaki düzenli artış sayılarının --buraya bu şekilde haksız kaydırmalarla değiştirilip yeniden elde edilmiş o keyfi birimleri katmak veya çıkarmak suretiyle-- bozulmaya çalışılması gayretlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda, ayrıca bkz. 3/7) böylece yasal kılıyorlar öz-otoritenin yasak kıldığını! süslendi onlar için çirkin çalışmaları (3/99 & 41/40). ve öz-otorite iletmeyecektir (bu) inkarcılar (74/31) halkını!

38- ey inanmış o kimseler, nedir sizin için ki, denildiğinde sizin için: hareketlenin öz-otoritenin yolunda (9/111), ağırlaşp kaldınız yere doğru! (yoksa) hoşnut mu oldunuz yakın hayatla, sonraki zamandan (öte)? ama değildir yakın hayatın geçimliği, sonraki zaman içinde, sadece bir azıcık!

39- eğer hareketlenmezseniz, çilelendirecektir sizi acıklı bir çileyle, ve değiştirecektir bir halkı (5/54), sizin dışınızda! ve ona darlık veremezsiniz (siz), hiçbir istemle. ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

40- eğer (siz) yardım etmezseniz ona, muhakkak yardım etti ona öz-otorite, çıkardığında onu inkar etmiş o kimseler, ikinin ikincisi (olarak)! o zaman onlar --alt bölgede-- boşluğun içinde (idiler), o zaman diyordu arkadaşı için: hüzünlenme; şüphesiz, öz-otorite bizimle birlikte dir! ve indirdi öz-otorite huzur duygusunu onun üzerine, ve güçlendirdi onu ordularla (o ana kadar) onları görmemiş olduğunuz. (bkz. 9/26 daki benzer açıklama.) ve böylece kıldı inkar etmiş o kimselerin kelimesini --tabloda ise, salt matematiksel & sembolik anlamda-- en alt (14/26); ve öz-otoritenin kelimesi, (işte) odur --tabloda ise, salt matematiksel & sembolik anlamda-- en üst (14/24-25)! ve öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

41- (öyleyse) hareketlenin hafif olarak --sol tarafta--, ve ağır olarak --sağ tarafta--, ve gayret edin mallarınızla ve canlarınızla öz-otoritenin yolunda (9/111)! bu, daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyeniz.

- 42- eğer olsaydı yakın bir obje ve orta bir yolculuk, (x bkz. öz-okunuş, ve 9. bölümün bir miktar yoğun, ve uzun olan tablosu,) mutlaka izlerlerdi seni. ve fakat uzakladı onların üzerine (o) yarılış. ve yemin edecekler öz-otorite (adına): eğer uyabilseydik, mutlaka çıkardık sizinle birlikte! yıkıma uğrattıyorlar (kendi) canlarını; ve öz-otorite biliyor ki, şüphesiz onlar mutlak yalancılarıdır!
- 43- affetti öz-otorite senden; (ama) ne için izin verdin onlar için, açık oluncaya kadar senin için, doğru söylemiş o kimseler, ve bilene (kadar) yalancıları?
- 44- izin istemez senden inanan o kimseler öz-otoriteye ve son güne (2/62) gayret etmeleri (konusunda) mallarıyla ve canlarıyla. ve öz-otorite en bilendir sakınanları (39/23 & 33)!
- 45- yalnızca izin ister senden inanmayan o kimseler öz-otoriteye ve son güne (2/62), ve şüpheye düşmüş kalpleri, ve onlar şüpheleri içinde çalkalanıyor (olanlar).
- 46- ve eğer dileselerdi çıkışı, mutlaka sayıp hazırlanırlardı onun için, (tam) bir sayıp hazırlanma ile (75/17 & 74/30)! ve fakat tiksindi öz-otorite (onların) uyandırılmalarından, ve sabitledi onları (yerlerinde); ve denildi: (boş) oturun o halde, oturucularla birlikte!
- 47- eğer çıksalardı sizin içinizde, arttırmazlardı sizi, sadece ziyanda; ve mutlaka (kaos) koyarlardı ortanıza, arayarak sizin için denemeyi (3/7)! ve içinizde iştiriciler (var) onlar için; ve öz-otorite en bilendir haksızlık edicileri (39/23-24).
- 48- ve muhakkak aradılar denemeyi, (bundan) önce de, ve döndürdüler senin için emirleri; nihayet gerçek geldi ve üste çıktı öz-otoritenin emri (42/52), ve onlar tiksinenler (oldukları halde).
- 49- ve onlardan kimi (var ki) diyor: izin ver benim için; ve denettirme beni! dikkat, denemenin (tam) içine sarkıp düştüler (51/14)! ve şüphesiz, bataklık mutlak kuşatıcıdır inkarcıları (74/31).
- 50- eğer sürtünürse sana bir güzellik, çirkinlendirir onları; ve eğer sürtünürse sana bir sürtünüm, derler: muhakkak aldık (biz) emrimizi, (bundan) önce! ve yüz çevirirler, ve onlar çoşanlar (oldukları halde).
- 51- de ki: asla sürtünmeyecek bize, sadece öz-otoritenin yazdığı bizim için. odur (bizim) rehberimiz! ve öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.
- 52- de ki: bekliyor musunuz (siz) bizim için, sadece iki güzellikten birini? (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada sağlı & sollu yerleşmiş olan tüm o güzel (39/23) nitelikli, ikişerli birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)
ve biz de bekliyoruz sizin için, sürtündürmesini size öz-otoritenin (kendi) katından bir çileyi (44/10-11), veya --burada, alt bölgede-- (bizim) ellerimizle! öyleyse bekleyin; şüphesiz biz de sizinle birlikte bekleyenleriz.
- 53- de ki: harcayın, uyararak veya tiksinierek! asla kabul edilmeyecek sizden. (çünkü) şüphesiz siz bir kalleşler (2/26) halkı oldunuz.

54- onları meneden (şey), kabul edilmesini onlardan harcamalarının: çünkü şüphesiz onlar inkar ettiler öz-otoriteyi ve gönderilmişini (2/97); ve gelivermezler destekleyişe (2/238), sadece ve onlar tembeller (oldukları halde); ve harcamazlar (2/261), sadece ve onlar tiksinenler (olarak).

55- öyleyse şaşırtmasın seni (onların) malları ve doğurulmuşları. öz-otorite yalnızca diliyor çilelendirmeyi onları onunla yakın hayat içinde, ve zor çıkmasını canlarının, ve onlar inkarcılar (74/31) iken.

56- ve yemin ediyorlar öz-otorite (adına): şüphesiz onlar mutlaka sizdendir! ve onlar sizden değildir; ve fakat şüphesiz onlar ayrılığa düşen bir halktır.

57- eğer bulsalardı bir merkez veya bodrumlar veya giriş yerleri, mutlaka yüz çevirirlerdi ona doğru, ve onlar kaçışıyor (oldukları halde).

58- ve onlardan kimi (var ki) yadırgıyor seni bağışlar hakkında. ve eğer (kendileri) hibe edilirse ondan, hoşnut kalıyorlar; ve eğer (kendileri) hibe edilmezlerse ondan, o zaman onlar hışım lanıyorlar.

59- ve eğer şüphesiz onlar hoşnut kalsalardı öz-otoritenin ve gönderilmişinin onlara verdiğiyle, ve deselerdi: (bizim) hesapçımız öz-otoritedir. verecektir bize öz-otorite (kendi) lütfundan, ve gönderilmiş. şüphesiz biz öz-otoriteye doğru umutlanıcılarız!...

60- bağışlar yalnızca fakirler için, ve yoksullar, ve onun üzerine çalışıcılar, ve kalpleri kaynaştırılacaklar, ve boyunduruk altındakiler, ve borçlanmışlar, ve öz-otoritenin yolunda, ve yol oğlu (içindir); öz-otoriteden bir şart kılınma (olarak). ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

61- ve onlardan inciten o kimseler havadisçiyi, ve diyenler: o (her söze) bir kulaktır! de ki: (o) iyiliğin kulağıdır sizin için. inanır öz-otoriteye, ve inanır inananlara, ve bir acımadır inanmış o kimseler için sizden. ve inciten o kimseler öz-otoritenin gönderilmişini (2/97); onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

62- yemin ediyorlar öz-otorite (adına) sizin için, hoşnut kılmaları için sizi. ama öz-otorite ve gönderilmiş (2/97) daha gerçeklidir, onu hoşnut kılmalarına, eğer inananlar idiyse.

63- bilmediler mi, şüphesiz o ki: kim sınırı aşarsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı; şüphesiz onun için batağın ateşi (var olacaktır), sürekli (olarak) onun içinde. (işte), budur koca bir aşağılanma!

64- kaçınıyor (o) ikiyüzlüler indirilmesinden onların üzerine bir bölüm (bkz. öz-okunuş, oradaki herbir ikişerli, benzeşmeli kelimeler bölümleri 2/25-26), havadis verecek (olan) onlara kalplerinin içinde olanı. de ki: alay edin (siz)! şüphesiz, öz-otorite çıkarıcıdır kaçındığınızı (9/124-125 & 127).

65- ve eğer sorarsan onlara, mutlaka diyecekler: (biz) yalnızca dalıyor, ve oynuyor idik! de ki: öz-otoriteyle ve işaretleriyle (6/4 & 26/5), ve gönderilmişiyile mi alay ediyor idiniz?

66- (o halde) özür belirtmeyin! muhakkak inkar ettiniz (siz), inancınızın peşinden. eğer affedersek bir zümreyi sizden; çilelendireceğiz bir zümreyi, çünkü şüphesiz onlar cürümkarlar (7/40) oldular!

67- (erkek) ikiyüzlüler, ve (hanım) ikiyüzlüler; onların bazısı bazısındandır. emrediyorlar yabancılanmış pratiği (9/31 & 10/18 & ...) ve caydırıyorlar tanınmış pratikten (42/10 & 39/44 & ...), ve kısıyorlar ellerini. unuttular öz-otoriteyi, ve (o da) unuttu onları. şüphesiz ikiyüzlüler, onlar kalleşlerdir.

68- söz verdi öz-otorite (erkek) ikiyüzlülere ve (hanım) ikiyüzlülere, ve inkarcılara batağın ateşini; sürekliler (olarak) onun içinde. odur hesapçısı onların! ve lanetledi onları öz-otorite; ve onlar için ayakta kalıcı bir çile (var olacaktır).

69- sizden önceki o kimseler gibi; (ki) daha şiddetli idiler sizden kuvvet (bakımından), ve daha çoktular, mallarda ve doğurulmuşlarda. ve geçimlendiler (kendi) paylarıyla, ve geçimlendiniz (kendi) paylarınızla, geçimlendiği gibi sizden önceki o kimselerin (kendi) paylarıyla. ve (siz de) daldınız, dalmış o kimseler gibi. (işte) o şahıslar, boşa çıktı çalışmalarını yakın zaman ve sonraki zaman içinde. ve (işte) o şahıslar onlar kaybedenlerdir (2/27)!

70- gelivermedi mi onlara havadisi onlardan önceki o kimselerin: nuh halkının ve adın ve semudun, ve ibrahim halkının ve medyen arkadaşlarının, ve (o) dönekeyicilerin? geliverdi onlara gönderilmişleri açık belgelerle; ve olmadı öz-otorite onlara haksızlık edecek, ve fakat (onlar) kendi canlarına haksızlık ediyor oldular.

71- ve (erkek) inananlar, ve (hanım) inananlar; onların bazısı rehberleridir bazısının. emrediyorlar tanınmış pratiği (28/70 & 7/196 & ...) ve caydırıyorlar yabancılanmış pratikten (16/51 & 18/102 & ...), ve ayakta tutuyorlar destekleyişi (2/238) ve veriyorlar arınma payını (8/41), ve uyuyorlar öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97). (işte) o şahıslar, acıyacaktır onlara öz-otorite! şüphesiz, öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

72- söz verdi öz-otorite (erkek) inananlara, ve (hanım) inananlara bahçeleri, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, ve kaliteli yerleşkeler bolluk bahçeleri içinde; ve bir hoşnutluk (ise) öz-otoriteden, en büyüktür. (işte), budur o koca başarıya eriş!

73- ey havadisçi, gayret et (25/52) inkarcılara ve ikiyüzlülere karşı, ve katıla onların üzerine. ve (onların) barınma yerleri bataktır; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

74- yemin ediyorlar öz-otorite (adına), ki demediler! ama muhakkak dediler inkarcılık kelimesini (5/41), ve inkar ettiler teslimiyetlerinin peşinden, ve yeltendiler erişemediklerine. ve öç almadılar, sadece zengin kıldı onları diye öz-otorite ve gönderilmiş (kendi) lütfundan (10/58)! öyleyse eğer pardonlarsa, daha iyi olur onlar için. ama eğer yüz çevirirlerse, çilelendirecektir onları öz-otorite acıklı bir çileyle, yakın zaman ve sonraki zaman içinde. ve yoktur onlar için yerin içinde (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir yardımcı.

75- ve onlardan kimi (var ki) ahidledi öz-otoriteye: eğer verirse bize (kendi) lütfundan, mutlaka bağış yapacağız, ve mutlaka olacağız düzeltililerden (2/25)!

76- ama o vakit verdiğinde onlara (kendi) lütfundan, cimrilik ettiler onunla ve yüz çevirdiler, ve onlar surat çeviriciler (oldukları halde).

77- ve (o da) sonlandırdı onları ikiyüzlülükle kalplerinin içinde, ona rastgelecekleri güne kadar, çelişkiye düşürdüklerinden ötürü öz-otoriteye, ona söz verdiklerini, ve yalan söylüyor olduklarından ötürü.

78- bilmediler mi, şüphesiz öz-otorite biliyor (diye) sırlarını ve fısıldaşmalarını? ve şüphesiz, öz-otorite en bilicidir görünmezleri.

79- o kimseler ki yadırgıyorlar (o) ekstra uyanları inananlardan, bağışlar hakkında, ve bulamayan o kimseleri, sadece gayretlerini -ve dalga geçiyorlar onlarla. (aslında) dalga geçiyor öz-otorite onlarla; ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

80- bağışlanma dile onlar için, veya bağışlanma dileme onlar için; eğer bağışlanma dilesen (bile) onlar için, yetmiş defa, asla bağışlamayacaktır öz-otorite onlar için. bu çünkü şüphesiz onlar inkar ettiler öz-otoriteyi ve gönderilmişini (2/97); ve öz-otorite iletmecektir (böyle) kalleşler (2/26) halkını!

81- coştular (o) arda bırakılanlar, oturmalarıyla ardında öz-otoritenin gönderilmişinin, ve tiksindiler gayret etmekten mallarıyla ve canlarıyla öz-otoritenin yolunda (9/111). ve dediler: hareketlenmeyin (bu) sıcağın içinde (9/41)! de ki: batağın ateşi daha şiddetlidir sıcaklıkta; keşke kavırıyor olsalardı!

82- öyleyse (şimdi) gülsünler azca, ve (sonra) ağlasınlar çokça; bir karşılık (olarak) kazanıyor olduklarına.

83- ve eğer döndürürse seni öz-otorite onlardan bir zümreye doğru, ve izin isterlerse senden çıkış için, de ki: asla çıkmayacaksınız (siz) benimle birlikte, sonsuzca, ve asla --sağlı & sollu-- bitirleşmeyeceksiniz (9/111) benimle birlikte, düşmana karşı! çünkü şüphesiz siz hoşnut kaldınız oturmayla, ilk seferde; öyleyse (haydi) oturun, arda kalanlarla birlikte!

84- ve destekleme (sen) onlardan ölen (hiç) birinin üzerine, sonsuzca, ve ayakta durma (onun) kabri üzerine. şüphesiz onlar inkar ettiler öz-otoriteyi ve gönderilmişini (2/97), ve öldüler ve onlar kalleşler (2/26) iken.

85- ve şaşırtmasın seni (onların) malları ve doğurulmuşları. öz-otorite yalnızca diliyor çilelendirmeyi onları onunla yakın zaman içinde, ve zor çıkmasını canlarının, ve onlar inkarcılar (74/31) iken.

86- ve indirildiği zaman bir bölüm (9/64): inanın öz-otoriteye, ve gayret edin (8/72) gönderilmişiyile birlikte! (diye); izin istediler senden kapasite varlıları onlardan, ve dediler: bırak bizi, olalım oturucularla birlikte!

87- hoşnut kaldılar, olmalarıyla arda kalıcılarla birlikte; ve damgalandı kalplerinin üzerine, ve onlar (artık) kavramıyorlar.

- 88- fakat gönderilmiş ve inanmış o kimseler onunla birlikte, gayret ettiler (8/72) mallarıyla ve canlarıyla. ve o şahıslar, (işte) onlar içindir iyilikler; ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir.
- 89- sayıp hazırladı öz-otorite onlar için bahçeler, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. (işte), budur koca bir başarıya eriş!
- 90- ve geldi (bazı) özür belirticiler araplardan, izin verilsin diye onlar için. ve oturdu yalan söylemiş o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişine (48/11-13). sürtünecektir inkar etmiş (9/97) o kimselere, onlardan, acıklı bir çile!
- 91- yoktur zayıfların üzerine, ve hastaların üzerine, ve bulamayan o kimselerin üzerine harcayacakları -bir şey- (2/3 & 25) hiçbir sıkıntı, nasihat ettikleri zaman öz-otorite ve gönderilmiş (2/97) için. yoktur (tüm) güzellik edicilerin (39/23 & 34) üzerine hiçbir yol. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 92- ve (ne de) o kimselerin üzerine, ki sana geliverdikleri zaman onları yüklemen için, dedin: bulamıyorum sizi yükleyebileceğim (bir şeyi) onun üzerine! yüz çevirdiler ve gözleri yaşlarla taşarken, hüznüyle, bulamıyorlar diye harcayacakları -bir şey- (2/3 & 25)!
- 93- yol yalnızca senden izin isteyen o kimseler üzerinedir, ve onlar zenginler (oldukları halde). hoşnut kaldılar, olmalarıyla arda kalıcılarla birlikte; ve damgaladı öz-otorite kalplerinin üzerini, ama onlar bilmiyorlar.
- 94- özür belirtiyorlar size, (siz) döndüğünüz zaman onlara doğru! de ki: özür belirtmeyin; asla inanmayız sizin için! muhakkak havadis verdi bize öz-otorite (sizin) haberlerinizden. ve görecekler öz-otorite (sizin) çalışmalarınızı (41/40), ve gönderilmiş de. sonra çevirileceksiniz görünmezi ve tanıklananı bilene doğru, ve (o) havadis verecektir size çalışıyor olduklarınızı.
- 95- yemin edecekler öz-otorite (adına) sizin için, (siz) geri döndüğünüz zaman onlara doğru, surat çevirmeniz için onlardan. öyleyse surat çevirin onlardan; şüphesiz onlar bir pisliktirler. ve (onların) barınma yerleri bataktır; bir karşılık (olarak) kazanıyor olduklarına.
- 96- yemin ediyorlar sizin için, hoşnut olasınız diye onlardan. ve eğer (siz) hoşnut olsanız bile onlardan, şüphesiz öz-otorite hoşnut olmayacaktır (böyle) kalleşler (2/26) halkından!
- 97- araplar en şiddetlidir inkarcılıkta (2/26-27) ve ikiyüzlülükte, ve en yatkındırlar bilmemeye sınırlarını, öz-otoritenin (kendi) gönderilmiş üzerine indirdiğinin (39/23)! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.
- 98- ve araplardan kimi (var ki) edinip sayıyor harcadığını bir angarya, ve bekliyor sizin için çemberleri. onların üzerine (olacaktır) çirkinlik çemberi (4/47 & 6/65 & 44/10-16 & ...)! ve öz-otorite en iştiridir, en bilendir.

99- ve araplardan kimi (var ki) inanıyor öz-otoriteye ve son güne (2/62), ve edininip sayıyor harcadığını bir yakınlıklar (vesilesi) öz-otoritenin katında, ve destekleyişler (vesilesi) gönderilmiş (33/56). dikkat, şüphesiz o bir yakınlık (vesilesidir) onlar için. girdirecektir onları öz-otorite (kendi) acımasının içine. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

100- ve yarışıp öne geçmiş ilker (o) göç edicilerden ve yardımcılarından (8/72), ve onları izlemiş o kimseler, güzellik (39/23) ile; hoşnut oldu öz-otorite onlardan, ve hoşnut oldular ondan. ve sayıp hazırladı onlar için bahçeleri, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca. (işte), budur koca bir başarıya eriş!

101- ve çevrenizdeki kimselerden, (o) araplardan, ikiyüzlüler (vardır), ve ilin (28/57) grubundan ikiyüzlülük üzerine almış (kimseler); bilmezsin (sen) onları, ve biz biliyoruz onları. çilelendireceğiz onları iki defa, sonra çevirilecekler koca bir çileye doğru!

102- ve diğerleri, itiraf ettiler kusurlarını; karıştırdılar (onlar) düzeltili bir çalışmayı (2/25) ve diğeri çirkin olanla (9/37)! belki, öz-otorite pardonlayacaktır onların üzerine. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

103- al (onların) mallarından bir bağış (9/60), temizleyesin onları, ve arındırasın onları onunla. ve destekle onların üzerine; şüphesiz (senin) desteklemen bir huzurdur onlar için. ve öz-otorite en işiticidir, en bilendir.

104- bilmediler mi, şüphesiz öz-otorite, (işte) odur kabul edecek (olan) pardonlamayı (kendi) hizmetkarlarından, ve alacak (olan) bağışları (9/60)? ve şüphesiz öz-otorite, odur en pardonlayıcı, en acıyan.

105- ve de ki: (o halde) çalışın; ve görecektir öz-otorite çalışmalarınızı (2/25), ve gönderilmiş, ve inananlar da. ve (sonra) çevirileceksiniz görünmezi ve tanıklananı bilene doğru, ve (o) havadis verecektir size çalışıyor olduklarınızı.

106- ve diğerleri, bekletilmişlerdir öz-otoritenin emri için; ya çilelendirebilir onları, ya pardonlayabilir onların üzerine. ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

107- ama edinmiş o kimseler (başka) bir eğilim yapısı, darlık vermek ve inkar etmek (için), ve ayırmak (üzere) inananların arasını, ve gözetlemek (üzere) savaşmış o kimse için öz-otorite ve gönderilmişiyile, daha önce? ve mutlaka yemin ediyorlar: dilemedik (biz), sadece güzelliği! ama öz-otorite tanıklık eder ki, şüphesiz onlar mutlak yalancılardır!

108- öyleyse ayakta durma (sen) onun içinde, sonsuzca! (o) eğilim yapısı, sakınma (39/33) üzerine kurulmuş (olan) ilk günden (beri), daha gerçeklidir ayakta durmana onun içinde. onun içinde piyadeler (vardır) temizlenmeyi seviyor (olan); ve öz-otorite sever temizlenicileri (8/11)!

109- öyleyse kurmuş kimse mi (kendi) yapısını, sakınma üzere öz-otoriteden, ve bir hoşnutluk (48/29) daha iyidir, yoksa kurmuş kimse mi (kendi) yapısını, kenarı üzere göçecek bir uçurumun, ve uçacak onunla batağın ateşi içine? ve öz-otorite iletmeyecektir haksızlık ediciler (39/24) halkını!

110- son bulmayacaktır yapıları, o şey ki yapıladılar (13/33), bir şüphelik (olarak) kendi kalplerinin içinde, sadece ancak kesilip parçalanırsa kalpleri! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.

111- şüphesiz, öz-otorite satın aldı inananlardan canlarını ve mallarını, mutlaka onlar için (olmak üzere) o bahçe! bitirleşiyorlar (onlar) öz-otoritenin yolunda; ve --sol tarafta-- bitiriyorlar, ve --sağ tarafta-- bitiriliyorlar! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada sağlı & sollu yerleşecek tüm o benzeşmeli kelimeler birimlerine karşı ivedilikle uygulanacak olan o çift taraflı eleme, ve böylelikle bunlarda birçok defalar tabloların altına düşürme & düşürülme (2/106) çalışmalarına dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) bir sözdür (bu) onun üzerine, gerçek olarak, tevratta (hoşea 12/11 = tesniye 2/25) ve incilde (markos 4/11-13 = matta 13/41-43) ve kuranda (neml 27/93 = fetih 48/16)! (ve ayrıca lütfen, -tümüyle- bkz. musa & isa & davud & muhammed peygamberlerin sözleri) ve kim daha yerine getirici (olabilirdi) kendi sözünü öz-otoriteden? öyleyse müjdeleşin (bu) alışverişinizle, o şey ki (burada) alışveriş ettiniz onunla! ve (işte), budur o koca başarıya eriş!

112- pardonlayıcılar, hizmet ediciler, övücüler, geziciler, kıvrılanlar, eğilenler (48/29), emrediciler tanınmış pratiği (28/70 & 7/196 & ...), ve caydırıcılar yabancılanmış pratikten (16/51 & 18/102 & ...), ve koruyanlar öz-otoritenin sınırlarını; öyleyse müjdele inananları (74/31)!

113- olacak (şey) değildir havadisçi ve inanmış o kimseler için, (onların) bağışlanma dilemeleri ortak koşucular (42/21) için, olsalar bile (onlar) yakınlık varlıları, onlar için tam açığa çıkmasının peşinden: şüphesiz onlar korlu alevin arkadaşlarıdır! (diye).

114- ve değil idi ibrahimin bağışlanma dilemesi babası için, sadece bir sözden (ötürü) onu söz vermiş (olduğu) ona doğru. ama o vakit açığa çıktığında onun için: şüphesiz o bir düşmandır öz-otorite için! (diye), hemen öte gitti ondan. şüphesiz, ibrahim mutlak pek duyarlıydı, pek ılımlıydı.

115- ve olmuş değildir öz-otorite saptıracak bir halkı, onları iletmişinin peşinden, açık edinceye kadar onlar için neden sakınacaklarını (28/70 X 21/29) (42/10 X 3/80) (39/44 X 21/28)! şüphesiz, öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

116- şüphesiz öz-otorite, onun içindir yönetimi göklerin ve yerin. hayatlandırır, ve öldürür. ve yoktur sizin için öz-otoriteden başka (ne) bir rehber (7/196 X 18/102), ve (ne de) bir yardımcı.

117- muhakkak pardonladı öz-otorite havadisçinin üzerine, ve (o) göç edicilerin ve yardımcılarını; o kimseler ki izlediler onu zorluk saati içinde, neredeyse tam kaymasının peşinden onlardan bir bölüğün kalplerinin. sonra pardonladı onların üzerine; şüphesiz o onlar için en şefkatlidir, en acıyandır.

118- ve (o) üçlü üzerine, o kimseler ki arda bırakıldılar! nihayet daraldığı zaman onların üzerine yer, (tüm) genişliğine rağmen, ve daraldığında onların üzerine (kendi) canları, ve sanıp anladıklarında: yoktur bir merkez öz-otoriteden, sadece ona doğru!

(bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada öncelikle --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- elenip tablo altına gönderilmiş olan (2/106) bazı üçlü (:üç elemandan oluşmuş) birimlerin, daha sonra bunlarda yer değiştirme prensibinin (16/101) kullanılmasının ardından, tekrar tabloya yenilenmiş birimler olarak geri dönebilmeleri işlemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bkz. 18/54 = 9/118) sonra pardonladı onların üzerine, (onların) pardonlamaları için! şüphesiz öz-otorite, odur en pardonlayıcı, en acıyan.

119- ey inanmış o kimseler, sakının öz-otoriteden, ve olun doğrularla (2/177) birlikte.

120- olacak (şey) değildir ilin (28/57) grubu için, ve onların çevresindeki kimseler için, (o) araplardan (9/99), (onların) arda kalmaları öz-otoritenin gönderilmişinden (2/97), ve rağbet etmeleri (kendi) canlarına onun canından (ziyade). bu çünkü şüphesiz onlar, sürtünmez ki onlara bir susuzluk, ve (ne de) bir yorgunluk, ve (ne de) bir açlık öz-otoritenin yolunda (9/111); ve --sol tarafta-- bölgelemezler ki (onlar) bir bölgeyi inkarcıları öfkeli edirecek (olan), ve --sağ tarafta-- kuşatmazlar ki (onlar) düşmandan bir kuşatmayı, sadece yazılır onlar için onunla bir düzeltili çalışma (olarak)! şüphesiz, öz-otorite heba etmeyecektir güzellik edicilerin (39/23 & 34) ücretini.

121- ve harcamazlar ki (onlar) bir harcamayı (2/3 & 25), küçük veya büyük, ve kesip açmazlar ki (onlar) bir “vadiyi” (13/17), sadece yazılır onlar için, öz-otoritenin onları karşılıklılandırması için, çalışıyor olduklarının (2/25) en güzeliyle!

122- ve olmuş değildir inananlar hareketlenecek, hepten! olmalı değil mi, her bölükten bir ekip, onlardan, bir zümre ki yoğunlaşacak ergi (48/28) içinde, ve uyaracak (kendi) halklarını, (onlar) döndükleri zaman onlara doğru; ta ki onlar kaçsınlar.

123- ey inanmış o kimseler, o halde bitirleşin (9/111) sizi sarıveren o kimselerle, inkarcılardan, ve bulsunlar (onlar) sizin içinizde bir katılık! ve bilin ki, şüphesiz öz-otorite sakınanlarla (39/23 & 33) birlikte dir.

124- ve bir bölüm (bkz. öz-okunuş, oradaki herbir ikişerli, benzeşmeli kelimeler bölümleri 2/25-26) indirildiği zaman, onlardan kimi (var ki) diyor: hanginiz (var ki) arttırdı onu bu (bölüm) inançta? ve ama inanmış o kimseler, arttırdı onları inançta (74/31), ve onlar müjdeleşmektedirler.

125- ve ama kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31) o kimseler, arttırdı onları pisliklerinin üzerine pislikte, ve öldüler ve onlar inkarcılar (iken).

126- ve görmüyorlar mı, şüphesiz onlar deneniyorlar her yılın içinde bir defa, veya iki defa; sonra (yine de) pardonlamıyorlar, ve onlar anış almıyorlar (74/31)?

127- ve bir bölüm (9/124) indirildiği zaman, gözledi onların bazısı bazısına doğru: görüyor mu sizi hiç biri? sonra çevrilip gittiler. çevirip götürdü öz-otorite (onların) kalplerini, çünkü şüphesiz onlar kavramayacak bir halktır!

BÖLÜM 10

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, r. bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir o yazıtın (39/23), pek buyurgan!

2- ahali için şaşırtıcı mı oldu, esinlememiz bir adama doğru onlardan: uyar ahaliyi, ve müjdele inanmış o kimseleri: şüphesiz, onlar için bir doğruluk basamağı (vardır), yetkelerinin katında! (diye)? dedi inkarcılar: şüphesiz bu, açık bir sihirbazdır!

3- şüphesiz, (sizin) yetkeniz öz-otoritedir, o kimse ki yarattı gökleri ve yeri altı gün içinde, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine. evirip çeviriyor (o), emri. yoktur hiçbir aracı, sadece (onun) izninin peşinden (53/26). işte, budur öz-otorite, (sizin) yetkeniz; öyleyse hizmet edin ona (53/62)! o halde (hala) anış almayacak mısınız (39/23)?

4- ona doğrudur dönüş yeriniz, topluca; sözüdür (bu) öz-otoritenin, bir gerçek (olarak). şüphesiz o başlatıyor yaratışı, sonra yineliyor onu. mutlaka karşılıklılandıracaktır inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri, adaletle! ama inkar etmiş (2/26) o kimseler; onlar için kaynardan bir içecek (vardır), ve acıklı bir çile, inkar ediyor olduklarından ötürü.

5- odur o kimse ki kıldı güneşi bir ışıltı (kaynağı) ve ayı bir ışık, ve ölçtü ona iniş yerleri. bilmeniz içindir (bu), senelerin sayısını ve hesabı. yaratmadı öz-otorite bunu, sadece bir gerçek olarak. (böylece) ayırd ediyor işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), bilen bir halk için (75/17-19)!

6- şüphesiz, gecenin ve gündüzün çelişmesinde, ve öz-otoritenin yarattıklarında göklerin ve yerin içinde, mutlak işaretler (:ikişerli & eşlemeli düzenlemeler, yapılar, organlar vs. dahi) vardır, sakınacak bir halk için!

7- şüphesiz, ümit etmeyen o kimseler bize rastgelmeyi (10/15), ve hoşnut olmuşlar yakın hayatla ve yatışmışlar onunla, ve o kimseler ki onlar işaretlerimizden (6/4 & 26/5) habersizler (olmuşlar);

8- (işte) o şahıslar, (onların) barınma yerleri ateştir, kazanıyor olduklarından ötürü.

9- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; iletmektedir onları yetkeleri, inançlarıyla; altlarından nehirler akmaktadır, armağancıl bahçelerinin içinde!

10- (onların) çağıruları, onun içinde: saygılanansın sen, öz-otoritemiz! ve (onların) kutlamaları, onun içinde: selam! ve sonu (onların) çağırılarının: övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi! (olacaktır).

11- ve eğer acele ettirse öz-otorite ahali için kötülüğü, onların acele istemesi (gibi) iyiliği, mutlaka (hemen) kılınıp bitirilirdi onlara doğru, belirlenmiş süreleri. ama bırakırız ümit etmeyen o kimseleri bize rastgelmeyi (10/15) taşkınlıkları (7/185-186) içinde, bocalıyorlar (olarak).

12- ve dokunduğu zaman insana bir darlık, çağırdı bizi yanı üzere (yatmış) iken, veya oturmuş iken, veya ayakta dolaşmış iken; ama o vakit kaldırdığımızda ondan darlığını, geçip gitti, sanki bizi (hiç) çağırmamış gibi o darlığa doğru, ona dokunmuş (olan). böylece süslendi (o) aşırılık edicilere (20/127) çalışıyor oldukları (9/37 & 41/40)!

13- ve muhakkak yıktık nesilleri sizden önceki, o vakit haksızlık ettiklerinde. ve geldi onlara gönderilmişleri açık belgelerle, ama olmadılar inanacak. böylece karşılıklılandırırız cürümkarlar (7/40) halkını!

14- sonra kıldık sizi ardıllar yerin içinde, onların peşinden, gözlememiz için: nasıl çalışacaksınız (2/25 X 29/4)?

15- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dedi ümit etmeyen o kimseler bize rastgelmeyi: getir --üst bölgelerde-- bir okunuş, bunun dışında, veya --alt bölgede-- değiştir onu!

(bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada tüm --aynı kökten türemiş-- benzeşmeli kelimelerin ilk etaptaki o kendi içlerinde seçilip ayırd edilmesi işlemlerinde (75/17-19), bunların öngörölmüş öncelikli yerlerinin bozulup bir miktar art niyetle kaydırılması (5/41); veya daha sonra, tablo altlarındaki elenmiş tüm --aynı kökten türemiş-- benzeşmeli kelimelerin ilk etaptaki o kendi içlerinde seçilip ayırd edilmesi işlemlerinde (75/17-19) (16/101), bunların öngörölmüş öncelikli yerlerinin bozulup bir miktar art niyetle tekrar değiştirilmesi (9/37) taleplerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.) de ki: olacak (şey) değildir benim için, onu değiştirmem (kendi) canımın direktifiyle! ancak izliyorum (ben), sadece bana doğru --bu konuda-- esinleneni (75/17-19)!

şüphesiz ben korkarım, eğer baş kaldırırsam yetkeme, koca bir günün çilesinden!

16- de ki: eğer öz-otorite isteseydi, aktarıp iletmezdim (ben) onu sizin üzerinize, ve idrak ettirmezdi (o) size onu. ve muhakkak kaldım sizin içinizde bir ömür, ondan önce. öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (21/10)?

17- öyleyse kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87), veya yalanlamış (onun) işaretlerini (6/4 & 26/5)? şüphesiz o ki, rahata ermeyecektir (bu) cürümkarlar!

18- ve hizmet ediyorlar, öz-otoriteden başka (12/40), onlara darlık veremeyecek olanlara, ve onlara fayda veremeyecek (5/75-76)! ve diyorlar: bu şahıslar aracılarımızdır bizim, öz-otoritenin katında! de ki: havadis mi veriyorsunuz (siz) öz-otoriteye, (onun) bilmediğini göklerin içinde ve yerin içinde? saygılanandır o, ve yücedir onların ortak koşmalarından (21/28)!

19- ve değil idi ahali, sadece tek bir kitle; ama çelişkiye düştüler. ve eğer olmasaydı bir kelime yarışıp geçmiş (olan) yetkenden, mutlaka (hemen) kılınp bitirilirdi onların arasında, onun içinde çelişkiye düştükleri (şeylerde).

20- ve diyorlar: değil miydi indirilmeli onun üzerine bir işaret yetkesinden? de ki: görünmez (81/24-27) yalnızca öz-otorite içindir! öyleyse gözleyin (6/158); şüphesiz ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim!

21- ama tattırdığımız zaman ahaliye bir acıma, onlara dokunan bir darlığın peşinden, o zaman onlar içindir (çarpık) düzen kurma işaretlerimiz (6/4 & 26/5) içinde? de ki: öz-otorite daha hızlıdır (düzgün) düzen kurmada (6/115)! şüphesiz, gönderilmişlerimiz yazıyorlar sizin (çarpık) düzen kurduklarınızı (13/33).

22- odur o kimse ki gezdiriyor sizi karanın ve denizin içinde. nihayet (hazır) olduğunuz zaman geminin içinde, ve yüzdürüp götürüyorlar (iken) onları kaliteli bir rüzgarla, ve coştuklarında onunla, geldi ona esip savurucu bir rüzgar, ve geldi onlara dalgalar her oluş yerinden; ve (artık) sanıp anladıklarında, şüphesiz onlar (tamamen) kuşatıldılar onlarla! (diye), çağırdılar (hemen) öz-otoriteyi, has kılıncılar (olarak) onun için ergiyi (39/2-3): eğer kurtarırsan bizi bundan, mutlaka olacağız şükredicilerden!

23- ama o vakit kurtardığında onları, o zaman onlar (yine) bencilleşiyorlardı yerin içinde, hakkın dışındakiyle (45/6-7)! ey ahali, bencilliğiniz yalnızca (kendi) canlarınız üzerinedir; (sadece) geçimlidir (bu) yakın hayatın. sonra bize doğru (olacaktır) dönüş yeriniz, ve havadis vereceğiz size çalışıyor (23/63 & 41/40) olduklarınızla!

24- (bu) yakın hayatın örneği, yalnızca bir su gibidir; ki indirdik onu gökten, ve (sonra) karıştı onunla yerin bitkileri, yediğinden ahalinin ve davarların; nihayet alıp takındığı zaman yer yaldızlıklarını ve süslendiğinde, ve sandığı (zaman) onun grubu, (artık) şüphesiz onlar ölçücülerdir onun üzerine! (diye), geliverdi ona emrimiz geceleyin veya gündüzleyin, ve kıldık onu (hepten) biçilmiş, sanki (hiç) zenginlemedi gibi dün! (işte), böylece ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), düşünecek bir halk için (75/17-19)!

25- ve öz-otorite çağırıyor selam diyarına doğru (5/16); ve iletiyor, kim isterse, ayakta duran bir yordama (4/175) doğru!

26- güzellik etmiş (39/23 & 34) o kimseler için en güzeli, ve artanı (var olacaktır). ve kaplamayacaktır (onların) yüzlerini (ne) bir karalık, ve (ne de) bir horluk. o şahıslar bahçenin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler!

27- ve kazanmış o kimseler çirkinlikleri (9/37 & 41/40), bir çirkinliğin karşılığı onun benzeriyedir. öyleyse kaplayacaktır onları bir horluk; yoktur onlar için öz-otoriteden hiçbir korutucu! sanki kesinlikle bürünmüş gibidir onların yüzleri geceden bir kesik parçayla, kararmış (olarak). o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler!

28- ve (o) gün, devşirdiğimizde onları, topluca; sonra diyeceğiz ortak koşmuş (18/26) o kimseler için: olduğunuz yerde (kalın), siz ve ortaklarınız! ve açıp böldük (şimdi) onların arasını. ve dedi ortakları: (siz) değil idiniz bizim için hizmet ediyorlar!

29- ve yeter öz-otorite bir tanık (olarak) bizim aramızda ve sizin aranızda. (biz) kesinlikle sizin (bize olan) hizmetkarlığınızdan (3/79) mutlak habersizler idik!

30- (işte), orada test eder her can, yapıp ettiğini. ve (artık) çevirildiler öz-otoriteye doğru, gerçek rehbercileri (7/196). ve saptı (şimdi) onlardan uyduruyor oldukları (18/102)!

31- de ki: kim besliyor (2/25) sizi gökten ve yerden? veya kim yönetiyor işitme ve görme (organlarını)? ve kim çıkarıyor hayatlıyı ölüden, ve çıkarıyor ölüyü hayatlıdan (30/19)? ve kim evirip çeviriyor (o) emri (42/52)? ve diyecekler: öz-otorite! ve de ki: öyleyse (hala) sakınmayacak mısınız (39/33)?

32- işte, budur öz-otorite, gerçek yetkeniz! öyleyse nedir o (gelen) gerçeğin (45/6) peşinden, sadece sapkınlık (45/6-7)! öyleyse nasıl (oluyor da) evirilip gidiyorsunuz?

33- böylece gerçekleşti yetkenin kelimeleri (14/24-25) kalleşlik etmiş o kimselerin aleyhine; şüphesiz onlar inanmayacaklar (2/25-26)!

34- de ki: var mıdır ortaklarınızdan, başlatacak (bir) kimse yaratışı, sonra yineleyecek onu? de ki: öz-otorite başlatıyor yaratışı, sonra yineliyor onu (30/27)! öyleyse nasıl (oluyor da) dönekleniyorsunuz?

35- de ki: var mıdır ortaklarınızdan, iletecek (bir) kimse gerçeğe doğru? de ki: öz-otorite iletiyor gerçeğe (35/31) doğru! öyleyse ileten kimse mi gerçeğe doğru daha gerçeklidir --tek rehber olarak-- izlenilmeye (7/3), yoksa iletemeyen kimse mi, sadece ancak iletilirse (18/102)? öyleyse nedir sizin için, nasıl buyruk veriyorsunuz?

36- ve izlemiyor onların çoğu, sadece sanıyı. şüphesiz, sanı zengin kılamaz gerçekten (yana), hiçbir istemle. şüphesiz, öz-otorite en bilendir (onların) yaptıklarını.

37- ve olmuş değildir bu okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23)

uydurulacak (bir şey) öz-otoriteden başkası (tarafından). ve fakat doğrulamasıdır (o) ellerinin arasında (olan) o şeyin (işaya 28/9-12) (incil-yhn. 6/44-45 = mtt. 7/24-27) (kuran 27/93 = 31/27), ve ayırd edilmesidir (o) yazıtın (39/23)! yoktur şüphe onun içinde, kalabalıkların yetkesindedir.

38- yoksa diyorlar mı: (kendisi) uydurdu onu? de ki: öyleyse getirin bir bölüm (bkz. öz-okunuş, ve oradaki 10. bölüm vb.) onun benzeri (olacak), ve çağırın uyabildiğiniz (her) kimseyi öz-otoriteden başka, eğer doğrular idiyeniz.

- 39- hayır, yalanladılar (onlar) kuşatamadıklarını onun bilgisini (4/166), ve onlara --burada-- henüz gelivermemiş (olanı) onun --en doğru-- yorumu (81/19-20 & 85/21-22)! böylece yalanladı onlardan önceki o kimseler de. öyleyse gözle, nasıl oldu (o) haksızlık edicilerin sonu!
- 40- ve onlardan kimi (var ki) inanıyor ona, ve onlardan kimi (var ki) inanmıyor ona. ve yetken en bilicidir (o) bozguncuları (2/27)!
- 41- ve eğer yalanlarılarsa seni, de ki: benim içindir (benim) çalışmam (2/25), ve sizin içindir (sizin) çalışmanız (23/63)! siz ötesiniz (benim) çalıştığım, ve ben öteyim (sizin) çalıştıklarınızdan.
- 42- ve onlardan kimi (var ki) işitiyorlar sana doğru; ama sen mi işittireceksin (o) sağirlara, eğer (onlar) --tabloda, sol taraf için-- akletmiyor idiysele?
- 43- ve onlardan kimi (var ki) gözlüyor sana doğru; ama sen mi iletceksin (o) körleri, eğer (onlar) --tabloda, sağ taraf için-- görmüyor idiysele?
- 44- şüphesiz, öz-otorite haksızlık etmez ahaliye, hiçbir istemle. ve fakat ahali (kendi) canlarına haksızlık ediyorlar.
- 45- ve (o) gün, devşirdiğinde onları, sanki kalmamışlar gibi, sadece gündüzden bir saat (kadar), birbirlerini tanıyacaklar aralarında. muhakkak kaybetti (şimdi) yalanlamış o kimseler öz-otoriteye rastgelmeyi (10/15), ve olmamışlar iletilenler (39/23)!
- 46- ve eğer gösterirsek sana onlara söz verdiğimiz o şeyin bazısını (4/47 & 44/10-16 & ...), veya vefat ettirirsek seni, bize doğrudur (onların) dönüş yerleri. sonra, öz-otorite tanıktır (onların) yaptıkları üzerine.
- 47- ve her kitle için bir gönderilmiş (vardır). ve geldiği zaman (onların) gönderilmişleri, kılınıp bitirilir onların arasında, adaletle. ve onlar haksızlık edilmezler.
- 48- ve diyorlar: ne zamanmış bu söz, eğer doğrular idiysele?
- 49- de ki: yönetemem (ben) kendi canım için dahi (ne) bir darlıkla, ve (ne de) bir faydayla, sadece öz-otorite ne isterse. her kitle için bir belirlenmiş süre (vardır); ve geldiği zaman belirlenmiş süreleri, artık sonralanmazlar bir saat (bile), ve öncelenmezler.
- 50- de ki: gördünüz mü, eğer geliverirse size onun çilesi (52/45-47) gece vakti, veya gündüz vakti, ne için acele ediyor ondan (bu) cürümkarlar (7/40)?
- 51- sonra mı, düştüğü zamandan, inandınız ona? şimdi mi? ve muhakkak onun için acele ediyor idiniz!
- 52- sonra denildi haksızlık etmiş (39/23-24) o kimseler için: tadın (şimdi) sürekli çileyi! karşılıklılandırılacak mıydınız (siz), sadece (ancak) kazanıyor olduklarımızla?
- 53- ve havadis diliyorlar senden: gerçek midir o? de ki: elbette, ve yetkem (için); şüphesiz o mutlak bir gerçektir (35/31); ve değilsiniz siz aciz bırakabilecekler (34/5)!

54- ve eğer şüphesiz, haksızlık etmiş (31/13 ~ 39/24) her can için (olsaydı) yerin içinde ne (varsa), mutlaka fidyeleri onunla. ve sırladılar pişmanlığı, gördükleri o vakit çileyi! ve kılınp bitirildi (şimdi) onların arasında, adaletle! ve onlar haksızlık edilmezler.

55- dikkat, şüphesiz öz-otorite içindir göklerin ve yerin içindekiler. dikkat, şüphesiz öz-otoritenin (verdiği) sözü gerçektir (9/111 ~ 2/268); ve fakat onların çoğu bilmiyorlar.

56- o hayatlandırır, ve öldürür. ve ona doğru döndürülüyorsunuz (56/83-93).

57- ey ahali, muhakkak geldi size --burada-- bir öğüt yetkenizden, ve bir şifa göğüslerin içindekine, ve bir ileti (39/23) ve bir acıma inananlar için!

58- de ki: öyleyse öz-otoritenin (bu) lütfuyla ve acımasıyla, işte bununla coşsunlar! o daha iyidir (onların) topladıklarından (18/46).

59- de ki: gördünüz mü öz-otoritenin indirdiğini sizin için (o) besinden (2/25), ve kıldınız (siz) ondan --sol taraf için-- yasak, veya --sağ taraf için-- yasal (bazı ek birimler)? de ki: öz-otorite mi izin verdi sizin için, yoksa öz-otorite üzerine uyduruyor musunuz (13/33)?

60- ve nedir sanısı, uyduran o kimselerin öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87)

kalkış günü (hakkında)? şüphesiz, öz-otorite mutlak bir lütuf (10/58) sahibidir ahali üzerine, ve fakat onların çoğu şükretmiyorlar.

61- ve olmazsın ki bir iş içinde, ve aktarıp bellemezsin ki ondan, (o) okunuştan (36/69), (bir şey), ve çalışmazsınız ki bir çalışmadan, sadece oluruz (biz) sizin üzerinize tanıklar, (siz) daldığımız zaman onun içine. ve kaçamaz (senin) yetkenden zerre ağırlığınca (bir şey) yerin içinde, ve göğün içinde. ve yoktur ki bundan daha küçüğü, ve (ne de) daha büyüğü, sadece açık bir yazıtın içindedir.

62- dikkat, şüphesiz öz-otoritenin rehberleri (7/196); yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.

63- inanmış o kimselerdir (onlar), ve sakınıyor (39/23 & 33) olmuşlar.

64- onlar içindir müjde yakın hayat içinde, ve sonraki zaman içinde. yoktur değiştirme öz-otoritenin kelimeleri (5/41 X 6/115) için. (işte), budur o koca başarıya eriş!

65- öyleyse hüzünlendirmesin seni (onların) deyişleri. şüphesiz, üstünlük öz-otorite içindir, toptan. o en işiticidir, en bilendir.

66- dikkat, şüphesiz öz-otorite içindir göklerin içindeki kimseler, ve yerin içindeki kimseler. ve izlemiyor (aslında) --rehberler olarak-- çağırın o kimseler öz-otoriteden başkasını, (arzuladıkları) ortakları (7/3 X 18/102). izliyor değiller (onlar), sadece sanıyı. ve değildir onlar, sadece saçmalıyor (olanlar).

67- odur o kimse ki kıldı sizin için geceyi, dinlenesiniz diye onun içinde, ve gündüzü bir gördürücü (olarak). şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, işiten bir halk için!

68- dediler: edindi öz-otorite bir doğurulmuş! saygılanandır o; (ve) o en zengindir! onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. yoktur sizin katınızda hiçbir ispat bunun hakkında. öyleyse diyor musunuz (siz) öz-otorite üzerine bilmediklerinizi (incil-mrk. 12/29)?

69- de ki: şüphesiz, uyduran o kimseler öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87), rahata eremeyeceklerdir!

70- (sadece) bir geçimlik yakın zamanın içinde. sonra bize doğrudur (onların) dönüş yerleri, sonra tattıracağız onlara (o) şiddetli çileyi, inkar ediyor (2/26-27) olduklarından ötürü.

71- ve aktarıp ilet onların üzerine nuhun havadisini. bir zaman dedi (kendi) halkı için: ey halkım, eğer büyür olduysa sizin üzerinize (benim) kalkışım, ve anış

vermem öz-otoritenin işaretleriyle (6/4 & 26/5), öyleyse öz-otoriteye dayandım (ben)! o halde toplayın emrinizi ve ortaklarınızı, sonra olmasın emriniz sizin üzerinize bir tasa, sonra kılıp bitirin bana doğru, ve gözletmeyin beni!

72- ve eğer yüz çevirirseniz, sormadım size hiçbir ücret. değildir (benim) ücretim, sadece öz-otoritenin üzerine. ve emredildim (ben), olayım diye (o) teslim olmuşlardan (3/84-85)!

73- ama yalanladılar onu. ve kurtardık onu ve onunla birlikteki kimseleri, geminin içinde, ve kıldık onları ardılar. ve boğduk yalanlamış o kimseleri işaretlerimizi (6/4 & 26/5)! öyleyse gözle, nasıl oldu (o) uyarılanların sonu!

74- sonra uyandırdık, onun peşinden, gönderilmişler (kendi) halklarına doğru. ve geldiler onlara açık belgelerle. ama olmadılar (onlar) inanacak yalanladıklarına onunla daha önceden. böylece damgalarız (biz) kalpleri üzerine (o) düşmanlık edicilerin (41/28)!

75- sonra uyandırdık, onların peşinden, musayı ve harunu, firavuna ve konseyine doğru, işaretlerimizle (6/4 & 26/5). ama büyüklendiler, ve oldular bir cürümkarlar halkı.

76- ve o vakit geldiğinde onlara (o) gerçek (bizim) katımızdan, dediler: şüphesiz bu, açık bir sihirdir!

77- dedi musa: diyor musunuz (siz) gerçek için, o vakit size geldiğinde, bir sihir midir bu? ve rahata eremez sihirbazlar!

78- dediler: geldin mi (sen) bize, çevirmen için bizi bulduğumuzdan onun üzerinde babalarımızı, ve olsun (diye) sizin ikiniz için büyüklük yerin içinde? ve değiliz biz sizin ikiniz için inanacaklar!

79- ve dedi firavun: getirin bana her sihirbazı, pek bilen!

80- ve o vakit geldiğinde sihirbazlar, dedi onlar için musa: atın, sizin atıcılar (olduğunuzu)!

81- ve o vakit attıklarında, dedi musa: (sizin) geldiğiniz onunla, (ancak) bir sihirdir! şüphesiz, öz-otorite sahteleyecektir onu. şüphesiz, öz-otorite düzeltmez bozguncuların çalışmasını!

82- ve gerçekleyecektir öz-otorite gerçeği (kendi) kelimeleriyle (8/7), ve eğer tiksinsen (bile) cürümkarlar!

83- ama inanmadı musaya, sadece bir soy (kendi) halkından, bir korku üzere firavundan ve konseylerinden, deneyebilir onları diye. ve şüphesiz, firavun mutlak bir yücelenici (idi) yerin içinde; ve şüphesiz o mutlak aşırı gidicilerden (idi).

84- ve dedi musa: ey halkım, eğer inanmış idiyeniz öz-otoriteye, öyleyse ona dayanın, eğer teslim olmuşlar idiyeniz.

85- ve dediler: öz-otoriteye dayandık! yetkemiz, kılma bizi bir deneme (konusu) haksızlık ediciler halkı için!

86- ve kurtar bizi, acımanla, inkarcılar halkından!

87- ve esinledik musaya ve kardeşine doğru: yerleşikleyin halkınız için mısırdaki evler! ve kılın evlerinizi önyönlü, ve ayakta tutun destekleyişi. ve müjdele inananları!

88- ve dedi musa: yetkemiz, şüphesiz sen verdin firavuna ve konseyine süsler ve mallar yakın hayat içinde. yetkemiz, saptırmaları için (mi) senin yolundan? yetkemiz, mahvet (onların) mallarının üzerine, ve şiddetle kalplerinin üzerine; ki (onlar) inanmayacaklar görmelerine kadar (o) acıklı çileyi!

89- dedi: muhakkak yanıt verildi çağırınıza! öyleyse dosdoğru gidin, ve izlemeyin yolunu bilmeyen o kimselerin!

90- ve geçirdik israil oğullarını denizden. ve izini sürdü onların firavun ve orduları, bencillikle ve düşmanlıkla. nihayet onu yakaladığı zaman (o) boğulma, dedi: inandım, şüphesiz o ki, yoktur (başka) otorite, sadece israil oğullarının ona inandığı o kimse! ve ben de teslim olmuşlardırım!

91- şimdi (öyle) mi? ve muhakkak baş kaldırdın daha önce, ve oldun bozgunculardan!

92- öyleyse bugün kurtaracağız seni bedenle, olman için ardındaki kimselere bir işaret! ve şüphesiz, ahaliden çoğu --bizim bu-- işaretlerimizden (6/4 & 26/5) mutlak habersizlerdir.

93- ve muhakkak yerleşikledik israil oğullarını doğruluk yerleşiklemesiyle, ve besledik onları kalitelilerden. ve çelişkiye düşmediler, onlara gelinceye kadar (o) bilgi (4/166)! şüphesiz, yetken kılıp bitirecektir onların arasında, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları (şeylerde).

94- ve eğer bir tereddüt içinde olduysan sana doğru indirdiğimizden (39/23), öyleyse sor okuyan o kimselere yazıtı, senden önce (6/20). muhakkak geldi sana --burada-- (o) gerçek (35/31) yetkenden, öyleyse sakın olma kuşku duyanlardan!

95- ve sakın olma yalanlamış o kimselerden öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), yoksa olursun kaybedenlerden.

96- şüphesiz, gerçekleşmiş o kimseler onların aleyhine yetkenin kelimesi (14/24-25), inanmayacaklar (2/25-27).

97- ve eğer gelseydi (bile) onlara her işaret (6/4 & 26/5), görmelerine kadar acıklı çileyi (34/51-54)!

- 98- değil miydi olmalı bir şehir inanmış, ve fayda vermiş ona inancı; sadece yunusun halkı. ve o vakit inandıklarında, kaldırdık onlardan aşağılatıcı çileyi, yakın hayatın içinde, ve geçimlendirdik onları, bir süreye doğru.
- 99- ve eğer yetken isteseydi, mutlaka inanırdı yerin içindeki kimseler, onların hepsi, topluca. öyleyse sen mi tiksintileyeceksin ahaliyi, (onlar) oluncaya kadar inananlar?
- 100- ve olacak (şey) değildir bir can için inanması, sadece öz-otoritenin izniyle. ve kılar (o) pisliği akletmeyen (2/171) o kimselerin üzerine!
- 101- de ki: gözleyin, ne var göklerin ve yerin içinde (12/105)? ama zengin kılmayacak işaretler (6/4) ve uyarılar (74/36) inanmayacak bir halkı!
- 102- yoksa gözlüyorlar mı (onlar), sadece bir benzerini (o) günlerinin geçmiş o kimselerin, onlardan önce (29/40)? de ki: öyleyse gözleyin; şüphesiz ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim.
- 103- sonra kurtarız (biz) gönderilmişlerimizi, ve inanmış o kimseleri. böylece, bir gerçektir bizim üzerimize, kurtarmamız inananları.
- 104- de ki: ey ahali, eğer bir tereddüt içinde olduysanız (benim) ergimden (3/84 ~ 48/28), (bilin ki), hizmet etmem (ben) hizmet ettiğiniz o kimselere (sizin), öz-otoriteden başka (3/79 & 9/31). ve fakat hizmet ederim öz-otoriteye (12/40), o kimse ki sizi vefat ettirecek (olan). ve emredildim (ben), olayım diye (o) inananlardan (74/31)!
- 105- ve: doğrult yüzünü (o) ergi (3/84 ~ 48/28) için, bir birleyici (olarak); ve sakın olma (o) ortak koşuculardan (42/21 ~ 13/33)!
- 106- ve: çağırma öz-otoriteden başka (23/117), sana fayda veremeyecek olanları, ve sana darlık veremeyecek (5/75-76)! ama eğer yaparsan, öyleyse şüphesiz sen de, o zaman, haksızlık edicilerdensin!
- 107- ve eğer dokundurursa sana öz-otorite bir darlık, artık yoktur kaldırıcı onun için, sadece o. ve eğer dilerse sana bir iyilik, artık yoktur çevirici onun lütfü için. sürtündürür onu, kime isterse, (kendi) hizmetkarlarından. ve o en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 108- de ki: ey ahali, muhakkak geldi size --burada-- gerçek (35/31) yetkenizden! öyleyse (artık) kim iletilirse (39/23), yalnızca iletilir (kendi) canı için; ve kim saparsa (39/23), yalnızca sapar onun aleyhine. ve değilim ben sizin üzerinize bir dayanak.
- 109- ve izle sana doğru esinleneni (43/43-44); ve kararlılık göster, buyruk verinceye kadar öz-otorite (6/57)! ve o buyruk verenlerin en iyisidir.

BÖLÜM 11

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, r. bir yazıttır (39/23), ki buyruklandı (onun) işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), sonra ayırd edildi (75/17-19) yanından en buyurgan, en haberdarın;

2- hizmet etmeyesiniz diye (başkasına), sadece öz-otoriteye (12/40)! şüphesiz ben sizin için, ondan, bir uyarıcıyım ve bir müjdeleyiciyim.

3- öyleyse bağışlanma dileyin yetkenizden; sonra pardonlayın ona doğru, (ki) geçimlendirişin sizi güzel bir geçimlikle, adı konulmuş bir süreye doğru. ve versin her lütuf sahibine (kendi) lütfundan (10/57-58)! ama eğer yüz çevirirseniz, şüphesiz ben korkarım sizin üzerinize, büyük bir günün çilesinden (44/10-16)!

4- öz-otoriteye doğrudur dönüş yeriniz (56/83-93); ve o her istem üzerinde ölçücüdür.

5- dikkat, şüphesiz onlar büküyorlar (kendi) göğüslerini, saklanmaları için ondan. dikkat, büründükleri vakit giysilerine, biliyor (o) sır sakladıklarını, ve ilan ettiklerini. şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.

6- ve yoktur hiçbir canlıdan yerin içinde, sadece öz-otorite üzerinedir (onun) besini. ve bilir (o) konaklayış yerini onun, ve geçişleyiş yerini onun. hepsi açık bir yazıtın içindedir.

7- ve odur o kimse ki yarattı gökleri ve yeri altı gün içinde, ve idi (iken) onun tahtı suyun üzerine (21/30). mutlaka test edecektir sizi, hanginiz en güzel (olacaksınız diye) çalışmada (2/25 & 17/84)! ama eğer dersin: şüphesiz siz uyandırılıcılarınsınız, ölümün peşinden (6/36); mutlaka diyecek inkar etmiş (74/31) o kimseler: değildir bu, sadece açık bir sihir!

8- ve eğer sonralarsak çileyi onlardan sayılmış bir kitleye doğru, mutlaka diyecekler: ne alıkoyuyor onu? dikkat, onlara geliverdiği gün (44/10-16), artık değildir evirilip giderilecek onlardan. ve çevreledi onları (şimdi), onunla alay ediyor oldukları (6/5)!

9- ve eğer tattırırsak insana bir acıma bizden, sonra çekip alırsak onu ondan, şüphesiz o mutlak pek karamsardır, pek inkarcıdır.

10- ve eğer tattırırsak ona armağanlar, darlığın peşinden ona dokunmuş (olan), mutlaka diyor: gitti çirkinlikler benden! ve (artık) şüphesiz o mutlak pek coşucudur, pek böbürlenendir.

11- sadece (müstesna) kararlılık göstermiş o kimseler, ve çalışmışlar düzelticilikler için (2/25). o şahıslar, onlar için bir bağışlanma, ve büyük bir ücret (var olacaktır)!

12- ve belki de sen, terk (mi) edicisin bazısını sana doğru esinlenenin (17/73-75), ve sıkışmış (olarak) onunla göğsün, diyorlar diye: değil miydi indirilmeli onun üzerine bir hazine, veya gelmeli onunla birlikte bir melek? sen yalnızca bir uyarıcısın (7/2); ve öz-otorite her istem üzerinde bir dayanaktır.

13- yoksa diyorlar mı: (kendisi) uydurdu onu? de ki: öyleyse getirin on bölüm (bkz. öz-okunuş, ve oradaki 11. bölüm vb.) onun benzeri (olacak), uydurulmuşlar (olarak); ve çağırın uyabildiğiniz (her) kimseyi öz-otoriteden başka, eğer doğrular idiyerseniz!

14- ama eğer yanıt vermezlerse sizin için; öyleyse bilin ki, o yalnızca indirilmiştir öz-otoritenin ilmiyle. ve yoktur (başka) otorite, sadece o (olduğunu bilerseniz) diye! öyleyse siz (artık) teslim olmuşlar mısınız (39/22)?

15- ve kim diliyor idiyse yakın hayatı ve (onun) süsünü, yerince öderiz onlara doğru çalışmalarını onun içinde. ve onlar onun içinde eksikliğe uğratılmazlar.

16- o şahıslar o kimseler ki, yoktur onlar için sonraki zaman içinde, sadece ateş! ve boşa çıktı ürettikleri onun içinde, ve sahtelendi çalışıyor oldukları (23/63 & 41/40).

17- öyleyse olan (o) kimse mi bir açık belge (6/157) üzerinde yetkesinden, ve aktarıp iletiyor (iken) onu bir tanık ondan, ve onun öncesinde musanın yazıtı (tevat-tsn.

18/18-19 = 32/1-4) -var iken- bir öncü ve bir acıma (olarak)? (işte) o şahıslar inanıyorlar ona (2/23-26). ama kim inkar ederse onu tayfalardan, öyleyse ateş sözlenmiş yeridir onun. öyleyse olma hiçbir kuşku içinde ondan. şüphesiz o bir gerçektir (35/31) yetkenden, ve fakat ahalinin çoğu inanmazlar.

18- o halde kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87)? o şahıslar sunulacaklar yetkelerinin önüne, ve diyecek tanıklar: bu şahıslar o kimseler ki yalan söylediler yetkelerinin üzerine! dikkat, öz-otoritenin laneti haksızlık edicilerin (39/23-24) üzerinedir!

19- o kimseler ki alıkoyuyorlar öz-otoritenin yolundan (16/69), ve arıyorlar onu çarpık (olarak); ve onlar sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) hakkında, onlar inkarcılardır.

20- o şahıslar olacak değiller (bizi) aciz bırakabilecekler yerin içinde (34/5). ve olmayacak onlar için öz-otoriteye karşı (hiç) rehberler (18/102); katlanacaktır onlar için çile! uyabiliyor olmadılar işitmeye, ve görüyor olmadılar.

21- o şahıslar o kimseler ki kaybettirdiler (kendi) canlarını; ve saptı (şimdi) onlardan uyduruyor oldukları (6/112)!

22- kuşku yok ki, şüphesiz onlar sonraki zaman içinde, onlar en kaybedenlerdir (18/102-105).

23- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, ve yönelip bağlanmışlar yetkelerine doğru; (işte) o şahıslar bahçenin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler.

24- (bu) iki bölüğün örneği: kör ve sağır (ile), gören ve işiten gibidir. (bunlar) hiç düzgüt olabilirler mi, örnekçe? öyleyse (hala) anış almayacak mısınız (39/23)?

- 25- ve muhakkak gönderdik nuhu (kendi) halkına doğru: şüphesiz ben sizin için açık bir uyarıcıyım;
- 26- hizmet etmeyeziniz diye (başkasına), sadece öz-otoriteye (12/40)! şüphesiz ben korkarım sizin üzerinize, acıklı bir günün çilesinden!
- 27- ama dedi (o) konsey, inkar etmiş o kimseler (kendi) halkından: görmüyoruz (biz) seni, sadece bizim benzerimiz (olan) bir birey olarak. ve görmüyoruz (biz) seni, izlemiş (olsun) seni, sadece o kimseler ki, onlar (bizim) en düşüklerimiz, sığ (olanlar) görüşte! ve görmüyoruz (biz) sizin için, bizim üzerimize hiçbir lütuftan. hayır, sanıyoruz sizi yalancılar (olarak)!
- 28- dedi: ey halkım, gördünüz mü, eğer (ben) bir açık belge üzerinde idiysem yetkemden, ve verdiyse bana (o) bir acıma (kendi) katından, ama körletildiyse (bu) sizin üzerinize; o halde (zorla mı) gereklilendireceğiz (şimdi biz) sizi ona, ve siz onun için tiksinciler (olduğunuz halde)?
- 29- ve ey halkım, sormuyorum size onun üzerine hiçbir mal. değildir (benim) ücretim, sadece öz-otoritenin üzerine. ve değilim ben kovacak inanmış o kimseleri; şüphesiz onlar rastgeleceklerdir yetkelerine! ve fakat şüphesiz ben görüyorum sizi cahillik ediyor (olan) bir halk (olarak)!
- 30- ve ey halkım, kim yardım edebilir bana öz-otoriteden, eğer kovarsam onları? öyleyse anış almayacak mısınız?
- 31- ve demiyorum (ben) sizin için: (benim) katımdadır öz-otoritenin hazineleri; ve bilmiyorum görünmezi. ve demiyorum: şüphesiz ben bir meleğim. ve demiyorum gözlerinizin küçümsediği o kimseler için: asla vermez onlara öz-otorite hiçbir iyilik; öz-otorite en bilicidir (onların) canlarının içindekini. şüphesiz ben de, o zaman, mutlak haksızlık edicilerden (olurum)!
- 32- dediler: ey nuh, muhakkak tartıştın bizimle, ve çoğalttın tartışmanı bizimle! öyleyse getir bize (o) söz verdiğini bize, eğer doğrulardan idiyen.
- 33- dedi: yalnızca öz-otorite getirebilir size onu, eğer isterse. ve değilsiniz siz aciz bırakabilecekler!
- 34- ve fayda veremez size nasihatım, eğer dilediysem (bile) nasihat etmeyi sizin için, eğer öz-otorite diliyor idiyse sizi eğiltmeyi. odur yetkeniz; ve ona doğru döndürüleceksiniz.
- 35- yoksa diyorlar mı: (kendisi) uydurdu onu? de ki: eğer (ben) uydurduysam onu (3/58), benim üzerimedir cürümlemem. ve --aksi takdirde ise-- ben öteyim (sizin) cürümlediklerinizden (7/40)!
- 36- ve esinlendi nuha doğru: şüphesiz o ki, asla inanmayacak (senin) halkından, sadece kim muhakkak (şimdiye dek) inandıysa. öyleyse kahrolma (onların) yapıyor olduklarından ötürü.
- 37- ve üret gemiyi gözlerimizin (önünde), ve esinlememizle. ama hitab etme bana haksızlık etmiş o kimseler hakkında; şüphesiz onlar boğulacaklardır!

38- ve üretiyordu gemiyi; ama her vakit uğradığında onun üzerine (o) konsey (kendi) halkından, dalga geçiyorlardı onunla. dedi: eğer dalga geçiyorsanız bizimle, şüphesiz (biz de) dalga geçiyoruz sizinle, (sizin) dalga geçtiğiniz gibi.

39- ve ileride bileceksiniz, kim ki geliverecek ona bir çile, aşağı kılacak (olan) onu, ve yasallaşacak onun üzerine ayakta kalıcı bir çile!

40- nihayet geldiği zaman emrimiz, ve kaynadığında tandır, dedik: yükle onun içine hepsinden, ikişerli eşliler (olarak), ve (kendi) grubunu; sadece (müstesna) yarışıp geçmiş kimseler onun aleyhine (o) deyiş, (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada ikişerli eşliler olarak yerleştirilen üst bölgelerdeki tüm birimlere, ve sonrasında --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- elenmiş ve tablo altına gönderilmiş olan diğer tüm tekli birimlere dair yapılmış eksel bir gönderme olmalıdır,) (bu eksel anlayış için, bkz. 11/120 & 18/54), ve kim inandıysa. ama inanmadı onunla birlikte, sadece bir azınlık.

41- ve dedi: binin onun içine! öz-otoritenin adıyladır akıp gitmesi onun, ve demir atması onun. şüphesiz, yetkem mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

42- ve o akıp gidiyordu onlarla, dalgaların içinde, dağlar gibi (olan). ve seslendi nuh (kendi) oğluna, ve (o) bir ayrılık içinde idi (iken): ey oğulcuğum, bin (sen de) bizimle birlikte. ve olma (o) inkarcılarla birlikte!

43- dedi: barınacağım bir dağa doğru, korutsun beni sudan! dedi: yoktur korutucu bugün öz-otoritenin emrinden, sadece (o) kime acırsa. ve basıp girdi dalga onların arasına, ve oldu (o da) boğulanlardan.

44- ve denildi: ey yer, yut (kendi) suyunu; ve ey gök, (sen de) tut! ve çekildi su, ve kılınp bitirildi emir. ve (gemi) düzce oturdu cudi üzerine. ve denildi: uzaklık (olsun), o haksızlık ediciler halkına!

45- ve seslendi nuh yetkesine, ve dedi: yetkem, şüphesiz oğlum (benim) grubumdandır; ve şüphesiz (senin) sözün gerçektir. ve sen buyurganların en buyurganısın!

46- dedi: ey nuh, şüphesiz o değildir (senin) grubundan! şüphesiz o bir çalışma (yapmıştır) düzeltili dışında! öyleyse sorma bana, senin için onunla (ilgili) bir bilgi olmayanı. şüphesiz ben öğütlerim seni, olmayasın diye cahillerden!

47- dedi: yetkem, şüphesiz ben sığınırım sana, sormamdan sana benim için onunla (ilgili) bir bilgi olmayanı. ve eğer bağışlamazsan benim için, ve acımazsan bana, olurum kaybedenlerden!

48- denildi: ey nuh, (şimdi) iniver, bir selamla bizden, ve verimlerle senin üzerine, ve kitleler üzerine seninle birlikte (olan) kimselerden. ve kitleler (var ki), geçimlendireceğiz onları, sonra dokunacaktır onlara, bizden, acıklı bir çile!

49- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) görünmez in havadislerindedir (81/24-27), esinliyoruz onları --burada-- sana doğru. onları biliyor değil idin, sen ve halkın, bundan önce. öyleyse kararlılık göster; şüphesiz (güzel) son sakınanlar (39/23 & 33) içindir!

50- ve ad (halkına) doğru, kardeşleri hudu; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için hiçbir otorite, onun dışında (28/70). değilsiniz siz, sadece uydurucular!

51- ey halkım, sormuyorum size onun üzerine bir ücret. değildir (benim) ücretim, sadece üzerine beni oluşturmuş o kimsenin. öyleyse akletmeyecek misiniz?

52- ve ey halkım, bağışlanma dileyin yetkenizden, sonra pardonlayın ona doğru; (ki) göndersin göğü sizin üzerinize, sağanaklıca, ve arttırsın size bir kuvvet, (o) kuvvetinize doğru. ve yüz çevirmeyin cürümkarlar (olarak)!

53- dediler: ey hud, gelmedin (sen) bize bir açık belgeyle. ve değiliz biz (olacak) terkediciler otoritelerimizi (senin) deyişinden (ötürü). ve değiliz biz (olacak) senin için inancılar!

54- demeyiz (biz), sadece: yaftalamış (olmalı) seni bazı otoritelerimiz bir çirkinlikle! dedi: şüphesiz ben tanık tutarım öz-otoriteyi, ve (siz de) tanık olun ki: şüphesiz ben öteyim (sizin) ortak koştuklarınızdan (42/21),

55- ondan başka! öyleyse tuzaklayın beni, topluca; sonra gözletmeyin beni!

56- şüphesiz ben dayandım öz-otoriteye, yetkem ve yetkeniz. yoktur hiçbir canlı ki, sadece o alıp tutmuştur alnından onu. şüphesiz, yetkem ayakta duran bir yordamın (6/161) üzerindedir!

57- ama eğer yüz çevirirseniz, muhakkak ulaştırdım size onunla gönderildiğimi size doğru. ve ardıllar yetkem bir halkı, sizin dışınızda. ve darlık veremezsiniz (siz) ona, hiçbir istemle. şüphesiz, yetkem her istem üzerinde bir koruyucudur.

58- ve o vakit geldiğinde emrimiz, kurtardık hudu ve inanmış o kimseleri onunla birlikte, bir acımayla bizden. ve kurtardık onları katı bir çileden.

59- ve budur ad (halkı); direndiler yetkelerinin işaretlerine (6/4 & 26/5) karşı, ve baş kaldırdılar (onun) gönderilmişlerine. ve izlediler emrini her pek çetin, pek inatçının.

60- ve izletildiler bu yakın zaman içinde bir lanetle, ve kalkış gününde. dikkat, şüphesiz ad (halkı) inkar ettiler yetkelerini (41/14-15). dikkat, uzaklık (olsun) ad için, hudun halkı!

61- ve semud (halkına) doğru, kardeşleri salih; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için hiçbir otorite, onun dışında (28/70). o inşa etti sizi yerden, ve ömürlendirdi sizi onun içinde. öyleyse bağışlanma dileyin ondan, sonra pardonlayın ona doğru. şüphesiz, yetkem yakındır, yanıtlayıcıdır.

62- dediler: ey salih, muhakkak bizim içimizde (iyilikler) beklenen (biri) idin, bundan önce. öyleyse caydıracak mısın (şimdi sen) bizi, hizmet etmemizden babalarımızın hizmet ettiklerine? ve şüphesiz biz bir tereddüt içindeyiz (senin) bizi çağırdığından (ötürü) ona doğru, şüpheliyiz!

63- dedi: ey halkım, gördünüz mü, eğer (ben) bir açık belge üzerinde idiysem yetkemden, ve verdiyse (o) bana bir acıma ondan; o halde kim yardım edebilir bana öz-otoriteden, eğer ona baş kaldırırsam? arttırmazsınız (siz) bana, kaybediş dışında (bir şey)!

- 64- ve ey halkım, (işte) bu, öz-otoritenin dişi devesi, bir işarettir sizin için! öyleyse bırakın onu, yesin öz-otoritenin yeri içinde. ve dokunmayın ona bir çirkinlikle, yoksa yakalayıp alacaktır sizi yakın bir çile!
- 65- ama parçaladılar onu! ve dedi: (o halde) geçimlenin diyarımızın içinde, üç gün! bu bir sözdür, yalanlanıcı (olma) dışında!
- 66- ve o vakit geldiğinde emrimiz, kurtardık salihî ve inanmış o kimseleri onunla birlikte, bir acımayla bizden, ve aşağılamasından o günün. şüphesiz yetken, odur en kuvvetli, en üstün!
- 67- ve yakalayıp aldı haksızlık etmiş o kimseleri (o) çığlık, ve sabahladılar diyarlarının içinde, serilmişler (olarak).
- 68- sanki (hiç) zenginlememişler gibi onun içinde! dikkat, şüphesiz semud (halkı) inkar ettiler yetkelerini (41/14-17). dikkat, uzaklık (olsun) semud için!
- 69- ve muhakkak geldi gönderilmişlerimiz ibrahime (o) müjdeyle, dediler: selam, dedi: selam. ve (çok) kalmadı gelmekte kızartılmış bir buzağıyla.
- 70- ama o vakit gördüğünde ellerini, uzanmıyor (iken) ona doğru, yabancılardı onları. ve duydu onlardan (ötürü) bir korku. dediler: korkma! şüphesiz biz gönderildik lut halkına doğru.
- 71- ve (hanım) kişisi ayakta duruyordu, ve güldü. ve (biz de) müjdeledik onu ishakla, ve ishakın arkasından, yakubla.
- 72- dedi: ah vay bana! doğuracak mıyım, ve ben bir kocakarı, ve bu efendim bir ihtiyar (iken)? şüphesiz bu, mutlak şaşırtıcı bir istemdir!
- 73- dediler: şaşıyor musun (sen) öz-otoritenin emrinden? acıması öz-otoritenin, ve (onun) verimleri sizin üzerinedir, (ey) evin grubu! şüphesiz o en övülmüştür, en itibarlıdır.
- 74- ve o vakit gittiğinde ibrahimden endişe, ve geldiğinde ona (o) müjde, mücadele ediyordu bizimle lut halkı hakkında.
- 75- şüphesiz, ibrahim mutlak pek ılımlıydı; pek duyarlı, pek yönelici (idi).
- 76- ey ibrahim, surat çevir bundan! şüphesiz o ki, muhakkak geldi yetkenin emri. ve şüphesiz onlar, geliverecektir onlara bir çile, çevirilici (olma) dışında!
- 77- ve o vakit geldiğinde gönderilmişlerimiz luta, çirkinlendi onlardan (ötürü), ve sıkıldı onlardan (ötürü), telaşla. ve dedi: bu, zorlu bir gündür!
- 78- ve geldi ona (kendi) halkı, koşarak ona doğru; ve (bundan) önce çalışıyor idiler çirkinliklere (7/80-81)! dedi: ey halkım, (işte) bu şahıslar kızlarımdır; onlar daha temizdir sizin için! öyleyse sakının öz-otoriteden, ve aşağı kılmayın beni misafirlerim içinde. yok mudur sizden (hiç) düzgünleyici bir adam?
- 79- dediler: muhakkak bildin ki, yoktur bizim için (senin) kızların içinde hiçbir gerçek (arzu). ve şüphesiz sen mutlaka biliyorsun (bizim) ne dilediğimizi!
- 80- dedi: keşke şüphesiz, benim için size karşı bir kuvvet (olsaydı); veya barınabilseydim şiddetli bir müttefiğe doğru!

81- dediler: ey lut, şüphesiz biz gönderilmişleriyiz yetkenin; asla erişemeyecekler sana doğru. öyleyse ilerlet (kendi) grubunu bir kesik parçada geceden. ve dönüp kalmasın sizden (hiç) biri, sadece (hanım) kişinin. şüphesiz o ki, sürtünecektir ona da, onlara sürtünecek (olan). şüphesiz, (onların) sözlenmiş vakitleri sabahtır. değil midir (o) sabah pek yakın?

82- ve o vakit geldiğinde emrimiz, kıldık üstünü onun (tam) altına onun; ve yağdırdık onun üzerine kızgından taşlar, dizilmiş (halde);

83- yönlendirilmiş (olarak) yetkenin katında. ve değildir o (bu) haksızlık edicilerden de (39/24) pek uzak!

84- ve medyene doğru, kardeşleri şuyaybı; dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye! yoktur sizin için hiçbir otorite, onun dışında (28/70). ve eksiltmeyin ölçüyü ve tartıyı. şüphesiz ben görüyorum sizi bir iyilik (içinde). ve şüphesiz ben korkuyorum sizin üzerinize, kuşatıcı bir günün çilesinden!

85- ve ey halkım, yerince kılın ölçüyü ve tartıyı, adaletle. ve kısıtlamayın ahaliye istemlerini. ve karıştırmayın yerin içinde bozguncular (olarak)!

86- baki bırakısı öz-otoritenin daha iyidir sizin için, eğer inananlar idiyerseniz. ve değilim ben sizin üzerinize bir koruyucu!

87- dediler: ey şuyayb, (o) destekleyişin mi emrediyor sana (bizim) terketmemizi babalarımızın hizmet ettiklerini, veya yapmamamızı mallarımız içinde, ne istersek? şüphesiz sen, sendin pek ılımlı, pek düzgün, (bundan önce).

88- dedi: ey halkım, gördünüz mü, eğer (ben) bir açık belge üzerinde idiysem yetkemden, ve beslediyse (o) beni güzel bir besinle (39/23 = 2/25) ondan? ve dilemiyorum çelişmeyi sizinle, sizi caydırdığım (şeyler) ile ondan. dilemiyorum (ben), sadece düzelticiliği, ne (kadar) uyabildiysem. ve değildir uzlaştırmam, sadece öz-otoriteyle. ona dayandım; ve ona doğru yönelirim.

89- ve ey halkım, sakın cürümlendirmesin sizi, bana (karşı) yarılıp diklenmeniz, sürtünmesine size bir benzerinin (o) sürtünenin nuh halkına, veya hud halkına, veya salih halkına. ve değildir lut halkı da sizden pek uzak!

90- ve bağışlanma dileyin yetkenizden, sonra pardonlayın ona doğru. şüphesiz, yetkem en acıyandır, en arzulayıcıdır.

91- dediler: ey şuyayb, kavramıyoruz çoğunu (senin) dediğinden. ve şüphesiz biz mutlaka görüyoruz seni bizim içimizde zayıf biri (olarak). ve eğer olmasaydı çevren, mutlaka taşlardık seni. ve değilsin sen bizim üzerimize pek üstün!

92- dedi: ey halkım, çevrem daha mı üstündür sizin üzerinize öz-otoriteden, (ki) edindiniz onu arkanızda bir dışlanmışlık? şüphesiz, yetkem çalışıklarınızı kuşatıcıdır!

- 93- ve ey halkım, çalışın (o halde) oluş yeriniz üzere; şüphesiz ben de çalışacağım!
ileride bileceksiniz, kim ki geliverecektir ona bir çile, aşağı kılacak (olan) onu, ve kimdir o
yalancı (olan)! ve bekleyin (o halde); şüphesiz ben de sizinle birlikte bir bekleyenim!
- 94- ve o vakit geldiğinde emrimiz, kurtardık şuyabı ve inanmış o kimseleri onunla birlikte,
bir acımayla bizden. ama yakalayıp aldı haksızlık etmiş o kimseleri (o) çılgılık, ve
sabahladılar diyarlarının içinde, serilmişler (olarak).
- 95- sanki (hiç) zenginlememişler gibi onun içinde! dikkat, uzaklık (olsun) medyen için,
uzaklandığı gibi semud!
- 96- ve muhakkak gönderdik musayı işaretlerimizle (6/4 & 26/5), ve açık bir ispatla,
97- firavuna ve konseyine doğru. ama izlediler firavunun emrini; ve değil (idi) firavunun
emri pek düzgünleyici!
- 98- öndeleyecek o (kendi) halkını, kalkış gününde, ve vardırarak onları ateşe. ve ne adi bir
varılacak varış yeridir (o)!
- 99- ve izletildiler bunun içinde bir lanetle, ve kalkış gününde. ve ne adi bir
verilecek veri şeyidir (o)!
- 100- bunlar (:benzeşmeli deyişler 39/23) havadislerindedir (o) şehirlerin; hikayeliyoruz
--burada-- onları senin üzerine. onlardan (bazısı) ayaktadır, ve (bazısı) biçilmiştir! (bkz.
öz-okunuş, tablolarda ise, orada karşılıklı yerleşmiş tüm o eşlemeli benzeşmeli deyişler
birimlerini içeren üst bölgelere, ve bunun ardından --19lu formüllerde olumlu bir sonuç
vermedikleri için-- elenmiş tüm o tekli benzeşmeli deyişler birimlerini içeren alt bölgelere
dair yapılmış eksel bir gönderme olmalıdır.) (bu eksel anlayış için, lütfen bkz. 18/54 &
13/38-39) (ve buna benzer örneksel bir anlatım için, ayrıca lütfen bkz. davud 58/9)
- 101- ve haksızlık etmedik (biz) onlara, ve fakat haksızlık ettiler (onlar) kendi canlarına.
ve zengin kılmadı onları (kendi) otoriteleri, o kimseler ki çağırıyorlardı öz-otoriteden
başka (28/70 X 21/29 & 9/31), hiçbir istemle, geldiği o vakit yetkenin emri. ve arttırmadılar
onlara dağılış dışında (bir şey)!
- 102- ve (işte), böyledir yakalayıp alışı yetkenin, yakalayıp aldığı zaman (o) şehirleri,
ve onlar haksız (iken). şüphesiz, onun alışı --sol taraf için-- acıklıdır, --sağ taraf için--
şiddetlidir!
- 103- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler
tablosu 6/4 & 26/5) vardır, korkan kimseler için sonraki zamanın çilesinden! bu bir gündür,
toplanacak (olan) onun için ahali; ve bu bir gündür, tanıklanacak (olan).
- 104- ve sonralamayız (biz) onu, sadece sayılmış bir belirli süreye kadar (44/10-16)!
- 105- geleceği günde, kelimemeyecektir hiçbir can, sadece (onun) izniyle. ve onlardan
(kimi) kahırlı, ve (kimi) sevinçlidir.

106- ve ama kahırlanmış o kimseler, (işte) ateşin içindedirler! onlar için onun içinde sızlamalar ve inlemeler (vardır).

107- sürekliler (olarak) onun içinde, devam ettiği (sürece) gökler ve yer; sadece yetkenin istediği. şüphesiz, yetken en yapıcıdır, ne dilerse.

108- ve ama sevinçlenmiş o kimseler, (işte) bahçenin içindedirler! sürekliler (olarak) onun içinde, devam ettiği (sürece) gökler ve yer; sadece yetkenin istediği. bir ödüdür (bu), kesintilenen (olma) dışında!

109- öyleyse olma bir kuşku içinde (o) hizmet ettiklerinden bu şahısların (3/79 & 9/31). hizmet etmiyorlar (onlar), sadece hizmet ettiği gibi (kendi) babalarının, (bundan) önce. ve şüphesiz biz mutlaka yerince ödeyeceğiz onlara hisselerini (42/21), eksiltirme (olma) dışında!

110- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, (bkz. musa peygamberin sözleri,) ama çelişkiye düşüldü onun içinde. ve eğer olmasaydı bir kelime, yarışıp geçmiş (olan) yetkenden, mutlaka (hemen) kınıp bitirilirdi onların arasında. ve şüphesiz onlar bir tereddüt içindeler ondan, şüpheliler (32/23)!

111- ve şüphesiz, hepsi; o vakit mutlaka yerince ödeyecektir onlara yetken çalışmalarını. şüphesiz o (onların) çalıştıklarından (23/63 & 41/40) haberdardır.

112- öyleyse (sen) dosdoğru git, emredildiğin gibi, ve pardonlamış kimseler seninle birlikte; ve taşkınlık etmeyin (7/185-186)! şüphesiz o çalıştıklarınızı (2/25) görür.

113- ve müttefik edinmeyin haksızlık etmiş (31/13 ~ 39/24) o kimselere doğru, yoksa dokunur size ateş! ve yoktur sizin için öz-otoriteden başka hiç rehberler (18/102), sonra yardım edilmezsiniz.

114- ve ayakta tut destekleyişi gündüzün iki ucunda ve (bunların) yaklaşıklarında gecedin. şüphesiz, güzellikler (39/23 & 34) giderir çirkinlikleri. bu (:çift taraflı, benzeşmeli deyişler anlatısı) bir anıdır (74/31 = 39/23), anış alanlar için!

115- ve kararlılık göster; (çünkü) şüphesiz, öz-otorite heba etmeyecektir güzellik edicilerin (39/23 & 34) ücretini!

116- değil miydi olmalı (o) şehirlerden sizden önceki, baki akıl varlıları, caydıracak (olan) bozgunculuktan (2/205) yerin içinde; sadece bir azınlık, kurtardığımız kimselerden onların (arasından)? ama izledi haksızlık etmiş o kimseler refahlandırıldıklarını onun içinde, ve oldular cürümkarlar.

117- ve olmuş değildi yetken yıkacak (o) şehirleri, haksızlıkla, ve onun grubu düzelticiler (iken).

118- ve eğer yetken isteseydi, mutlaka kılarıdı ahaliyi tek bir kitle. ama (onlar) son bulmayacaklar çelişkiye düşenler (olmakta).

119- sadece (müstesna) yetkenin acıdığı kimseler. (çünkü) bunun için yarattı onları, ve (böylece) tamamlandı yetkenin kelimesi: mutlaka dolduracağım batağı, cinlerle ve ahaliyle, topluca (38/85-88)!

- 120- ve hepsi (bunların) hikayelediğimiz senin üzerine (o) gönderilmişlerin havadislerinden, sağlamaştırmanın içindir onunla (:o anlatılarla) senin zihnini --bu konuda (74/26-31).
ve geldi sana bunun içinde (o) gerçek, ve bir öğüt ve bir anışı (74/31), inananlar için!
- 121- ve inanmayacak o kimseler için, de ki: çalışın (o halde) oluş yeriniz üzere; şüphesiz biz de çalışanlarız (2/25).
- 122- ve gözleyin (o halde); şüphesiz biz de gözleyenleriz.
- 123- ve öz-otorite içindir görünmezi göklerin ve yerin. ve ona doğru döndürülür emir, onun hepsi. öyleyse hizmet et ona (53/62), ve dayan ona. ve değildir yetken habersiz çalıştıklarınızdan (2/25)!

BÖLÜM 12

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- e, l, r. bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) açık yazıtın (39/23).
- 2- şüphesiz biz indirdik onu arapça bir okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) olarak, ta ki siz akledesiniz!
- 3- biz hikayeliyoruz --burada-- senin üzerine hikayelerin en güzelini (39/23), esinlediğimizden ötürü sana doğru bu okunuşu (36/69)! ve kesinlikle (sen), ondan önce, --bunun hakkında tümünden-- habersizlerden idin.
- 4- bir zaman yusuf dedi babası için: ey babacığım, şüphesiz ben gördüm on bir gezegeni, ve güneşi ve ayı. gördüm onları, benim için eğilmişler (olarak).
- 5- dedi: ey oğulcuğum, hikayeleme görünüşü kardeşlerinin üzerine, yoksa tuzaklarlar senin için bir tuzak. şüphesiz, şeytan insan için açık bir düşmandır.
- 6- ve böylece seçip alacak seni yetken, ve öğretip bildirecek sana (o) anlatıların (39/23) yorumundan; ve tamamlayacak armağanını senin üzerine ve yakub ailesinin üzerine, onu tamamladığı gibi babalarının üzerine, (bundan) önce, ibrahime ve ishaka. şüphesiz, yetken en bilendir, en buyurgandır.
- 7- ve muhakkak yusuf ve kardeşlerinin (hikayesi) içinde işaretler (6/4 & 26/5) var idi, sorucular için!
- 8- bir zaman dediler: mutlak yusuf ve kardeşi daha sevgilidir babamıza doğru bizden, ve biz bir ekipçi (olduğumuz halde)? şüphesiz, babamız açık bir sapkınlık içindedir.
- 9- bitirin yusufu, veya atıp bırakın onu bir yere, (ki) kalsın sizin için babanızın yüzü. ve olursunuz, onun peşinden, bir düzeltililer halkı.
- 10- dedi bir diyen onlardan: bitirmeyin yusufu! ama atın onu görünmezinin içine (o) kuyunun, (ki) çekip alsın onu bazı gezginciler; eğer yapıcılar idiyeniz.

- 11- dediler: ey babamız, nedir senin için ki, güvenmiyorsun bize yusufun üzerine?
ve (oysa) şüphesiz biz onun için mutlak nasihatçılarız!
- 12- gönder onu bizimle birlikte yarın, (ki) koşsun ve oynasın. ve şüphesiz biz onun için mutlak koruyucularız!
- 13- dedi: şüphesiz ben ki, mutlaka hüznlendiriyor beni, (sizin) götürmeniz onu.
ve korkuyorum yemesinden onu kurdun, ve siz ondan habersizler (iken).
- 14- dediler: eğer yerse onu kurt, ve biz bir ekipçi (iken), şüphesiz biz, o zaman, mutlak kaybedenleriz!
- 15- ve o vakit gittiklerinde onunla ve toplandıklarında, kılsınlar onu diye görünmezinin içine (o) kuyunun- ve esinledik (biz de) ona doğru: mutlaka havadis vereceksin (sen) onlara bu emirleriyle, ve onlar farketmiyorlar (iken)!
- 16- ve geldiler babalarına akşamleyin, ağlayarak.
- 17- dediler: ey babamız, şüphesiz biz gittik yarışıyoruz, ve terketmiştik yusufu geçimliğimizin katında, ve yedi onu kurt! ama sen (olacak) değilsin inancı bizim için, ve eğer (biz) olsak da doğrular.
- 18- ve geldiler (onun) gömleği üzerinde yalan bir kanla. dedi: hayır, çekici kıldı sizin için (kendi) canlarınız bir emri! öyleyse hoş bir kararlılık (gerekir bana). ve öz-otorite (kendisinden) berkitme dilenendir, nitelendirdikleriniz üzerine!
- 19- ve geldi bir gezginci (kafile); ve gönderdiler varıcılarını, ve (o da) sarkıttı sarkıtılan (kovasını), dedi: hey müjde, bu bir çocuk! ve sırladılar onu bir sermaye (olarak). ve öz-otorite en bilendir (onların) çalıştıklarını.
- 20- ve sattılar onu düşük bir değere, sayılı paralara. ve oldular onun hakkında (pek de) önemsemezlerden.
- 21- ve dedi onu satın almış o kimse, mısırdaki, (hanım) kişisi için: şerefli tut (onun) kalış yerini. belki, fayda verir bize, veya ediniriz onu bir doğurulmuş (:evlatlık). ve böylece imkanlandırdık yusuf için yerin içinde, ve öğretip bildirmemiz için ona (o) anlatıların (39/23) yorumundan.
ve öz-otorite --burada-- yenicidir kendi emri (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 42/52 = 39/23) üzerine, ve fakat ahalinin çoğu (bunu) bilmiyorlar!
- 22- ve o vakit ulaştığında (o) şiddetli dönemine, verdik ona bir buyruk ve bir bilgi; ve böylece karşılıklılandırız güzellik edicileri (39/23 & 34).
- 23- ama dileşti ona o (hanım) kimse ki, o içinde (idi) onun evinin, onun canından. ve kapadı kapıları, ve dedi: buyur, senin içindir! dedi (yusuf): sığınırım öz-otoriteye! şüphesiz o (benim) yetkendir, güzel kıldı (benim) kalış yerimi. şüphesiz o ki, rahata eremez haksızlık ediciler!

24- ve muhakkak (kadın) meyletti ona; ve (yusuf) meyletti ona, eğer olmasaydı görmesi yetkesinin kanıtını (17/32). böylece evirip gidermemiz içindi ondan çirkinliği ve ahlaksızlığı; (çünkü) şüphesiz o hizmetkarlarımızdan (idi), has kılınmışlar olan (39/2-3).

25- ve yarıştılar kapıya (doğru), ve yırttı (kadın) onun gömleğini arkadan. ve rastladılar (kadının) kahyasına, yanibaşında kapının; (kadın) dedi: ne (olmalıdır) karşılığı dilemiş (bu) kimsenin (senin) grubuna bir çirkinliği, sadece zindana atılması, veya acıklı bir çileden (başka)?

26- dedi (yusuf): o dileşti bana, (benim) canımdan. ve tanıklık etti bir tanık (kadının) grubundan: eğer (onun) gömleği yırtılmış idiyse önden, (kadın) doğru söylemiştir; ve o yalancılardandır.

27- ve eğer (onun) gömleği yırtılmış idiyse arkadan, (kadın) yalan söylemiştir; ve o doğrulardandır.

28- ve o vakit gördüğünde (onun) gömleğini yırtılmış (olarak) arkadan, dedi (kahya): şüphesiz o, (ey kadın), sizin tuzağınızdır; şüphesiz, sizin tuzağınız pek kocamandır!

29- ey yusuf, öyleyse surat çevir (sen) bundan. ve sen de, (ey kadın), bağışlanma dile kusurun için! şüphesiz sen oldun hata edenlerden.

30- ve dedi kadınlar (o) ilin içinde: üstün beyin (hanım) kişisi dileşiyor (imiş) genç oğlanına, (onun) canından. muhakkak yakmış (imiş) onu sevgi! şüphesiz biz mutlaka görüyoruz onu açık bir sapkınlık içinde.

31- ve o vakit (kadın) işittiğinde (onların) düzenlerini, gönderdi onlara doğru. ve hazırladı onlar için birer yaslanma yeri, ve verdi her tekine onlardan, birer bıçak. ve dedi: çık, (ey yusuf), onların karşısına! ve o vakit gördüklerinde onu, büyüsediler onu, ve kesip çizdiler (kendi) ellerini. ve dediler: aman, öz-otorite için! değildir bu bir birey; kesinlikle bu, sadece şerefli bir melektir!

32- dedi: (işte) budur o şey ki, kınadıydınız beni onun hakkında. ve muhakkak (ben) dileştim ona, (onun) canından; ama o koruttu. ama eğer (hala) yapmazsa ona emrettiğimi, mutlaka zindana atılacak, ve mutlaka olacak küçük düşenlerden!

33- dedi (yusuf): yetkem, zindan daha sevgilidir bana doğru, (onların) çağırdıklarından beni ona doğru. ve eğer evirip gidermezsen benden (onların) tuzaklarını, kayarım onlara doğru ve olurum cahillerden!

34- ve yanıt verdi yetkesi onun için, ve evirip giderdi ondan, (onların) tuzaklarını. şüphesiz o, odur en işitici, en bilen.

35- sonra açığa çıktı onlar için, tam görmelerinin peşinden işaretleri, mutlaka onu (yine de) zindana atmaları (fikri), bir süreye kadar.

- 36- ve girdi onunla birlikte zindana iki genç oğlan. dedi onların biri: şüphesiz ben görüyorum kendimi, sıkıyorum (iken) sarhoşlatıcı! ve dedi diğeri: şüphesiz ben görüyorum kendimi, taşıyorum (iken) başımın üstünde ekmek, yiyor (iken) kuşlar ondan! havadis ver bize onun yorumuyla; şüphesiz biz görüyoruz seni güzellik edicilerden!
- 37- dedi: gelivermez ki size bir yiyecek, onunla besleneceğiniz, sadece havadis verebilirim (ben) size onun yorumuyla, (o daha) size gelivermeden önce. bu, yetkemin bana öğretip bildirdiklerindedir. şüphesiz ben terk ettim bir halkın uygulamasını, inanmayan öz-otoriteye, ve onlar sonraki zaman hakkında, onlar inkarcılar olan (11/19)!
- 38- ve izledim babalarımın uygulamasını, ibrahimin ve ishakın ve yakubun. olacak (şey) değildir bizim için, ortak koşmamız öz-otoriteye, hiçbir istemle (18/26). bu, öz-otoritenin lütfundandır bizim üzerimize, ve ahalinin üzerine. ve fakat ahalinin çoğu (hakkıyla) şükretmiyorlar (6/63-64)!
- 39- ey zindan arkadaşlarım, ayrılıkçılaşan (birçok) yetkeler mi (9/31) daha iyidir, yoksa öz-otorite mi (42/10), tek (olan), en baskınan?
- 40- hizmet etmiyorsunuz (siz) ondan başka, sadece adlara, (sizin) adlandırdığımız onları, sizin ve babalarımızın. indirmede öz-otorite onlar hakkında hiçbir ispat. değildir buyruk, sadece öz-otorite için (18/26); böyle emretti ki, hizmet etmeyiniz (başkasının buyruğuna), sadece ona (3/79 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68)! (işte), budur ayakta kalıcı ergi; ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.
- 41- ey zindan arkadaşlarım, ama sizden biri: (işte, o) içirecektir yetkesine sarhoşlatıcı; ve ama diğeri: (işte, o) asılacaktır, ve kuşlar yiyecektir onun başından! (böylece) kılınıp bitirilmiştir (o) emir, o şey ki onun hakkında görüş diliyordunuz.
- 42- ve dedi sanmış (olduğu) o kimse için, şüphesiz o kurtulan (olacaktır diye), onlardan: an beni yetkenin katında! ama unutturdu ona şeytan anışını yetkesine; ve kaldı (o) zindanın içinde birkaç sene (daha).
- 43- ve dedi yönetimci: şüphesiz ben görüyorum yedi semiz inekler, yiyor (iken) onları yedi cılızlar. ve yedi yeşil sünbüller, ve diğeri kurular. ey konsey, görüş verin bana (bu) görüm hakkında, eğer görüler için çözüverebiliyor idiyse.
- 44- dediler: karışık düşlerdir! ve değiliz biz (o) düşlerin yorumunu biliciler.
- 45- ve dedi kurtulmuş o kimse, onlardan, ve anımsayarak (uzun) bir kitlenin peşinden: ben havadis verebilirim size onun yorumuyla; öyleyse gönderin beni.
- 46- yusuf, ey doğrucu (kimse), görüş ver bize yedi semiz inekler hakkında, yiyor (iken) onları yedi cılızlar. ve yedi yeşil sünbüller, ve diğeri kurular; ta ki ben döneyim ahaliye doğru, ta ki onlar bilsinler!

- 47- dedi: ekesiniz (siz) yedi seneler, adet üzere. ve ne biçtiyseniz, bırakın onu sünbülü içinde, sadece bir azıcık yediklerinizden! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada --harf sayısı üzerine kurulu formüllerle hareket edilmiş olan-- ilk yedi grup benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) tablolarına, ve sonra tüm bunlarda elenip tüketilmiş ve tablo altına gönderilmiş nispeten az tüm o benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) birimlerine dair yapılmış eksel bir gönderme olmalıdır.) (bu eksel anlayış için, lütfen bkz. 11/120 & 18/54)
- 48- sonra geliverecektir bunun peşinden yedi şiddetliler, yiyorlar (olarak) takdim ettiklerinizi onlar için, sadece bir azıcık korundurduklarınızdan! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada --ebced değeri üzerine kurulu formüllerle hareket edilmiş olan-- [ve yukarıdakine göre biraz daha zorlu olan] ikinci yedi grup benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) tablolarına, ve sonra tüm bunlarda elenip saklatılmış ve tablo altına gönderilmiş nispeten az tüm o benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) birimlerine dair yapılmış eksel bir gönderme olmalıdır.)
- 49- sonra geliverecektir bunun peşinden bir yıl, onun içinde yağmurlanıyor (olacaklar) ahali, ve onun içinde bolca sıkıp sağıyor (olacaklar)! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada yukarıdaki iki yedişer grup bölümlerin ardından gelen, --çok özel ve ayrı iki yedişer formüller altında hareket edilmiş olan-- son iki küçük kısım en özgün ve bereketli benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) tablolarına dair yapılmış eksel bir gönderme olmalıdır.)
- 50- ve dedi yönetimci: getirin bana onu! ve o vakit geldiğinde ona (o) gönderilmiş, dedi: dön yetkene doğru, ve sor ona, neydi (diye) o kadınların durumu, o kimseler ki kesip çizmişlerdi (kendi) ellerini? şüphesiz, yetkem (onların) tuzaklarını en bilendir.
- 51- dedi: neydi vaziyetiniz dileştığınız zaman yusufa, (onun) canından? dediler: aman, öz-otorite için! bilmedik (biz) onun üzerine hiçbir çirkinlik. dedi üstün beyin (hanım) kişisi: (işte), şimdi belirdi gerçek! ben dileştim ona, (onun) canından. ve şüphesiz o doğrulardandır!
- 52- (yusuf dedi): bu, bilmesi içindir: şüphesiz ben ihanet etmedim ona (:üstüne) görünmezde. ve şüphesiz, öz-otorite iletmez ihanetçilerin tuzağını!
- 53- ama ötelemiyorum (ben) kendi canımı; (çünkü) şüphesiz (o) can mutlak emredicidir çirkinliği, sadece acıdığı (şeyler) yetkemin! şüphesiz, yetkem en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 54- ve dedi yönetimci: getirin bana onu, has kılayım onu (kendi) canım için! ve o vakit kelam ettiğinde ona, dedi: şüphesiz sen, bugün, (bizim) yanbaşıımızda imkanlısın, güvenilirsin.
- 55- dedi (yusuf): kıl beni hazineleri üzerine yerin! şüphesiz ben pek koruyucuyum, pek bilenim.
- 56- ve böylece imkanlandırdık yusuf için yerin içinde; yerleşikleniyordu ondan, nerede isterse. sürtündürürüz (biz) acıamızı, kime istersek. ve heba etmeyeceğiz (o) güzellik edicilerin (39/23 & 34) ücretini!

57- ve mutlak ücreti sonraki zamanın en iyidir, inanmış o kimseler için, ve olmuşlar sakınıyor (39/23 & 33)!

58- ve geldi yusufun kardeşleri, ve girdiler onun huzuruna. ve tanıdı (o) onları, ve onlar onun için yabancılamaşlar (iken).

59- ve o vakit gereçlendirdiğinde onları gereçleriyle, dedi: getirin bana kardeşinizi sizin için, babanızdan (olan). görmüyor musunuz ki, şüphesiz ben yerince ödüyorum ölçeği, ve ben pek iyisiyim (o) indiricilerin?

60- ama eğer getirmezseniz bana onu, artık yoktur ölçek sizin için (benim) katımda, ve yaklaşmayın bana!

61- dediler: dileşeceğiz onu, (onun) babasından; ve şüphesiz biz mutlak yapıcılarız!

62- ve dedi (yusuf) genç oğlanları için: kılın (onların) sermayelerini çuvallarının içine, ta ki onlar tanıyalar onu, geri döndükleri zaman (kendi) gruplarına doğru; ta ki onlar döneler.

63- ve o vakit döndüklerinde babalarına doğru, dediler: ey babamız, menedildi bizden ölçek! öyleyse gönder bizimle birlikte kardeşimizi, ölçeklenelim; ve şüphesiz biz onun için mutlak koruyucularız!

64- dedi: güvenir miyim (hiç) size onun üzerine, sadece güvenmiş (olduğum) gibi size (onun) kardeşi üzerine, (bundan) önce? ve öz-otorite en iyi koruyucudur, ve o en acıyanıdır acıyanların!

65- ama o vakit açıverdiklerinde geçimliklerini, buldular sermayelerini çevirilmiş (olarak) onlara doğru. dediler: ey babamız, (daha) ne arıyoruz; (işte) bu sermayemiz çevirilmiş (durumda) bize doğru? ve doyururuz (kendi) grubumuzu, ve koruruz kardeşimizi, ve arttırırız bir deve ölçeği (daha). bu, kolay bir ölçektir!

66- dedi: asla gönderemem onu sizinle birlikte, ta ki (siz) bana verinceye kadar bir garanti öz-otoriteden: mutlaka getireceksiniz bana onu (diye), sadece ancak (tümünden) kuşatılmanız (dışında)! ve o vakit verdiklerinde ona garantilerini, dedi (yakub): öz-otorite dediğimiz üzerine bir dayanaktır!

67- ve dedi: ey oğullarım, girmeyin tek bir kapıdan, ama girin ayrı kapılardan. ama zengin kılamam (ben) sizi öz-otoriteden, hiçbir istemle. değildir buyruk, sadece öz-otorite için. ona dayandım (ben), ve ona dayanmalıdır (tüm) dayananlar!

68- ve o vakit girdiklerinde babalarının onlara emrettiği yerden, olmuş değildi (bu) zengin kılacak onları öz-otoriteden, hiçbir istemle; sadece bir gereksinim (nedeniyle idi) yakubun canı içindeki, kılıp bitirdiği onu. ve şüphesiz o mutlak bir bilgi (4/166) sahibiydi, (bizim) ona öğretip bildirdiğimizden; (bkz. ata peygamberlerin -ve yakubun- sözleri) ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar!

69- ve o vakit girdiklerinde yusufun huzuruna, barındırdı kendisine doğru kardeşini, ve dedi: şüphesiz ben, (işte) ben senin kardeşimim! öyleyse artık kahrolma (onların) çalışıyor olduklarından ötürü.

70- ve o vakit gereçlendirdiğinde onları gereçleriyle, kıldı su kabını kardeşinin çuvalının içine. sonra duyurdu bir duyurucu: ey kafiye, şüphesiz siz mutlak hırsızlarsınız!

71- dediler, ve öne çıkararak onların huzuruna: nedir o kaybettiğiniz?

72- dediler: kaybettik yönetiminin su kasesini. ve kim gelirse onunla, bir deve yükü (ödül vardır ona)! ve ben de ona bir garantörüm.

73- dediler: öz-otoriteyle; muhakkak bildiniz ki, gelmedik (biz) bozgunculuk etmek için yerin içinde. ve olmadık da (biz) hırsızlar!

74- dediler: öyleyse nedir (onun) karşılığı, eğer yalancılar idiyerseniz?

75- dediler: (onun) karşılığı: kim ki bulunursa (su kasesi) onun çuvalı içinde, (işte) odur (onun) karşılığı! böyle karşılıklandırırız (biz) haksızlık edicileri.

76- ve başladı (onların) heybeleriyle, kardeşinin heybesinden önce, sonra çıkardı onu kardeşinin heybesinden. böylece tuzakladık (biz) yusuf için. (yoksa) olmuş değildi alacak kardeşini yönetiminin ergisi içinde, sadece ancak öz-otorite isterse! yükseltiriz derecelerle, kimi istersek. ve her bilgi sahibinin üstünde, en bilen (vardır)!

77- dediler: eğer hırsızlık ettiyse, muhakkak hırsızlık ettiydi kardeşi de (:yusuf) onun, (bundan) önce. ve sırladı onu yusuf (kendi) canı içinde, ve açığa vurmadı onu onlar için. ama (içinden) dedi: siz (şu an) daha kötüsünüz oluş yeri (bakımından)! ve öz-otorite en bilicidir nitelendirdiğinizi.

78- dediler: ey üstün bey, şüphesiz onun için bir babası (var), büyük bir ihtiyar. öyleyse (lütfen) al bizden birini (onun) yerine. şüphesiz biz görüyoruz seni güzellik edicilerden!

79- dedi: sığınırım öz-otoriteye, (bizim) almamızdan, sadece kim ki, bulduysak geçimliğimizi onun katında (olarak)! şüphesiz biz, o zaman, mutlak haksızlık ediciler (oluruz).

80- ve o vakit karamsarlaştıklarında (artık) ondan, has kıldılar (aralarında) bir fısıldaşmayı. dedi (onların) büyükleri: bilmediniz mi ki, şüphesiz babanız muhakkak aldı sizin üzerinize bir garanti öz-otoriteden? ve (bundan) önce, ne eksiklediydiniz yusuf hakkında? öyleyse asla ayrılıp gitmeyeceğim (ben) bu yerden, babam izin verinceye kadar benim için, veya öz-otorite buyruk verinceye (kadar) benim için! ve o buyruk verenlerin en iyisidir.

81- dönün babanıza doğru, ve deyin: ey babamız, şüphesiz (senin) oğlun hırsızlık etti. ve tanıklık etmedik (biz), sadece bildiğimizle. ve olmuş değildik (biz) görünmez için koruyucular!

82- ve sor (o) şehre, o şey ki onun içinde idik, ve (o) kafiye, o şey ki öne çıktık onun içinde. ve şüphesiz biz mutlak doğrularız!

83- dedi (yakub): hayır, çekici kıldı sizin için (kendi) canlarınız bir emri! öyleyse hoş bir kararlılık (gerekir bana). belki, öz-otorite getirecektir bana onları, topluca. şüphesiz o, odur en bilen, en buyurgan!

- 84- ve yüz çevirdi onlardan, ve dedi: ah kızıntım, yusuf üzerine! ve ağardı gözleri hüzünden, ve o pek yutkunucu (iken).
- 85- dediler: öz-otoriteyle; (hala mı) devamlıyorsun (sen) anmaya yusufu, oluncaya kadar bitkin, veya oluncaya (kadar) düşüp yıkılanlardan?
- 86- dedi: (ben) yalnızca öz-otoriteye doğru şikayet ederim derdimi ve hüznümü. ve bilirim öz-otoriteden, (sizin) bilmediklerinizi! (ata peygamberler 14/5-12)
- 87- ey oğullarım, gidin ve hissedin yusuftan ve kardeşinden, ve karamsarlaşmayın öz-otoritenin esintisinden. şüphesiz o ki, karamsarlaşmaz öz-otoritenin esintisinden (56/89), sadece inkarcılar (74/31) halkı!
- 88- ve o vakit girdiklerinde onun huzuruna, dediler: ey üstün bey, dokundu bize ve grubumuza bir darlık, ve geldik (sana) düşük bir sermayeyle. öyleyse (lütfen) yerince öde bizim için ölçeği, ve bağış et bizim üzerimize! şüphesiz, öz-otorite karşılıklıdır bağış edicileri.
- 89- dedi: bildiniz mi (siz) ne yaptığınızı yusufa ve kardeşine, o zaman siz cahiller (iken)?
- 90- dediler: şüphesiz sen, (işte) mutlak sen misin yusuf? dedi: benim yusuf, ve bu da kardeşimdir! muhakkak lutfetti öz-otorite bizim üzerimize. şüphesiz o ki, kim sakınırsa, ve kararlılık gösterirse, şüphesiz öz-otorite heba etmeyecektir güzellik edicilerin (39/23 & 34) ücretini!
- 91- dediler: öz-otoriteyle; muhakkak tercih etti seni öz-otorite bizim üzerimize! ve kesinlikle (biz) mutlak hata ediciler olduk.
- 92- dedi: yoktur ayıplama sizin üzerinize, bugün; bağışlasın öz-otorite sizin için! ve o en acıyanıdır acıyanların.
- 93- gidin, bu gömleğimle, ve atın onu babamın yüzü üzerine, (ki) geliversin görür (olarak)! ve getirin bana grubunuzu, topluca.
- 94- ve o vakit çıkıp ayrıldığında katile, dedi babaları: şüphesiz ben mutlaka buluyorum yusufun rüzgarını, eğer (siz) bunak saymazsanız beni?
- 95- dediler: öz-otoriteyle; şüphesiz sen (hala) eski sapkınlığının içindesin!
- 96- ama o vakit geldiğinde müjdecı, attı onu yüzü üzerine, ve (o da hemen) çevrildi görür (olarak)! dedi: demedim mi (ben) sizin için, şüphesiz ben bilirim öz-otoriteden (sizin) bilmediklerinizi, (diye)?
- 97- dediler: ey babamız, bağışlanma dile bizim için, kusurlarımıza! şüphesiz biz hata ediciler olduk.
- 98- dedi: ileride bağışlanma dilerim sizin için, yetkemden. şüphesiz o, odur en bağışlayıcı, en acıyan.
- 99- ve o vakit girdiklerinde yusufun huzuruna, barındırdı kendisine doğru ana babasını, ve dedi: girin mısıra, eğer öz-otorite isterse, güvenliler (olarak)!

100- ve yükseltti ana babasını tahtın üzerine; ve (hepsi) yere kapandılar onun için, eğilmişler (olarak). ve dedi: ey babacığım, bu (benim) görümün (12/4) yorumudur, (bundan) önceki. muhakkak kıldı onu yetkem bir gerçek! ve muhakkak güzellik etti bana, çıkardığında beni zindandan, ve getirdiğinde sizi çölden, şeytanın tam dürtüklemesinin peşinden benim aramda ve kardeşlerimin arasında. şüphesiz, yetkem en naziktir, istediği için! şüphesiz o, odur en bilen, en buyurgan.

101- yetkem, muhakkak verdin (sen) bana yönetimden, ve öğretip bildirdin bana anlatıların (39/23) yorumundan. (ey) oluşturucusu göklerin ve yerin, sensin (benim) rehberim yakın zaman, ve sonraki zaman içinde. o halde vefat ettir beni bir teslim olmuş (olarak), ve kat beni düzeltililere (2/25)!

102- bunlar (:benzeşmeli deyişler 39/23) havadislerindedir görünmez (81/24-27), esinliyoruz --burada-- onları sana doğru. ve olmadın (sen) onların (:yüce konsey 38/69) yanibaşında, (onlar) topladıkları zaman (bu) emirlerini (42/52), ve onlar (bu işaretler için) düzen kuruyorlar (10/21) iken!

103- ama ahalinin çoğu, eğer (sen) tutkulasan bile, (olacak) değildir inancılar.

104- oysa (sen) sormuyorsun da onlara onun üzerine hiçbir ücret. değildir o, sadece bir anış (39/23), kalabalıklar için!

105- ve nice (var ki) işaretten (:ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış düzenlemeler, organlar, yapılar vs. dahi) göklerin ve yerin içinde, uğrayıp geçiyorlar onun üzerine, ve onlar ondan surat çeviriciler (iken).

106- ve inanmaz onların çoğu öz-otoriteye, sadece (ancak) onlar ortak koşucular (42/21) olarak.

107- öyleyse güvendiler mi (onlar), gelivermesinden onlara bir bürüyenin öz-otoritenin çilesinden (44/10-11), veya gelivermesinden onlara (o) saatin (44/15-16), ansızın, ve onlar farketmiyorlar (iken)?

108- de ki: (işte), budur benim yolum: çağırırım (ben) öz-otoriteye doğru, bir görmelik (7/203) üzere, ben ve (o) beni izlemiş kimseler. ve saygılanandır öz-otorite; ve değilim ben ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!

109- ve göndermedik (biz) senden önce, sadece piyadeler (16/43) esinlediğimiz onlara doğru, şehirler grubundan. öyleyse gezmediler mi yerin içinde, ki gözlesinler (diye), nasıl oldu sonu onlardan önceki o kimselerin? ve sonraki diyar daha iyidir sakınmış (39/23 & 33) o kimseler için. öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (21/10)?

110- nihayet (hepten) karamsarlaştığı zaman (o) gönderilmişler, ve (artık) sandıklarında, şüphesiz onlar muhakkak yalanlandılar (diye), geldi onlara yardımımız; ve kurtardık, kimi istersek. ama geri çevirilemez baskımız, cürümkarlar (7/40) halkından!

111- ve muhakkak oldu onların (bu tarzdaki) anlatıları içinde bir ders, anlayış varlıları için! olmuş değildir (bu) anlatı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 39/23) uydurulacak (bir şey); ve fakat doğrulamasıdır (o) ellerinin arasında (olan) o şeyin (tevat-tsn. 18/18 = 24/18 & 22) (incil-mtt. 23/39 = 7/24 & 26) (kuran 3/81 = 31/27 & 27), ve ayırd edilmesidir her istemin; ve bir iletidir (39/23) ve bir acımadır, inanacak bir halk için!

BÖLÜM 13

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m, r. bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) yazıtın (39/23).

ve indirilmiş o şey sana doğru (39/23) yetkenden, bir gerçektir. ve fakat ahalinin çoğu inanmazlar.

2- öz-otoritedir o kimse ki yükseltti gökleri sütunlar (olma) dışında, onu görebileceğiniz, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine. ve amade kıldı güneşi ve ayı; hepsi akıp gitmektedir adı konulmuş bir süre için. evirip çeviriyor emri; (böylece) ayırd ediyor (75/17-19) işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz yetkenize rastgelmeye odaklanıyor (olasınız)!

3- ve odur o kimse ki yayıp uzattı yeri, ve kıldı onun içinde kökleşmiş (dağlar), ve nehirler. ve her meyvadan kıldı onun içinde, ikişerli eşliler (2/25) olarak! bürümektedir geceyi gündüze.

şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloların sol tarafı için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, düşünecek bir halk için!

4- ve yerin içinde tarla kıtalar (vardır), komşular (olan); ve bahçeler, üzümlerden ve ekinlerden ve hurmalardan, çatallı ve çatallı dışında. sulanırlar (bunlar) tek bir suyla, ama (biz) lütuflandırırız onun bazısını bazısı üzerine, yemelikte! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada karşılıklı komşular olarak yerleştirilmiş olan benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) kıtalarının birbirlerine karşı olan, bu kelimesel (:ürün) bazdaki nicel üstünlüklerine, ve bu orta rakamsal (:su) bazdaki nicel denkliklerine dair yapılmış eksel, örneksel bir gönderme olmalıdır.)

şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloların sağ tarafı için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, akledecek bir halk için!

5- ve eğer şaşarsan, ve (işte) şaşılacak olan onların (şu) deyişleridir: olduğumuz zaman mı toprak, şüphesiz biz mi yeni bir yaratış içinde olacaktık (34/7-8)? o şahıslar o kimseler ki inkar ettiler yetkelerini (67/6-9); ve o şahıslar, (işte) bukağular onların boyunlarında (olacaktır). ve o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır, onlar onun içinde süreklidirler!

- 6- ve acele ettiriyorlar seni çirkinlik için (8/32), güzellikten önce. ama muhakkak geçti onlardan önce örneklikler (29/40)! ve şüphesiz, yetken mutlak bağışlama sahibidir ahali için (onların) haksızlıkları üzerine; ve şüphesiz, yetken mutlak şiddetlidir sonlandırmada!
- 7- ama diyor inkar etmiş o kimseler: değil miydi indirilmeli onun üzerine bir işaret yetkesinden? sen yalnızca bir uyarıcısın, ve her halk için (o) bir ileticidir (39/23)!
- 8- öz-otorite bilir ne yüklediğini her dışının; ve rahimlerin neyi eksilttiğini, ve neyi arttırdığını. ve her istem (onun) katında, bir ölçüyledir!
- 9- bilenidir görünmez ve tanıklananın; en büyüktür, en yücelicidir.
- 10- düzgüttür sizden, sırlamış kimse deyişi, ve açmış kimse onu; ve o kimse ki saklanmış gecede, ve dolanmış gündüzde.
- 11- onun için takipçiler (vardır) ellerinin arasından ve ardından, koruyorlar onu öz-otoritenin emriyle. şüphesiz, öz-otorite başkalaştırmaz bir halkta olanı, (onlar) başkalaştırmaya kadar (kendi) canlarında olanı (8/53). ve dilediği zaman öz-otorite bir halka bir çirkinlik, artık yoktur geri çevirme onun için! ve yoktur onlar için ondan başka hiçbir rehbersel (45/10).
- 12- odur o kimse ki gösteriyor size şimşeği, korku ve umut (olarak); ve inşa ediyor ağırca bulutları.
- 13- ve saygılar gök gürültüsü (onun) övgüsüyle, ve melekler (onun) korkusundan. ve gönderiyor yıldırımları, ve sürtündürüyor onu, kime isterse. ama onlar mücadele ediyorlar öz-otorite hakkında (40/35), ve o şiddetlidir yakalamada!
- 14- onun içindir gerçek çağırısı! ve (onların) çağırdıkları o kimseler (10/18) ondan başka, asla yanıt veremezler onlar için, hiçbir istemle; sadece uzatmış (o kimse) gibidir iki avucunu suya doğru, ulaşması için (onun) ağzına; ama değildir o ulaşacak ona! ve değildir inkarcıların (74/31) çağırışları, sadece bir sapkınlık içindelik.
- 15- ve öz-otorite için eğilir göklerin ve yerin içindeki (tüm) kimseler, uyarak veya tiksinererek, ve (onların) gölgeleri de, erkenlerde ve geçlerde.
- 16- de ki: kimdir yetkesi göklerin ve yerin? de ki: öz-otorite! de ki: öyleyse edindiniz mi (siz) ondan başka rehberler (7/196 X 18/102) yönetemeyen (kendi) canları için dahi (ne) bir faydayla, ve (ne de) bir darlıkla (5/75-76)? de ki: düzgüt olabilir mi kör ve gören? veya düzgüt olabilir mi karanlıklar ve ışık? yoksa kıldılar mı (onlar) öz-otorite için ortaklar (28/70 X 21/29 & 9/31), yaratmış (olan) onun yaratması gibi (28/68), ve (sonra da) benzeşti (bu) yaratış onların üzerine (52/34)? de ki: öz-otorite yaratıcısıdır her istemin; ve o tektir, en baskınandır!

- 17- indirdi gökten bir su, ve sellendi vadiler (kendi) ölçüsüyle. ve yüklendi (o) sel kabaran bir köpük; ve körüklediklerinden onun üzerine ateşin içinde, arayarak bir mücevherlik (:altın & gümüş objeler) veya bir geçimlik, onun benzeri bir köpük (vardır). böylece vuruyor öz-otorite (bu örneği) gerçek ve sahte hakkında: ve ama (o) köpük, (işte o) atılıp gider; ve ama ahaliye fayda veren, (işte o) durur yerin içinde! böylece vuruyor öz-otorite örnekleri. (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada orta kısımlarda yer alan tüm o rakamsal öğelere (:sel), ve daha sonra --artık eş bulamadıkları, ve tabloya fazla geldikleri için-- taşıp elenmiş ve tablo altına atılmış olan tüm o rakamsal öğelere (:köpük) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda --yukarıda vurulan mücevherlik örneklemesi için-- ayrıca lütfen bkz. mezmurlar 12/6-7 = malaki 3/2-3)
- 18- yanıt vermiş o kimseler için yetkelerine, en güzeli (vardır). ama yanıt vermemiş o kimseler onun için; eğer şüphesiz (olsaydı) onlar için yerin içinde ne (varsa), toptan, ve (onun) bir benzeri onunla birlikte, mutlaka fidyelerlerdi onunla! o şahıslar, onlar için en çirkin hesap (vardır). ve (onların) barınma yerleri bataktır; ve ne adi bir yataktır (o)!
- 19- öyleyse o bilen kimse (o) indirilmiş olanın sana doğru (39/23) yetkenden, bir gerçek (olduğunu), o kör (olan) kimse gibi midir? yalnızca anış alacaktır (39/23) anlayış varlıları!
- 20- o kimseler ki yerine getiriyorlar öz-otoritenin ahdini, ve bozmuyorlar (o) misakı (2/25-27).
- 21- ve o kimseler ki --tablolar da-- birleştiriyorlar öz-otoritenin onunla birleştirilmesini emrettiğini (2/25-27), ve (onlar) ürperiyorlar yetkelerinden, ve korkuyorlar en çirkin hesaptan.
- 22- ve o kimseler ki kararlılık gösterirler, arayarak yetkelerinin yüzünü, ve ayakta tutarlar destekleyişi (2/238), ve harcarlar onları beslediklerimizden, sırlı ve ilanlı olarak (2/215). ve (onlar) savıyorlar güzellikle (39/23), çirkinliği. o şahıslar, (işte) onlar içindir diyarın (güzel) sonucu!
- 23- bolluk bahçeleri, (onlar) girecekler onlara, ve düzeltili olmuş kimseler (onların) babalarından ve eşlerinden ve soylarından. ve melekler girecekler onların üzerine, her kapıdan:
- 24- selam sizin üzerinize, kararlılık gösterdiğinizden ötürü. ve ne armağansaldır diyarın (güzel) sonucu!
- 25- ama o kimseler ki bozuyorlar öz-otoritenin ahdini, (onun) misakının peşinden (2/25-27), ve kesip parçalıyorlar öz-otoritenin onunla --tablolar da-- birleştirilmesini emrettiğini, ve bozgunculuk ediyorlar yerin içinde (2/25-27); o şahıslar, (işte) onlar içindir lanet, ve onlar için (olacaktır) en çirkin diyar!
- 26- öz-otorite açıp yayar besini kimin için isterse, ve kısıp ölçer. ve (onlar) coştular yakın hayatla; ama değildir yakın hayat, sonraki zaman içinde, sadece bir geçimlik.

27- ama diyor inkar etmiş o kimseler: değil miydi indirilmeli onun üzerine bir işaret yetkesinden? de ki: şüphesiz, öz-otorite saptırır, kim isterse; ve iletir (39/23) ona doğru, kim (ona) yönelirse.

28- o kimseler ki inandılar ve yatıştı kalpleri öz-otoritenin anışıyla; dikkat, öz-otoritenin anışıyla (39/23) yatışır kalpler!

29- inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; ferahlık (vardır) onlar için, ve en güzel dönüş yeri!

30- böylece gönderdik (biz) seni bir kitlenin içinde, muhakkak geçmiş (olan) onun öncesinde (nice) kitleler, aktarman için onların üzerine esinlediğimiz o şeyi (43/43-44) sana doğru. ama onlar inkar ediyorlar pek acıyanı (67/6-9)! de ki: o (benim) yetkemdir; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! ona dayandım, ve ona doğrudur (benim) pardonlayışım.

31- ve eğer şüphesiz --olsaydı bile bu-- bir okunuş (36/69), yürütüldüğü onunla dağların, veya kesilip parçalandığı onunla yerin, veya kelimeler ettirildiği onunla ölümlerin...? hayır, öz-otorite içindir (bu) emir (42/52), toptan! öyleyse anlamadı mı (hala) inanmış o kimseler, eğer öz-otorite isterse, mutlaka iletebilirdi (39/23) ahaliyi, topluca! ama son bulmayacak inkar etmiş (2/26) o kimseler, sürtünmesinde onlara ürettiklerine binaen bir felaket, veya konmasında yakınına (onların) diyarının, geliverinceye kadar öz-otoritenin (verdiği) sözü (10/4)! şüphesiz, öz-otorite çeliştirmez sözleşimi.

32- ve muhakkak alay edildi gönderilmişlerle de senden önceki. ve süreledim (ben) inkar etmiş o kimseler için, sonra yakalayıp aldım onları. öyleyse nasıl oldu sonlandırmam!

33- öyleyse (hiç isyan edilir mi) o kimseye başında durmuş (olan) her canın üzerine, (kendi) kazandığıyla? ama kıldılar (onlar) öz-otorite için (bazı) ortaklar. de ki: adlandırın onları, (o halde)! yoksa havadis mi veriyorsunuz (siz) ona bilmediklerini yerin içinde? yoksa dışlanmış mı (o) deyişten (69/40-43) --yöneliyorsunuz? hayır, süslendi inkar etmiş (2/26) o kimseler için (bu) düzenleri, ve (böylece) alıkoyuldular (o) yoldan (16/69). ve kimi saptırırsa öz-otorite, artık yoktur onun için hiçbir iletici (39/23)!

(bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, burada onlar için irade edilmemiş, fakat bilinçli olarak sistem dışı bırakılmış --matematiksel açıdan-- değer taşımayan küçük bazı pasif & atıl benzeşmeli deyişlerin kasıtlı olarak üretilip onlara ortak edilmesi suretiyle, tablolardaki sayısal ve denkliksel ahengi (6/115) bozma girişimlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

34- onlar için bir çile (vardır) yakın hayat içinde, ve sonraki zamanın mutlak çilesi daha da yarıcı (olacaktır). ve yoktur onlar için öz-otoriteden, hiçbir sakınıcı!

- 35- örneği (o) bahçenin, o şey ki söz verildi sakımanlara: akmaktadır altından nehirler, yemelikleri devamlıdır, ve gölgelikleri. budur (işte) sonucu sakınmış (39/23 & 33) o kimselerin; ama inkarcıların (74/31) sonucu ateştir!
- 36- ve o kimseler ki verdik onlara yazıtı, (işte) coşmaktadırlar (onlar) indirilmiş olanla sana doğru (39/23 = 17/107-109)! ama tayfalardan kimi (var ki) yabancıyor onun bazısını. de ki: (ben) yalnızca emredildim hizmet etmekle öz-otoriteye (12/40), ve ona (asla) ortak koşmamakla (18/26)! ona doğru çağırırım, ve ona doğrudur (benim) dönüşüm.
- 37- ve böylece indirdik onu (39/23) arapça bir buyruk (olarak). ama eğer izlersen onların heveslerini (42/15), -bu- bilgiden sana gelenin peşinden, yoktur senin için artık öz-otoriteden (ne) bir rehber, ve (ne de) bir sakınıcı!
- 38- ve muhakkak gönderdik (nice) gönderilmişler senden önce de, ve kıldık onlar için eşler ve soylar. ve olur değildir hiçbir gönderilmiş (6/130) için, (onun) getirmesi bir işareti (:benzeşmeli kelimeler -veya deyişler- birimi 7/203), sadece öz-otoritenin izniyle! her belirlenmiş süre için, bir yazıt (39/23) vardır.
- 39- öz-otorite yok eder (o işaretlerden) istediğini, ve sağlam kılar (diğerlerini). ve onun katındadır (bu) yazıtın anası (39/23 & 3/7)! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada karşılıklı eşler halinde sağlamca yerleştirilmiş olan üst bölgelerdeki tüm o ana birimlere, ve bunun ardından --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- yok edilip elenmiş olan alt bölgelerdeki tüm o tali birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 40- ve eğer gösterirsek sana bazısını o şeyin onlara söz verdiklerimiz (4/47 & 9/98 & 44/10-16), veya -daha önce- vefat ettirsek seni, senin üzerine (düşen) yalnızca ulaştırmaktır; ve bizim üzerimizdir hesaplandırma!
- 41- ve görmediler mi, şüphesiz biz geliveriyoruz yere, (ve) eksiltiyoruz onu uçlarından? ve öz-otorite buyruk verir, yoktur takipçi onun buyruğu için! ve o en hızlıdır hesaplandırmada.
- 42- ve muhakkak düzen kurdu onlardan önceki o kimseler de; ama öz-otorite içindir düzen kurma, toptan (10/21 & 8/30)! bilir (o) ne kazandığını her canın. ve bilecektir (o) inkarcılar (74/31), kimin içindir diyarın (güzel) sonucu!
- 43- ama diyor inkar etmiş o kimseler: değilsin (sen) bir göndertilmiş! de ki: öz-otorite yeter bir tanık olarak, benim aramda ve sizin aranızda, ve kendi katında (olan tüm o) kimseler (o) yazıtın (39/23) bilgisi!

BÖLÜM 14

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, r. bir yazıttır (39/23) indirdik onu sana doğru, çıkarman için ahaliyi karanlıklardan ışığa doğru, yetkelerinin izniyle; yordamına doğru (o) en üstün, en övülenin.

2- öz-otoritedir o kimse ki, onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ama yazıklar olsun (o) inkarcılar (74/31) için, şiddetli bir çileden (dolayı)!

3- o kimseler ki seviyorlar yakın hayatı sonraki zaman üzerine (11/19), ve alıkoyuyorlar öz-otoritenin yolundan (9/111), ve arıyorlar onu çarpık (olarak)! o şahıslar uzak bir sapkınlık içindedirler.

4- ve göndermedik (biz) hiçbir gönderilmiş, sadece (kendi) halkının diliyle, açık etmesi için onlar için (16/44). ve saptırır öz-otorite kimi isterse, ve iletir kimi isterse (13/27). ve o en üstündür, en buyurgandır.

5- ve muhakkak gönderdik musayı işaretlerimizle: çıkar (kendi) halkını karanlıklardan ışığa doğru; ve anış ver onlara öz-otoritenin günleriyle! (tevrat-tsn. 31/29) diye.

şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, her pek kararlı, pek şükredici için!

6- ve o zaman dedi musa (kendi) halkı için: anın armağanını öz-otoritenin, sizin üzerinize (olan)! bir zaman kurtardı sizi firavun ailesinden, (ki onlar) sürüklüyorlardı sizi en çirkin çileye, ve boğazlıyorlardı oğullarımızı, ve -utançla- hayatta bırakıyorlardı kadınlarımızı. ve bunun içinde bir test (vardır) yetkenizden, koca!

7- ve o zaman duyurdu yetkeniz: eğer şükrederseniz, mutlaka arttıracığım size! ama eğer inkar ederseniz, şüphesiz (benim) çilelendirmem mutlak pek şiddetlidir!

8- ve dedi musa: eğer inkar etseniz, siz ve yerin içindeki (tüm) kimseler, topluca, (yine de) şüphesiz, öz-otorite mutlak en zengindir, en övülendir!

9- gelivermedi mi size havadisi sizden önceki o kimselerin, nuh halkının ve adın ve semudun, ve onların peşinden (gelen) o kimselerin? bilmez (hiç kimse) onları, sadece öz-otorite! geldi onlara gönderilmişleri açık belgelerle; ama çevirdiler ellerini ağızlarının içine, ve dediler: şüphesiz biz inkar ettik (sizin) onunla gönderildiğinizi. ve şüphesiz biz bir tereddüt içindeyiz (sizin) bizi çağırdığınızdan ona doğru, şüphelileriz!

10- dedi gönderilmişleri: öz-otorite hakkında mı bir tereddüt, oluşturucusu göklerin ve yerin? oysa çağırıyor (o) sizi, bağışlasın diye sizin için kusurlarımızdan, ve sonralasın (diye) sizi adı konulmuş bir süreye doğru! dediler: değilsiniz siz, sadece bizim benzerimiz (olan) bireyler. diliyorsunuz alıkoymayı bizi, hizmet ediyor olduklarından babalarımızın (12/40). öyleyse getirin bize açık bir ispat!

11- dedi onlar için gönderilmişleri: değiliz biz, sadece sizin benzeriniz (olan) bireyler. ve fakat öz-otorite lutfeder, kimin için isterse (kendi) hizmetkarlarından. ve olacak (şey) değildir bizim için, getirmemiz size bir ispat, (ancak) sadece öz-otoritenin izniyle! öyleyse öz-otoriteye dayanmalıdır (tüm) inananlar.

12- ve nedir bizim için ki, dayanmayalım öz-otoriteye, ve muhakkak (o) ilette iken bizi yollarımıza (16/69)? öyleyse mutlaka kararlılık göstereceğiz, (sizin) bizi incittiğiniz üzerine. ve öz-otoriteye dayanmalıdır (tüm) dayananlar.

13- ama dedi inkar etmiş o kimseler gönderilmişleri için: mutlaka çıkaracağız sizi (kendi) yerimizden, veya mutlaka dönüvereceksiniz (bizim) uygulamamız içine! ve esinledi onlara doğru yetkeleri: mutlaka yıkacağız (bu) haksızlık edicileri!

14- ve mutlaka yerleştireceğiz sizi (o) yere, onların peşinden. (işte) bu, korkan kimse içindir (benim) kalkışımından, ve korkan (benim verdiğim) sözümünden (13/40)!

15- ve açılıveriş dilediler, ve yok oldu her pek çetin, pek inatçı!

16- onun arkasından batacak (vardır); ve içirilecektir (o) bulanık bir sudan.

17- yutkunacak onu, ama neredeyse yutamayacak onu. ve geliverecektir ona ölüm her oluş yerinden, ama o ölemeyecek. ve onun arkasından katı bir çile (gelecektir).

18- yetkelerini inkar etmiş (67/6-9) o kimselerin örneği: (onların) çalışmaları bir kül gibidir, şiddetle savurduğu onu rüzgarın, fırtınalı bir günün içinde. ölçemeyecekler (onlar) kazandıklarından, hiçbir istem üzerine. (işte), budur o uzak bir sapkınlık!

19- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite yarattı gökleri ve yeri bir gerçek olarak (6/73)? eğer isterse, giderir sizi, ve getirir (:belki de yine mikro, veya makro evrim yoluyla) yeni bir yaratış (6/133).

20- ve değildir bu, öz-otorite üzerine pek üstün (zorlu bir iş)!

21- ve (şimdi) ortaya çıktılar öz-otorite için, topluca. ve dedi zayıflar büyülenmiş o kimseler için: şüphesiz biz sizin için izleyiciler idik. öyleyse siz zengin kılabileceğiniz misiniz (şimdi) bizi öz-otoritenin çilesinden, hiçbir istemle? dediler: eğer iletseydi (2/26) bizi öz-otorite, mutlaka (biz de) iletirdik sizi. o halde (artık) düzgündür bizim üzerimize, sızlansak da veya kararlı kalsak da; yoktur bizim için (artık) hiçbir kaçış yeri!

22- ve dedi şeytan, kılınıp bitirildiği o vakit (o) emir: şüphesiz, öz-otorite söz verdi size gerçek sözü. ve (ben de) söz verdim size; ama (şimdi) çeliştirdim size. ve (var) olmuş değildir benim için sizin üzerinize hiçbir (geçerli) ispat; sadece çağırdım sizi, ve (siz de) yanıt verdiniz benim için (16/100 = 6/112-113)! öyleyse beni kınamayın, ama kınayın (kendi) canlarımızı. değilim (artık) ben sizi imdatlayabilecek, ve değilsiniz siz beni imdatlayabilecek. şüphesiz ben (şimdi) inkar ettim, beni ortak koştuğunuzu, daha önce (6/121). şüphesiz haksızlık ediciler (39/23-24), onlar için acıklı bir çile (var olacaktır)!

- 23- ve girdirildi (şimdi) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler bahçelere, altından nehirler akan, sürekliler (olarak) onun içinde, yetkelerinin izniyle. onların kutlamaları (olacaktır) onun içinde: “selam!”
- 24- görmedin mi, nasıl vurdu öz-otorite (şu) örneği: kaliteli bir kelime, kaliteli bir ağaç gibidir. (onun) kökü sağlam, ve dalları göktedir!
- 25- verir (o) yemeliklerini her seferinde, yetkesinin izniyle! ve işte, (böylece) vuruyor öz-otorite örnekleri ahali için, ta ki onlar anış (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) alsınlar!
- 26- ve çürük bir kelimenin örneği: (o) çürük bir ağaç gibidir. sökülüp atılmıştır yerin üstünden; yoktur onun için hiçbir tutunuş! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada karşılıklı olarak sağlamca -dal ve dal- yerleştirilmiş olan tüm o benzeşmeli kelimelere (:salt matematiksel bağlamda: kaliteli meyvalar 2/25), ve bunun ardından --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- elenip atılmış yine -dal ve dal- olan tüm o benzeşmeli kelimelere (:salt matematiksel bağlamda: çürük meyvalar) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda verilmiş, buna benzer bir örnekleme için, ayrıca lütfen bkz. isa 29/11 & 28/30-31)
- 27- sağlamlaştırır öz-otorite inanmış o kimseleri (bu) sağlam deyişle (69/40-43) yakın hayat içinde, ve sonraki zaman içinde. ve saptırır öz-otorite haksızlık edicileri (39/23-24)! ve yapar öz-otorite, ne isterse.
- 28- görmedin mi değiştirmiş o kimseleri öz-otoritenin (bu) armağanını inkarcılıkla (2/25-26), ve (böylelikle) kondurmuş kendi halklarını sefalet diyarına?
- 29- batacak, yaşlanacaklar ona; ve ne adi bir konak yeridir (o)!
- 30- ve kıldılar (onlar) öz-otorite için (bazı) denkler (13/33), saptırmaları için onun yolundan (16/69)! de ki: geçimlenin (o halde); ve şüphesiz, (sizin) varış yeriniz ateşe doğrudur!
- 31- hizmetkarlarımdan inanmış o kimseler için, de ki: ayakta tutsunlar destekleyişi (33/56) ve harcasınlar onları beslediklerimizden (2/25), sırlı ve ilanlı olarak (16/75), gelivermeden önce bir gün, (ki) yoktur hiçbir alışveriş onun içinde, ve yoktur hiçbir dostluk!
- 32- öz-otoritedir o kimse ki yarattı gökleri ve yeri; ve indirdi gökten bir su, ve çıkardı onunla meyvalardan, bir besin (olarak) sizin için. ve amade kıldı sizin için gemileri, akıp gitmesi için denizin içinde, (kendi) emriyle. ve amade kıldı sizin için nehirleri.
- 33- ve amade kıldı sizin için güneşi ve ayı, düzenli hareketliler (olarak). ve amade kıldı sizin için geceyi ve gündüzü.
- 34- ve verdi size, ona sorduğunuzun hepsinden. ve eğer sayarsanız öz-otoritenin armağanlarını, numaralayıp bitiremezsiniz (bile) onları. ama şüphesiz, insan mutlak pek haksızlık edicidir, pek inkarcıdır (76/3)!

35- ve bir zaman dedi ibrahim: yetkem, kıl bu beldeyi güvenli, ve uzak tut beni ve oğullarımı hizmet etmekten imajlara (26/71-73).

36- yetkem, şüphesiz onlar saptırdılar ahaliden çoğunu. öyleyse kim beni izlerse, şüphesiz o bendendir. ve kim bana baş kaldırır, şüphesiz sen en bağışlayıcısın, en acıyansın.

37- yetkemiz, şüphesiz ben yerleştirdim --bedeni & ahlaki-- soyumdan (bazı kimseleri 3/68) bir vadiye ekinler sahibi olmayan (28/57), senin yasaksal evinin katında. yetkemiz, (onların) ayakta tutmaları için destekleyişi (33/56)! öyleyse kıl ahaliden (birçok kimselerin) zihinlerini heveskar onlara doğru. ve besle onları meyvalardan (2/25-26), ta ki onlar şükretsiner!

38- yetkemiz, şüphesiz sen bilirsin (bizim) sakladıklarımızı ve ilan ettiklerimizi; ve saklı kalmaz öz-otorite üzerine hiçbir istem (ne) yerin içinde, ve (ne de) göğün içinde.

39- övgü öz-otorite için (olsun), o kimse ki bahsetti benim için -yaşça- büyüklüğüm üzere ismaili ve ishakı. şüphesiz, yetkem mutlak işitcidir çağırışı!

40- yetkem, kıl beni ayakta tutan (bir kimse) destekleyişi (108/2), ve soyumdan da. yetkemiz, ve kabul et (benim) çağırışımı.

41- yetkemiz, başıyla benim için, ve doğurucularım (:ana baba) için, ve inananlar için hesabın -ayağa- kalkacağı (o) günde!

42- ve sakın hesap etme öz-otoriteyi (sen) habersiz (imiş gibi) çalışıklarından (o) haksızlık edicilerin (3/99 & 41/40 & 23/63)! yalnızca sonralıyor (o) onları bir gün için (tüm) görme (organlarının) onun içinde dehşete kapılacağı.

43- koşuşanlar (olarak), başlarını dikmişler; çevrilmiyor (bile) artık onlara doğru göz uçları, ve zihinleri (tamamen) boşalmış!

44- ve uyar ahaliyi çilenin onlara gelivereceği (o) günle (44/10-16 & 8/50-51); ve diyecek haksızlık etmiş o kimseler: yetkemiz, sonrala bizi yakın bir belirlenmiş süreye doğru, (ki) yanıt verelim (senin) çağırına, ve izleyelim (o) gönderilmişleri (2/27)! peki olmadınız mı (siz) yemin vermişler (bundan) önce: yoktur sizin için hiçbir son bulma! (diye)?

45- ve yerleştiniz yerleşkeleri içinde haksızlık etmiş o kimselerin (kendi) canlarına, ve açık oldu sizin için, nasıl yaptığımız onlara. ve (böylece) vurduk sizin için örnekleri!

46- ve muhakkak düzen kurdular (onlar) düzenlerini; ve öz-otoritenin katındadır (onlara karşı olan) düzenleri. ve kesinlikle oldu (onlara karşı olan) düzenleri: son bulacak (olması) ondan dağların (20/105-108)!

47- ve sakın hesap etme öz-otoriteyi (sen) çeliştirir (imiş gibi) sözünü gönderilmişlerine. şüphesiz, öz-otorite en üstündür, öç sahibidir.

48- (o) gün, değiştirildiğinde yer başka bir yere, ve gökler de; ve ortaya çıktılar (şimdi) öz-otorite için, tek (olan), en baskınan!

49- ve görürsün cürümkarları (7/40), o gün, yaklaştırılmışlar (olarak) zincirler içinde.

50- (onların) giyecekleri katrandandır, ve bürüyör yüzlerini ateş!

51- mutlaka karşılıklandıracaktır öz-otorite her canı, (kendi) kazandığıyla. şüphesiz, öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.

52- bu (:ikişerli, benzeşmeli deyişler sistemi 39/23) bir ulaştırıdır ahali için; ve uyarılınsınlar diye onunla, ve bilsinler ki: o yalnızca tek bir otoritedir (28/70); ve anış alsın (39/23) anlayış varlıları!

BÖLÜM 15

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, r. bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) yazıtın (39/23), ve açık bir okunuşun (36/69).

2- nice kez arzulayacak inkar etmiş (2/26) o kimseler, keşke olsaydılar (diye) teslim olmuşlar (39/22)!

3- öyleyse bırak onları, yesinler ve geçimlensinler, ve oyalasın onları (o) amaçları (18/46); ve ileride bilecekler!

4- ve yıkmadık (biz) hiçbir şehri, (ki) sadece ve onun için bilinen bir yazıt (vardı).

5- yarışıp geçemez hiçbir kitle belirlenmiş süresini, ve (onlar) sonralayamazlar.

6- ve dediler: ey indirilmiş o kimse kendi üzerine (o) anış (39/23); şüphesiz sen mutlak bir cinlenmişsin!

7- değil miydin getirmeli bize -hakiki- melekleri, eğer doğrulardan idiysen (16/2)? (incil-yhn. 1/51) X (lk. 8/10 & 17/20-21)

8- indirmeyiz (biz) -hakiki- melekleri, sadece gerçeikle. ve olmazlar, o zaman, (artık) gözlenenler (8/50)!

9- şüphesiz biz, (işte) biz indirdik (o) anışı (39/23); ve şüphesiz biz onun --gökteki aslı-- için mutlak koruyucularız (85/21-22).

10- ve muhakkak gönderdik senden önce, ilklerin (nice) partileri içine de.

11- ama gelivermiyordu ki onlara bir gönderilmiş, sadece onunla alay ediyor idiler.

12- böylece sokarız onu (biz) cürümkarların (7/40) kalplerinin içine.

13- inanmayacaklar ona; ve muhakkak geçti ilklerin prensibi (26/200-202)!

14- ve eğer açsaydık onların üzerine bir kapı gökten, ve olsaydılar onun içinde yükseliyor,

15- mutlaka yine derlerdi: yalnızca sersemletildi görme (organlarımız). hayır, biz sihirlenmişler (olan) bir halkız! (incil-yhn. 1/51 X lk. 8/10) (öz-haber 16/2 X 17/89)

16- ve muhakkak kıldık göğün içinde burçlar, ve süsledik onu gözleyenler için.

17- ve koruduk onu taşlanmış her şeytandan.

18- sadece kim hırsızlık ederse iştmeyle, hemen izini sürer onun açık bir ışın (37/6-10).

- 19- ve yer, yayıp uzattık onu, ve attık onun içinde kökleşmiş (dağlar); ve bitirdik onun içinde her istemden, tartılmış (olarak).
- 20- ve kıldık sizin için onun içinde yaşamlıklar, ve kim (varsa orada), ki değilsiniz (siz) onun için besleyiciler.
- 21- ve yoktur hiçbir istemden, ki sadece (bizim) katımızdadır onun hazineleri; ve indirmeyiz (biz) onu, sadece bilinen bir ölçüyle.
- 22- ve gönderdik rüzgarları dölleyiciler (olarak). ve indirdik gökten bir su ve onunla suladık sizi; ve değilsiniz siz onun için hazineleyiciler.
- 23- ve şüphesiz biz, mutlak biz hayatlandırırız ve öldürürüz; ve bizim mirasçı kalanlar.
- 24- ve muhakkak bildik (o) -takdim edip- öne geçicileri sizden, ve muhakkak bildik (o) -arkaya atıp- sona kalıcıları (74/36-37)!
- 25- ve şüphesiz yetken, o devşirecektir onları (18/47); şüphesiz odur en buyurgan, en bilen.
- 26- ve muhakkak yarattık insanı bir kuru çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan.
- 27- ve cini (ise), yarattık onu (bundan) önce, kavurucu bir ateşten.
- 28- ve o zaman dedi yetken melekler için: şüphesiz ben yaratacağım bir birey bir kuru çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan.
- 29- ve onu düzelttiğim zaman, ve üflediğimde onun içine (kendi) ruhumdan, hemen yere kapanın onun için, eğilmişler (olarak)!
- 30- ve eğildi melekler, onların hepsi, topluca.
- 31- sadece (müstesna) iblis; reddetti (o) olmayı eğilmişlerle birlikte.
- 32- dedi: ey iblis, nedir senin için ki, olmuyorsun eğilmişlerle birlikte?
- 33- dedi: olmadım (ben) eğilmek için bir bireye, yarattığım onu bir kuru çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan!
- 34- dedi: öyleyse (derhal) çık oradan; ve şüphesiz sen taşlanmışsın (artık)!
- 35- ve şüphesiz, senin üzerinedir lanet, ergi gününe doğru.
- 36- dedi: yetkem, öyleyse gözlet beni uyandırılacakları güne doğru.
- 37- dedi: öyleyse şüphesiz sen gözletilenlerdensin,
- 38- zamanı bilinen (o) güne doğru.
- 39- dedi: yetkem, beni eğrilttiğinden ötürü, (ben de) mutlaka süsleyeceğim onlar için yerin içinde; ve mutlaka eğrilteceğim onları, topluca.
- 40- sadece (müstesna) hizmetkarların onlardan, has kılınmışlar olan (39/2-3).
- 41- dedi: (işte) bu, bir yordamdır benim üzerime, ayakta duran!
- 42- şüphesiz (benim) hizmetkarlarım, yoktur senin için onların üzerine hiçbir ispat, sadece kim izlerse seni (o) eğrilmişlerden (16/100 = 6/112-113).
- 43- ve şüphesiz, bataklık (onların) mutlak sözlenmiş yerleridir, topluca.
- 44- onun için yedi kapı (vardır); ve her kapı için, onlardan bölüştürülmüş bir kısım (vardır).
- 45- ama şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) bahçelerin ve pınarların içindedirler.
- 46- girin ona selam ile, güvenliler (olarak)!

- 47- ve çekip aldık göğüslerinin içinde ne (varsa) kırgınlıktan, kardeşlerdir artık (burada) koltuklar üzerinde, karşılıklılar (olarak).
- 48- dokunmayacak onlara onun içinde hiçbir yorgunluk, ve değildir onlar (artık) ondan çıkarılacaklar.
- 49- havadis ver hizmetkarlarıma: şüphesiz ben, benim en bağışlayıcı, en acıyan.
- 50- ama şüphesiz, (benim) çilelendirmem, (işte) o acıklı bir çilelendirmedi!
- 51- ve havadis ver onlara, ibrahimin misafirlerinden.
- 52- o zaman girdiler onun üzerine, ve dediler: selam! dedi: şüphesiz biz sizden ürpericileriz.
- 53- dediler: ürperme! şüphesiz biz müjdeliyoruz seni pek bilici bir çocukla.
- 54- dedi: müjdelediniz mi (siz) beni, -yaşça- büyüklüğün bana dokunmasının üzerine! o halde ne ile müjdeliyorsunuz (siz)?
- 55- dediler: müjdeledik seni, gerçekle. öyleyse olma ümit kesenlerden!
- 56- dedi: ve kim ümit keser yetkesinin acımasından, sadece sapkınlar (dışında)!
- 57- dedi: öyleyse (diğer) vazifeniz nedir, ey göndertilmişler?
- 58- dediler: şüphesiz biz gönderildik bir cürümkarlar halkına doğru.
- 59- sadece (müstesna) lutun ailesi; şüphesiz biz mutlaka kurtaracağız onları, topluca.
- 60- sadece (müstesna) onun (hanım) kişisi; ölçtük (biz), şüphesiz o düşüp elenenlerden (olacaktır diye).
- 61- ve o vakit geldiğinde lutun ailesine (o) göndertilmişler;
- 62- dedi: şüphesiz siz yabancılanan bir halksınız!
- 63- dediler: hayır, geldik (biz) sana (onların) onun içinde kuşkulanyor olduklarıyla.
- 64- ve getirdik sana gerçeği; ve şüphesiz biz mutlak doğrularız!
- 65- öyleyse ilerlet (kendi) grubunu bir kesik parçada gecedem, ve (sen de) izle arkalarından. ve dönüp kalmasın sizden (hiç) biri; ve geçip gidin emredildiğiniz yere.
- 66- ve kılıp bitirdik ona doğru bu emri: şüphesiz, bu şahısların arkası kesilmiş (olacaktır), sabahlayıcılar (iken)!
- 67- ama geldi (o) ilin grubu, müjdeleşerek.
- 68- dedi (lut): şüphesiz, bu şahıslar misafirlerimdir; öyleyse rezil etmeyin beni.
- 69- ve sakının öz-otoriteden, ve aşağı kılmayın beni.
- 70- dediler: caydırmamış mıydık (biz) seni kalabalıklardan?
- 71- dedi: (işte), bu şahıslar kızlarım, eğer (nikah) yapanlar idiyseniz!
- 72- ömrün için, şüphesiz onlar sersemlikleri içinde bocalıyorlardı.
- 73- ve yakalayıp aldı onları (o) çılgılık, aydınlanıcılar (iken).
- 74- ve kıldık (biz) üstünü onun (tam) altına onun, ve yağdırdık onların üzerine kızgından taşlar!
- 75- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, belirleyenler için!
- 76- ve şüphesiz o, ayakta kalıcı mutlak bir yoldur (16/69)!

- 77- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu 6/4 & 26/5) vardır, inananlar için!
- 78- ve kesinlikle eyke arkadaşları da mutlak haksızlık ediciler idi.
- 79- ve (biz de) öç aldık onlardan. ve şüphesiz --sağlı & sollu-- onların ikisi açık kalıcı mutlak birer öncüdür (36/12)!
- 80- ve muhakkak yalanladı hicr arkadaşları da göndertilmişleri.
- 81- ve verdik onlara işaretlerimizi, ama ondan surat çeviriciler oldular.
- 82- ve yontuyor idiler dağlardan evler, güvenliler (olarak).
- 83- ve (sonra) yakalayıp aldı onları (o) çığlık, sabahlayıcılar (iken).
- 84- ve zengin kılmadı onları kazanıyor oldukları!
- 85- ve yaratmadık (biz) gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri, sadece bir gerçek olarak (6/73). ve şüphesiz (o) saat mutlak gelivericidir (30/14-16)! öyleyse (şimdilik) geçiver (onlardan), hoş bir geçivermeyle.
- 86- şüphesiz yetken, odur pek yaratıcı, en bilen!
- 87- ve muhakkak verdik sana yediyi (o) ikişerlilerden (:ikişerli, benzeşmeli deyişler sisteminden 39/23) ve -böylelikle- koca bir okunuşu (36/69)! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, oradaki yedi grup -ikili- formüllere, ve bunları esas alarak hesaplanıp planlanmış olan tüm o ikişerli, benzeşmeli deyişler okunuşlarına dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu yine ikincil olarak, elbette yine 19 sayısına göre iki taraflı olarak sayılıp planlanmış olan o “yedi çift, başlangıç harflerine” dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır, aynı zamanda. bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.)
- 88- öyleyse sakın dikme (sen) gözlerini onunla geçimlendirdiklerimize doğru (bazı) eşleri onlardan, ve hüzünlenme onların üzerine. ve ger (o) kanatlarını inananlar için (davud 45/1-2)!
- 89- ve de ki: şüphesiz ben, (işte) ben açık bir uyarıcıyım (7/2)!
- 90- indirdiğimiz gibi (o) bölüştürücülerin (43/31-32) üzerine;
- 91- o kimseler ki kıldılar (o) okunuşu (36/69) bir safsatalar (imiş gibi)!
- 92- öyleyse yetken (için); mutlaka soracağız onlara, topluca,
- 93- çalışıyor olduklarından (3/99 & 41/40 & 23/63)!
- 94- öyleyse yarıp böl (sen) emredildiğinle (17/106); ve surat çevir (o) ortak koşuculardan (13/33 ~ 42/21)!
- 95- şüphesiz biz yeteceğiz sana (o) alay edicilere (karşı).
- 96- o kimseler ki kılıyorlar öz-otoriteyle birlikte diğer bir otorite (28/70 X 21/29); öyleyse ileride bilecekler!

- 97- ve muhakkak biliyoruz ki, şüphesiz sen, (işte) sıkışıyor senin göğsün (onların) dediklerinden ötürü (21/5 & 68/51 & ...).
- 98- o halde saygıla (sen) yetkenin övgüsüyle, ve ol eğilenlerden (53/62)!
- 99- ve -böylelikle- hizmet et yetkene (53/62), sana geliverinceye kadar odaklanma!

BÖLÜM 16

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- geliverdi öz-otoritenin emri (42/52), öyleyse acele ettirmeyin onu (75/16-19)! saygılanandır o, ve yücelenendir (onların) ortak koştuklarından (13/33 ~ 42/21)!
- 2- indiriyor (o) “melekleri,” emrinden olan (o) ruhla (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 42/52 = 39/23), kimin üzerine isterse (kendi) hizmetkarlarından: uyarın (onları, benden şunu diyerek): şüphesiz o ki, yoktur (başka) otorite, sadece ben; öyleyse sakının benden! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada ikişer, üçer vs. “kanatlı” olarak yerleştirilmiş olan tüm o birimlere, ve beraberlerinde yer alan o benzeşmeli kelimeler mesajına dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda verilmiş, buna benzer bir örnekleme için, ayrıca lütfen bkz. isa 41/22 & 43/41)
- 3- yarattı (o) gökleri ve yeri bir gerçek (olarak); yücelenendir o, (onların) ortak koştuklarından (10/18 ~ 13/33)!
- 4- yarattı insanı bir damladan; ama o zaman o (derhal oldu) açık bir çekişmeci (36/77-79)!
- 5- ve davarları (ise), yarattı onları sizin için. onların içinde bir ısınma ve faydalar (vardır), ve onlardan yiyorsunuz.
- 6- ve sizin için onlarda bir hoşluk (vardır), salıyorsunuz iken, ve topluyorsunuz iken.
- 7- ve yüklenirler ağırca eşyalarınızı bir beldeye doğru, ona (asla) ulaşıcı olamayacağınız, sadece canların yarılmasıyla. şüphesiz, yetkeniz mutlak en şefkatlidir, en acıyandır.
- 8- ve atları ve katırları ve eşekleri; binmeniz için onlara, ve süs olarak. ve yaratıyor pek bildiğiniz (diğer binek araçlarını da).
- 9- ve öz-otorite üzerinedir yolun (16/69) doğrultulması, ama ondan eğri (olanlar da) vardır (3/99)! ve eğer isteseydi, mutlaka iletebilirdi (2/25-26) sizi, topluca.
- 10- odur o kimse ki indirdi gökten bir su; sizin için ondan bir içecek, ve ondan bir ağaçlık da (vardır), ki onun içinde otlatıyorsunuz.
- 11- bitiriyor sizin için onunla ekin ve zeytin, ve hurmalar ve üzümler, ve her meyvalardan. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:sol taraflı, benzeşmeli kelimeler kıtaları 6/4 & 26/5) vardır, düşünen bir halk için!

- 12- ve amade kıldı sizin için geceyi ve gündüzü, ve güneşi ve ayı; ve yıldızlar da amade kılınmıştır, (onun) emriyle. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:alt bölgede, benzeşmeli kelimeler kıtası 3/7 & 39/23) vardır, akleden bir halk için!
- 13- ve türettiği sizin için yerin içinde, çelişirli (olarak) renkleri. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:sağ taraflı, benzeşmeli kelimeler kıtaları 6/4 & 26/5) vardır, anış alan (39/23) bir halk için!
- 14- ve odur o kimse ki amade kıldı denizi, yemeniz için ondan taze bir et, ve çıkarmanız için ondan bir süs eşyası, onu takındığınız. ve görürsün gemileri yarıp gider (olarak) onun içinde. ve aramanız içindir (bunlar) onun lütfundan, ve ta ki siz şükredesiniz.
- 15- ve bırakıp attı yerin içine kökleşmiş (dağlar), sarmsasın sizi diye; ve nehirlere ve yollar, ta ki siz iletilesiniz.
- 16- ve (diğer) göstergeler; ve yıldızla da onlar iletilyorlar.
- 17- öyleyse yaratan kimse (28/68), yaratamayan kimseler gibi midir (52/34)? o halde (hala) anış almayacak mısınız (39/23)?
- 18- ve eğer sayarsanız öz-otoritenin armağanını, numaralayıp bitiremezsiniz (bile) onları. şüphesiz, öz-otorite mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 19- ve öz-otorite bilir (sizin) sır sakladıklarınızı, ve ilan ettiklerinizi.
- 20- ve çağırdıkları o kimseler öz-otoriteden başka (21/29 & 9/31) yaratamazlar hiçbir istemi, ve onlar (kendileri) yaratılıyolar.
- 21- --dünyaya nispetle-- ölüdürler, hayatlılar (olma) dışında; ve farkedemezler ne zaman --dünyada tekrar-- uyandırılacaklarını (27/65).
- 22- (sizin) otoriteniz, tek bir otoritedir (28/70)! ama inanmayan o kimseler sonraki zamana (11/19), onların kalpleri (bu inancı) yabancılayandır, ve onlar (buna karşı) büyüklenicilerdir.
- 23- kuşku yok ki, şüphesiz öz-otorite bilir (onların) sır sakladıklarını, ve ilan ettiklerini. ve şüphesiz o sevmez (bu) büyüklenicileri!
- 24- ve denildiğinde onlar için: nedir o yetkenizin indirdiği (39/23 & 2/25)? dediler: --bunlar sadece-- ilklerin (:evvel ümmetlerin 37/168) uydurum tarzlarıdır (28/48)!
- 25- mutlaka yüklenecekler (kendi) ağırlıklarını, bütünüyle, kalkış gününde, ve (o) bilginin (4/166) dışındakiyle onları saptırdıkları o kimselerin ağırlıklarından. dikkat, ne çirkindir (onların) ağırlıkladıkları!
- 26- muhakkak düzen kurdu onlardan önceki o kimseler de; ama öz-otorite geliverdi (onların) yapılarına temellerden, ve düşüp kapandı onların üzerine çatılar, onların üstünden. ve (böylece) geliverdi onlara çile, farkedemedikleri yerden!

- 27- sonra kalkış gününde aşağı kılacak onları, ve diyecek: nerede (o) ortaklarım, (bana karşı) yarılıp dikleniyor olduğunuz o kimseler, onların içinde (32/4 X 18/102 & 10/18)? dedi (kendilerine) o bilgi (4/166) verilmiş o kimseler: şüphesiz, aşağılanma, bugün, ve çirkinlik (o) inkarcıların (74/31) üzerinedir!
- 28- o kimseler ki, vefat ettiriyor onları melekler, (kendi) canlarına haksızlık ediciler (iken), ve attılar (o zaman) selamı: çalışıyor değildik (biz) hiçbir çirkinliğe! hayır, şüphesiz öz-otorite en bilendir (sizin) çalışıyor olduklarınızı (3/99 & 41/40 & 23/63)!
- 29- öyleyse girin (şimdi) batağın kapılarına; sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne adidir kalış yerleri (o) büyüklenicilerin!
- 30- ve denildiğinde sakınmış o kimseler için: nedir o yetkenizin indirdiği (39/23 & 2/25)? dediler: iyiliktir! güzellik etmiş (39/23 & 34) o kimseler için, bu yakın zaman içinde bir güzellik (vardır), ve sonraki mutlak diyar daha da iyidir. ve ne armağansaldır diyarı (o) sakıncıların (39/23 & 33)!
- 31- bolluk bahçeleri, girecekler onlara, altından nehirler akan. onlar için onun içinde (var olacaktır) ne isterlerse. böylece karşılıklıdır öz-otorite (o) sakıncıları.
- 32- o kimseler ki, vefat ettiriyor onları melekler, kaliteli davranıcılar (iken), diyerek: selam sizin üzerinize! girin bahçeye, çalışıyor olduklarınızdan (2/25) ötürü!
- 33- (yoksa) gözlüyorlar mı (onlar), sadece gelivermesini onlara meleklerin, veya gelivermesini yetkenin (o) emrinin (44/10-16)? böyle yaptıydı onlardan önceki o kimseler de. ve haksızlık etmedi onlara öz-otorite, ve fakat (onlar) kendi canlarına haksızlık ediyor idiler.
- 34- ve (sonunda) sürtündü onlara çalıştıklarının çirkinlikleri, ve çevreledi onları onunla alay ediyor oldukları.
- 35- ve dedi ortak koşmuş (42/21) o kimseler: eğer öz-otorite isteseydi, hizmet edemezdik ondan başka, hiçbir isteme (9/31), biz ve babalarımız, ve yasak kılamazdık ondan yana, hiçbir istemi (6/148)! böyle yaptıydı onlardan önceki o kimseler de. öyleyse gönderilmişler üzerine var mı, sadece ancak açık bir ulaştırma (3/79 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68)!
- 36- ve muhakkak uyandırdık (biz) her kitlenin içinde bir gönderilmiş: hizmet edin öz-otoriteye (12/40); ve uzak durun taşkınsaldan (7/185-186)! (diye). ve onlardan kimi (vardı ki) ilette öz-otorite, ve onlardan kimi (vardı ki) gerçekleşti onun üzerine sapkınlık. öyleyse gezin yerin içinde, ve gözleyin, nasıl oldu (o) yalanlayıcıların sonu!
- 37- eğer (sen) tutkulasan (bile) onların iletisi (39/23) üzerine, şüphesiz öz-otorite (asla) iletmeyecektir --o sebepten ötürü-- saptırdığı (o) kimseleri (2/26-27). ve yoktur onlar için hiç yardımcıları!

- 38- ve yemin verdiler öz-otorite (adına), antlarının (tüm) gayretiyle: asla --vefatın hemen ardından-- uyandırmaz öz-otorite ölen kimseleri! (diye). hayır, bir sözdür (bu) onun üzerine, bir gerçek olan (36/48-53) ~ (6/36)! ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.
- 39- mutlaka açık edecektir (o) onlar için onun hakkında çelişkiye düştükleri bu şeyi. ve mutlaka bilecektir (bunu) inkar etmiş o kimseler: şüphesiz onlar yalancılar idiler (16/28-29, 32) ~ (6/111-113)!
- 40- bizim deyişimiz (herhangi) bir istem için, onu dilediğimiz zaman, yalnızca dememizdir onun için: ol! ve (o da, daha önceden onun kılıp bitirdiği tarzda, ve belirlediği sürede) oluverir (2/117).
- 41- ve göç etmiş o kimseler öz-otorite uğrunda, tam (onların) haksızlığa uğramalarının peşinden; mutlaka yerleşiklendireceğiz (biz) onları yakın zaman içinde güzellikle (28/57); ve sonraki zamanın mutlak ücreti daha büyüktür. keşke biliyor olsalardı!
- 42- o kimseler ki kararlılık gösterdiler, ve yetkelerine dayanmaktadırlar.
- 43- ve göndermedik (biz) senden önce, sadece --erkek veya kadın-- piyadeler, esinlediğimiz onlara doğru. öyleyse sorun anış (:tevat 21/48) grubuna, eğer (siz) bilmiyor idiyeniz (çıkış 15/20 & hakimler 4/4 & ...).
- 44- açık belgelerle ve kayıtlarla; ve indirdik sana doğru da (o) anışı (39/23), açık etmen için ahaliye, ne indirildi onlara doğru; ve ta ki onlar düşünsünler!
- 45- öyleyse güvendi mi (şimdi) düzen kurmuş o kimseler (o) çirkinlikleri (13/33 & 9/37), geçirmeyecek öz-otorite diye onları yere, veya gelivermeyecek onlara (o) çile, farkedemedikleri yerden?
- 46- veya yakalamayacak onları dönüp dolaşmaları içinde; ve değildir onlar aciz bırakabilecekler!
- 47- veya yakalamayacak onları bir korku üzerine? yine şüphesiz, yetkeniz mutlak en şefkatlidir, en acıyandır.
- 48- ve görmediler mi, öz-otoritenin (o) yarattıklarına doğru (herhangi) bir istemden, (ki) dönüveriyor onların gölgeleri sağdan ve soldan, eğilmişler (olarak) öz-otorite için, ve onlar sürünenler (olarak)?
- 49- ve öz-otorite için eğilir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler, (her) bir canlıdan, ve melekler; ve onlar büyüklenmezler.
- 50- korkarlar yetkelerinden, onların üstünde; ve yaparlar emredildiklerini!
- 51- ve dedi öz-otorite: edinmeyin iki otorite; o yalnızca tek bir otoritedir (28/70 X 21/29). öyleyse sadece benden çekinin!
- 52- ve onun içindir göklerin ve yerin içindekiler. ve onun içindir ergi (48/28), süreklince! öyleyse öz-otoritenin dışındaki (kimseden) mi sakınacaksınız?

- 53- ve ne (varsa) sizde bir armağandan, (o) öz-otoritedendir. sonra dokunduğunda size bir darlık, (derhal) ona doğru yalvarıyorsunuz.
- 54- sonra kaldırdığında darlığı sizden, o zaman sizden bir bölük (yine derhal) yetkelerine ortak koşuyorlar (42/10 X 3/80 & 9/31)!
- 55- inkar etmeleri için (2/26) onlara verdiğimizizi. öyleyse geçimlenin; ileride bileceksiniz!
- 56- ve kılıyorlar bilmeyenler için --tablolarda-- bir hisse, onları beslediklerimizden (2/25). öz-otoriteyle; mutlaka sorulacaksınız (siz) uyduruyor olduklarınızdan (16/86-87)!
- 57- ve kılıyorlar öz-otorite için --sağ tarafta-- kızlar; saygılanandır o! ve onlar için (oluyor) --sol tarafta-- tutkuladıkları (oğullar) (52/39)?
- 58- ve onlardan biri müjdelendiği zaman bir dişiyile, yüzü (hemen) kesildi simsiyah, ve o pek yutkunucu (iken).
- 59- gizleniyor halktan, çirkinliğinden ötürü onunla müjdelendiği (şeyin). tutsun mu (şimdi) onu rezillik üzere, yoksa gömsün mü onu toprağın içinde? dikkat, ne çirkindir buyruk veriyor (oldukları)!
- 60- inanmayan o kimseler için sonraki zamana (11/19) en çirkin örnekler (vardır). ve öz-otorite içindir en yüce örnekler (2/25-26 & 74/26-31 & 14/24-26 & ...); ve o en üstündür, en buyurgandır!
- 61- ve eğer (derhal) yakalayıp alsa öz-otorite ahaliyi, haksızlıklarından (ötürü), bırakmazdı onun üzerinde hiçbir canlı. ve fakat sonralıyor onları adı konulmuş bir süreye doğru. ve geldiği zaman süreleri, (artık) sonralayamazlar bir saat (bile), ve önceyemezler.
- 62- ve kılıyorlar öz-otorite için [kendileri için kılınmasından] tiksindiklerini (30/28), ve nitelendiriyor dilleri yalanı, şüphesiz onlar için (var olacaktır) en güzel! (diye). kuşku yok ki, şüphesiz onlar için (var olacaktır) ateş (42/21)! ve şüphesiz onlar eksikleniciler (olacaklardır).
- 63- öz-otoriteyle; muhakkak gönderdik (biz) o kitlelere doğru da, senden önceki. ama şeytan süsledi onlar için çalışmalarını; ve odur onların rehberi bugün de (6/112-113)! ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).
- 64- ve indirmedik (biz) senin üzerine (o) yazıtı (39/23), sadece açık edesin diye onlar için onun hakkında çelişkiye düştükleri o şeyi (27/76 & 19/34-37 & ...); ve bir ileti (39/23) ve bir acıma (olarak), inanan bir halk için.
- 65- ve öz-otorite indirdi gökten bir su, ve hayatlandırdı onunla yeri, ölümünün peşinden. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:sol taraflı, benzeşmeli kelimeler kıtaları 3/7 & 39/23) vardır, işiten bir halk için!
- 66- ve şüphesiz, sizin için davarlar içinde de mutlak bir ders (vardır); içiriyoruz size onun karınlarının içindekinden, fişkıyla kanın arasından, has bir süt, lezzetli (olan) içiciler için.

67- ve meyvalarından (o) hurmaların ve üzümünün; ki ediniyorsunuz (siz) ondan bir döngüetici, ve güzel bir besin. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:sağ taraflı, benzeşmeli kelimeler kıtaları 3/7 & 39/23) vardır, akleden bir halk için!

68- ve esinledi yetken arıya doğru: edin dağlardan evler, ve ağaçlardan ve (onların) çardakladıklarından.

69- sonra ye her meyvadadan (2/25), ve sür yetkenin yollarını, titizce! çıkıyor onun karınlarından bir içecek, çelişirli (olarak) renkleri, onun içinde bir şifa (olan) ahali için. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada arı misali bir çalışmadan sonra toplanıp derlenen tüm o benzeşmeli kelimeler (:meyvalar 2/25) birimlerinin, ve sonra bununla ilgili tüm o --orta kısımlarda izlenen-- rakamsal yolların misali olmalıdır.) (bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü) şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:alt bölgede, benzeşmeli kelimeler kıtası 3/7 & 39/23) vardır, düşünen bir halk için!

70- ve öz-otorite yarattı sizi, sonra vefat ettiriyor sizi. ve sizden kimi (var ki) çeviriliyor ömrün en düşük (dönemine) doğru, ta ki bilmemesi için bilginin peşinden, (artık) hiçbir istemi. şüphesiz, öz-otorite en bilendir, --o beyinleri-- en ölçendir.

71- ve öz-otorite lütuflandırdı sizin bazınızı bazısı üzerine, besinde. ve lütuflandırılmış o kimseler çevirici değıldirler (kendi) besinlerini sağ ellerinin yönettikleri üzerine, (ki) onlar onun içinde düzgüt (olacak derecede). öyleyse (hala) öz-otoritenin armağanına (93/11) karşı mı didiniyorlar?

72- ve öz-otorite kıldı sizin için (kendi) canlarınızdan eşler, ve kıldı sizin için eşlerinizden oğullar ve torunlar. ve besledi sizi kalitelilerden. öyleyse (hala) sahteye (2/78-79) mi inanıyorlar, ve öz-otoritenin armağanını (93/11), onlar inkar ediyorlar?

73- ve hizmet ediyorlar öz-otoriteden başka (9/31), yönetemeyecek (olanlara) onlar için bir besin (2/25) göklerden ve yerden, hiçbir istemle, ve (asla buna güç yetirmeye) uyamayacaklara!

74- öyleyse vurmayın (siz) öz-otorite için örnekler! şüphesiz, öz-otorite bilir, ve siz bilemezsiniz.

75- vurdu öz-otorite (şu) örneği: (hevesi tarafından) yönetilen bir hizmetkar, ki ölçemiyor (o) hiçbir istem üzerine; ve onu beslediğimiz kimse bizden, güzel bir besinle (2/25), ve o da harcıyor ondan --tabloda, alt bölgede-- sırlı, ve --tabloda, üst bölgelerde-- açıksal olarak. (bunlar) hiç düzgüt olabilirler mi? övgü öz-otorite içindir; hayır, onların çoğu bilmiyorlar!

- 76- ve vurdu öz-otorite (şu) örneği: iki adam; ki onlardan biri (haktan yana) dilsiz, ölçemiyor hiçbir istem üzerine. ve o bir yüküdür (kendi) rehbercisi üzerine; her nereye yüzletse onu, getirmiyor bir iyilik (16/30)! hiç düzgün olabilir mi o, ve emreden (o) kimse denklik (6/115) ile, ve o ayakta duran bir yordam (43/43) üzerinde (iken)?
- 77- ve öz-otorite içindir görünmezi göklerin ve yerin. ve değildir (o) saatin (30/14-16) emri, sadece bir göz kırpması gibi, veya o daha da yakındır. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.
- 78- ve öz-otorite çıkardı sizi annelerinizin karınlarından, bilmiyorsunuz (iken) hiçbir istemi. ve kıldı sizin için işitme ve görmeler ve zihinler, ta ki siz şükredesiniz.
- 79- peki görmediler mi (o) kuşlara doğru, amade kılınmış (olan) göğün boşluğunda? tutmuyor onları, sadece öz-otorite. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için!
- 80- ve öz-otorite kıldı sizin için evlerinizden, bir yerleşke. ve kıldı sizin için davarların derilerinden evler, hafifçe taşıyabileceğiniz onları, göçüşünüz gününde ve konuşunuz gününde. ve (onların) yünlerinden ve yapağlarından ve kıllarından döşemelikler, ve bir geçimlik (vardır), bir süreye doğru.
- 81- ve öz-otorite kıldı sizin için yarattıklarından gölgelikler, ve kıldı sizin için dağlardan barınaklar. ve kıldı sizin için giyimlikler sakındıran sizi sıcaktan, ve giyimlikler sakındıran sizi baskınızdan. böylece tamamlıyor --burada-- sizin üzerinize (kendi) armağanını (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 93/11 = 39/23), ta ki siz (artık) teslim olasınız (3/84-85)!
- 82- ama eğer (yine de) yüz çevirirlerse, artık senin üzerine (düşen) yalnızca açık bir ulaştırmadır (5/67).
- 83- tanıyorlar öz-otoritenin armağanını (6/20), sonra (yine de) yabancılıyorlar onu; ve onların çoğu inkarcılardır (5/68)!
- 84- ve (o) gün, uyandırdığımızda her kitleden bir tanık; sonra izin verilmeyecektir inkar etmiş (2/26) o kimseler için, ve onlar (artık) hoş görülmeceklerdir.
- 85- ve gördüğü zaman haksızlık etmiş (39/24) o kimseler çileyi, (artık) hafifletilmeyecektir onlardan, ve onlar gözlenilmeyeceklerdir.
- 86- ve gördüğü zaman ortak koşmuş o kimseler ortaklarını (13/33), dediler: yetkemiz, (işte) bunlar (:bu deyişler) ortaklarımızdır, o şeyler ki çağırıp istiyor idik (onları) senden yana! ama (şimdi melekler) attılar onlara doğru o --dışlanmışlı-- deyişi (13/33), diyerek: şüphesiz siz mutlak yalancılarsınız!
- 87- ve attılar (onlar da) öz-otoriteye doğru teslimi, o gün; ve saptı (şimdi) onlardan uyduruyor oldukları --o dışlanmışlı deyişler-- (13/33)!
- 88- o kimseler ki inkar ettiler (2/26), ve alıkoydular öz-otoritenin yolundan (16/69); arttırdık (biz) onlara çile üstüne çile, bozgunculuk ediyor (2/27) olduklarından ötürü!

- 89- ve (o) gün, uyandırdığımızda her kitlenin içinde bir tanık onların üzerine, (kendi) canlarından, ve getirdiğimizde seni de bir tanık (olarak) bu şahısların üzerine! ve indirdik (biz) senin üzerine (o) yazıtı (39/23) her istem için bir açık edilme (halinde); ve bir ileti (39/23) ve bir acıma, ve bir müjde (olarak), teslim olmuşlar (3/84) için!
- 90- şüphesiz, öz-otorite emreder denk davranmayı, ve güzellik yapmayı, ve vermeyi yakınlık sahibine; ve caydırır ahlaksızlıktan, ve yabancılanmış pratikten, ve bencillikten. (böylece) öğüt veriyor size, ta ki siz anış alasınız (39/23)!
- 91- ve yerine getirin öz-otoritenin ahdini, ahidleştiğiniz zaman, ve bozmayın antları, onun pekiştirilmesinin peşinden; ve (çünkü) muhakkak kıldınız öz-otoriteyi sizin üzerinize bir kefil. şüphesiz, öz-otorite bilir yaptıklarımızı.
- 92- ve olmayın o (dişi) kimse gibi, ki bozdu (o) ipliğini, kuvvetin peşinden (tekrar) çözerek, edinmenizle antlarınızı bir hilekarlık sizin aranızda, oldu diye bir kitle, o daha kabarık (diğer) bir kitleden. kesinlikle test ediyor sizi öz-otorite onunla! ve mutlaka açık edecektir sizin için, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor olduğunuz (şeyleri).
- 93- ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka kılabilirdi sizi tek bir kitle. ve fakat saptırır (o) kimi isterse, ve iletir kimi isterse (13/27). ve mutlaka sorulacaksınız, çalışıyor olduklarınızdan (2/25 X 29/4)!
- 94- ve edinmeyin antlarınızı bir hilekarlık sizin aranızda; yoksa kayar taban, onun sağlamlaştırılmasının peşinden. ve tadarsınız çirkinliği, alıkoyduğunuzdan ötürü öz-otoritenin yolundan. ve sizin için koca bir çile (var olur)!
- 95- ve satmayın öz-otoritenin ahdini (2/25-27) azıcık bir değere. şüphesiz, öz-otoritenin katında olan, o daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyerseniz!
- 96- sizin katınızda olan biter, ama öz-otoritenin katında olan baki kalıcıdır. ve mutlaka karşılıklılandıracağız (biz) kararlılık göstermiş o kimseleri ücretleriyle, çalışıyor olduklarının (2/25) en güzeliyle!
- 97- kim çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), erkek veya dişi, ve o bir inanan (iken), mutlaka hayatlandıracağız (biz) onu kaliteli bir hayatla; ve mutlaka karşılıklılandıracağız (biz) onları ücretleriyle, çalışıyor olduklarının (2/25) en güzeliyle!
- 98- ve okuduğun zaman (o) okunuşu (36/69), sığın (sen) öz-otoriteye (o) taşlanmış şeytandan!
- 99- şüphesiz o ki, yoktur onun için hiçbir ispat inanmış (2/25-26) o kimseler üzerine, ve yetkelerine dayananlara.
- 100- onun ispatı yalnızca onu rehber edinen (7/30) o kimseler, ve onlar onunla ortak koşucular olan (6/112-113) o kimseler üzerinedir!

- 101- ve değiştirdiğimiz zaman bir işareti (:benzeşmeli kelimeler -veya deyişler- birim elemanı) başka bir işaretin (:benzeşmeli kelimeler -veya deyişler- birim elemanı) yerine, -ki öz-otorite en bilicidir ne indirdiğini- dediler: sen yalnızca bir uydurucusun! hayır, onların çoğu bilmiyorlar! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada öncelikle --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- elenmiş ve tablo altına gönderilmiş --aynı kökten gelen-- birden fazla benzeşmeli kelimeler -veya deyişler- birimlerinin elemanları arasında yapılan bazı yer değiştirme, ve bunun ardından yeni bir kimlikle tabloya geri döndürülme işlemlerine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen bkz. öz-okunuş, giriş bölümü)
- 102- de ki: indirdi onu (o) onurlu ruh (:cebrail 2/97) yetkenden, bir gerçek (olarak), sağlamaştırması için inanmış o kimseleri, ve bir ileti (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 39/23) ve bir müjde (olarak), tüm teslim olmuşlar (3/84) için!
- 103- ve muhakkak biliyoruz ki, şüphesiz onlar diyorlar: yalnızca öğretip bildiriyor ona (bunu) bir birey! ona doğru çarpıtıp yöneldikleri o kimsenin dili yabancısıdır; ama bu, açık bir arapça dildedir (29/48)!
- 104- şüphesiz, inanmayan o kimseler öz-otoritenin işaretlerine (6/4 & 26/5), iletmeyecektir onları öz-otorite! ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).
- 105- uydurur yalanı yalnızca inanmayan o kimseler öz-otoritenin işaretlerine (6/4 & 26/5). ve o şahıslar onlar (asıl) yalancılardır (16/86-87)!
- 106- kim inkar ederse öz-otoriteyi, (kendi) inancının (2/25-26) peşinden -sadece (müstesna) tiksintilenen kimse, ve onun kalbi inançla yatışmış (olduğu halde)- ve fakat kim ferahlatıp açarsa göğsü inkarcılığa (2/26-27), işte onların üzerine öz-otoriteden bir hınç (vardır)! ve onlar için koca bir çile (var olacaktır).
- 107- bu, çünkü şüphesiz onlar sevdiler yakın hayatı sonraki zamanın (7/45) üzerine. ve şüphesiz, öz-otorite iletmeyecektir (böyle) inkarcılar (74/31) halkını.
- 108- o şahıslar o kimseler ki, damgaladı öz-otorite (onların) kalpleri ve işitmeleri ve görmeleri üzerine; ve o şahıslar onlar habersizlerdir (7/146)!
- 109- kuşku yok ki, şüphesiz onlar sonraki zaman içinde, onlar kaybedenler (olacaklardır)!
- 110- sonra şüphesiz, yetken göç etmiş o kimseler içindir, tam (onların) denenmelerinin peşinden (85/10), sonra gayret etmişler (25/52) ve kararlılık göstermişler. şüphesiz, yetken, onun peşinden, mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 111- (o) gün, geliverdiğinde her can mücadele ederek (kendi) canı için, ve (sonra) yerince ödenecektir her can, kendi çalıştığıyla (34/4-5)! ve onlar haksızlık edilmeyeceklerdir.

- 112- ve vurdu öz-otorite (şu) örneği: bir şehir ki, güvenli ve yatışmış idi. geliveriyordu ona besini, bolca, her oluş yerinden. ama (sonra) inkar etti (o) öz-otoritenin armağanlarını; ve tattırdı ona öz-otorite açlık ve korku elbisesini, üretiyor olduklarından ötürü.
- 113- ve muhakkak geldi onlara bir gönderilmiş, onlardan; ama yalanladılar onu. ve (sonra) yakalayıp aldı onları (o) çile, ve onlar haksızlık ediciler (iken).
- 114- öyleyse yiye (siz) öz-otoritenin sizi beslediklerinden, yasal ve kaliteli (olarak); ve şükredin öz-otoritenin armağanına (93/11), eğer sadece ona hizmet ediyor idiyse.
- 115- yalnızca yasak kıldı (o) sizin üzerinize: ölüyü, ve kanı, ve domuz etini, ve onunla adanmış olanı öz-otoritenin dışındakine. ama kim darda kalırsa, bencillik edici ve düşmanlık edici (olma) dışında, şüphesiz öz-otorite (o takdirde) en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 116- ve demeyin dillerinizin nitelendirdiği ile yalanı: bu, yasaldır! ve bu, yasaktır! (diye), uydurmanız için öz-otorite üzerine yalanı. şüphesiz, uyduran o kimseler öz-otorite üzerine yalanı (10/59), rahata eremezler!
- 117- azıcık bir geçimlik, ve (sonra) onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).
- 118- ve bağlanmış (:yahudi) o kimseler üzerine, yasak kıldık (o) hikayelediklerimizi senin üzerine, daha önce (6/146). ve (biz) haksızlık etmedik onlara, ve fakat (onlar) kendi canlarına haksızlık ediyor idiler.
- 119- sonra şüphesiz, yetken çalışmış o kimseler içindir bir çirkinliğe, bir cehaletten (ötürü), sonra pardonlamışlar, bunun peşinden, ve düzelticilik etmişler (2/25). şüphesiz, yetken, onun peşinden, mutlak en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 120- şüphesiz, ibrahim --başlı başına-- bir kitle idi, boyun eğici (olan) öz-otorite için, bir birleyici (olarak); ve olmadı (o) ortak koşuculardan (18/26 X 42/21)!
- 121- şükredici (idi) onun armağanları için; seçip aldı (o da) onu, ve iletti onu ayakta duran bir yordama doğru.
- 122- ve verdik ona yakın zaman içinde bir güzellik; ve şüphesiz o, sonraki zaman içinde de düzeltililerdendir (38/45-47).
- 123- sonra esinledik sana doğru: izle ibrahimin uygulamasını (6/161), bir birleyici (olan); ve olmadı (o) ortak koşuculardan (32/4 X 10/18)! diye.
- 124- yalnızca kılındı (o) sebt onun içinde çelişkiye düşmüş o (yahudi) kimselerin üzerine (tevrat-tsn. 5/12-15). ve şüphesiz, yetken mutlaka buyruk verecektir onların arasında, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları (şeylerde).
- 125- öyleyse çağır (sen) yetkenin yoluna (16/69) doğru, buyuru ile ve güzel öğüt ile, ve mücadele et onlarla o en güzel (olan) o şeyle. şüphesiz yetken, o en bilicidir kimin saptığını onun yolundan (2/26-27), ve o en bilicidir iletilenleri (2/25-26)!
- 126- ve eğer sonlandırırırsanız, öyleyse sonlandırın (sizin) onunla sonlandırıldığının bir benzeriyle (2/194). ama eğer kararlılık gösterirseniz, mutlak o daha iyidir kararlılık gösterebilenler için.

127- ve kararlılık göster; ama (mümkün) değildir (senin) kararlılık gösterişin, sadece öz-otoriteyle. ve hüznülenme onların üzerine, ve olma hiçbir sıkışma içinde (onların) düzen kurmalarından ötürü (8/30 & 10/21).

128- şüphesiz, öz-otorite sakınmış (39/33) o kimselerle birlikte, ve onlar güzellik ediciler (39/23 & 34) -olan- o kimselerle!

BÖLÜM 17

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- saygılanandır o kimse ki, ilerletti (kendi) hizmetkarını geceleyin (o) yasaksal eğiliş yapısından, (o) en uzak -yasaksal- eğiliş yapısına doğru, o şey ki verimliledik onun çevresini; göstermemiz için ona (kendi) işaretlerimizden (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablolarından 6/4 & 26/5)! şüphesiz o, odur en işitici, en gören. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada en ilk kıtadaki benzeşmeli kelimeler birimlerinden, en son kıtadaki benzeşmeli kelimeler birimlerine doğru gece vakitlerinde (73/1-6) yaptırılan o hesapsal ilerletmelere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

2- ve verdik (biz) musaya yazıtı, ve kıldık onu bir ileti (39/23) -kaynağı- israil oğulları için: (bkz. musa peygamberin sözleri): artık edinmeyin benden başka hiçbir dayanak! diye.

3- ey (o) soyu, nuhla birlikte taşıdığımız kimselerin; şüphesiz o pek şükredici bir hizmetkar idi.

4- ve kılıp bitirdik israil oğulları için, yazıtın içinde: mutlaka bozgunculuk edeceksiniz (siz) yerin içinde, iki defa; ve mutlaka ululanacaksınız büyük bir ululanmayla! (diye).

5- ve geldiği zaman onların ilki (olan) söz, uyandırdık (biz) sizin üzerinize hizmetkarlar, bizim için, şiddetli baskı varlıları (olan); ve (onlar da) diyarın aralarına (kadar) girip araştırdılar (sizi). ve (bu), yapılmış bir söz oldu!

6- sonra çevirdik sizin için tekrarı onların üzerine, ve ileri sürdük sizi mallarla ve oğullarla, ve kıldık sizi çokça, ekip (olarak).

7- eğer (şimdi) güzellik ederseniz (2/25-26), güzellik edersiniz (kendi) canlarınız için (tevrat-tsn. 32/1-4 = 32/46-47). ama eğer çirkinlik ederseniz (2/26-27), (yine edersiniz) onun için (tevrat-tsn. 32/5-6 = 32/15-16). ve geldiği zaman sonraki söz, onlar mutlaka (yine) çirkinlendirecekler yüzlerinizi, ve mutlaka girecekler eğiliş yapısına, ona girdikleri gibi ilk defada; ve mutlaka darmadağın edecekler ulu geldiklerini, (tam) bir darmadağın edişle (tevrat-tsn. 32/20-25)!

8- (bunun ardından) belki yetkeniz acıyacaktır size (tevrat-tsn. 32/36-39); ve eğer (bize) dönerseniz, (biz de size) döneriz! ama kıldık (biz) batağı (o) inkarcılar (2/26-27) için bir hapsedici (tevrat-tsn. 31/29)!

- 9- şüphesiz, bu okunuş (36/69) iletiyor o şeye, o en ayakta durucu (olan); ve müjdeliyor inananları, düzelticilikler için çalışan (2/25) o kimseleri: şüphesiz, onlar için büyük bir ücret (var olacaktır)!
- 10- ama şüphesiz, inanmayan o kimseler sonraki zamana (hoşea 6/2-3) (incil-yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), hazırladık (biz) onlar için acıklı bir çile!
- 11- ve çağırır insan kötülüğü, onun çağırışıyla (sanki) iyiliği; ve insan aceleci idi!
- 12- ve kıldık (biz) geceyi ve gündüzü iki işaret. ve atıl ettik gecenin işaretini (:ayı); ve kıldık gündüzün işaretini (:güneşi) görür kılıcı, aramanız için bir lütf yetkenizden, ve bilmeniz için senelerin sayısını, ve hesabı. ve her istem, (işte) ayırd ettik (biz) onu, (tam) bir ayırd edişle (6/55)!
- 13- ve her insan, (işte) gerekliledik (biz) ona kendi uğursuzluğunu, kendi boynunun içine. ve çıkaracağız onun için kalkış gününde bir yazıt, rastgeleceği ona, açılıp yayılmış (olarak).
- 14- oku (şimdi) yazıtını, yetecek (kendi) canın bugün senin üzerine, bir hesapçı (olarak)!
- 15- kim iletilirse (2/25-26), yalnızca iletilir (kendi) canı için; ve kim saparsa (2/26-27), yalnızca sapar onun üzerine. ve ağırlıklayamaz hiçbir ağırlıklayıcı bir diğerinin ağırlığını. ve olmuş değiliz (biz) çilelendirecek, uyandırana kadar bir gönderilmiş.
- 16- ve dilediğimiz zaman yıkmayı bir şehri, emrederiz (onun) refahlandırılmışlarına, ve --buna rağmen-- kalleşlik ederler (2/26) onun içinde. ve (böylece) gerçekleşir onun üzerine (o) deyiş (69/40); ve sonra (biz de) perişan ederiz onu, (tam) bir perişan edişle (44/15-16).
- 17- ve nice yıktık (o) nesillerden, nuhun peşinden; ve yeter (senin) yetken hizmetkarlarının kusurlarından, haberdar (ve) görücü (olarak).
- 18- kim diliyor idiyse acele zamanı, (biz de) acele veririz onun için, istediğimizi onun içinde, dilediğimiz kimse için. sonra kılarız onun için batağı; (o da) yaslanır ona ayıplanmış (ve) kovulmuş (olarak)!
- 19- ve kim dilerse sonraki zamanı, ve çaba harcarsa onun için (layık) çabasıyla (21/94), ve o bir inanan (iken); işte o şahıslar, onların çabaları şükredilmiş olur!
- 20- (ama) hepsini ileri süreriz (biz), bu şahısları ve o şahısları, yetkenin vergisinden. ve olmuş değildir yetkenin vergisi, tutulmuş.
- 21- gözle, nasıl lütuflandırdık (biz) onların bazısını bazısı üzerine! ve mutlak sonraki zaman daha büyüktür dereceler (açısından), ve daha büyüktür lütuflandırmada.
- 22- öyleyse kılma (sen) öz-otorite ile birlikte diğer bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31); yoksa oturursun, ayıplanmış (ve) ortada bırakılmış (olarak)!
- 23- ve kılıp bitirdi yetken: hizmet etmeyeceksiniz (başkasına), sadece ona (12/40)! diye, ve doğuruculara (:ana baba) güzellikle davranacaksınız! eğer ulaşırsa senin katında -yaşça- büyüklüğe onların biri, veya onların ikisi, deme onlar için: öf (artık)! ve azarlama onları. ama deyiver onlar için, şereflendirici bir deyiş (ile).

- 24- ve ger onlar için horculluk kanatlarını, (o) acıma (duygusundan), ve de ki: yetkem, (sen) acı onlara, beni yetiştirdikleri gibi, (ben) küçükken!
- 25- yetkeniz en bilicidir canlarınızın içindekini. eğer (siz) olursanız düzeltililer (2/25), şüphesiz o da (kendisine) dönücüler için, en bağışlayıcı olur!
- 26- ve ver yakınlık sahibine onun gerçek (payını), ve yoksula, ve yol oğluna (8/41); ama saçma, (tam) bir saçışla.
- 27- şüphesiz, (o) saçıcılar şeytanların (6/112-113) kardeşleri oldular; ve şeytan yetkesi için pek inkarcı idi!
- 28- ve eğer surat çevirirsen onlardan, aramaktan (ötürü) bir acımayı yetkenden, ümit ettiğin onu, öyleyse (o vakit) deyiver onlar için, kolaysal bir deyiş (ile).
- 29- ama kılma elini bağlanmış (kendi) boynuna doğru, ve açıp uzatma da onu hepten (bir) açıp uzatışla; yoksa oturursun kınanmış (ve) hasretlenmiş (olarak)!
- 30- şüphesiz, yetken açıp yayar besini, kimin için isterse, ve kısıp ölçer de (onu). şüphesiz o hizmetkarlarından haberdar (ve) görücü idi.
- 31- ve bitirmeyin (kendi) doğurulmuşlarınızı, sefalet ürpertisiyle, (çünkü) biz besliyoruz onları ve sizleri. şüphesiz, (onların) bitirilmeleri büyük bir hata idi.
- 32- ve yaklaşmayın zinaya! şüphesiz o bir ahlaksızlık, ve ne çirkin bir yol idi.
- 33- ve bitirmeyin bir canı, o şey ki yasak kıldı öz-otorite, sadece (ancak) gerçekle (2/178-179)! ve kim bitirildiyse haksızlık edilmiş (olarak), muhakkak kıldık onun rehberi için bir ispat. o halde aşırı gitmesin (o da) bitirme içinde; (çünkü) şüphesiz o --belki de o diğer seçenikle de-- yardım edilmiş idi (2/178)!
- 34- ve yaklaşmayın yetimin malına, sadece o en güzel (olan) o şeyle (4/6), (o) ulaşana kadar şiddetli dönemine. ve yerine getirin ahdi; şüphesiz, ahid sorumlu kılınmış idi (3/75-77).
- 35- ve yerince ödeyin ölçüğü, ölçtüğünüz zaman; ve tartın, ayakta duran bir teraziyle. bu, daha iyidir, ve en güzeldir yorumlama (bakımından).
- 36- ve peşine düşme senin için onunla (ilgili) hiçbir bilgi (4/166) olmayanın. şüphesiz, işitme ve görme ve zihin, o duyuların hepsi ondan sorumlu kılınmış idi.
- 37- ve yürüme yerin içinde, kasıntıyla; şüphesiz sen asla yaramazsın yeri, ve asla ulaşamazsın dağlara, uzunlukta.
- 38- bunların hepsi çirkinlik idi yetkenin katında, tiksiniilmiş (davranışlar)!
- 39- işte, bunlar (:benzeşmeli deyişler 39/23) esinlediklerindedir yetkenin --burada-- sana doğru (o) buyurudan! öyleyse (artık) asla kılma öz-otoriteyle birlikte diğer bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31); yoksa atılırsın batağın içine, kınanmış (ve) kovulmuş (olarak)!

- 40- öyleyse seçti mi (şimdi) size yetkeniz --sol tarafta-- (o) oğulları, ve edindi (kendisine) meleklerden (16/2) --sağ tarafta-- (o) dişileri? şüphesiz siz (böylelikle) mutlaka diyorsunuz koca (yalan) bir deyişi (13/33)!
- 41- ve muhakkak evirip yaydık (her örnekten 18/54) bu okunuş (36/69) hakkında (2/25-27 & 74/26-31 & 14/24-26 & ...), onların anış almaları (39/23) için! ama arttırmıyor (bu) onları, sadece nefretle (kaçışta)!
- 42- de ki: eğer olsaydı onunla birlikte (başka) otoriteler (21/29 & 9/31), onların dedikleri gibi, o zaman (onlar) mutlaka ararlardı tahtın sahibine doğru --onunkine benzer-- bir yol (16/69)! (ve bkz. 16/73)
- 43- saygılanandır o; ve yücelenendir onların dediklerinden, büyük bir yücelikle!
- 44- saygılamaktadır onun için yedi gökler ve yer, ve onların içindeki (tüm) kimseler. ve yoktur ki hiçbir istemden, sadece saygılamaktadır (onun) övgüsüyle; ve fakat kavramıyorsunuz (siz) onların saygılayışlarını. şüphesiz o en ılımlı, en bağışlayıcı idi.
- 45- ve okuduğun zaman (o) okunuşu (36/69), kıldık (biz) senin aranda ve sonraki zamana inanmayan (7/45) o kimselerin arasında gerilmiş bir perde.
- 46- ve kıldık onların kalplerinin üzerine kılıflar, onu kavramasınlar diye (7/146), ve onların kulaklarının içine tıkaçlar. ve (sen) andığın zaman yetkeni (o) okunuşun (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) içinde, tekçe, (derhal) yüz çevirdiler (onlar) arkaları üzerine, nefretle (kaçarak)! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada yetkeye ait bazı isimlerin üst bölgelerde yer alan o “eşli” muhkem birimlerin içinde değil de, --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermeyip elenen-- alt bölgedeki o “tekli” müteşabih birimlerin içinde yer almış olmasına karşı verilebilecek pek olumsuz tepkilere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 47- biz en biliciyiz (onların ne için) işittiklerini onunla, işittikleri zaman sana doğru. ve onlar fısıldaştıklarında, (o) haksızlık ediciler (39/24) dediği zaman: izlemiyorsunuz (siz), sadece sihirlenmiş bir adamı!
- 48- gözle, nasıl vurdular senin aleyhine (o) örnekleri, ve saptılar. o halde (artık) uyamazlar hiçbir yola (16/69)!
- 49- ve dediler: olduğumuz zaman mı kemikler ve parçalar, şüphesiz biz mi (tekrar) mutlak uyandırılıcılar (olacakmışız) yeni bir yaratılışla (6/36)?
- 50- de ki: olun taşlar, veya demirler,
- 51- veya (başka) bir yaratılış (örneği) göğüslerinizin içinde büyüyenden!
ve diyecekler: kim (derhal) döndürüverecekmiş bizi? de ki: sizi oluşturmuş (olan) o kimse ilk defada! ve sallayacaklar sana doğru başlarını, ve diyecekler: ne zamanmış o? de ki: belki, olacaktır pek yakında (36/48-53)!
- 52- (o) gün --vefat anında-- çağırdığında sizi (16/28-29), artık --geç de olsa-- yanıt vereceksiniz (siz de) onun övgüsüyle (14/44); ve sanacaksınız, kalmadınız --dünyada-- sadece bir azıcık!

- 53- ve hizmetkarlarım için, de ki: desinler (onlar) o en güzel (olan) o şeyle (39/23)! (çünkü) şüphesiz, şeytan dürtülemektedir onların arasında (7/200-201). şüphesiz, şeytan insan için açık bir düşman idi!
- 54- yetkeniz en bilicidir sizi; eğer isterse acır size, veya eğer isterse çilelendirir sizi. ve göndermedik (biz) seni onların üzerine, bir dayanak (17/2) olarak!
- 55- ve yetken en bilicidir göklerin ve yerin içindeki (tüm) kimseleri. ve muhakkak lütuflandırdık bazı havadisçileri bazısı üzerine (2/253); ve verdik davuda zeburu! (lütfen bkz. davud peygamberin sözleri)
- 56- de ki: çağırın (o halde) öne sürdüğünüz o kimseleri, ondan başka (10/18); yönetemezler (onlar) bir darlığı kaldırmaya sizden, ve (ne de) dönüştürmeye (5/75-76)!
- 57- o şahıslar, çağırdıkları o kimseler (10/18), kendileri aramaktaydılar yetkelerine doğru bir ulaşıl, onların hangisi daha yakınlık -vesilesi- (9/99) --olabilirdi diye. ve (onlar) ümit ediyorlardı onun acımasını, ve korkuyorlardı onun çilelendirmesinden (21/27-29)! şüphesiz, yetkenin çilelendirmesi kaçınılmalı (kılınmış) idi.
- 58- ve yoktur ki hiçbir şehir, sadece biz (hiddetle) yıkacağız onu, kalkış gününden önce, veya çilelendireceğiz onu şiddetli bir çilelendirmeye. bu, (o) yazıtın içinde (de) kayıtlanmış idi (işaya 24/1-13)!
- 59- ve bizi meneden (şey) göndermemizden --eski tarzdaki-- (o) işaretleri, sadece (zaten) yalanlamış (olmasıdır) onları ilk (nesillerin). ve (çünkü) verdik semuda (o) dişi deveyi bir görür kılıcı (olarak), ama haksızlık ettiler ona. ve göndermeyiz (biz) --yeni tarzdaki-- (bu) işaretleri (6/4 & 26/5), ancak bir korkutma olarak (90/19-20)!
- 60- ve bir zaman dedik senin için: şüphesiz, yetken kuşatmıştır (tüm) ahaliyi! ve kılmadık (biz) o görüyü, o şey ki gösterdik sana (17/1), sadece bir deneme ahali için, ve (o) yerilmiş ağacı (14/26) o okunuşun (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) içindeki! ve (böylelikle) korkutuyoruz (biz) onları (14/26-29); ama arttırmıyor (bu) onları, sadece büyük bir taşkınlıkta (5/68)!
- 61- ve bir zaman dedik meleklerle: eğilin, adem için! ve (hepsi) eğildiler, sadece (müstesna) iblis; dedi: eğilir miyim hiç yarattığın (bu) kimse için, bir çamur (olarak)?
- 62- dedi: gördün mü bu kimseyi, şereflendirdiğin benim üzerime? eğer sonralarsan beni kalkış gününe doğru, mutlaka ayartacağım onun (tüm) soyunu, sadece (müstesna) bir azınlık.
- 63- dedi: öyleyse git! ama kim izlerse seni, onlardan, şüphesiz bataklık karşılığın (olacaktır); (tam) biçilmiş bir karşılık!
- 64- öyleyse (haydi) kışkırt kim (varsa) uyabildiğin, onlardan, (kendi) sesinle (6/121), ve kapla onların üzerine atlılarımla ve piyadelerimle (19/75), ve ortakla onları mallar ve doğurulmuşlar içinde (23/55-56), ve söz ver onlara (20/120); ve söz vermiyor onlara şeytan, sadece kandırmacaları (6/112-113)!

65- şüphesiz, (o) hizmetkarlarım (38/83), yoktur senin için onların üzerine hiçbir ispat (6/112-114). öyleyse yeter (senin) yetken --bu konularda tek-- bir dayanak (olarak)!

66- yetkenizdir o kimse ki yüzdürür sizin için gemileri denizin içinde, aramanız için (onun) lütfundan. şüphesiz o sizin için, en acıyan idi.

67- ve size dokunduğu zaman bir darlık denizin içinde, (derhal) saptı kim (varsa) çağırdığımız (10/18 & 18/102), sadece (kaldı) o! ama o vakit kurtardığında sizi karaya doğru, --bir kısmınız yine hemen-- surat çevirdiniz (29/65). ve insan pek inkarcı idi!

68- öyleyse güvende mi hissettiniz, geçirmeyecek diye (şimdi) sizi (yerin dibine) kara tarafında, veya göndermeyecek (diye) sizin üzerinize bir kasırğa? sonra bulamazsınız sizin için hiçbir dayanak!

69- yoksa güvende mi hissettiniz, döndürüvermeyecek diye (şimdi) sizi onun içine diğer bir kez, ve göndermeyecek (diye) sizin üzerinize rüzgarlı bir fırtına, ve boğmayacak (diye) sizi, inkar ettiğinizden (2/26 & 74/31) ötürü? sonra bulamazsınız sizin için bizim üzerimize, ona karşı, hiçbir izleyen!

70- ve muhakkak şereflendirdik adem oğullarını; ve taşıdık onları karanın ve denizin içinde, ve besledik onları kalitelilerden; ve lütuflandırdık onları çoğu üzerine yarattığımız kimselerden, (tam) bir lütuflandırışla.

71- (o) gün, çağırdığımızda her insan (grubunu) kendi öncülerıyla (:kitaplar 46/12) beraber; artık kim ki verilirse onun yazıtı sağ eline, o şahıslar okuyacaklar (kendi) yazıtlarını (39/23 & 34), ve haksızlık edilmeyecekler (onlar) bir kıl kadar (39/35)!

72- ve kim bu (yakın zaman) içinde kör idiyse (2/171), o sonraki zaman içinde de kör (20/125-126), ve yol (bakımından) daha da sapkın (kalacaktır).

73- ve neredeyse (onlar) mutlaka deneyeceklerdi seni, esinlediğimiz (43/43-44) o şeyden (ötürü) sana doğru, uydurman için bizim üzerimize onun dışındakini! ve o zaman (onlar) mutlaka edineceklerdi seni bir dost.

74- ve eğer olmasaydık (biz) seni sağlamaştırmış, muhakkak neredeyse müttefiklenecektin (sen) onlara doğru, azıcık bir istem.

75- o zaman mutlaka tattırırdık (biz) sana hayatın katlanmış (azabını), ve ölümün katlanmış (azabını)! sonra bulamazdın senin için bizim üzerimize hiçbir yardımcı.

76- ve neredeyse (onlar) mutlaka kışkırtacaklardı seni yerden, çıkarmaları için seni ondan. ve o zaman (onlar) kalmazlardı senin ardında, sadece bir azıcık.

77- prensibidir (bu) o kimselerin, muhakkak gönderdiğimiz senden önce de, (o) gönderilmişlerimizden. ve bulamazsın bizim prensibimiz için, hiçbir dönüştürme!

78- öyleyse ayakta tut --akşamın-- destekleyişini (24/58), güneşin (batıp) sarkmasından gecenin (iyice) çökmesine doğru. ve (unutma) tanın da --destekleyiş-- okunuşunu (24/58); ve şüphesiz, tan (vaktinin) okunuşu tanıklanmış idi!

- 79- ve geceleyin yoğunlaş onunla (73/1-6), bir mükafat (olarak) senin için!
belki, (böylelikle) uyandıracaktır seni yetken, övülmüş bir kalkış yerine.
- 80- ve de ki: yetkem, girdir beni bir doğruluk girdirişiyile, ve çıkar beni bir doğruluk çıkarışıyla. ve kıl benim için (senin) yanından, yardımcı bir ispat!
- 81- ve de ki: gerçek (35/31) geldi, ve sahte (2/78-79) yitildi! şüphesiz, (o) sahte yitilmeli (kılınmış) idi.
- 82- ve indiriyoruz --burada-- (o) okunuştan (36/69), o bir şifa ve bir acıma olanı, inananlar için. ama arttırmıyor (o) haksızlık edicileri (39/24), sadece kayıpta!
- 83- ama armağan ettiğimiz zaman insanın üzerine, (hemen) surat çevirdi ve yanı üzere döndü; ve ona dokunduğu zaman bir kötülük, (hemen) pek karamsar oldu!
- 84- de ki: her (birey) ancak çalışır --o ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi üzerinde (2/25)-- kendi algılayışı üzere; ve yetkeniz en bilicidir, kim ki o en iletilidir, --bu çalışmada-- yolca (16/69)!
- 85- ve soruyorlar sana ruhtan? de ki: (o) ruh, yetkemin emrindedir (42/52)! ve verilmediniz (siz) bilgiden, sadece bir azıcık.
- 86- ve eğer isteseydik, mutlaka giderebilirdik esinlediğimiz (43/43-44) o şeyi sana doğru; sonra bulamazdın senin için, ondan yana, bizim üzerimize hiçbir dayanak!
- 87- sadece bir acımadır yetkenden; şüphesiz, (onun) lütfu --böylelikle-- oldu senin üzerine, pek büyük!
- 88- de ki: eğer toplansaydı (tüm) insanlar ve cinler, getirmek üzere bir benzerini bu okunuşun (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), getiremezlerdi onun bir benzerini, eğer onların bazısı (diğer) bazısı için arka çıkıcılar olsaydı (bile)!
- 89- ve muhakkak evirip yaydık (biz) ahali için bu okunuş (36/69 = 39/23) hakkında her örnekten (2/25-27 & 74/26-31 & 14/24-26 & 9/111 & 16/2 & 6/111 & ...); ama directti ahalinin çoğu, sadece inkarcılıkta (2/26 & 74/31)!
- 90- ve dediler: asla inanmayız senin için, (sen) fişkirtana kadar bizim için yerden kaynaklar!
- 91- veya olmalı senin için bir bahçe, hurmalardan ve üzümlerden, ve fişkirtmalısın (sen) nehirleri onun aralarında, (tam) bir fişkirtmayla!
- 92- veya sarkıtıp düşürmelisin göğü, öne sürdüğün gibi (52/44-45), bizim üzerimize parçalar (halinde); veya getirmelisin öz-otoriteyi ve melekleri, hepten!
- 93- veya olmalı senin için (altından) yaldızlı bir ev; veya çıkıp yükselmelisin göğün içine! ama asla inanmayız çıkıp yükselmişliğine de, (sen) indirene kadar bizim üzerimize bir yazıt, onu (açıkça) okuyabileceğimiz! de ki: saygılanandır yetkem; oldum mu ben (başka bir şey), sadece gönderilmiş bir birey?

- 94- ve ahaliyi meneden (şey) inanmalarından, onlara geldiği zaman (o) ileti (39/23), sadece demeleriydi: uyandırdı mı (yani) öz-otorite, gönderilmiş bir -insani- birey?
- 95- de ki: eğer olsaydı yerin içinde melekler, yatışmışlar (olarak) yürüyen, mutlaka indirirdik (biz de) onların üzerine gökten, gönderilmiş bir melek!
- 96- de ki: yeter öz-otorite bir tanık (olarak), benim aramda ve sizin aranızda. şüphesiz o hizmetkarlarından haberdar (ve) gören idi.
- 97- ve kimi iletirse (2/25-26) öz-otorite, (işte) odur iletilmiş; ve kimi saptırırsa (2/26-27), artık asla bulamazsın onlar için ondan başka rehberler (18/102). ve devşireceğiz (biz) onları kalkış gününde yüzleri üzere, körler ve dilsizler ve sağırlar (olarak). onların barınma yerleri bataktır; her vakit (ateşi) dindiğinde, arttıracamız onlara bir çalgın alevi!
- 98- budur (onların) karşılıkları; çünkü şüphesiz onlar inkar ettiler bizim işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve dediler: olduğumuz zaman mı kemikler ve parçalar, şüphesiz biz mi (tekrar) mutlak uyandırılıcılar (olacakmışız), yeni bir yaratılışla (17/49-52)?
- 99- ve görmediler mi, şüphesiz öz-otorite, o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, ölçendir --aynı zamanda derhal-- (tekrar) yaratma üzerine (onların) benzerlerini (6/36)? ve kıldı (o) onlar için bir belirlenmiş süre (63/11), olmayan (hiç) şüphe onun içinde. ama (yine de) diretti (o) haksızlık ediciler (39/24), sadece inkarcılıkta (2/26 & 74/31)!
- 100- de ki: eğer siz yönetiyor (olsaydınız) yetkemin (o) acıma hazinelerini, o zaman mutlaka tutardınız (onları), harcama ürpertisinden! ve insan pek cimri idi.
- 101- ve muhakkak verdik musaya, dokuz apaçık işaretler; öyleyse sor israil oğullarına. onlara geldiği zaman, dedi onun için firavun: şüphesiz ben mutlaka sanıyorum seni, ey musa, sihirlenmiş!
- 102- dedi: muhakkak (sen de) bildin ki, indirmedim bu (işaretleri), sadece göklerin ve yerin yetkisi, görmelikler (olarak)! ve şüphesiz ben (de) mutlaka sanıyorum seni, ey firavun, tepelenmiş!
- 103- ve diledi onları kışkırtmayı yerden; ve (biz de) boğduk onu, ve onunla birlikteki kimseleri, toptan.
- 104- ve dedik, onun peşinden, israil oğulları için: yerleşin (o) yere (5/21); ve (o) sonraki söz geldiği zaman, getireceğiz (tekrar) sizi, hep birlikte (17/7-8)! (hoşea 6/2-3 & 14/2-8)
- 105- ve gerçekle indirdik (biz) onu (39/23), ve gerçekle indi (o)! ve göndermedik seni, sadece bir müjdeleyici, ve bir uyarıcı (olarak).
- 106- ve bir okunuştur ki, ayırdık (biz) onu, (bkz. öz-okunuş, tablolardaki sol taraflı & sağ taraflı tüm o benzeşmeli kelimeler kıtaları,) okuman için onu ahalinin üzerine, bir duraklayış üzere; ve indirdik (biz) onu (tam planlı) bir indirişle (39/23 & 75/17-19)!

- 107- de ki: (siz) inanın ona, veya inanmayın; şüphesiz, (kendilerine) bilgi verilmiş o kimseler, onun öncesinde (musa 18/18-19 = 24/18 & 22) (isa 33/37 = 4/24 & 26) (davud 63/22-26 = 44/10) (muhammed 9/9 = 18/15), aktarıldığı zaman (o) onların üzerine, (derhal) yere kapanıyorlar çeneleri üstüne, eğilmişler (olarak).
- 108- ve diyorlar: saygılanandır yetkemiz; kesinlikle oldu (böylece) yetkemizin sözü mutlak yapılmış!
- 109- ve yere kapanıyorlar çeneleri üstüne, ağlıyorlar; ve arttırıyor onları (o) saygı duyuşta.
- 110- de ki: çağırın öz-otorite (diye), veya çağırın öz-acıyan (diye); hangisiyle çağırırsanız, onun içindir en güzel adlar! ve açıksal etme (sen) destekleyişini, ve saklı tutma da onu, ama ara, bunun arasında, (orta) bir yol.
- 111- ve de ki: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki (hiç) edinmedi bir doğrulmuş, ve (hiç) olmadı onun için bir ortak yönetim içinde, ve (hiç) olmadı onun için bir rehber hor kalmışlıktan ötürü; ve büyükle onu, (tam) bir büyükleyişle!

BÖLÜM 18

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- övgü öz-otorite içindir, o kimse ki indirdi (kendi) hizmetkarının üzerine (o) yazıtı (39/23), ve kılmadı onun için hiçbir çarpıklık (39/28)!
- 2- ayakta durucu (olarak); uyarması için şiddetli bir baskıyla, onun yanından, ve müjdelemesi (için) inananları, düzelticilikler için çalışan (2/25) o kimseleri: şüphesiz, onlar için güzel bir ücret (var olacaktır)!
- 3- kalıp durucular (olacaklar) onun içinde, sonsuzca.
- 4- ve uyarması (için) demiş o kimseleri: edindi öz-otorite bir doğrulmuş!
- 5- yoktur onlar için onunla (ilgili) hiçbir (geçerli) bilgi, ve (ne de) babaları için (incil-mrk. 12/29 & 10/18). büyüdü (o) kelime (onların) ağızlarından çıkan. demiyorlar (onlar), sadece yalanı!
- 6- ve belki de sen eriteceksin (kendi) canını, (öyle mi), onların izleri üzerine, inanmıyorlar diye bu anlatıya (39/23), kızgınlıkla?
- 7- şüphesiz biz kıldık yerin üzerindeki (nesnelere) bir süs onun için, test etmemiz için onları, hangisi onların (olacak) en güzel, çalışmada (17/84)?
- 8- ve şüphesiz biz (sonunda) mutlak kılıcılarız onun üzerindeki (nesnelere) kuru bir yer parçası.
- 9- yoksa hesap ettin mi (sen), ki şüphesiz (o) mağara arkadaşları ve (ilgili) rakamlar (bizim) şaşırtıcı işaretlerimizden idiler!

10- bir zaman barındı (o) gençler mağaraya doğru, ve dediler: yetkemiz, ver bize (senin) yanından bir acıma, ve basitleştir bizim için emrimizden bir düzgünlük!

11- ve vurduk onların kulaklarının üzerine (uykuyu) mağaranın içinde, sayılı seneler (boyunca).

12- sonra uyandırdık onları; bilmemiz için, (o) iki tayfadan hangisi daha (iyi) numaralayıp saydı ne kadar kaldıklarını, süreç (olarak)!

13- biz hikayeliyoruz senin üzerine (onların) havadislerini, gerçekle: şüphesiz onlar gençlerdi, inanmış (olan) yetkelerine, ve (biz de) arttırdık onları iletide!

14- ve pekiştirip bağladık kalplerinin üzerine; o zaman ayağa kalktılar ve dediler: yetkemiz göklerin ve yerin yetkesidir. asla çağırmayız (biz) ondan başka

bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31); muhakkak demiş (olurduk) o zaman bir saçmalık!

15- (işte), bu şahıslar halkımızdır, edindiler (onlar) ondan başka otoriteler. değil miydi getirmeli onların üzerine apaçık bir ispat? öyleyse kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı?

16- ve (madem ki) o zaman ayrıldınız (siz) onlardan, ve hizmet ettiklerinden (12/40), sadece (müstesna) öz-otorite; öyleyse (derhal) barının mağaraya doğru, (ki) açıp yaysın sizin için yetkeniz (kendi) acımasından, ve basitleştirsin sizin için emrinizden bir desteklik!

17- ve görürdün güneşi, doğduğu zaman yönelirken (onların) mağaralarına sağ taraftan, ve battığı zaman geçerken onları sol taraftan, ve onlar boşluğun içindeler (iken) ondan. bunlar (:benzeşmeli deyişler 39/23) öz-otoritenin işaretlerindedir (16/101); kimi iletirse (13/27) öz-otorite, (işte) odur iletilmiş; ve kimi saptırırsa (2/26), artık asla bulamazsın (sen) onun için düzgünletici bir rehber (7/196 X 18/102)!

18- ve hesap ederdin onları uyanıklar (olarak), ama onlar uyuşmuşlar (idiler). ve döndürüyorduk (biz) onları sağ tarafa ve sol tarafa, ve köpekleri uzatmış (idi) iki ayağını eşige karşı. eğer çıkagelseydin (sen) onların üzerine, mutlaka yüz çevirirdin onlardan bir kaçışla, ve mutlaka dolardın onlardan bir endişeyle.

19- ve böylece uyandırdık onları, soruşturmaları için onların (kendi) arasında. dedi onlardan bir diyen: ne kadar kaldınız? dediler: kaldık bir gün, veya günün bir kısmı. dediler: yetkeniz en bilicidir ne (kadar) kaldığınızı! öyleyse uyandırın sizden birini bu paranızla şehre doğru, (ki) gözlesin (o), onların hangisi daha arınıktır yiyecek (olarak), ve getirsin size bir besin ondan. ama nazik davranın, ve farketmesin sizi (hiç) birine!

20- (çünkü) şüphesiz onlar, eğer (onlar) üste çıkarlarsa sizin üzerinize, taşlarlar sizi, veya döndürüverirler sizi (kendi) uygulamalarının içine; ve asla rahata eremezsiniz, o zaman, sonsuzca!

21- ve böylece --burada-- sezdirdik (size) onların (:benzeşmeli deyişler 39/23) üzerine, (ahalinin) bilmeleri için: şüphesiz, öz-otoritenin (verdiği o) sözü (17/107-108) bir gerçektir; ve şüphesiz (o) saat (30/14-16), yoktur şüphe onun içinde!

o zaman çekişiyorlardı onların (kendi) arasında emirlerini, ve dediler: yapılayın onların üzerine bir yapı; yetkeleri en bilicidir onları. dedi yenmiş o kimseler (kendi) emirleri üzerine: mutlaka edineceğiz onların üzerine, bir eğilîş yapısı!

22- diyecekler: üç (idiler), dördüncüleri köpekleri (idi); ve diyecekler: beş (idiler), altıncıları köpekleri (idi), görünmeze taş atmaktır (bu); ve diyecekler: yedi (idiler), sekizincileri köpekleri (idi). de ki: yetkem en bilicidir (onların) sayılarını! bilmez onları, sadece bir azınlık. öyleyse tartışma (sen) onların hakkında, sadece üsteleyici bir tartışmayla; ve görüş dileme onlar hakkında onlardan (hiç) birine.

23- ve sakın deme hiçbir istem için: şüphesiz ben (mutlaka) yapacağım bunu yarın;

24- sadece ancak öz-otorite isterse! ve an yetkeni, unuttuğun zaman, ve de ki:

belki, iletacaktır beni yetkem daha yakınına bundan, düzgünlükte (72/2)!

25- ve kaldılar (onlar) mağaraları içinde üç yüz sene, ve arttırdılar (bunun ardından) dokuz -sene- (daha).

26- de ki: öz-otorite en bilicidir (onların) ne kadar kaldıklarını! onun içindir görünmezi göklerin ve yerin. öyleyse gör (şimdi) şunu, ve (iyice) işit: yoktur onlar için ondan başka hiçbir rehber (7/196 X 18/102)! ve ortak etmez (o) kendi buyruğuna (hiç) birini (42/10 X 3/80)!

27- ve aktarıp ilet (o) esinleneni (43/43-44) sana doğru, yetkenin (o) yazıtından (39/23); yoktur (hiçbir) değıştirici onun kelimeleri (28/68 = 6/115 X 5/41) için! ve asla bulamazsın (sen) ondan başka hiçbir sığınmak (72/21-23)!

28- ve kararlılık göster canında, çağırın o kimselerle birlikte yetkelerini, erkende ve akşamda, dileyerek onun yüzünü. ve kaydırma gözlerini onlardan, dileyerek süsünü yakın hayatın! ve uyma habersiz bıraktığımız kimseye kalbini anışımızdan (39/23), ve izlemiş hevesini; ve olmuş onun emri eksiklik (39/56)!

29- ve de ki: gerçek yetkenizdendir; öyleyse (artık) kim isterse, haydi inansın (2/25-26); ve kim isterse, haydi inkar etsin (2/26-27). şüphesiz biz hazırladık haksızlık ediciler (39/23-24) için bir ateş, kuşatacağı onları (onun) çadırı. ve eğer pekiştirme dilerlerse, pekiştirilecekler erimiş maden gibi bir suyla, yüzleri kavuran. ne adi bir içecek, ve ne çirkin bir desteklidir (o)!

30- ama şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; şüphesiz biz heba etmeyeceğiz ücretini güzellik etmiş (39/23 & 34) kimsenin, (o) çalışmada!

31- o şahıslar, onlar için (var olacaktır) bolluk bahçeleri, altlarından nehirler akan. takınacaklar onun içinde altından bilezikler, ve kuşanacaklar (orada) yeşil giysiler ipekten ve atlastan; dayanıp kurulmuşlar (olarak) onun içinde koltuklar üzerine. ne armağansal bir ödül, ve ne güzel bir desteklidir (o)!

- 32- ve vur onlar için (şu) örneği: iki adam; (ki) kıldık onlardan biri için üzümlerden iki bahçe, ve çevreledik onları hurmalarla, ve kıldık onların arasında ekinler.
- 33- her iki bahçe de verdi yemeliklerini, ve haksızlık etmedi ondan, hiçbir istemle. ve fişkırttık onların aralarında bir nehir.
- 34- ve oldu onun için meyvalar; ve dedi arkadaşı için, ve o konuşuyor (iken) ona: ben daha çoğum senden malca, ve daha üstünüm ekipçe.
- 35- ve girdi bahçesine, ve o haksızlık edici (idi) canına, ve dedi: sanmıyorum bunun yok olacağını, sonsuzca!
- 36- ve sanmıyorum (o) saatin -ayağa- kalkacağını. ve eğer çevirilirsem (şu anda) yetkeme doğru, mutlaka bulurum ondan daha iyisini, geri dönüş yeri (olarak)!
- 37- dedi onun için arkadaşı, ve o konuşuyor (iken) ona: inkar mı ettin seni yaratmış o kimseyi bir topraktan, sonra bir damladan, sonra düzletmiş seni bir adam (olarak)?
- 38- fakat, o öz-otoritedir, yetkem; ve ortak koşmam yetkeme (hiç) birini (18/26)!
- 39- ve değil miydi, girdiğin zaman bahçene, demeliydin: öz-otoritenin istediğidir (bu); yoktur kuvvet, sadece öz-otoriteyle! eğer görüyorsan beni, (işte) ben daha az (olarak) senden malca ve doğurulmuşca..
- 40- ve belki, yetkem verecektir bana daha iyisini bahçenden; ve gönderecektir onun üzerine bir hesapsal (afet) gökten, ve sabahlayacaktır kaygan bir yer parçası (olarak).
- 41- veya sabahlayacaktır, suyu çökmüş (olarak); ve asla uyamazsın (sonra) onun için hiçbir arayışa!
- 42- ve kuşatıldı meyvaları; ve sabahladı döndürüyor (olarak) avuçlarını harcadığının üzerine onun içinde, ve o yıkılmış (iken) çardakları üzerine; ve diyordu: ah keşkeciğime ortak koşmasaydım yetkeme (hiç) birini (18/26)!
- 43- ve olmadı onun için hiçbir birlik, yardım edecek ona, öz-otoriteden yana; ve olmadı (o) yardımlanmış!
- 44- orada, rehberlik (ancak) öz-otorite içindir, gerçek (olarak)! o en iyidir ödüllendirmede, ve en iyidir sonuçlandırmada.
- 45- ve vur onlar için (bu) örneğini yakın hayatın: bir su gibidir, indirdiğimiz onu gökten, ve (sonra) karıştı onunla yerin bitkileri. ama sabahladı bir çırpı (olarak), esip savurduğu onu rüzgarların! ve öz-otorite her istem üzerinde bir ölçüleyici idi.
- 46- mallar ve oğullar yakın hayatın süsüdür. ve baki kalanları (o) düzelticiliklerin (2/25) daha iyidir yetkenin katında, ödül (olarak), ve daha iyidir, amaç (olarak)!
- 47- ve (o) gün, yürüttüğümüzde dağları, ve göreceksin yeri ortaya çıkmış (olarak). ve devşirdik onları, ve noksan bırakmadık onlardan (hiç) birini.
- 48- ve sunuldu yetkenin huzuruna, bir dizi (halinde). muhakkak geldiniz bize, sizi yarattığımız gibi ilk defada. hayır, öne sürdüyünüz: asla kılmayız sizin için bir sözlenmiş vakit (18/58)! diye.

49- ve konuldu yazıt (39/23); ve görürsün cürümkarları paniklemişler (olarak) onun içindekinden, ve diyorlar: ah yazıklar bize; ne (oluyor) bu yazıtta ki, noksan bırakmıyor küçüğü ve büyüğü, sadece numaralayıp sayıyor onu! ve buldular çalıştıklarını (3/99 & 41/40 & 13/33 & ...) hazır (durumda). ve haksızlık etmez yetken (hiç) birine! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada zarf-edat türü bazı “küçük” sınıf benzeşmeli kelimeler ile, isim-fiil türü bazı “büyük” sınıf benzeşmeli kelimelerin bu sistemde aynen beraberce karşılıklı olarak yer almış ve 19 sayısına göre hesaplanıp dizilmiş olmasına karşı gösterilebilecek tepkiye dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

50- ve bir zaman dedik meleklerle: eğilin, adem için! ve eğildiler, sadece (müstesna) iblis. oldu (o) cinlerden, ve kalleşlik etti yetkesinin emrine. öyleyse edinecek misiniz onu ve soyunu rehberler benden başka (7/196 X 7/30), ve onlar sizin için düşmanlar (iken)? ne adi bir değişmedir (bu), haksızlık ediciler (39/23-24) için!

51- tanık tutmadım onları göklerin ve yerin yaratılışına, ve (kendi) canlarının yaratılışına. ve olmadım edinecek saptırıcıları, takviyeci.

52- ve (o) gün, dediğinde: seslenin ortaklarıma (32/4 X 18/102 & 21/28), öne sürdüğünüz o kimselere! ve çağırıldılar onları, ama yanıt vermediler onlar için! ve kıldık onların arasında bir uçurum.

53- ve gördü cürümkarlar ateşi; ve sanıp anladılar ki, şüphesiz onlar düşeceklerdir ona. ve bulamadılar ondan bir eviriliş yeri!

54- ve muhakkak evirip yaydık bu okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) hakkında ahali için her örnekten (2/25-27 & 74/26-31 & 14/24-26 & 16/69 & 9/111 & 16/2 & ...); ama insan oldu çoğu isteme (karşı) bir mücadeleci!

55- ve meneden (şey) ahaliyi inanmalarından, onlara geldiği zaman ileti (39/23), ve yetkelerinden bağışlanma dilemelerinden, sadece gelivermesi (idi) onlara ilklerin prensibinin, veya gelivermesi (idi) onlara çilenin, öncel (olarak).

56- ve göndermeyiz (biz) göndertilmişleri, sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar (olarak). ama mücadele ediyor inkar etmiş o kimseler sahte ile (3/78), geçersiz kılmaları için onunla gerçeği (35/31). ve edindiler işaretlerimi (6/4 & 26/5), ve uyarıldıklarını (4/47 & 44/10-16) bir alay konusu!

57- ve kim daha haksız (olabilirdi) anış verilmiş kimseden yetkesinin işaretleriyle (6/4 & 26/5), ama surat çevirmiş onlardan, ve unutmuş (bu) takdim ettiğini ellerinin? şüphesiz biz kıldık kalplerinin üzerine kılıflar, kavramasınlar onu diye (7/146), ve kulaklarının içine tıkaçlar. ve eğer çağırırsan onları iletiye (39/23) doğru, asla iletilemezler, o zaman, sonsuzca!

58- ve yetken en bağışlayıcıdır, acıma sahibidir. eğer yakalayıp alsa onları kazandıklarından (10/27) ötürü, mutlaka acele ettirirdi onlar için çileyi. hayır, onlar için bir sözlenmiş vakit (44/10-16 & 8/50-51) vardır; (ki) asla bulamayacaklar, ondan yana, bir siperleniş yeri!

- 59- (işte), bunlar şehirlerdir; yıktık onları, haksızlık ettikleri o vakit. ve kıldık yıkımları için bir sözlendi vakit!
- 60- ve bir zaman dedi Musa genç asistanı için: durmayacağım, ulaşmaya kadar iki denizin toplaşma yerine, veya geçip gideceğim, çağlarca.
- 61- ve o vakit ulaştıklarında onların arasındaki (o) toplaşma yerine, unuttular balıklarını. ve (o da) edindi yolunu denizin içinde, bir kaçmayla.
- 62- ve o vakit geçtiklerinde, dedi genç asistanı için: getir bize azığımızı! muhakkak rastgeldik bu yolculuğumuzdan bir yorgunluğa.
- 63- dedi: gördün mü, barındığımız zaman (o) kayaya doğru, şüphesiz ben unuttum balığı. ve unutturmadı bana onu, sadece şeytan, anımsamamı onu! ve (o da) edindi yolunu denizin içinde, bir şaşmayla.
- 64- dedi: (işte) bu, arıyor olduğumuz (idi)! ve çevrildiler izleri üzerine, bir sürüşle.
- 65- ve buldular bir hizmetkar, hizmetkarlarımızdan, verdiğimiz ona bir acıma katımızdan, ve öğretip bildirdiğimiz ona yanımızdan bir bilgi!
- 66- dedi onun için Musa: izleyeyim mi seni, bana öğretip bildirmen üzere (senin) öğretilip bildirildiğinden, bir düzgünlük (olarak)?
- 67- dedi: şüphesiz sen asla uyamazsın benimle birlikte bir kararlılığa.
- 68- ve nasıl kararlılık gösterebilirsin kuşatmadığın üzerine onu, haberde?
- 69- dedi: bulacaksın beni, eğer öz-otorite isterse, bir kararlılık gösterici (olarak). ve baş kaldırmayacağım senin için, emirde!
- 70- dedi: eğer izleyeceksen beni, öyleyse sorma bana hiçbir istemden, anlatmama kadar senin için ondan bir anış.
- 71- ve çıkıp ilerlediler; nihayet bindikleri zaman gemiciğin içine, oyup deldi onu. dedi: oyup deldin mi onu, boğman için onun grubunu? muhakkak getirdin tuhaf bir istem!
- 72- dedi: demedim mi, şüphesiz sen asla uyamazsın benimle birlikte bir kararlılığa?
- 73- dedi: (sorumlu) alma beni, unuttuğumdan ötürü! ve atıp yükleme bana emrimden ötürü bir zorluk.
- 74- ve çıkıp ilerlediler; nihayet rastgeldikleri zaman bir çocuğa, hemen bitirdi onu. dedi: bitirdin mi arınık bir canı, bir cana (karşılık olma) dışında? muhakkak getirdin dehşetli bir istem!
- 75- dedi: demedim mi senin için, şüphesiz sen asla uyamazsın benimle birlikte bir kararlılığa?
- 76- dedi: eğer sorarsam sana (bir daha) bir istemden, onun peşinden, artık arkadaş etme beni. muhakkak ulaştın (artık) yanımdan bir gerekçeye!

77- ve çıkıp ilerlediler; nihayet geliverdikleri zaman bir şehrin grubuna, yiyecek dilediler onun grubundan; ama reddettiler onları misafir etmeyi. ve buldular onun içinde bir duvar, diliyor (olan) yıkılıp düşmeyi; ve ayağa kaldırdı onu. dedi: eğer isteseydin, mutlaka edinirdin onun üzerine bir ücret?

78- dedi: (işte) bu, ayrılma vaktidir benim aramda ve senin aranda! havadis vereceğim sana yorumunu (o) uyamadıklarının onun üzerine bir kararlılığa.

79- ama gemicik; yoksullar için idi (o), çalışan denizin içinde. ve diledim onu --alt bölgede-- kusurlu etmeyi (11/120 ~ 11/40); çünkü arkalarında bir yönetimci var idi, alan her gemiciği, el koymayla!

80- ve ama çocuk; onun ana babası inananlar idi. ve ürperdik onlara atıp yüklemesinden bir taşkınlığı, ve bir inkarcılığı!

81- ve diledik, değiştirsin onlara diye yetkeleri daha iyisini ondan --sol tarafsız-- arınıklıkta, ve daha yakını --sağ tarafsız-- acımada (11/120)!

82- ve ama duvar; iki yetim çocuk için idi (o), ilin içinde (olan). ve altında bir define var idi onlar için. ve babaları bir düzeltili idi. ve diledi yetken ulaşmalarını şiddetli dönemlerine, ve çıkarmalarını --üst bölgelerde-- ikisinin definelerini (11/120 ~ 13/17)!

bir acımadır (bunlar) yetkenden; ve yapmadım onu (kendi) emrimden. (işte), budur yorumu (o) uyamadıklarının onun üzerine bir kararlılığa!

83- ve soruyorlar sana (o) iki boynuz sahibi (:belki de yusuf peygamberin soyundan çıkıp kıyamete yakın bir zamanda görev yapacak, pek yüksek rütbeli bir gönderilmiş hizmetkar olmalıdır. bkz. öz-haber 3/81 = 33/7-8 & tevat-tsn. 33/13-17) hakkında? de ki: aktaracağım sizin üzerinize ondan (:bir erkeğe de, veya bir kadına da işaret edebilir bu eril zamirler 16/97) bir anış!

84- şüphesiz biz imkanlandırdık onun için yerin içinde; ve verdik ona her istemden bir bağıntı.

85- ve izini sürdürdü bir bağıntının.

86- nihayet ulaştığı zaman batış yerine güneşin, buldu onu batarken balçıklı bir gözenin içine. ve buldu onun katında bir halk; dedik: ey iki boynuz sahibi, ya çilelendirebilirsin, ya da edinebilirsin onların içinde güzelliği!

87- dedi: ama kim haksızlık ederse, ileride çilelendireceğiz onu. sonra çevirilecektir yetkesine doğru, ve (o da) çilelendirecektir onu, dehşetli bir çilelendirmeye!

88- ve ama kim inanır ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), onun için en güzel karşılık (vardır)! ve diyeceğiz onun için emrimizden kolay (olanını).

89- sonra izini sürdürdü bir bağıntının.

90- nihayet ulaştığı zaman doğuş yerine güneşin, buldu onu doğarken bir halk üzerine, kılmadığımız onlar için, ondan yana, hiçbir siper.

- 91- böyledir, ve muhakkak kuşattık onun yanibaşındakileri, haberde.
- 92- sonra izini sürdü bir bağıntının.
- 93- nihayet ulaştığı zaman iki seddin arasına, buldu onların ötesinde bir halk, neredeyse kavramayan hiçbir deyişi.
- 94- dediler: ey iki boynuz sahibi, şüphesiz yecuc ve mecuc bozgunculuk ediyorlar yerin içinde! öyleyse kılalım mı senin için bir vergi, kılıp yapman üzere bizim aramızda ve onların arasında bir sed?
- 95- dedi: yetkemin beni imkanlandırıldığı onun içinde, en iyidir! öyleyse berkitme verin bana bir kuvvetle, (ki) kılıp yapayım sizin aranızda ve onların arasında bir engel.
- 96- getirin bana demir kütleleri! nihayet düzelttiği zaman iki yamacın arasını, dedi: üfleyin! nihayet onu kıldırdığı zaman bir ateş, dedi: getirin bana, boşaltayım onun üzerine eritilmiş bakır.
- 97- ve artık uyamadılar onu --sol tarafta-- aşır geçmeye, ve uyamadılar onun için --sağ tarafta-- delip geçmeye (11/120)!
- 98- dedi: bu, bir acımadır yetkemin. ve geldiği zaman yetkemin sözü, kılacaktır onu dümdüz! ve yetkemin sözü bir gerçek idi.
- 99- ve terkettik onların bazısını, o gün, dalgalanır (vaziyette) bazısı içinde. ve üflenildi borunun içine; ve topladık onları, (tam) bir toplayışla.
- 100- ve sunduk, o gün, batağı inkarcılar (74/31) için, (tam) bir sunuşla!
- 101- o kimseler ki gözleri bir perde içinde idi (benim) amışımından (39/23), ve uyamıyor idiler işitmeye.
- 102- öyleyse hesap mı etti inkar etmiş o kimseler, edinebileceklerini hizmetkarlarımı (:melekler & peygamberler 21/26) benden başka, rehberler (7/196)? şüphesiz biz hazırladık batağı (bu) inkarcılar (74/31) için bir iniş yeri (olarak)!
- 103- de ki: havadis vereyim mi size en kaybedicileri, çalışma (bakımından)?
- 104- o kimseler ki, saptı çabaları yakın hayat içinde; ama onlar hesap ediyorlar ki, şüphesiz onlar güzellik ediyorlar, üretim (bakımından)!
- 105- o şahıslar o kimseler ki inkar ettiler yetkelerinin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve ona rastgelmeyi (10/15); ve boşa çıktı çalışmaları! öyleyse -ayakta- tutmayacağız onlar için, kalkış gününde, hiçbir tartı.
- 106- böylece, karşılıkları bataktır (onların), inkar ettiklerinden (2/26) ötürü, ve edindiklerinden işaretlerimi (6/4 & 26/5), ve gönderilmişlerimi bir alay konusu!
- 107- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; olacaktır onlar için ferahlık bahçeleri bir iniş yeri!
- 108- sürekliler (olarak) onun içinde; aramayacaklar ondan hiçbir çıkıp ayrılma!
- 109- de ki: eğer deniz mürekkep olsa yetkemin kelimeleri (14/25) için, mutlaka biterdi (o) deniz, bitmeden önce yetkemin kelimeleri (14/26), eğer --karşı taraf için-- getirsek de onun bir benzerini ek (olarak)!

110- de ki: ben yalnızca bir bireyim, benzeriniz (olan); esinleniyor bana doğru: otoriteniz yalnızca tek bir otoritedir (28/70 X 21/29 & 9/31)! diye. öyleyse kim ümit ediyor idiyse yetkesine rastgelmeyi, haydi çalışsın (o) düzelticilikli bir çalışma (2/25) için, ve ortak koşmasın yetkesine hizmetkarlıkta (hiç) birini (12/40 X 3/79 & 9/31)!

BÖLÜM 19

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- k, h, y, a, s.

2- anışdır (bu), yetkenin acımasının, hizmetkarı zekeriya!

3- bir zaman seslendi (o) yetkesine, saklı bir seslenişle.

4- dedi: yetkem, şüphesiz ben ki, gevşedi kemikler benden, ve tutuştu baş ak saçlılıkla. ve olmadım (hiç) seni çağırışımla, yetkem, kahırlanmış!

5- ve şüphesiz ben korktum rehberçilerim (adına) arkamdan. ve (hanım) kişim bir kısır idi. öyleyse bahşet benim için (kendi) yanından bir rehber!

6- mirasçı olsun bana, ve mirasçı olsun yakub ailesine. ve kıl onu, yetkem, hoşnutlu!

7- ey zekeriya, şüphesiz biz müjdeliyoruz seni bir çocukla, adı yahya! kılmadık onun için daha önce hiçbir adaş!

8- dedi: yetkem, nasıl olabilir benim için bir çocuk, ve (hanım) kişim kısır idi (iken), ve muhakkak ulaştım (iken) -yaşça- büyüklükten, bir geçkinliğe?

9- dedi: böyle dedi yetken: o benim üzerime basittir! ve muhakkak yarattım seni daha önce, ve değil idin (iken) hiçbir istem!

10- dedi: yetkem, kıl benim için bir işaret! dedi: işaretin, kelimemendir ahaliye üç gece, düzce!

11- ve çıktı halkının önüne konuttan, ve esinledi onlara doğru: saygılayın, erkenleyin ve akşamleyin! diye.

12- ey yahya, tutup al yazıtı, kuvvetle! ve (böylelikle) verdik ona buyruğu, bir bebe (iken).

13- ve bir duyarlılık (kendi) yanımızdan, ve bir arınıklık; ve bir sakınıcı oldu.

14- ve bir erdemkar doğurucularına (:ana baba) karşı; ve olmadı pek çetin, pek baş kaldıracı!

15- ve selam onun üzerinedir: doğurulduğu gün, ve öleceği gün, ve hayatlı (olarak) --yeryüzünde tekrar-- uyandırılacağı gün (39/67-69)!

16- ve an yazıtın içinde meryemi; bir zaman çekildi kendi grubundan, doğudaki bir oluş yerine.

17- ve edindi onlardan ötede bir perdegah; ve gönderdik ona doğru ruhumuzu, ve (o da) örneklendi onun için düzcül bir birey (görünümünde).

18- dedi: şüphesiz ben sığınırım pek acıyana senden, eğer bir sakıncı idiyisen!

19- dedi: ben yalnızca yetkenin gönderilmişiyim, bahşedeyim diye senin için arınık bir çocuk.

20- dedi: nasıl olabilir benim için bir çocuk, ve dokunmadı (iken) bana bir birey, ve olmadım (iken) bir kahpe?

21- dedi: böyle dedi yetken: o benim üzerime basittir! ve mutlaka kılacağız onu bir işaret ahali için, ve bir acıma bizden. ve emir (:belki de ademden klonlama 3/59) (böylelikle) kılınıp bitirilmiş oldu!

22- ve yüklendi onu; ve çekildi onunla uzak bir oluş yerine.

23- ve getirdi onu doğum sancısı bir hurma dalına doğru; dedi: ah keşkeciğime, ölseydim bundan önce, ve olsaydım (tamamen) unutulmuş bir unutulmuş!

24- ama seslendi ona (göğün) altından: hüzünlenme, muhakkak kıldı yetken senin altında bir ırmak! diye.

25- ve salla kendine doğru hurma dalını, sarkıtsın senin üzerine taze yemişler.

26- artık ye ve iç, ve gözün aydın olsun! ve eğer bireylerden birini görürsen, de ki: şüphesiz ben adadım pek acıyan için bir oruç. öyleyse asla kalam etmeyeceğim bugün hiçbir insana!

27- ve geliverdi onunla halkına, yüklenerek onu. dediler: ey meryem, muhakkak getirdin pek uydurma bir istem!

28- ey harunun kızkardeşi (:belki de israil oğullarında, peygamber harunun kardeşleri olarak anılan, leviler soyundan gelme olduğuna vurgu yapılıyor olmalıdır böylelikle burada), değil idi baban çirkef bir kişi, ve değil idi annen bir kahpe!

29- ama ona doğru işaret etti. dediler: nasıl kalam ederiz beşiğin içinde olan kimseye, bir bebe (olan)?

30- dedi: şüphesiz ben öz-otoritenin hizmetkarıyım! verdi bana yazıtı, ve kıldı beni bir havadisçi.

31- ve kıldı beni verimlilenmiş, her nerede olsam; ve salık verdi bana destekleyişi ve arınma payını (isa 3/9-13 & 11/30), devam ettiğim sürece hayatlı (olarak).

32- ve bir erdemkar doğurana (:ana) karşı; ve kılmadı beni pek çetin, pek kahırlandı!

33- ve selam benim üzerimedir: doğurulduğum gün, ve öleceğim gün, ve hayatlı (olarak) --yeryüzünde tekrar-- uyandırılacağım gün (39/67-69)!

34- (işte), budur meryem oğlu isa, gerçek deyişle; o şey ki onun içinde kuşkulanıyorlardı.

35- olmuş değildir öz-otorite için, (onun) edinmesi hiçbir doğrulmuş; saygılanandır o! bir emri kılıp bitirdiği zaman, (sonra) yalnızca der onun için: ol! ve (o da, onun daha önceden kılıp bitirdiği tarzda, ve tayin ettiği sürede 2/117) oluverir.

- 36- ve şüphesiz, öz-otorite yetkem ve yetkenizdir; öyleyse ona hizmet edin (incil-mtt. 4/10). (işte), budur ayakta duran bir yordam!
- 37- ama çelişkiye düştü tayfalar onların (kendi) arasında; öyleyse yazıklar olsun (onlardan) inkar etmiş (2/26-27) o kimseler için, koca bir günün tanıklığından ötürü!
- 38- işit onları ve gör, bize geliverecekleri (o) gün! fakat haksızlık ediciler (39/23-24), bugün, açık bir sapkınlık içindeler.
- 39- ve uyar onları hasret günüyle, o zaman emrin kılınıp bitirileceği! ama onlar bir habersizlik içindeler, ve onlar inanmıyorlar (74/30-31).
- 40- şüphesiz biz mirasçı olacağız yere, ve onun üzerindeki kimselere; ve bize doğru döndürülecekler.
- 41- ve an yazıtın içinde ibrahimi; şüphesiz o doğrulukçu bir havadisçi idi.
- 42- bir zaman dedi babası için: ey babacığım, ne için hizmet ediyorsun (o) işitmeyenlere ve görmeyenlere, ve zengin kılamayanlara seni, hiçbir istemle?
- 43- ey babacığım, şüphesiz ben ki, muhakkak geldi bana bilgiden, sana gelivermeyen. öyleyse izle beni, iletelim seni düz bir yordama.
- 44- ey babacığım, hizmet etme şeytana! şüphesiz, şeytan oldu pek acıyan için bir baş kaldırıcı.
- 45- ey babacığım, şüphesiz ben korkuyorum sana dokunmasından bir çilenin pek acıyandan, ve (sonra) olmandan şeytan için bir rehber!
- 46- dedi: kaçınacak mısın sen otoritelerimden, ey ibrahim? eğer caymazsan, mutlaka taşıyacağım seni! öyleyse göç git benden bir uzun süre.
- 47- dedi: selam, senin üzerine; bağışlanma dileyeceğim senin için yetkemden. şüphesiz o bana karşı pek yanıtkar idi.
- 48- ve ayrılıyorum sizden, ve çağırdıklarınızdan öz-otoriteden başka (29/25); ve çağırıyorum yetkemi. belki, olmayacağım yetkemi çağırışımla, kahırlanmış!
- 49- ve o vakit ayrıldığında onlardan, ve hizmet ettiklerinden öz-otoriteden başka (29/17), bahsettik onun için ishakı ve yakubu. ve hepsini kıldık birer havadisçi.
- 50- ve bahsettik onlar için, acımamızdan, ve kıldık onlar için yüce bir doğruluk dili!
- 51- ve an yazıtın içinde musayı; şüphesiz o bir has kılınmış idi, ve gönderilmiş bir havadisçi idi.
- 52- ve seslendik ona tepenin sağ yanından, ve yakınlaştırdık onu, söyleşme için.
- 53- ve bahsettik onun için, acımamızdan, kardeşi harunu bir havadisçi (olarak).
- 54- ve an yazıtın içinde ismaili; şüphesiz o sözünde doğru idi, ve gönderilmiş bir havadisçi idi.
- 55- ve emrediyor idi kendi grubuna destekleyişi, ve arınma payını; ve yetkesinin katında hoşnut olunmuş idi!

- 56- ve an yazıtın içinde idrisi; şüphesiz o doğrulukçu bir havadisçi idi.
- 57- ve yükselttik onu yüce bir oluş yerine!
- 58- o şahıslar o kimseler ki, armağan etti öz-otorite onların üzerine; havadisçilerden, ademin soyundan, ve taşıdığımız kimselerden nuh ile birlikte, ve ibrahimin ve israilin soyundan, ve ilettiğimiz kimselerden ve seçip aldığımız. aktarıldığı zaman --uhrevi boyutta-- onların üzerine pek acıyanın işaretleri (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tabloları 6/4 & 26/5), yere kapandılar, eğilmişler ve ağlayanlar olarak! (musa 24/18 & 22) (isa 4/24 & 26) (davud 44/10) (muhammed 18/15) (ayrıca bkz. ata peygamberlerin sözleri)
- 59- ama ardılladı onların peşinden bir ardıl (halk); heba ettiler destekleyişi (33/56), ve izlediler tutkuları. ve ileride rastgelecekler bir eğriliğe!
- 60- sadece kim pardonlarsa, ve inanırsa ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), işte o şahıslar gireceklerdir bahçeye; ve haksızlık edilmeyecekler, hiçbir istemle.
- 61- bolluk bahçelerine, o şey ki söz verdi pek acıyan hizmetkarlarına, görünmezde. şüphesiz o ki, onun sözü oldu yerine getirilici!
- 62- işitmeyecekler onun içinde boş lakırdı, sadece bir selam! ve onlar için besinleri onun içinde (olacaktır), erkenleyin ve akşamleyin.
- 63- (işte), budur bahçe, o şey ki mirasçı kılacağız hizmetkarlarımızdan sakınıcı (39/23 & 33) olan kimseleri!
- 64- ve inmeyiz (biz melekler), sadece yetkenin emriyle. onun içindir ellerimizin arasındakiler ve ardımızdakiler, ve bunun arasındakiler. ve değil idi yetken, unutucu!
- 65- yetkesidir göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin. öyleyse hizmet et ona, ve kararlılık göster ona hizmetkarlıkta (12/40 ~ 53/62)! bilir misin onun için hiçbir adaş?
- 66- ama diyor insan: tam öldüğüm zaman mı, mutlak ileride --derhal tekrar-- çıkarılacakmışım hayatlı olarak (16/28-29 X 32)?
- 67- ve anmıyor mu insan, şüphesiz biz yarattık onu daha önce, ve değil idi (iken) hiçbir istem?
- 68- öyleyse, ve yetken (için); mutlaka devşireceğiz onları ve şeytanları (6/112-113), sonra mutlaka hazırlayacağız onları batağın etrafında, diz çökmüşler (olarak).
- 69- sonra mutlaka çekip alacağız her partiden, onların hangileri en şiddetli (idiyse) pek acıyana karşı, geçkinlikte.
- 70- sonra mutlak biz en bilicileriz, onlar ona en uygun (olan) o kimseleri, yaslanmada.
- 71- ve yoktur sizden (hiç kimse ki), sadece varacaktır ona. (bu), yetkenin üzerine kılınıp bitirilmiş bir karar idi!
- 72- sonra kurtaracağız sakınmış (39/33) o kimseleri; ve bırakacağız haksızlık edicileri (39/24) onun içinde, diz çökmüşler (olarak).

- 73- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dedi inkar etmiş o kimseler inanmış o kimseler için: iki bölükten hangisi daha iyidir kalkış yeri (olarak), ve daha güzeldir dayanışma hali (olarak)?
- 74- ve nice yıktık onlardan önce, (birçok) nesilden, onlar daha güzel (olan) servette ve gösterişte!
- 75- de ki: kim sapkınlık (2/26-27) içinde idiye, pek acıyan ileri sürer onun için, (tam) bir ileri sürüşle. nihayet gördükleri zaman söz verildiklerini, ya çileyi (44/10-16) ya da saati (30/14-16), mutlaka bilecekler, kimdir o daha kötü olan oluş yeri (olarak), ve daha zayıf olan ordusal (olarak)!
- 76- ama arttırır öz-otorite iletilmiş (2/25-26) o kimseleri, iletide (39/23)! ve baki kalanları (o) düzelticiliklerin (2/25) daha iyidir yetkenin katında ödül (olarak), ve daha iyidir çeviriliş yeri (olarak)!
- 77- öyleyse gördün mü inkar etmiş o kimseyi işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve demiş: mutlaka verileceğim, mal ve doğrulmuş!
- 78- çıkıp sezdi mi görünmezi, yoksa edindi mi pek acıyanın katında bir ahid?
- 79- asla; yazacağız dediğini, ve ileri süreceğiz onun için çilede, (tam) bir ileri sürüşle!
- 80- ve mirasçı olacağız ona dediğinde (:mal ve doğrulmuş), ve (o ise) geliverecek bize bir fert (olarak)!
- 81- ve edindiler öz-otoriteden başka, otoriteler (21/29 & 9/31), olsunlar diye onlar için bir üstünleyici.
- 82- asla; inkar edecekler onların hizmetkarlıklarını, ve olacaklar onların üzerine bir zıtlasıcı (tevat-tsn. 31/29 & 32/1-6) (incil-lk. 8/11-12 & mtt. 7/22-23) (kuran 27/93 & 14/24-27 & 25/25-30)!
- 83- görmedin mi, şüphesiz biz gönderdik şeytanları (6/112-113) inkarcıların (74/31) üzerine, kışkırtıyorlar onları, (tam) bir kışkırtmayla (70/36-38)?
- 84- öyleyse acele etme onların üzerine; yalnızca sayıyoruz onlar için, (tam) bir sayışla!
- 85- (o) gün, devşirdiğimizde sakımanları (39/33) pek acıyana doğru, bir heyet (halinde);
- 86- ve süreceğiz cürümkarları (7/40) batağa doğru, bir guruh (halinde)!
- 87- yönetemezler bir aracılığa, sadece (ancak) edinmiş kimseler pek acıyanın katında --o vakit-- bir ahid (20/109).
- 88- ama dediler: edindi pek acıyan bir doğrulmuş!
- 89- muhakkak getirdiniz felaketli bir istem.
- 90- neredeyse gökler çatlayacak ondan, ve yarılacak yer, ve kapanacak dağlar bir çöküşle!
- 91- çağırdılar diye pek acıyan için bir doğrulmuş!
- 92- ve asla aranmaz pek acıyan için, (onun) edinmesi bir doğrulmuş.
- 93- göklerin ve yerin içinde kim (varsa) hepsi, sadece geliverecektir pek acıyana bir hizmetkar (olarak)!

- 94- muhakkak numaraladı onları, ve saydı onları, (tam) bir sayışla.
 95- ve onların hepsi geliverecektir ona, kalkış gününde, bir fert (olarak).
 96- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; kılacaktır onlar için pek acıyan, bir arzulama!
 97- ve kesinlikle kolaylaştırdık onu senin --19lu hesapsal-- dilinle (74/26-31), müjdelemen için onunla sakınanları (39/23 & 33), ve uyarman için onunla inatçı bir halkı (39/23 & 32)!
 98- ve nice yıktık onlardan önce, (birçok) nesilden; hissediyor musun onlardan hiç birini, veya işitiyor musun onlar için bir mırıldanma (36/31 ~ 35/22)?

BÖLÜM 20

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- t, h.
 2- indirmedik senin üzerine (o) okunuşu (36/69), kahırılanman için!
 3- sadece bir anışlık (olarak), ürperen kimse için.
 4- bir indirmedir (39/23), yaratmış kimseden yeri ve yücesel gökleri.
 5- (o) pek acıyandır; tahtın üzerine düzce dikeldi.
 6- onun içindir göklerin içindekiler ve yerin içindekiler, ve onların arasındakiler, ve yüzeyin altındakiler.
 7- ve eğer açıksal edersen deyişi; şüphesiz o bilir sır (olanı), ve daha da saklıyı.
 8- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! ve onun içindir en güzel adlar.
 9- ve geliverdi mi sana musanın anlatısı?
 10- bir zaman gördü bir ateş, ve dedi grubu için: durun, şüphesiz ben belirsedim bir ateş. belki de ben getiririm size ondan bir kor, veya bulurum ateşin üzerinde bir ileti!
 11- ve o vakit geliverdiğinde ona, seslenildi: ey musa!
 12- şüphesiz ben, benim yetken! öyleyse çıkar pabuçlarını; şüphesiz sen onurlandırılmış vadidesin, tuvada!
 13- ve ben iyice seçtim seni; öyleyse işit esinleneni:
 14- şüphesiz ben, benim öz-otorite! yoktur (başka) otorite, sadece ben (28/70)! öyleyse hizmet et bana, ve ayakta tut destekleyişi anışım için!
 15- şüphesiz, (o) saat gelivericidir! neredeyse saklayacağım onu, karşılıklılandırılması için her canın, çabaladığıyla.
 16- öyleyse sakın alıkoymasın seni ondan, inanmayan kimse ona, ve izlemiş hevesini; yoksa yuvarlanırsın!

- 17- ve nedir bu sağ elindeki, ey musa?
18- dedi: o değneğimdir, dayanırım onun üzerine, ve silkelerim (yaprak) onunla koyunlarım üzerine; ve benim için onun içinde diğer kullanımlar da (var).
19- dedi: at onu, ey musa!
20- ve attı onu; ve o zaman o --orta kısımda, zikzaklı-- çabalayan bir yılanlı (idi).
21- dedi: al onu, ve korkma! döndürüvereceğiz onu ilk --orta kısımda, tekrar düz-- durumuna.
22- ve sok elini kanadına (15/88) doğru, çıksın --üst bölgelerde zaferle-- bembeyaz, --alt bölgede-- bir çirkinliğin dışında; diğer bir işaret (olarak).
23- (bunlar) göstermemiz içindir sana (bu hikayelemelerle 11/120) en büyük işaretlerimizden (3/7)!
24- git firavuna doğru; şüphesiz o taşkınlık etti.
25- dedi: yetkem, ferahlatıp aç benim için göğsümü.
26- ve kolaylaştır benim için emrimi.
27- ve çözüp indir bağı dilimden,
28- kavrasınlar deyişimi.
29- ve kıl benim için bir destekçi, grubumdan;
30- kardeşim harunu.
31- şiddetlendir onunla gücümü.
32- ve ortak et onu emrime.
33- ta ki saygılayalım seni, çokça,
34- ve analım seni, çokça!
35- şüphesiz sen idin bizi gören.
36- dedi: muhakkak verildin sorduğunla, ey musa!
37- ve muhakkak lütuflandırdık senin üzerine diğer bir defada da;
38- o zaman esinlediğimizde annene doğru, esinleneni:
39- atıver onu sandığın içine, ve atıver onu sulağın içine; atsın onu sulak sahile, (ki) alsın onu düşman (olan) benim için, ve düşman (olan) onun için! diye. ve attım senin üzerine bir sevgi benden, yetiştirilmen için gözümün önünde!
40- o zaman yürüdü kızkardeşin, ve diyordu: belirteyim mi sizi, ona sorumlu olacak kimse üzerine? ve (böylelikle) döndürdük seni annene doğru, ta ki gözü aydın olsun, ve hüzünlenmesin. ve bitirdin bir canı, ama kurtardık seni kederden (28/15-16). ve denedik seni, (tam) bir deneyişle. ve kaldın medyen grubu içinde, senelerce; sonra geldin, bir ölçüleme üzerine, ey musa!
41- ve yetiştirip seçtim seni, canım için.
42- git, sen ve kardeşin, işaretlerimle! ve gevşek davranmayın anışım içinde.
43- gidin firavuna doğru; şüphesiz o taşkınlık etti!

- 44- ve deyin onun için yumuşak bir deyiş, ta ki o anış alsın, veya ürpersin.
- 45- dediler: yetkemiz, şüphesiz biz korkuyoruz eksiklik etmesinden bizim üzerimize, veya taşkınlık etmesinden.
- 46- dedi: korkmayın, şüphesiz ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum.
- 47- öyleyse gidiverin ona, ve deyin: şüphesiz biz yetkenin gönderilmişleriyiz! öyleyse gönder bizimle birlikte israil oğullarını, ve çilelendirme onları. muhakkak geldik sana bir işaretle yetkenden. ve selam izlemiş kimsenin üzerine (olsun) iletiyi (39/23)!
- 48- şüphesiz biz ki, muhakkak esinlendi bize doğru: şüphesiz, çile yalanlamış ve yüz çevirmiş kimsenin üzerine (olacaktır)!
- 49- dedi: öyleyse kimdir yetkeniz, ey musa?
- 50- dedi: yetkemizdir o kimse ki vergiledi her isteme yaratılışını, sonra iletti!
- 51- dedi: öyleyse nedir durumu ilk nesillerin?
- 52- dedi: onun bilgisi yetkemin katındadır, bir yazıtın içinde. sapmaz yetkem, ve unutmaz!
- 53- o kimse ki kıldı sizin için yeri bir beşik, ve döşedi sizin için onun içinde yollar. ve indirdi gökten bir su, ve çıkardık onunla eşler, çeşitli bitkilerden.
- 54- yiğün, ve otlatın davarlarınızı. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, caydırım varlıları için!
- 55- ondan yarattık sizi, ve onun içine döndürüvereceğiz sizi; ve ondan çıkaracağız sizi diğer bir seferde de (39/67-69)!
- 56- ve muhakkak gösterdik ona işaretlerimizi, hepsini; ama yalanladı ve reddetti.
- 57- dedi: geldin mi bize, çıkarman için bizi yerimizden sihrinle, ey musa?
- 58- öyleyse mutlaka getireceğiz sana bir sihir, onun benzeri (olan). öyleyse kıl bizim aramızda ve senin aranda bir sözlenmiş vakit, onu çeliştiremeyeceğimiz, bizim ve senin, düzlük bir oluş yeri!
- 59- dedi: sözlenmiş vaktiniz süslük günüdür, ve ahalinin devşirileceği, kuşluk vakti.
- 60- ve yüz çevirdi firavun, ve topladı tuzağını; sonra geliverdi.
- 61- dedi onlar için musa: yazıklar olsun size; uydurmayın öz-otorite üzerine yalanı, yoksa kökünüzü kazıyacaktır sizin, bir çileyle! ve muhakkak yok olacaktır uydurmuş kimse!
- 62- ve çekiştiler emirlerini onların (kendi) arasında, ve sırladılar bir fısıldaşmayı.
- 63- dediler: kesinlikle bunlar, mutlak iki sihirbazdır; diliyorlar çıkarmayı sizi yerinizden sihirleriyle, ve gidermeyi en örneksel kulvarınızı.
- 64- öyleyse toplayın tuzağınızı; sonra geliverin, bir dizi (halinde). ve muhakkak rahata erdi bugün, yücelenmiş kimse!
- 65- dediler: ey musa, ya sen atasın, ya da olalım biz atan ilk kimseler.
- 66- dedi: hayır, siz atın. ve o zaman ipleri ve değnekleri hayalleniyordu ona doğru sihirlerinden ötürü, şüphesiz onlar çabalıyor (gibi)!
- 67- ve duydu canının içinde bir korku, musa.

- 68- dedik: korkma; şüphesiz sen, (işte) sen daha yücesin.
- 69- ve at sağ elinin içindekini, yutsun ürettiklerini! şüphesiz, (onların) ürettikleri bir sihirbaz tuzağıdır. ve rahata eremez sihirbaz, nereye gidirse.
- 70- ve atıldı sihirbazlar, eğilmişler (olarak); dediler: inandık yetkesine, harunun ve musanın!
- 71- dedi: inandınız onun için, izin vermemden önce sizin için? şüphesiz o mutlak büyüğünüzdür, o kimse ki öğretip bildirdi size sihri! öyleyse mutlaka keseceğim ellerinizi ve ayaklarınızı, çelişir (taraftan), ve mutlaka asacağım sizi hurma dallarında! ve mutlaka bileceksiniz, hangimiz daha şiddetlidir çilelendirmede, ve daha baki kalıcıdır!
- 72- dediler: asla tercih etmeyeceğiz seni (o) bize gelenin üzerine açık belgelerden, ve bizi oluşturmuş o kimsenin! öyleyse kılıp bitir senin kılıp bitireceğini; (sen) yalnızca kılıp bitirebilirsin bu yakın hayatta!
- 73- şüphesiz biz inandık yetkemize, bağışlaması için bizim için hatalarımızı, ve bizi tiksintilediğini onun üzerine, sihirden. ve öz-otorite daha iyidir, ve daha baki kalıcıdır!
- 74- şüphesiz o ki, kim geliverirse yetkesine bir cürümkar (7/40) olarak, şüphesiz onun için batak (vardır); ölmeyecektir onun içinde, ve hayat sürmeyecektir!
- 75- ve kim geliverirse ona bir inanan (3/84) olarak, muhakkak çalışmış (durumda) düzelticilikler için (2/25); işte o şahıslar, onlar için pek yüce dereceler (var olacaktır)!
- 76- bolluk bahçeleri, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ve budur karşılığı arınmış kimsenin!
- 77- ve muhakkak esinledik musaya doğru: ilerlet hizmetkarlarımı, ve vurup aç onlar için bir kulvar denizin içinde, kuru (olan); korkmadan yetişilmekten, ve ürpermeden!
- 78- ve izini sürdürü onların firavun, ordularıyla; ama bürüdü onları sulaktan bürüyen onları.
- 79- ve saptırdı firavun halkını, ve iletmedi!
- 80- ey israil oğulları, muhakkak kurtardık sizi düşmanınızdan; ve sözleştik sizinle tepenin sağ yanında, ve indirdik sizin üzerinize helvayı ve bildircını.
- 81- yiye kalitelilerinden sizi beslediklerimizin, ve taşkınlık etmeyin onun içinde, yoksa yasallaşır sizin üzerinize hıncım. ve kim ki yasallaşırsa onun üzerine hıncım, muhakkak (o) kayıp batmıştır!
- 82- ama şüphesiz ben mutlak en bağışlayıcıyım pardonlamış kimse için, ve inanmış ve çalışmış bir düzelticilik için (2/25), sonra iletilmiş!
- 83- ve neydi acele ettiren seni halkından, ey musa?
- 84- dedi: onlar o şahıslar ki, izim üzerindeler; ve acele ettim sana doğru, yetkem, hoşnut olman için!
- 85- dedi: ve şüphesiz biz muhakkak denedik halkını, senin peşinden; ve saptırdı onları samiri!

86- ve döndü musa halkına doğru, hınçlanmış ve kızgın (olarak); dedi: ey halkım, söz vermedi mi size yetkeniz güzel bir sözü? öyleyse uzadı mı sizin üzerinize ahid, yoksa dilediniz mi yasallaşmasını sizin üzerinize bir hıncın yetkenizden; ve çeliştirdiniz sözleşmemi?

87- dediler: çeliştirmedik sözleşmeni (kendi) yönetmemizle. ve fakat şüphesiz biz yüklediydik ağırlıklar (o) halkın süs eşyalarından, ve atıverdik onları; ve böylece attı samiri!

88- ve çıkardı onlar için bir buzağı heykeli, onun için bir böğürme (olan), ve dediler: (işte), budur otoriteniz, ve otoritesi musanın; ama unuttu!

89- ama görmediler mi, döndürmüyordu (o) onlara doğru hiçbir deyiş, ve yönetemiyordu onlar için bir darlıkla, ve bir faydayla?

90- ve muhakkak dedi onlar için harun, daha önce: ey halkım, yalnızca denendiniz onunla. ve şüphesiz, yetkeniz (ancak) pek acıyandı! öyleyse izleyin beni, ve uyun emrime.

91- dediler: asla vazgeçmeyeceğiz onun üzerine, kapanıcılar (olarak), dönene kadar bize doğru musa!

92- dedi (musa): ey harun, neydi meneden seni, onları gördüğün zaman sapmışlar (olarak),

93- beni izlememen için? öyleyse baş mı kaldırdın emrime?

94- dedi: ey annemin oğlu, tutup çekme sakalımı ve başımı. şüphesiz ben ürperdim dersin diye: ayırdın israil oğullarının arasını, ve gözetmedin deyişimi!

95- dedi: öyleyse neydi senin vaziyetin, ey samiri?

96- dedi: görüverdim, (onların) onu görüveremediklerini; ve avuçladım bir avuç gönderilmişin izinden, ve attım onu. ve böylece çekici kıldı benim için (kendi) canım!

97- dedi: öyleyse git! ve şüphesiz, senin için hayatın içinde, demen (olacaktır):

yoktur dokunuş! ve şüphesiz, senin için bir sözlenmiş vakit (vardır), asla çeliştiremeyeceğin onu. ve gözle otoritene doğru, o şey ki durdun onun üzerine, bir kapanıcı (olarak); mutlaka yakacağız onu, sonra mutlaka ufalayacağız onu, sulağın içinde, (tam) bir ufalayışla!

98- otoriteniz yalnızca öz-otoritedir, o kimse ki: yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! genişçe kapsadı her istemi, bilgice.

99- böylece hikayeliyoruz senin üzerine havadislerinden, muhakkak yarışıp geçmiş olanın. ve muhakkak (böylelikle) verdik sana --burada-- yanımızdan bir anış (:bu bölüme ait; onun ikiyeşerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23 & 26/5)!

100- kim surat çevirirse ondan, şüphesiz o yüklenecektir, kalkış gününde, bir ağırlık;

101- sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne çirkin bir yüküdür (bu) onlar için, kalkış gününde!

102- (o) gün, üflenildiğinde borunun içine, ve devşireceğiz cürümkarları (7/40), o gün, mosmorlar (olarak).

- 103- saklıca konuşuyorlar onların (kendi) arasında: kalmadınız, sadece on (gün).
- 104- biz en biliciyiz dediklerini, dediği zaman (onların) en örnekselleri, kulvarca: kalmadınız, sadece bir gün!
- 105- ve soruyorlar sana dağlardan? ve de ki: ufalayacaktır onları yetkem, (tam) bir ufalayışla.
- 106- ve bırakacaktır onları, boş (ve) dümdüz.
- 107- görmeyeceksin onun içinde bir çarpıklık, ve bir tümseklik.
- 108- o gün, izleyecekler çağırıcıyı, olmayan çarpıklama onun için. ve kaygıladı sesler pek acıyan için; artık işitmezsin, sadece bir fısıltı.
- 109- o gün, fayda vermeyecektir aracılık (21/28), sadece kim ki, izin verirse onun için pek acıyan, ve hoşnut olursa onun için deyişte (14/27)!
- 110- bilir (o) ellerinin arasındakileri ve ardlarındakileri; ama onlar kuşatamazlar onu, bilgice.
- 111- ve eğiklendi (şimdi) yüzler hayatta olan (ve) ayakta kalan için! ve muhakkak perişan oldu, yüklenmiş kimse bir haksızlık (39/24).
- 112- ama kim çalışırsa düzelticilikler için (2/25), ve o bir inanan (olduğu halde), artık korkmayacaktır bir haksızlıktan, ve bir zorbalıktan!
- 113- ve böylece indirdik onu arapça bir okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) olarak. ve evirip yaydık onun hakkında tehditli sözlerden (39/55-58 & ...), ta ki onlar sakınalar; veya (o) anlatılasın onlar için bir anış (39/23)!
- 114- ve yücelenendir öz-otorite, gerçek yönetimci! ve acele etme okunuşta (36/69), kılınıp bitirilmeden önce sana doğru onun esinlemesi (10/15 = 75/16-19). ve de ki: yetkem, arttır beni bilgice!
- 115- ve muhakkak ahidledik ademe doğru, daha önce; ama unuttu! ve bulmadık onun için bir azim.
- 116- ve bir zaman dedik meleklere: eğilin, adem için! ve eğildiler, sadece (müstesna) iblis; (o) reddetti.
- 117- ve dedik: ey adem, şüphesiz bu, bir düşmandır senin için ve eşin için. öyleyse sakın çıkarmasın sizi bahçeden, yoksa kahırlanırsın!
- 118- şüphesiz, senin içindir acıkmaman onun içinde, ve çıplak kalmaman.
- 119- ve şüphesiz sen susamayacaksın onun içinde, ve yanmayacaksın.
- 120- ama fısıldadı ona doğru şeytan, dedi: ey adem, belirteyim mi seni (o) süreklilik ağacı üzerine, ve bitmeyecek bir yönetime?
- 121- ve yediler ondan! ve açığa çıktı onlar için çirkin yerleri, ve koyuldular örtmeye onların üzerine bahçenin yapraklarından. ve baş kaldırdı adem yetkesine, ve eğriledi.
- 122- sonra seçip aldı onu yetkesi, ve pardonladı onun üzerine, ve iletti!

123- dedi: inin oradan, topluca, sizin bazınız bazısı için düşmanlar (olarak). ve eğer geliverirse size benden bir ileti, ve kim izlerse iletimi (39/23), artık sapmayacaktır (o) ve kahırlanmayacaktır!

124- ama kim surat çevirirse anışımından (39/23), şüphesiz onun için bunaltılı bir yaşamlık (vardır); ve devşireceğiz onu, kalkış gününde, kör (olarak)!

125- dedi: yetkem, ne için devşirdin beni kör (olarak), ve muhakkak görür idim?

126- dedi: böyledir, geliverdi sana (o) işaretlerimiz (6/4 & 26/5), ama unuttun onları. ve böylece, bugün unutulacaksın!

127- ve böylece karşılıklılandırırız aşırı gitmiş kimseyi, ve inanmamış yetkesinin işaretlerine (6/4 & 26/5)! ve mutlak çilesi sonraki zamanın daha şiddetlidir, ve daha baki kalıcıdır.

128- öyleyse iletmedi mi onlar için, nice yıktığımız onlardan önce, (o) nesillerden, (ki) yürüyorlar onların yerleşkeleri içinde? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, caydırım varlıları için!

129- ve eğer olmasaydı bir kelime yarışıp geçmiş (olan) yetkenden, mutlaka olurdu (derhal) gereklilenmiş! ama adı konulmuş bir belirlenmiş süre (vardır).

130- öyleyse kararlılık göster dediklerine karşı. ve saygıla yetkenin övgüsüyle güneşin doğmasından önce, ve onun batmasından önce; ve gece vakitlerinde saygıla, ve gündüzün uçlarında, ta ki sen hoşnut olasın.

131- ve sakın dikme gözlerini geçimlendirdiklerimize doğru onunla, eşleri onlardan, yakın hayatın lüksü (olarak), denememiz için (51/13-14) onları onun içinde! ve yetkenin besini (2/25) daha iyidir, ve daha baki kalıcıdır!

132- ve emret (kendi) grubuna destekleyişi (33/56), ve (sen de) kararlılık sergile onun üzerine. sormuyoruz sana bir besin, biz besliyoruz seni. ve (güzel) son sakınma (39/33-34) içindir!

133- ve dediler: değil miydi getirmeli bize bir işaret yetkesinden? ama gelivermedi mi onlara (o) açık belge (2/25-27) ilk sayfaların içinde --dahi müjdelenmiş-- olan (ata peygamberler 12/3 & 11/8-9)?

134- ve eğer şüphesiz biz yıksaydık onları bir çileyle, ondan önce, mutlaka derlerdi: yetkemiz, değil miydin göndermeli bize doğru bir gönderilmiş, ki izleyelim işaretlerini horlanmamızdan önce, ve aşağılanmamızdan?

135- de ki: herkes beklemektedir; öyleyse bekleyin! ve bileceksiniz, kimdir arkadaşları (o) düz yordamın, ve kimdir iletilmiş (39/23) olanlar!

BÖLÜM 21

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- yaklaştı ahali için hesapları (44/10-16 & 8/50-51)! ama onlar bir habersizlik içinde, surat çevirenlerdir.

2- gelivermiyor ki onlara bir anış (:herbir bölüme ait; ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajları 39/23 & 9/124) yetkelerinden, anlatılanmış (olarak), sadece işitiyorlar onu, ve onlar oynuyorlar (iken)!

3- oyalanıcı (olarak) kalpleri. ve sırladılar bir fısıldaşmayı haksızlık etmiş (39/24) o kimseler: değil mi bu, sadece bir birey, benzeriniz (olan)? öyleyse geliverecek misiniz sihre, ve siz görüyorsunuz (iken)?

4- dedi: yetkem bilir deyişi, göğün ve yerin içinde; ve o en işiticidir, en bilendir.

5- hayır; dediler: karışık düşlerdir! hayır, uydurdu onu! hayır, o bir --kafiyeli kelimeler üretici-- şairdir (36/69)! öyleyse getirsin bize bir işaret, ilklerin (:evvel peygamberler) gönderildiği gibi!

6- inanmadı onlardan önce hiçbir şehir, onu yıktığımız; öyleyse onlar mı inanacaklar?

7- ve göndermedik senden önce, sadece --erkek veya kadın-- piyadeler, esinlediğimiz onlara doğru. öyleyse sorun anış (:tevrat 21/48) grubuna, eğer bilmiyor idiyse (çıkış 15/20 & hakimler 4/4 & ...).

8- ve kılmadık onları cesetler, yemeyen (hiçbir) yiyeceği; ve değil idiler sürekliler.

9- sonra doğruladık onlara sözü, ve kurtardık onları ve istediğimiz kimseleri. ve yıktık aşırı gidicileri (20/127).

10- muhakkak indirdik size doğru bir yazıt, onun içinde anışınız (39/23) --bulunan! öyleyse akletmeyecek misiniz?

11- ve nice çöktürdük bir şehirden, haksızlık edici olan; ve inşa ettik onun peşinden bir diğer halkı.

12- ve o vakit hissettiklerinde baskımızı, o zaman onlar ondan kaçırıyorlardı.

13- kaçırılmayın! ve dönün onun içinde refahlandırıldıklarınıza doğru, ve yerleşkelerinize, ta ki siz sorulasınız.

14- dediler: ah yazıklar bize; şüphesiz biz haksızlık ediciler (39/24) idik!

15- ve son bulmadı bu çağırışları, onları kılmamıza kadar biçilmiş, sönüp gidiciler!

16- ve yaratmadık göğü ve yeri, ve onların arasındakileri oynayıcılar (olarak).

17- eğer dileydik edinmeyi (böyle) bir oyalanma, mutlaka edinirdik onu, yanımızdan, eğer olsaydık yapıcılar!

18- hayır, atıveririz gerçeği (35/31) sahtenin (6/112) üzerine, ve onu hezimeteye uğratır, ve o zaman o yitilmiş (olur)! ve yazıklar olsun sizin için, nitelendirdiklerinizden ötürü.

- 19- ve onun içindir göklerin ve yerin içindeki kimseler. ve onun katındaki kimseler büyüklenmezler ona hizmetkarlıktan, ve yorulmazlar.
- 20- saygılarlar gece ve gündüz, duraklamazlar!
- 21- ama yoksa (diğerleri) edindiler mi otoriteler (21/29 & 9/31) yerden, onlar açıp yayıveriyorlar (25/3) olabilen?
- 22- eğer olsaydı onların ikisi içinde otoriteler (21/29 & 9/31), öz-otoriteden başka, mutlaka ikisi de bozguna uğrarlardı! ve saygılanandır öz-otorite, tahtın yetkesi, (onların nitelendirdiklerinden.
- 23- sorulmaz (o) yaptıklarından, ama onlar sorulacaklar!
- 24- yoksa edindiler mi ondan başka otoriteler (21/29 & 9/31)? de ki: getirip koyun kanıtınızı! (işte) bu, anışdır (39/23 : 2/25-26) benimle birlikteki kimselerin, ve anışdır (39/23 : 2/25-26) benden önceki kimselerin (tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-2) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25)! hayır, onların çoğu bilmiyorlar (bu) gerçeği, ve onlar surat çevirenlerdir.
- 25- ve göndermedik senden önce hiçbir gönderilmiş, sadece esinlememizle ona doğru: şüphesiz o ki, yoktur (başka) otorite, sadece ben (28/70)! öyleyse hizmet edin bana (12/40).
- 26- ama dediler: edindi pek acıyan --melekleri, veya peygamberleri 37/151-153 & 9/30-- bir doğurulmuş! saygılanandır o; hayır, --melekler, veya peygamberler-- ancak şereflendirilmiş hizmetkarlardır.
- 27- aşip geçmezler onu deyişte; ve onlar onun emriyle çalışırlar!
- 28- bilir (o) ellerinin arasındakileri ve ardlarındakileri. ve --melekler, veya peygamberler-- aracılık da etmezler, sadece kimin için (o) hoşnut olursa (20/109). ve onlar onun ürpertisinden panikleycilerdir.
- 29- ve kim derse o --meleklerden, veya peygamberlerden: şüphesiz ben de bir otoriteyim (28/70) ondan başka! böylece karşılıklandırırız onu batakla. böylece karşılıklandırırız haksızlık edicileri!
- 30- ve görmedi mi inkar etmiş (2/26) o kimseler, şüphesiz gökler ve yer birleşik idiler, ve parçalayıp ayırdık onların ikisini (:belki de tüm evrenin büyük patlamadaki ilk başlangıcı)? ve saçıp kıldık sudan her istenen hayatlıyı (:belki de tüm canlılığın sudaki ilk başlangıcı)? öyleyse hala (buna) inanmayacaklar mı (= belki de tablolaradaki ikiye bölünüp “ayrılmışlık,” ve sonra orada ortadaki “su,” ve yanlardaki saçılmış “hayatlılar” örneklemelerine de ikincil bir gönderme yapılıyor olmalıdır burada, bu vurgulamalı örneklerle; 17/106 & 7/57)?
- 31- ve kıldık yerin içinde kökleşmiş (dağlar), sarsmasın diye onları. ve kıldık onun içinde geçitli yollar, ta ki onlar iletilsinler.

- 32- ve kıldık göğü korunmuş bir tavan; ama onlar onun işaretlerinden (:onun içinde ikişerli & karşılıklı eşler olarak yaratılmış birçok cisimler, yıldızlar, burçlar vs. dahi 12/105) surat çevirenlerdir.
- 33- ve odur o kimse ki yarattı geceyi ve gündüzü, ve güneşi ve ayı; hepsi yörüngelerde saygılamaktadırlar.
- 34- ve kılmadık hiçbir birey için de senden önce, sürekliliği. öyleyse şimdi (sen de) ölürsen, onlar sürekliler mi (olacaklar)?
- 35- her can tadacaktır ölümü. ve test edeceğiz sizi kötülükle ve iyilikle, bir deneme (olarak). ve bize doğru döndürüleceksiniz.
- 36- ama seni gördüğü zaman inkar etmiş (74/31) o kimseler, edinmiyorlar seni, sadece bir alay konusu: bu mudur o kimse ki --böylece-- anıyor otoritelerinizi (21/29 & 9/31)? ve onlar pek acıyanın anışına (39/23) karşı, onlar inkarcılar (iken)!
- 37- yaratıldı insan aceleden; göstereceğim size işaretlerimi (6/158), öyleyse acele ettirmeyin beni!
- 38- ve diyorlar: ne zamanmış bu söz, eğer doğrular idiyerseniz?
- 39- eğer bilse inkar etmiş (74/31) o kimseler o vakti, savamayacakları yüzlerinden ateşi, ve sırtlarından (8/50-51)! ve onlar yardım edilmeyecekler.
- 40- hayır, geliverecektir onlara ansızın, ve afallatacaktır onları (44/15-16). ve uyamayacaklar onu geri çevirmeye! ve onlar gözlenilmeyecekler.
- 41- ve muhakkak alay edildi gönderilmişlerle de, senden önceki. ve (sonra) çevreledi dalga geçmiş o kimseleri, onlardan, alay ediyor oldukları onunla.
- 42- de ki: kim kayırabilecektir sizi pek acıyandan, gece veya gündüz? hayır, onlar (yine de) yetkelerinin anışından (39/23) surat çevirenlerdir!
- 43- yoksa onlar için otoriteler (21/29 & 9/31) mi var, menedip koruyacak onları bizden yana? uyamazlar canlarının yardımına (5/75-76)! ve onlar --azap vaktinde-- bizden arkadaşlık bulamazlar.
- 44- hayır, geçimlendirdik bu şahısları ve babalarını, uzayıncaya kadar onların üzerine ömür. öyleyse görmüyorlar mı, şüphesiz biz geliveriyoruz yere, eksiltiyoruz onu uçlarından? öyleyse onlar mıdır yeniciler?
- 45- de ki: yalnızca uyarıyorum sizi esinlemeyle (43/43-44); ama işitmiyor sağırlar çağırıcıyı, uyarıldıkları (34/46) zaman dahi!
- 46- ve eğer dokunursa onlara bir esinti yetkenin çilelendirmesinden (44/10-11), mutlaka diyecekler: ah yazıklar bize; şüphesiz biz haksızlık ediciler (39/24) idik!
- 47- ve koyacağız adalet tartıları, kalkış günü için; ve haksızlık edilmeyecek hiçbir can, hiçbir istemle. ve eğer olduysa (bile) bir tane ağırlığınca hardaldan, getireceğiz ona. ve yeteriz biz, hesapçılar (olarak)!

- 48- ve muhakkak verdik musaya ve haruna (o) ayırışı, bir ışıltı ve bir anış (39/23) -kaynağı- olarak, sakıncılar (39/23 & 33) için! (bkz. musa peygamberin sözleri)
- 49- o kimseler ki ürperirler yetkelerinden, görünmezde; ve onlar saatten (22/1-2) ötürü panikleyicilerdir.
- 50- ve bu (o) anıştır (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) verimlilenmiş, indirdiğimiz onu! öyleyse siz mi onun için yabancılayanlarsınız?
- 51- ve muhakkak verdik ibrahime düzgünlüğünü, daha önce; ve onu bilenler idik.
- 52- o zaman dedi babası, ve halkı için: nedir bu örneksel objeler, o şey ki siz onlar için kapanıcılarınsınız?
- 53- dediler: bulduk babalarımızı onlar için hizmetkarlar (olarak).
- 54- dedi: muhakkak idiniz, siz ve babalarınız, açık bir sapkınlık içinde!
- 55- dediler: geldin mi bize gerçekle, yoksa sen oynayanlardan mısın?
- 56- dedi: hayır, yetkeniz göklerin ve yerin yetkesidir, o kimse ki oluşturdu onları! ve ben bunun üzerine tanıklık edicilerdenim (7/172).
- 57- ve öz-otoriteyle; mutlaka tuzaklayacağım imajlarınızı, tam yüz çevirmenizin peşinden arka dönücüler (olarak)!
- 58- ve kıldı onları parçalara, sadece (müstesna) büyüğü onların; ta ki onlar ona doğru dönsünler.
- 59- dediler: kim yaptı bunu otoritelerimize? şüphesiz o haksızlık edicilerdendir!
- 60- dediler: işittik bir genç, onları anarken; deniliyor onun için: ibrahim.
- 61- dediler: öyleyse getirin onu ahalinin gözleri önüne, ta ki onlar tanık olsunlar.
- 62- dediler: sen mi yaptın bunu otoritelerimize, ey ibrahim?
- 63- dedi: hayır, yaptı onu bu büyükleri! öyleyse sorun onlara, eğer konuşuyor idiyseleler.
- 64- ve döndüler canlarına doğru, ve dediler: şüphesiz siz, (işte) siz haksızlık edicilersiniz!
- 65- sonra (yine) eğriliverdiler, başları üzerine: muhakkak bildin ki, bu nesnelere konuşmazlar.
- 66- dedi: öyleyse hizmet mi ediyorsunuz öz-otoriteden başka, size fayda veremeyenlere hiçbir istemle, ve size darlık veremeyenlere (5/75-76)?
- 67- öf (artık) sizin için, ve hizmet ettikleriniz için öz-otoriteden başka (9/31)! öyleyse akletmeyecek misiniz?
- 68- dediler: yakın onu, ve yardım edin otoritelerinize, eğer yapıcılar idiyseleler.
- 69- dedik: ey ateş, ol bir soğukluk, ve bir selam ibrahimin üzerine!
- 70- ve dilediler ona bir tuzak; ama kıldık onları en kaybediciler.
- 71- ve kurtardık onu ve lutu (o) yere doğru, o şey ki verimliledik onun içinde kalabalıklar için.
- 72- ve bahsettik onun için ishaki ve yakubu, bir mükafat (olarak); ve hepsini kıldık düzelttililer.

- 73- ve kıldık onları öncüler, ileten -bu- emrimize (42/52 & bkz. ata peygamberlerin sözleri)! ve esinledik onlara doğru: iyilikler yapmayı, ve destekleyişi ayakta tutmayı, ve arınma payını vermeyi. ve bizim için hizmet ediciler idiler.
- 74- ve lut; verdik ona bir buyruk ve bir bilgi. ve kurtardık onu şehirden, o şey ki çalışıyor idi çürüklüklere (29/28-29)! şüphesiz onlar çirkin bir halk idiler, kalleslik ediciler.
- 75- ve girdirdik onu acımamızın içine; şüphesiz o düzeltililerdendir.
- 76- ve nuh; bir zaman seslendi, daha önce. ve yanıt verdik onun için, ve kurtardık onu ve grubunu, koca bir kederden.
- 77- ve yardımladık onu bir halktan, o kimseler ki yalanlamışlardı işaretlerimizi. şüphesiz onlar çirkin bir halk idiler; ve boğduk onları, topluca.
- 78- ve davud ve süleyman; bir zaman buyruk veriyorlardı ürün hakkında, onun içine daldığında bir halkın koyunları. ve onların buyruğu için tanıklar idik.
- 79- ve kavratıverdık onu süleymana! ve hepsine verdik bir buyruk ve bir bilgi. ve amade kıldık davudla birlikte dağları, saygılı, (iken), ve kuşları. ve (böylece) yapıcılar idik.
- 80- ve öğretip bildirdik ona zırlı elbise üretimini sizin için, korundurması için sizi baskınızdan. öyleyse siz şükrediciler misiniz?
- 81- ve süleyman için, esip savurucu bir rüzgarı, akıp giden onun emriyle (o) yere doğru, o şey ki verimledik onun içinde. ve her istem berisinde (böylece) biliciler idik.
- 82- ve şeytanlardan, dalan kimseleri onun için, ve çalışan bir çalışmaya, bundan başka. ve onlar için koruyucular idik.
- 83- ve eyyub; bir zaman seslendi yetkesine: şüphesiz ben ki, dokundu bana bir darlık; ve sen en acıyanın acıyanların!
- 84- ve yanıt verdik onun için, ve kaldırdık onda olanı, darlıktan. ve verdik ona grubunu, ve --karşı tarafta-- onların bir benzerini, onlarla birlikte; bir acıma (olarak) katımızdan, ve bir anışı (74/31) -buradaki- hizmet ediciler için (11/120)!
- 85- ve ismail ve idris ve zulkifl; hepsi kararlılık göstericilerdendi.
- 86- ve girdirdik onları acımamızın içine; şüphesiz onlar düzeltililerdendirler.
- 87- ve nun -harfi- sahibi (incil-1k. 11/29-30); bir zaman gitti hınçlanmış (olarak), ve sandı ki asla ölçmeyeceğiz onun üzerine. ama (sonra) seslendi karanlıkların içinde: yoktur (başka) otorite, sadece sen (28/70 & 18/26)! saygılanansın sen; şüphesiz ben oldum haksızlık edicilerden (31/13)!
- 88- ve yanıt verdik onun için, ve kurtardık onu tasadan. ve böylece kurtarırız inananları!
- 89- ve zekeriya; bir zaman seslendi yetkesine: yetkem, bırakma beni (yalnız) bir fert (olarak); ve sen mirasçılardan en iyisisin!
- 90- ve yanıt verdik onun için, ve bahsettik onun için yahyayı. ve (kısırlıktan) düzeltiledik onun için eşini (19/8). şüphesiz onlar hızlı davranıyor idiler iyilikler içinde, ve çağırıyorlardı bizi, umut ederek ve çekinerek! ve bizim için saygı duyucular idiler.

- 91- ve o kimse ki (:meryem) korundurdu ırzını; ve üfledik onun içine ruhumuzdan (19/17). ve kıldık onu ve oğlunu bir işaret, kalabalıklar için (23/50)!
- 92- şüphesiz, bu kitleniz tek bir kitledir; ve ben yetkenizim, öyleyse hizmet edin -böylelikle- bana (3/79 & 12/40 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68)!
- 93- ama kesip parçaladılar emirlerini onların (kendi) arasında (23/52-54); hepsi bize doğru döneceklerdir.
- 94- ve kim çalışırsa düzelticilikler için (2/25), ve o bir inanan (olduğu halde), artık yoktur inkarlama onun (bu) çabası için! ve şüphesiz biz onun için yazıcılarız.
- 95- ve yasaktır (her) şehir üzerine onu yıktığımız, şüphesiz onlar (hayata) geri dönemezler (23/99-100).
- 96- nihayet açıldığı zaman --sol tarafta-- yecuc, ve --sağ tarafta-- meuc, ve onlar her tepeden akın edecekler!
- 97- ve yaklaştı gerçek söz (44/15-16 & 8/50-51)! ve o zaman donup kalmıştır inkar etmiş (74/31) o kimselerin görmeleri: ah yazıklar bize; muhakkak bir habersizlik içinde idik bundan (23/63-64)! hayır, haksızlık ediciler idik (39/24)!
- 98- şüphesiz siz, ve hizmet ettikleriniz öz-otoriteden başka (9/31) batağın yakıtısınız! siz ona varıcılarımsınız.
- 99- eğer bu şahıslar otoriteler olsaydı (28/70 X 9/31), varmazlardı ona! ve hepsi onun içinde süreklidirler.
- 100- onlar için onun içinde bir inleme (vardır), ve onlar onun içinde iştirmezler!
- 101- şüphesiz o kimseler ki, yarışıp geçti onlar için bizden bir güzellik (39/23); o şahıslar ondan uzak tutulanlardır.
- 102- iştirmezler onun uğultusunu! ve onlar canlarının tutkuladığı içinde süreklidirler.
- 103- hüznülendirmez onları en büyük dehşet. ve karşılayacaktır onları melekler: (işte), budur gününüz, o şey ki söz veriliyor idiniz!
- 104- (o) gün, dürdüğümüzde göğü, yazıt tomarlarının dürülüğü gibi, ilk yaratışta başladığımız gibi, döndürüvereceğiz onu. bir sözdür (bu) bizim üzerimize; şüphesiz biz yapıcılar idik!
- 105- ve muhakkak yazdık zeburun içinde, anışın (:tevrat 21/48) peşinden: şüphesiz (o) yer, miras alacaktır onu düzeltili hizmetkarlarım (mezmurlar 37/22)! (2/25 = mezmurlar 23/1-2) ~ (27/91 = mezmurlar 55/7-8) (ayrıca, lütfen -tümüyle- bkz. davud peygamberin sözleri)
- 106- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir ulaştırı (14/52) vardır, bir hizmetkarlar (53/62) halkı için!
- 107- ve göndermedik seni, sadece bir acıma (olarak), kalabalıklar için.
- 108- de ki: yalnızca esinleniyor bana doğru: otoriteniz yalnızca tek bir otoritedir (16/51)! öyleyse siz artık teslim olanlar mısınız (3/84-85)?

109- ama eğer yüz çevirirlerse, de ki: duyurdum size, bir düzgütlük üzere. ve idrak edemem, yakın mıdır, yoksa uzak mı (o) söz verildikleriniz (44/10-16 & 4/47 & 8/50-51 & ...).

110- şüphesiz o bilir açıksalı deyişten, ve bilir gizlediklerinizi.

111- ve idrak edemem; belki de o bir denemedir sizin için, ve bir geçimlidir bir süreye doğru.

112- de ki: yetkem, buyruk ver, gerçekle (35/31)! ve yetkemiz pek acıyandır, berkitme dilenendir nitelendirdikleriniz (15/6 & 21/5 & ...) üzerine.

BÖLÜM 22

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey ahali, sakının yetkenizden; şüphesiz, saatin sarsıntısı koca bir istemdir!

2- (o) gün, gördüğünüzde onu, geçecektir her emzirici emzirdiğinden, ve düşürecektir her yük sahibi yükünü. ve görürsün ahaliyi sarhoşlar (olarak), ve onlar değildir sarhoşlar; ve fakat öz-otoritenin çilelendirmesi pek şiddetlidir!

3- ama ahaliden kimi (var ki) mücadele ediyor öz-otorite hakkında, bir bilginin (4/166) dışındakiyle, ve izliyor her alışık şeytanı (6/112-113).

4- yazıldı onun üzerine: şüphesiz o ki, kim rehber edinirse onu (7/30), şüphesiz o saptıracaktır onu (16/100 & 17/64), ve iletacaktır onu çılgın alevin çilesine doğru!

5- ey ahali, eğer bir şüphe içinde idiyeniz uyandırılıştan (6/36); şüphesiz biz yarattık sizi bir topraktan, sonra bir damladan, sonra bir asılgandan, sonra bir çiğnemlikten, yaratılanmış ve yaratılanmışın dışında, açık edelim diye sizin için! ve konaklatıyoruz rahimlerin içinde istediğimizi, adı konulmuş bir süreye doğru; sonra çıkarıyoruz sizi bir bebek (olarak), sonra ulaşmanız için şiddetli döneminize. ve sizden kimi (var ki) vefat ettiriliyor, ve sizden kimi (var ki) çeviriliyor ömrün en düşük dönemine, ta ki bilmesin diye bir bilginin peşinden, (artık) hiçbir istemi. ve görürsün yeri kupkuru, ama indirdiğimiz zaman onun üzerine suyu, titreşti ve kabardı, ve bitirdi her alımlı eşten (2/25)!

6- bu, çünkü şüphesiz öz-otorite, odur gerçek! ve şüphesiz o hayatlandırır ölüleri (30/50); ve şüphesiz o her istem üzerinde ölçücüdür.

7- ve şüphesiz, saat gelivericidir; yoktur şüphe onun içinde. ve şüphesiz, öz-otorite --o vakit yeryüzünde tekrar-- uyandıracaktır kabirlerin içindeki kimseleri (23/99-101 & 39/68-69)!

8- ama ahaliden kimi (var ki) mücadele ediyor öz-otorite hakkında, bir bilginin (4/166) dışındakiyle, ve bir iletinin (39/23), ve bir ışıklandırıcı yazıtın (42/52).

- 9- yanını bükerek, saptırması için öz-otoritenin yolundan (9/111). onun için yakın zaman içinde bir aşağılanma (vardır), ve tattıracağıza ona, kalkış gününde, yakıcı çileyi!
- 10- bu, ellerinin takdim ettiğinden ötürüdür; ve şüphesiz, öz-otorite değildir hizmetkarlar için haksızlık edici!
- 11- ama ahaliden kimi (var ki) hizmet ediyor öz-otoriteye, bir kaypaklık üzere. ve eğer sürtünürse ona bir iyilik, yatıştır onunla; ve eğer sürtünürse ona bir deneme, geri döner yüzü üzerine. kaybetti (o) yakın zamanı ve sonraki zamanı. (işte), budur o açık bir kaybediş!
- 12- çağırır öz-otoriteden başka ona darlık veremeyeni, ve ona fayda veremeyeni (5/75-76). (işte), budur o uzak bir sapkınlık!
- 13- çağırır darlığı daha yakın (olan) kimseyi faydasından (9/34); ne adi bir rehberci, ve ne adi bir kılavuzcudur -onlar- (42/21)!
- 14- şüphesiz, öz-otorite girdirecektir inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri bahçelere, altından nehirler akan! şüphesiz, öz-otorite yapar, ne dilerse.
- 15- kim sanıyor idiyse, asla yardım etmeyecek (diye) ona öz-otorite yakın zaman ve sonraki zaman içinde (40/51); öyleyse (haydi) yönelsin bir bağıntıyla göğe doğru, sonra kessin ve gözlesin: gideriyor mu tuzağı (o) öfkelenmiş (48/29)?
- 16- ve böylece indirdik onu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) apaçık işaretler (3/7) olarak! ve şüphesiz, öz-otorite iletir (39/23), dilediği kimseyi (13/27).
- 17- şüphesiz, inanmış (3/84) o kimseler, ve bağlılanmış (:yahudi) o kimseler, ve yönelişçiler (:araplar), ve yardımcıları (:hristiyanlar), ve tutuşanlar (:mecusiler), ve ortak koşmuş (:budist vb.) o kimseler; şüphesiz, öz-otorite ayırd edecektir onların arasında, kalkış gününde (3/84-85)! şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde bir tanıktır.
- 18- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite, (işte) eğilmektedir onun için göklerin içindeki kimseler ve yerin içindeki kimseler, ve güneş ve ay ve yıldızlar, ve dağlar ve ağaçlar, ve canlılar, ve ahaliden çoğu. ve çoğu ise, gerçekleşti onun üzerine çile (11/119). ve kimi rezil ederse öz-otorite, artık yoktur onun için hiçbir şereflendirici (31/6)! şüphesiz, öz-otorite yapar, ne isterse.
- 19- (işte), bu ikisi çekişicilerdir, çekiştiler yetkeleri hakkında! ve inkar etmiş (74/31) o kimseler, kesilip biçildi onlar için ateşten giysiler. dökülecektir başlarının üstünden kaynar sular.
- 20- haşlanacaktır onunla karınlarının içindekiler, ve derileri.
- 21- ve onlar için demirden kamçılar da (vardır).
- 22- her vakit dilediklerinde çıkmayı ondan, (o) tasadan, döndürülecekler onun içine: ve tadın yakıcı çileyi!
- 23- ama şüphesiz, öz-otorite girdirecektir inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri bahçelere, altından nehirler akan! mücevherlendirilecekler onun içinde bileziklerle altından, ve incilerle; ve elbiseleri onun içinde ipektir.

24- ve iletildiler kaliteliye doğru (o) deyişten (14/24-25), ve iletildiler en övülenin yordamına doğru!

25- ama şüphesiz, inkar etmiş (74/31) o kimseler, ve alıkoyan öz-otoritenin yolundan (9/111), ve yasaksal eğiliş yapısından, o şey ki kıldık onu ahali için düzgüt (olarak) kapanıcı için onun içinde, ve dışarılı için (8/34); ve kim dilerse onun içinde bozup çarpıtcılığ, haksızlıkla (41/40), tattıracağız ona acıklı bir çileden!

26- ve o zaman yerleşikledik ibrahimin -anısı- için evin (3/96-97) oluş yerini, (diyerek sana): ortak koşma bana (18/26), hiçbir istemle! ve temiz kıl evimi dolaşıcılar için ve ayakta durucular için, ve kıvrılıcılar ve eğiliciler (48/29) için.

27- ve duyur ahalinin içinde ziyareti (2/197), geliversinler sana piyadeler (olarak) veya her taşıtın üzerinde, geliversinler her geçitli mesafeden. (ve lütfen bkz. mezmurlar 86/9-10 & 55/7-8)

28- tanık olmaları için faydalara onlar için, ve anmaları öz-otoritenin adını bilinen günlerin içinde (2/203), onları beslediği üzere (o) davar hayvanlarından (6/143-144)! ve yiyin onlardan, ve yiyeceklendirin baskı içindeki fakiri.

29- sonra kılıp bitirsinler vazifelerini, ve yerine getirsinler adaklarını (2/270); ve dolaşsınlar kutsal evi.

30- böyledir, ve kim kocalarsa öz-otoritenin yasaklarını (5/2), o en iyidir onun için yetkesinin katında! ve yasal kılındı sizin için davarlar, sadece (müstesna) aktarılanlar sizin üzerinize (5/3). öyleyse uzak durun imgeler (29/17) pislüğinden, ve uzak durun asılsız deyişten (13/33 ~ 10/18 & ...)!

31- birleyiciler (olarak) öz-otorite için, ona ortak koşucular (olma) dışında! ve kim ortak koşarsa öz-otoriteye (18/26 X 42/21), sanki düşmüş gibidir gökten ve kapmış onu bir kuş, veya sürüklemiş onu rüzgar ıssız bir oluş yerine.

32- böyledir, ve kim kocalarsa öz-otoritenin sembollerini (2/158), şüphesiz o kalplerin sakınmasındandır!

33- sizin için onların içinde faydalar (vardır) adı konulmuş bir süreye doğru. sonra onların yasal yerleri --üst bölgelerde-- kutsal eve doğrudur (48/25)!

34- ve her kitle için kıldık birer yöntem (5/48), anmaları için öz-otoritenin adını onları beslediği üzere (o) davar hayvanlarından (6/143-144)! ve otoriteniz tek bir otoritedir (28/70); öyleyse onun için teslim olun (3/84). ve müjdele alçak gönüllüleri!

35- o kimseler ki, anıldığı zaman öz-otorite, ürperiverir kalpleri. ve kararlılık göstericilerdir onlara sürtünenin üzerine (2/155-156), ve ayakta tutuculardır destekleyişi (33/56), ve onları beslediklerimizden harcarlar (2/267).

- 36- ve büyükbaşlar; kıldık onları sizin için öz-otoritenin sembollerinden; sizin için onlarda bir iyilik (vardır). öyleyse anın öz-otoritenin adını onların üzerine, bir dizi halinde; ve yattıkları zaman yanları üzerine, yiyin onlardan, ve yiyeceklendirin kanaatkarı ve düşkünü. böylece amade kıldık onları --sol tarafta-- sizin için, ta ki siz şükredesiniz (25/48-50)!
- 37- asla erişmez öz-otoriteye onların etleri ve kanları, ve fakat erişir ona sakınma sizden. böylece amade kıldı onları --sağ tarafta-- sizin için, büyüklemeniz için öz-otoriteyi, sizi ilettiği (39/23) üzere! ve müjdele güzellik edicileri (39/23 & 34).
- 38- şüphesiz, öz-otorite defetmektedir (kötülükleri) inanmış o kimselerden. şüphesiz, öz-otorite sevmez her pek ihanetçi, pek inkarcıyı (76/3).
- 39- izin verildi bitirleşilen o kimseler için, çünkü şüphesiz onlar haksızlık edildiler diye (2/190). ve şüphesiz, öz-otorite onların yardımı üzerine, mutlak ölçücüdür.
- 40- o kimseler ki çıkarıldılar diyarlarından, gerçeğin dışındakiyle, sadece demelerinden: yetkemiz öz-otoritedir (42/10 X 3/80 & 9/31)! ve eğer olmasaydı öz-otoritenin defetmesi ahaliyi, onların bazısını bazısıyla, mutlaka harab edilirdi kiliseler ve havralar ve camiler, ve (bu) eğiliş yapıları (17/1), anılan onun içinde öz-otoritenin adı, çokça. ve mutlaka yardım edecektir öz-otorite, ona yardım eden kimseye. şüphesiz, öz-otorite mutlak en kuvvetlidir, en üstündür.
- 41- o kimseler ki, eğer imkanlandırırsak onları yerin içinde, ayakta tutarlar destekleyişi ve verirler arınma payını, ve emrederler tanınmış pratiği (42/10 & 7/196 & 39/44 & ...), ve caydırırlar yabancılanmış pratikten (9/31 & 18/102 & 10/18 & ...). ve öz-otorite içindir emirlerin sonucu!
- 42- ama eğer yalanlarsa seni, ve muhakkak yalanladı onlardan önce nuh halkı, ve ad ve semud da;
- 43- ve ibrahim halkı, ve lut halkı,
- 44- ve medyen arkadaşları; ve yalanlandı musa da. ve süreledim inkarcılar için, sonra yakalayıp aldım onları. öyleyse nasıl idi yabancılayışım!
- 45- ve nice (vardı ki) bir şehirden, yıktık onu, ve o haksızlık edici (iken). ve o yıkıktır (şimdi) çatıları üzerine, ve başıboş kuyular, ve ıpıssız saraylar...
- 46- öyleyse gezmediler mi yerin içinde, ki olsun onlar için kalpler akledecekleri onunla, veya kulaklar işitecekleri onunla? ama şüphesiz o ki, körleşmez gözler, ve fakat körleşir kalpler, o şey ki göğüslerin içindeler.
- 47- ve acele ettiriyorlar seni (o) çilede (44/10-16); ve asla çeliştirmez öz-otorite sözünü. ve şüphesiz, bir gün yetkenin katında, bin sene gibidir saydıklarınızdan!
- 48- ve nice (vardı ki) bir şehirden, süreledim onun için, ve o haksızlık edici (iken); sonra yakalayıp aldım onu! ve bana doğrudur varış yeri.

- 49- de ki: ey ahali, ben sizin için yalnızca açık bir uyarıcıyım.
- 50- ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; onlar için bir bağışlanma, ve şerefli bir besinleme (var olacaktır)!
- 51- ama çabalamış o kimseler işaretlerimiz (6/4 & 26/5) içinde, aciz bırakabilmek için; o şahıslar korlu alevin arkadaşları (olacaklardır)!
- 52- ve göndermedik senden önce de hiçbir gönderilmiş, ve (ne de) bir havadisçi ki, sadece --bazen-- (o) kuruntuladığı zaman, atardı şeytan onun kuruntusu içine. ama (sonra) iptal eder öz-otorite şeytanın (o) attıklarını, sonra buyruklaştırır öz-otorite işaretlerini (11/1-2)! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.
- 53- kılacaktır şeytanın (o) attıklarını bir deneme kalplerinin içinde bir hastalık (olan) o kimseler (74/31) için, ve kalplerini katılaştıranlara (39/22). ve şüphesiz, haksızlık ediciler (39/24) --bu nedenle-- uzak bir yarılma içinde (kalacaklardır).
- 54- ama bilecektir kendilerine bilgi (4/166) verilmiş o kimseler: şüphesiz o bir gerçektir (35/31) yetkenden; ve inanacaklardır ona, ve gönül verecektir onun için kalpleri. ve şüphesiz, öz-otorite mutlak ileticidir (39/23) inanmış o kimseleri, ayakta duran bir yordama doğru!
- 55- ama son bulmayacaktır inkar etmiş (74/31) o kimseler bir kuşku içinde (olmaktan) ondan, ta ki onlara geliverinceye kadar (o) saat (30/14-16), ansızın, veya onlara geliverinceye (kadar) kısır bir günün çilesi (44/10-16)!
- 56- yönetim, o gün, öz-otorite içindir; buyruk verecektir onların arasında. ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; armağancıl bahçeleri içindedirler!
- 57- ama inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar işaretlerimizi (6/4 & 26/5); işte o şahıslar, onlar için rezil edici bir çile (var olacaktır)!
- 58- ve göç etmiş o kimseler öz-otoritenin yolunda (9/111), sonra bitirilmiş, veya ölmüş; mutlaka besleyecektir onları öz-otorite, güzel bir besinle. ve şüphesiz öz-otorite, odur besleyenlerin (2/25) en iyisi!
- 59- mutlaka girdirecektir onları bir giriş yerine, ondan hoşnut olacakları. ve şüphesiz, öz-otorite mutlak en bilendir, en ılımlıdır.
- 60- böyledir, ve kim sonlandırırsa onunla sonlandırıldığıнын bir benzeriyle (42/40-41), sonra (yine de) bencillik edilirse onun üzerine; mutlaka yardım edecektir ona öz-otorite. şüphesiz, öz-otorite mutlak en affedicidir, en bağışlayandır.
- 61- bu, çünkü şüphesiz, öz-otorite geçirmektedir geceyi gündüzün içine, ve geçirmektedir gündüzü gecenin içine. ve şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en görendir.
- 62- bu, çünkü şüphesiz öz-otorite, odur gerçek (6/62); ve şüphesiz, çağırıcıları ondan başka (18/102), odur sahte (10/66)! ve şüphesiz öz-otorite, odur en yüce, en büyük.
- 63- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite indirdi gökten bir su, ve sabahladı yer, yemyeşil? şüphesiz, öz-otorite en naziktir, en haberdardır.

- 64- onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve şüphesiz öz-otorite, odur en zengin, en övülen.
- 65- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite amade kıldı sizin için yerin içinde ne (varsa), ve gemileri denizin içinde akıp giden, onun emriyle? ve tutmaktadır göğü, düşmesin diye yerin üzerine, sadece onun izniyle (52/44-45)! şüphesiz, öz-otorite ahaliye karşı mutlak en şefkatlidir, en acıyandır.
- 66- ve odur o kimse ki hayat verdi size; sonra öldürecektir sizi, sonra --derhal tekrar-- hayatlandıracaktır sizi (16/28-29 X 32)! ama şüphesiz, insan mutlak pek inkarcıdır (76/3).
- 67- her kitle için kıldık birer yöntem (5/48), onların yöntemleyeceği onu. öyleyse çekişmesinler seninle emir (42/52) hakkında. ve çağır yetkene doğru; şüphesiz sen ayakta duran bir ileti (39/23) üzerindesin!
- 68- ama eğer (yine de) mücadele ederlerse seninle, de ki: öz-otorite en bilicidir çalıştıklarınızı (23/63 & 41/40 & ...)!
- 69- öz-otorite buyruk verecektir sizin aranızda, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor olduğunuz (şeylerde).
- 70- bilmedin mi, şüphesiz öz-otorite bilmektedir göğün ve yerin içindekileri? ve bu bir yazıtın içindedir. şüphesiz bu, öz-otorite üzerine kolaydır.
- 71- ama hizmet ediyorlar öz-otoriteden başka, onunla (ilgili) hiçbir ispat indirmedeği kimselere (3/79 & 9/31), ve onlar için onunla (beraber) hiçbir bilgi (4/166) olmayanlara (16/73)! öyleyse yoktur (bu) haksızlık ediciler (31/13) için hiçbir yardımcı.
- 72- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), tanırısın inkar etmiş o kimselerin yüzlerinde, yabancılamayı. neredeyse çullanacaklar aktaran o kimselere onların üzerine işaretlerimizi (6/4 & 26/5)! de ki: öyleyse havadis vereyim mi size bundan daha kötüsünü: ateş! söz verdi onu öz-otorite inkar etmiş (74/31) o kimselere. ve ne adi bir varış yeridir (o)!
- 73- ey ahali, bir örnek vuruldu; öyleyse işitin onu: şüphesiz, çağırdığımız o kimseler öz-otoriteden başka (42/10 X 9/31) asla yaratamazlar bir sinek, eğer onun için toplansaydılar (bile)! ve eğer kaparsa onlardan sinek (herhangi) bir istemi, kurtaramazlar onu ondan. zayıf düştü arayıveren, ve aranıveren!
- 74- ama ölçemediler öz-otoriteyi, gerçek ölçmesiyle (39/67)! şüphesiz, öz-otorite mutlak en kuvvetlidir, en üstündür.
- 75- öz-otorite seçer meleklerden gönderilmişler, ve ahalden. şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en görendir.
- 76- bilir (o) ellerinin arasındakileri ve ardlarındakileri. ve öz-otoriteye doğru döndürülür emirler.
- 77- ey inanmış o kimseler, --sol taraf için-- kıvrılın, ve --sağ taraf için-- eğilin (48/29), ve (böylelikle) hizmet edin yetkenize (53/62)! ve yapın iyilik, ta ki siz rahata eresiniz.

78- ve gayret edin öz-otorite (yolu) içinde, gerçek gayretiyle (25/52)! o seçip aldı sizi, ve kılmadı sizin üzerinize ergi (48/28) içinde hiçbir güçlük; babanız ibrahimin uygulaması (6/161)! o adlandırdı sizi “teslim olmuşlar” (diye) daha önce, ve bunun içinde (2/131-132); olması için gönderilmiş sizin üzerinize bir tanık, ve olmanız (için) tanıklar ahalinin üzerine (3/18 & işaya 43/10)! öyleyse ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41), ve tutunun öz-otoriteye; odur rehberciniz! ve ne armağansal bir rehberci (7/196), ve ne armağansal bir yardımcıdır (o)!

BÖLÜM 23

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- muhakkak rahata erdi (o) inananlar (74/31)!
- 2- o kimseler ki, onlar destekleyişleri (33/56) içinde saygı duyuculardır.
- 3- ve o kimseler ki, onlar boş lakırdıdan surat çevirenlerdir.
- 4- ve o kimseler ki, onlar arınma payı (8/41) için, yapıcılarıdır.
- 5- ve o kimseler ki, onlar ırzları için, koruyuculardır.
- 6- sadece (müstesna) eşleri üzerine, veya sağ ellerinin yönettikleri (4/25). ve şüphesiz onlar -bunlardan dolayı- kınanmışlığın dışındadırlar.
- 7- ama kim ararsa bunun ötesini, (işte) o şahıslar onlar düşmanlık edicilerdir!
- 8- ve o kimseler ki, onlar güvenildikleri (objeleri) için, ve ahidleri (2/283 & 3/75-76) riayet edicilerdir.
- 9- ve o kimseler ki, onlar destekleyişleri (2/238) üzerine korumaktadırlar.
- 10- (işte), o şahıslar onlar mirasçılardır.
- 11- o kimseler ki miras alacaklardır ferahlık (bahçelerini); onlar onun içinde sürekli dirler!
- 12- ve muhakkak yarattık insanı süzme bir çamurdan.
- 13- sonra kıldık onu bir damla, imkanlı bir konak yeri içinde.
- 14- sonra yarattık (o) damlayı bir asılgana, ve yarattık asılganı bir çiğnemliğe, ve yarattık çiğnemliği kemiklere, ve giydirdik kemikleri etle. sonra inşa ettik onu, diğer bir yaratışla. öyleyse verimlileyendir öz-otorite, yaratıcıların en güzeli!
- 15- sonra şüphesiz siz, bunun peşinden, mutlak öleceklersiniz.
- 16- sonra şüphesiz siz, kalkış gününde, uyandırılacaksınız (39/67-68)!
- 17- ve muhakkak yarattık üstünüzde yedi kulvarlar (17/44 ~ 15/87); ve olmadık yaratıştan habersizler (10/61)!
- 18- ve indirdik gökten suyu bir ölçüyle, ve yerleştirdik onu yerin içinde. ve şüphesiz biz giderilmesi üzerine de onun, mutlak ölçücüleriz.

- 19- ve inşa ettik sizin için onunla bahçeler, hurmalardan ve üzümlerden; sizin için onun içinde çokça meyveler (vardır), ve ondan yiyorsunuz.
- 20- ve bir ağaç ki, çıkıyor (o) güzel tepeden, bitiren bir yağ ve bir katıklık (olarak) yiyenler için!
- 21- ve şüphesiz, sizin için davarlarda da mutlak bir ders (vardır), içiriveriyoruz size karınlarının içindekinden; ve sizin için onun içinde çokça faydalar vardır (16/80), ve ondan yiyorsunuz.
- 22- ve onların üzerinde, ve gemilerin üzerinde taşıyorsunuz.
- 23- ve muhakkak gönderdik nuhu halkına doğru, ve dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye (12/40)! yoktur sizin için hiçbir otorite, onun dışında (28/70)! öyleyse sakınmayacak mısınız?
- 24- ama dedi (o) konsey, inkar etmiş o kimseler, halkından: değildir bu, sadece bir birey, benzeriniz (olan). diliyor lütuflandırılmayı sizin üzerinize! ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka indirirdi melekler. işitmedik bunu ilk babalarımızın içinde!
- 25- değildir o, sadece bir adam, onda cinlenmişlik (olan)! öyleyse gözetleyip bekleyin onu, bir süreye kadar.
- 26- dedi: yetkem, yardım et bana, (onların) beni yalanlamalarından ötürü!
- 27- ve esinledik ona doğru: üret gemiyi gözlerimizin önünde, ve esinlememizle! ve geldiği zaman emrimiz, ve kaynadığında tandır, doldur onun içine --üst bölgelerde-- hepsinden, ikişerli eşliler (olarak), ve grubunu; sadece (müstesna) aşır geçmiş kimseler onun aleyhine (o) deyiş --alt bölgede-- onlardan (11/40 = 11/120)! ve hitab etme bana haksızlık etmiş o kimseler hakkında; şüphesiz onlar boğulacaklardır!
- 28- ve düzce bindiğin zaman sen, ve seninle birlikteki kimseler geminin üzerine, de ki: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki kurtardı bizi haksızlık ediciler halkından!
- 29- ve de ki: yetkem, indir beni verimlilenmiş bir indirişle; ve sen indirenlerin en iyisisin!
- 30- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır; ve -böylelikle- mutlak test ediciler idik!
- 31- sonra inşa ettik, onların peşinden, diğer bir nesli.
- 32- ve gönderdik onların içinde bir gönderilmiş, onlardan: hizmet edin öz-otoriteye (12/40)! yoktur sizin için hiçbir otorite, onun dışında (28/70)! öyleyse sakınmayacak mısınız?
- 33- ama dedi (o) konsey, halkından inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar rastgelmeyi sonraki zamana -ve onları refahlandırdığımız yakın hayatın içinde: değildir bu, sadece bir birey, benzeriniz (olan)! yemektir yediklerinizden onu, ve içmektedir içtiklerinizden.
- 34- ve eğer uyarsanız bir bireye, benzeriniz (olan), şüphesiz siz o zaman mutlak kaybedicilersiniz!

- 35- söz mü veriyor size, şüphesiz siz öldüğünüz zaman, ve olduğunuzda toprak ve kemikler, şüphesiz siz --derhal tekrar-- çıkarılıyorsunuz (16/28-29 X 32)?
- 36- maalesef, maalesef, söz verildiğiniz için!
- 37- değildir o, sadece yakın hayatımız, ölürüz ve hayatlanırız. ve değiliz biz --derhal tekrar-- uyandırılacaklar (6/36)!
- 38- değildir o, sadece bir adam, uydurmuş (olan) öz-otorite üzerine yalanı! ve değiliz biz onun için inanıcılar.
- 39- dedi: yetkem, yardım et bana, (onların) beni yalanlamalarından ötürü!
- 40- dedi: yalnızca (bir) azıcık; mutlaka sabahlayacaklar pişmanlık duyanlar (olarak)!
- 41- ve yakalayıp aldı onları çılgılık, gerçekle; ve kıldık onları bir süprüntü. öyleyse uzaklık (olsun), haksızlık ediciler halkı için!
- 42- sonra inşa ettik, onların peşinden, diğer nesiller.
- 43- aşır geçemez hiçbir kitle belirlenmiş süresini, ve sonralayamazlar.
- 44- sonra gönderdik gönderilmişlerimizi, ardarda. ama her vakit geldiğinde bir kitleye gönderilmiş, yalanladılar onu. ve izlettik onların bazısını bazısına, ve sonunda kıldık onları (ibretlik) anlatılar. öyleyse uzaklık (olsun), inanmayacak bir halk için!
- 45- sonra gönderdik musayı ve kardeşi harunu işaretlerimizle, ve açık bir ispatla,
- 46- firavuna ve konseyine doğru. ama büyüklük tasladılar, ve oldular bir yüceleniciler halkı.
- 47- ve dediler: inanır mıyız (hiç) iki birey için, benzerimiz (olan), ve halkları bizim için hizmetçiler (iken)?
- 48- ve yalanladılar onları; ve oldular yıkılanlardan!
- 49- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, ta ki onlar --şimdi-- iletilsinler (39/23)! (lütfen bkz. musa peygamberin sözleri)
- 50- ve kıldık meryem oğlunu, ve annesini bir işaret (19/21): ve barındırdık onları bir yüksek yere doğru, bir konak yeri sahibi, ve bir pınar (67/30 & isa 42/3-4)!
- 51- ey gönderilmişler (6/130), öyleyse yiyin kalitelilerden, ve çalışın bir düzelticilik (2/25) için! şüphesiz ben çalışıklarınızı en bilenim.
- 52- ve şüphesiz, bu kitleniz tek bir kitledir; ve ben yetkenizim (42/10 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68), öyleyse sakının -böylelikle- benden!
- 53- ama kesip parçaladılar emirlerini onların (kendi) arasında, (asılsız) kaynaklarla (2/78-79)! her parti yanibaşlarında olanla coşmaktadırlar.
- 54- öyleyse bırak onları (bu) aymazlıkları içinde, bir süreye kadar.
- 55- hesap mı ediyorlar, şüphesiz onları ileri sürdüklerimizle onunla, mallardan ve oğullardan,
- 56- hızlı davranıyoruz onlar için iyiliklerde? hayır, farkedemiyorlar!

- 57- şüphesiz o kimseler ki, onlar yetkelerinin ürpertisinden panikleycilerdir.
- 58- ve o kimseler ki, onlar yetkelerinin işaretlerine (6/4 & 26/5) inanıyorlar.
- 59- ve o kimseler ki, onlar yetkelerine ortak koşmuyorlar (42/10 X 3/80 & 9/31).
- 60- ve o kimseler ki, veriyorlar verdiklerini (9/60), ve kalpleri ürperici (iken), şüphesiz onlar yetkelerine doğru döneceklerdir (diye).
- 61- (işte), o şahıslar hızlı davranıyorlar iyiliklerde (16/30), ve onlar onun için yarışıyorlar!
- 62- ve yükümlü tutmayız bir canı, sadece onun genişliğine (göre). ve yanibaşımızda bir yazıt (vardır), konuşan gerçekle; ve onlar haksızlık edilmeyecekler.
- 63- hayır, kalpleri bir aymazlık içindedir bundan (2/25)! ve onlar için çalışmalar (vardır) bundan (2/25) başka; onlar onun için çalışıcılarıdır.
- 64- nihayet yakalayıp aldığımız zaman refahlandırılmışlarını bir çileyle, o zaman onlar feryat ederler.
- 65- feryat etmeyin, bugün; şüphesiz siz bizden yardım görmeyeceksiniz!
- 66- muhakkak işaretlerim (6/4 & 26/5) aktarılıyor idi sizin üzerinize, ama topuklarınız üzerine çevriliveriyor idiniz.
- 67- büyükleniciler (olarak) ona karşı, seğirterek kaçırıyordunuz!
- 68- öyleyse etüt etmediler mi (o) deyişi (:ikişerli, benzeşmeli deyişler mesajı 81/19-27 = 39/23); yoksa geldi mi onlara, gelivermeyen ilk babalarına?
- 69- yoksa tanımadılar mı gönderilmişlerini (tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-4) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/11-15) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25 & 7/158), ve onlar onun için yabancılardan mı?
- 70- yoksa diyorlar mı: onda cinlenmişlik (vardır)? hayır, geldi onlara, gerçekle (35/31); ama onların çoğu gerçek için tiksincilerdir (9/33)!
- 71- ve eğer izleseydi gerçek onların heveslerini, mutlaka bozguna uğrardı gökler ve yer, ve onların içindeki kimseler (21/22)! hayır, getirdik onlara anışlarını (39/23), ama onlar anışlarından (39/23) surat çevirenlerdir!
- 72- yoksa soruyor musun onlara bir vergi? ve yetkenin (sizleri) vergileyişi (8/41) en iyidir; ve o besleyenlerin (20/132) en iyisidir.
- 73- ve şüphesiz sen mutlaka çağırıyorsun onları ayakta duran bir yordama (22/67) doğru!
- 74- ama şüphesiz, inanmayan o kimseler sonraki zamana (7/45) o yordamdan mutlak yamuluvericilerdir.
- 75- ve eğer acırsak onlara, ve kaldırırsak onlarda olanı, (o) darlıktan, mutlaka (yine) dalarlardı taşkınlıkları (7/185-186) içine, bocalıyorlar (olarak)!
- 76- ve muhakkak yakalayıp aldık onları bir çileyle, ama boyun bükmediler yetkeleri için, ve yakarmadılar.

- 77- nihayet açtığımız zaman onların üzerine bir kapı, şiddetli bir çile sahibi (44/15-16), o zaman onlar onun içinde umutsuzlanmışlar (olurlar)!
- 78- ve odur o kimse ki inşa etti sizin için iştme ve görmeleri ve zihinleri; bir azıcık (dışında), şükretmiyorsunuz!
- 79- ve odur o kimse ki türetilip yaydı sizi yerin içinde, ve (sonra) ona doğru devşiriliyorsunuz (56/83-93).
- 80- ve odur o kimse ki hayatlandırır ve öldürür; ve onun içindir çelişmesi gecenin ve gündüzün. öyleyse akletmeyecek misiniz?
- 81- hayır, dediler bir benzerini ilklerin (:evvel nesillerin) dediğinin;
- 82- dediler: öldüğümüz zaman mı, ve olduğumuzda --alt bölgede-- toprak ve kemikler, şüphesiz biz mi mutlak --derhal tekrar-- uyandırılıncılar imişiz (6/36)?
- 83- muhakkak söz verildik biz, ve babalarımız da bununla, daha önce. değildir bu, sadece ilklerin (:evvel peygamberlerin 21/5) --iki taraflı & klasik-- bildirim tarzları (6/25)! (bkz. davud 20/23 & 29) (isa 42/31-33 & 46/8) (muhammed 3/6)
- 84- de ki: kimin içindir yer, ve onun içindeki kimseler, eğer biliyor idiyerseniz?
- 85- diyecekler: öz-otorite içindir! de ki: öyleyse --sol taraf için-- anış almayacak mısınız (39/23)?
- 86- de ki: kimdir yedi göklerin yetkesi, ve koca tahtın yetkesi?
- 87- diyecekler: öz-otorite içindir! de ki: öyleyse --sağ taraf için-- sakınmayacak mısınız (39/33)?
- 88- de ki: kimdir elinde (olan) her istemin yönetimi, ve o komşuluk verir, ve komşuluk verilmez (iken) onun üzerine, eğer biliyor idiyerseniz?
- 89- diyecekler: öz-otorite içindir! de ki: öyleyse nasıl (hala) sihirleniyorsunuz (52/15-16)?
- 90- hayır, getirdik onlara gerçeği (35/31); ve şüphesiz onlar mutlak yalancılar (6/111-113)!
- 91- edinmedi öz-otorite hiçbir doğrulmuş; ve olmadı onunla birlikte hiçbir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31)! ve o zaman mutlaka giderirdi (kendisine) her otorite (onun) yarattıklarını, ve mutlaka (böylelikle) yücelenirdi, onların bazısı bazısı üzerine. saygılanandır öz-otorite, nitelendirdiklerinden!
- 92- bilenidir (o) görünmez ve tanıklananın; ve yücelenendir, ortak koştuklarından (42/10 X 3/80 & 9/31)!
- 93- de ki: yetkem, eğer gösterirsen bana (onların) söz verildiklerini (4/47 & 44/10-16 & ...);
- 94- yetkem, öyleyse kılma beni (o) haksızlık ediciler (39/23-24) halkının içinde!
- 95- ve şüphesiz biz sana göstermemiz üzerine, onlara söz verdiklerimizi (4/47 & 44/10-16 & ...) mutlak ölçücüleriz (40/77).
- 96- o halde defet o en güzel (olan) o şeyle (39/23) çirkinliği! biz en bilicileriz nitelendirdiklerini (15/6 & 21/5 & ...).

- 97- ve de ki: yetkem, sığınırım sana, ayartmalarından (o) şeytanların (6/112 & 121);
- 98- ve sığınırım sana, yetkem, (onların) bana hazırlaşmalarından!
- 99- nihayet geldiği zaman onlardan birine ölüm, dedi: yetkem, geri döndürün beni,
- 100- ta ki ben çalışayım bir düzelticilik için (2/25), terkettiğim içinde!
asla; şüphesiz o bir kelimedir, onun (boşa) deyişlediği onu. ve arkalarından bir engel (vardır) --tekrar yeryüzünde-- uyandırılacakları güne (39/67-68) kadar. (X gnostik hristiyan ve mesih deccal ideolojisinin iddia ettiği gibi, insan beyni belirli bir şekilde akımlanarak, ölmüş insanların şu anda tekrar burada belirmesi ve beyinleri akımlanmış bu insanlara görünmesi olası değildir; sadece koca bir yanılsama & aldanma olmalıdır. 36/31-32)
- 101- ve üflendiği zaman borunun içine (39/68), artık yoktur bağlaşımlar onların arasında o gün, ve birbirlerini sormazlar.
- 102- ve kim ki ağır bastı tartıları (42/17), işte o şahıslar onlar rahata erenlerdir!
- 103- ama kim ki hafif bastı tartıları (42/17), işte o şahıslar kaybettirmiş kimselerdir canlarını; batağın içinde sürekli dirler.
- 104- yalayacaktır yüzlerini ateş, ve onlar onun içinde ikincilerdir!
- 105- aktarılmıyor mu idi işaretlerim (6/4 & 26/5) sizin üzerinize, ama onları yalanlıyor idiniz?
- 106- dediler: yetkemiz, galip geldi bizim üzerimize saldırganlığımız (22/72 & 70/36-38), ve olduk bir sapkınlar halkı.
- 107- yetkemiz, çıkar bizi ondan; ve eğer (tekrar) dönüverirsek, artık şüphesiz biz haksızlık edicileriz (6/28)!
- 108- dedi: sinin onun içinde, ve kelimem bana!
- 109- şüphesiz o ki, var idi bir bölük hizmetkarlarımdan, diyen: yetkemiz, inandık (2/285); öyleyse bağışla bizim için, ve acı bize. ve sen en iyisisin acıyanların!
- 110- ama edindiniz onları bir dalga geçme konusu, size unutturuncaya kadar anışımı (39/23); ve onlara gülüyor idiniz.
- 111- şüphesiz ben karşılıklılandırımdı onları bugün, kararlılık gösterdiklerinden ötürü. şüphesiz onlar, (işte) onlar başarıya erenlerdir!
- 112- dedi: ne kadar kaldınız yerin içinde, seneler sayısınca?
- 113- dediler: kaldık bir gün, veya günün bir kısmı. öyleyse sor sayıcılara!
- 114- dedi: kalmadınız, sadece (bir) azıcık; keşke şüphesiz siz biliyor olsaydınız!
- 115- öyleyse hesap mı ettiniz, yalnızca yarattık sizi (diye) lüzumsuzluk (26/128) için, ve şüphesiz siz bize doğru --bunun için-- döndürülmeyecektiniz (32/12)?
- 116- öyleyse yücelenendir öz-otorite, gerçek yönetimci! yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! şerefli tahtın yetkesidir.

117- ama kim çağırırsa öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (21/29 & 9/31), olmadığı (halde) hiçbir kanıt onun için onunla (ilgili), artık kesinlikle onun hesabı yetkesinin katındadır (50/26)! şüphesiz o ki, rahata ermeyecektir inkarcılar (74/31)!

118- ve de ki: yetkem, başışla ve acı (2/286); ve sen en iyisisin acıyanların!

BÖLÜM 24

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- bir bölümdür (bkz. öz-okunuş, ve oradaki 24. bölüm) indirdiğimiz onu, ve --üzerinde çalışılmasını tüm kapasite sahibi inananlara-- şart kıldığımız onu (2/25-26 & 17/84)! ve indirdik onun içinde apaçık işaretler (:oradaki herbir benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203), ta ki siz anış alalım (39/23)!

2- dişi zinakar, ve erkek zinakar; o halde deriye vurun onlardan her tekine, yüz deriye vuruşla. ve almasın sizi onlar hakkında bir şefkat duygusu, öz-otoritenin ergisi içinde, eğer inanıyor idiyeniz öz-otoriteye ve son güne (9/18)! ve tanık olsun onların çilelendirilmesine inananlardan bir zümre.

3- (müptela) erkek zinakar; nikahlayamaz, sadece bir dişi zinakarı, veya bir dişi ortakçısı. ve (müptela) dişi zinakar; nikahlayamaz onu, sadece bir erkek zinakar, veya bir erkek ortakçı (24/26). ve yasak kılınmıştır bu (:zina etmek) inananlar üzerine (17/32)!

4- ve (zina suçlaması) atan o kimseler hanım korundurulmuşlara, sonra getiremeyen dört tanık; o halde deriye vurun onlara, seksen deriye vuruşla. ve kabul etmeyin onlardan tanıklığı, sonsuzca. ve o şahıslar onlar kalleşlik edenlerdir.

5- sadece (müstesna) pardonlamış o kimseler, bunun peşinden, ve düzelticilik etmişler. artık (o takdirde) şüphesiz, öz-otorite en başışlayıcıdır, en acıyandır.

6- ve (zina suçlaması) atan o kimseler eşlerine, ve olmayan onlar için (hiç) tanıklar, sadece canları; o halde onlardan (her) birinin tanıklığı, dört kez tanıklamadır, öz-otoriteyle: şüphesiz o doğrulardandır! (demesiyle).

7- ve beşincisi: şüphesiz, öz-otoritenin laneti onun üzerine, eğer yalancılardan idiyse!

8- ama uzaklaştırır ondan (:o hanımdan) çilelendirilmeyi, (onun) tanıklık etmesi, dört kez tanıklamayla, öz-otoriteyle: şüphesiz o yalancılardandır! (demesiyle).

9- ve beşincisi: şüphesiz, öz-otoritenin hıncı onun üzerine, eğer o doğrulardan idiyse!

10- ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfü (10/57-58) sizin üzerinize, ve onun acıması; ama şüphesiz, öz-otorite en pardonlayıcıdır, en buyurgandır!

- 11- şüphesiz, gelmiş o kimseler bir döneklikle (45/6-7 & 26/221-222) bir ekiptir sizden. hesap etmeyin onu bir kötülük (olarak) sizin için; hayır, o bir iyiliktir sizin için. her kişi için, onlardan, kazandığı (vardır) o suçtan (45/6-7 & 26/221-222). ve çevirip yüklenmiş o kimse onun büyüğünü, onlardan; onun için koca bir çile (var olacaktır)!
- 12- değil miydi, onu işittiğiniz zaman, sanmalı erkek inananlar ve hanım inananlar canlarında iyiliği, ve demeliydiler: bu, açık bir döneklidir (45/6-7)!
- 13- değil miydi, gelmeliler onun üzerine dört tanıkla (3/3-4 & 17/55)? ve madem ki gelivermediler tanıklarla, öyleyse o şahıslar öz-otoritenin katında, (işte) onlar yalancılarıdır!
- 14- ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfu (10/57-58) sizin üzerinize, ve onun acıması, yakın zaman ve sonraki zaman içinde, mutlaka dokunurdu size onun içine daldığımızdan ötürü, koca bir çile!
- 15- o zaman atıp dolaştırıyordunuz onu dillerinizle, ve diyordunuz ağızlarınızla, olmayanı sizin için onunla (ilgili) hiçbir bilgi (6/112 & 148)! ve hesap ediyordunuz onu basit (bir şey), ama o öz-otoritenin katında kocaman (bir suç idi)!
- 16- değil miydi, onu işittiğiniz zaman, demeliydiniz: olacak (şey) değildir bizim için, kelam etmemiz bunu; saygılanansın sen! bu, koca bir karalamadır (26/210-211)!
- 17- öğüt veriyor size öz-otorite, dönüvermeyesiniz diye onun bir benzerine, sonsuzca, eğer inananlar idiyse!
- 18- ve açık ediyor öz-otorite sizin için işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101); ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır (75/17-19)!
- 19- şüphesiz, seven o kimseler saçılmasını ahlaksızlığın (7/28) inanmış o kimseler içinde; onlar için acıklı bir çile (vardır), yakın zaman ve sonraki zaman içinde! ve öz-otorite bilir, ve siz bilmiyorsunuz.
- 20- ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfu (10/57-58) sizin üzerinize, ve onun acıması; ama şüphesiz, öz-otorite en şefkatlidir, en acıyandır!
- 21- ey inanmış o kimseler, izlemeyin şeytanın adımlarını (45/6-7 & 26/221-222)! ve kim izlerse şeytanın adımlarını (6/112-113), şüphesiz o emreder ahlaksızlıkları (7/28), ve yabancılanmış pratiği (3/78 & 6/116 & 2/79 & ...). ve eğer olmasaydı öz-otoritenin lütfu (10/57-58) sizin üzerinize, ve onun acıması, arınamazdı sizden hiçbiri, sonsuzca! ve fakat öz-otorite arındırır, kimi isterse (13/27). ve öz-otorite en işitcidir, en bilendir.
- 22- ve yeminlemesin lütuf varlıları sizden, ve genişlik, vermemek için yakınlık varlılarına, ve yoksullara, ve göç edicilere öz-otoritenin yolunda (9/111); ve affetsinler ve geçiversinler. sevmez misiniz öz-otoritenin bağışlamasını sizin için? ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 23- şüphesiz, (zina suçlaması) atan o kimseler (o) habersiz hanım korundurulmuşlara, inananlar (olan); lanet edildiler yakın zaman ve sonraki zaman içinde! ve onlar için koca bir çile (var olacaktır).

24- (o) gün tanıklık edecektir onların üzerine dilleri ve elleri ve ayakları, çalışıyor (41/40) olduklarına.

25- o gün, yerince ödeyecektir onlara öz-otorite ergilerini, gerçek (olarak); ve bilecekler ki, şüphesiz öz-otorite, (işte) odur açık bir gerçek!

26- dişi çürükler, erkek çürükler içindir; ve erkek çürükler, dişi çürükler içindir. ve dişi kaliteliler, erkek kaliteliler içindir; ve erkek kaliteliler, dişi kaliteliler içindir (22/24); o şahıslar öte kılınanlardır, (inkarcıların) dediklerinden (83/32-34)! onlar için bir bağışlanma, ve şerefli bir besinleme (var olacaktır).

27- ey inanmış o kimseler, girmeyin evlere kendi evlerinizin dışındaki, kaynaşmanıza kadar, ve selam vermenize onun grubu üzerine. bu, daha iyidir sizin için, ta ki siz anış alasınız (39/23)!

28- ama eğer bulamadıysanız onun içinde (hiç) birini, öyleyse girmeyin ona, izin verilinceye kadar sizin için. ve eğer denilirse sizin için: dönün! öyleyse dönün; o daha arınaktır sizin için. ve öz-otorite çalıştıklarınızı (2/25) en bilendir.

29- yoktur sizin üzerinize bir günah, girmenizde evlere yerleşilmişin dışında (olan), onun içinde bir geçimlik (var olan) sizin için. ve öz-otorite bilir açığa vurduklarınızı, ve gizli tuttuklarınızı.

30- erkek inananlar için, de ki: kıssınlar görmelerinden, ve korusunlar ırzlarını; bu daha arınaktır onlar için. şüphesiz, öz-otorite haberdardır, ürettiklerinden.

31- ve hanım inananlar için, de ki: kıssınlar görmelerinden, ve korusunlar ırzlarını. ve açığa vurmasınlar süslerini, sadece üstelenen ondan. ve vursunlar örtülerini yakalarının üzerine. ve açığa vurmasınlar süslerini, sadece kocaları için, veya babaları, veya kocalarının babaları, veya oğulları, veya kocalarının oğulları, veya erkek kardeşleri, veya erkek kardeşlerinin oğulları, veya kız kardeşlerinin oğulları, veya kadınları, veya sağ ellerinin yönettikleri, veya izlemeler, iktidar varlıları dışında (olan) o adamlardan, veya çocuklar, henüz üstelememiş o kimseler kadınların mahremleri üzerine. ve vurmasınlar (yere) ayaklarını, bilinmesi için sakladıklarının (o) süslerinden. öyleyse pardonlayın öz-otoriteye doğru, topluca (66/8), ey inananlar, ta ki siz rahata eresiniz!

32- ve nikahlandırın bekarları sizden, ve düzeltilileri (4/69) erkek hizmetkarlarınızdan ve hanım yardımcılarınızdan. eğer fakirler idiyseler, zenginleştirecektir onları öz-otorite, lütfundan. ve öz-otorite en geniştir, en bilendir.

33- ama iffetli kalsın bulamayan o kimseler bir nikahı, onları zenginleştirinceye kadar öz-otorite, lütfundan. ve arayan o kimseler --ödenesini alıp, görevini bırakma hususunda-- bir yazıtlamayı, sağ ellerinizin yönettiklerinden; öyleyse yazıtlayın onları, eğer bildiyseniz onların içinde bir iyilik. ve verin onlara öz-otoritenin malından, o şey ki verdi size. ve tiksintilemeyin genç kızlarınızı, bencillik üzere, eğer diledilerse --bekar kalarak-- korundurulmayı, aramanız için yakın hayatın objesini. ve kim --zoraki bir evlilik için-- tiksintilerse onları, şüphesiz öz-otorite onların tiksintilenmelerinin peşinden --alacakları uygun kaçınma tedbirlerine karşı-- en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

34- ve muhakkak indirdik size doğru apaçık kılıcı işaretler (:tablodaki herbir benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203), ve bir örneksel geçmiş o kimselerden, sizden önce (hoşea 12/11 = 14/6-10) (incil-lk. 8/10 = 8/15) (kuran 27/93 = 14/24-25), ve bir öğüt sakınanlar (39/23 & 33) için!

35- öz-otorite ışığıdır göklerin ve yerin! onun ışığının örneği: bir kandil gibidir, onun içinde bir çerağ (olan). o çerağ bir sırça içindedir. o sırça, sanki şüphesiz o parlayan bir gezegen gibidir. tutuşturulur verimlilenmiş bir zeytin ağacından (14/24-25), hem --sağ tarafta-- doğuya, hem --sol tarafta-- batıya! neredeyse --ortadaki-- zeytinyağı ışıldatacağıdır, eğer dokunmasa (bile) ona bir ateş! ışık üzerine ışık. iletir öz-otorite ışığına (4/174), kimi isterse. ve vurur öz-otorite (bu) örnekleri (18/54) ahali için! ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

36- (bu ışık) evlerin içindedir, öz-otoritenin yükseltilmesine izin verdiği, ve anılmasına onların içinde (kendi) adının. saygılamaktadırlar onun için, onların içinde, erkenlerde ve geçlerde!

37- piyadelerdir, oyalayıp alıkoymayan onları bir ticaret, ve bir alışveriş öz-otoritenin anışından (39/23), ve ayakta tutmaktan destekleyişi (2/238) ve vermekten arınma payını (8/41). korkmaktadırlar bir günden, döneceği onun içinde kalplerin ve görmelerin.

38- karşılıklılandıracaktır onları öz-otorite en güzeliyle çalışıklarının (2/25), ve arttıracaktır onlara lütfundan! ve öz-otorite besler, kimi isterse, bir hesabın dışındakiyle.

39- ama inkar etmiş (2/26-27) o kimseler; onların çalışmaları çöldeki bir serap gibidir. hesap eder onu susayan (kimse) bir su; nihayet ona geldiği zaman, bulmaz onu hiçbir istem (olarak). ama bulur öz-otoriteyi onun katında, ve (o da) yerince öder ona hesabını (23/63-65)! ve öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.

40- veya karanlıklar gibidir, derince bir denizin içindeki. kaplayıp bürür onu bir dalga, onun üstünde bir dalga, onun üstünde bir bulut. karanlıklar, onun bazısı bazısının üstünde. çıkardığı zaman elini, neredeyse göremeyecek onu! ve kim ki, kılmadı öz-otorite onun için bir ışık (4/174), artık yoktur onun için hiçbir ışık.

41- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite, (işte) saygılamaktadır onun için göklerin ve yerin içindeki kimseler, ve kuşlar diziler (halinde)? hepsi muhakkak bildi destekleyişini ve saygılamasını. ve öz-otorite en bilendir yaptıklarını.

42- ve öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin! ve öz-otoriteye doğrudur varış yeri.

43- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite sürmektedir bulutları; sonra kaynaştırır onun arasını, sonra kılar onu kümeler (olarak), ve görürsün yağışı çıkıyor (iken) onun aralarından. ve indirir gökten, (oradaki) dağlardan, onun içinde bir dolu (olanı); ve sürtündürür onu kime isterse, ve evirip çeker onu kimden isterse. neredeyse şimşeginin parıltısı giderecek görmeleri!

44- döndürmektedir öz-otorite geceyi ve gündüzü. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir ders (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 12/111 = 39/23) vardır, görüş varlıları için!

45- ve öz-otorite yarattı her canlıyı bir sudan. ve onlardan kimi (var ki) yürür karnı üzerinde, ve onlardan kimi (var ki) yürür iki ayak üzerinde, ve onlardan kimi (var ki) yürür dört (ayak) üzerinde. yaratır öz-otorite, ne isterse. şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

46- muhakkak indirdik açık kılıcı işaretler (:tablodaki herbir benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203). ve öz-otorite iletir (39/23), kimi isterse, ayakta duran bir yordama doğru!

47- ve diyorlar: inandık öz-otoriteye ve gönderilmiş (22/75 = 2/97), ve uyduk! sonra yüz çeviriyor bir bölük onlardan, bunun peşinden. ve değildir o şahıslar inancılar!

48- ve çağırıldıkları zaman öz-otoriteye ve gönderilmişine doğru, buyruk vermesi için (4/105) onların arasında, o zaman bir bölük onlardan, surat çevirenlerdir!

49- ama eğer (ancak) olursa onlar için o hak, geliveriyorlar ona doğru, tatminkarlar (olarak).

50- kalplerinin içinde bir hastalık mı (var), yoksa şüpheye mi kapıldılar? yoksa korkuyorlar mı çığneyecek diye öz-otorite onların üzerine, ve gönderilmiş? hayır, o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir.

51- yalnızca oldu inananların deyişi, çağırıldıkları zaman öz-otoriteye ve gönderilmişine doğru, buyruk vermesi için (4/105) onların arasında, demeleri: işittik ve uyduk! ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir.

52- ve kim uyarsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve ürperirse öz-otoreden, ve sakınırsa ondan; işte o şahıslar onlar başarıya erenlerdir!

53- ve yemin verdiler öz-otorite (adına), antlarının (tüm) gayretiyle: eğer emredersen onlara, mutlaka çıkacaklar! (diye). de ki: yemin vermeyin; tanınmış bir uymadır (sizden beklenen). şüphesiz, öz-otorite haberdardır çalışıklarınızdan (9/42)!

54- de ki: uyun öz-otoriteye, ve uyun gönderilmiş (2/97)! ama eğer yüz çevirirlerse, artık onun üzerinedir yalnızca (onun) yüklenildiği, ve sizin üzerinizdir (sizin) yüklenildiğiniz (43/44). ve eğer uyarsanız ona (39/39), iletirsiniz (39/23)! ve yoktur gönderilmişin üzerine, sadece açık bir ulaştırma (5/67).

55- söz verdi öz-otorite inanmış o kimselere, sizden, ve düzelticilikler için çalışmışlar (2/25): mutlaka ardıllayacaktır onları yerin içinde, ardılladığı gibi onlardan önceki o kimseleri; ve mutlaka imkanlandıracaktır onlar için ergilerini (48/28), o şey ki hoşnut oldu onlar için; ve mutlaka değiştirecektir onlara, korkularının peşinden bir güvenliği! (onlar) hizmet ederler bana, ve ortak koşmazlar bana (18/26), hiçbir istemle. ama kim inkar ederse, bunun peşinden; işte o şahıslar onlar kalleşlerdir (2/26-27)!

56- ve ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41), ve uyun gönderilmişse (2/97), ta ki siz acımasınız!

57- sakın hesap etme inkar etmiş (2/26) o kimselerin aciz bırakabileceklerini (onu) yerin içinde (34/5). ve (onların) barınma yerleri ateştir; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

58- ey inanmış o kimseler, izin istesin sizden, sağ ellerinizin yönettiği o kimseler, ve henüz ulaşmamış o kimseler erginlik dönemine, sizden, üç defada: tan vaktinin destekleyişinden önce, ve giysilerinizi çıkarıp koyduğunuz sırada, öğlen vaktinde, ve akşam vaktinin destekleyişinden sonra. üç mahrem (vakittir bunlar) sizin için. yoktur sizin üzerinize, ve onların üzerine bir günah, onların peşinden; (artık) dolaşabilirler sizin etrafınızda, sizin bazınız bazısı etrafında. böylece açık ediyor öz-otorite sizin için --sol taraflık-- işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101); ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır (75/17-19)!

59- ve ulaştığı zaman çocuklar, sizden, erginlik dönemine, artık (her vakit) izin istesinler, onlardan önceki kimselerin izin istediği gibi. böylece açık ediyor öz-otorite sizin için --sağ taraflık-- işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler 16/101); ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır (75/17-19)!

60- ve kadınlardan oturucular, ümit etmeyen o kimseler (artık) bir nikahı; yoktur onların üzerine bir günah, çıkarıp koymalarında dış giysilerini, ifşa ediciler (olma) dışında süsleri. ama iffetli kalmaları en iyidir onlar için. ve öz-otorite en iştiricidir, en bilendir.

61- yoktur kör üzerine bir sıkıntı, ve yoktur sakat üzerine bir sıkıntı, ve yoktur hasta üzerine bir sıkıntı (9/91). ve yoktur canlarınızı üzerine, yemenizde kendi evlerinizden, veya babalarınızın evlerinden, veya annelerinizin evlerinden, veya erkek kardeşlerinizin evlerinden, veya kız kardeşlerinizin evlerinden, veya amcalarınızın evlerinden, veya halalarınızın evlerinden, veya dayılarınızın evlerinden, veya teyzelerinizin evlerinden, veya yönettiklerinizden anahtarlarını, veya doğrusal (dostlarınızdan). ve yoktur sizin üzerinize bir günah, yemenizde topluca, veya ayrıca. ve girdiğiniz zaman evlere, selam verin canlarınızın üzerine, bir kutlama (olarak) öz-otoritenin katından, verimlilenmiş (ve) kaliteli. böylece açık ediyor öz-otorite sizin için --alt bölgelik-- işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz akledesiniz (3/7)!

62- inananlar yalnızca, inanmış o kimselerdir öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve oldukları zaman onunla birlikte toplu bir emir üzerinde, gitmeyenler ondan izin isteyinceye kadar. şüphesiz, senden izin isteyen o kimseler, işte o şahıslar inanan o kimselerdir öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97)! öyleyse senden izin istedikleri zaman bazı işleri için, artık izin ver istediğin kimse için, onlardan; ve bağışlanma dile onlar için öz-otoriteden. şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

63- kılmayın gönderilmişin çağırısını (8/24) sizin aranızda, çağırısı gibi sizin bazınızın bazısını. muhakkak biliyor öz-otorite sıvışan o kimseleri sizden, sinsice! o halde kaçının çelişen o kimseler onun emrinden (4/59 & 83), onlara sürtünmesinden bir denemenin, veya onlara sürtünmesinden acıklı bir çilenin.

64- dikkat, şüphesiz öz-otorite içindir göklerin ve yerin içindekiler! muhakkak bilmektedir (o) sizin onun üzerinde olduğunuz (şeyi). ve ona doğru döndürülecekleri gün, artık havadis verecektir onlara çalıştıklarını (2/25 X 29/4)! ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

BÖLÜM 25

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- verimlilenendir o kimse ki, indirdi hizmetkarının üzerine o ayırışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 17/106 = 39/23), olsun diye kalabalıklar için bir uyarıcı!

2- o kimse ki, onun içindir yönetimi göklerin ve yerin. ve edinmedi hiçbir doğrulmuş; ve olmadı onun için hiçbir ortak (18/26) yönetimin içinde! ve yarattı her istemi, ve ölçtü onu (tam) bir ölçmeyle.

3- ama edindiler ondan başka otoriteler (28/70 X 21/29 & 9/31) yaratamayan hiçbir istemi, ve onlar yaratılan; ve yönetemeyen canları için (dahi) bir darlıkla, ve bir faydayla (5/75-76); ve yönetemeyen ölüme ve hayata, ve dirip yayıvermeye (43/11)!

4- ve dedi inkar etmiş (74/31) o kimseler: değildir bu, sadece bir dönemlik, uydurduğu onu! ve berkitme verdi ona, onun üzerine, diğer bir halk (73/20)! ve muhakkak (böylece) geldiler bir haksızlıkla, ve bir asılsızlıkla.

5- ve dediler: ilklerin (:evvel peygamberler 21/5) --ikişerli & klasik-- bildirim tarzlarıdır, yazdırakladığı onları. ve onlar dikte ediliyor onun üzerine, berice ve ötece! (bkz. atalar & musa & isa & davud & muhammed peygamberlerin bu ilahi planı açıkça işaret edici nitelikteki hikmetli --iki taraflı & eşlemeli-- sözleri)

6- de ki: indirdi onu (39/23) sırrı bilen o kimse göklerin ve yerin içindeki! şüphesiz o en bağışlayıcı, en acıyan idi.

7- ve dediler: nedir bu gönderilmiş için ki, yiyor (o) yiyeceği, ve yürüyor marketlerde? değil miydi indirilmeli ona doğru bir melek, (ki) olaydı onunla birlikte bir uyarıcı?

8- veya atılmalıydı ona doğru bir define, veya olmalıydı onun için bir bahçe, yiyeceği ondan? ve dedi haksızlık ediciler: izlemiyorsunuz (siz), sadece sihirlenmiş bir adamı!

9- gözle, nasıl vurdular senin için örnekleri, ve saptılar. öyleyse uyamazlar artık hiçbir yola (9/111)!

10- verimlilenendir o kimse ki, eğer isterse, kılar senin için daha iyisini bundan: bahçeler, altından nehirler akan; ve kılar senin için saraylar.

11- hayır, yalanladılar saati. ve hazırladık yalanlamış kimse için saati (45/32-35)
bir çılgın alev.

12- onları gördüğü zaman (o alev) uzak bir oluş yerinden, işittiler onun için bir öfkeleniş, ve bir uğultu.

13- ve atıldıkları zaman ondan bunaltıcı bir oluş yerine, bağlanmışlar (olarak), çağırdılar orada yok oluşu.

14- çağırmanın bugün tek (kez) yok oluşu; ama çağırın çok (kez) yok oluşu!

15- de ki: bu mu daha iyidir, yoksa süreklilik bahçesi mi, o şey ki söz verildi sakınanlara (39/23 & 33)? oldu (o) onlar için bir karşılıklılandırma, ve bir varış yeri.

16- onlar için onun içinde (var olacaktır), ne isterlerse; sürekliler (olarak)! oldu (bu) yetkenin üzerine, sorulmuş bir söz!

17- ve (o) gün devşirdiğinde onları, ve hizmet ettiklerini öz-otoriteden başka (21/29), diyecek: siz mi saptırdınız bu hizmetkarlarımı, yoksa onlar mı saptılar yoldan?

18- dediler: saygılanansın sen; olmuş değildir aranacak bizim için, edinmemiz senden başka rehberler (18/102)! ve fakat geçimlendirdin onları ve babalarını, öyle ki unuttular anışı (39/23); ve oldular sefaletlenmiş bir halk!

19- ve muhakkak (şimdi) yalanladılar sizi, dediklerinizde. öyleyse uyamazsınız artık bir evirip gidermeye, ve bir yardıma. ve kim haksızlık ederse (31/13 ~ 39/24), sizden, tattıracağız ona büyük bir çile!

20- ve göndermedik senden önce de (o) göndertilmişlerden, sadece şüphesiz onlar da yerlerdi yiyeceği, ve yürürlerdi marketlerde. ve kıldık sizin bazınızı bazısı için bir deneme; kararlılık gösterecek misiniz (38/17)? ve oldu yetken en görücü.

21- ama dedi ümit etmeyen o kimseler bize rastgelmeyi: değil miydi indirilmeli bizim üzerimize melekler (15/7), veya görmeliydik yetkemizi (2/118)? muhakkak (böylece) büyüklendiler canlarının içinde, ve ileri gittiler, büyük bir ileri gidişle.

22- (o) gün, gördüklerinde melekleri; yoktur (artık) müjde, o gün, cürümkarlar (7/40) için, ve diyecekler: kapanımlanmış bir kapanımdır (bu)!

23- ve önüne geçtik (şimdi) çalışıklarının, (her) bir çalışmadan (23/63), ve kıldık onu saçılmış bir toz!

24- (ama) bahçe arkadaşları, o gün, daha iyidir konaklayış yerince, ve daha güzeldir dinlenme yerince.

25- ve (o) gün yarıldığında gök bulutlarla, ve indiririz melekleri, (tam) bir indirişle.

26- yönetim, o gün, gerçek (ile) pek acıyan içindir! ve oldu bir gün inkarcılar (74/31) üzerine pek zorlu.

- 27- ve (o) gün ısırıldığında haksızlık edici ellerinin üzerini, diyecek: ah keşkeciğime, edinseydim gönderilmişle birlikte bir yol (9/111)!
- 28- ah yazıklar bana, keşkeciğime edinmeseydim şu şahsı bir dost!
- 29- (çünkü) muhakkak saptırdı beni anıştan (39/23), bana geldiğinin peşinden. ve oldu (şimdi) şeytan insan için bir ortada bırakıcı!
- 30- ve dedi gönderilmiş: ey yetkem, şüphesiz halkım edindiler bu okunuşu (36/69), kaçınıliverilmiş (23/66-67)!
- 31- ve böylece kıldık her havadisçi için düşmanlar (o) cürümkarlardan (6/112-113). ve yeter yetken --bunlara karşı-- bir iletici (39/23), ve bir yardımcı (olarak)!
- 32- ama dedi inkar etmiş o kimseler: değil miydi indirilmeli onun üzerine (o) okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) tek bir anda? böylece sağlamaştırmamız içindir onunla senin zihnini; ve düzenledik onu, (kademeli) bir düzenleyişle (75/16-19)!
- 33- ve sana getirmiyorlar ki bir örnek (2/25-26 & 74/26-31 & 14/24-26 & ...), işte sadece verdik sana --onunla ilgili-- gerçeği, ve en güzel açıklamayı (39/23)!
- 34- ama devşirilecek o kimseler yüzleri üzerine batağa doğru, (işte) o şahıslar en kötüdür oluş yerince, ve en sapkındır yolca (11/19)!
- 35- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, ve kıldık onunla birlikte kardeşi harunu bir destekçi.
- 36- ve dedik: gidin (o) halka doğru, yalanlamış o kimselere işaretlerimizi; (sonra) perişan ettik onları, (tam) bir perişan etmeyle.
- 37- ve nuh halkı; o vakit yalanladıklarında gönderilmişleri, boğduk onları. ve kıldık onları ahali için bir işaret (23/27)! ve hazırladık haksızlık ediciler (39/24) için acıklı bir çile.
- 38- ve ad ve semud, ve kuyu arkadaşları, ve nesiller bunun arasında, çokça.
- 39- ve hepsi, (işte) vurduk onun için örnekleri; ve hepsi, (işte) darmadağın ettik, (tam) bir darmadağın edişle.
- 40- ve muhakkak geliverdiler (o) şehrin üzerine, o şey ki yağdırıldı (bir) çirkinlik yağışıyla. öyleyse olmadılar mı görecek onu? hayır, ümit etmiyor oldular bir açıp yayıvermeyi (81/10)!
- 41- ama seni gördükleri zaman, kesinlikle ediniyorlar seni, sadece bir alay konusu: bu mudur o kimse ki, uyandırdı öz-otorite bir gönderilmiş (olarak)?
- 42- neredeyse mutlaka saptıracaktı bizi otoritelerimizden (21/29 & 9/31), eğer olmasaydık kararlılık göstermiş onların üzerine! o halde ileride bilecekler, çileyi gördükleri sırada, kim daha sapkınmış yolca!
- 43- gördün mü edinmiş kimseyi kendi hevesini otoritesi (28/70 X 6/71)? öyleyse sen mi olacaksın onun üzerine bir dayanak (39/41)?
- 44- yoksa hesap mı ediyorsun, şüphesiz onların çoğu işitiyorlar, veya aklediyorlar? değildir onlar, sadece davarlar gibi; hayır, onlar daha da sapkındır yolca.

- 45- görmedin mi yetkene doğru, nasıl ileri sürdü gölgeyi? ve eğer isteseydi, mutlaka kıldadı onu durgunsal. sonra kıldık güneşi onun üzerine bir belirtici (olarak).
- 46- sonra avuçlayıp çektik onu bize doğru, kolay bir avuçlayıp çekmeyle.
- 47- ve odur o kimse ki kıldı sizin için geceyi bir elbise, ve uykuyu bir istirahat; ve kıldı gündüzü bir dirip yayıveriş.
- 48- ve odur o kimse ki gönderdi rüzgarları bir müjde (olarak), elleri arasında acımasının. ve indirdik gökten temiz bir su.
- 49- hayat vermemiz için onunla ölü bir beldeye, ve sulamamız onunla yarattıklarımızdan (o) davarları, ve çokça insanları.
- 50- ve muhakkak evirip yaydık onu (17/89) onların arasında, anış almaları (39/23) için. ama directi ahalinin çoğu, sadece inkarcılıkta! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada orta kısımlarda yer alan tüm o rakamsal ögelere (= su), ve her iki yanda yer alan tüm o benzeşmeli kelimelere (= ürünler) ve kulaklı birimlere (= davarlar) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır. 7/57 & 2/25-26 & 4/119)
- 51- ve eğer isteseydik, mutlaka uyandırırđık her şehrin içinde bir uyarıcı.
- 52- öyleyse uyma (o) inkarcılara (2/26-27), ve gayret et onlar (karşısında) onunla (39/23), büyük bir gayret edişle!
- 53- ve odur o kimse ki saldı iki denizi; bu --sol tarafta-- hoş tatlı, ve bu --sağ tarafta-- loş acı (9/41)! ve kıldı onların arasında bir engel, ve kapanımlanmış bir kapanım.
- 54- ve odur o kimse ki yarattı sudan bir birey, ve kıldı onu bir nesep ve bir hısım. ve oldu yetken en ölçücü.
- 55- ama hizmet ediyorlar öz-otoriteden başka (12/40) onlara fayda veremeyenlere, ve onlara darlık veremeyenlere (5/75-76). ve oldu inkarcı yetkesinin aleyhine pek üsteleyici!
- 56- ve göndermedik seni, sadece bir müjdeleyici ve bir uyarıcı (olarak).
- 57- de ki: sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret; sadece kim isterse edinmeyi yetkesine doğru bir yol (9/111)!
- 58- ve dayan (sen, o) hayattara, o kimse ki ölmez; ve saygıla onun övgüsüyle. ve yeter o hizmetkarlarının kusurlarından, haberdar (olarak).
- 59- o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri altı gün içinde, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine! pek acıyandır; öyleyse sor onu haberdar -olana- (tevrat-çkş. 20/11).
- 60- ama denildiğinde onlar için: eğilin (53/59-62) pek acıyan için! dediler: değil pek acıyan! eğilir miyiz (hiç) bize emrettiğine (21/36)? ve arttırdı onları nefretle kaçışta.
- 61- verimlileyendir o kimse ki, kıldı göğün içinde burçlar, ve kıldı onun içinde bir aydınlatici, ve ışıklandırır bir ay.
- 62- ve odur o kimse ki kıldı geceyi ve gündüzü çelişirli, dilemiş kimse için anış almayı (39/9), veya dilemiş şükretmeyi (73/6-7).
- 63- ve pek acıyanın hizmetkarları (24/55), yürüyen o kimselerdir yerin üzerinde alçakgönüllü (olarak). ve onlara konuştuğu zaman cahiller, dediler: selam!

64- ve o kimseler ki evde gecelerler yetkeleri için, eğilerek (53/62) ve --çalışma aralarında-- ayakta gezerek.

65- ve o kimseler ki derler: yetkemiz, evirip gider bizden batağın çilesini; şüphesiz, onun çilesi çökertici idi!

66- şüphesiz o, ne çirkin bir konaklayış yeri, ve bir kalkış yönüdür!

67- ve o kimseler ki, harcadıkları zaman aşırı gitmezler, ve tutucu gitmezler; ve olur (o) bunun arasında ayakta durucu (bir yol).

68- ve o kimseler ki çağırılmazlar öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (21/29 & 9/31 & 25/43); ve bitirmezler bir canı, o şey ki yasak kıldı öz-otorite, sadece gerçekle (2/178); ve zina etmezler. ama kim yaparsa bunları, rastgelecektir bir suçlamışa!

69- katlanacaktır onun için çile, kalkış gününde, ve sürekli kalacaktır onun içinde rezil kılınmış (olarak).

70- sadece (müstesna) pardonlamış kimse, ve inanmış ve çalışmış düzelticilikli bir çalışma (4/114 ~ 2/25) için. ve o şahıslar, (işte) değiştirecektir öz-otorite onların çirkinliklerini güzelliklere! ve öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan idi.

71- ve kim pardonlarsa, ve bir düzelticilik için çalışırsa (2/25), şüphesiz o pardonlar öz-otoriteye doğru, pardonlanmış (olarak)!

72- ve o kimseler ki tanıklık etmezler asılsızlıklara (22/30); ve uğradıkları zaman boş lakırdıya, (hemen) uğrayıp geçerler, şereflice.

73- ve o kimseler ki, anış verildikleri zaman yetkelerinin işaretleriyle (6/4 & 26/5), asla kapanmazlar onların üzerine --sol taraf için-- sağlırlar, ve --sağ taraf için-- körler (olarak)!

74- ve o kimseler ki derler: yetkemiz, bahşet bizim için eşlerimizden ve soyumuzdan gözler aydınlığı (kimseler), ve kıl bizi sakınanlar (39/23 & 33) için öncüler.

75- (işte), o şahıslar karşılıklılandırılacaklar köşklerle, kararlılık gösterdiklerinden ötürü; ve karşılanacaklar onun içinde bir kutlama, ve bir selamla.

76- sürekliler (olarak) onun içinde; ne güzel bir konaklayış yeri, ve bir kalkış yönüdür!

77- de ki: ne için değer verecek size yetkem, eğer olmazsa (o) çağırışınız (40/14)?

ama muhakkak yalanladınız; o halde ileride olacaktır gereklilenmiş (4/47 & 44/10-16 & 16/28-29 & ...)!

BÖLÜM 26

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- t, s, m.

2- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) açık yazıtın (39/23)!

3- belki de sen eriteceksin canını (öyle mi), olmuyorlar diye inananlar?

4- eğer istesek, indiririz onların üzerine gökten bir işaret, ve kalırdı boyunları onun için bükülücüler (olarak).

5- ama onlara gelivermiyor ki bir anış (:herbir bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 2/25 & 39/23) pek acıyandan, anlatılanmış (olarak), sadece oluyorlar ondan surat çeviriciler!

6- ve muhakkak yalanladılar; o halde geliverecektir onlara havadisleri, onunla --şu an-- alay ediyor olduklarının (4/47 & 52/44-47 & 8/50-51 & ...)!

7- ve görmediler mi yere doğru, nice bitirdik onun içinde her şerefli eşten (12/105)?

8- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar.

9- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan.

10- ve bir zaman seslendi yetken musaya: gidiver (o) haksızlık ediciler halkına! diye,

11- firavunun halkına; sakınmayacaklar mı?

12- dedi: yetkem, şüphesiz ben korkuyorum beni yalanlamalarından.

13- ve sıkışıyor göğsüm, ve dönmüyor dilim. öyleyse gönder haruna doğru!

14- ve onlar için benim üzerime bir kusurlama da var (28/19-20); ve korkuyorum beni bitirmelerinden.

15- dedi: asla; o halde gidin işaretlerimizle! şüphesiz biz sizinle birlikteyiz, işiticileriz.

16- öyleyse gidiverin firavuna, ve deyin: şüphesiz biz gönderilmişiyiz, kalabalıkların yetkesinin;

17- gönder bizimle birlikte israil oğullarını! diye.

18- dedi: yetiştirmedik mi seni bizim içimizde, bir doğurulmuşcuk (iken)? ve kaldın bizim içimizde ömründen, senelerce?

19- ve yaptın yapmışlığını, o şey ki yaptın (28/15); ve sen inkarcılardansın!

20- dedi: yaptım onu o zaman, ve ben sapkınlardan (idim iken);

21- ve kaçtım sizden, o vakit korktuğumda sizden! ama (sonra) bahşetti benim için yetkem bir buyruk, ve kıldı beni göndertilmişlerden!

22- ve bu armağan, onu lutfettiğin benim üzerime, hizmetçi ettiğinden (ötürüdür) israil oğullarını!

23- dedi firavun: o halde nedir (bu) kalabalıkların yetkesi?

24- dedi: göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin yetkesidir; eğer odaklanıcılar idiyseyiz!

25- dedi, çevresindeki kimseler için: işitmeyecek misiniz?

26- dedi: yetkenizdir, ve yetkesidir ilk babalarınızın.

27- dedi: şüphesiz (bu) gönderilmişiniz, o kimse ki gönderilmiş size doğru, mutlak bir cinlenmiştir!

- 28- dedi: yetkesidir doğunun ve batının, ve onların arasındakilerin; eğer aklediyor idiyseñiz!
- 29- dedi: eğer edinirsen bir otorite, benim dışımda, mutlaka kılacağım seni zindana atılmışlardan.
- 30- dedi: eğer sana getirdiysem (bile) mi, açık bir istem?
- 31- dedi: öyleyse getir onu, eğer doğrulardan idiyseñ.
- 32- ve attı değneğini; ve o zaman, (işte) o açık bir ejderha (idi)!
- 33- ve çekip çıkardı elini; ve o zaman, (işte) o bembeyaz (idi) gözleyenler için!
- 34- dedi, konsey için çevresindeki: şüphesiz, bu pek bilen mutlak bir sihirbazdır.
- 35- diliyor çıkarmayı sizi yerinizden, sihriyle! öyleyse nedir o emrettiğiniz?
- 36- dediler: beklet onu, ve kardeşini. ve uyandır illerin içine devşiriciler,
- 37- (ki) getirsinler sana her pek bilen sihirbazı!
- 38- ve toplandı sihirbazlar bilinen bir günün zamanlatısı için.
- 39- ve denildi ahali için: siz de toplanıcılar mısınız?
- 40- (umulur ki) belki de biz izleriz sihirbazları, eğer olurlarsa, onlar yeniciler!
- 41- ve o vakit geldiğinde sihirbazlar, dediler firavun için: şüphesiz, bizim için (var değil) mi mutlak bir ücret, eğer olursak, biz yeniciler?
- 42- dedi: elbette! ve şüphesiz siz, o zaman, yakınlaştırılanlardan (olacaksınız).
- 43- dedi onlar için musa: atın, sizin atıcılar olduğunuzu!
- 44- ve attılar iplerini ve değneklerini, ve dediler: firavunun üstünlüğü için; şüphesiz biz, (işte) mutlak biz yenicileriz!
- 45- ve attı musa değneğini; ve o zaman, (işte) o yutuyordu döneklediklerini!
- 46- ve atıldı sihirbazlar, eğilmişler (olarak).
- 47- dediler: inandık kalabalıkların yetkesine,
- 48- musanın ve harunun yetkesine!
- 49- dedi: inandınız onun için, izin vermemden önce sizin için? şüphesiz o mutlak büyüğünüzdür, o kimse ki öğretip bildirdi size sihri; öyleyse ileride bileceksiniz. mutlaka keseceğim (bir) ellerinizi ve ayaklarınızı, çelişir (taraftan); ve mutlaka asacağım sizi, topluca!
- 50- dediler: yoktur zararı! şüphesiz biz yetkemize değru, geri dönücüleriz.
- 51- şüphesiz biz umuyoruz bağışlamasını bizim için yetkemizin hatalarımızı, olduk diye inananların ilki!
- 52- ve esinledik musaya değru: ilerlet hizmetkarlarımı; şüphesiz siz izleneceklersiniz!
- 53- ve gönderdi firavun illerin içine devşiriciler:
- 54- şüphesiz, bu şahıslar (sayıca) azıcıklar (olan) mutlak bir çetedirler.
- 55- ve şüphesiz onlar bizim için mutlak öfkelenicilerdir.
- 56- ama şüphesiz biz diktacılar (olan) mutlak bir topluluğuz!

- 57- ve çıkardık onları bahçelerden ve pınarlardan;
58- ve definelerden, ve şerefli bir kalkış yerinden.
59- böylece, ve mirasçı kıldık onlara israil oğullarını.
60- ama izini sürdürdüler onların, gündeğumcular (iken).
61- ve o vakit birbirini gördüğünde iki topluluk, dedi musanın arkadaşları: şüphesiz biz mutlak yakalanmışlarız!
62- dedi: asla; şüphesiz, benimle birlikte dir yetkem, iletenektir beni!
63- ve esinledik musaya doğru: vur değneğınle denize! diye. ve --ikiye-- yarılıverdi; ve oldu her parçası koca bir bayır gibi!
64- ve yaklaştırdık oraya diğerlerini.
65- ve kurtardık musayı ve onunla birlikteki kimseleri, topluca.
66- sonra boğduk diğerlerini!
67- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
68- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
69- ve aktar onların üzerine ibrahimin havadisini.
70- bir zaman dedi babası için, ve halkı: neye hizmet ediyorsunuz?
71- dediler: hizmet ediyoruz imajlara; ve kalıveriyoruz onlar için kapanıcılar (olarak).
72- dedi: işitiyorlar mı sizi, çağırıldığımız zaman?
73- veya fayda veriyorlar mı size, veya darlık veriyorlar mı (5/75-76)?
74- dediler: hayır, bulduk babalarımızı böyle yapıyorlar (iken).
75- dedi: öyleyse gördünüz mü (bu) hizmet ediyor olduklarınızı,
76- sizin ve öncel babalarınızın?
77- ve şüphesiz onlar düşmandır benim için, sadece (müstesna) kalabalıkların yetkesi!
78- o kimse ki yarattı beni, ve o iletir beni (X 10/35).
79- ve o kimse ki, o yiyeceklendirir beni, ve içiriverir beni (X 16/73).
80- ve hastalandığım zaman, o şifa verir bana (X 5/76).
81- ve o kimse ki öldürür beni, sonra hayatlandırır beni (X 25/3).
82- ve o kimse ki, umut ediyorum bağışlamasını benim için hatalarımı, ergi gününde!
83- yetkem, öyleyse bahşet benim için bir buyruk, ve kat beni düzeltililerle (2/25).
84- ve kıl benim için bir doğruluk dili sonrakilerin içinde (22/78 & ata peygamberler 8/1-7).
85- ve kıl beni mirasçılardan (o) armağancıl bahçesinin (56/10-12).
86- ve bağışla babam için; şüphesiz o sapkınlardan oldu (X 9/114).
87- ve aşağı kılma beni, uyandırılacakları gün.
88- fayda vermeyeceği gün, malın ve oğulların.
89- sadece gelivermiş kimse öz-otoriteye, teslimkar bir kalple (3/84-85)!

- 90- ve yaklaştırıldı (şimdi) bahçe sakınanlar (39/23 & 33) için.
- 91- ve ortaya çıkarıldı korlu alev eğrilenler (15/39-40) için.
- 92- ve denildi onlar için: nerede (o) hizmet ediyor olduklarınız (9/31),
- 93- öz-otoriteden başka? yardım ediyorlar mı size, veya yardımlanıyorlar mı?
- 94- ve tıklıverdiler onun içine, onlar ve eğriliciler (2/256);
- 95- ve iblisin orduları (6/112-113), topluca!
- 96- dediler, ve onlar onun içinde çekişirler (iken):
- 97- öz-otoriteyle; kesinlikle olmuşuz (biz) açık bir sapkınlık içinde,
- 98- o zaman düzgütlediğimizde sizi kalabalıkların yetkesiyle (42/10 X 9/31)!
- 99- ve saptırmadı bizi, sadece (o) cürümkarlar (7/40).
- 100- ve yoktur (şimdi) bizim için hiç aracılık ediciler (21/28).
- 101- ve yoktur sıcak bir doğrusal (dost).
- 102- ve keşke şüphesiz, bizim için bir tekrar (daha verilseydi de), o halde olsaydık (o) inananlardan (2/25-26 X 6/28)!
- 103- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
- 104- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
- 105- yalanladı nuh halkı göndertilmişleri.
- 106- bir zaman dedi onlar için kardeşleri nuh: sakınmayacak mısınız?
- 107- şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilenim.
- 108- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
- 109- ve sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret. değildir ücretim, sadece kalabalıkların yetkesi üzerine.
- 110- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana!
- 111- dediler: inanır mıyız (hiç) senin için, ve izlemiş (iken) seni en düşükler?
- 112- dedi: yoktur bilgim, çalışıyor olduklarından.
- 113- değildir hesapları, sadece yetkemin üzerine; eğer farkediyorsanız.
- 114- ve değilim ben kovacak inananları.
- 115- değilim ben, sadece açık bir uyarıcı!
- 116- dediler: eğer çaymazsan, ey nuh, mutlaka olacaksın taşlananlardan!
- 117- dedi: yetkem, şüphesiz halkım yalanladı beni.
- 118- öyleyse açiver benim aramda ve onların arasında, (tüm) bir açiverişle. ve kurtar beni ve benimle birlikteki kimseleri, inananlardan!
- 119- ve kurtardık onu ve onunla birlikteki kimseleri, dolu geminin (23/27) içinde.
- 120- sonra boğduk bunun peşinden, baki kalanları!
- 121- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
- 122- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!

- 123- yalanladı ad (halkı) göndertilmişleri.
124- bir zaman dedi onlar için kardeşleri hud: sakınmayacak mısınız?
125- şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilenim.
126- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
127- ve sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret. değildir ücretim, sadece kalabalıkların yetkesi üzerine.
128- yapıyor musunuz (siz) her tepe yere bir işaret (:muhtemelen, melek heykelleri & anıtları vs. 41/13-14), lüzumsuzluk ederek?
129- ve ediniyorsunuz üretimler (:muhtemelen, üzerlerine melek isimleri kazınmış takılar & levhalar vs. 41/13-14), ta ki siz sürekliler olasınız?
130- ve çarptığımız zaman, çarpıyorsunuz pek çetinler (olarak)?
131- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
132- ve sakının o kimseden, ileri sürmüş (olan) sizi bildiklerinizle.
133- ileri sürdü sizi davarlarla, ve oğullarla,
134- ve bahçelerle ve pınarlarla.
135- şüphesiz ben korkuyorum sizin üzerinize, koca bir günün çilesinden!
136- dediler: düzgüttür bizim üzerimize, öğüt versen de, veya olmasan da öğüt vericilerden.
137- değildir bu, sadece ilklerin (boş) yaratıları (68/4).
138- ve değiliz biz çilelendirilecekler!
139- ve yalanladılar onu; ve yıktık onları!
şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
140- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
141- yalanladı semud (halkı) göndertilmişleri.
142- bir zaman dedi onlar için kardeşleri salih: sakınmayacak mısınız?
143- şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilenim.
144- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
145- ve sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret. değildir ücretim, sadece kalabalıkların yetkesi üzerine.
146- terk mi edileceksiniz (sandınız) buradakilerin içinde, güvenliler (olarak)?
147- bahçelerin ve pınarların içinde,
148- ve ekinlerin, ve hurmalıkların, tomurcukları sarkmış (olan)?
149- (ki) yontuyorsunuz dağlardan evler, ustalıklılar (olarak)?
150- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
151- ve uymayın (o) aşırı gidicilerin emrine.
152- o kimseler ki bozgunculuk ediyorlar (2/205) yerin içinde, ve düzelticilik etmiyorlar!

- 153- dediler: sen yalnızca sihirlenmişlerdensin.
- 154- değilsin sen, sadece bir birey, benzerimiz (olan). öyleyse getir bir işaret, eğer doğrulardan idiysen!
- 155- dedi: işte, bu bir dişi devedir; onun için bir içme, ve sizin için bilinen bir günün içmesi (olacaktır).
- 156- ve dokunmayın ona bir çirkinlikle, yoksa yakalayıp alacaktır sizi, koca bir günün çilesi!
- 157- ama parçaladılar onu; ve sabahladılar pişmanlık duyanlar (olarak).
- 158- ve yakalayıp aldı onları çile!
- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
- 159- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
- 160- yalanladı lutun halkı göndertilmişleri.
- 161- bir zaman dedi onlar için kardeşleri lut: sakınmayacak mısınız?
- 162- şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilenim.
- 163- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
- 164- ve sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret. değildir ücretim, sadece kalabalıkların yetkesi üzerine.
- 165- geli mi veriyorsunuz (siz) erkeklere kalabalıklardan?
- 166- ve bırakıyorsunuz yarattıklarını sizin için yetkenizin, eşlerinizden? hayır, siz bir düşmanlık ediciler halkısınız!
- 167- dediler: eğer caymazsan, ey lut, mutlaka olacaksın çıkarılanlardan!
- 168- dedi: şüphesiz ben çalışmanız için, kızıcılarıdanım.
- 169- yetkem, öyleyse kurtar beni ve grubumu çalıştıklarından!
- 170- ve kurtardık onu ve grubunu, topluca.
- 171- sadece (müstesna) bir kocakarı, elenenler içinde.
- 172- sonra perişan ettik diğerlerini.
- 173- ve yağdırdık onların üzerine bir yağış; ve ne çirkindi (o) uyarılanların yağışı!
- 174- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
- 175- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
- 176- yalanladı eyke arkadaşları göndertilmişleri.
- 177- bir zaman dedi onlar için şuyb: sakınmayacak mısınız?
- 178- şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilenim.
- 179- öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
- 180- ve sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret. değildir ücretim, sadece kalabalıkların yetkesi üzerine.

- 181- yerince ödeyin ölçęęi, ve olmayın kaybettiricilerden.
182- ve tartın, ayakta duran bir teraziyle.
183- ve eksiltmeyin ahaliye istemlerini; ve karıştırmayın yerin içinde bozguncular (olarak).
184- ve sakının o kimseden, yaratmış (olan) sizi, ve ilk kuşakları!
185- dediler: sen yalnızca sihirlenmişlersin.
186- ve değilsin sen, sadece bir birey, benzerimiz (olan). ve kesinlikle sanıyoruz seni yalancılardan.
187- öyleyse sarkıtıp düşür bizim üzerimize bir parça gökten, eğer doğrulardan idiysen!
188- dedi: yetkem en bilicidir çalıştıklarınızı.
189- ama yalanladılar onu; ve yakalayıp aldı onları gölgelik gününün çilesi! şüphesiz o koca bir günün çilesi idi.
190- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (6/4 & 26/5) vardır; ama olmadı onların çoğu inancılar!
191- ve şüphesiz yetken, mutlak odur en üstün, en acıyan!
192- ve şüphesiz o mutlak indirmesidir (39/23) kalabalıkların yetkesinin.
193- indirdi onu (o) güvenilir ruh (2/97)-
194- (senin) kalbinin üzerine, olman için uyarıcılardan;
195- açık bir arapça dille.
196- ve şüphesiz o (39/23) ilklerin kaynakları içindedir. (musa 18/18-19 = 24/18, 22) (isa 16/37 = 4/24, 26) (davud 63/22-26 = 44/10) (muhammed 9/9 = 18/15)
197- ve olmadı mı onlar için bir işaret, bilmesi onu israil oğulları bilginlerinin?
198- ve eğer indirsek onu bazı acemilerin üzerine (davud 7/2),
199- ve okusa onu onların üzerine (7/158), olmazlardı ona inancılar.
200- (işte), böylece geçirdik onu cürümkarların kalplerinin içine!
201- inanmazlar ona, görmelerine kadar acıklı bir çileyi (34/51-53).
202- ve geliverecektir onlara ansızın, ve onlar farketmiyorlar (iken)!
203- ve diyecekler: biz (artık) gözlenip ertelenenler (olabilir) miyiz (63/10-11)?
204- öyleyse (o) çilelendirmemizi mi (44/10-11) acele ettiriyorlar (şimdi)?
205- o halde gördün mü, eğer geçimlendirirsek onları senelerce,
206- sonra gelirse onlara (bu) söz veriliyor oldukları (4/47 & 44/10-16 & 16/28-29 & ...);
207- zengin kılmayacak onları (şimdi) geçimlendiriliyor oldukları!
208- ve yıkmadık hiçbir şehri, sadece onun için uyarıcılar (var idi).
209- (bu), bir anışdır (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 74/31 = 39/23); ve olmadık haksızlık ediciler.
210- ve indirmede onu (39/23 & 34-35) şeytanlar.
211- ve aranmaz onlar için, ve uyamazlar (37/8 & 17/88).
212- şüphesiz onlar iştmeden mutlak geri tutulmuşlardır.

- 213- öyleyse çağırma öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31), yoksa olursun çilelendirilenlerden!
- 214- ve uyar toplumunu, en yakınların (olan).
- 215- ve ger kanatlarını (15/88) seni izlemiş kimseler için, inananlardan (74/31)!
- 216- ama eğer baş kaldırırlarsa sana, de ki: şüphesiz ben öteyim çalıştıklarınızdan (41/40 & 23/63).
- 217- ve dayan en üstün, en acıyana.
- 218- o kimse ki görüyor seni, --çalışma aralarında-- ayağa kalktığın sırada.
- 219- ve geri dönüşünü (o) eğilmeler (53/62) içine.
- 220- şüphesiz o, odur en işitici, en bilen!
- 221- o halde havadis vereyim mi size, kimlerin üzerine indiğini şeytanların?
- 222- inerler her pek dönekeyici, pek suçlu (kimselerin) üzerine.
- 223- atıyorlar işitmeyi, ve onların çoğu yalancılarıdır!
- 224- ve o şairler (2/171 X 36/69), izler onları ancak eğrilenler (2/256).
- 225- görmedin mi, şüphesiz onlar her vadinin (13/17) içinde geveleyip duruyorlar?
- 226- ve şüphesiz onlar diyorlar, yapamayacaklarını (8/31 X 11/13-14)!
- 227- sadece (müstesna) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, ve anmışlar öz-otoriteyi, çokça; ve yardımlatmışlar, tam haksızlık edilmelerinin peşinden (42/41-43). öyleyse bilecek haksızlık etmiş (39/23-24) o kimseler, hangi geri dönüş yerine geri döneceklerini!

BÖLÜM 27

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- t, s. bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) okunuşun (36/69), ve açık bir yazıtın (39/23).
- 2- bir ileti (39/23) ve bir müjdedir, inananlar için!
- 3- o kimseler ki ayakta tutarlar destekleyişi (2/238), ve verirler arınma payını (8/41), ve onlar sonraki zamana (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), onlar odaklanıyorlar!
- 4- ama şüphesiz, inanmayan o kimseler sonraki zamana, (işte) süsledik onlar için çalışmalarını (23/63 & 41/40), ve onlar bocalıyorlar!

- 5- o şahıslar o kimseler ki, onlar içindir en çirkin çile, ve onlar sonraki zaman içinde, onlar en kaybedenler -olacaklardır- (18/103-106)!
- 6- ve şüphesiz sen mutlaka kavuşturuldun (o) okunuşa (36/69), yanından (o) en buyurgan, en bilen!
- 7- bir zaman dedi musa, grubu için: şüphesiz ben belirsedim bir ateş. getireceğim size ondan bir haber, veya getireceğim size parlak bir kor, ta ki siz ısınasınız.
- 8- ve o vakit geldiğinde ona, seslenildi: verimlilenmiştir ateşin içindeki kimse, ve onun çevresindeki kimseler. ve saygılanandır öz-otorite, kalabalıkların yetkesi!
- 9- ey musa, şüphesiz o ki, ben öz-otoriteyim; en üstün, en buyurgan.
- 10- öyleyse at değneğini! ve o vakit gördüğünde onu titreşiyor (olarak), sanki şüphesiz o bir yılcıl (imiş) gibi, derhal yüz çevirdi arka dönücü (olarak), ve topuksamadı. ey musa, korkma! şüphesiz ben ki, korkmaz benim yanbaşımında göndertilmişler;
- 11- sadece haksızlık etmiş kimse. ama sonra değiştirirse bir güzellikle, bir çirkinliğin peşinden, şüphesiz ben (o takdirde) en bağışlayıcıyım, en acıyanım!
- 12- o halde girdir elini yakanın içine, (ki) çıksın bembeyaz, bir çirkinliğin dışında! dokuz işaretin içindedir, firavuna ve halkına doğru. şüphesiz onlar oldular bir kalleşler (2/26) halkı! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada yer alan sağlı & sollu o ilk sekiz kıta muhkem işaretlere (:benzeşmeli kelimeler birimleri 3/7), ve bunun ardından gelen ve tablo altında yer alan o son ve “dokuzuncu” kıta müteşabih işaretlere (:benzeşmeli kelimeler birimleri 3/7) yönelik örneksel ikincil bir atıfta da bulunulmuş olmalıdır. 11/120)
- 13- ama o vakit geldiğinde onlara işaretlerimiz, görür kılıcı (olarak), dediler: bu, açık bir sihirdir!
- 14- ve direndiler onlara karşı, ve odaklandı onlara (karşı) canları, haksızlıkla ve yücelenmeyle. o halde gözle, nasıl oldu bozguncuların (2/27) sonu!
- 15- ve muhakkak verdik davuda ve süleymana bir bilgi (4/166 & bkz. -tümüyle- davud peygamberin sözleri), ve dediler: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki (böylelikle) lütuflandırdı bizi çoğunun (iyiliği) üzere hizmetkarlarından, inananlar (olan)!
- 16- ve mirasçı oldu süleyman davuda, ve dedi: ey ahali, (işte) öğretilip bildirildik kuşların konuşmasıyla (11/120 & isa 9/28-29), ve verildik her istemden. şüphesiz bu, mutlak odur açık bir lütuf!
- 17- ve devşirildi süleyman için orduları, cinlerden ve insanlardan ve kuşlardan, ve onlar sevkediliyorlar (iken).
- 18- nihayet geliverdikleri zaman karıncalar vadisi üzerine, dedi bir dişi karınca: ey karıncalar, girin yerleşkelerinize, (ki) çiğnemesin sizi süleyman ve orduları, ve onlar farketmiyorlar (iken)!

19- ve tebessüm etti, gülerek, onun deyişine, ve dedi: yetkem, sevket beni, şükredeyim diye armağanına, o şey ki armağan ettin benim üzerime (93/11 & bkz. -tümüyle- süleymanın meselleri kitabı) ve doğurucularım (:ana baba) üzerine, ve çalışayım diye bir düzelticilik için, ondan hoşnut olacağın; ve girdir beni acımanla hizmetkarlarının içine, düzeltililer (2/25) olan!

20- ve denetledi kuşları, ve dedi: nedir benim için ki, göremiyorum hüdhüdü? yoksa oldu mu (o) görünmezleyicilerden?

21- mutlaka çilelendireceğim onu, şiddetli bir çilelendirmeyle, veya mutlaka boğazlayacağım onu; veya mutlaka getirmelidir bana açık bir ispat!

22- ve durdu uzak (bir müddet) dışında; ve dedi (hüdhüd): kuşattım (senin) onu kuşatamadığımı; ve geldim sana sebeden, odaklı bir havadisle.

23- şüphesiz ben buldum bir hanım kişi yönetiyor (olarak) onları, ve verilmiş (o) her istemden; ve onun için koca bir taht (vardır)!

24- buldum onu ve halkını eğiliyorlar (olarak) güneş için, öz-otoriteden başka. ve süslemiş onlar için şeytan çalışmalarını, ve alıkoymuş onları yoldan; ve onlar iletilemiyorlar.

25- eğilmesinler diye öz-otorite için, o kimse ki çıkarır gizemi göklerin ve yerin içindeki; ve bilir sakladıklarınızı, ve ilan ettiklerinizi!

26- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o! koca tahtın yetkesidir!

27- dedi: gözleyeceğiz, doğru mu söyledin, yoksa oldun mu yalancılardan.

28- öyleyse git bu yazıtımla, ve at onu onlara doğru; sonra yüz çevir onlardan, ve gözle, nedir o dönecekleri?

29- dedi: ey konsey, şüphesiz ben ki, atıldı bana doğru şerefli bir yazıt.

30- şüphesiz o süleymandandır; ve şüphesiz o (şöyle başlamaktadır): öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

31- sakın yücelenmeyin benim üzerime! ve geliverin bana, teslim olmuşlar (olarak)!

32- dedi: ey konsey, öyleyse görüş bildirin bana emrim hakkında. olmuş değilim kesip bitirici hiçbir emri, bana tanıklık etmenize kadar!

33- dediler: biz bir kuvvet varlılarıyız, ve şiddetli bir baskı varlılarıyız! öyleyse emir sana doğrudur; o halde gözle, nedir o emredeceğin?

34- dedi: şüphesiz yönetimciler, girdikleri zaman (onlar) bir şehre, bozguna uğrattılar onu, ve kılarlar onun grubunun en üstünlerini en horlar (haline); ve böyle yaparlar.

35- öyleyse şüphesiz ben göndereceğim onlara doğru bir hediye, ve gözleyeceğim, neyle dönecek (o) göndertilmişler?

36- ve o vakit geldiğinde süleymana, dedi (o): ileri mi sürüyorsunuz beni mal ile? bana verdiği öz-otoritenin (27/15 & 28/80) daha iyidir size verdiğiinden. hayır, siz hediyenizle coşuyorsunuz!

37- öyleyse dön onlara doğru; ve mutlaka geliveririz onlara ordularla, olmayan bir önleyiş onlar için, ona karşı; ve mutlaka çıkarırız onları ondan, horlanmışlar (olarak), ve onlar küçük düşmüşler (oldukları halde)!

38- dedi: ey konsey, öyleyse hanginiz getirebilir bana onun tahtını, bana gelivermelerinden önce teslim olmuşlar (olarak)?

39- dedi bir üstat cinlerden: ben getirebilirim sana onu, ayağa kalkmandan önce kalkış makamından! ve şüphesiz ben onun üzerine mutlak pek kuvvetliyim, pek güvenilirim!

40- dedi onun katında yazıttan bir bilgi (olan) o kimse: ben getirebilirim sana onu, çevrilmeden önce sana doğru göz ucun! ve o vakit gördüğünde onu konmuş (olarak) kendi katında, dedi: bu, yetkemin lütfundandır, test etmesi için beni, şükür mü edeceğim, yoksa inkar mı edeceğim (76/2-3)? ve kim şükrederse, yalnızca şükreder canı için; ve kim inkar ederse, şüphesiz yetkem en zengindir, en şereflidir!

41- dedi: öyleyse yabancılaysın onun için tahtını, (ki) gözleyelim, iletilecek mi, yoksa olacak mı iletilmeyen o kimselerden?

42- ve o vakit geldiğinde, denildi: bunun gibi midir tahtın? dedi: sanki şüphesiz, onun gibidir o! ve verildik bir bilgi (27/15) onun öncesinde, ve olduk teslim olmuşlar!

43- ve alıkoydu onu hizmet ediyor oldukları, öz-otoriteden başka. şüphesiz o bir inkarcılar halkından idi.

44- (şimdi) denildi onun için: gir şatoya! ve o vakit gördüğünde onu, hesap etti onu bir derin su, ve sıvadı bacaklarını. dedi (süleyman): şüphesiz o cilalı bir şato zeminidir, kristallerdendir (11/120 & davud 74/12)! dedi: yetkem, şüphesiz ben haksızlık etmişim canıma. o halde (artık) teslim oldum süleymanla birlikte, öz-otorite için, kalabalıkların yetkesi!

45- ve muhakkak gönderdik semuda doğru, kardeşleri salihî: hizmet edin öz-otoriteye (12/40)! diye. ama o zaman onlar iki bölük (oldular), çekişen.

46- dedi: ey halkım, ne için acele ettiriyorsunuz çirkinliği, güzellikten önce? değil miydi bağışlanma dilemelisiniz öz-otoriteden, ta ki siz acınasınız!

47- dediler: uğursuzlandık senden ötürü, ve seninle birlikteki kimselerden ötürü! dedi: uğursuzluğunuz öz-otoritenin katındadır! hayır, siz denenen bir halksınız.

48- ve var idi ilin içinde dokuzlu bir çete (27/12); bozgunculuk ediyorlardı yerin içinde, ve düzelticilik etmiyorlardı (2/25-27 & 3/7)!

49- dediler, yeminleşerek öz-otorite (adına): mutlaka evini basacağız onun, ve grubunun, sonra mutlaka diyeceğiz rehberi için: tanık olmadık onun grubunun yıkımına; ve şüphesiz biz mutlak doğruduruz!

50- ve düzen kurdular bir düzeni, ve düzen kurduk bir düzeni, ve onlar farketmiyorlar (iken).

51- öyleyse gözle, nasıl oldu düzenlerinin sonu; şüphesiz biz perişan ettik onları ve halklarını, topluca!

52- işte bu evleridir, çökmüş (haldedir), haksızlık ettiklerinden ötürü.

şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu $6/4 = 26/5$) vardır, bilen bir halk için!

53- ama kurtardık inanmış o kimseleri, ve olmuş sakınıyorlar.

54- ve lut; bir zaman dedi halkı için: getiriyor musunuz (böyle) bir ahlaksızlığı, ve siz görüyorsunuz (iken)?

55- şüphesiz siz mi mutlaka geliveriyorsunuz (böylece) adamlara tutkuyla, kadınlardan başka? hayır, siz cahillik eden bir halksınız!

56- ama olmadı halkının cevabı, sadece demeleri: çıkarın lut ailesini şehrinizden; şüphesiz onlar temizlenen insanlarmış!

57- ve kurtardık onu, ve grubunu; sadece (müstesna) hanım kişisi, ölçtük onu elenenlerden (olarak).

58- ama yağdırdık onların üzerine bir yağış; ve ne çirkindi (o) uyarılanların yağışı!

59- de ki: övgü öz-otorite içindir, ve selam onun hizmetkarlarının (53/62) üzerine, seçtiği o kimselerin! öyleyse öz-otorite mi daha iyidir, yoksa ortak

koştukları mı (18/26 X 42/21)?

60- yoksa yaratmış kimse mi gökleri ve yeri, ve indirmiş sizin için gökten bir su?

ve bitirdik onunla bahçelikler, bir alımlılık sahibi (olan). olmuş değildir sizin için, bitirmeniz onun ağaçlarını (dahı). öyleyse bir otorite mi, öz-otoriteyle birlikte (28/70 X 21/29)? hayır, onlar denk tutucu bir halktırlar.

61- yoksa kılmış kimse mi yeri bir konak, ve kılmış onun aralarında nehirler? ve kıldı onun için kökleşmiş (dağlar), ve kıldı iki denizin arasında bir engellik. öyleyse bir otorite mi, öz-otoriteyle birlikte (28/70 X 9/31)? hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

62- yoksa yanıt veren kimse mi darlıktakine, onu çağırıldığı zaman, ve kaldıran çirkinliği? ve kılıyor sizi ardılları yerin. öyleyse bir otorite mi, öz-otoriteyle birlikte (28/70 X 25/43)? ama bir azıcık (dışında), anış almıyorsunuz (74/31)!

63- yoksa sizi ileten kimse mi karanlıkları içinde karanın ve denizin, ve gönderen kimse rüzgarları bir müjde (olarak), elleri arasında acımasının? öyleyse bir otorite mi, öz-otoriteyle birlikte (28/70 X 9/31)? yücelenendir öz-otorite, ortak koştuklarından (18/26 X 42/21)!

64- yoksa başlatan kimse mi yaratışı, sonra döndürüveren onu, ve sizi besleyen kimse gökten ve yerden? öyleyse bir otorite mi, öz-otoriteyle birlikte (28/70 X 21/29)?

de ki: öyleyse getirip koyun kanıtınızı (21/24), eğer doğrular idiyerseniz!

65- de ki: bilemez göklerin ve yerin içindeki kimseler görünmezi, sadece öz-otorite! ve farkedemezler (onlar) ne zaman --yeryüzünde tekrar-- uyandırılacaklarını (39/67-69).

- 66- hayır, gelip birikti (o) bilgileri (4/166) sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) içinde; hayır, onlar bir tereddüt içindeler ondan; hayır, onlar ondan körleşenlerdir!
- 67- ve dedi inkar etmiş (2/26) o kimseler: olduğumuz zaman mı --alt bölgede-- bir toprak, ve babalarımız, şüphesiz biz mi mutlak (derhal tekrar) çıkarılıcıları imişiz (6/36)?
- 68- muhakkak söz verildik bununla biz ve babalarımız da, daha önce. değildir bu, sadece ilklerin (:evvel peygamberler 21/5) --ikişerli & klasik-- bildirim tarzları (23/81-83)! (bkz. davud 20/23 & 29) (isa 42/31-33 & 46/8) (muhammed 3/6)
- 69- de ki: o halde gezin yerin içinde, ve gözleyin, nasıl oldu (o) cürümkarların sonu!
- 70- öyleyse hüzünlenme onların üzerine, ve olma bir sıkışma içinde düzen kurduklarından (8/30 & 10/21).
- 71- ve diyorlar: ne zamanmış bu söz (4/47 & 44/10-16 & ...), eğer doğrular idiyeniz?
- 72- de ki: belki, oluyordur (bile) peşe takılmış sizin için bir kısmı, acele ettirdiğiniz o şeyin!
- 73- ve şüphesiz, yetken mutlak bir lütuf (10/57-58) sahibidir ahalinin üzerine, ve fakat onların çoğu şükretmiyorlar!
- 74- ve şüphesiz, yetken mutlaka bilmektedir kılıfladıklarını göğüslerinin, ve ilan ettiklerini.
- 75- ve yoktur hiçbir görünmezleyici göğün ve yerin içinde, sadece açık bir yazıtın içindedir.
- 76- şüphesiz, bu okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23 = 2/25-26) hikayeliyor israil oğulları üzerine çoğunu, onların onun içinde çelişkiye düştükleri o şeyin (hoşea 12/11) ::: (tesniye 18/18-19 = 32/1-2) (mezmurlar 118/22-23 = 72/6-7) (hoşea 14/3 = 14/6-10) ...
- 77- ve şüphesiz o mutlak bir iletidir (39/23) ve bir acımadır, inananlar (2/26) için.
- 78- şüphesiz, yetken kılıp bitirecektir onların arasında buyruğuyla (13/37); ve o en üstündür, en bilendir!
- 79- ve dayan öz-otoriteye; şüphesiz sen açık bir gerçeğin (35/31) üzerindesin!
- 80- ama şüphesiz sen işittiremezsin ölümlere, ve işittiremezsin çağırıcıyı (8/24) sağırlara, yüz çevirdikleri zaman, arka dönücüler (olarak).
- 81- ve değilsin sen iletebilecek (39/23) körleri sapkınlıklarından (2/78 & 3/78 & 6/112-113 & ...). işittiremezsin sen, sadece inanan kimselere işaretlerimize (6/4 & 26/5), ve onlar teslim olmuşlar (iken)!

82- ve düştüğü zaman o deyiş (:ikişerli, benzeşmeli deyişler mesajı 69/40-43 = 39/23) onların üzerine, çıkardık onlar için bir debelenici yerden, kelimeleyen onlara! (ancak şüphesiz, ahali oldu işaretlerimize (6/4 & 26/5), odaklanmıyorlar! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada 19 sayısı üzerine planlanmış olan (74/30-31) o birimlere ait tüm hesaplamaları, ve beraberlerindeki benzeşmeli kelimelerini, ekranında ileri geri devamlı hareket ederek --bizi 19un tam katı bir sonuca ulaştırması kaydıyla-- bize kolayca sunan bir debelenici (:hesap makinesine) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

(* ve bu durum elbette yine, o en temel iki çift özel başlangıç kelimelerimizin, ve yedi çift özel başlangıç harflerimizin tüm haber boyuncaki --19a dayalı-- sayım hesaplamaları sırasında da aynen geçerli olmalıdır. bu konuda, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü: iki çift özel başlangıç kelimelerinin, ve yedi çift özel başlangıç harflerinin sayım hesaplamalarının en temel anlam, ve önemi konusu.)

83- ve (o) gün devşirdiğimizde her kitleden bir güruh, yalanlayan (o) kimselerden işaretlerimizi (6/4 & 26/5), ve onlar sevkedilecekler.

84- nihayet geldikleri zaman, dedi (o): yalanladınız mı işaretlerimi (6/4 & 26/5), ve hiç kuşatmadınız (iken) onları, bilgice? yoksa neydi o, çalışıyor olduğunuz?

85- ve -böylece- düştü o deyiş (69/40-43) onların üzerine, haksızlık ettiklerinden ötürü; ve onlar artık konuşmazlar!

86- görmediler mi, şüphesiz biz kıldık geceyi, dinlenmeleri için onun içinde, ve gündüzü, görür kılıcı (olarak)? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için!

87- ve (o) gün üflendiğinde borunun içine, dehşete kapılacak göklerin içindeki kimseler, ve yerin içindeki kimseler; sadece (müstesna) öz-otoritenin istediği kimseler. ve hepsi geliverecekler ona, boyun bükücüler (olarak)!

88- ve görürsün dağları, hesap edersin onları donuk (olarak), ama onlar sürüp geçer bulutların sürüp geçmesi gibi. öz-otoritenin üretimidir (bu), o kimse ki yapımladı her istemi. şüphesiz o haberdardır, yaptıklarınızdan.

89- kim gelirse bir güzellikle (39/34), artık onun için daha iyisi (vardır) ondan. ve onlar o günün dehşetinden, güvenlilerdir!

90- ama kim gelirse bir çirkinlikle (29/4), artık kızartılacaktır yüzleri ateşin içinde! karşılıklılandırılıyor musunuz (şimdi), sadece çalışıyor olduklarınızla (41/40 & 85/4-8)?

91- yalnızca emredildim (ben), hizmet edeyim diye bu beldenin (95/1-3 & davud 43/7-8) yetkesine, o kimse ki yasaksal kıldı onu; ve onun içindir her istem! ve emredildim, olayım diye (o) teslim olmuşlardan (3/84-85).

92- ve aktarayım diye (o) okunuşu (36/69). o halde artık kim iletilirse (39/23), yalnızca iletilir canı için; ve kim saparsa, de ki: ben yalnızca uyarıcılardanım (39/55-58)!
 93- ve de ki: övgü öz-otorite içindir; gösterecektir size işaretlerini (6/4 ~ 6/158) ve tanıyacaksınız onları! ve değildir yetken habersiz, çalışıklarınızdan (2/25-26).

BÖLÜM 28

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- t, s, m.
 - 2- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) açık yazıtın (39/23)!
 - 3- (işte), aktarıyoruz senin üzerine (böylelikle) musanın ve firavunun havadisinden, gerçek (:bu ilahi plan 10/108) ile, inanan bir halk için!
 - 4- şüphesiz, firavun yücelendi yerin içinde, ve bölüp kıldı onun grubunu partilere. zayıf bırakıyordu bir zümreyi onlardan; boğazlıyordu oğullarını, ve -utançla- hayatta bırakıyordu kadınlarını. şüphesiz o bozgunculardan idi.
 - 5- ve diliyoruz, lutfedelim diye (biz) zayıf bırakılmış o kimselerin üzerine yerin içinde; ve kılalım onları öncüler, ve kılalım onları mirasçılar.
 - 6- ve imkanlandıralım onlar için yerin içinde; ve gösterelim firavuna ve hamana ve ordularına onlardan, kaçınıyor olduklarını!
 - 7- ve esinledik musanın annesine doğru: emzir onu; ve korktuğun zaman onun üzerine, at onu sulağın içine. ve korkma, ve hüzünlenme; şüphesiz biz çevireceğiz onu sana doğru, ve kılacağız onu göndertilmişlerden!
 - 8- ve çıkarıp aldı onu firavun ailesi, olsun diye onlar için bir düşman, ve bir hüznün. şüphesiz, firavun ve haman ve orduları hata ediciler idiler.
 - 9- ve dedi firavunun hanım kişisi: bir göz aydınlığıdır, benim için ve senin için; bitirmeyin onu! belki, fayda verecek bize, veya ediniz onu bir doğrulmuş (evlatlık)! ve onlar farkedemiyorlardı.
 - 10- ve sabahladı musanın annesi, zihni boşalmış (olarak). neredeyse mutlaka açığa vuracaktı onu, eğer olmasaydı pekiştirip bağlamamız kalbinin üzerine, olması için inananlardan.
 - 11- ve dedi (onun) kız kardeşi için: takiple onu! ve (o da) görüledi onu bir uzaklıktan, ve onlar farketmiyorlar (iken).
 - 12- ve yasak kıldık onun üzerine --ibrani olmayan, mısırlı-- emziricileri, daha önce. ve dedi: belirtiyim mi sizi bir evin grubu üzerine, onun sorumluluğunu alacak (olan) sizin için, ve onlar onun için nasihat ediciler (olacak)?

13- ve çevirdik onu annesine doğru, ta ki gözü aydınlansın, ve hüzünlenmesin!
ve (böylelikle senin) bilmen için, şüphesiz öz-otoritenin --daha sonra ona bildirdiği--
sözü (tevrat-tsn. 18/18-19 & 32/1-6) --artık burada-- bir gerçektir (2/23-27)! ve fakat onların
çoğu bilmiyorlar.

14- ve o vakit ulaştığında şiddetli dönemine, ve düzce dikeldiğinde, verdik ona bir buyruk
ve bir bilgi (bkz. -tümüyle- musa peygamberin sözleri). ve böylece karşılıklılandırırız güzellik
edicileri (39/23 & 34)!

15- ve girdi (o) ile, habersiz bir sırada onun grubundan, ve buldu onun içinde iki adam,
bitirleşiyorlar (iken); bu (biri) kendi partisinden, ve bu (öbürü) kendi düşmanından. ve
pekiştirme diledi ondan, kendi partisinden (olan) o kimse kendi düşmanından (olan) o kimse
üzerine. ve yumrukladı onu musa, ve kılıp bitirdi (ölümü) onun üzerine. ama (sonra) dedi:
bu, şeytanın çalışmasındandır. şüphesiz o bir düşmandır, açık bir saptırıcı (olan)!

16- dedi: yetkem, şüphesiz ben haksızlık ettim canıma, öyleyse bağışla benim için! ve
bağışladı onun için. şüphesiz o, odur en bağışlayıcı, en acıyan.

17- dedi: yetkem, armağan ettiğinden ötürü benim üzerime, artık asla olmayacağı
bir sırt çıkıcı (o) cürümkarlar için!

18- ve sabahladı (o) ilin içinde, korkmuş (halde), gözetleyerek. ve o zaman ondan yardım
dilemiş o kimse dün, (işte) yine imdat diliyordu ondan! dedi onun için musa: şüphesiz sen
mutlak açık bir eğrilicisin!

19- ve o vakit dilediğinde tutup çarpmayı o kimseyi, o bir düşman (olan) onların ikisi için,
dedi (o): ey musa, diliyor musun beni bitirmeyi, bitirdiğin gibi bir canı dün de?
kesinlikle diliyorsun (sen), sadece olmayı pek çetin yerin içinde, ve dilemiyorsun olmayı
düzelticilerden!

20- ve geldi bir adam (o) ilin en uzağından, koşup çabalayarak, dedi: ey musa, şüphesiz
konsey emirleşiyorlar senin hakkında, bitirmeleri için seni! öyleyse çık; şüphesiz ben senin
için nasihat vericilerdenim.

21- ve çıktı ondan, korkmuş (halde), gözetleyerek; dedi: yetkem, kurtar beni haksızlık
ediciler halkından!

22- ve o vakit (dönüp) yüzlediğinde rastgeliş yönüne medyenin, dedi: belki, yetkem
iletecektir beni düz bir yola!

23- ve o vakit vardıığında medyen suyuna, buldu onun üzerinde ahaliden bir kitle, suluyorlar
(iken). ve buldu onlardan ötede iki hanım kişi, geri duruyorlar (iken). dedi: nedir
vaziyetiniz? dediler: sulayamayız, geri çekilene kadar çobanlar! ve babamız büyük bir
ihtiyardır.

24- ve suladı onlar için; sonra yüz çevirdi bir gölgeliğe doğru, ve dedi: yetkem,
şüphesiz ben, indireceğin (her şey) için bana doğru bir iyilikten, fakirim!

25- ve geldi ona onlardan biri, yürüyerek utangaçlık üzere, dedi: şüphesiz, babam çağırıyor seni, karşılıklılandırması için sana ücretini, sulamanın bizim için. ve o vakit geldiğinde ona ve hikayelediğinde onun üzerine hikayeyi, dedi (o): korkma, kurtuldun (artık) haksızlık ediciler halkından!

26- dedi onlardan biri: ey babacığım, ücretle tut onu! şüphesiz, en iyisidir ücretle tuttuğun kimselerin, kuvvetli (ve) güvenilir.

27- dedi: şüphesiz ben diliyorum, sana nikahlamayı bu iki kızımıdan birini, bana ücretle çalışman üzere sekiz dönem. ve eğer tamamlarsan on (döneme), artık (o da) senin katındandır. ve dilemiyorum yarıp zorlamayı senin üzerine. bulacaksın beni, eğer öz-otorite isterse, düzeltililerden!

28- dedi: bu, benim aramda ve senin arandadır; iki belirlenmiş süreden hangisini kılıp bitirirsem, artık yoktur düşmanlık benim üzerime! ve öz-otorite dediklerimiz üzerine bir dayanaktır.

29- ve o vakit kılıp bitirdiğinde musa belirlenmiş süreyi, ve gezip çıktığında, grubuyla, belirdi tepe tarafından bir ateş. dedi, grubu için: durun, şüphesiz ben belirdim bir ateş. belki de ben getireceğim size ondan bir haber, veya ateşten bir kor parçası, ta ki siz ısınasınız.

30- ve o vakit geliverdiğinde oraya, seslenildi vadinin sağ yanından, verimlilenmiş bölgenin içinde, ağaçtan: ey musa, şüphesiz ben, benim öz-otorite, kalabalıkların yetkesi!

31- ve at değneğini! ve o vakit gördüğünde onu titreşiyor (olarak), sanki şüphesiz o bir cin (imış) gibi, derhal yüz çevirdi arka dönücü (olarak), ve topuksamadı! ey musa, öne gel, ve korkma; şüphesiz sen güvenlilerdensin!

32- sok elini yakanın içine, (ki) --üst bölgelerde-- çıksın bembeyaz, bir çirkinliğin dışında. ve çek sana doğru kanatlarımı, --alt bölgede-- çekinmeden ötürü. ve (işte) bunlar, iki kanıttır yetkenden, firavuna ve konseyine doğru (11/120)! şüphesiz onlar oldular bir kalleşler (2/26) halkı.

33- dedi: yetkem, şüphesiz ben bitirdim onlardan bir canı, ve korkuyorum beni bitirmelerinden.

34- ve kardeşim harun, o daha akıcı benden, dilde. öyleyse gönder onu benimle birlikte bir yandaş (olarak), doğrulasın beni. şüphesiz ben korkuyorum, beni yalanlamalarından!

35- dedi: şiddetlendireceğiz pazunu kardeşinle; ve kılacağız sizin için bir ispat, (ki) varıp erişemeyecekler size doğru, işaretlerimizle (6/4)! siz ikiniz, ve sizi izlemiş kimseler yenicilersiniz!

36- ama o vakit geldiğinde onlara musa apaçık işaretlerimizle, dediler: değildir bu, sadece uydurulmuş bir sihir! ve işitmedik bunu ilk babalarımızın içinde.

37- ve dedi musa: yetkem en bilicidir kimin geldiğini iletiyle, onun katından, ve kim ki, olacak onun için diyarın sonucu! şüphesiz o ki, rahata eremeyecektir haksızlık ediciler (39/24).

38- ama dedi firavun: ey konsey, bilmedim sizin için hiçbir otorite, benim dışımda! öyleyse tutuştur benim için, ey haman, çamurun üzerine, ve kıl benim için bir kule, ta ki ben çıkageleyim musanın otoritesine doğru! ve şüphesiz ben mutlaka sanıyorum onu yalancılardan.

39- ve büyüklendi, o ve orduları, yerin içinde, gerçeğin dışındakiyle (45/6-7); ve sandılar ki, şüphesiz onlar bize doğru döndürülmeyecekler.

40- ve yakalayıp aldık onu ve ordularını, ve atıverdük onları sulağın içine. öyleyse gözle, nasıl oldu haksızlık edicilerin sonu!

41- ve kıldık onları öncüler, çağırın ateşe doğru (33/66-67)! ve kalkış gününde, yardım edilmeyecekler.

42- ve izlettik onları bu yakın zaman içinde bir lanetle; ve kalkış gününde onlar bahtsız kılınanlardandırlar!

43- ve muhakkak verdük musaya yazıtı, tam yıkmamızın peşinden (o) ilk nesilleri, görmelikler (olarak) ahali için, ve bir ileti (39/23) -kaynağı- ve bir acıma (olarak), ta ki onlar --şimdi-- anış alsınlar (39/23)! (bkz. musa peygamberin sözleri)

44- ve değil idin batı tarafında, kılıp bitirdiğimiz zaman musaya doğru (o) emri, ve değil idin tanık oluculardan.

45- ve fakat şüphesiz biz inşa ettik (birçok) nesiller, ve uzadı onların üzerine ömürler. ve değil idin kalıcı medyen grubu içinde, aktararak onların üzerine (o) işaretlerimizi; ve fakat şüphesiz biz olduk göndericiler.

46- ve değil idin tepe tarafında, seslendiğimiz zaman; ve fakat bir acıma (olarak) yetkenden, uyarman için bir halkı, gelivermemiş (olan) onlara hiçbir uyarıcı senden önce, ta ki onlar anış alsınlar (74/31)!

47- ve eğer olmasaydı, sürtünecek onlara bir sürtünüm, ellerinin takdim ettiklerinden ötürü, ve diyeceklerdi: yetkemiz, değil miydin göndermeli bize doğru bir gönderilmiş, (ki) izleyelim işaretlerini (6/4 & 26/5), ve olalım inananlardan?

48- ama o vakit geldiğinde onlara (o) gerçek (35/31) katımızdan, dediler: değil miydi verilmeli (ona da) musaya verilenin bir benzeri? ama inkar etmediler mi musaya verileni daha önce? dediler: iki sihirdir, --şimdi-- birbirlerine arka çıkmış (tevrat-tsn. 18/18-19 = 32/1-6 & öz-haber 2/23-27) olan! ve dediler: şüphesiz biz hepsini inkar edenleriz!

49- de ki: o halde getirin bir yazıt öz-otoritenin katından, o daha iletili (olan) o ikisinden, izleyeyim onu, eğer doğrular idiyse!

50- ama eğer yanıt vermezlerse senin için, bil ki onlar yalnızca izliyorlar heveslerini. ve kim daha sapkındır izlemiş kimseden hevesini, öz-otoriteden bir iletinin (39/23) dışındakiyle? şüphesiz, öz-otorite iletmeyecektir (bu) haksızlık ediciler halkını (39/23-24)!

51- ve muhakkak vardırıp erişirdik --burada-- onlar için (o) deyişi (:ikişerli, benzeşmeli deyişler mesajı 69/40-43 = 39/23), ta ki onlar anış alsınlar (39/23)!

52- o kimseler ki verdik onlara yazıtı (3/3-4) ondan önce; işte onlar ona inanıyorlar.

53- ve aktarıldığı zaman onların üzerine, dediler: inandık ona! şüphesiz o bir gerçektir (musa 18/18-19 = 24/18 & 22) (isa 43/13 = 4/24 & 26) (muhammed 9/9 = 18/15) yetkemizden! şüphesiz biz ondan önce de teslim olmuşlar idik (2/132 & 5/111 & 2/128).

54- (işte), o şahıslar verilecekler ücretleriyle, iki defa, kararlılık gösterdiklerinden ötürü. ve savmaktadırlar güzellikle (39/23) çirkinliği (45/33); ve onları beslediklerimizden (2/25) harcamaktadırlar (16/75)!

55- ve işittikleri zaman boş lakırdıyı, surat çevirdiler ondan, ve dediler: bizim içindir çalışmalarımız (2/25 & 17/84), ve sizin içindir çalışmalarınız (23/63 & 41/40). selam sizin üzerinize; aramayız cahillik edicileri (6/111-113)!

56- şüphesiz sen iletmezsin sevdiğin kimseyi, ve fakat öz-otorite iletir (39/23) istediği kimseyi; ve o en bilicidir iletilecekleri (13/27)!

57- ve dediler: eğer izlersek (o) iletiryi (39/23) seninle birlikte, sökülüp atılırız yerimizden! ama imkanlandırmadık mı onlar için güvenli bir yasaksal (beldeyi), seçilip toplandığı ona doğru meyvaları her istemin, bir beslenme (olarak), yanımızdan (95/1-3)? ve fakat onların çoğu bilmiyorlar.

58- ve nice yıktık (birçok) şehirden, batırmış (olan) yaşamlığımı! ve işte bu yerleşkeleridir, yerleşilmemiş onların peşinden, sadece bir azıcık. ve olduk biz mirasçılar!

59- ve olmuş değildir yetken yıkacak şehirleri, uyandıranı kadar ana (merkezleri) içinde bir gönderilmiş, aktaran onların üzerine işaretlerimizi (6/4 & 26/5). ve olmuş değiliz yıkacaklar (o) şehirleri, sadece ve onun grubu haksızlık ediciler (39/23-24) iseler.

60- ve ne verildiyseniz bir istemden, artık yakın hayatın geçimliğidir, ve onun süsüdür. ama öz-otoritenin katındakiler daha iyidir, ve daha baki kalıcıdır. öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (21/10)?

61- öyleyse ona söz verdiğimiz kimse güzel bir sözü, ve o kavuşacaktır ona (9/111), onu geçimlendirdiğimiz kimse gibi midir yakın hayatın geçimliğiyle, sonra o kalkış gününde hazırlanmışlardan (30/16) olacaktır?

62- ve (o) gün seslendiğinde onlara, ve diyecek: nerede ortaklarım (32/4 X 18/102 & 10/18), o kimseler ki öne sürüyor idiniz?

63- dedi gerçekleşmiş o kimseler onların üzerine (o) deyiş (27/83-85): yetkemiz, işte bu şahıslar eğriittiğimiz o kimselerdir; eğriittik onları, eğriildiğimiz gibi. ama (şimdi) öte geldik sana doğru; bize hizmet ediyor da değil idiler.

64- ve denildi: çağırın ortaklarınızı (32/4 X 18/102 & 10/18)! ve çağırdılar onları, ama yanıt vermediler onlar için; ve gördüler çileyi. keşke şüphesiz onlar iletiliyor (39/23) olsaydılar!

65- ve (o) gün seslendiğinde onlara, ve diyecek: nedir o, yanıt verdiğiniz göndertilmişlere (6/130)?

66- ama köreldi onların üzerine havadisler (38/67-68), o gün, ve onlar birbirlerine de soramıyorlar.

67- ve ama kim pardonlarsa, ve inanırsa ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), artık belki olacaktır rahata erenlerden!

68- ve yetken yaratır nasıl isterse, ve iyice seçer. olmuş değildir onlar için iyice seçim (33/36)! saygılanandır öz-otorite, ve yücelenendir --o deyişte-- ortak koştuklarından (13/33 & 5/41)!

69- ve yetken biliyor kılıfladıklarını göğüslerinin, ve ilan ettiklerini.

70- ve o öz-otoritedir; yoktur (başka) otorite, sadece o! onun içindir övgü ilk zaman ve sonraki zaman içinde, ve onun içindir buyruk (42/10 X 3/80 & 9/31); ve ona doğru döndürülüyorsunuz.

71- de ki: gördünüz mü, eğer kılırsa öz-otorite sizin üzerinize geceyi süreklince, kalkış gününe doğru, kimmiş bir otorite, öz-otoritenin dışında, getirecek size bir ışıltı? öyleyse --sol taraf için-- iştımayacak mısınız?

72- de ki: gördünüz mü, eğer kılırsa öz-otorite sizin üzerinize gündüzü süreklince, kalkış gününe doğru, kimmiş bir otorite, öz-otoritenin dışında, getirecek size bir geceyi dinleneceğiniz onun içinde? öyleyse --sağ taraf için-- görmeyecek mısınız?

73- ve acımasından, kıldı sizin için geceyi ve gündüzü, dinlenmeniz için onun içinde, ve aramanız için onun lütfundan (10/57-58); ve ta ki siz şükredesiniz!

74- ve (o) gün seslendiğinde onlara, ve diyecek: nerede ortaklarım (13/33), o şeyler ki --o deyişte-- öne sürüyor idiniz?

75- ve çekip aldık her kitleden bir tanık, ve dedik: getirip koyun kanıtınızı! ve bildiler ki, şüphesiz (o) gerçek (35/31) öz-otorite içindir! ve saptı onlardan uyduruyor oldukları (16/86-87).

76- şüphesiz, karun musanın halkından idi; ama bencilledi onların üzerine. ve verdiğimiz ona definelerden, şüphesiz onun açıcı (anahtarları) dahi mutlaka ezen bir ekibi, kuvvet varlıları (olan). o zaman dedi onun için halkı: coşma; şüphesiz, öz-otorite sevmez coşanları!

77- ve ara sana verdikleri içinde öz-otoritenin sonraki diyarı, ve unutmama hissini yakın zamandan. ve güzellik et, öz-otoritenin güzellik ettiği gibi sana doğru. ve arama bozgunculuğu yerin içinde; şüphesiz, öz-otorite sevmez bozguncuları (2/205)!

78- dedi: yalnızca verildim (ben) onu, bir bilgi üzere katımdaki! ama bilmedi mi, şüphesiz öz-otorite muhakkak yıktı ondan önce, nesillerden, o daha şiddetli kimseleri ondan kuvvetçe, ve daha çok toplulukça? ve sorulmayacak kusurlarından cürümkarlar (55/41)!

79- ve çıktı halkının önüne, süsü içinde. ve dedi dileyen o kimseler yakın hayatı: ah keşke bizim için de (olsaydı) karuna verilenin bir benzeri! şüphesiz o koca bir pay sahibidir.

80- ama dedi (kendilerine) bilgi verilmiş o kimseler: yazıklar size! öz-otoritenin ödülü daha iyidir inanmış kimse için, ve bir düzelticilik için çalışmış (2/25)! ve kavuşturulmayacak ona, sadece kararlılık gösterenler.

81- ve dibine geçirdik onu ve diyarını yerin! ve olmadı onun için hiçbir birlik, ona yardım edecek öz-otoriteden yana, ve olmadı yardımlatılanlardan.

82- ve sabahladı kuruntulmuş o kimseler onun oluş yerini dün, diyerek: vay şüphesiz, öz-otorite açıp yayar besini istediği kimse için hizmetkarlarından, ve ölçüp kısar (imiş)! eğer olmasaydı, öz-otoritenin lutfetmesi bizim üzerimize, mutlaka dibe geçirirdi bizi de. vay şüphesiz o ki, rahata eremeyecek (imiş) inkarcılar!

83- (işte) bu, sonraki diyardır, kılarınız onu dilemeyen o kimseler için yücelenmeyi yerin içinde, ve bozgunculuğu (2/27). ve sonuç sakınanlar (39/33) içindir!

84- kim gelirse bir güzellikle (39/23 & 34), artık onun için daha iyisi (vardır) ondan. ama kim gelirse bir çirkinlikle (39/23 X 58), artık karşılıklılandırılmaz çirkinlikler için çalışmış (41/40 & 23/63-67) o kimseler, sadece çalışıyor olduklarıyla!

85- şüphesiz, şart kılmış o kimse senin üzerine --çalışasın diye-- okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), mutlaka çevirecektir seni bir dönüveriş yerine doğru (39/33-35). de ki: yetkem en bilicidir kimin geldiğini bir iletiyle (39/23), ve o kimseyi açık bir sapkınlık içinde olan (6/71)!

86- ve değil idin ümit ediyor atılacağını sana doğru yazıtın (39/23), sadece bir acımadır yetkenden! öyleyse artık sakın olma bir sırt çıkıcı inkarcılar (74/31) için.

87- ve sakın alıkoymasınlar seni öz-otoritenin işaretlerinden (6/4 & 26/5), sana doğru indirildiğinde peşinden (10/94-95). ve çağır yetkene doğru, ve sakın olma ortak koşuculardan (42/21 ~ 13/33)!

88- ve çağırma öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (21/29 & 9/31); yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! her istem yıkılıcıdır, sadece (kalıcıdır) onun yüzü. buyruk (sadece) onun içindir (18/26 = 4/105), ve ona doğru döndürülüyorsunuz.

BÖLÜM 29

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m.

2- hesap mı etti ahali hemen terkedileceklerini, diyorlar diye: inandık! ve onlar hiç denenmeyeceklerini?

3- ve muhakkak denedik onlardan önceki o kimseleri (2/214); ve mutlaka bilecektir öz-otorite doğru söylemiş o kimseleri, ve mutlaka bilecektir yalancıları.

- 4- yoksa hesap mı etti çirkinlikler için çalışan (41/40 & 9/37 & ...) o kimseler aşır geçebileceklerini bizi? ne çirkindir buyruk verdikleri!
- 5- kim ümit ediyor idiyse öz-otoriteye rastgelmeyi, artık şüphesiz öz-otoritenin belirlenmiş süresi mutlak gelivermektedir! ve o en işitici, en bilendir.
- 6- ve kim gayret ederse, artık yalnızca gayret eder (25/52) canı için! şüphesiz, öz-otorite mutlak en zengindir kalabalıklardan.
- 7- ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; mutlaka örteceğiz onlardan --çalışmalarındaki o kasıtsız-- çirkinliklerini (39/34-35), ve mutlaka karşılıklılandıracağız onları en güzeliyle çalışıyor oldukları (17/84) o şeyin!
- 8- ve salık verdik insana doğurucularına (:ana baba) karşı güzel davranışı. ama eğer gayret ederlerse sana karşı, ortak koşman için bana, olmayanı senin için onunla (ilgili) hiçbir bilgi (6/112-114 & 148), o halde --bu hususlarda-- asla uyma onlara (31/15)! (sonra) bana doğrudur dönüş yeriniz, ve havadis vereceğim size, çalışıyor olduklarınızı.
- 9- ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; mutlaka girdireceğiz onları düzelttilerinin (6/83-87) içine!
- 10- ve ahaliden kimi (var ki) diyor: inandık öz-otoriteye! ama incitildiği zaman öz-otoritenin (yolu) içinde, kıldı (hemen) ahalinin denemesini (85/4-10) öz-otoritenin çilelendirmesi (imış) gibi! ama eğer gelirse bir yardım yetkenden, mutlaka diyorlar: şüphesiz biz sizinle birlikte idik! peki değil midir öz-otorite en bilici kalabalıkların göğüslerinin içindekileri?
- 11- ve mutlaka bilecektir öz-otorite inanmış (49/15) o kimseleri, ve mutlaka bilecektir ikiyüzlüleri (4/143)!
- 12- ve dedi inkar etmiş (2/26-27) o kimseler, inanmış (2/25-26) o kimseler için: izleyin yolumuzu (23/63-67), ki yüklenelim hatalarınızı! ama değildir onlar yüklenecekler onların hatalarından, hiçbir istemle (14/21 & 82/19)! şüphesiz onlar mutlak yalancılarıdır.
- 13- ve mutlaka yüklenecekler ağır suçlarını ve ağır suçları (kendi) ağır suçlarıyla birlikte (4/85), ve mutlaka sorulacaklar, kalkış gününde, uyduruyor olduklarından (6/112-113 & 16/86-87)!
- 14- ve muhakkak gönderdik nuhu halkına doğru, ve kaldı onların içinde bin sene, sadece (müstesna) elli yıl. ve (sonra) yakalayıp aldı onları tufan, ve onlar haksızlık ediciler (iken).
- 15- ama kurtardık onu ve gemicik arkadaşlarını, ve kıldık onu bir işaret (23/27) kalabalıklar için!
- 16- ve ibrahim; bir zaman dedi halkı için: hizmet edin öz-otoriteye (12/40), ve sakının ondan! bu, daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyse.

- 17- yalnızca hizmet ediyorsunuz (siz) öz-otoriteden başka, imgelere, ve (böylelikle) yaratıyorsunuz bir döneçlik! şüphesiz, hizmet ettiğiniz o kimseler öz-otoriteden başka, yönetemezler sizin için hiçbir besinlemeye (2/25)! öyleyse arayın öz-otoritenin katında besinlemeyi (2/25); ve hizmet edin ona, ve şükredin onun için! ona doğru döndürüleceksiniz.
- 18- ama eğer yalanlarsanız, muhakkak yalanladı kitleler de sizden önceki. ve yoktur gönderilmişin üzerine, sadece açık bir ulaştırma.
- 19- ve görmediler mi, nasıl başlatıyor öz-otorite yaratışı, sonra döndürüyor onu? şüphesiz bu, öz-otoritenin üzerine kolaydır.
- 20- de ki: gezin yerin içinde, ve gözleyin, nasıl başlamış yaratışa (21/30)! bunun ardından, öz-otorite inşa edecektir sonraki inşayla da (56/61-62). şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.
- 21- çilelendirir, kimi isterse (88/23-24); ve acır, kime isterse (7/156)! ve ona doğru geri döndürüleceksiniz.
- 22- ve değilsiniz siz aciz bırakabilecekler yerin içinde, ve göğün içinde. ve yoktur sizin için öz-otoriteden başka hiçbir rehber (17/97), ve bir yardımcı.
- 23- ama inkar etmiş o kimseler öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve ona rastgelmeyi (10/15), işte o şahıslar umut kestiler acımamdan; ve o şahıslar, onlar için acıklı bir çile (var olacaktır)!
- 24- ama olmadı halkının yanıtı, sadece demeleri: bitirin onu, veya yakın onu! ama kurtardı onu öz-otorite ateşten. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için!
- 25- ve dedi: yalnızca edindiniz (siz) öz-otoriteden başka, imgeler, arzu bağı (olarak) sizin aranızda, yakın hayatın içinde. sonra kalkış gününde, inkar edecek sizin bazınız bazısını, ve lanet edecek sizin bazınız bazısına. ve barınma yeriniz ateştir, ve yoktur sizin için hiç yardımcılar!
- 26- ve inandı onun için lut. ve dedi (ibrahim): şüphesiz ben göç edeceğim yetkeme doğru! şüphesiz o, odur en üstün, en buyurgan.
- 27- ve bahsettik onun için ishaki ve yakubu (38/45-47), ve kıldık onun (bu) soyu içinde --israil oğullarından gelen tüm-- havadisçiliği ve yazıtı (2/87 & 5/44). ve verdik ona ücretini yakın zaman içinde; ve şüphesiz o sonraki zaman içinde de düzeltililerdendir.
- 28- ve lut; bir zaman dedi halkı için: şüphesiz siz mutlaka getiriyorsunuz bir ahlaksızlığı, sizi aşır geçmediği kadar onunla, hiçbirinin kalabalıklardan.
- 29- şüphesiz siz mi mutlaka geliveriyorsunuz adamlara (27/55), ve kesiyorsunuz yolu, ve getiriyorsunuz derneklerinizin içinde yabancılanmış pratiği (27/56)! ama olmadı halkının yanıtı, sadece demeleri: getir bize öz-otoritenin çilelendirmesini, eğer doğrulardan idiysen.
- 30- dedi: yetkem, yardım et bana (bu) bozguncular halkı üzerine!

- 31- ve o vakit geldiğinde gönderilmişlerimiz ibrahime (o) müjdeyle (15/53), dediler: şüphesiz biz yıkacağız bu şehrin grubunu! şüphesiz, onun grubu haksızlık ediciler oldular.
- 32- dedi: şüphesiz, onun içinde lut da (vardır)? dediler: biz (elbette) en biliciyiz kimin onun içinde (olduğunu). mutlaka kurtaracağız onu ve grubunu, sadece (müstesna) hanım kişisi; oldu (o) elenenlerden!
- 33- ve o vakit geldiğinde gönderilmişlerimiz luta, çirkinlendi onlardan ötürü, ve sıkıştı onlardan ötürü, bunaltıyla. ama dediler: korkma, ve hüznülenme! şüphesiz biz kurtaracağız seni ve grubunu, sadece (müstesna) hanım kişisi; oldu (o) elenenlerden!
- 34- şüphesiz biz indireceğiz bu şehrin grubu üzerine bir iğrençlik gökten, kalleşlik ediyor (2/26) olduklarından ötürü!
- 35- ve muhakkak terkettik ondan apaçık bir işaret (6/158), akleden bir halk için!
- 36- ve medyene doğru, kardeşleri şuyaybı; ve dedi: ey halkım, hizmet edin öz-otoriteye (12/40), ve ümit edin son günü! ve karıştırmayın yerin içinde, bozguncular (2/205) olarak!
- 37- ama yalanladılar onu; ve yakalayıp aldı onları sarsıntı, ve sabahladılar diyarları içinde, serilmişler (olarak)!
- 38- ve ad, ve semud; ve muhakkak açık oldu (o) sizin için, yerleşkelerinden. ve süsledi onlar için şeytan çalışmalarını (15/39), ve alıyordu onları yoldan; oysa görüleyiciler idiler!
- 39- ve karun, ve firavun ve haman; ve muhakkak geldi onlara musa açık belgelerle, ama büyüklendiler yerin içinde; ve olmadılar aşır geçebiciler!
- 40- ve hepsi, (işte) yakalayıp aldık, kusurundan ötürü. ve onlardan kimi (vardı ki) gönderdik onun üzerine bir kasırga, ve onlardan kimi (vardı ki) yakalayıp aldı onu bir çığlık, ve onlardan kimi (vardı ki) dibine geçirdik onu yerin, ve onlardan kimi (vardı ki) boğduk! ve olmuş değildi öz-otorite haksızlık edecek onlara, ve fakat (kendi) canlarına haksızlık ediyor idiler.
- 41- edinmiş o kimselerin örneği öz-otoriteden başka rehberler (7/196 X 18/102): o dışı örümceğin örneği gibidir, edinmiş bir ev! ve şüphesiz, evlerin en dayanıksız o dışı örümceğin evidir; keşke biliyor olsaydılar!
- 42- şüphesiz, öz-otorite biliyor --rehberler olarak-- neyi çağırdıklarını ondan başka, bir istemden (18/102)! ve o en üstündür, en buyurgandır (39/2-3).
- 43- ve bunlar örneklerdir (2/25-26 & 14/24-26 & 74/26-31 & ...), vuruyoruz onları (böylece) ahali için. ama akletmez onları, sadece bilenler!
- 44- yarattı öz-otorite gökleri ve yeri bir gerçek (olarak). şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu 6/4 = 26/5) vardır, inananlar için!
- 45- öyleyse aktarıp ilet esinlenenleri sana doğru yazıttan (39/23), ve ayakta tut destekleyişi (2/238). şüphesiz, destekleyiş caydırır ahlaksızlıklardan ve yabancılanmış pratikten (17/32-38 & ...). ve öz-otoritenin anışı (39/23) --üzerinde çalışmak-- en büyüktür, ve öz-otorite bilir ürettiklerinizi (39/23 & 34-35)!

46- ve mücadele etmeyin yazıt grubuyla (3/3-4), sadece o en güzel (olan) o şeyle, sadece (müstesna) haksızlık etmiş o kimseler, onlardan (42/42-43). ve deyin: inandık indirilmiş o şeye bize doğru, ve indirilmiş size doğru (21/24)! ve otoritemiz ve otoriteniz tektir (5/73), ve biz onun için teslim olmuşlarız (3/84-85).

47- ve böylece indirdik sana doğru (o) yazıtı (39/23); ve o kimseler ki verdik onlara yazıtı (3/3-4) inanıyorlar ona (2/121), ve bu şahıslardan da inanan kimseler (vardır) ona. ve didinmez --sol taraftaki-- işaretlerimize (:benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203) karşı, sadece inkarcılar (2/25-26)!

48- ve değil idin sen aktarıyor ondan önce hiçbir yazıtı (:tevrat & incil & zebur & kuran), ve (şimdi) sen konulandırmadın bunu kendi sağ elinle (mezmurlar 118/22-26 & incil-mtt. 21/42-44); o zaman mutlaka şüpheye kapılırdı sahteleyiciler!

49- hayır, o apaçık işaretlerdir (6/4 & 26/5) göğüslerinin içinde bilgi verilmiş o kimselerin. ve didinmez --sağ taraftaki-- işaretlerimize (:benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203) karşı, sadece haksızlık ediciler (39/23-24)!

50- ve dediler: değil miydi indirilmeli onun üzerine işaretler (21/5) yetkesinden? de ki: işaretler (6/158) yalnızca öz-otoritenin katındadır, ve ben yalnızca açık bir uyarıcıyım!

51- ve yetmedi mi onlara, şüphesiz biz indirdik senin üzerine (o) yazıtı (39/23) aktarılıp iletiliyor (olan) onların üzerine? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir acıma ve bir anışı (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 74/31 = 39/23) vardır, inanan bir halk için!

52- de ki: yeter öz-otorite, benim aramda ve sizin aranızda bir tanık (olarak). bilir (o) göklerin ve yerin içindekileri. ama inanmış o kimseler sahteye (3/78 & 6/112-114) ve inkar etmişler öz-otoriteyi (67/6-9), işte o şahıslar onlar kaybedenlerdir!

53- ve acele ettiriyorlar seni çilede (44/10-16 & 8/50-51)! ve eğer olmasaydı adı konulmuş bir süre, mutlaka (hemen) gelirdi onlara çile. ama mutlaka geliverecektir onlara, ansızın, ve onlar farketmiyorlar (iken).

54- acele ettiriyorlar seni çilede (52/44-47 & 16/28-29)! ama şüphesiz, batak mutlak kuşatacaktır inkarcıları (74/31).

55- (o) gün, kaplayıp bürüdüğünde onları çile üstlerinden ve ayaklarının altından, ve diyecek: tadın (şimdi) çalışıyor olduklarınızı (23/63-67)!

56- ey hizmetkarlarım, inanmış (2/25-26) o kimseler, şüphesiz yerim geniştir; öyleyse sadece bana hizmet edin (12/40 ~ 53/62)!

57- her can tadacaktır ölümü; sonra bize doğru döndürülüyorsunuz.

58- ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; mutlaka yerleşikleyeceğiz onları bahçeden, köşklere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ne armağansaldır çalışıcıların (2/25) ücreti!

59- o kimseler ki kararlılık gösterdiler, ve yetkelerine dayanırlar.

60- ve nice (var ki) bir canlıdan, yüklenemez besinini; öz-otorite besliyor onu, ve sizleri! ve o en işitici, en bilendir.

61- ama eğer sorarsan onlara: kim yarattı gökleri ve yeri, ve amade kıldı güneşi ve ayı? mutlaka derler: öz-otorite! öyleyse (hala) nasıl dönekleniyorlar (45/6-7)?

62- öz-otorite açıp yayar besini, kimin için isterse, hizmetkarlarından, ve ölçüp kısar da onun için! şüphesiz, öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

63- ama eğer sorarsan onlara: kim indirdi gökten bir su, ve hayatlandırdı onunla yeri, ölümünün peşinden? mutlaka derler: öz-otorite! de ki: övgü öz-otorite içindir. hayır, onların çoğu akletmiyorlar (7/57)!

64- ve değildir bu yakın hayat, sadece bir oyalanma, ve bir oyun. ve şüphesiz, sonraki diyar, (işte) mutlak odur hayatlayış; keşke biliyor olsaydılar!

65- ve bindikleri zaman geminin içine, (hemen) çağırdılar öz-otoriteyi, has kılıçlar (olarak) onun için ergiyi (39/2); ama o vakit kurtardığında onları karaya doğru, o zaman onlar (yine) ortak koşuyorlardı (39/3)!

66- inkar etmeleri için onlara verdığımızı (23/71), ve geçimlenmeleri için; öyleyse ileride bilecekler!

67- ve görmediler mi, şüphesiz biz kıldık güvenli bir yasaksal (belde), ve afetlerle kapılıyor (iken) ahali çevrelerinden (95/1-3)? öyleyse hala sahteye mi (2/78 & 6/112-113) inanıyorlar, ve öz-otoritenin armağanını (93/11) inkar ediyorlar?

68- ve kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86-87), veya yalanlamış gerçeği (10/108), ona geldiği o vakit? öyleyse yok mudur batağın içinde bir kalış yeri inkarcılar (74/31) için?

69- ama gayret etmiş o kimseler bizim (yolumuz) içinde; mutlaka iletceğiz onları yollarımıza (16/69)! ve şüphesiz, öz-otorite güzellik edicilerle (39/23 & 34) birlikte.

BÖLÜM 30

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m.

2- yenildi kartalimsılar,

3- en yakın yerin içinde. ama onlar yenilmelerinin peşinden, yenecekler.

4- birkaç seneler içinde. öz-otorite içindir emir, öncesinde ve peşinde! ve o gün coşacak inananlar (74/31),

5- öz-otoritenin yardımıyla; yardım eder, kime isterse! ve o en üstündür, en acıyandır.

6- öz-otoritenin sözüdür (9/111), çeliştirmez öz-otorite (bu) sözünü! ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.

7- biliyorlar üsteleyeni yakın hayattan, ve onlar sonraki zamandan (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 3/55 = 43/61-62), onlar habersizlerdir!

8- ve düşünmediler mi (kendi) canlarının içinde, yaratmadı öz-otorite gökleri ve yeri ve onların arasındakileri, sadece bir gerçek olarak (6/73), ve adı konulmuş bir süre için? ama şüphesiz, ahalden çoğu yetkelerine rastgelme hakkında, mutlak inkarcılardır (10/15)!

9- ve gezmediler mi yerin içinde, ki gözlesinler nasıl oldu onlardan önceki o kimselerin sonu? daha şiddetli idiler onlardan, kuvvetçe, ve kazdılar yeri ve imar ettiler onu daha çokça, imar ettiklerinden onu. ve geldi onlara gönderilmişleri açık belgelerle. ve olmuş değildi öz-otorite haksızlık edecek onlara, ve fakat (kendi) canlarına haksızlık ediyor idiler.

10- sonra oldu çirkinlik etmiş o kimselerin sonu pek çirkin, yalanlamalarından ötürü öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5), ve olmalarından onunla, alay ediyorlar!

11- öz-otorite başlatır yaratışı, sonra döndürüverir onu; sonra ona doğru döndürülüyorsunuz.

12- ve (o) gün, -ayağa- kalktığında saat, umutsuzlaşacak cürümkarlar (7/40).

13- ve olmayacak onlar için ortaklarından aracılar (42/21 X 2/254), ve oldular ortakları hakkında inkarcılar (33/67-68).

14- ve (o) gün, -ayağa- kalktığında saat, o gün birbirlerinden ayrılacaklar.

15- ve ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; artık onlar bir bahçelik içinde, sevindiriliyorlar!

16- ve ama inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar işaretlerimizi (6/4 & 26/5) ve rastgelmeyi sonraki zamana (30/7); artık o şahıslar çile içinde, hazırlanmışlardır!

17- ve saygılanandır öz-otorite, gecelediğiniz sırada, ve sabahladığınız sırada.

18- ve onun içindir övgü göklerin ve yerin içinde; ve akşamleyin, ve öğlenlediğiniz sırada.

19- çıkarır --solda, üst bölgeye-- hayatlıyı ölüden, ve çıkarır --sağda, alt bölgeye-- ölüyü hayatlıdan, ve hayatlandırır yeri, ölümünün peşinden; ve işte böylece çıkarılıyorsunuz (7/57)!

20- ve işaretlerindedir, yaratması sizi bir topraktan; sonra o zaman, (işte) siz yayılıyor (olan) bireylersiniz.

21- ve işaretlerindedir, yaratması sizin için (kendi) canlarınızdan eşler, huzur bulmanız için onlara doğru, ve kılması sizin aranızda bir arzulayış, ve bir acıma. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloda, birinci bölge için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, düşünen bir halk için!

22- ve işaretlerindedir, yaratılması göklerin ve yerin, ve çelişmesi dillerinizin ve renklerinizin. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloda, ikinci bölge için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, bilenler için!

- 23- ve işaretlerindedir, uyumanız geceleyin ve gündüzleyin, ve aramanız onun lütfundan. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloda, üçüncü bölge için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, işiten bir halk için!
- 24- ve işaretlerindedir, göstermesi size şimşeği bir korku ve bir umut (olarak), ve indirmesi gökten bir su ve hayatlandırması onunla yeri, ölümünün peşinden. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tabloda, dördüncü bölge için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, akleden bir halk için!
- 25- ve işaretlerindedir, -ayakta- durması göğün ve yerin, emriyle. sonra sizi çağırdığı zaman bir çağırıyla yerden, o zaman siz (derhal) çıkıyorsunuz (16/28-29 X 32).
- 26- ve onun içindir göklerin ve yerin içindeki kimseler; hepsi onun için boyun eğenlerdir.
- 27- ve odur o kimse ki başlatıyor yaratışı, sonra döndürüyor onu; ve o basittir onun üzerine. ve onun içindir en yüce örnek (2/25-26 & 14/24-26 & 74/26-31 & ...) göklerin ve yerin içinde! ve o en üstündür, en buyurgandır.
- 28- vurdu sizin için bir örnek (kendi) canlarınızdan: var mıdır sizin için (o) sağ ellerinizin yönettiklerinden (hiç) ortaklar sizi beslediklerimiz içinde, ve siz onun içinde düzgüt (olup da) onlardan korktuğunuz, --yönetim sahibi diğer-- canlarınızdan korkuşunuz gibi? ve böylece ayırd ediyoruz işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), akledecek bir halk için (75/17-19)!
- 29- hayır, izledi haksızlık etmiş o kimseler heveslerini, bir bilginin (4/166) dışındakiyle. öyleyse kim iletebilir öz-otoritenin saptırdığı kimseyi (2/26)? ve yoktur onlar için hiç yardımcılar!
- 30- öyleyse doğrult (sen) yüzünü ergi (3/84-85) için, bir birleyici (olarak); öz-otoritenin oluşturusu, o şey ki oluşturdu ahaliyi onun üzerine. yoktur değiştirme öz-otoritenin yaratışı için! (işte), budur ayakta kalıcı ergi (6/161 & 12/40), ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.
- 31- yöneliciler (olarak) ona doğru; ve sakının ondan, ve ayakta tutun destekleyişi (33/56), ve olmayın ortak koşuculardan (18/26 X 42/21);
- 32- ayırmış o kimselerden ergilerini, ve olmuşlar partiler! her tayfa yanibaşlarında olanla coşmaktadırlar (23/53-54).
- 33- ve dokunduğu zaman ahaliye bir darlık, (hemen) çağırdılar yetkelerini, yöneliciler (olarak) ona doğru; sonra onlara tattırdığı zaman ondan bir acıma, o zaman bir bölük onlardan yetkelerine (yine) ortak koşuyorlardı (42/10 X 3/80 & 9/31)!
- 34- inkar etmeleri için onlara verdiğimizizi (23/71); öyleyse geçimlenin, ve ileride bileceksiniz!
- 35- yoksa indirdik de onların üzerine bir --geçerli-- ispat, ve o mu (emredip) kelam ediyor ona ortak koşuyor olduklarını (16/100 = 6/112-114)?

36- ve tattırdığımız zaman ahaliye bir acıma, coştular onunla; ama eğer sürtünürse onlara bir çirkinlik, ellerinin takdim ettiklerinden ötürü, o zaman onlar (derhal) ümitsizleniyorlar.

37- ve görmediler mi, şüphesiz öz-otorite açıp yayar besini, kimin için isterse, ve ölçüp kısar da? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde --tablo altında, beşinci bölge için-- mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için (3/7)!

38- öyleyse ver (sen) yakınlık sahibine gerçek (payını), ve yoksula, ve yol oğluna (8/41). bu daha iyidir, dileyen o kimseler için öz-otoritenin yüzünü! ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir.

39- ve ne verirseniz bir kabarıştan (:faiz), kabarması için ahalinin malları içinde (2/275), (o) hiç kabarmaz öz-otoritenin katında. ama ne verirseniz bir arınma payından (8/41), dileyerek öz-otoritenin yüzünü, işte o şahıslar onlar (mükafatlarını) katlayanlardır.

40- öz-otoritedir o kimse ki yarattı sizi, sonra besledi (2/25) sizi; sonra öldürüyor sizi, sonra hayatlandırıyor sizi (30/50)! var mıdır ortaklarınızdan (32/4 X 18/102) yapabilecek kimse bunların gibisini, (herhangi) bir istemden (16/73 & 25/3)? saygılanandır o, ve yücelenendir ortak koşmalarından!

41- üsteledi bozgunculuk (2/205) karanın ve denizin içinde, ahalinin ellerinin kazandıklarından ötürü! ve tattıracaktır onlara çalıştıkları o şeyin bir kısmını, ta ki onlar dönsünler.

42- de ki: gezin yerin içinde, ve gözleyin, nasıl oldu daha önceki o kimselerin sonu! onların çoğu da ortak koşucular (32/4 X 10/18) idi.

43- öyleyse doğrult (sen) yüzünü ayakta kalıcı ergi (12/40) için, gelivermeden önce bir gün olmayan hiç çevriliş onun için, öz-otoriteden! o gün, çatlayıp dağılacaklar.

44- kim inkar ederse (2/26), artık onun üzerinedir inkarcılığı. ve kim de bir düzelticilik için çalışırsa (2/25), artık onlar (kendi) canları için döşeyip hazırlıyorlar!

45- karşılıklılandıracaktır (o) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri, lütfundan. şüphesiz o sevmez inkarcıları (2/26)!

46- ve işaretlerindedir, göndermesi rüzgarları müjdeleyiciler (olarak), ve tattırması için size acımasından, ve akıp gitmesi için gemilerin, emriyle, ve aramanız için lütfundan; ve ta ki siz şükredesiniz.

47- ve muhakkak gönderdik senden önce de gönderilmişler, halklarına doğru, ve geldiler onlara açık belgelerle; ve (sonra) öğ aldık cürüm işlemiş (7/40) o kimselerden! ama bir gerçek idi bizim üzerimize, yardım etmek (o) inananlara (23/58).

48- öz-otoritedir o kimse ki gönderiyor rüzgarları, ki sürer (onlar) bulutları, ve açıp yayar onu göğün içinde nasıl isterse, ve (sonra) kılar onu bir kütle; ve görürsün yağışın çıktığını onun aralarından. ve sürtündüğü zaman onu, kime isterse hizmetkarlarından, o zaman onlar müjdeleiyorlar!

49- ama olduydular indirilmesinden önce onların üzerine, ondan önce, mutlak umutsuzlanmışlar.

- 50- öyleyse gözle öz-otoritenin acımasının eserlerine doğru, nasıl hayatlandırıyor yeri, ölümünün peşinden. şüphesiz, böylece mutlak hayatlandırıcıdır ölüleri (6/36 & 16/101) (davud 20/29); ve o her istem üzerinde ölçücüdür!
- 51- ama eğer göndersek bir rüzgar, ve görseler onu sararıp solmuş, mutlaka kaliverirler onun peşinden, yine inkar ediyorlar (olarak).
- 52- (lakin) şüphesiz sen işittiremezsin (o) ölülere (35/22 & 7/203) (davud 20/29); ve işittiremezsin (bu) sağırlara çağırımı, yüz çevirdikleri zaman, arka dönücüler (olarak)!
- 53- ve değilsin sen iletebilecek körleri sapkınlıklarından. işittiremezsin (sen), sadece inanan kimselere işaretlerimize (6/4 & 26/5), ve onlar teslim olmuşlar (iken)!
- 54- öz-otoritedir o kimse ki yarattı sizi bir zayıflıktan, sonra kıldı zayıflığın peşinden bir kuvvetlilik, sonra kıldı kuvvetliliğin peşinden bir zayıflık, ve bir ak saçlılık. yaratır, ne isterse; ve o en bilendir, en ölçücüdür.
- 55- ve (o) gün, -ayağa- kalktığında saat, yemin verecek cürümkarlar (7/40), kalmadılar (diye) bir saatin dışında! böylece dönekleniyor idiler.
- 56- ama dedi kendilerine bilgi ve inanç (4/166 & 74/31) verilmiş o kimseler: muhakkak kaldınız (siz), öz-otoritenin yazıtı (39/23) içinde, uyandırılış gününe kadar. işte, budur uyandırılış günü; ve fakat şüphesiz siz bilmiyor idiniz!
- 57- ve o gün, fayda vermeyecek haksızlık etmiş (39/23-24) o kimselere gerekçeleri, ve onlar hoş görülmeyeceklerdir.
- 58- ve muhakkak vurduk ahali için bu okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) hakkında her örnekten (2/25-26 & 14/24-26 & 74/26-31 & ...)! ama eğer getirirsen onlara bir işaret (6/4), mutlaka yine diyor inkar etmiş o kimseler: değilsiniz siz, sadece sahteleyiciler!
- 59- böylece damgalar öz-otorite kalplerinin üzerine, bilmeyen (39/9) o kimselerin!
- 60- öyleyse kararlılık göster; şüphesiz, öz-otoritenin sözü (9/111) bir gerçektir. ve sakın hafifliğe sürüklemesin seni, odaklanmayan (27/82) o kimseler!

BÖLÜM 31

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m.

2- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) işaretleridir (o) yazıtın (39/23), en buyurgan.

3- bir ileti (39/23) ve bir acıma (olarak), güzellik ediciler (39/23 & 34) için!

4- o kimseler ki ayakta tutuyorlar destekleyişi (2/238) ve veriyorlar arınma payını (8/41), ve onlar sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-1k. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) hakkında, onlar odaklanıyorlar!

5- (işte) o şahıslar bir ileti (39/23) üzerindeler yetkelerinden, ve o şahıslar onlar rahata erenlerdir!

6- ama ahaliden kimi (var ki) satın alıyor oyalayıcı anlatıyı (45/6-7), saptırması için öz-otoritenin yolundan (16/69), bir bilginin dışındakiyle, ve edinmesi için onu bir alay konusu. o şahıslar, onlar için rezil edici bir çile (var olacaktır)!

7- ve aktarıldığı zaman onun üzerine işaretlerimiz (6/4 & 26/5), yüz çevirdi büyüklenci (olarak), sanki onu hiç işitmemiş gibi, sanki kulaklarının içinde tıkaçlar (varmış) gibi. öyleyse müjdele onu, acıklı bir çileyle!

8- ama şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, onlar için armağancıl bahçeleri (var olacaktır);

9- sürekliler (olarak) onun içinde! öz-otoritenin sözüdür (bu), bir gerçek (olarak)! ve o en üstündür, en buyurgandır.

10- yarattı gökleri sütunlar (olma) dışında, onları görebileceğiniz; ve attı yerin içinde kökleşmiş (dağlar), sarımsın diye sizi, ve yaydı onun içinde her canlıdan. ve indirdik gökten bir su, ve bitirdik onun içinde her şerefli eşten (12/105)!

11- (işte) bu, öz-otoritenin yaratışıdır (28/68)! öyleyse gösterin bana, nedir o yarattığı ondan başka o kimselerin (52/34)? hayır, haksızlık ediciler (39/24) açık bir sapkınlık içindeler (18/102-104)!

12- ve muhakkak verdik lukmana buyuruyu; öyleyse şükret öz-otorite için! ve kim şükrederse, artık yalnızca şükreder camı için. ve kim inkar ederse, artık şüphesiz öz-otorite en zengindir, en övülendir.

13- ve o zaman dedi lukman oğlu için, ve o öğüt vererek ona: ey oğulcuğum, ortak koşma öz-otoriteye (18/26 = 4/105). şüphesiz, ortak koşuculuk (42/21) koca bir haksızlıktır!

14- ve salık verdik insana doğurucularını (:ana baba). yüklendi onu annesi zahmet üzerine zahmetle; ve süttten kesilmesi iki yıl içindedir (2/233). öyleyse şükret benim için, ve doğurucuların (:ana baba) için; bana doğrudur varış yeri.

15- ama eğer gayret ederlerse sana karşı, ortak koşasın diye bana, olmayanı senin için onunla (ilgili) hiçbir bilgi (6/112 & 148), öyleyse --bu hususlarda-- asla uyma onlara! ama arkadaşlık et onlara yakın zaman içinde, tanınmış pratik üzere. ama izle yolunu yönelmiş kimsenin (13/27) bana doğru! sonra bana doğrudur dönüş yeriniz, ve havadis vereceğim size çalışıyor olduklarınızı.

16- ey oğulcuğum, şüphesiz o ki, eğer olsa (o) bir tane ağırlığınca hardaldan, ve olsa bir kayanın içinde, veya göklerin içinde, veya yerin içinde, getirir onu öz-otorite.

şüphesiz, öz-otorite en naziktir, en haberdardır.

17- ey oğulcuğum, ayakta tut destekleyişi (2/238), ve emret tanınmış pratiği (42/10 & 7/196 & 39/44 & ...) ve caydır yabancılanmış pratikten (3/80 & 18/102 & 10/18 & ...), ve kararlılık göster sana sürtünene karşı. şüphesiz bu, emirlere (olan) azimdendir!

18- ve çevirme yanağını ahaliye, ve yürüme yerin içinde kasılarak. şüphesiz, öz-otorite sevmez her kurumlu (ve) böbürlüyü.

19- ve dengeli ol yürüyüşünde, ve kıs sesinden. şüphesiz, seslerin en yabancılanana eşeklerin sesidir!

20- görmediniz mi, şüphesiz öz-otorite amade kıldı sizin için göklerin içindekileri, ve yerin içindekileri, ve bolca yaydı sizin üzerinize armağanlarımı, belirgin ve örtülü (olarak)?

ama ahalden kimi (var ki) mücadele ediyor öz-otorite hakkında, bir bilginin (4/166) dışındakiyle, ve bir iletinin (39/23), ve ışıktandırıcı bir yazıtın (4/174 & 39/23)!

21- ve denildiğinde onlar için: izleyin öz-otoritenin indirmiş olduğunu (39/23)! dediler: hayır, izleriz bulduğumuzu onun üzerinde babalarımızı! ama eğer olduysa şeytan çağırıyor onları çılgin alevin çilesine doğru (22/4)?

22- ama kim teslim ederse yüzünü öz-otoriteye doğru, ve o bir güzellik edici (39/23 & 34) iken, artık muhakkak tutunmuştur en sağlam kulpa! ve öz-otoriteye doğrudur emirlerin sonu.

23- ve kim inkar ederse, asla hüznlendirmesin seni inkarcılığı. bize doğrudur dönüş yerleri, ve havadis vereceğiz onlara çalıştıklarını (41/40 & 23/63)! şüphesiz, öz-otorite en bilendir göğüslerin özünü.

24- geçimlendireceğiz onları bir azıcık; sonra darlandıracağız onları, katı bir çileye doğru!

25- ve eğer sorarsan onlara: kim yarattı gökleri ve yeri? mutlaka diyorlar: öz-otorite! de ki: övgü öz-otorite içindir (41/42)! hayır, onların çoğu bilmiyorlar (39/9).

26- öz-otorite içindir, göklerin ve yerin içindekiler. şüphesiz öz-otorite, odur en zengin, en övülen!

27- ve eğer şüphesiz, yerin içinde ne (varsa) tüm ağaçlardan, kalemler (olsaydı), ve deniz, eklenerek ona peşinden (o) yedi deniz, yine tükenmezdi öz-otoritenin kelimeleri (18/109)! şüphesiz, öz-otorite en üstündür, en buyurgandır.

28- değildir yaratılışınız ve uyandırılışınız (58/6), sadece tek bir can gibi. şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en görendir.

29- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite geçiriyor geceyi gündüzün içine, ve geçiriyor gündüzü gecenin içine? ve amade kıldı güneşi ve ayı; hepsi akıp gitmektedir adı konulmuş bir süreye doğru. ve şüphesiz, öz-otorite çalıştıklarınızdan (2/25 & 17/84) haberdardır!

30- bu, çünkü şüphesiz öz-otorite, odur gerçek (6/62); ve şüphesiz, çağırdıkları ondan başka (18/102) sahtedir (10/66)! ve şüphesiz öz-otorite, odur en yüce, en büyük!

31- görmedin mi, şüphesiz gemiler akıp gitmektedir denizin içinde, öz-otoritenin armağanıyla, göstermesi için size işaretlerinden (23/27)? ve şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, her pek kararlı, pek şükredici için!

32- ve onları kaplayıp bürüdüğü zaman bir dalga, kara gölgeler gibi, (hemen) çağırdılar öz-otoriteyi, has kılıçlar (olarak) onun için ergiyi (39/2); ama o vakit kurtardığında onları karaya doğru, artık onlardan --bir kısmı yine-- dengeyi yitirendi (39/3). ve didinmez işaretlerimize (6/4 & 26/5) karşı, sadece her pek gaddar, pek inkarcı!

33- ey ahali, sakının yetkenizden (39/23 & 33), ve ürperin bir günden, (ki o zaman) karşılıklılandıramayacak hiçbir doğurucu doğurulmuşundan, ve doğurulan, o (olamayacak) karşılıklılandırıcı doğurucusundan, hiçbir istemle. şüphesiz, öz-otoritenin sözü (9/111) bir gerçektir! öyleyse sakın kandırmasın sizi yakın hayat, ve sakın kandırmasın sizi öz-otoriteye karşı, (o) kandırıcılar (6/112-114)!

34- şüphesiz öz-otorite, onun katındadır saatin bilgisi (7/187), ve indirir yağmuru, ve bilir rahimlerin içindekileri. ve idrak edemez hiçbir can, nedir o kazanacağı yarın, ve idrak edemez hiçbir can hangi yerde öleceğini. şüphesiz, öz-otorite en bilendir, en haberdardır (2/281)!

BÖLÜM 32

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- e, l, m.

2- yazıtın (39/23) indirilmesi, (ki) yoktur şüphe onun içinde, kalabalıkların yetkesindedir!

3- yoksa diyorlar mı: uydurdu onu? hayır, o bir gerçektir (35/31) yetkenden, uyarman için bir halkı, gelivermemiş (olan) onlara hiçbir uyarıcı senden önce, ta ki onlar iletilsinler (39/23)!

4- öz-otoritedir o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri altı gün içinde, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine. yoktur sizin için ondan başka hiçbir rehber (7/196 X 18/102), ve bir aracı (39/44 X 21/28)! öyleyse hala anış almayacak mısınız (39/23)?

5- evirip çeviriyor (o) emri gökten yere doğru; sonra yükselip çıkıyor ona doğru bir gün içinde, ölçüsü bin sene olan, saydıklarınızdan.

- 6- (işte) budur, bileni görünmezin ve tanıklananın; en üstündür, en acıyandır!
- 7- o kimse ki güzelleştirdi her istemi, yarattığı onu. ve başladı insanın yaratışına bir çamurdan (37/11).
- 8- sonra kıldı onun neslini bir süzmeden, bayağı bir sudan (:meni).
- 9- sonra (rahimde) düzeltti onu, ve üfledi onun içine ruhundan (7/172). ve kıldı sizin için işitme ve görmeler ve zihinler; bir azıcık (dışında), şükretmiyorsunuz!
- 10- ve dediler: saptığımız zaman mı yerin içinde, şüphesiz biz mi (hemen) yeni bir yaratış içinde -oluyormuşuz- (34/7)? hayır, onlar yetkelerine rastgelme hakkında (10/15) inkarcılardır!
- 11- de ki: vefat ettiriyor sizi ölüm meleği, o kimse ki dayanak edildi sizin için, sonra (derhal) yetkenize doğru döndürülüyorsunuz (16/28-29 X 32)!
- 12- ve eğer görsen, o zaman cürümkarlar, başlarını eğmişler (iken) yetkelerinin katında: yetkemiz, gördük ve işittik! öyleyse döndür bizi, çalışalım bir düzelticilik için (2/25); şüphesiz biz artık odaklanıcılarız!
- 13- ve eğer isteseydik, mutlaka verirdik her cana iletisini (39/23). ve fakat gerçekleşti (o) deyiş benden: mutlaka dolduracağım batağı, cinlerden ve ahaliden, topluca (7/146)!
- 14- öyleyse tadın, unuttuğunuzdan ötürü bu gününüze rastgelmeyi. şüphesiz biz de (şimdi) unuttuk sizi. o halde tadın sürekli çileyi, çalışıyor olduklarınızdan (41/40 & 23/63) ötürü!
- 15- yalnızca inanır işaretlerimize (6/4 & 26/5), anış verildikleri zaman onunla, (derhal) eğilerek (yere) kapanmış o kimseler, ve saygılamışlar yetkelerinin övgüsüyle; ve onlar büyüklenmiyor (olanlar).
- 16- uzaklaşır yanları yataklarından, çağırırlar (iken) yetkelerini, korkarak ve umutlanarak, ve onları beslediklerimizden (2/25) --tablonun üst bölgelerinde, ve alt bölgesinde de-- harcarlar (16/75)!
- 17- artık bilemez hiçbir can, neler saklandığını onlar için gözler aydınlığından; bir karşılık (olarak), çalışıyor olduklarından (2/25) ötürü!
- 18- öyleyse olmuş kimse bir inanan (2/25-26), olmuş kimse gibi midir bir kalles (2/26-27); düzgüt olmazlar!
- 19- ve ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; artık onlar için barıncıl bahçeleri (var olacaktır); bir indiriliş (olarak), çalışıyor olduklarından (2/25) ötürü!
- 20- ve ama kalleslik etmiş (2/26) o kimseler; artık barınma yerleri ateştir! her vakit dilediklerinde çıkmayı oradan, döndürüverildiler onun içine; ve denildi onlar için: tadın ateşin çilesini, o şey ki onu yalanlıyor idiniz (16/62)!
- 21- ve mutlaka tattıracağız onlara o yakın çileden (44/10-11) o büyük çileden (44/15-16) önce, ta ki onlar (belki) dönerler.

- 22- ama kim daha haksız (olabilirdi) anış verilmiş kimseden yetkesinin işaretleriyle (6/4 & 26/5), sonra surat çevirmiş onlardan? şüphesiz biz (bu) cürümkarlardan öç alıcılarız (44/16)!
- 23- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, ki olma (sen) hiçbir kuşku içinde ona (:o yazıtı) rastgeldiğinden, ve kıldık --şimdi-- onu bir ileti (39/23) -kaynağı- israil oğulları için! (bkz. musa peygamberin sözleri)
- 24- ve kıldık onlardan öncüler, ileten emrimizle (42/52), kararlılık gösterdikleri o vakit, ve olduklarında -bu- işaretlerimize (6/4 & 26/5) odaklanıyorlar (4/162 & işaya 10/21-22)!
- 25- şüphesiz yetken, o ayırd edecektir onların arasında, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları (şeylerde).
- 26- ve iletmedi mi onlar için, nice yıktık onlardan önce, nesillerden, (ve) yürüyorlar (şimdi) onların yerleşkeleri içinde? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır. öyleyse hala --tabloda, sol taraf için-- işitmeyecekler mi?
- 27- ve görmediler mi, şüphesiz biz sürüyoruz suyu çorak bir yere doğru, ve çıkarıyoruz onunla ekinler, (ki) yiyor ondan davarları, ve canları (25/48-50)? öyleyse hala --tabloda, sağ taraf için-- görmeyecekler mi?
- 28- ama diyorlar: ne zamanmış bu açiveriş, eğer doğrular idiyse?
- 29- de ki: açiveriş gününde (23/77), fayda vermeyecek artık inkar etmiş (74/31) o kimselere inançları, ve onlar gözlenilmeyecekler!
- 30- öyleyse surat çevir onlardan, ve gözleyiver; şüphesiz onlar da gözleyiverenlerdir!

BÖLÜM 33

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

- 1- ey havadisçi, (çokça) sakın öz-otoriteden, ve uyma (o) inkarcılara (74/31) ve ikiyüzlülere (4/142)! şüphesiz, öz-otorite oldu en bilen, en buyurgan.
- 2- ve izle esinleneni (43/43-44) sana doğru yetkenden. şüphesiz, öz-otorite oldu çalıştıklarınızdan (2/25) haberdar!
- 3- ve dayan öz-otoriteye; ve yeter öz-otorite, bir dayanak (olarak)!
- 4- kılmadı öz-otorite bir adam için iki kalp onun göğüs boşluğu içinde; ve kılmadı eşlerinizi, o kimseler ki (tiksinmeyle) sırt çeviriyorsunuz onlardan (4/19), anneleriniz; ve kılmadı çağırmalıklarınızı (:evlatlıklar) oğullarınız. bunlar, deyişinizdir (kendi) ağızlarınızla. ve öz-otorite diyor gerçeği (10/108), ve o iletiyor yola (29/69)!

5- öyleyse çağırın onları babalarına (nispet ederek); o daha adaletlidir öz-otoritenin katında. ama eğer bilmiyorsanız babalarını, artık kardeşlerinizdir ergi içinde, ve rehbercileriniz. ve yoktur sizin üzerinize bir günah onda hata ettikleriniz içinde, ve fakat ancak kasıtlı yaptıklarında kalplerinizin. ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

6- havadisçi (2/97) daha uygundur inananlara kendi canlarından, ve onun --gökteki aslı itibariyle-- eşleri (2/25) onların analarıdır (3/7 & 43/4) (39/33-35) (81/19-20 & 85/21-22)! ve rahim varlıları (:kan akrabaları), onların bazıları --öncelikli yardımlaşmada-- daha uygundur bazısına, öz-otoritenin yazıtı içinde, (diğer) inananlardan ve göç etmişlerden; sadece (müstesna) yapmanız --ekstra bir iyilik diğer-- rehberlerinize doğru, tanınmış pratik üzere. bu, yazıtın içinde kayıtlanmış idi!

7- ve bir zaman aldık havadisçilerden misaklarını: ve senden, ve nuhtan, ve ibrahimden, ve musadan, ve meryem oğlu isadan. ve aldık onlardan katı bir misak (3/81)!

8- (öyleki) soracaktır doğrulara (bu konudaki) doğruluklarından; ama sayıp hazırladı (bu konudaki) inkarcılara acıklı bir çile (18/83-98 & ata peygamberler 15/10 = 26 & musa 33/15-16)!

9- ey inanmış o kimseler, anın öz-otoritenin armağanını (93/11) sizin üzerinize! o zaman geldi size ordular; ve gönderdik onların üzerine bir rüzgar, ve ordular (o ana kadar) göremediğiniz onları. ve oldu öz-otorite çalışıklarınızı (2/25) gören!

10- o zaman geldiydiler size üstünüzden, ve en altta sizden. ve o zaman --sol tarafta-- kaydı görmeler, ve --sağ tarafta-- ulaştı kalpler gırtlaklara; ve sanıyordunuz öz-otorite hakkında, sanılarla!

11- orada, test edildi inananlar, ve sarsıldılar, şiddetli bir sarsılmayla!

(bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada üst bölgelerde yer alan tüm o -yerleşik- birimlere, ve sonra en alt bölgede yer alan o -düşürülmüş- birimlere; ve daha sonra bu en alt bölgedeki o -düşürülmüş- birimlerden elde edilen bazı yeni birimlerle (16/101) tekrar üst bölgelerdeki o -yerleşik- birimlerin üzerine gidişe, ve bu prosedürlerle ilgili tüm bu genel teste & sınamalara dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır. ve bu konuda, lütfen yine bkz. 9/25-26)

12- ve o zaman diyordu ikiyüzlüler ve kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31)

o kimseler: söz vermemiş (meğer) bize öz-otorite ve gönderilmiş, sadece bir kandırmacayı!

13- ve o zaman dedi bir zümre onlardan: ey bölge grubu, yoktur artık ayakta kalış sizin için, o halde derhal dönün! ve izin istiyordu onlardan bir bölük havadisçiden, diyerek:

şüphesiz, evlerimiz açıktadır! ama değildi onlar açıktaki; kesinlikle diliyorlardı sadece kaçıışı!

14- ve eğer girilseydi onların üzerine onun sınırlarından, sonra sorulsaydılar bir denemeyi (9/47), mutlaka (hemen) geliverirlerdi ona, ve geri kalmazlardı ondan, sadece kolaycacık!

15- ama muhakkak ahidledi idiler öz-otoriteye daha önce, dönmeyecekler (diye) arkalarını. ve oldu öz-otoritenin ahdi (2/26-27) sorulacak!

16- de ki: asla fayda veremez size kaçış, eğer kaçarsanız o --sol taraftaki-- ölümden, veya --sağ taraftaki-- bitirilmeden (9/111)! ve o zaman geçimlendirilmeyeceksiniz, sadece bir azıcık.

17- de ki: kimdir o kimse ki korutacakmış sizi öz-otoriteden, eğer dilerse sizin için bir çirkinlik, veya dilerse sizin için bir acıma? ve bulamayacaklar onlar için öz-otoriteden başka (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir yardımcı.

18- muhakkak biliyor öz-otorite geri bırakanları, sizden, ve diyenleri kardeşleri için: haydi gelin bize doğru! ve onlar gelivermezler baskıya (9/42), sadece bir azıcık.

19- doyumsuzdurlar sizin aleyhinize. ve geldiği zaman korku, gördün onları gözlüyorlar (iken) sana doğru, dönüyor (olarak) gözleri, o kimse gibi ki, sanki kaplanıp bürünüyordu onun üzerine, ölümden dolayı. ama gittiği zaman korku, (derhal) berelediler sizi keskin dillerle, doyumsuzlar (olduklarından) -maddi- iyilik üzerine. o şahıslar inanmadılar, ve boşa çıkardı öz-otorite çalışmalarını (47/28)! ve bu, öz-otorite üzerine kolay idi.

20- hesap ediyorlardı (o) tayfaların gitmediklerini; ve eğer geliverse (o) tayfalar, arzuluyorlardı, keşke şüphesiz onlar dışarıcılar (olsaydılar) arapların içinde, soruyorlar (iken) havadislerinizden (9/97-98). ve eğer olsaydılar sizin içinizde, zaten bitirleşmezlerdi (9/111), sadece bir azıcık!

21- muhakkak oldu sizin için öz-otoritenin gönderilmiş (davranışı) içinde güzel bir haslet (9/88), olmuş kimse için ümit ediyor öz-otoriteyi ve son günü, ve anmış öz-otoriteyi, çokça!

22- ve o vakit gördüğünde inananlar --üst bölgelerdeki, ve sonra alt bölgedeki-- (o) tayfaları, dediler: (işte), budur bize söz verdiği öz-otoritenin ve gönderilmişinin (9/111); ve doğru söyledi öz-otorite ve gönderilmiş! ve arttırmadı onları, sadece inançta (74/31) ve teslimiyette!

23- inananlardan öyle piyadeler (var ki) doğruladılar ahidlediklerini öz-otoriteye (13/20-21), onun üzerine. ve onlardan kimi (var ki) kılıp bitirdi vazifesini, ve onlardan kimi (var ki) henüz gözlüyor. ve değiştirmediler, hiçbir değiştirmeyle!

24- karşılıklılandıracaktır öz-otorite doğruları (39/23 & 33) doğruluklarıyla; ve çilelendirecektir ikiyüzlüleri, eğer isterse, veya pardonlayacaktır onların üzerine (25/71). şüphesiz, öz-otorite oldu en bağışlayıcı, en acıyan.

25- ve çevirdi öz-otorite inkar etmiş (74/31) o kimseleri öfkeleriyle; erişemediler hiçbir iyiliğe. ve yeter öz-otorite inananlara bitirleşmede (9/111)! ve oldu öz-otorite en kuvvetli, en üstün.

26- ve indirdi onlara sırt çıkmış o kimseleri yazıt grubundan (3/3-4), kalelerinden, ve atıverdi kalplerinin içine endişeyi; bir bölümü --sol tarafta-- bitiriyordunuz, ve bir bölümü --sağ tarafta-- tutsaklıyordunuz (9/111)!

- 27- ve mirasçı kıldı sizi --üst bölgelerde-- yerlerine ve diyarlarına, ve mallarına; ve --alt bölgede-- bir yere, kısımlamadığınız onu! ve oldu öz-otorite her istem üzerinde ölçücü.
- 28- ey havadisçi, eşlerin için de ki: eğer diliyor idiyerseniz yakın hayatı, ve onun süsünü, öyleyse çıkıp gelin, geçimlendireyim sizi, ve salıvereyim sizi, hoş bir salıvermeyle.
- 29- ama eğer diliyor idiyerseniz öz-otoriteyi ve gönderilmişini (2/97), ve sonraki diyarı, artık şüphesiz, öz-otorite sayıp hazırladı güzellik edicilere (39/23 & 34) sizden, koca bir ücret!
- 30- ey havadisçinin kadınları, kim getirirse sizden açık bir ahlaksızlık, katlanır onun için çile, iki kat! ve bu, öz-otoritenin üzerine kolay idi.
- 31- ama kim boyun eğerse sizden öz-otorite için ve gönderilmişini (2/97), ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), vereceğiz ona ücretini, iki defa; ve hazırladık onun için şerefli bir besinleme!
- 32- ey havadisçinin kadınları, değilsiniz siz (diğer) kadınlardan biri gibi. eğer sakındıysanız, artık edalandırmayın deyişi, yoksa umut eder kalbinin içinde bir hastalık (olan) o kimse. öyleyse deyin, tanınmış (tarzda) bir deyişle.
- 33- ve konaklayın evlerinizin içinde, ve açılıp saçılmayın, ilk cehaletin açılıp saçılması gibi. ve ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41), ve uyun öz-otoriteye ve gönderilmişine (5/92)! yalnızca diliyor öz-otorite gidermeyi sizden pisliği, ey evin (3/96) grubu, ve temizlemeyi sizi, (tam) bir temizlemeyle (8/11)!
- 34- ve anın (o) aktarılanları evlerinizin içinde öz-otoritenin işaretlerinden (6/4 & 26/5) ve buyurudan (31/2)! şüphesiz, öz-otorite oldu en nazık, en haberdar.
- 35- şüphesiz, erkek teslim olmuşlar ve hanım teslim olmuşlar (3/84), ve erkek inananlar ve hanım inananlar (74/31), ve erkek boyun eğiciler ve hanım boyun eğiciler, ve erkek doğrular ve hanım doğrular, ve erkek kararlılık göstericiler ve hanım kararlılık göstericiler, ve erkek saygı duyucular ve hanım saygı duyucular, ve erkek bağış yapıcılar ve hanım bağış yapıcılar (9/60), ve erkek oruç tutanlar ve hanım oruç tutanlar (2/184), ve erkek koruyucular ırzlarını ve hanım koruyucular, ve erkek ancılar öz-otoriteyi, çokça, ve hanım ancılar; sayıp hazırladı öz-otorite onlar için bir bağışlanma, ve koca bir ücret!
- 36- ve olmuş değildir hiçbir erkek inanan için, ve hiçbir hanım inanan (için), kılıp bitirdiği zaman öz-otorite ve gönderilmişini (2/97) --gökteki asıl nüshada-- bir emri (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 42/52 = 39/23), olması onlar için --orada-- iyice seçimin, kendi emirlerinden (17/84 & 34/50 & 39/35) X (81/19-20 & 85/21-22)! ve kim baş kaldırırsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), artık muhakkak saptı (o), açık bir sapmayla.

- 37- ve bir zaman diyordun öz-otoritenin onun üzerine armağan ettiği o kimseye, ve senin de onun üzerine armağan ettiğin: tut kendin için eşini, ve sakın öz-otoriteden! ve saklıyordun canının içinde öz-otoritenin onu açığa vuracağı (şeyi), ve çünkü ürperiyordun ahaliden. ama öz-otorite daha gerçeklidir, ondan ürpermene! ve o vakit kılıp bitirdiğinde artancıl ondan tümüyle, eşlendirdik seni ona; ta ki olmaması için inananlar üzerine hiçbir sıkıntı çağırma haklarının (:evlatlıklarının) eşleri hakkında, (onlar) kılıp bitirdikleri zaman onlardan tümüyle. ve oldu (böylece) öz-otoritenin emri (42/52) yapılmış! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada üst bölgelerde yer alan tüm o yerleşik eşli birimlerin ardından, --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermesine rağmen-- “artan” ve kendisine artık bir eş kalmayan bir birimin orada ilkin kendisine uygun olabilen bir eşinden artık istemlice ayrılıp böylece tablo altına gitmiş olmasına, ve bunun ardından, bizim artık onun eşine --başka bir birimi şimdi ona eşleyerek-- uygunca sahip olabilme hakkımıza dair verilmiş örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu konuda, lütfen ayrıca bkz. 2/25 X 33/51 & 2/106)
- 38- olmuş değildir havadisçi üzerine hiçbir sıkıntı öz-otoritenin --yukarıda belirtildiği şekilde-- şart kıldıkları içinde, onun için. (bu), öz-otoritenin prensibidir geçmiş o kimselerin içinde de, daha önce. ve oldu (böylece) öz-otoritenin emri (42/52), ölçülmüş bir ölçüyle!
- 39- o kimseler ki ulaştırırlar öz-otoritenin gönderilerini (5/67), ve ürperirler ondan. ve ürpermezler (başka) birinden, sadece öz-otoriteden. ve yeter öz-otorite bir hesapçı (olarak)!
- 40- değildir muhammed piyadelerinizden (hiç) birinin babası; ve fakat (o) öz-otoritenin gönderilmiş, ve havadisçilerin (:ismail ve elyesea ve zulkifl 38/45-48 kanalından gelenlerin) son mührü (idi)! ve oldu öz-otorite her istem berisinde en bilen.
- 41- ey inanmış (2/26) o kimseler, anın öz-otoriteyi çokça anısla.
- 42- ve saygılayın onu, erkende ve geçde.
- 43- odur o kimse ki destekliyor sizin üzerinize, ve melekleri, çıkarması için sizi karanlıklardan ışığa (4/174) doğru! ve oldu (o) inananlara karşı en acıyan.
- 44- kutlamaları, ona rastgeldikleri gün, (olacaktır): selam! ve sayıp hazırladı onlar için şerefli bir ücretleme!
- 45- ey havadisçi (38/67), şüphesiz biz gönderdik seni bir tanık, ve bir müjdeleyici ve bir uyarıcı (olarak).
- 46- ve bir çağırıcı öz-otoriteye doğru, onun izniyle; ve ışıklandırıcı bir kandil (64/8).
- 47- öyleyse müjdele inananları (2/25-26), şüphesiz onlar için öz-otoriteden büyük bir lütuf (var olacaktır)!
- 48- ve uyma inkarcılara (2/26-27) ve ikiyüzlülere (4/142-143), ve aldırma incitmelerine. ve dayan öz-otoriteye, ve yeter öz-otorite, bir dayanak (olarak)!

49- ey inanmış o kimseler, nikahladığınız zaman hanım inananları, sonra boşadıysanız onları, onlara dokunmanızdan önce, artık yoktur sizin için onların üzerine hiçbir sayı, onu sayacağınız (2/228)! ama geçimlendirin onları (2/236-237), ve salıverin onları, hoş bir salıvermeyle.

50- ey havadisçi, şüphesiz biz yasal kıldık senin için eşlerini (2/25), o kimseler ki verdin ücretlerini, ve sağ elinin yönettiklerini öz-otoritenin çeviriverdiklerinden senin üzerine; ve amcanın kızlarını, ve halanın kızlarını, ve dayının kızlarını, ve teyzenin kızlarını, o kimseler ki göç ettiler seninle birlikte! ve inanan bir hanım kişiyi, eğer bahşettiyse canını havadisçi için, eğer dilediyse havadisçi de onu nikahlamayı; has olarak senin için, (diğer) inananlardan öte. muhakkak bildik neyi şart kıldığımızı onların üzerine eşleri hakkında, ve sağ ellerinin yönettikleri (4/22-25); ta ki olmaması için senin üzerine hiçbir sıkıntı! ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, öncelikle orada üst bölgelerde yerleştirilen tüm o eşlere, ve daha sonra alt bölgeden --yer değiştirme suretiyle 16/101-- çevirilip tekrar üst bölgeye taşınan tüm o -ikincil- eşlere; ve daha sonra tümünden tablomuzun sağ tarafında yer alan toplam dört kıtalık tüm o dişil birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

51- bekletebilirsin istediğin kimseyi onlardan, ve barındırabilirsin sana doğru, istediğin kimseyi; ve kimi ararsan (o) ayrıldığı kimselerden, artık yoktur bir günah senin üzerine. bu, en yakındır aydınlanmasına gözlerinin, ve hüzünlenmemelerine, ve hoşnut olmalarına onlara verdikleriyle, hepsine! ve öz-otorite biliyor kalplerinizin içindekileri. ve oldu öz-otorite en bilen, en ılımlı. (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, önce orada alt bölgede bekletilen --unutturulma suretiyle 2/106-- o bazı eşlere, ve sonra üst bölgelerde sağlamca barındırılan tüm o eşlere; ve sonra yine alt bölgeden --iptal ettirilmiş tüm birimler arasından 2/106-- aranılacak o diğer bazı eşlere (16/101) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

52- artık yasal olmaz senin için (başka) kadınlar, bunun peşinden, ve değiştirmen onları (diğer) eşlerle, eğer seni şaşırsa bile güzellikleri; sadece sağ elinin yönettikleri. ve oldu öz-otorite her istem üzerinde bir gözetici! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada üst bölgelerde yerleştirilen tüm o eşler doğruluk ve sayıca denklige ulaştıktan sonra (6/115), artık alt bölgede kalan o iptal ettirilmiş, ya da unutturulmuş birimlerin (2/106) alınıp bundan sonra tekrar bunların üzerine, ya da yerine konulmasının artık asla mümkün, ya da uygun olamayacağına, ve fakat üst bölgelerde halihazırda yönetimlenmiş tüm o yasal birimlerle böylece hoşnut olunması --matematiksel & hesapsal bir zorunluluk olarak zaten-- gerekeceğine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

53- ey inanmış o kimseler, girmeyin havadisçinin evlerine, sadece ancak izin verilirse sizin için, yiyeceklenmeye doğru gözleyiciler (olma) dışında, onun pişmesini. ve fakat çağırıldığınız zaman, artık girin. ve yiyeceklendiğiniz zaman, derhal çıkıp yayılın; ama (olmayın) kaynaşıcılar --uzun uzadıya-- bir anlatı için. şüphesiz, bu incitiyor idi havadisçiyi, ama utanıyordu sizden. ama öz-otorite utanmaz gerçek (2/26) olandan! ve onlara (:eşlerine) sorduğunuz zaman bir geçimlik, artık sorun onlara bir (hürmetse) engel arkasından; bu, daha temizdir kalpleriniz için, ve kalpleri için! ve olmuş (şey) değildir sizin için, incitmeniz öz-otoritenin gönderilmişini (2/97), ve nikahlaştırmanız onun eşlerini (33/6 & 33/36) onun peşinden, sonsuzca (81/19-20 & 85/21-22)! şüphesiz, bu oldu öz-otoritenin katında, koca (bir suç)!

54- eğer açığa vurursanız bir istemi, veya saklarsanız onu, artık şüphesiz öz-otorite oldu her istem berisinde en bilen.

55- yoktur bir günah onların (:inanan kadınlar) üzerine babaları yanında, ve oğulları, ve kardeşleri, ve erkek kardeşlerinin oğulları, ve kız kardeşlerinin oğulları, ve kadınları, ve sağ ellerinin yönettikleri (24/31); öyleyse sakının öz-otoriteden (39/33)! şüphesiz, öz-otorite oldu her istem üzerinde bir tanık.

56- şüphesiz, öz-otorite ve melekleri destekliyorlar havadisçinin (:cebrail 2/97) üzerine; ey inanmış (74/31) o kimseler, siz de destekleyin onun üzerine (81/19-21 & 85/21-22), ve selam edin, (tam) bir selamlayışla (37/181)!

57- şüphesiz, inciten o kimseler öz-otoriteyi ve gönderilmişini (2/97), lanetledi onları öz-otorite yakın zaman, ve sonraki zaman içinde; ve sayıp hazırladı onlar için rezil edici bir çile!

58- ve inciten o kimseler erkek inananları, ve hanım inananları, kazandıkları dışındakiyle, artık muhakkak yüklendiler bir karalama, ve açık bir suç (24/26).

59- ey havadisçi, eşlerin ve kızların, ve inananların kadınları için, de ki: salsınlar onların üzerine dış örtülerinden (24/31); bu, daha yakındır tanınmaları, ve incitilmemeleri için! ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

60- ama eğer caymazsa ikiyüzlüler ve kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31) o kimseler, ve sarsıp kıskırtıcılar ilin içindeki, mutlaka salarız seni onların üzerine, sonra komşuluk edemezler seninle onun içinde, sadece bir azıcık.

61- lanetlenmişler (olarak); --üst bölgelerde-- her nerede yakalanırlarsa, derhal alınırlar ve --alt bölgede-- bitirilirlen, tam bir bitirilmeye (9/111)!

62- prensibidir (bu) öz-otoritenin geçmiş o kimselerin içinde de, daha önce (davud 58/9)! ve asla bulamazsın öz-otoritenin prensibi için, bir değişme.

63- soruyor sana ahali, saat hakkında? de ki: onun bilgisi yalnızca öz-otoritenin katındadır. ve sana idrak ettirdiği: belki de saat olabilir pek yakın (30/14-16)!

- 64- şüphesiz, öz-otorite lanetledi inkarcıları (74/31); ve sayıp hazırladı onlar için bir çılgın alev;
- 65- sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! bulamayacaklar (ne) bir rehber (18/102), ve (ne de) bir yardımcı.
- 66- (o) gün, çevirilip döndürüldüğünde yüzleri ateşin içinde, diyecekler: ah keşkeciğimize uysaydık öz-otoriteye, ve uysaydık gönderilmişe (5/92)!
- 67- ve dediler: yetkemiz, şüphesiz biz uyduk efendilerimize ve büyüklerimize (9/31), ve saptırdılar bizi yoldan (9/111)!
- 68- yetkemiz, öyleyse ver onlara iki kat (o) çileden; ve lanetle onları, büyük bir lanetlemeyle!
- 69- ey inanmış o kimseler, olmayın incitmiş o kimseler gibi musayı (61/5); ve öteledi onu öz-otorite, dediklerinden! ve öz-otoritenin katında (o) bir yüzakı idi.
- 70- ey inanmış o kimseler, sakının öz-otoriteden; ve deyin sedleyici bir deyişle (69/40-43),
- 71- (ki) düzeltsin sizin için çalışmalarınızı (2/25 & 17/84), ve bağışlasın sizin için kusurlarınızı. ve kim uyarırsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (5/92), artık muhakkak başarıya erdi (o), koca bir başarıya erişle!
- 72- şüphesiz biz sunduk güvenilen (objeyi) göklerin ve yerin, ve dağların üzerine; ama reddettiler yüklenmeyi onu, ve paniklediler ondan. ve yüklendi onu insan; fakat şüphesiz o oldu (bunun ardından) pek haksızlık edici (39/23-24), pek cahillik edici (6/111-113)!
- 73- öyleyse çilelendirecektir öz-otorite erkek ikiyüzlüleri ve hanım ikiyüzlüleri (4/142-143), ve erkek ortak koşucuları ve hanım ortak koşucuları (42/21 ~ 13/33); ama pardonlayacaktır öz-otorite erkek inananların ve hanım inananların (2/25-26) üzerine! ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

BÖLÜM 34

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- övgü öz-otorite içindir; o kimse ki, onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. ve onun içindir övgü sonraki zaman içinde de (28/70)! ve o en buyurgandır, en haberdardır.
- 2- bilir (o) gireni yerin içine, ve çıkını ondan; ve ineni gökten, ve yükseleni onun içine. ve o en acıyandır, en bağışlayıcıdır.
- 3- ama dedi inkar etmiş (74/31) o kimseler: gelivermeyecek bize saat! de ki: evet, ve yetkem (için); mutlaka geliverecektir size (30/14-16), bilenidir görünmez! kaçamaz ondan zerre ağırlığınca (bir şey), göklerin içinde ve yerin içinde. ve yoktur ki daha küçüğü bundan, veya daha büyüğü, sadece açık bir yazıtın içindedir.

- 4- karşılıklılandıracaktır inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri. o şahıslar, onlar için (var olacaktır) bir bağışlanma, ve şerefli bir besinleme!
- 5- ama çabalamış o kimseler işaretlerimiz (6/4 & 26/5) içinde, aciz bırakabilmeleri için; o şahıslar, onlar için bir çile (var olacaktır) acıklı bir iğrençlikten!
- 6- ve görüyor (kendilerine) bilgi verilmiş (17/107-108) o kimseler: sana doğru indirilmiş o şey (39/23) yetkenden, o bir gerçektir! ve iletmektedir yordamına doğru (o) en üstün, en övülenin.
- 7- ama dedi inkar etmiş (74/31) o kimseler: belirtelim mi sizi bir adam üzerine, havadis veren size: dağıldığınız zaman --alt bölgede-- her bir dağılışa, şüphesiz siz (derhal tekrar) yeni bir yaratılış içinde (oluyor imişsiniz) (36/48-53)?
- 8- uydurdu öz-otorite üzerine yalanı, ya da o bir cinlenmiştir! hayır, inanmayan o kimseler sonraki zamana (davud 20/29) (isa 42/31-33) (muhammed 3/6) çile içindedirler, ve uzak bir sapkınlık (6/111-113)! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada öncelikle --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermedikleri için-- iptal edilip alt bölgeye düşürülmüş (2/106) o bazı --aynı kökten gelen benzeşmeli kelimelere sahip-- birimler arasında yapılan o yer değiştirme işlemlerinden (16/101) sonra, burada böylelikle tekrar üretilen bu bazı yeni birimlerle derhal tekrar üst bölgelere çıkılabilmesine, ve bu temel plana karşı gösterilebilecek bazı negatif tepki ve söylemlere dair verilmiş örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 9- öyleyse görmediler mi ellerinin arasındakilere ve ardlarındakilere doğru, gökten ve yerden? eğer istersek geçiririz onları yere, veya sarkıtıp düşürürüz onların üzerine bir parça gökten (52/44-45)! şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir işaret (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu 6/4 = 26/5) vardır, her yönelici hizmetkar için!
- 10- ve muhakkak verdik davuda bizden bir lütuf: ey dağlar, dönüleyin onunla birlikte, ve kuşlar (davud 54/13-16)! ve yumuşattık onun için demiri.
- 11- çalış geniş zırhlar için, ve ölç dokumada! diye. ve çalışın bir düzelticilik için; şüphesiz ben çalıştıklarınızı görenim.
- 12- ve süleyman için rüzgarı, erkence gidişi bir ay, geriye esişi bir ay! ve selledik onun için --orta kısımlarda-- erimiş maden pınarını (11/120 = 13/17)! ve cinlerden, çalışan kimseleri ellerinin arasında, yetkesinin izniyle. ve kim kayarsa onlardan, emrimizden, tattırırdık ona --alt bölgede-- çılgın alevin çilesinden!
- 13- çalışıyorlardı onun için istediklerini, --dörtlü, üst bölgelerde-- konutlardan, ve örneksellerden, ve havuzlu kabinlerden, ve yerleşik ölçüsellerden. öyleyse (şimdi) çalışın, ey davud ailesi, şükrederek (davud 63/22-24 = 59/20-21)! ve ancak bir azınlığı hizmetkarlarımdan, pek şükredicilerdir.
- 14- ve o vakit kılıp bitirdiğimizde onun üzerine ölümü, belirtmedi onları onun ölümü üzerine, sadece yerin kurtçuğu, yiyen onun değneğini. ve o vakit düşüp kapandığında, açık oldu cinlere ki, eğer biliyor olsalardı görünmezi (11/49), kalmazlardı (o) rezil edici çilenin içinde!

15- muhakkak oldu sebe için, yerleşkeleri içinde bir işaret: iki bahçe; sağ tarafta ve sol tarafta! öyleyse yiyin yetkenizin besininden ($11/120 = 2/25$), ve şükredin onun için. kaliteli bir belde, ve en bağışlayıcı bir yetke!

16- ama surat çevirdiler; ve gönderdik onların üzerine afet selini. ve değiştirdik onlara iki bahçelerini --sağ tarafta-- buruk, ve --sol tarafta-- acı yemelikler sahibi iki bahçeye, ve bir isteme azıcık bir sedirden ($11/120 = 14/24-26$).

17- böylece karşılıklılandırdık onları, inkar ettiklerinden ötürü. ve karşılıklılandırır mıyız (böyle), sadece pek inkarcıları ($76/3$)!

18- ve kıldık onların arasında ve şehirlerin arasında, o şeyler ki verimlilediydik onların içinde, üste gelici şehirler. ve ölçtük onların içinde gezmeyi: gezin onların içinde, gecelerde ve günlerde, güvenliler (olarak)!

19- ama dediler: yetkemiz, uzaklaştır yolculuklarımızın arasını! ve haksızlık ettiler canlarına. ve (sonra) kıldık onları -ibretlik- anlatılar, ve dağıttık onları her bir dağıtıyla! şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler $16/101$) vardır, her pek kararlılık gösterici, pek şükredici için!

20- ve muhakkak doğruladı onların üzerine iblis sanısını ($17/62$)! ve izlediler onu, sadece (müstesna) bir bölük inananlardan ($38/82-83 = 39/2-3$).

21- ve yok idi onun için onların üzerine hiçbir --geçerli-- ispat ($16/100$), sadece bilmemiz için inanan kimseyi sonraki zamana (davud $20/29$) (isa $42/31-33$) (muhammed $3/6$) o kimseden bir tereddüt içinde (olan) ondan ($6/111-113$)! ve yetken her istem üzerinde bir koruyucudur.

22- de ki: çağırın öne sürdüğünüz o kimseleri öz-otoriteden başka ($28/70 \times 9/31$)! yönetemezler bir zerre ağırlığınca, göklerin içinde ve yerin içinde. ve yoktur onlar için onların içinde hiçbir ortaklık ($18/26 \times 42/21$)! ve yoktur onun için onlardan hiçbir sırt çıkıcı.

23- ve fayda veremez aracılık onun katında, sadece (o) kimseye (onun) izin verdiği kendisi için ($20/109$)! nihayet dehşet giderildiği zaman kalplerinden, dediler: nedir o, yetkenizin dediği? dediler: gerçek ($34/6$)! ve o en yücedir, en büyüktür.

24- de ki: kim besliyor ($2/25$) sizi göklerden ve yerden? de ki: öz-otorite! öyleyse şüphesiz biz, veya ancak siz, bir ileti ($39/23$) üzerindeyiz, veya açık bir sapkınlık ($2/26$) içinde!

25- de ki: sorulmayacaksınız (bizim) cürümlediklerimizden ($11/35$), ve sorulmayacağız (sizin) çalışıklarımızdan ($41/40$)!

26- de ki: toplayacak bizim aramızda yetkemiz, sonra açıverecek bizim aramızda, gerçeğe ($10/108$)! ve o en açıvericidir, en bilendir.

27- de ki: gösterin bana eklediğiniz o kimseleri ona ortaklar ($18/26 \times 42/21$) olarak? asla; hayır, o öz-otoritedir ($28/70 \times 9/31$); en üstün, en buyurgan!

28- ve göndermedik seni, sadece hepten ahali için, bir müjdecî ve bir uyarıcı (27/2 & 7/2) olarak! ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar (21/24).

29- ve diyorlar: ne zamanmış bu söz, eğer doğrular idiyerseniz?

30- de ki: sizin için bir günün sözleşmesi (44/10-11 & 15-16) var ki, sonralanmayacaksınız ondan bir saat, ve öncelenmeyeceksiniz!

31- ama dedi inkar etmiş o kimseler: asla inanmayız bu okunuşa (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) ve ellerinin arasındaki o şeye (28/48-49)! ve eğer görsen, o zaman (bu) haksızlık ediciler (39/24) tutuklanmışlar (olarak) yetkelerinin katında, verip döndürüyor (iken) onların bazısı bazısına doğru (o) deyişi (69/40-43 = 39/23)!

diyor (şimdi) zayıf bırakılmış o kimseler büyüklenmiş o kimseler için: eğer olmasaydınız siz, mutlaka olurduk inananlar!

32- dedi büyüklenmiş o kimseler zayıf bırakılmış o kimseler için: biz mi alıkoyduk sizi (o) iletiden (39/23) size geldiğinde, peşinden? hayır, (kendiniz) cürümkarlar idiniz!

33- ve dedi zayıf bırakılmış o kimseler büyüklenmiş o kimseler için: hayır, düzen kurmayla gece ve gündüz (13/33), o zaman emrediyordunuz bize inkar etmemizi öz-otoriteyi (67/6-9), ve kılmamızı onun için --o deyişte-- denkler (14/30)! ve sırladılar pişmanlığı gördükleri o vakit çileyi. ve kıldık (şimdi) bukağılar boyunlarının üstüne inkar etmiş (41/41)

o kimselerin! karşılıklılandırılacaklar mıydı, sadece çalışıyor olduklarıyla (41/40 ~ 85/4-10)?

34- ve göndermedik bir şehrin içinde hiçbir uyarıcı, sadece dedi onun refahlandırılmışları: şüphesiz biz onunla gönderildiklerinizi inkar edicileriz!

35- ve dediler: biz daha çoğunluğuz, mallarca ve doğurulmuşlarca. ve değiliz biz çilelendirilecekler!

36- de ki: şüphesiz, yetkem açıp yayar besini istediği kimse için, ve ölçüp kısar da! ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar (23/55-56 & 19/75).

37- ve değildir mallarınız ve doğurulmuşlarınız sizi yakınlaştıracak o şeyler bizim katımızda, yaklaşımda. sadece kim inanırsa ve bir düzelticilik için çalışırsa (2/25); işte o şahıslar, onlar için katlanmış bir karşılık (vardır), çalıştıklarından (17/84) ötürü. ve onlar köşkler içinde güvenliler (olacaklardır)!

38- ama çabalayan o kimseler işaretlerimiz (6/4 & 26/5) içinde, aciz bırakabilmeleri için, o şahıslar çilenin içinde hazırlanmışlar (olacaklardır)!

39- de ki: şüphesiz, yetkem --üst bölgelerde de-- açıp yayar besini (2/25), istediği kimse için hizmetkarlarından, ve --alt bölgede-- ölçüp kısar da onun için (14/24-26)! ve ne harcadıysanız bir istemden, artık o ardıllar onu. ve o besleyenlerin (2/25) en iyisidir!

- 40- ve (o) gün devşirdiğinde onları, topluca, sonra diyecek melekler için: bu şahıslar mı sizlere hizmet ediyor idiler?
- 41- dediler: saygılanansın sen; sensin (bizim) rehberimiz, onlardan öte (32/4)! hayır, hizmet ediyor idiler cinlere! onların çoğu, onlara inancılar idiler (6/112-113).
- 42- öyleyse bugün yönetemez artık sizin bazınız bazısı için bir faydayla, ve bir darlıkla. ve diyeceğiz (şimdi) haksızlık etmiş (39/24) o kimseler için: tadın ateşin çilesini, o şey ki onu yalanlıyor idiniz (70/36-38)!
- 43- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dediler: değildir bu, sadece bir adam, dileyen sizi alıkoymayı babalarınızın hizmet ediyor olduklarından (12/40 & 9/31)! ve dediler: değildir bu, sadece uydurulmuş bir döneklik! ve dedi inkar etmiş o kimseler (o) gerçek (10/108) için, onlara geldiği o vakit: değildir bu, sadece açık bir sihir!
- 44- ve (biz) vermedik onlara o yazıtları, (şimdi) onları dersledikleri (2/78-79 & 3/78), ve göndermedik onlara doğru senden önce --bu tarzda-- hiçbir uyarıcı (74/35-37)!
- 45- ve yalanladı onlardan önceki o kimseler de; ve ulaşmadıydılar onda birine (şu an) onlara verdiklerimizin (59/21)! ama yalanladılar gönderilmişlerimi; peki nasıl oldu yabancılıyışım!
- 46- de ki: öğüt veriyorum size yalnızca bir tek (şeyle): kalkmanız --çalışmak üzere 2/25-- öz-otorite için, ikililer veya fertler (olarak), sonra düşünmeniz: değildir arkadaşınız cinlenmişlerden. değildir o, sadece bir uyarıcı (7/2) sizin için, ellerinin arasında şiddetli bir çilenin (44/10-16 & 8/50-51)!
- 47- de ki: sormadım size hiçbir ücret; artık o sizin içindir. değildir ücretim, sadece öz-otorite üzerine (29/58)! ve o her istem üzerinde bir tanıktır.
- 48- de ki: şüphesiz, yetkem atıverir --orta yere-- gerçeği (21/18); en bilenidir görünmezlerin.
- 49- de ki: gerçek (34/6) geldi; artık sahte (2/78-79 & 3/78 & 6/112-113) tekrar başlatamaz, ve döndürüveremez!
- 50- de ki: eğer --onun üzerinde çalışırken 17/84-- saptıysam, yalnızca sapmışımdır (kendi) canım üzere. ve eğer iletildiysem, (o da) artık esinlediğinden ötürüdür bana doğru yetkemin (20/114)! şüphesiz o en işitcidir, en yakındır (39/33-35).
- 51- ve eğer görsen, dehşete kapıldıkları zaman, artık sıvışıp kaçma yoktur! ve yakalanıp alındılar, yakın bir oluş yerinden.
- 52- ve dediler: inandık ona! ama nasıl (olabilir artık) onlar için alıveriş, uzak bir oluş yerinden?

53- ve muhakkak inkar ettiydiler onu, daha önce. ve atıveriyorlardı görünmez hakkında uzak bir oluş yerinden (52/41).

54- ve engel çekildi (şimdi) onların arasında ve tutkuladıkları arasında (7/50), yapıldığı gibi partidaşlarına, daha önce. şüphesiz onlar bir tereddüt içinde idiler, şüpheliler (32/2-3)!

BÖLÜM 35

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- övgü öz-otorite içindir, oluşturucusu göklerin ve yerin! kıldır melekleri gönderilmişler, kanat varlıları (olarak), ikişer ve üçer ve dörder! arttır yaratış içinde, ne isterse.

şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada ikişer, üçer, ve bazen dörder kanatlı olabilecek tüm o birimlere dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır. ve lütfen, bkz. 16/1-2)

2- neyi açarsa öz-otorite ahali için, bir acımadan, artık yoktur tutacak onu. ve neyi tutarsa, artık yoktur gönderecek onu, onun peşinden. ve o en üstündür, en buyurgandır.

3- ey ahali, anın öz-otoritenin armağanını (93/11) sizin üzerinize. hiçbir yaratıcı var mı öz-otoritenin dışında, besleyebilecek (2/25) sizi gökten ve yerden? yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70 X 21/29 & 9/31)! öyleyse hala nasıl dönekleniyorsunuz (45/6-7)?

4- ama eğer yalanlıyorlarsa seni, artık muhakkak yalanlandıydı gönderilmişler de senden önceki. ve öz-otoriteye doğru döndürülür emirler!

5- ey ahali, şüphesiz öz-otoritenin sözü (9/111) bir gerçektir! öyleyse sakın kandırmasın sizi yakın hayat; ve sakın kandırmasın sizi öz-otoriteye karşı (o) kandırıcılar (6/112-113).

6- şüphesiz, şeytan sizin için bir düşmandır; öyleyse (siz de) edinin onu bir düşman. yalnızca çağırır (o) tayfasını (6/71 & 112-113), olmaları için çılgın alevin arkadaşlarından!

7- inkar etmiş (2/26-27) o kimseler; onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır)! ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25-26) o kimseler; onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ücret (var olacaktır)!

8- öyleyse süslü kılınmış kimse mi onun için (kendi) çirkin çalışması (41/40 & 23/63), ve görmüş onu güzel (olarak)? öyleyse şüphesiz, öz-otorite saptırır istediği kimseyi (2/26), ve iletir istediği kimseyi (13/27)! o halde tükenip gitmesin canın onların üzerine, hasretlerle. şüphesiz, öz-otorite en bilendir, ürettiklerini!

9- ve öz-otoritedir o kimse ki gönderdi rüzgarları, ki sürer (onlar) bulutları, ve (sonra) sürükledik onu ölü bir beldeye doğru, ve hayatlandırdık onunla yeri, ölümünün peşinden (7/57); böyledir dirip yayış!

10- kim diliyor idiyse üstünlüğü, artık (bilsin ki) öz-otorite içindir üstünlük, toptan. ona doğru yükselip çıkar kaliteli kelime (14/24-25), ve düzelticilikli çalışma (2/25) yükseltir onu! ama düzen kuran o kimseler çirkinlikleri (13/33 & 9/37); onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır). ve o şahısların düzeni, o bozulacaktır!

11- ve öz-otorite yarattı sizi bir topraktan, sonra bir damladan, sonra kıldı sizi eşler (halinde). ve yüklenemez hiçbir dişi, ve doğuramaz, sadece onun bilgisiyle. ve ömürlendirilmez ki hiçbir ömürlendirilmiş, veya eksiltilmez ki (onun) ömründen, sadece bir yazıtın içindedir (22/5)! şüphesiz bu, öz-otorite üzerine kolaydır.

12- ve düzgüt olmaz iki deniz; bu (biri) hoş tatlı, içimi rahattır, ve bu (biri) loş acıdır. ve hepsinden yiyorsunuz taze bir et, ve çıkarıyorsunuz bir mücevherlik, onları takındığımız. ve görürsün gemileri onun içinde yarıp gidiciler (olarak), aramanız için onun lütfundan (23/27); ve ta ki siz şükredesiniz!

13- geçiriyor geceyi gündüzün içine, ve geçiriyor gündüzü gecenin içine. ve amade kıldı güneşi ve ayı; hepsi akıp gitmektedir adı konulmuş bir süre için. budur öz-otorite, yetkeniz; onun içindir yönetim! ama çağırdığımız o kimseler ondan başka (42/10 X 3/80 & 9/31), yönetemezler bir çekirdekçiği bile.

14- eğer çağırırsanız onları, işitmezler çağırışınızı; ve eğer işitseydiler bile, yanıt veremezlerdi sizin için. ve kalkış gününde, inkar edecekler (sizin) ortak koşuculuğunuzu (3/79-80)! ve havadis veremez sana (38/67) -bunları- (o) haberdarın benzeri gibi (17/88)!

15- ey ahali, siz fakirlersiniz öz-otoriteye doğru; ve öz-otorite, odur en zengin, en övülen.

16- eğer isterse giderir sizi, ve getirir yeni bir yaratış (14/19).

17- ve değıldir bu, öz-otorite üzerine pek üstün (bir iş).

18- ve ağırlıklayamaz hiçbir ağırlıklayıcı bir diğerrinin ağırlığını. ve eğer çağırrsa o ağırca (yüklenen) kendi yüküne doğru, yüklenmez ondan (diğerrine) hiçbir istem, eğer olsaydı (bile) yakınlık sahibi. yalnızca uyarabilirsin (sen) ürperen o kimseleri yetkelerinden (39/23) görünmezde, ve ayakta tutmuşlar destekleyişi (33/56)! ve kim arınırsa, yalnızca arınır (87/14-15) canı için! ve öz-otoriteye doğrudur varış yeri.

19- ve düzgüt olmaz kör, ve gören;

20- ve karanlıklar, ve ışık;

21- ve gölgelik, ve sıcaklık.

22- ve düzgüt olmaz hayatlılar, ve ölüler. şüphesiz, öz-otorite işittirir istediği kimselere, ama değılsin sen işittirecek (o) kabirlerin içindeki kimselere (36/31-32)! (bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, orada ilkin --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermeyip-- tablo altına düşmüş o bazı atıl birimlerin --bunlarda uygulanacak bazı yer değıştirme işlemleri suretiyle (16/101)-- yeni bir biçimde, onun isteğıyle, tekrar işlev kazanıp tablo üstüne geri çıkabilmelerine; ve fakat bazı birimlerde ise, onun isteğı olmadığından, bu durumun asla gerçekleştirilemeyeceğine (7/203) dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (bu duruma işaret ediyor olabilecek benzer örneksel haberler için, ayrıca lütfen bkz. isa 42/31-35 & davud 20/29)

23- değılsin sen, sadece bir uyarıcı.

24- şüphesiz biz gönderdik seni gerçekte (35/31), bir müjdeleyici ve bir uyarıcı (olarak)! ve yoktur hiçbir kitle ki, sadece geçti onun içinde bir uyarıcı (26/208).

25- ama eğer yalanlıyorlarsa seni, artık muhakkak yalanladıydı onlardan önceki o kimseler de. ve geldi onlara gönderilmişleri açık belgelerle, ve kaynaklarla (26/196), ve ışıklandırıcı yazıtla (5/44 & ...).

26- sonra yakalayıp aldım inkar etmiş o kimseleri; öyleyse nasıl oldu yabancılayışım!

27- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite indirdi gökten bir su, ve çıkardık onunla meyvalar, çelişirli (olarak) renkleri. ve dağlardan beyaz ve kırmızı patikalar vardır, çelişirli (olarak) renkleri, ve kenarlar siyahtır.

28- ve ahaliden ve canlılardan ve davarlardan da vardır, çelişirli (olarak) renkleri. böylelikle, yalnızca ürperir öz-otoriteden (39/23) hizmetkarlarından (o) bilenler (13/19)! şüphesiz, öz-otorite en üstündür, en bağışlayıcıdır.

29- şüphesiz, aktarıp belleyen o kimseler öz-otoritenin yazıtını (39/23), ve ayakta tutmuşlar destekleyişi (33/56), ve harcamışlar onları beslediklerimizden, sırlıca ve ilanlıca (9/60), ümit edebilirler bir ticareti, asla bozulmayacak (olan)!

30- yerince ödeyecektir onlara ücretlerini, ve arttıracaktır onlara, lütfundan! şüphesiz o en bağışlayıcıdır, en şükürleyicidir.

31- ve esinlediğimiz o şey sana doğru yazıttan (39/23), işte o bir gerçektir, doğrulayıcı olarak ellerinin arasında olanı (musa 18/18 = 24/18 & 22) (isa 16/37 = 4/24 & 26) (muhammed 9/9 = 18/15)! şüphesiz, öz-otorite hizmetkarlarından mutlak en haberdardır, en görendir.

32- sonra mirasçı kıldık yazıtı (39/23) seçtiğimiz o kimseleri, hizmetkarlarımızdan. ve onlardan (bazısı) haksızlık edicidir canı için; ve onlardan (bazısı) dengelenicidir; ve onlardan (bazısı) ise yarışıp geçicidir iyiliklerde (16/30), öz-otoritenin izniyle! (işte), budur o büyük lütuf!

- 33- bolluk bahçeleri, girecekler ona! mücevherlendirilecekler onun içinde altından bileziklerle, ve incilerle; ve elbiseleri onun içinde ipektir.
- 34- ve dediler: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki giderdi bizden hüznü! şüphesiz, yetkemiz mutlak en bağışlayıcıdır, en şükürleyicidir.
- 35- o kimse ki kondurdu bizi (bu) ayakta duruş diyarına, lütfundan! dokunmayacak artık bize onun içinde bir yorgunluk, ve dokunmayacak bize onun içinde bir bitkinlik.
- 36- ama inkar etmiş (2/26) o kimseler; onlar için batağın ateşi (var olacaktır)! kılınp bitirilmeyecek onların üzerine, ki ölsünler, ve hafifletilmeyecek onlara, çilesinden. böylece karşılıklılandırırız her pek inkarcıyı (74/31)!
- 37- ve onlar feryat ederler onun içinde: yetkemiz, çıkar bizi, (ki) çalışalım bir düzelticilik için (2/25), dışında o şeyin çalışıyor olduğumuzun (23/63-67)! (peki) ömürlendirmedik mi sizi, anış alacağı kadar onun içinde, anış alacak (39/23) kimsenin; ve geldi size uyarıcı! öyleyse tadın; artık yoktur haksızlık ediciler (39/24) için, hiçbir yardımcı.
- 38- şüphesiz, öz-otorite bilicidir görünmezini göklerin ve yerin! şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.
- 39- odur o kimse ki kıldı sizi ardıllar yerin içinde (2/30-33); artık kim inkar ederse (2/26), kendi üzerinedir inkarcılığı. ama arttırmaz inkarcılara (bu) inkarcılıkları yetkelerinin katında, --sol taraf için-- sadece bir nefreti, ve arttırmaz inkarcılara (bu) inkarcılıkları, --sağ taraf için-- sadece bir kaybı!
- 40- de ki: gördünüz mü ortaklarınızı, çağırdığınızı o kimseleri öz-otoreden başka (28/70 X 21/29 & 9/31); gösterin bana nedir o yarattıkları yerden, yoksa onlar için bir ortaklık mı var göklerin içinde? yoksa verdik mi onlara bir yazıt, ve onlar bir açık belge üzerindeler ondan? hayır, söz vermiyor (bu) haksızlık ediciler (39/24), onların bazısı bazısına, sadece kandırmacaları (6/112-113)!
- 41- şüphesiz, öz-otorite tutuyor gökleri ve yeri, son bulmasınlar diye; ve eğer son bulsalar, tutamaz onları hiçbiri, onun peşinden! şüphesiz o idi en ılımlı, en bağışlayıcı.
- 42- ve yemin veriydiler öz-otorite (adına), antlarının tüm gayretiyle: eğer gelirse onlara bir uyarıcı, mutlaka olacaklardı en iletili (diye) kitlelerin (her) birinden! ama o vakit geldiğinde onlara bir uyarıcı, arttırmadı onları, sadece nefrette (17/41).
- 43- büyülenerek yerin içinde, ve düzen kurmayla çirkinliği! ama sarıp kapmaz düzen kurmak çirkinliği (13/33 & 8/30), sadece kendi grubunu. öyleyse gözlüyorlar mı, sadece (o) ilklerin prensibini (8/38)? ve asla bulamazsın öz-otoritenin prensibinde --sol taraf için-- bir değişme, ve asla bulamazsın öz-otoritenin prensibinde --sağ taraf için-- bir dönüşme!

44- gezmediler mi yerin içinde, ki gözlesinler, nasıl oldu sonu onlardan önceki o kimselerin; ve daha şiddetli idiler onlardan, kuvvetçe? ve olmuş değildir öz-otorite, aciz bırakabilecek onu hiçbir istem, göklerin içinde ve yerin içinde! şüphesiz o idi en bilen, en ölçücü.

45- ve eğer yakalayıp alsa öz-otorite ahaliyi, kazandıklarından (2/81) ötürü, bırakmazdı (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlı. ve fakat sonralıyor onları adı konulmuş bir süreye doğru. ve geldiği zaman süreleri (63/10-11), artık şüphesiz öz-otorite hizmetkarlarını en gören idi!

BÖLÜM 36

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- y, s.

2- ve okunuşa (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), en buyurgan!

3- şüphesiz sen göndertilmişlerdensin,

4- ayakta duran bir yordam üzerinde (24/46).

5- indirmesidir (39/23) en üstün, en acıyanın!

6- uyarman için bir halkı, uyarılmamış babaları, ve onlar habersizlerdir.

7- ama muhakkak gerçekleşti deyiş onların çoğu aleyhine (27/84-85), ve onlar inanmazlar.

8- şüphesiz biz kıldık boyunlarının üstüne bukağılar, ve o çenelere doğrudur, ve onlar (böylece) dikleştirilmişlerdir.

9- ve kıldık ellerinin arasından bir sed ve ardlarından bir sed, ve kaplatıp bürüttük onları, ve onlar göremiyorlar (41/25).

10- ve düzgüttür onların üzerine, uyarsan da onları, veya uyarman da onları, inanmazlar.

11- yalnızca uyarabilirsin (sen) izlemiş kimseyi (o) anışı (39/23), ve ürpermiş pek acıyandan, görünmezde. öyleyse müjdele onu bir bağışlanmayla, ve şerefli bir ücretle!

12- şüphesiz biz, (işte) biz hayatlandırırız ölüleri; ve yazarız takdim ettiklerini (73/20), ve eserlerini. ve her istem, numaralayıp saydık onu, açık bir öncünün içinde (18/49)!

13- öyleyse vur onlar için bir örnek (olarak) o şehrin arkadaşlarını: bir zaman geldiği ona göndertilmişler.

14- o zaman gönderdik onlara doğru ikiyi, ama yalanladılar onları. (bunun üzerine) biz de üstünlettik bir üçüncüyle; ve dediler: şüphesiz biz size doğru göndertilmişleriz.

15- dediler: değilsiniz siz, sadece bireyler, benzerimiz (olan). ve indirmede pek acıyan hiçbir istem. kesinlikle siz, sadece yalan söylüyorsunuz!

16- dediler: yetkemiz biliyor ki, şüphesiz biz size doğru mutlak göndertilmişleriz.

17- ve yoktur bizim üzerimize, sadece açık bir ulaştırma!

- 18- dediler: şüphesiz biz uğursuzlandık sizden ötürü. ve eğer caymazsanız, mutlaka taşlayacağız sizi, ve mutlaka dokunacak size bizden, acıklı bir çile!
- 19- dediler: uğursuzluğunuz sizinle birliktedir (7/131); anış verildiniz diye mi? hayır, siz bir aşırı gidiciler halkısınız!
- 20- ve geldi şehrin en uzağından bir adam, koşarak, dedi: ey halkım, izleyin göndertilmişleri.
- 21- izleyin size sormayan kimseleri hiçbir ücret, ve onlar iletilmişler (olan).
- 22- ve nedir benim için ki, hizmet etmeyecekmişim (12/40) beni oluşturmuş o kimseye? ve ona doğru döndürüleceksiniz.
- 23- edinir miyim ondan başka otoriteler (28/70 X 21/29 & 9/31), eğer dilerse bana pek acıyan bir darlık, zengin kılamaz beni aracılıkları (21/28), hiçbir istemle, ve kurtarıveremezler beni?
- 24- şüphesiz ben, o zaman, açık bir sapkınlık içinde (olurdum).
- 25- şüphesiz ben inandım yetkenize, öyleyse işitin beni.
- 26- denildi: gir bahçeye (16/32)! dedi: ah keşke halkım bilselerdi,
- 27- bağısladığımı benim için yetkemin, ve kıldığımı beni şerefendirilmişlerden!
- 28- ve indirmedik halkının üzerine, onun peşinden, bir ordu gökten; ve olmuş değildik indirecekler.
- 29- olmadı, sadece tek bir çığlık; ve o zaman onlar sönüp gidiciler (oldular)!
- 30- ah hasret (o) hizmetkarlar üzerine; gelivermiyorduki onlara hiçbir gönderilmiş, sadece onunla alay ediyor idiler!
- 31- görmediler mi, nice yıktık onlardan önce, nesillerden? şüphesiz onlar artık onlara doğru dönmüyorlar (23/99-100).
- 32- ve kesinlikle hepsi, muhakkak toplanmış (durumdadırlar şimdi) yanbaşımızda, hazırlanmışlar (olarak) (16/28-29 X 32)!
- 33- ve bir işaretir onlar için ölü yer; hayatlandırdık onu, ve çıkardık ondan taneler, (ki) ondan yiyorlar.
- 34- ve kıldık onun içinde bahçeler, hurmalardan ve üzümmlerden, ve fişkürttik onun içinde pınarlardan;
- 35- yemeleri için meyvalarından. ve çalışıp yapmadı onu kendi elleri; öyleyse şükretmeyecekler mi?
- 36- saygılanandır o kimse ki yarattı eşleri, hepsini; yerin bitirdiklerinden (26/7), ve canlarından (51/21), ve (o) pek bildiklerinden (2/25 = 39/23)!
- 37- ve bir işaretir onlar için gece; sıyırıp çıkarırız ondan gündüzü, ve o zaman onlar karanlıkta kalanlardır.
- 38- ve güneş, akıp gitmektedir bir konaklayış yerine (doğru) onun için. bu, ölçmesidir en üstün, en bilenin.
- 39- ve ay, ölçtük ona iniş yerleri; nihayet dönüverdi eski bir hurma dalı gibi.

- 40- değildir güneş, aranacak (olsun) onun için, yakalaması ayı; ve değildir gece, yarışıp geçecek (olsun) gündüzü. ve hepsi yörüngeler içinde, saygılamaktadırlar!
- 41- ve bir işarettir onlar için, (işte) şüphesiz biz taşıdık soylarını donanımlı bir geminin içinde.
- 42- ve yarattık onlar için onun benzerinden, (nice) bindiklerini.
- 43- ama eğer istersek boğarız onları, ve yoktur imdatlama onlar için, ve onlar kurtarılıveremezler.
- 44- (ancak) sadece bir acımayladır bizden, ve bir geçimlendirme bir süreye doğru!
- 45- ama denildiğinde onlar için: sakının ellerinizin arasındakilerden ve arınızdakilerden, ta ki siz acınasınız!...
- 46- ama gelivermiyor ki onlara bir işaret (:herbir bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu $6/4 = 26/5$) yetkelerinin işaretlerinden, sadece oluyorlar ondan surat çeviriciler!
- 47- ve denildiğinde onlar için: harcayın öz-otoritenin sizi beslediklerinden (16/75)! dedi inkar etmiş o kimseler (2/26-27) inanmış o kimseler (2/25-26) için: --alt bölgede-- yiyeceklendirecek miymişiz (o) kimseleri, eğer istese öz-otorite --üst bölgelerde-- yiyeceklendirirdi onları? değilsiniz siz, sadece açık bir sapkınlık içinde! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermeyip-- tablo altına düşmüş tüm o birimlerin dahi benzeşmeli kelimelerle (:meyvalar 2/25) beslenecek olmasına karşı gösterilebilecek olumsuz bir tepkiye dair verilmiş örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 48- ve diyorlar: ne zamanmış bu söz, eğer doğrular idiyseniz?
- 49- gözlemiyorlar, sadece tek bir çığılığı, yakalayıp alacak onları (44/15-16), ve onlar çekişiyorlar (iken).
- 50- ve uyamayacaklar (artık) bir salık vermeye, ve gruplarına doğru dönemeyecekler.
- 51- ve --orada vefat ettirilmelerinin hemen ardından (16/28-29 X 32)-- üflendi (şimdi) borunun içine, ve o zaman onlar --öteki diyarda-- yatış yerlerinden yetkelerine doğru koşuyorlar.
- 52- dediler: ah yazıklar bize, kim uyandırdı bizi (bu) uyuşma yerlerimizden? bu, pek acıyanın söz verdiği; ve doğru söylemiş göndertilmişler!
- 53- olmadı, sadece tek bir çığılık; ve o zaman onlar toplanmış (durumdadırlar şimdi) yanibaşımızda, hazırlanmışlar (olarak)!
- 54- ve bugün, haksızlık edilmez (artık) bir can, hiçbir istemle. ve karşılıklılandırılmazsınız, sadece çalışıyor olduklarınızla (16/28-29 X 32)!
- 55- şüphesiz, bahçe arkadaşları, bugün, bir aktivite içinde, neşelenenlerdir.
- 56- onlar ve eşleri gölgelikler içindeler, koltuklar üzerinde yaslanmışlardır.
- 57- onlar için onun içinde meyveler (vardır), ve onlar içindir, ne çağırıp isterlerse.
- 58- ve bir selam deyişi, en acıyan yetkeden!

- 59- ama çekilin (siz), bugün, ey cürümkarlar (7/40)!
- 60- ahidlemedim mi size doğru, ey adem oğulları, hizmet etmeyeceksiniz diye şeytana? şüphesiz o sizin için açık bir düşman (idi).
- 61- ve hizmet edeceksiniz diye bana (12/40)! budur, ayakta duran bir yordam.
- 62- ve muhakkak saptırdıydı (o) sizden çok kuşakları (17/62-65 & 6/112-113); öyleyse aklediyor olmadınız mı?
- 63- (o halde, işte) budur bataklık, o şey ki söz veriliyor idiniz.
- 64- öyleyse yaslanın ona bugün, inkar ediyor (74/31) olduğunuzdan ötürü!
- 65- bugün, mühürleriz ağızları üzerine, ve kelimeler bize elleri, ve tanıklık eder ayakları, kazanıyor olduklarına!
- 66- ve eğer istesek, mutlaka basıp kapatırdık gözleri üzerine, ve yarışıp koşuşurlardı yordama; ama nasıl görebilirler?
- 67- ve eğer istesek, mutlaka felç ederdik onları oluş yerleri üzerine; ve uyamazlardı ileri gitmeye, ve dönemezlerdi geriye.
- 68- ve kim ki ömürlendiririz onu, artık bükeriz onu yaratışta (16/70); öyleyse (şimdi) akletmeyecekler mi (68/43)?
- 69- ve öğretilip bildirmedik ona bir şiir, ve aranmazdı da onun için. değildir o, sadece bir anış (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23), ve açık bir okunuş!
(bkz. öz-okunuş, tablolar da ise, oradaki tüm benzeşmeli kelimeler seslice okunduğunda, ilkin aynen sadece kafiyeli --matematik plansız & programsız-- basit bir şiir imiş gibi algılanılabileceğinden & algılatılabileceğinden ötürü bazılarınca (37/36 & 52/30), burada böyle önemli bir uyarı ve hatırlatma yapılmış olmalıdır.)
- 70- uyarması için hayatlı olan kimseyi, ve gerçeklensin diye (o) deyiş (69/40-43 = 39/23) inkarcıların aleyhine (27/84-85)!
- 71- o halde görmediler mi, şüphesiz biz yarattık onlar için çalışıp yaptıklarından ellerimizin davalarını, (ki) onlar onları yönetileyenlerdir?
- 72- ve horcul kıldık onları onlar için; ve ondan binekleri vardır, ve ondan yiyorlar.
- 73- ve onlar için onların içinde faydalar ve içimlikler vardır; öyleyse şükretmeyecekler mi?
- 74- ama edindiler öz-otoriteden başka otoriteler (28/70 X 21/29 & 9/31), ta ki onlar yardım edilsinler.
- 75- fakat uyamazlar onların yardımına (5/75-76); ama onlar onlar için bir hazırlanmışlar ordusudur (26/94-101 & 10/66)!
- 76- öyleyse hüznülendirmesin seni deyişleri (21/5 & ...); şüphesiz biz biliyoruz (onların) sırladıklarını, ve ilan ettiklerini.

- 77- o halde görmedi mi insan, şüphesiz biz yarattık onu bir damladan? ama o zaman o açık bir çekişmeci (oldu).
- 78- ve vurdu bizim için bir örnek, ve unutarak yaratılışını; dedi: kim hayatlandıracakmış kemikleri, ve onlar çürümüş (iken)?
- 79- de ki: hayatlandıracak onları, inşa etmiş o kimse onları ilk defada (56/61-62)! ve o her yaratışı en bilendir.
- 80- o kimse ki kıldı sizin için yeşil ağaçlardan bir ateş, (ki) o zaman siz ondan tutuşturuyorsunuz.
- 81- o halde değil midir yaratmış o kimse gökleri ve yeri, (hem de) ölçücü yaratmaya onların benzerlerini (56/60-61)? evet, ve o pek yaratıcıdır, pek bilendir.
- 82- emri yalnızca, dilediği zaman bir istemi, demesidir onun için: ol; ve (o da onun daha önceden kılıp bitirdiği tarzda, ve belirlediği sürede) oluverir (2/117)!
- 83- öyleyse saygılanandır o kimse ki, (onun) elindedir yönetimi her istemin; ve ona doğru döndürülüyorsunuz (56/83-93)!

BÖLÜM 37

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve --sol tarafta-- dizilenlere, bir dizilmeyle!
- 2- ve --sağ tarafta-- serilenlere, bir serilmeyle!
- 3- ve (böylelikle) aktarıcılara bir anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23).
- 4- (öyleyse) şüphesiz, otoriteniz mutlak tektir (14/52)!
- 5- yetkesidir göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin, ve yetkesidir doğuların.
- 6- şüphesiz biz süsledik yakın göğü gezegenler süsüyle.
- 7- ve bir korumayla, her alışık şeytandan.
- 8- işiticilik edemezler yüce konseye doğru, ve kovulup atılıverirler her taraftan,
- 9- itilip uzaklaştırılarak; ve onlar için yapışıcı bir çile (vardır)!
- 10- sadece kim kaparsa bir kapmayla, artık izini sürer onun da delici bir ışın.
- 11- öyleyse görüş iste onlardan; onlar mı daha şiddetli yaratılıştta, yoksa yarattığımız (diğer) kimseler mi? şüphesiz biz yarattık onları cıvık bir çamurdan.
- 12- hayır, sen şaştın; ama onlar dalga geçiyorlar.
- 13- ve anış verildikleri (74/31) zaman, anış almıyorlar!
- 14- ve gördükleri zaman bir işaret (6/4 & 26/5), dalgacılık ediyorlar.
- 15- ve dediler: değildir bu, sadece açık bir sihir!

- 16- (bunun ardından) öldüğümüz zaman mı, ve olduğumuzda toprak ve kemikler, şüphesiz biz mi mutlak --derhal tekrar-- uyandırılıcılar (imişiz)?
- 17- ve ilk babalarımız da mı?
- 18- de ki: elbette! ve siz, boyun bükücüler (olarak).
- 19- ve o yalnızca tek bir komuttur, ve o zaman onlar (kalkmış) gözlüyorlar (36/48-53)!
- 20- ve dediler: ah yazıklar bize; (işte) bu, ergi günüdür!
- 21- (işte) bu, ayırd etme günüdür, o şey ki onu yalanlıyor idiniz.
- 22- öyleyse devşirin (şimdi) haksızlık etmiş (39/24) o kimseleri ve eşlerini, ve hizmet ediyor olduklarını,
- 23- öz-otoriteden başka (12/40 & 9/31). ve iletin onları korlu alevin yordamına doğru.
- 24- ve tutuklayın onları. şüphesiz onlar sorulacaklardır!
- 25- nedir sizin için ki, yardımlaşmıyorsunuz?
- 26- hayır, onlar bugün teslim oluculardır.
- 27- ve öne çıktı onların bazısı (diğer) bazısı üzerine, soruşturarak;
- 28- dediler: şüphesiz siz bize geliveriyor idiniz sağ yandan (56/27-34 = 70/38).
- 29- dediler: hayır, olmadıydınız (kendiniz) inananlar.
- 30- ve yok idi bizim için sizin üzerinize hiçbir --geçerli-- ispat (16/100). hayır, olduydunuz (kendiniz) bir taşkıncılar halkı (7/185-186).
- 31- ve gerçekleşti (şimdi) bizim aleyhimize yetkemizin deyişi (69/40-43 & 49-50); şüphesiz biz mutlak tadıcılarız!
- 32- ve eğrikttik sizi, (çünkü) şüphesiz biz de eğrikenler idik.
- 33- artık şüphesiz onlar, o gün, çilenin içinde ortaklaşanlardır.
- 34- şüphesiz biz böyle yaparız cürümkarlara (7/40)!
- 35- şüphesiz onlar olduydular, denildiğinde onlar için: yoktur (başka) otorite, sadece öz-otorite (28/70 X 21/29 & 9/31)! büyükleniyorlar.
- 36- ve diyorlardı: şüphesiz biz mi mutlak terk etmeliymişiz otoritelerimizi (28/70 X 21/29 & 9/31) cinlenmiş --boş kafiyeli kelimeler üreticisi-- bir şair (36/69) için?
- 37- hayır, geldi (o) gerçekle (35/31), ve böylelikle doğruladı göndertilmişleri (tevat-tsn. 18/18-19 = 32/1-2) (incil-yhn. 6/27 = mtt. 4/4 & lk. 8/15) (zebur-mzm. 118/22-26 = 1/2-3) (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 14/24-25)!
- 38- öyleyse şüphesiz siz (artık) mutlak tadacaklarınız acıklı bir çileyi.
- 39- ve karşılıklılandırılmıyorsunuz, sadece çalışıyor (41/40 & 23/63-67) olduklarımızla!
- 40- sadece (müstesna) öz-otoritenin hizmetkarları, has kılınmışlar (39/2-3) olan.
- 41- o şahıslar, (işte) onlar için bilinen bir beslenme (vardır).
- 42- meyveler; ve onlar şereflendirilmişlerdir.
- 43- armağancıl bahçeleri içinde.
- 44- koltuklar üzerinde, karşılıklılar (olarak).

- 45- dolaşılır onların üzerine, kaynaktan kadehlerle.
- 46- bembeyaz, lezzetli içenler için.
- 47- yoktur onun içinde bir sersemletme, ve onlar ondan rahatsızlanmazlar.
- 48- ve onların katında gözcünü (başkalarına) kısanlar vardır, gözcül.
- 49- sanki şüphesiz onlar korundurulmuş beyaz (yumurta) gibidirler!
- 50- ve öne çıktı (şimdi) onların bazısı (diğer) bazısı üzerine, soruşturarak;
- 51- dedi bir diyen onlardan: şüphesiz ben, (işte) var idi benim için bir yakındaş;
- 52- derdi: şüphesiz sen de mi doğrulayanlardansın?
- 53- öldüğümüz zaman mı, ve olduğumuzda toprak ve kemikler, şüphesiz biz mi mutlak --derhal böylece-- ergilendiriliciler imişiz (16/28-29 X 32)?
- 54- dedi: siz (ona) çıkageliciler misiniz?
- 55- ve çıkageldi, ve gördü onu korlu alevin düzlüğünde.
- 56- dedi: öz-otoriteyle; kesinlikle neredeyse mutlaka yuvarlayacaktın beni de.
- 57- ve eğer olmasaydı yetkemin armağanı (93/11), mutlaka (şimdi ben de) olacaktım hazırlatılmışlardan (30/16)!
- 58- öyleyse biz (artık) ölecekler değil miyiz?
- 59- sadece ilk ölümümüz (44/54-56), ve biz (artık) çilelendirilecekler değil miyiz?
- 60- şüphesiz, budur o koca bir başarıya eriş!
- 61- bunun benzeri için çalışmalıdır (tüm) çalışıcılar (2/25).
- 62- bu mu daha iyidir bir indirişlik (olarak), yoksa dikenler ağacı mı?
- 63- şüphesiz biz kıldık onu bir deneme haksızlık ediciler (39/24) için.
- 64- şüphesiz o bir ağaçtır, çıkan korlu alevin dipliğinde.
- 65- onun tomurcukları, sanki şüphesiz o şeytanların başları gibidir.
- 66- ve şüphesiz onlar mutlak yiyeceklerdir ondan, ve dolduracaklardır ondan karınları.
- 67- sonra şüphesiz, onlar için onun üzerine mutlak bir şölen (vardır) kaynar sudan.
- 68- sonra şüphesiz, (onların) dönüş yerleri yine korlu aleve doğrudur!
- 69- (çünkü) şüphesiz onlar buluverdiler babalarını sapkınlar (olarak).
- 70- ve onlar onların izleri üzerinde koşturuyorlardı.
- 71- ve muhakkak saptıydı onlardan önce ilklerin çoğu da.
- 72- ve muhakkak gönderdik onların içinde uyarıcılar.
- 73- öyleyse gözle, nasıl oldu sonu uyarılanların!
- 74- sadece (müstesna) öz-otoritenin hizmetkarları, has kılınmışlar (39/2-3) olan.
- 75- ve muhakkak seslendiydi bize nuh; ve ne armağansal yanıt vericiler (idik).
- 76- ve kurtardık onu ve grubunu koca bir tasadan.
- 77- ve kıldık onun soyunu, onları baki kalıcılar.
- 78- ve terkettik onun üzerine sonrakiler içinde:
- 79- selam (olsun) nuhun üzerine, kalabalıkların içinde!

- 80- şüphesiz biz böylece karşılıklılandırırız --tabloda, birinci bölgede-- güzellik edicileri (39/23 & 34)!
- 81- şüphesiz o inanan hizmetkarlarımızdandı.
- 82- sonra boğduk diğerlerini!
- 83- ve şüphesiz, onun partisinden (idi) ibrahim.
- 84- bir zaman geldiği yetkesine, teslimkar bir kalple.
- 85- o zaman dedi babası, ve halkı için: nedir o hizmet ettikleriniz?
- 86- (bu) dönemlik otoritelerini mi, öz-otoriteden başka, diliyorsunuz?
- 87- öyleyse nedir sanınız kalabalıkların yetkesi hakkında?
- 88- ve gözledi bir gözleyle yıldızlara doğru,
- 89- ve dedi: şüphesiz ben (bunlardan) pek usanmışım (6/76-79)!
- 90- ama yüz çevirdiler ondan, arka dönücüler (olarak).
- 91- ve (o da) sokuldu otoritelerine doğru, ve dedi: yemiyor musunuz?
- 92- nedir sizin için ki, konuşmuyorsunuz?
- 93- ve sokuldu onların üzerine, bir vuruşla sağ elle!
- 94- ve öne çıktılar ona doğru, üşüşerek.
- 95- dedi: hizmet mi ediyorsunuz yonttuklarınıza?
- 96- ve öz-otorite yarattı sizi ve çalışıp yaptıklarınızı.
- 97- dediler: (öyleyse) yapılayın onun için bir yapı, ve atın onu korlu alevin içine!
- 98- ve dilediler ona karşı bir tuzak, ama kırdık onları en alta düşücüler.
- 99- ve dedi: şüphesiz ben gideceğim yetkeme doğru; o iletectir beni.
- 100- yetkem, (öyleyse) bahşet benim için düzeltililerden!
- 101- ve (biz de) müjdeledik onu pek ılımlı bir çocukla.
- 102- ama o vakit ulaştığında onunla birlikte, çabalama çağına, dedi: ey oğulcuğum, şüphesiz ben görüyorum uyku içinde, (ki) şüphesiz ben boğazlamalıyım seni! öyleyse gözle, nedir o gördüğün? dedi: ey babacığım, yap emredildiğini! bulacaksın beni, eğer öz-otorite isterse, kararlılık göstericilerden.
- 103- ve o vakit teslim olduklarında, ve yatırdığında onu alını üzerine;
- 104- ve seslendik ona: ey ibrahim,
- 105- muhakkak (böylelikle) doğruladın görüyü! şüphesiz biz böylece karşılıklılandırırız --tabloda, ikinci bölgede-- güzellik edicileri (39/23 & 34)!
- 106- şüphesiz, budur o açık bir test.
- 107- ve fidiyledik onu koca bir kurbanlıkla.
- 108- ve terkettik onun üzerine sonrakiler içinde:
- 109- selam (olsun) ibrahimin üzerine!

- 110- böylece karşılıklılandırırız --tabloda, üçüncü bölgede-- güzellik edicileri (39/23 & 34)!
- 111- şüphesiz o inanan hizmetkarlarımızdandı.
- 112- ve müjdeledik onu ishakla (:belki de 102de onun sergilediği o salih tutumuna karşılık bir mükafat olarak da), düzeltililerden bir havadisçi (olacak o diye).
- 113- ve verimliledik onun üzerine ve ishakın üzerine; ve soylarından güzellik edici (39/23) vardır, ve açıkça canına haksızlık edici de (39/24)!
- 114- ve muhakkak lutfettik musanın ve harunun üzerine.
- 115- ve kurtardık onları ve halklarını koca bir tasadan.
- 116- ve yardımladık onları, ve oldular onlar, yeniciler.
- 117- ve verdik onlara açıksal yazıtı (21/48);
- 118- ve ilettik onları ayakta duran bir yordama!
- 119- ve terkettik onların üzerine sonrakiler içinde:
- 120- selam (olsun) musanın ve harunun üzerine!
- 121- şüphesiz biz böylece karşılıklılandırırız --tabloda, dördüncü bölgede-- güzellik edicileri (39/23 & 34)!
- 122- şüphesiz onlar inanan hizmetkarlarımızdandılar.
- 123- ve şüphesiz, ilyas göndertilmişlerdendi.
- 124- bir zaman dedi halkı için: sakınmayacak mısınız?
- 125- çağırıyor musunuz (kendinize) bir efendi, ve bırakıyorsunuz yaratıcıların en güzelini?
- 126- öz-otoritedir yetkeniz, ve yetkesi ilk babalarınızın!
- 127- ama yalanladılar onu; ve şüphesiz onlar mutlak hazırlanmışlardır (36/31-32)!
- 128- sadece (müstesna) öz-otoritenin hizmetkarları, has kılınmışlar (39/2-3) olan.
- 129- ve terkettik onun üzerine sonrakiler içinde:
- 130- selam (olsun tüm) ilyasların üzerine (isa 11/22-23)! (burada geçen tüm bu -diğer- ilyasların olası kimlikleri hakkında biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.)
- 131- şüphesiz biz böylece karşılıklılandırırız --tablo altında, beşinci bölgede-- güzellik edicileri (39/23 & 34 X 3/7)!
- 132- şüphesiz o inanan hizmetkarlarımızdandı.
- 133- ve şüphesiz, lut göndertilmişlerdendi.
- 134- bir zaman kurtardık onu ve grubunu, topluca.
- 135- sadece (müstesna) bir kocakarı, elenenler içinde.
- 136- sonra darmadağın ettik diğerlerini!
- 137- ve şüphesiz siz mutlaka uğrayıp geçiyorsunuz onların üzerine, sabahlayanlar (olarak),
- 138- ve geceleyin. öyleyse (hala) akletmeyecek misiniz (29/33-35)?

- 139- ve şüphesiz, yunus göndertilmişlerdendi.
140- bir zaman kaçtı donanımlı gemiye doğru.
141- ve kuraladı, ve (sonunda) oldu geçersizlenmişlerden.
142- ve yutuverdi onu balık, ve o (kendisini) kınayıcı iken.
143- ve eğer olmasa, şüphesiz o oldu (idi) saygılayanlardan,
144- mutlaka kalırdı karnı içinde, uyandırılacakları güne doğru.
145- ama (sonra) atıverdik onu o araziye, ve o pek usanmış (iken).
146- ve bitirdik onun üzerine kabak cinsinden bir ağaç.
147- ve gönderdik onu yüzbine doğru, veya artanlara.
148- ve inandılar; ve geçimlendirdik onları, bir süreye doğru!
149- öyleyse görüş iste onlardan; yetken için miymiş --sağ tarafta-- o kızlar, ve onlar içinmiş --sol tarafta-- o oğullar (53/21-23 & 13/33)?
150- yoksa yarattık mı o melekleri (53/19-21) dişiler olarak, ve onlar tanıklar (iken)?
151- dikkat, şüphesiz onlar dönekliklerinden, mutlaka diyorlar:
152- doğurdu (bunları) öz-otorite! ve şüphesiz onlar mutlak yalancılardır (16/86)!
153- seçti mi --sağ tarafta-- o kızları, --sol tarafta-- o oğullar üzerine (53/21-23)?
154- nedir sizin için, nasıl buyruk veriyorsunuz?
155- öyleyse (hala) anış almayacak mısınız (17/41)?
156- yoksa sizin için açık bir ispat mı var?
157- öyleyse getirin yazıtınızı (3/3-4), eğer doğrular idiyerseniz!
158- ve kıldılar onun arasında ve cinler arasında bir bağlaşım (34/40-41)! ama muhakkak bildi cinler de, şüphesiz onlar mutlak hazırlanacaklardır (6/128-130).
159- saygılanandır öz-otorite, nitelendirdiklerinden!
160- sadece (müstesna) öz-otoritenin hizmetkarları, has kılınmışlar (39/2-3) olan.
161- ve şüphesiz siz, ve hizmet ettikleriniz (9/31);
162- değilsiniz siz onun üzerine deneyiciler (3/7),
163- sadece yaslanacak o kimseyi (9/47) korlu aleve!
164- ve yoktur bizden (hiç kimse ki), sadece onun için bilinen bir kalkış mevki (vardır).
165- ve şüphesiz biz, mutlak biziz --sol taraf için-- o dizilenler!
166- ve şüphesiz biz, mutlak biziz --sağ taraf için-- o saygılayanlar!
167- ama kesinlikle oldular, mutlaka diyorlar:
168- eğer şüphesiz (gerçekten olsaydı) katımızda bir anış (39/23) o ilklerden,
169- mutlaka olurduk öz-otoritenin has kılınmış hizmetkarları (46/10-11)!
170- ve inkar ettiler onu (39/23); öyleyse ileride bilecekler!
171- ve muhakkak yarışıp geçti (şu) kelimemiz göndertilmiş hizmetkarlarımız için:
172- şüphesiz onlar, mutlak onlar yardımlanacaklardır;
173- ve şüphesiz ordumuz, mutlak onlar yeneceklerdir!

- 174- öyleyse yüz çevir onlardan, bir süreye kadar.
 175- ve görüle onları, ve ileride (onlar da) görülecekler.
 176- peki (şimdi) çilelendirmemizi mi (44/10-16 & 52/44-47) acele ettiriyorlar?
 177- ama indiği zaman alanlarına, artık ne çirkin (olacaktır) sabahı (o) uyarılmışların!
 178- öyleyse yüz çevir onlardan, bir süreye kadar.
 179- ve görüle, ve ileride (onlar da) görülecekler.
 180- saygılanandır yetken, üstünlük yetkesi, (onların) nitelendirdiklerinden!
 181- ve selam üzerinedir (tüm) o göndertilmişlerin (22/75).
 182- ve övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi!

BÖLÜM 38

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

- 1- s. ve (o) okunuşa (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), anış sahibi!
 2- hayır, inkar etmiş (74/31) o kimseler bir üstünlük taslama, ve bir yarılma içindeler.
 3- nice yıktık onlardan önce, (birçok) nesilden, ve seslendiler; ama artık yoktu o sırada (hiç) kurtuluş!
 4- ve şaşılar onlara geldi diye bir uyarıcı (74/36), onlardan; ve dedi inkarcılar: bu, (ancak) bir sihirbazdır, pek yalancı!
 5- kıldı mı (o) otoriteleri (21/29 & 9/31) --tümünden geçersiz edip; sonra ancak-- tek bir otorite (28/70)? şüphesiz bu, pek şaşılacak bir istemdir!
 6- ve öne atıldı bir konsey onlardan: yürüyün ve kararlılık gösterin (o) otoriteleriniz (21/29 & 9/31) üzerine! şüphesiz bu, dilenen bir istemdir!
 7- iştmedik (biz) bunu (en) sonraki uygulama içinde (kuran 3/81 & 33/7-8 = 27/93 & 7/158 & 31/27). değildir bu, sadece bir boş yaratılış!
 8- indirildi mi onun üzerine (o) anış (39/23) bizim aramızdan? hayır, onlar bir tereddüt içindeler anışından (39/23); hayır, henüz tatmadılar çilelendirmemizi (44/10-16 & 8/50-51)!
 9- yoksa onların katında mıdır hazineleri yetkenin acımasının, en üstün, en bahşedici?
 10- yoksa onlar için midir yönetimi göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin? öyleyse haydi yükselip çıksınlar bağıntılar içinde!
 11- bir ordudur (onlar), tam orada hezimete uğramış (olacak), o tayfalardan (4/47 & 9/98)!
 12- yalanladı onlardan önce nuh halkı ve ad ve firavun, kazıklar sahibi.
 13- ve semud ve lut halkı ve eyke arkadaşları; o şahıslar da tayfalardı.
 14- kesinlikle hepsi, sadece yalanladı gönderilmişleri; ve gerçekleşti sonlandırmam!

15- ve gözlemiyor bu şahıslar da, sadece tek bir çılgılığı (36/28-30), olmayacak onun için hiçbir kaldırılış!

16- ama dediler: yetkemiz, acele ettir bizim için payımızı, hesap gününden önce (8/32)!

17- öyleyse kararlılık göster dediklerine karşı; ve an hizmetkarımız davudu, güç sahibi! şüphesiz o pek dönüleyici idi.

18- şüphesiz biz amade kıldık onunla birlikte dağları, saygılıyorlar (olarak), akşamleyin ve gündeğümünde.

19- ve kuşları, devşirilmişler olarak (davud 54/13-16); hepsi onun için pek dönüleyici (idiler).

20- ve şiddetlendirdik onun yönetimini; ve verdik ona buyuruyu, ve --sağlı & sollu-- ayırd eder hitap tarzını! (bkz. -tümüyle- davud peygamberin sözleri)

21- ve geliverdi mi sana o çekişenlerin havadisi, o zaman tırmanıp girdiklerinde konuta?

22- o zaman girdiydiler davudun üzerine, ve dehşetlendi onlardan. dediler: korkma!

iki çekişendir; bencilledi bizim bazımız bazısı üzerine. öyleyse buyruk ver bizim aramızda gerçeğe, ve kayırcılık etme. ve ilet bizi düz yordama doğru!

23- şüphesiz, bu kardeşimdir; onun için doksan dokuz koyun vardır, ve benim için tek bir koyun. ama dedi: sorumlu kıl beni ona da! ve üstün geldi bana hitapta.

24- dedi: muhakkak haksızlık etti sana, sormasıyla koyununu (kendi) koyunlarının arasına. ve şüphesiz, karıştırıp ortaklayanların çoğu, (işte) mutlaka benciller onların bazısı bazısı üzerine, sadece (müstesna) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış o kimseler (2/25); ama ne azıktır onlar! ve sonra sanıp anladı davud, yalnızca denedik onu (bu davanın anlatımıyla); ve hemen bağışlanma diledi yetkesinden, ve kapandı kıvrılıcı (olarak), ve yöneldi.

25- ve (biz de) bağışladık onun için bunu (ikinci samuel 12/1-15)! ve şüphesiz, onun için katımızda mutlak yaklaşıma, ve güzel bir dönüş yeri vardır!

26- ey davud, şüphesiz biz kıldık seni bir ardıl yerin içinde. öyleyse buyruk ver ahalinin arasında, gerçeğe (4/105)! ve izleme hevesi, yoksa saptırır seni öz-otoritenin yolundan. şüphesiz, sapan o kimseler öz-otoritenin yolundan (9/111), onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır), unuttuklarından ötürü hesap gününü (78/27-28)!

27- ve yaratmadık göğü ve yeri, ve onların arasındakileri sahtelik (29/52) için. bu, ancak inkar etmiş (2/26-27) o kimselerin sanısıdır. ve yazıklar olsun inkar etmiş (2/26-27) o kimseler için, ateşten ötürü!

28- yoksa kılacak mıyız inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri (o) bozguncular (2/27) gibi yerin içinde? yoksa kılacak mıyız sakınanları (39/33) (o) azgınlar (80/42) gibi?

29- bir yazıttır (39/23) indirdik onu sana doğru, verimlilenmiş (olarak); etüt etmeleri için işaretlerini (:benzeşmeli kelimeler birimleri 7/203), ve anış alması için (tüm) anlayış varlıklarının!

- 30- ve bahsettik davud için süleymanı; ne armağansal bir hizmetkardı! şüphesiz o pek dönüleyici (idi).
- 31- bir zaman sunulduydu onun üzerine, akşamleyin, safkan koşu atları.
- 32- ve dedi: şüphesiz ben sevdim iyilik (16/30) sevgisini yetkemin anışından ötürü; nihayet koşup kayboldular engeller ardında.
- 33- çevirin onları bana doğru; ve koyuldu meshetmeye ayakları ve boyunları.
- 34- ve muhakkak denedik süleymanı, ve attık egemenliği üzerine (onu) bir ceset (gibi); sonra yöneldi.
- 35- dedi: yetkem, (öyleyse) bağışla benim için, ve bahşet benim için bir yönetim, aranamayacak (ölçüde) hiçbiri için, benim peşimden. şüphesiz sen, sensin en bahşedici!
- 36- ve (biz de) amade kıldık onun için rüzgarı, akıp giden emriyle, sertçe, nereye sürtündürürse.
- 37- ve şeytanları, her yapılayıcı ve dalıcı.
- 38- ve diğerlerini, yaklaştırılmışlar (olarak) zincirler içinde.
- 39- (işte) bu, vergimizdir; öyleyse artık lutfet veya tut, bir hesabın dışında!
- 40- ve şüphesiz, onun için katımızda mutlak yaklaşma, ve güzel bir dönüş yeri (vardır)!
- 41- ve an hizmetkarımız eyyubu; bir zaman seslendi yetkesine: şüphesiz ben, (işte) dokundurdu bana şeytan bir yorgunluğu, ve bir çileyi!
- 42- o halde bastır ayağını; (işte) bu, soğuk bir yıkanmalık, ve bir içmeliktir.
- 43- ve bahsettik onun için grubunu ve --karşı tarafta-- onların bir benzerini, onlarla birlikte; bir acıma (olarak) bizden, ve bir anışı (74/31) anlayış varlıları için (11/120)!
- 44- öyleyse al eline bir demet, ve vur onunla, ve ters düşme! şüphesiz biz bulduk onu bir kararlılık gösterici (olarak); ne armağansal bir hizmetkardı! şüphesiz o pek dönüleyici (idi).
- 45- ve an hizmetkarlarımız ibrahimi ve ishakı ve yakubu, bir güç ve görüş varlıları.
- 46- şüphesiz biz has kıldık onları bir haslıkla: o diyarın anışıyla! (bkz. ata peygamberlerin sözleri)
- 47- ve şüphesiz onlar katımızda, seçilmiş en iyilerdendirler (:tüm o israili peygamberlerin üç mübarek ataları; 37/114 & 37/123 & 37/133 & 37/139 & 17/55 & 57/27 & ...).
- 48- ve an ismaili ve elyeseayı ve zulkifli; ve bunların hepsi en iyilerdendirler (:tüm o arabi peygamberlerin üç mübarek ataları; 33/40 & 26/124 & 26/142 & 26/177 & ...).
- 49- bu, bir anıştır (:bu bölüme ait; onun ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23); ve şüphesiz, sakımanlar (39/33) için mutlak güzel bir dönüş yeri (vardır)!
- 50- bolluk bahçeleri, açılmış (olarak) onlar için kapıları.
- 51- kurulup yaslanmışlardır onun içinde; çağırılmaktadırlar onun içinde çokça meyveler, ve içecekler.

- 52- ve onların katında gözücünü (başkalarına) kısanlar vardır, yaşıtıcı.
- 53- (işte) bu, söz verildiklerinizdir hesap günü için.
- 54- şüphesiz, bu mutlak besinimizdir (2/25), yoktur onun için hiçbir bitiş!
- 55- budur; ve şüphesiz (o) taşkınlar (7/185-186) için mutlak kötü bir dönüş yeri (vardır).
- 56- bataklık, yaşlanacaklar ona; ve ne adi bir yataktır (o)!
- 57- budur, öyleyse haydi tatsınlar onu: kaynar su ve irin.
- 58- ve diğerleri onun cinsinden, eşler (halinde).
- 59- (işte) bu da, göğüs gelecek bir kıtadır sizinle birlikte! yoktur ferahlık onlara; şüphesiz onlar yaşlanacaklardır ateşe.
- 60- dediler: hayır, siz, yoktur ferahlık size! çünkü siz takdim ettiniz onu bizim için. ve ne adi bir konaktır (o)!
- 61- dediler: yetkemiz, kim takdim ettiyse bizim için bunu, artık arttır ona bir kat (daha) çile ateşin içinde!
- 62- ve dediler: nedir bizim için ki, göremiyoruz (burada) o piyadeleri, (ki) onları sayar idik pek kötülerden?
- 63- edindik onları bir dalga konusu (39/56)! yoksa kaydı mı (şimdi) onlardan görmeler?
- 64- şüphesiz, bu mutlak bir gerçektir, çekişmesi (böylece) ateş grubunun.
- 65- de ki: ben yalnızca bir uyarıcıyım. ve yoktur hiçbir otorite, sadece öz-otorite (28/70), tek olan, en baskın!
- 66- yetkesidir göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin; en üstün, en bağışlayıcı!
- 67- de ki: o koca bir havadistir (38/87-88);
- 68- siz ise, ondan surat çevirenlersiniz!
- 69- yok idi benim için hiçbir bilgi yüce konseye dair, o zaman onlar (bunu) çekişip planlıyorlar iken (12/102).
- 70- yalnızca esinleniyor bana doğru, sadece: kesinlikle ben açık bir uyarıcıyım (34/46)!
- 71- bir zaman dedi yetken melekler için: şüphesiz ben yaratacağım çamurdan bir birey.
- 72- ve onu düzlettiğim zaman, ve üflediğimde onun içine ruhumdan, derhal kapanın onun için, eğilenler (olarak)!
- 73- ve eğildi melekler, onların hepsi, topluca.
- 74- sadece (müstesna) iblis; büyüklendi (o), ve oldu inkarcılardan.
- 75- dedi: ey iblis, ne menetti seni eğilmenden yarattığım için, iki elimle? büyüklendin mi, yoksa oldun mu yücelenenlerden?
- 76- dedi: ben daha iyiyim ondan! yarattın beni ateşten, ve yarattın onu çamurdan.
- 77- dedi: öyleyse çık oradan! artık şüphesiz sen bir taşlanmışsın.
- 78- ve şüphesiz, senin üzerinedir lanetim, ergi gününe doğru.
- 79- dedi: yetkem, öyleyse gözlet beni uyandırılacakları güne doğru.

- 80- dedi: o halde şüphesiz sen gözletilenlerdensin;
 81- zamanlatısı bilinen o güne doğru.
 82- dedi: öyleyse üstünlüğün (adına); mutlaka eğilteceğim onları, topluca!
 83- sadece (müstesna) hizmetkarların onlardan, has kılınmışlar (39/2-3) olan.
 84- dedi: öyleyse gerçektir, ve derim gerçeği:
 85- mutlaka dolduracağım batağı senden, ve seni izlemiş kimselerle onlardan, topluca!
 86- de ki: sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret; ve değilim ben zorla yükümlü kılılardan.
 87- değildir o, sadece bir anış (39/23) kalabalıklar için.
 88- ve mutlaka bileceksiniz onun havadisini (4/47 & 44/10-16 & ...), bir sürenin peşinden!

BÖLÜM 39

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- yazıtın (39/23) indirilmesi öz-otoritedendir; en üstün, en buyurgan!
 2- şüphesiz biz indirdik sana doğru (bu) yazıtı (39/23) gerçek olarak; öyleyse hizmet et öz-otoriteye, has kılıcı (olarak) onun için ergiyi.
 3- dikkat, öz-otorite içindir has ergi! ama --bunun aksine davranıp-- edinmiş o kimseler ondan başka rehberler (7/196 X 18/102) derler: hizmet etmiyoruz onlara, sadece yakınlaştırmaları için bizi öz-otoriteye doğru, yaklaşmada! şüphesiz, öz-otorite buyruk verecektir onların arasında, onların onun içinde çelişkiye düştükleri (şeylerde). şüphesiz, öz-otorite iletmez (39/23) bir yalancı, pek inkarcı olan bu kimseleri!
 4- eğer dileseydi öz-otorite edinmeyi bir doğurulmuş, mutlaka seçerdi yarattıklarından, neyi isterse; (ama) saygılanandır o! öz-otoritedir o, tek olan (6/101), en baskınan.
 5- yarattı gökleri ve yeri bir gerçek olarak (6/73). sarıp örtüyor geceyi gündüzün üzerine, ve sarıp örtüyor gündüzü gecenin üzerine. ve amade kıldı güneşi ve ayı; hepsi akıp gitmektedir adı konulmuş bir süre için. dikkat, o en üstündür, en bağışlayıcıdır!
 6- yarattı sizi tek bir candan, sonra kıldı ondan eşini (4/1). ve indirdi sizin için davarlardan sekiz eşler (6/143) olarak. yaratıyor sizi annelerinizin karınları içinde, bir yaratışın peşinden (diğer) bir yaratışla, üç karanlığın içinde. budur öz-otorite, yetkeniz; onun içindir yönetim. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! o halde nasıl hala döndürülüp eviriliyorsunuz (9/31)?

- 7- eğer inkar ederseniz (74/31), artık şüphesiz öz-otorite (öte) zengindir sizden!
ve hoşnut olmaz hizmetkarları için inkarcılıktan (74/31); ama eğer şükrederseniz (76/3),
hoşnut olur ondan sizin için. ve ağırlıklayamaz hiçbir ağırlıklayıcı bir diğerinin
ağırlığını. sonra yetkenize doğrudur dönüş yeriniz, ve havadis verecektir size, çalışıyor
olduklarınızla (2/25 X 23/63)! şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.
- 8- ve dokunduğu zaman insana bir darlık, (hemen) çağırdı yetkesini, yönelici (olarak)
ona doğru; (ama) sonra onu hediyelediği zaman bir armağanla ondan, unuttu çağırıyor
olduğunu ona doğru daha önce, ve kıldı öz-otorite için denkler (14/30), saptırması için
onun yolundan (16/69)! de ki: o halde geçimlen inkarcılığınla (2/26) bir azıcık; şüphesiz sen
ateşin arkadaşlarındansın!
- 9- yoksa o kimse mi boyun eğici (olan) gece anlarında, --onun üzerinde çalıştığında--
eğilici (53/59-62), ve --ara verdiği zamanlarda-- ayakta gezici (olarak), kaçınımlanarak
sonraki zamandan, ve ümit ederek yetkesinin acımasını? de ki: öyleyse düzgüt olabilir mi
bilen o kimseler, ve bilmeyen o kimseler? yalnızca anış alır (39/23) anlayış varlıları!
- 10- de ki: ey hizmetkarlar, inanmış o kimseler, sakının yetkenizden! güzellik
etmiş (39/23 & 34) o kimseler için bu yakın zaman içinde bir güzellik (var olacaktır).
ve öz-otoritenin yeri geniştir. kesinlikle yerince ödenecektir kararlılık göstericilere (52/48)
ücretleri, bir hesabın dışındakiyle!
- 11- de ki: şüphesiz ben emredildim, hizmet edeyim diye öz-otoriteye, has kılıcı (olarak)
onun için ergiyi (39/2).
- 12- ve emredildim, olayım diye teslim olmuşların (3/84-85) ilki.
- 13- de ki: şüphesiz ben korkarım, eğer baş kaldırırsam yetkeme, koca bir günün çilesinden!
- 14- de ki: öz-otoriteye hizmet ederim (12/40), has kılıcı (olarak) onun için ergimi.
- 15- öyleyse hizmet edin (siz de) istediklerinize ondan başka (9/31)! de ki: şüphesiz
kaybedenler, kaybettirmiş o kimselerdir (kendi) canlarını ve gruplarını, kalkış gününde.
dikkat, budur o açık bir kaybediş!
- 16- onlar için üstlerinden, ateşten tabakalar, ve altlarından, tabakalar (vardır). budur ki,
(işte) korkutuyor öz-otorite hizmetkarlarını, onunla; ey hizmetkarlarım, öyleyse
sakının benden!
- 17- ama uzak durmuş o kimseler taşkınsaldan (7/185-186), ona hizmet etmelerinden,
ve yönelmişler öz-otoriteye doğru (13/27), işte onlar içindir müjde; öyleyse müjdele
hizmetkarlarımı!
- 18- o kimseler ki iştirler deyişi, ve izlerler en güzelini (75/17-19)! o şahıslar o kimseler ki,
ilettiler (39/23) onları öz-otorite; ve o şahıslar onlar anlayış varlılarıdır!
- 19- ama gerçekleşmiş kimse mi onun üzerine çile kelimesi (11/119); o halde sen mi
kurtarıvereceksin ateşin içindeki kimseyi?

20- fakat sakınmış (39/33) o kimseler yetkelerinden; onlar için (var olacaktır) köşkler, üstlerinden köşkler, yapılanmış (olarak), akıp giden (onların) altından nehirler! sözüdür (bu) öz-otoritenin; çeliştirmez öz-otorite sözleşmeyi!

21- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite indirdi gökten bir su, ve geçirtti onu kaynaklara yerin içindeki? sonra çıkarıyor onunla ekinler, çelişirli (olarak) renkleri; sonra kuruyor, ve görürsün onu sararmış, sonra kılıyor onu bir ufantı. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir anışı (74/31) vardır, anlayış varlıları için!

22- öyleyse öz-otoritenin (onun) göğsünü teslimiyet (3/84) için ferahlandığı kimse mi, ve o bir ışık üzerinde (olan) yetkesinden? ama yazıklar olsun kalplerini sertleştirilenler için öz-otoritenin (bu) anışına (39/23) karşı! o şahıslar açık bir sapkınlık içindeler.

23- (çünkü) öz-otorite indirdi en güzel anlatıyı (böyle) bir yazıt olarak, benzeşmeli --kelimeler [veya deyişler] içeren (2/25)-- ikişerli (bir tarzda)! işte, titrer ondan derileri ürperen o kimselerin yetkelerinden, sonra yatışır derileri ve kalpleri öz-otoritenin (bu) anışına doğru! bu, öz-otoritenin iletisidir; iletir onunla kimi isterse! ama kimi saptırırsa öz-otorite, artık yoktur onun için hiçbir iletici! (bkz. öz-okunuş, orada bu bölümün, ve diğer tüm bölümlerin, karşılıklı eşler halinde, ikişerli bir tarzda konumlandırılmış olan tüm o benzeşmeli kelimeler birimleri & tabloları.)

24- o halde sakınan kimse mi yüzünü en çirkin çileden, kalkış gününde? çünkü denilecek (buna karşı) haksızlık ediciler için: tadın kazanıyor olduklarınızı!

25- yalanladıydı onlardan önceki o kimseler de; ve (sonra) geliverdi onlara çile farkedemedikleri yerden!

26- ve tattırdı onlara öz-otorite aşağılanmayı, yakın hayatın içinde. ve mutlak çilesi sonraki zamanın daha da büyüktür; keşke biliyor olsalardı!

27- ve muhakkak vurduk ahali için bu okunuş (36/69) hakkında her örnekten (2/25-26 & 14/24-26 & 74/26-31 & 13/17 & ...), ta ki onlar anış alsınlar (39/23)!

28- arapça bir okunuştur, eğrilik sahibi (olma) dışında; ta ki onlar sakınsınlar!

29- vurdu öz-otorite (şu) örneği: bir adam ki, onun üstünde kavgalaşan ortaklar var (42/21 = 9/31), ve bir adam ki, teslim olmuş (tek) bir adam için (18/26 = 42/10); düzgüt olabilirler mi, örnekçe? övgü öz-otorite içindir; hayır, onların çoğu bilmiyorlar!

30- şüphesiz sen de öleceksin, ve şüphesiz onlar da öleceklerdir.

31- sonra şüphesiz siz, kalkış gününde, yetkenizin katında çekeceksiniz.

32- öyleyse kim daha haksız (olabilirdi) yalan söylemiş kimseden öz-otorite üzerine (16/86), ve yalanlamış doğruyu, ona geldiği zaman? o halde yok mudur batağın içinde bir kalış yeri (bu) inkarcılar (74/31) için?

- 33- ama gelmiş o kimse doğruyla, ve doğrulamış (kimseler) onu; işte o şahıslar onlar sakınanlardır!
- 34- onlar için (var olacaktır) ne isterlerse, yetkelerinin katında; budur karşılığı --o en güzel anlatı (39/23) üzerinde çalışan tüm o-- güzellik edicilerin!
- 35- örtecektir öz-otorite onlardan --kasıtsız olarak işledikleri-- en çirkin (yanlışlarını) çalıştıkları o şeyde; ve karşılıklıdır onları ücretleriyle, --samimi olarak erdikleri-- en güzel (doğrularıyla) çalışıyor oldukları o şeyde (17/84 & 34/50)!
- 36- öyleyse değil midir öz-otorite yeter hizmetkarına (4/45)? ama korkutuyorlar seni ondan başka (edinilen) o kimselerle (18/102)! ve kimi saptırırsa öz-otorite (2/26), artık yoktur onun için hiçbir iletici.
- 37- ve kimi iletirse öz-otorite (13/27), artık yoktur onun için hiçbir saptırıcı. o halde değil midir öz-otorite en üstün, oç sahibi?
- 38- ve eğer sorarsan onlara: kim yarattı gökleri ve yeri? mutlaka derler: öz-otorite! de ki: öyleyse gördünüz mü çağırıldıklarınızı öz-otoriteden başka (28/70 X 21/29 & 9/31); eğer dilerse benim için öz-otorite bir darlık, onlar kaldıracabilecekler midir onun darlığını (5/75-76); veya dilerse benim için bir acıma, onlar tutabilecekler midir onun acımasını (5/75-76)? de ki: (öyleyse) hesapçım öz-otoritedir! ona dayanmalıdır (tüm) dayananlar.
- 39- de ki: ey halkım, o halde çalışın oluş yeriniz üzere (23/63), şüphesiz ben de çalışacağım (2/25)! ve ileride bileceksiniz,
- 40- kim ki, geliverecek ona bir çile, onu aşağılayacak (olan), ve konacak onun üzerine ayakta kalıcı bir çile (20/99-101)!
- 41- şüphesiz biz indirdik senin üzerine (o) yazıtı (39/23) ahali için, gerçek olarak. o halde kim iletirse, artık canı içindir; ve kim de saparsa, artık yalnızca sapar onun aleyhine! ve değilsin sen onların üzerine bir dayanak (17/65).
- 42- öz-otorite vefat ettirir canları ölümleri sırasında, ve ölmeyen o kimseyi uykusu içinde. ve tutar kılıp bitirdiği o kimseyi onun üzerine ölümü, ve gönderir diğerlerini adı konulmuş bir süreye doğru. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, düşünen bir halk için!
- 43- yoksa edindiler mi öz-otoriteden başka araçılar? de ki: ya eğer yönetemiyor idiyeler, hiçbir istemle (21/28)? ama akletmiyorlar!
- 44- de ki: öz-otorite içindir aracılık, toptan (20/109)! onun içindir yönetimi göklerin ve yerin. sonra ona doğru döndürülüyorsunuz.
- 45- ama anıldığı zaman öz-otorite --aracılık yetkisinde-- tekçe, köpürdü kalpleri inanmayan o kimselerin sonraki zamana; ama anıldığı zaman --aracılık yetkisinde-- ondan başka o kimseler (10/18), o zaman onlar müjdeleiyorlar!

46- de ki: öz-otoritem, oluşturucusu göklerin ve yerin, bileni görünmez ve tanıklananın; (ancak) sen buyruk vereceksin hizmetkarlarının arasında, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları (şeylerde)!

47- ve eğer şüphesiz, haksızlık etmiş (39/24) o kimseler için (olsaydı) yerin içindekiler, toptan, ve onun bir benzeri onunla birlikte, mutlaka fidyelerlerdi onunla, en çirkin çileden (ötürü), kalkış gününde. ve açığa çıktı (şimdi) onlar için öz-otoriteden, hesap ediyor olmadıkları!

48- ve açığa çıktı (artık) onlar için kazandıklarının çirkinlikleri (35/8), ve çevreledi onları onunla alay ediyor oldukları (45/9)!

49- ve dokunduğu zaman insana bir darlık, (hemen) çağırdı bizi; (ama) sonra onu hediyeledirdiğimiz zaman bir armağanla bizden, dedi: yalnızca verildim (ben) onu, bir bilgi üzerine (6/63-64)! hayır, o bir denemedir; ve fakat onların çoğu bilmiyorlar.

50- muhakkak dediği onu onlardan önceki o kimseler de, ama (sonra) zengin kılmadı onları kazanıyor oldukları (28/78-81)!

51- ve sürtündü onlara kazandıklarının çirkinlikleri. ve haksızlık etmiş (39/24) o kimseler bu şahıslardan, sürtünecektir onlara da kazandıklarının çirkinlikleri. ve değildir onlar aciz bırakabilecekler (34/5)!

52- ve bilmediler mi, şüphesiz öz-otorite açıp yayar besini, kimin için isterse, ve ölçüp kısar da? şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, inanan bir halk için!

53- de ki: ey hizmetkarlarım, aşırı gitmiş o kimseler (kendi) canlarının aleyhine, (asla) umutsuzlanmayın öz-otoritenin acımasından. şüphesiz, öz-otorite bağışlar kusurları, toptan (25/70-71)! şüphesiz o, odur en bağışlayıcı, en acıyan.

54- ve yönelin yetkenize doğru, ve teslim olun (3/84-85) onun için, size gelivermeden önce çile (44/10-11 & 8/50-51); sonra yardım edilmezsiniz!

55- ve izleyin en güzelini size doğru indirilenin (39/23) yetkenizden, size gelivermeden önce çile (44/15-16 & 8/50-51), ansızın, ve siz farketmiyorsunuz (iken).

56- demesin diye bir can: ah hasret (bana), eksik bıraktığım üzerine öz-otoriteden yana; ve ancak olduydum (ben) dalga geçenlerden!

57- veya demesin: eğer şüphesiz, öz-otorite iletseydi beni, mutlaka olurdu (ben de) sakımanlardan (39/33)!

58- veya demesin, göreceği sırada çileyi: keşke şüphesiz, benim için bir tekrar (daha olsa da), ve (ben de) olsam güzellik edicilerden (39/34)!

59- evet, muhakkak geldiği sana işaretlerim (6/4 & 26/5); ama yalanladın onları ve büyüklendin, ve oldun inkarcılardan (74/31)!

60- ve kalkış gününde, görürsün yalan söylemiş o kimseleri öz-otorite üzerine (16/86) yüzleri kararmış (olarak); öyleyse yok mudur batağın içinde bir kalış yeri (bu) büyükleniciler (6/93) için?

61- ama kurtaracaktır öz-otorite sakınmış (39/33) o kimseleri, başarıya ermişliklerinden ötürü! dokunmayacaktır onlara hiçbir çirkinlik, ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.

62- öz-otorite yaratıcısıdır her istemin; ve o her istem üzerinde bir dayanaktır!

63- onun içindir anahtarları göklerin ve yerin. ama inkar etmiş o kimseler öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5); o şahıslar onlar kaybedenlerdir.

64- de ki: öyleyse öz-otoritenin dışında (birine) mi hizmet etmemi (3/79 & 9/31) emrediyorsunuz bana, ey cahiller!

65- ve muhakkak esinlendi sana doğru, ve senden önceki o kimselere doğru: eğer ortak koşarsan (12/40 X 3/79 & 9/31), mutlaka boşa çıkar çalışman, ve mutlaka olursun kaybedenlerden!

66- hayır, öz-otoriteye hizmet et (12/40), ve ol şükredenlerden!

67- ama ölçemediler öz-otoriteyi, gerçek ölçmesiyle; ve yer toptan (onun) avucundadır, kalkış gününde, ve gökler dürülmüştür sağ eliyle. saygılanandır o, ve yücelenendir ortak koştuklarından (28/70 X 21/29 & 9/31)!

68- ve üflendi (o gün) borunun içine, ve çöküp yıkıldı göklerin içindeki kimseler ve yerin içindeki kimseler, sadece (müstesna) öz-otoritenin istediği kimseler; sonra üflendi onun içine diğer (bir kez), ve o zaman onlar ayağa kalkmış, gözlüyorlar!

69- ve parladı yer yetkesinin ışığıyla; ve konuldu yazıt (39/23), ve getirildi havadisçiler ve tanıklar (musa 24/18 & 22) (isa 4/24 & 26) (davud 44/10) (muhammed 18/15).

ve kılınp bitirildi onların arasında, gerçeğe (35/31), ve onlar haksızlık edilmeksizin!

70- ve yerince ödendi her can, çalıştığıyla (2/25 X 29/4)! ve o en bilicidir yaptıklarını.

71- ve sevkedildi inkar etmiş (2/26) o kimseler batağa doğru, birlikte. nihayet ona geldikleri zaman, açıldı kapıları, ve dedi onlar için onun bekçileri: gelivermedi mi size gönderilmişler, sizden, aktaran sizin üzerinize yetkenizin işaretlerini (6/4 & 26/5) ve uyarın sizi rastgelmeyle bu gününüze? dediler: evet! ve fakat gerçekleşti çile kelimesi inkarcıların (2/26) üzerine.

72- denildi: o halde girin batağın kapılarından; sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne adidir kalış yeri (bu) büyüklenicilerin (6/93)!

73- ve sevkedildi sakınmış (39/33) o kimseler yetkelerinden, bahçeye doğru, birlikte. nihayet ona geldikleri zaman, ve açıldı kapıları, ve dedi onlar için onun bekçileri: selam sizin üzerinize; kalitelendiniz! artık girin ona; sürekliler (olarak).

74- ve dediler: övgü öz-otorite içindir, o kimse ki doğruladı bize (kendi) sözünü, ve mirasçı kıldı bizi yere, (ki) artık yerleşiklenebiliriz bahçeden, nerede istersek. ve ne armağansaldır çalışanların (2/25) ücreti!

75- ve görürsün (şimdi) melekleri çevrelenmişler (olarak) tahtın etrafında, saygılıyorlar (iken) yetkelerinin övgüsüyle. ve kılınp bitirildi (artık) onların arasında, gerçeğe (35/31), ve denildi: övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi!

BÖLÜM 40

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- h, m.

2- yazıtın (39/23) indirilmesi öz-otoritedendir; en üstün, en bilen!

3- bağışlayanıdır kusurun, ve kabul edicisidir pardonlayışın; şiddetlidir sonlandırmada, kudret sahibidir. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! ona doğrudur varış yeri.

4- mücadele etmez öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5) hakkında, sadece inkar etmiş o kimseler! öyleyse kandırmasın seni, dönüp dolaşmaları beldelerin içinde.

5- yalanladıydı onlardan önce nuh halkı, ve (nice) tayfalar da, onların peşinden.

ve yeltendi her kitle gönderilmişlerine karşı, yakalayıp almalarını onu; ve mücadele ettiler sahte (3/78) ile, geçersiz kılmaları için onunla gerçeği (35/31)! ve (sonra) yakalayıp aldım onları; öyleyse nasıl oldu sonlandırmam!

6- ve böylece gerçekleşti yetkenin kelimesi (14/24-26) inkar etmiş o kimselerin aleyhine; şüphesiz onlar ateşin arkadaşlarıdır (14/27-29)!

7- yüklenen o kimseler tahtı (69/17) ve onun etrafındaki kimseler, saygılamaktadırlar yetkelerinin övgüsüyle, ve inanmaktadırlar ona. ve bağışlanma diliyorlar inanmış (74/31) o kimseler için: yetkemiz, genişçe kuşattın her istemi, acıma ve bilgi (bakımından)! öyleyse bağışla pardonlamış o kimseler için, ve izlemişler senin yolunu (9/111); ve sakın onları korlu alevin çilesinden!

8- yetkemiz, ve girdir onları bolluk bahçelerine, o şey ki söz verdiğin onlara ve düzeltili olan (2/25) kimselere, babalarından ve eşlerinden ve soylarından! şüphesiz sen, sensin en üstün, en buyurgan.

9- ve sakın onları çirkinliklerden; ve kimi sakınırsan çirkinliklerden, o gün, artık muhakkak acıdın ona! ve budur o koca bir başarıya erme.

10- şüphesiz, inkar etmiş (74/31) o kimseler ise, (şöyle) seslenilecekler: mutlak nefretlemesi öz-otoritenin daha büyüktür nefretlemenizden (o) canlarınızı (22/72); çünkü çağırıldığınız zaman inanca (74/31) doğru, ancak inkar ediyordunuz!

- 11- dediler: yetkemiz, öldürdün bizi iki kez, ve hayatlandırdın bizi iki kez (2/28); ve itiraf ettik kusurlarımızı! öyleyse var mıdır (şimdi) çıkışa doğru hiçbir yol?
- 12- bu, çünkü şüphesiz o ki, çağırıldığı zaman öz-otorite, tekçe (28/70 & 32/4), inkar ettiniz; ama eğer ortak koşulursa ona (21/29 & 18/102 & 10/18), inanıyordunuz! (öyleyse) artık buyruk öz-otorite içindir (4/48), en yüce, en büyük.
- 13- odur o kimse ki gösteriyor size işaretlerini (6/4 & 26/5), ve indiriyor sizin için gökten bir besin (2/25)! ama anış almaz (39/23), sadece yönelen kimse.
- 14- öyleyse (artık) çağırın öz-otoriteyi, has kılıcılar (olarak) onun için ergiyi (39/2-3); ve eğer tiksinsene bile (o) inkarcılar (2/26)!
- 15- yükseltenidir derecelerin, tahtın sahibidir! atıp indiriyor emrinden (olan) ruhu (42/52) kimin üzerine isterse, hizmetkarlarından, uyarması için rastgeliş günüyle (6/130)!
- 16- (o) gün, onlar ortaya çıkmışlardır, saklı kalmaz (artık) öz-otorite üzerine onlardan, hiçbir istem. kimin içindir yönetim, bugün? öz-otorite içindir, tek (olan), en baskıman!
- 17- bugün, karşılıklılandırılacaktır her can, kazandığıyla (2/81 X 52/21); yoktur haksızlık etme, bugün! şüphesiz, öz-otorite hızlıdır hesaplandırmada.
- 18- ve uyar onları yaklaşan günle, o zaman kalpler gırtlaklara dayanmış (olacaktır), yutkunanlar (olarak). yoktur haksızlık ediciler (39/24) için (artık) hiçbir sıcak dost, ve uyulacak bir aracı (21/28)!
- 19- bilir (o) gözlerin hainliğini, ve sakladıklarını göğüslerin.
- 20- ve öz-otorite kılıp bitirir, gerçekle (10/108); ama çağırdıkları o kimseler ondan başka (28/70 X 21/29 & 9/31) kılıp bitiremezler, hiçbir istemle! şüphesiz öz-otorite, odur en işitici, en gören.
- 21- ve gezmediler mi yerin içinde, (ki) gözlesinler, nasıl oldu sonu onlardan önce olan o kimselerin? olduydular onlar daha şiddetli onlardan, kuvvetçe, ve eserlerde yerin içinde. ama yakalayıp aldı onları öz-otorite, kusurlarından ötürü. ve olmadı onlar için öz-otoriteden, hiçbir sakınan!
- 22- bu, çünkü şüphesiz onlar ki, geliveriyor idi onlara gönderilmişleri açık belgelerle, ama inkar ettiler! ve yakalayıp aldı onları öz-otorite; şüphesiz o en kuvvetlidir, şiddetlidir sonlandırmada.
- 23- ve muhakkak gönderdiydik musayı işaretlerimizle, ve açık bir ispatla.
- 24- firavuna ve hamana, ve karuna doğru; ama dediler: pek yalancı bir sihirbazdır!
- 25- ve o vakit geldiğinde onlara (o) gerçekle, katımızdan, dediler: bitirin oğullarını inanmış o kimselerin onunla birlikte, ve -utançla- hayatta bırakın kadınlarını. ve değildir inkarcıların tuzağı, sadece bir sapkınlık içindelik!
- 26- ve dedi firavun: bırakın beni, bitireyim musayı, ve çağırın yetkesini! şüphesiz ben korkuyorum değiştirmesinden erginizi, veya üste çıkarmasından yerin içinde bozgunculuğu.

27- ve dedi musa: şüphesiz ben sığındım yetkem ve yetkeniz (olana) o her büyükleniciden, inanmayan hesap gününe!

28- ve dedi inanan bir adam firavun ailesinden, gizliyor (olan) inancını: bitirecek misiniz bir adamı, diyor diye: yetkem öz-otoritedir? ve muhakkak geldi (iken) size açık belgelerle, yetkenizden. ve eğer bir yalancı ise, artık onun üzerindedir yalanı. ama eğer bir doğrucu ise, sürtünür size bazısı (o takdirde) size söz verdiği o şeyin! şüphesiz, öz-otorite iletmez bir aşırı gidici, pek yalancı o kimseyi.

29- ey halkım, sizin içindir yönetim, bugün; (işte) üste çıkıcılarınsınız yerin içinde. ama kim yardım edebilecek bize öz-otoritenin baskısına karşı, eğer gelirse bize? dedi firavun: göstermiyorum size, sadece gördüğümü; ve iletmiyorum sizi, sadece düzgünlük yoluna!

30- ve dedi inanmış o kimse: ey halkım, şüphesiz ben korkuyorum sizin üzerinize bir benzerinden (o) tayfaların gününün.

31- bir benzerinden (o) halinin nuh halkının ve adın ve semudun, ve onların peşinden (gelmiş) o kimselerin. ve öz-otorite diliyor değildir bir haksızlık, hizmetkarlar için!

32- ve ey halkım, şüphesiz ben korkuyorum sizin üzerinize (o) feryatlı sesleniş gününden.

33- (o) gün, yüz çevirdiğinizde, arka dönücüler (olarak), yoktur (artık) sizin için öz-otoriteden, hiçbir korutucu! ve kimi saptırırsa öz-otorite, artık yoktur onun için hiçbir iletici.

34- ve muhakkak geldi size yusuf da (12/46-56) daha önce açık belgelerle; ama son bulmadınız bir tereddüt içinde (olmaktan) onunla size geldiklerinden. nihayet yıkılıp öldüğü zaman, dediniz: asla uyandırmayacak öz-otorite onun peşinden hiçbir gönderilmiş! böylece saptırır öz-otorite bir aşırı gidici, pek şüphelenici o kimseyi.

35- mücadele eden o kimseler öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5) hakkında, bir --geçerli-- ispatın dışındakiyle (16/100) onlara gelivermiş (olan); işte büyüdü (o) nefretlikte öz-otoritenin katında, ve inanmış (2/26) o kimselerin katında. böylece damgalar öz-otorite her büyüklenici, pek çetin (kimselerin) kalbi üzerine!

36- ama dedi firavun: ey haman, (öyleyse) yapıla benim için bir kule, ta ki ben ulaşayım bağıntılara,

37- göklerin bağıntılarına; ve çıkageleyim musanın otoritesine doğru. ve şüphesiz ben mutlaka sanıyorum onu bir yalancı! ve böylece süslendi firavun için çirkin çalışması, ve alıkonuldu yoldan. ve değildi firavunun tuzağı, sadece bir mahvolma içindelik!

38- ve dedi inanmış o kimse: ey halkım, izleyin beni, (ki) iletayim sizi düzgünlük yoluna.

39- ey halkım, bu yakın hayat yalnızca bir geçimlidir. ve şüphesiz sonraki zaman, odur konaklama diyarı!

40- kim çalışırsa bir çirkinliğe (41/40), artık karşılıklılandırılmaz sadece onun benzeriyle. ama kim çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), erkek veya dişiden, ve o bir inanan (olduğu halde); işte o şahıslar gireceklerdir bahçeye, beslenilecekler onun içinde, bir hesabın dışındakiyle!

- 41- ve ey halkım, nedir benim için ki, çağırıyorum sizi kurtuluşa doğru, ama çağırıyorsunuz beni ateşe doğru?
- 42- çağırıyorsunuz beni, inkar etmem için öz-otoriteyi, ve ona ortak koşmam için olmayanı benim için onun hakkında hiçbir bilgi (6/148)? ve ben çağırıyorum sizi en üstün, en bağışlayana doğru!
- 43- kuşku yok ki, şüphesiz beni çağırdığınız (şey) ona doğru; yoktur onun için hiçbir çağırma yakın zaman içinde, ve sonraki zaman içinde! ve şüphesiz, çeviriliş yerimiz öz-otoriteye doğrudur; ve şüphesiz aşırı gidiciler, (işte) onlar ateşin arkadaşlarıdır.
- 44- ve ileride anımsayacaksınız söylediklerimi sizin için. ve havale ediyorum emrimi öz-otoriteye doğru! şüphesiz, öz-otorite görendir hizmetkarları.
- 45- ve sakındı onu öz-otorite düzen kurduklarının çirkinliklerinden; ama çevreledi firavun ailesini en çirkin çile.
- 46- ateş; sunuluyorlar onun üzerine, erkenleyin ve akşamleyin. ve (o) gün, -ayağa-kalktığında saat: girdirin (artık) firavun ailesini en şiddetli çileye!
- 47- ve o zaman delilleşiyorlar (iken) ateşin içinde; ve diyor (şimdi) zayıflar büyüklenmiş o kimseler için: şüphesiz biz olduyduk sizin için izleyiciler. öyleyse siz öte kılabilecekle misiniz (şimdi) bizden, bir hisseyi ateşten?
- 48- dedi büyüklenmiş o kimseler: şüphesiz biz, hepimiz, onun içindeyiz. şüphesiz, öz-otorite muhakkak (böylece) buyruk verdi hizmetkarlar arasında!
- 49- ve dedi ateşin içindeki o kimseler batağın bekçilerine: çağırın yetkenizi, (ki) hafifletsin bizden bir gün, çileden!
- 50- dediler: olmadı mı geliveriyor size gönderilmişleriniz açık belgelerle? dediler: evet. dediler: öyleyse kendiniz çağırın! ama değildir inkarcıların çağırışı, sadece bir sapkınlık içindelik.
- 51- şüphesiz biz mutlaka yardım edeceğiz gönderilmişlerimize ve inanmış (74/31) o kimselere yakın hayat içinde, ve (o) gün kalktığında da tanıklar (39/68-69).
- 52- (o) gün, artık fayda vermeyecek haksızlık edicilere (39/24) gerekçeleri; ve onlar için (olacaktır) lanet, ve onlar için (olacaktır) en çirkin diyar!
- 53- ve muhakkak verdik musaya iletiyi, ve mirasçı kıldık israil oğullarını yazıta.
- 54- bir ileti (39/23) ve bir anışı (74/31) -kaynağı- olarak, anlayış varlıları için! (bkz. musa peygamberin sözleri)
- 55- öyleyse kararlılık göster; şüphesiz, öz-otoritenin sözü bir gerçektir! ve bağışlanma dile kusurun için; ve saygıla yetkenin övgüsüyle, akşamda ve erkende.
- 56- şüphesiz, mücadele eden o kimseler öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5) hakkında, bir --geçerli-- ispatın dışındakiyle (16/100) onlara gelivermiş (olan); işte vardır onların göğüslerinin içinde sadece bir büyüklenme, onların ona (asla) ulaşamayacakları! öyleyse sığın öz-otoriteye; şüphesiz o, odur en iştirici, en gören.

57- mutlak yaratılışı göklerin ve yerin daha büyüktür ahalinin yaratılışından; ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar.

58- ve düzgüt olmaz kör, ve gören; ve inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, ve çirkinlik ediciler (29/4). bir azınlık (müstesna), anış almıyorsunuz (39/23)!

59- şüphesiz, (o) saat (30/14-16) mutlak gelivericidir, yoktur şüphe onun içinde; ve fakat ahalinin çoğu inanmıyorlar.

60- ve dedi yetkeniz: çağırın beni, (ki) yanıt vereyim sizin için. şüphesiz, büyülenen o kimseler bana hizmetkarlıktan (53/59-62) gireceklerdir batağa, boyun bükmüşler (olarak)!

61- öz-otoritedir o kimse ki kıldı sizin için geceyi, dinlenmeniz için onun içinde, ve gündüzü görür kılıcı (olarak). şüphesiz, öz-otorite mutlak lütuf (10/57-58) sahibidir ahalinin üzerine, ve fakat ahalinin çoğu şükretmiyorlar!

62- budur öz-otorite, yetkeniz (42/10); yaratıcısıdır her istemin. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! öyleyse nasıl hala dönekeniyorsunuz (45/6-7)?

63- böylece dönekeniyor, olmuş o kimseler öz-otoritenin işaretlerine (6/4 & 26/5) karşı didiniyorlar!

64- öz-otoritedir o kimse ki kıldı sizin için yeri bir konak, ve göğü bir yapı. ve şekillendirdi sizi, ve güzelleştirdi şekillerinizi; ve besledi sizi kaliteliyelerden (2/25 & 14/24-25)! budur öz-otorite, yetkeniz (42/10). o halde verimlileyendir öz-otorite, kalabalıkların yetkesi!

65- o hayattar (olandır); yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! öyleyse çağırın onu, has kılıcılar (olarak) onun için ergiyi (39/2-3). övgü öz-otorite içindir, kalabalıkların yetkesi!

66- de ki: şüphesiz ben caydırdım hizmet etmekten çağırdığınız o kimselere öz-otoriteden başka (28/70 X 21/29 & 9/31), o vakit geldiğinde bana açık belgeler (6/157), yetkemden! ve emredildim teslim olmakla (3/84-85) kalabalıkların yetkesi için.

67- odur o kimse ki yarattı sizi bir topraktan, sonra bir damladan, sonra bir asılgandan. sonra çıkarıyor sizi çocuklar (olarak), sonra ulaşmanız için şiddetli döneminize, sonra olmanız için ihtiyarlar. ve sizden kimi (var ki) vefat ettiriliyor daha önce; ve ulaşmanız için adı konulmuş bir süreye, ve ta ki siz akledesiniz (21/10)!

68- odur o kimse ki hayatlandırıyor, ve öldürüyor. ve kılıp bitirdiği zaman bir emri, artık yalnızca der onun için: ol; ve (o da onun daha önceden kılıp bitirdiği tarzda, ve tayin ettiği sürede) oluverir (77/21-23 & ...)!

69- görmedin mi mücadele eden o kimselere doğru öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5) hakkında; ve nasıl da döndürölüp eviriliyorlar?

70- o kimseler ki yalanladılar yazıtı (39/23) ve gönderdiklerimizi onunla (37/37) gönderilmişlerimizi; öyleyse ileride bilecekler!

71- o zaman, bukağılar boyunlarının üstünde, ve zincirler (ile) sürüklenecekler.

72- kaynar suyun içinde, sonra ateşin içinde yakılacaklar.

- 73- sonra denilecek onlar için: nerede ortak koşuyor olduklarımız,
74- öz-otoriteden yana (42/21 ~ 13/33)? dediler: saptılar bizden! hayır, olmamışız çağırıyor daha önce hiçbir istemi! böylece saptırır öz-otorite inkarcıları (2/26).
75- bu, çünkü olduydunuz coşuyor yerin içinde gerçeğin dışındakiyle (45/6-7), ve çünkü olduydunuz kabarıyor!
76- o halde girin (şimdi) batağın kapılarından; sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne adidir kalış yeri (bu) büyüklencilerin (6/93)!
77- öyleyse kararlılık göster; şüphesiz, öz-otoritenin sözü bir gerçektir! ve eğer gösterirsek sana bazısını onlara söz verdiğimiz o şeyin (4/47 & 52/44-47 & 9/98 & ...), veya vefat ettirirsek seni, artık (sonunda) bize doğru döndürülecekler.
78- ve muhakkak gönderiydik gönderilmişler senden önce de. onlardan kimi (var ki) hikayeledik senin üzerine (6/84-87 & ...), ve onlardan kimi (var ki) hikayeledik senin üzerine (2/87 = işaya & yeremya & ...). ve olmuş değildir hiçbir gönderilmiş için, getirmesi bir işaret (:benzeşmeli kelimeler birimi 7/203), sadece öz-otoritenin izniyle (13/38-39)! ve geldiği zaman öz-otoritenin emri, kılınıp bitirilir (artık), gerçekte; ve kaybeder orada sahteleyiciler (30/58)!
- 79- öz-otoritedir o kimse ki kıldı sizin için davalarını, binmeniz için onlardan, ve onlardan yiyorsunuz.
- 80- ve sizin için onların içinde faydalar (vardır), ve ulaşmanız için onların üzerinde bir gereğe göğüslerinizin içindeki. ve onların üzerinde, ve gemiler üzerinde taşıyorsunuz.
- 81- ve gösteriyor size işaretlerini (6/4 & 26/5); öyleyse hangi işaretlerini öz-otoritenin yabancılıyorsunuz?
- 82- ve gezmediler mi yerin içinde, (ki) gözlesinler, nasıl oldu sonu onlardan önceki o kimselerin? olduydular daha çokça onlardan, ve daha şiddetli kuvvetçe, ve eserlerde yerin içinde. ama (sonra) zengin kılmadı onları kazanıyor oldukları.
- 83- ve o vakit geldiğinde onlara gönderilmişleri açık belgelerle, coştular kendi yanlarındakiyle --geçersiz-- bilgiden (40/75), ve sonra çevreledi onları onunla alay ediyor oldukları.
- 84- ve o vakit gördüklerinde baskımızı, dediler: inandık öz-otoriteye, tekçe (32/4), ve inkar ettik ona ortak koşucular olduklarımızı (18/102 & 10/18)!
- 85- ama olmadı fayda verecek onlara inançları, o vakit gördüklerinde baskımızı. prensibidir (bu) öz-otoritenin, o şey ki muhakkak geçti hizmetkarları içinde; ve kaybeder (artık) orada inkarcılar (74/31)!

BÖLÜM 41

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- h, m.
 - 2- bir indirilmedir (39/23) pek acıyan, en acıyandan!
 - 3- bir yazıttır (39/23) ayırd edilmiş (olan) işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), arapça bir okunuş olarak, bilen bir halk için (75/17-19)!
 - 4- bir müjdeleyici, ve bir uyarıcıdır; ama surat çevirdi onların çoğu, ve onlar işitmiyorlar.
 - 5- ve dediler: kalplerimiz bir kılıf içindedir bizi çağırdığından (ötürü) ona doğru, ve kulaklarımızın içinde tıkaçlar (var); ve bizim aramızda ve senin aranda bir engel (vardır). öyleyse çalış (2/25), şüphesiz biz de çalışacaksınız (23/63 & 41/40)!
 - 6- de ki: ben yalnızca bir bireyim, sizin benzeriniz (olan). ancak esinleniyor bana doğru: otoriteniz yalnızca tek bir otoritedir (28/70)! öyleyse ayakta -dosdoğru- gidin ona doğru, ve bağışlanma dileyin ondan. ama yazıklar olsun (o) ortak koşucular (42/21 ~ 13/33) için!
 - 7- o kimseler ki vermiyorlar arınma payını (8/41), ve onlar sonraki zaman (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 3/55 = 43/61-62) hakkında, onlar inkarcılardır.
 - 8- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; onlar için bir ücret (var olacaktır), minnet edilmişlik dışında!
 - 9- de ki: şüphesiz siz mi o halde mutlaka inkar ediyorsunuz (67/6-9) yaratmış o kimseyi yeri iki gün içinde, ve kılıyorsunuz onun için denkler (3/80 & 9/31); halbuki budur kalabalıkların yetkesi (42/10)!
 - 10- ve kıldı onun içinde kökleşmiş (dağlar) üstünden, ve verimliledi onun içinde; ve ölçtü onun içinde azıklarını dört gün içinde, düzgüt olarak (tüm) soranlar için.
 - 11- sonra düzce çıktı göğe doğru, ve o bir duman (iken), ve dedi onun için ve yer için: geliverin, uyarak veya tiksinererek! dediler: geliverdik, uyuverenler (olarak).
 - 12- ve kılıp bitirdi onları yedi gökler (olarak), iki gün içinde; ve esinledi her göğün içine onun emrini. ve süsledik yakın göğü lambalarla, ve bir koruma (37/6-7) altında. işte bu, ölçüleyişidir en üstün, en bilenin!
 - 13- ama eğer surat çevirirlerse, de ki: uyardım sizi bir yıldırımla, benzeri (olan) ad ve semud yıldırımının!
 - 14- o zaman geldi ydi onlara gönderilmişler ellerinin arasından, ve ardlarından: hizmet etmeyin (başkasına), sadece öz-otoriteye (12/40)! diye. dediler: eğer yetkemiz isteseydi, mutlaka indirirdi melekler. öyleyse şüphesiz biz, onunla gönderildiklerinizi inkar edicileriz!
 - 15- ve ama ad (halkı); işte büyüklendiler yerin içinde gerçeğin dışındakiyle, ve dediler: kim daha şiddetlidir bizden, kuvvetçe? ama görmediler mi, şüphesiz öz-otorite, o kimse ki yarattı onları, o daha şiddetlidir onlardan, kuvvetçe! ama oldular işaretlerimize karşı didiniyorlar.

16- ve gönderdik onların üzerine sarsıcı bir rüzgar, felaketli günlerin içinde, tattırmamız için onlara aşağılanma çilesini, yakın hayatın içinde. ve mutlak çilesi sonraki zamanın daha da aşağılayıcıdır; ve onlar yardım edilmeyeceklerdir.

17- ve ama semud (halkı); işte ilettik onları, ama sevdiler körlüğü iletinin üzerine. ve yakalayıp aldı onları rezillik çilesinin yıldırımını, kazanıyor olduklarından ötürü.

18- ama kurtardık inanmış o kimseleri, ve olmuş sakınıyorlar (39/33)!

19- ve (o) gün, devşirildiğinde öz-otoritenin düşmanları ateşe doğru, ve onlar sevkedilecekler.

20- nihayet ona geldikleri zaman, tanıklık etti (şimdi) onların üzerine işitmeleri ve görmeleri ve derileri, çalışıyor olduklarına.

21- ve dediler derileri için: ne için tanıklık ettiniz bizim üzerimize? dediler: konuştu bizi öz-otorite, o kimse ki konuşurabilir her istemi! ve o yarattı sizi ilk defada, ve ona doğru döndürülüyorsunuz.

22- ama olmadınız tedirginleşiyor, tanıklık edecek diye sizin üzerinize işitmeleriniz ve görmeleriniz ve derileriniz. ve fakat sandınız ki, şüphesiz öz-otorite (kınamak amacıyla) asla bilmeyecek çoğunu (o) çalışıklarınızdan (16/28-29).

23- ve bu sanınız, o şey ki sandınız yetkeniz hakkında yuvarladı sizi! ve sabahladınız kaybedenlerden (olarak).

24- ve eğer kararlılık gösterebilirlerse, işte ateş bir kalış yeridir onlar için. ve eğer hoş görülmeği dilerlerse, artık değildir onlar hoş görüleceklerden!

25- ve sardırık onlar için (bazı) yakındaşlar, ve süslü gösterdiler onlar için ellerinin arasındakileri ve ardlarındakileri (43/36-37). ve gerçekleşti onların aleyhine deyiş (27/84-85); kitleler içindedirler, muhakkak geçmiş (olan) onlardan önce, cinlerden ve insanlardan. şüphesiz onlar oldular kaybedenler!

26- ve dedi inkar etmiş o kimseler: işitmeyin bu okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), ve lakırdılayın onun içine (13/33 & 9/37), ta ki siz yenesiniz.

27- öyleyse mutlaka tattıracağız inkar etmiş o kimselere şiddetli bir çile, ve mutlaka karşılıklılandıracağız onları en çirkiniyle çalışıyor oldukları (41/40) o şeyin.

28- budur karşılığı öz-otoritenin düşmanlarınının, ateş! onlar için onun içinde süreklilik diyarı vardır; bir karşılık olarak, işaretlerimize (6/4 & 26/5) karşı didiniyor olmalarından ötürü!

29- ve dedi inkar etmiş (2/26) o kimseler: yetkemiz, bize göster (o halde) bizi saptırmış o kimseleri cinlerden ve insanlardan, ki kılalım (şimdi) onları tabanlarımızın altında, olmaları için en altta kalanlardan!

30- şüphesiz, demiş o kimseler: yetkemiz (ancak) öz-otoritedir (42/10 X 3/80 & 9/31)! sonra ayakta -dosdoğru- gitmişler; iniyor onların üzerine melekler: korkmayın, ve hüzünlenmeyin! ve müjdelenin bahçeyle, o şey ki söz veriliyor oldunuz! diye.

- 31- biz rehberleriniziz yakın hayat içinde, ve sonraki zaman içinde. ve sizin için (var olacaktır) onun içinde tutkuladıkları canlarınızın, ve sizin için (var olacaktır) onun içinde çağırıp istedikleriniz.
- 32- bir indiriliş (olarak), en bağışlayıcı, en acıyandan!
- 33- ve kim daha güzel (olabilir) deyişte, çağırılmış kimseden öz-otoriteye doğru, ve çalışmış bir düzelticilik için (2/25), ve demiş: şüphesiz ben teslim olmuşlardanı (3/84-85)!
- 34- ve düzgüt olmaz güzel davranış (39/33-34), ve çirkin davranış (39/24-25)! öyleyse defet o en güzel (olan) o şeyle (13/22); ve o zaman senin aranda ve onun arasında bir düşmanlık (olan) o kimse, işte sanki şüphesiz o (artık) sıcak bir rehber gibidir!
- 35- ve kavuşturulmaz ona, sadece kararlılık göstermiş o kimseler; ve kavuşturulmaz ona, sadece koca bir pay sahibi (olanlar)!
- 36- ve eğer dürtülürse seni şeytandan bir dürtük, derhal sığın öz-otoriteye (7/200-201)! şüphesiz o, odur en işitici, en bilen.
- 37- ve işaretlerindendir: gece ve gündüz, ve güneş ve ay. eğilmeyin güneş için, ve ay için. ama eğilin öz-otorite için, o kimse ki yarattı onları; eğer sadece ona hizmet ediyor (12/40) idiyse.
- 38- ama eğer büyüklenirlerse, yetkenin katındaki o kimseler saygılamaktadırlar onun için, geceleyin ve gündüzleyin, ve onlar usanmazlar.
- 39- ve işaretlerindendir: şüphesiz sen görürsün yeri kaygısal (olarak); ama indirdiğimiz zaman onun üzerine suyu, titreşti ve kabardı. şüphesiz, onu hayatlandırmış o kimse mutlak hayatlandırıcıdır ölüleri (7/57)! şüphesiz o her istem üzerinde ölçücüdür.
- 40- şüphesiz, bozup çarpıtın o kimseler işaretlerimiz (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tabloları $6/4 = 26/5$) içinde, saklı kalamazlar bizden! öyleyse atılacak kimse mi ateşin içine daha iyidir, yoksa gelivercek kimse mi güvenli (olarak) kalkış gününde? öyleyse çalışın nasıl isterseniz (2/25 X 29/4); şüphesiz o çalışıklarınızı görür.
- 41- şüphesiz, inkar etmiş o kimseler (o) anışı (39/23), o vakit geldiğinde onlara; halbuki şüphesiz o mutlak üstün bir yazıttır.
- 42- geliveremez ona (:gökteki asıl & en doğru nüshasına) sahte ellerinin arasından, ve ardından (56/77-79 & 85/21-22); bir indirilmedir en buyurgan, en övülenden!
- 43- denilmiyor senin için, sadece muhakkak denilmiş olan (o) gönderilmişler için de senden önceki (39/65-66)! şüphesiz, yetken mutlak bağışlama sahibidir, ve (hem de) acıklı bir sonlandırma sahibidir.
- 44- ve eğer kılsak onu yabancı --soldan sağa doğru tarzda-- bir okunuş, mutlaka derler: değil miydi --sağdan sola doğru tarzda-- ayırd edilmeli işaretleri (:benzeşmeli kelimeleri 16/101)? böyle yabancı tarzda mı (olmalı), ve arapça tarzda (olduğu halde)? (57/12) de ki: o inanmış o kimseler için bir iletidir (39/23), ve bir şifadır. ama inanmayan o kimseler ise, kulaklarının içinde tıkaçlar (vardır); ve o onların üzerine bir körlüktür. o şahıslar (sanki) seslenilmektedirler uzak bir oluş yerinden!

- 45- ve muhakkak verdik musaya yazıtı, ama çelişkiye düşüldü onun içinde (28/48). ve eğer olmasaydı bir kelime yarışıp geçmiş (olan) yetkenden, mutlaka (hemen) kılınıp bitirilirdi onların arasında (3/84-85)! ve şüphesiz onlar --asılsız-- bir tereddüt içindeler ondan, şüpheleniciler (32/23).
- 46- kim çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), artık kendi canı içindir; ve kim de çirkinlik ederse (9/37), artık onun aleyhinedir! ve değıldir yetken haksızlık edici hizmetkarlar için.
- 47- ona doğru çevirilir saatin bilgisi (7/187)! ve çıkamaz hiçbir meyvalar kabuklarından, ve yüklenemez hiçbir dişi, ve doğurup koyamaz, sadece onun bilgisiyle. ve (o) gün, seslendiğinde onlara: nerede ortaklarım (18/26 X 42/21 ~ 13/33)? dediler: duyurduk sana ki, yoktur bizden hiçbir tanık!
- 48- ve saptı (şimdi) onlardan çağırıp istiyor oldukları daha önce; ve sanıp anladılar ki, yoktur artık onlar için hiçbir kaçış yeri!
- 49- usanmaz insan iyiliğı çağırışından; ama eğer dokunursa ona bir kötülük, artık (o) pek karamsardır, pek umutsuzlaşandır.
- 50- ve eğer tattırırsak ona bir acıma, bizden, (o) darlığın peşinden ona dokunmuş (olan), mutlaka diyor: bu, benim içindir! ve sanmıyorum saatin (böylece) -ayağa- kalkacağı (30/14-16)! ve eğer döndürülürsem yetkeme doğru, şüphesiz benim için onun katında en güzel (vardır)! öyleyse mutlaka havadis vereceğiz inkar etmiş (2/26) o kimselere çalıştıklarını (23/63 & 41/40), ve mutlaka tattıracağız onlara katı bir çileden!
- 51- ve nimetlendirdiğimiz zaman insanın üzerine, surat çevirdi ve döndü yanı üzere. ama ona dokunduğı zaman bir kötülük, artık (o) kapsamlı bir çağırış sahibidir!
- 52- de ki: gördünüz mü, eğer (bu) öz-otoritenin katından idiyse (44/5), sonra (yine de) inkar ettiyseniz onu, artık kim daha sapkın (olabilir) uzak bir yarılma içinde (kalan) o kimseden?
- 53- göstereceğiz onlara işaretlerimizi (:ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış nice yapılar, organlar vs. 12/105) ufukların içinde ve canlarının içinde, açık oluncaya kadar onlar için: şüphesiz o bir gerçektir (36/36)! öyleyse yetmez mi yetken, şüphesiz o her istem üzerinde bir tanıktır!
- 54- dikkat, şüphesiz onlar bir kuşku içindeler, yetkelerine rastgelmekten (10/15)! dikkat, şüphesiz o her istem berisinde bir kuşatıcıdır.

BÖLÜM 42

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- h, m.
 - 2- a, s, q.
 - 3- böylece esinliyor (43/43-44) sana doğru, ve senden önceki o kimselere doğru (21/24) öz-otorite; en üstün, en buyurgan!
 - 4- onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler; ve o en yücedir, en kocadır.
 - 5- neredeyse gökler çatlayacaklar üstlerinden; ve melekler saygılıyorlar yetkelerinin övgüsüyle, ve bağışlanma diliyorlar yerin içindeki kimseler için (40/7). dikkat, şüphesiz öz-otorite, odur en bağışlayıcı, en acıyan!
 - 6- ama edinmiş o kimseler ondan başka rehberler (7/196 X 18/102), öz-otorite gözetleyicidir onların üzerine; ve değilsin sen onların üzerine bir dayanak.
 - 7- ve böylece esinledik sana doğru arapça bir okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), uyarman için şehirlerin ana (merkezlerini) ve çevrelerindeki kimseleri! ve uyarman için toplanış günüyle, olmayan (hiç) şüphe onun içinde; bir bölük bahçenin içinde, ve bir bölük çılgın alevin içindedir (30/14-16).
 - 8- ve eğer öz-otorite isteseydi, mutlaka kıları onları tek bir kitle, ve fakat (sadece) girdirir istediği kimseleri acımasının içine (4/175)! ama haksızlık ediciler (39/24), yoktur onlar için hiçbir rehber (17/97), ve bir yardımcı.
 - 9- yoksa edindiler mi ondan başka rehberler (18/102)? ve öz-otorite, odur rehber (7/196)! ve o hayatlandırır ölüleri (7/57); ve o her istem üzerinde ölçücüdür.
 - 10- ve onun içinde çelişkiye düştüğünüz (her) bir istem, işte onun buyruğu (sadece) öz-otoriteye aittir (18/26 = 4/105), böylece öz-otorite (biricik) yetkendir! ona dayandım, ve ona doğru yönelirim.
 - 11- oluşturucusudur göklerin ve yerin. kıldı sizin için (kendi) canlarınızdan eşler, ve davarlardan eşler; türetiyor sizi o (tarz) içinde. yoktur onun benzeri gibi hiçbir istem! (X evanjelik hristiyan ve mesih deccal ideolojisinin iddia ettiği gibi, ilk insanlar geçmiş ve gelecek için her türlü evrimden beri kılınmış olarak, ve bir anda ve onun tam benzeri bir surette, ve dolayısıyla isa da bunun ardından yine bunların soyundan, ve bu kez onun tam aynı bir surette çıkarılıp gönderilmiş değildir (2/30 & 6/133 X 5/17). geçmiş ve gelecek için her daim her türlü evrimden beri olmak hiçbir insan veya diğer bir türe değil, ancak sadece ona has ve benzersiz olan bir özellik olmalıdır, ezelden ebede kadar (59/24 X 6/133 & 7/69 & 35/1 & ...) ve o en işitcidir, en görendir.
 - 12- onun içindir anahtarları göklerin ve yerin. açıp yayar besini, kimin için isterse, ve ölçüp kısar da! şüphesiz o her istem berisinde en bilendir.

13- kanunlaştırdı sizin için ergiden onunla salık verdiğini nuha, ve esinlediğimiz o şeyi sana doğru, ve onunla salık verdiğimizizi ibrahime ve musaya ve isaya: ayakta tutun ergiyi, ve ayrılığa düşmeyin onun içinde (6/161)! ama büyüdü ortak koşucular (42/21) üzerine onları çağırдыңın (şey) ona doğru. öz-otorite seçip toplar ona doğru, kimi isterse, ve iletir ona doğru, kim yönelirse!

14- ama ayrılığa düşmediler, sadece bilginin (4/166) tam onlara gelmesinin peşinden, bencillikten ötürü onların (kendi) arasında. ve eğer olmasaydı bir kelime yarışıp geçmiş (olan) yetkenden, adı konulmuş bir süreye doğru, mutlaka (hemen) kılınıp bitirilirdi onların arasında. ve şüphesiz, mirasçı kılınmış o kimseler yazıta (3/3-4) onların peşinden --şimdi-- bir tereddüt içindeler ondan, şüpheleniciler!

15- öyleyse bunun (39/23) için çağır, ve ayakta -dosdoğru- git, emredildiğin gibi. ve izleme onların heveslerini, ama de ki: inandım öz-otoritenin indirdiklerine, yazıttan (3/84-85), ve emredildim denk davranmakla sizin aranızda. öz-otorite yetkemizdir ve yetkenizdir; bizim içindir çalışmalarımız, ve sizin içindir çalışmalarınız (21/24)! yoktur delilleşme bizim aramızda ve sizin aranızda. ve öz-otorite toplayacaktır bizim aramızda, ve ona doğrudur varış yeri!

16- ama delilleşen o kimseler öz-otorite hakkında, tam yanıt verilmesinin peşinden onun için, (işte) delilleri geçersizdir yetkelerinin katında (13/33 & 9/37)! ve onların üzerine bir hınç (vardır), ve onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır).

17- öz-otoritedir o kimse ki indirdi yazıtı (39/23) gerçekle, ve (bir) tartıyla. ve sana idrak ettirdiği: belki de (o) saat (44/10-16) pek yakındır!

18- acele ettirir onu, ancak inanmayan o kimseler ona. ama inanmış o kimseler panikleyicilerdir ondan ötürü; ve bilirler ki, şüphesiz o bir gerçektir! dikkat, şüphesiz kuşkulayan o kimseler (bu) saat (30/14-16) hakkında, uzak bir sapkınlık içindedirler.

19- öz-otorite naziktir hizmetkarlarına karşı; besler (2/25), kimi isterse! ve o en kuvvetlidir, en üstündür.

20- kim diliyor idiyse sonraki zamanın ürününü, arttırırız onun için ürünü (2/25) içinde. ve kim diliyor idiyse yakın zamanın ürününü, veririz ona ondan (23/55-56); ama yoktur onun için sonraki zaman içinde hiçbir hisse!

21- yoksa onlar için ortaklar mı (var), kanunlaştırdılar onlar için ergiden izin vermediğini onunla öz-otoritenin (18/26 = 4/105)? ve eğer olmasaydı ayırd ediş kelimesi, mutlaka (hemen) kılınıp bitirilirdi onların arasında (31/24). ve şüphesiz (bu) haksızlık ediciler, onlar için acıklı bir çile (var olacaktır)!

22- görürsün (o vakit) haksızlık edicileri (39/24) paniklemişler (olarak), kazandıklarından ötürü; ve o (kazandıkları çirkinlikler) artık düşmüştür onların üstüne! ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler, bahçelerin görkemleri içindedirler. onlar için ne isterlerse (vardır), yetkelerinin katında. budur o büyük bir lütuf!

- 23- (işte), budur o şey ki müjdeliyor öz-otorite (onunla) hizmetkarlarını, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri! de ki: sormuyorum size onun üzerine hiçbir ücret, sadece bir arzulanış (sahibi olmanız) yakınlaşmada (34/37). ve kim elde ederse bir güzellik (39/34), arttırırız ona onun içinde bir güzellik! şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en şükürleyendir.
- 24- yoksa diyorlar mı: uydurdu öz-otorite üzerine yalanı? oysa eğer öz-otorite istese, mühürlerdi kalbinin üzerine. ama (böylece) mahveder öz-otorite sahteyi (2/78), ve gerçekler gerçeği (35/31), kelimeleriyle! şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.
- 25- ve odur o kimse ki kabul eder pardonlayışı hizmetkarlarından (25/70), ve affeder çirkinlikleri; ve bilir yaptıklarınızı.
- 26- ve yanıt verir inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimselere, ve arttırır onlara, lütfundan (10/57-58)! ama inkarcılar (2/26) ise, onlar için şiddetli bir çile (var olacaktır).
- 27- ve eğer (ölçüsüzce) açıp yaysaydı öz-otorite besini hizmetkarları için, mutlaka bencillerlerdi yerin içinde. ve fakat indiriyor bir ölçüyle, istediği kadar! şüphesiz o hizmetkarlarından en haberdardır, en görendir.
- 28- ve odur o kimse ki indiriyor yağışı, tam umutsuzlanmalarının peşinden, ve açıp yayıveriyor acımasını! ve odur (tek) rehber, en övülen (32/4).
- 29- ve işaretlerindendir: yaratılması göklerin ve yerin, ve türetip yayması onların ikisi içinde, canlılardan. ve o onların (:belki de göklerdeki diğer gezegenlerde var olması muhtemel bu canlılarla, yerdeki canlıların) biraraya toplanmasına, istediği zaman, ölçücüdür!
- 30- ve size sürtünen (her) bir sürtünüm, işte kazandıklarından ötürüdür ellerinizin; ve affeder çoğunu da.
- 31- ve değilsiniz siz aciz bırakabilecekler yerin içinde. ve yoktur sizin için öz-otoriteden başka hiçbir rehber (7/196 X 18/102), ve bir yardımcı!
- 32- ve işaretlerindendir: akıp gidici (gemiler) denizin içinde, dağcıklar gibi.
- 33- eğer isterse, durdurur --motorsal, veya doğasal itici-- rüzgarı, ve kalıverirler hareketsiz sırtı üzerinde. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, her pek kararlılık gösterici, pek şükredici için!
- 34- veya batırır onları, kazandıklarından ötürü; ve affeder çoğunu da.
- 35- ve bilsin ki, mücadele eden o kimseler işaretlerimiz (6/4 & 26/5) hakkında: yoktur onlar için hiçbir kaçış yeri!
- 36- ve verildiğiniz (her) bir istem, işte geçimliğidir yakın hayatın. ama öz-otoritenin katındakiler daha iyidir, ve daha baki kalıcıdır inanmış (2/26) o kimseler için, ve yetkelerine dayanıyorlar (olan)!

- 37- ve o kimseler ki uzak duruyorlar suçun büyüklerinden (45/6-7 & 2/275-276 & ...) ve ahlaksızlıklardan (4/22 & 7/80 & ...), ve hınçlandıkları zaman, onlar bağışlıyorlar.
- 38- ve o kimseler ki yanıt verdiler yetkeleri için (2/186), ve ayakta tuttular destekleyişi (33/56); ve emirleri danışma (iledir) onların (kendi) arasında, ve onları beslediklerimizden harcıyorlar (2/215).
- 39- ve o kimseler ki, onlara sürdüğü zaman bir bencilleme, onlar yardımlatıyorlar.
- 40- ve bir çirkinliğin karşılığı onun benzeri (olan) bir çirkinliktir. ama kim affederse ve düzelticilik ederse (4/114), artık onun ücreti öz-otoritenin üzerinedir. şüphesiz o sevmez haksızlık edicileri (39/24)!
- 41- ve kim de yardımlatırsa, haksızlığa uğramasının peşinden, işte o şahıslar, yoktur onların üzerine hiçbir yol.
- 42- yol yalnızca haksızlık eden o kimselerin üzerinedir ahaliye, ve bencilleyen yerin içinde gerçeğin dışındakiyle (45/6-7)! o şahıslar, onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).
- 43- ama kim kararlılık gösterirse, ve bağışlarsa, şüphesiz bu, emirlere (olan) azimdendir!
- 44- ve kimi saptırırsa öz-otorite, artık yoktur onun için hiçbir rehber (18/102) onun peşinden! ve görürsün haksızlık edicileri (39/24) çileyi gördükleri o vakitte, diyorlar: geri çevirilişe doğru hiçbir yol var mı?
- 45- ve görürsün onları sunuluyorlar (iken) onun üzerine, kaygı duyucular (olarak) horluktan ötürü, gözlüyorlar (iken) saklıca bir göz ucuyla. ve dedi inanmış (2/26) o kimseler: şüphesiz kaybediciler, (mutlak) kaybettirmiş o kimselerdir (kendi) canlarını ve gruplarını, kalkış gününde! dikkat, şüphesiz haksızlık ediciler (39/24) ayakta kalıcı bir çile içindedirler.
- 46- ve olmadı onlar için hiç rehberler (18/102), yardım edecek (olan) onlara öz-otoriteden yana! ve kimi saptırırsa öz-otorite (2/26), artık yoktur onun için hiçbir yol.
- 47- öyleyse yanıt verin yetkeniz için (2/186) gelivermeden önce bir gün, olmayan (hiç) geri çeviriliş onun için, öz-otoriteden! yoktur sizin için hiçbir sığınacak yer, o gün, ve yoktur sizin için hiçbir yabancılayıp savma.
- 48- ama eğer surat çevirirlerse, artık göndermedik seni onların üzerine bir gözetleyici (olarak). yoktur senin üzerine, sadece ulaştırma (5/67)! ve şüphesiz biz, tattırdığımız zaman insana bizden bir acıma, coştı onunla. ama eğer sürünürse onlara bir çirkinlik, takdim ettiklerinden ötürü ellerinin, artık şüphesiz insan pek inkarcıdır (76/3)!
- 49- öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin, yaratır ne/nasil isterse! bahşeder istediği kimse için dişiler, ve bahşeder istediği kimse için erkekler.
- 50- veya eşli kılar onları, erkekler ve dişiler (olarak). ve kılar istediği kimseyi kısır. şüphesiz o en bilendir, en ölçendir.
- 51- ve olmuş değildir bir birey için, kelam etmesi ona öz-otoritenin, sadece bir esinlemeyle, veya bir engelin arkasından, veya gönderir bir gönderilmiş ve (o da) esinler, kendi izniyle, ne isterse! şüphesiz o en yücedir, en buyurgandır.

52- ve böylece esinledik sana doğru bir ruh (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi $42/52 = 39/23$), emrimizden! olmuş değildin idrak ediyor (bu) yazıt ($39/23$) nedir, ve inanç (nedir). ve fakat kıldık onu bir ışık, (ki) iletiriz onunla istediğimiz kimseleri, hizmetkarlarımızdan ($13/27$)! ve şüphesiz sen --bu sistemi onlara ulaştırarak $5/67$ -- (böylece) mutlaka iletiyorsun ayakta duran bir yordama doğru,
 53- öz-otoritenin yordamına; o kimse ki, onun içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. dikkat, öz-otoriteye doğru varır, emirler!

BÖLÜM 43

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- h, m.
- 2- ve açık yazıtı ($39/23$).
- 3- şüphesiz biz kıldık onu arapça --planlanıp & hesaplanmış-- bir okunuş ($36/69$), ta ki siz akledesiniz!
- 4- ve şüphesiz o yazıtın anası ($3/7$) içindedir, --gökteki aslı & en doğru nüshası itibariyle-- yanbaşımızda ($56/77-79$ & $85/21-22$); mutlak yücedir, buyurgandır.
- 5- öyleyse vurup atacak mıyız (şimdi) sizden (o) anışı ($39/23$), vazgeçmeyle; oldunuz diye bir aşırı gidiciler halkı?
- 6- ve nice gönderdik bir havadisçiden (o) ilklerin içinde de.
- 7- ama gelivermiyordu ki onlara bir havadisçi, sadece onunla alay ediyor idiler.
- 8- ve yıktık daha şiddetlilerini onlardan, çarpmada; ve gelip geçti (o) ilklerin örneği.
- 9- ama eğer sorarsan onlara: kim yarattı gökleri ve yeri? mutlaka diyorlar: yarattı onları en üstün, en bilen!
- 10- o kimse ki kıldı sizin için yeri bir beşik, ve kıldı sizin için onun içinde yollar, ta ki siz iletilesiniz.
- 11- ve o kimse ki indirdi gökten suyu bir ölçüyle, ve dirip yaydık onunla ölü bir beldeyi; böylece çıkarılıyorsunuz ($7/57$)!
- 12- ve o kimse ki yarattı eşleri, onların hepsini ($36/36$); ve kıldı sizin için gemilerden ve davarlardan, bindiklerinizi.
- 13- düzce yerleşmeniz için sırtları üzerinde, sonra anmanız yetkenizin armağanını, düzce yerleştiğiniz zaman onların üzerinde, ve demeniz: saygılanandır o kimse ki amade kıldı bizim için bunları! ve olamazdık (biz) onları yanaştırıcılar.
- 14- ve şüphesiz biz (ancak) yetkemize doğru, mutlak geri dönücüleriz!

- 15- ama kıldılar onun için (onun) hizmetkarlarından bir parça (9/30)! şüphesiz, insan mutlak açık bir inkarcıdır.
- 16- yoksa edindi mi yarattıklarından --sağ taraf için-- o kızları, ve seçti mi size --sol taraf için-- o oğulları (13/33)?
- 17- ve müjdelendiği zaman onlardan biri (bu) vurduğıyla pek acıyan için, bir örnek olarak (17/89), derhal oldu yüzü kararımış, ve o pek yutkunucu (iken)!
- 18- ama yetiştirilen kimse mi mücevherler içinde, ve o çekişmede açık (olmanın) dışında (olan)?
- 19- ve kıldılar (o) melekleri, o kimseler ki onlar pek acıyanın hizmetkarlarıdır, dişiler (53/27-28)! tanık mı oldular yaratılışlarına? o halde yazılacak tanıklıkları, ve sorulacaklar (41/47).
- 20- ve dediler: eğer pek acıyan isteseydi, hizmet edemezdik onlara (34/40-41) (kitabı mukaddes-vahiy 22/8-21)! yoktur onlar için bunun hakkında hiçbir bilgi. değildir onlar, sadece saçmalıyorlar.
- 21- yoksa verdik mi onlara bir yazıt ondan önce (39/23), ve onlar ona tutunuculardır (34/44)?
- 22- hayır, dediler: şüphesiz biz bulduk babalarımızı bir kitle üzerinde (6/112-113), ve şüphesiz biz onların izleri üzerinde, iletilmişleriz!
- 23- ve böyledir; göndermediydik senden önce de bir şehrin içinde hiçbir uyarıcı, sadece dedi onun da refahlandırılmışları: şüphesiz biz bulduk babalarımızı bir kitle üzerinde, ve şüphesiz biz onların izleri üzerinde, ilerleyicileriz!
- 24- dedi: ya eğer getirdiysem size daha iletilisini babalarımızı bulduğunuzdan onun üzerinde? dediler: şüphesiz biz onunla gönderildiklerinizi inkar edicileriz!
- 25- ve (biz de) öğ aldık onlardan; öyleyse gözle, nasıl oldu sonu (o) yalanlayıcıların!
- 26- ve bir zaman dedi ibrahim babası, ve halkı için: şüphesiz ben öteyim hizmet ettiklerinizden.
- 27- sadece (müstesna) o kimse ki oluşturan beni; ve şüphesiz o iletecektir beni.
- 28- ve kıldı onu baki kalıcı bir kelime onun ardında, ta ki onlar --şimdi-- dönsünler (17/97 X 18/102)!
- 29- hayır, geçimlendirdim bu şahısları ve babalarını, onlara gelinceye kadar gerçek (35/31), ve açık bir gönderilmiş.
- 30- ama o vakit geldiğinde onlara gerçek (35/31), dediler: bu, bir sihirdir! ve şüphesiz biz onu inkar edenleriz!
- 31- ve dediler: değil miydi indirilmeli bu okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) koca bir adamın üzerine, o iki şehrin (:mekke & kudüs) birinden?

- 32- onlar mı bölüştürecekler yetkenin acımasını? biz bölüştürdük onların arasında yaşamlıklarını, yakın hayat içinde. ve yükselttik onların bazısını bazısı üstüne derecelerle, edinmesi için onların bazısı bazısını, amade kılınmış. ve yetkenin acıması (10/57-58) daha iyidir onların topladıklarından!
- 33- ve eğer olmasaydı ahali (o ki) olacak tek bir kitle, mutlaka kıldardık inkar eden (her) kimse için pek acıyanı (21/36), onların evleri için tavanlar gümüştten, ve merdivenler onun üzerinde üste çıkacakları.
- 34- ve evleri için kapılar, ve koltuklar onun üzerinde kurulup yaslanacakları.
- 35- ve yaldızlı objeler. ama bunların hepsi, sadece yakın hayatın geçimliğidir (28/61). ve sonraki zaman, yetkenin katında, ancak sakınanlar (39/23 & 33) içindir!
- 36- ve kim duyarsızlaşırsa pek acıyanın anışından (39/23), sardırırız onun için bir şeytanı, ve o da onun için bir yakındaş (olur).
- 37- ve şüphesiz onlar mutlaka alıkoyarlar onları yoldan (9/111), ama onlar hesap ederler ki, şüphesiz onlar iletilmişlerdir (7/30)!
- 38- nihayet bize geldiği zaman, dedi: ah keşke benim aramda ve senin aranda iki doğu uzaklığı (olsaydı); ve ne adi bir yakındaş (imişsin sen)!
- 39- ama asla fayda vermeyecek (artık) size, bugün, çünkü haksızlık ettiniz. şüphesiz siz çilenin içinde ortaklayacaksınız!
- 40- öyleyse sen mi işittireceksin sağırlara, veya ileteceksin körleri, ve olmuş kimseleri açık bir sapkınlık içinde (27/80-81)?
- 41- ve eğer giderirsek seni, artık şüphesiz biz onlardan öç alacağız (44/15-16).
- 42- veya gösterebiliriz sana onlara söz verdiğimiz o şeyi (44/10-16); ve şüphesiz biz onların üzerinde ölçüleyicileriz!
- 43- öyleyse sımsıkı tutun esinlenmiş o şeye sana doğru; şüphesiz sen ayakta duran bir yordam üzerindesin.
- 44- çünkü şüphesiz o mutlak bir anıştır (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) senin için ve halkın için. ve ileride --onun üzerinde çalışmışlıktan (17/84)-- sorulacaksınız!
- 45- öyleyse sor gönderdiğimiz kimselere senden önce, (o) gönderilmişlerimizden: kıldık mı (hiç) pek acıyandan başka hizmet edilecek otoriteler (tevrat-tsn. 32/37-38 X 39) (incil-mtt. 4/10 X 15/3-9) (kuran 12/40 X 42/21)?
- 46- ve muhakkak gönderiydik musayı işaretlerimizle, firavuna ve konseyine doğru, ve dedi: şüphesiz ben gönderilmişiyim, kalabalıkların yetkesinin!
- 47- ama o vakit geldiğinde onlara işaretlerimizle, o zaman onlar, ondan ötürü, gülüyorlardı.
- 48- ve göstermiyorduk onlara hiçbir (sonraki) işaret ki, sadece o daha büyüktü kendi (önceki) kardeşinden (6/4)! ve yakalayıp aldık onları çileyle, ta ki onlar dönsünler.

- 49- ve dediler: ey sihirbaz, çağır bizim için yetkeni, ahidlediğine göre senin katında; şüphesiz biz (o an) mutlak iletilecekleriz!
- 50- ama o vakit kaldırdığımızda onlardan çileyi, o zaman onlar (yine) bozuyorlardı.
- 51- ve seslendi firavun (kendi) halkı içinde, dedi: ey halkım, değil midir benim için mısırın yönetimi, ve bu nehirler akıp giden altımdan? öyleyse görmeyecek misiniz?
- 52- yoksa ben daha iyi (değil miyim) bu kimseden, ki o düşüktür? ve neredeyse (sözü) açık edemiyor?
- 53- o halde değil miydi atılmalı onun üzerine altından bilezikler, veya gelmeli onunla birlikte melekler, yanaştırılmışlar (olarak)?
- 54- ve (böylelikle) hafife aldı halkını, ama uydular ona. şüphesiz onlar bir kalleşler (2/26) halkı idiler!
- 55- ve o vakit üzdüklerinde bizi, öç aldık onlardan; ve boğduk onları, topluca.
- 56- ve kıldık onları bir ibret, ve bir örnek sonrakiler için!
- 57- ve o vakit vurulduğunda meryem oğlu bir örnek olarak (23/50), o zaman halkın, ondan ötürü, hemen alıkoyuyorlardı.
- 58- ve dediler: otoritelerimiz mi daha iyidir, yoksa o mu (9/31)? vurmadılar onu senin için, sadece bir tartışma (olsun diye)! hayır, onlar çekişici bir halktır.
- 59- değildi o, sadece bir hizmetkar, armağanlandırdığımız onun üzerine. ve kıldık onu bir örnek (iletken elçi; isa 9/15, 21, 28, 30...) israil oğulları için!
- 60- ve eğer istersek, mutlaka kılarız sizden (:insan görünümünde) melekler, yerin içinde ardılıyorlar olan (6/9).
- 61- ve şüphesiz o mutlak bir bilgidir (o) saat için (isa 39/41-57) :: (öz-haber 17/7-8 & 52/44-47). öyleyse sakın kuşkulanmayın onun hakkında, ve izleyin beni. budur, ayakta duran bir yordam (43/43-44)!
- 62- ve sakın alıkoymasın sizi şeytan (6/111-113); şüphesiz o sizin için açık bir düşmandır!
- 63- ve o vakit geldiğinde isa açık belgelerle, dedi: muhakkak getirdim size bir buyuru, ve açık edeyim diye sizin için bazısını onun içinde çelişkiye düştüğünüz o şeyin. öyleyse sakının öz-otoriteden, ve uyun bana.
- 64- şüphesiz öz-otorite, odur yetkem ve yetkeniz; öyleyse hizmet edin ona (isa 1/12 & 17/43-49); budur, ayakta duran bir yordam!
- 65- ama çelişkiye düştü tayfalar, onların (kendi) arasında. öyleyse yazıklar olsun --şimdi-- haksızlık etmiş (39/24) o kimseler için, acıklı bir günün çilesinden ötürü!
- 66- o halde gözlüyorlar mı, sadece gelivermesini onlara (o) saatin (52/44-47), ansızın, ve onlar farketmiyorlar (iken)?
- 67- dostlar, o gün, onların bazısı bazısı için (artık) düşmandır, sadece (müstesna) sakınanlar (39/33)!

- 68- ey hizmetkarlarım, yoktur korku sizin üzerinize bugün, ve siz hüznlenmeyeceksiniz.
- 69- o kimseler ki inandılar işaretlerimize (6/4 & 26/5), ve oldular teslim olmuşlar (3/84-85)!
- 70- o halde girin bahçeye, siz ve eşleriniz, sevindiriliyor (olarak).
- 71- dolaşılır onların etrafında altından tepsilerle ve kadehlerle; ve onun içinde canların onu tutkuladığı, ve gözlerin zevk aldığı (herşey vardır); ve siz onun içinde süreklilersiniz!
- 72- ve budur bahçe, o şey ki mirasçı kıldınız ona, çalışıyor (2/25) olduklarımızdan ötürü!
- 73- sizin için onun içinde çok meyveler (vardır); ondan yiyeceksiniz.
- 74- şüphesiz, cürümkarlar (7/40) batağın çilesi içinde, süreklilerdir.
- 75- ara verdirilmeyecek onlardan, ve onlar onun içinde umutsuzlanmışlardır.
- 76- ve haksızlık etmedik onlara, ve fakat onlar olduydular haksızlık ediciler (39/24)!
- 77- ve seslendiler: ey yönetimci, kılıp bitirsin bizim üzerimize, yetken! dedi: şüphesiz siz (burada) duracaksınız!
- 78- muhakkak getirdiydik size gerçeği (10/108), ve fakat sizin çoğunuz gerçek için tiksincilerdiniz!
- 79- yoksa ördüler mi bir emir? öyleyse şüphesiz biz de örmekteyiz.
- 80- yoksa hesap mı ediyorlar, şüphesiz biz işitmiyoruz (diye) sırlarını ve fısıldaşmalarını? evet, ve gönderilmişlerimiz yanibaşlarında, yazmaktadırlar (50/17-18).
- 81- de ki: eğer olsaydı pek acıyan için bir doğurulmuş, artık ben (ona) hizmet edicilerin ilki (olurdum).
- 82- saygılanandır yetkesi göklerin ve yerin, yetkesi tahtın, onların (bu) nitelendirdiklerinden (19/88-93)!
- 83- öyleyse bırak onları dalsınlar ve oynasınlar, rastgelmelerine kadar (o) günlerine, o şey ki söz veriliyorlar (44/10-16 & 8/50-51)!
- 84- ve odur o kimse ki, göğün içinde bir otoritedir, ve yerin içinde bir otoritedir (21/22)! ve o en buyurgandır, en bilendir.
- 85- ve verimlilenendir o kimse ki, onun içindir yönetimi göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin! ve onun katındadır saatin bilgisi (7/187); ve ona doğru döndürülüyorsunuz.
- 86- ve yönetemez çağırdıkları o kimseler ondan başka, aracılığa (21/28); sadece tanıklık eden kimselerdir gerçeğe (39/69), ve onlar biliyorlar (iken)!
- 87- ve eğer sorarsan onlara: kim yarattı onları? mutlaka diyorlar: öz-otorite! o halde nasıl hala dönekleniyorlar (45/6-7)?
- 88- ve (onun) demesine: ey yetkem, şüphesiz bu şahıslar inanmayacak bir halktır!
- 89- öyleyse geçiver onlardan, ve de ki: selam! artık ileride bilecekler (52/44-47 & 16/28-29)!

BÖLÜM 44

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- h, m.
 - 2- ve açık yazıtı (39/23).
 - 3- şüphesiz biz indirdik onu, verimlilenmiş bir gece içinde. şüphesiz biz olduk uyarıcılar!
 - 4- onun içinde --sağlı & sollu-- ayrılır her --o dört bölgesi-- bir buyurgan emir.
 - 5- --tümüyle-- bir emirdir (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi $42/52 = 39/23$), katımızdan; şüphesiz biz olduk göndericiler!
 - 6- bir acıma (olarak) yetkenden. şüphesiz o, odur en işitici, en bilen.
 - 7- yetkesidir göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin; eğer odaklanıcılar idiyse.
 - 8- yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! hayatlandırır, ve öldürür. yetkenizdir ve yetkesidir ilk babalarınızın.
 - 9- hayır, onlar (hala) bir tereddüt içindeler, oynuyorlar.
 - 10- öyleyse gözleyip bekle, göğün açık bir duman getireceği (o) günü.
 - 11- kaplayıp bürüyecektir ahaliyi. bu, acıklı bir çiledir.
 - 12- (diyecekler): yetkemiz, kaldır bizden çileyi; çünkü şüphesiz biz inanan (insanlarız)!
 - ** vadedilen bu çilenin ortadoğuda, ve israili de kapsayacak geniş bir bölge merkezli olarak gelmesi pek kuvvetle muhtemel olabilir (işaya 29/18-20 & 60/1-2).
 - 13- nasıl (olabilir şimdi) onlar için (o) anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı $74/31 = 39/23$)? ve muhakkak geldiği onlara --bunu ileten-- açık bir gönderilmiş.
 - 14- sonra yüz çevirdiler ondan, ve dediler: öğretilip bildirilen bir cinlenmiştir (68/51)!
 - 15- şüphesiz biz kaldıracamız çileyi, bir azıcık (süre). şüphesiz siz --ondan yine-- dönüvericilersiniz.
 - 16- o halde (o) gün, çarptığımızda en büyük çarpışlarla (52/44-47 & 4/47 & 9/98), şüphesiz biz de --tekrar-- öç alacağız!
 - 17- ve muhakkak denedik onlardan önce, firavun halkını da. ve geldiği onlara şerefli bir gönderilmiş.
 - 18- (diyerek): yönlendirin bana doğru öz-otoritenin hizmetkarlarını! şüphesiz ben sizin için güvenilir bir gönderilmişim.
 - 19- ve yücelenmeyin öz-otoriteye karşı! şüphesiz ben getirdim size, açık bir ispat.
 - 20- ve şüphesiz ben sığındım yetkem ve yetkeniz (olana), beni taşlamamızdan.
 - 21- ve eğer (yine de) inanmadıysanız benim için, o halde ayrılın benden.
 - 22- ve çağırdı yetkesini: şüphesiz, bu şahıslar bir cürümkarlar halkıdır!
 - 23- (denildi): öyleyse ilerlet hizmetkarlarımı geceleyin! şüphesiz siz izleneceklersiniz.
 - 24- ve terket denizi, yargın (olarak); şüphesiz onlar boğulacak bir ordudur!

- 25- ve nice terkettiler bahçelerden ve pınarlardan.
- 26- ve ekinlerden, ve şerefli bir kalkış yerinden.
- 27- ve armağanlardan, onun içinde şımaranlar oldukları.
- 28- böylece, ve mirasçı kıldık onlara bir diğer halkı.
- 29- ve ağlamadı onların üzerine gök ve yer, ve olmadılar gözletilenler!
- 30- ve muhakkak kurtardık israil oğullarını rezil edici bir çileden,
- 31- firavundan. şüphesiz o oldu bir yücelenici, aşırı gidicilerden.
- 32- ve muhakkak iyice seçtik onları bir bilgi üzere, kalabalıkların üzerine (2/40 & 47).
- 33- ve verdik --şimdi-- onlara işaretlerden (2/41), onun içinde açık bir test olan!
- 34- şüphesiz, bu şahıslar mutlaka diyorlar:
- 35- değildir o, sadece ilk ölümümüz; ve değiliz biz --vefatın hemen ardından öteki diyarda derhal tekrar böylece-- dirilip yayılacaklar (16/28-29 X 32).
- 36- öyleyse getirin babalarımızı (:onları, veya onların bu konuda eskiden beyan etmiş oldukları o görüşlerini), eğer doğrular idiyeniz!
- 37- onlar mı daha iyi, yoksa tubba halkı, ve onlardan önceki o kimseler mi? yıktık onları; şüphesiz onlar da cürümkarlar (7/40) idiler!
- 38- ve yaratmadık gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri, oynayıcılar (olarak).
- 39- yaratmadık onları, sadece gerçek -amaç- ile (45/22); ve fakat onların çoğu bilmiyorlar!
- 40- şüphesiz, ayırd etme günü onların zamanlatırlardır, topluca.
- 41- (o) gün, zengin kılamayacak (artık) bir rehberci (diğer) bir rehberciyi, hiçbir istemle; ve onlar yardım edilmeyecekler.
- 42- sadece kime acırsa öz-otorite (7/156)! şüphesiz o, odur en üstün, en acıyan.
- 43- şüphesiz, dikenler ağacı,
- 44- yiyeceğidir (o) pek suçlunun (45/6-7)!
- 45- erimiş maden gibi kaynar karınların içinde;
- 46- kaynaması gibi sıcak suyun.
- 47- yakalayıp alın onu, ve sürükleyip atın onu korlu alevin düzlüğüne doğru.
- 48- sonra dökün başının üstüne sıcak suyun çilesinden.
- 49- tad (şimdi)! şüphesiz sen, (işte) sen pek üstün, pek şerefli (6/71) idin?
- 50- (işte), şüphesiz bu, onun hakkında kuşkuluyor olduğunuz (şeydir)!
- 51- şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) güvenli bir kalkış yeri içindedirler;
- 52- bahçelerin ve pınarların içinde.
- 53- giyiniyorlar hafif ipekten ve parlak atlastan, oturmuşlar iken) karşılıklılar (olarak).
- 54- böylece, ve eşlendirdik onları ahularla, gözcül.
- 55- çağırıyorlar onun içinde her meyveyi, güvenliler (olarak)!

- 56- tatmayacaklar onun içinde ölümü, sadece (o) ilk ölüm (39/68-69). ve sakındı onları korlu alevin çilesinden!
- 57- (bu), bir lütuftur (10/57-58) yetkenden! budur o koca bir başarıya erme.
- 58- ve kesinlikle kolaylaştırdık onu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı) senin dilinle, ta ki onlar anış alsınlar (39/23)!
- 59- öyleyse gözleyip bekle (44/10-16); şüphesiz onlar da gözleyip bekleyenlerdir (52/30)!

BÖLÜM 45

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- h, m.

2- yazıtın (39/23) indirilmesi öz-otoritedendir; en üstün, en buyurgan!

3- şüphesiz, göklerin ve yerin içinde mutlak işaretler (:ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış nice objeler, sistemler vs.) vardır, inananlar için.

4- ve yaratılışımızın içinde, ve türetip saçtıklarında canlılardan işaretler (:ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış nice organlar, sistemler vs.) vardır, odaklanan bir halk için.

5- ve çelişmesi gecenin ve gündüzün, ve indirmesi öz-otoritenin gökten bir besini, ve hayatlandırması onunla yeri, ölümünün peşinden (7/57), ve evrilmesi rüzgarların (diğer) işaretlerdir, akleden bir halk için.

6- bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) öz-otoritenin işaretleridir (16/101), aktarıyoruz onları senin üzerine, bir gerçek olarak! öyleyse hangi anlatıya, öz-otoritenin ve işaretlerinin (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tabloları 6/4 = 26/5) peşinden, hala inanıyorlar (2/78-79 & 3/78 & 6/112-113)?

7- yazıklar olsun (bu) her pek dönekeyici, pek suçlu için!

8- işitiyor öz-otoritenin işaretleri (6/4 & 26/5) aktarıyor iken onun üzerine, sonra ısrar ediyor büyüklenerek, sanki onları hiç işitmemiş gibi! öyleyse müjdele onu acıklı bir çileyle.

9- ve öğrenip bildiği zaman işaretlerimizden (6/4 & 26/5) bir istemi, edindi onları bir alay konusu! o şahıslar, onlar için rezil edici bir çile (var olacaktır).

10- arkalarından batacak. ve zengin kılamayacak onları kazandıkları, hiçbir istemle, ve edindikleri öz-otoriteden başka (o) rehberler (18/102)! ve onlar için koca bir çile (var olacaktır).

11- bu, bir iletidir (39/23); ve inkar etmiş o kimseler yetkelerinin işaretlerini (6/4 & 26/5), onlar için bir çile (var olacaktır), acıklı bir iğrençlikten!

12- öz-otoritedir o kimse ki amade kıldı sizin için denizi, akıp gitmesi için gemilerin onun içinde, emriyle, ve aramanız için lütfundan; ve ta ki siz şükredesiniz.

13- ve amade kıldı sizin için göklerin içindekileri, ve yerin içindekileri, topluca, ondan. şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak işaretler (:benzeşmeli kelimeler 16/101) vardır, düşünen bir halk için!

14- inanmış (2/26) o kimseler için, de ki: (şimdi) bağışlasınlar ümit etmeyen o kimseleri öz-otoritenin günlerini (44/10-16 & 45/34-35), karşılıklılandırması için bir halkı, kazanıyor olduklarından ötürü!

15- kim çalışırsa bir düzelticilik (2/25) için, artık kendi canı içindir; ve kim de çirkinlik ederse (9/37), artık onun aleyhinedir! sonra yetkenize doğru döndürülüyorsunuz.

16- ve muhakkak verdik israil oğullarına yazıtı ve buyruğu ve havadisçiliği (2/87 & 5/44), ve besledik onları kalitelilerden; ve lütuflandırdık onları kalabalıkların üzerine.

17- ve verdik onlara açık belgeleri (o) emirden (tevat-tsn. 32/1-2) (işaya 55/1-3 & 55/10-13) (hoşea 14/6-10)! ama çelişkiye düşmediler, sadece --şimdi-- o bilginin (4/166) tam onlara gelmesinin peşinden, bencillikten ötürü onların (kendi) arasında. şüphesiz, yetken kılıp bitirecektir onların arasında, kalkış gününde, onun içinde çelişkiye düşüyor oldukları (şeylerde).

18- sonra kıldık seni bir kanun üzerinde (o) emirden (2/25-27 & 14/24-25)! öyleyse izle onu; ve izleme heveslerini bilmeyen o kimselerin.

19- şüphesiz onlar asla zengin kılamazlar seni öz-otoriteden, hiçbir istemle (2/120)! ve şüphesiz haksızlık ediciler (39/24), onların bazısı rehberleridir bazısının. ve öz-otorite rehberidir sakınanların (39/23 & 33)!

20- işte bu, görmeliklerdir ahali için, ve bir iletidir (39/23) ve bir acımadır, odaklanacak bir halk için!

21- yoksa hesap mı etti işlemiş o kimseler çirkinlikleri (29/4) kılacağımızı onları inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler gibi? düzgüt mü (olacak) hayatları ve ölümleri? ne çirkindir buyruk verdikleri!

22- ve yarattı öz-otorite gökleri ve yeri bir gerçek (olarak); ve karşılıklılandırılması için her can, kazandıklarıyla (2/81-82)! ve onlar haksızlık edilmeyecekler.

23- ama gördün mü edinmiş kimseyi kendi hevesini (18/28) otoritesi, ve saptırdı onu öz-otorite bir bilgi üzere (7/146)? ve (bundan ötürü) mühürledi işitmesi ve kalbi üzerine, ve kıldı görmesi üzerine bir perde! öyleyse kim iletebilir (39/23) artık onu, öz-otoritenin peşinden? o halde hala anış almayacak mısınız (39/23)?

- 24- ve dediler: değildir o, sadece --kıyamet gününden önceki-- yakın hayatımız; --o güne dek-- ölürüz ve hayatlanırız. ve yıkmıyor bizi, sadece süreç. ve yoktur onlar için bunun hakkında hiçbir bilgi. değildir onlar, sadece sanıyorlar.
- 25- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), olmadı delilleri, sadece demeleri: o halde getirin babalarımızı (:onları, veya onların bu konuda eskiden beyan etmiş oldukları o görüşlerini), eğer doğrular idiyeniz!
- 26- de ki: öz-otorite hayatlandırıyor sizi, sonra öldürüyor sizi, sonra --vefatın hemen ardından derhal, cennet veya cehennemde, tekrar-- toplayacak sizi (16/28-29 X 32) kalkış gününe kadar (39/68-70), olmayan (hiç) şüphe onun içinde. ve fakat ahalinin çoğu bilmiyorlar!
- 27- ve öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin. ve (o) gün, -ayağa- kalktığında saat, o gün, kaybedecek sahteleyiciler (30/58)!
- 28- ve göreceksin her kitleyi, diz çökmüş (olarak); her kitle çağırılacak kendi yazıtına (5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68) doğru. bugün karşılıklılandırılacaksınız, ancak çalışıyor olduklarınızla (32/19-20)!
- 29- (işte), bu yazıtımız konuşuyor sizin üzerinize, gerçekle! şüphesiz biz kayıt ediyor idik çalışıyor olduklarımızı.
- 30- ve ama inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; (işte) girdiriyor onları yetkeleri acımasının içine. budur o açık bir başarıya erme!
- 31- ve ama inkar etmiş (2/26) o kimseler: olmadı mı işaretlerim (6/4 & 26/5) aktarılıyor sizin üzerinize; ama büyüklendiniz, ve oldunuz bir cürümkarlar halkı?
- 32- ve denildiğinde: şüphesiz, öz-otoritenin sözü (9/111) bir gerçektir! ve (o) saat (30/14-16), yoktur şüphe onun içinde! dediniz: idrak etmiyoruz (öyle bir) saati! ancak sanıyoruz, sadece (sizin aleyhinizde) bir sanıyla (26/186); ve değiliz biz odaklanacaklar!
- 33- ve açığa çıktı (şimdi) onlar için çalıştıklarının çirkinlikleri (9/37 & 41/40 & ...), ve çevreledi onları, onunla alay ediyor oldukları!
- 34- ve denildi: bugün unutacağız sizi, unuttuğunuz gibi rastgelmeyi bu gününüze! ve barınma yeriniz ateştir, ve yoktur sizin için hiç yardımcıları!
- 35- bu, çünkü şüphesiz siz edindiğiniz öz-otoritenin işaretlerini (6/4 & 26/5) bir alay konusu, ve kandırdı sizi yakın hayat. o halde bugün (artık) çıkarılmayacaklar ondan, ve onlar hoş görülme diletilmeyecekler!
- 36- öyleyse öz-otorite içindir övgü, göklerin yetkesi ve yerin yetkesi, kalabalıkların yetkesi!
- 37- ve onun içindir büyüklük göklerin ve yerin içinde; ve o en üstündür, en buyurgandır.

BÖLÜM 46

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- h, m.

2- yazıtın (39/23) indirilmesi öz-otoritedendir; en üstün, en buyurgan!

3- yaratmadık gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri, sadece bir gerçek (6/73) (olarak), ve adı konulmuş bir süre için. ama inkar etmiş (2/26) o kimseler (yine de) uyarıldıklarından (34/46) surat çevirenlerdir!

4- de ki: gördünüz mü (o) çağırıldıklarımızı öz-otoriteden başka (28/70 X 21/29 & 9/31); gösterin bana, nedir o yarattıkları yerden, yoksa onlar için bir ortaklık mı var göklerin içinde? o halde getirin bana bir yazıtı bundan önceki (3/3-4), veya (o) bilgiden bir iz (4/166), eğer --bu kötü uygulamalarınızda 9/31-- doğrular idiyerseniz (tevat-tsn. 32/37-39) (incil-mtt. 15/6-9) (kuran 42/21)!

5- ve kim daha sapkın (olabilirdi) çağırın kimseden öz-otoriteden başka (10/107 X 5/76), yanıt veremeyecek kimseleri onun için, kalkış gününe kadar? ve onlar çağırışlarından habersizlerdir (16/21).

6- ve devşirildiği zaman ahali, (işte) oldular onlar için düşmanlar, ve oldular hizmetkarlıklarını inkar ediciler (tevat-tsn. 4/2 X 31/29) (incil-mtt. 4/10 X 7/22-23) (kuran 42/10 X 3/80 & 25/30)!

7- ve aktarıldığı zaman onların üzerine apaçık işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dedi inkar etmiş o kimseler (bu) gerçek (35/31) için, onlara geldiği o vakit: bu, açık bir sihirdir!

8- yoksa diyorlar mı: uydurdu onu? de ki: eğer uydurduysam onu, artık yönetemezsiniz benim için öz-otoriteden (gelebilecek olana karşı), hiçbir istemle. o en bilicidir onun içine daldıklarımızı (2/78-79 & 3/78 & 6/112-113)! yeter o, bir tanık (olarak) benim aramda ve sizin aranızda. ve o en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

9- de ki: değilim bir türedi gönderilmişlerden, ve idrak edemem ne yapılacağını bana, ve size. ancak izliyorum, sadece esinleneni (43/43-44) bana doğru. ve değilim ben, sadece açık bir uyarıcı (14/44)!

10- de ki: gördünüz mü, eğer (o) öz-otoritenin katından idiyse, ve inkar ettiyseniz onu, ve tanıklık ettiyse israil oğullarından bir tanık (dahi) onun bir nüshası üzerine ve inandıysa (4/162), ama yine de büyüklendiyseniz? şüphesiz, (artık) öz-otorite iletmez haksızlık ediciler (39/23-24) halkını!

11- ve dedi inkar etmiş (2/26-27) o kimseler inanmış (2/25-26) o kimseler için: eğer (o) (gerçekten) olsaydı bir iyilik, yarışıp geçemezlerdi bizi ona doğru! ve iletilmediklerinden (39/23) ötürü onunla, diyecekler: bu, eski bir döneklidir!

12- ve onun öncesinde musanın yazıtı vardır, bir öncü ve bir acıma olarak (bkz. musa peygamberin sözleri). ve bu, bir yazıttır (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23), doğrulayıcı olarak (musa 18/18-19 = 24/18 & 22), arapça bir dille (mezmurlar 118/22-26), uyarması için haksızlık etmiş (39/24) o kimseleri; ve bir müjde olarak güzellik ediciler (39/23 & 34) için!

13- şüphesiz, demiş o kimseler: yetkemiz (ancak) öz-otoritedir (42/10 X 3/80 & 9/31), sonra ayakta -dosdoğru- gitmişler; artık yoktur korku onların üzerine, ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.

14- o şahıslar bahçenin arkadaşlarıdır, sürekliler (olarak) onun içinde; bir karşılık olarak, çalışıyor (2/25) olduklarından ötürü!

15- ve salık verdik insana doğurucularına (:ana baba) karşı güzel davranışı. taşıdı onu annesi, güçlülükle, ve doğurup koydu onu, güçlülükle. ve onun taşınması ve süttten kesilmesi otuz aydır (:belki de rahimde tam bir insan şekline getirilip de orada kendisine ruh üflenmesinden itibaren 32/8-9 burada altı ay, ve daha sonra dışarıda tam süt emme dönemi olan o yirmi dört ay 2/233 ile birlikte). nihayet ulaştığı zaman şiddetli dönemine, ve ulaştığında kırk seneye, dedi: yetkem, sevket beni, şükredeyim diye armağanına (93/11), o şey ki armağan ettin benim üzerime, ve doğurucularım (:ana baba) üzerine, ve çalışayım diye bir düzelticilik için (2/25), ondan hoşnut olacağın! ve düzeltili et benim için soyum içinde de. şüphesiz ben pardonladım sana doğru; ve şüphesiz ben teslim olmuşlardanı (3/84-85)!

16- o şahıslar o kimseler ki, kabul edeceğiz onlardan en güzelini çalışıklarının (2/25) ve geçeceğiz --onda kasıtsız olarak işledikleri-- çirkinliklerinden (17/84 & 34/50); bahçenin arkadaşları içindedirler! (bir) doğruluk sözüdür (bu), o şey ki söz veriliyor oldular.

17- ama o kimse ki dedi doğurucuları (:ana baba) için: öf, sizin ikiniz için! söz mü veriyorsunuz bana --üst bölgeye-- çıkarılacağımı (30/19 & 6/36), ve muhakkak geçmiş iken --bundan öte nice-- nesiller benden önce? ve onların ikisi pekiştirme diliyorlardı öz-otoriteden: yazıklar sana, inan! şüphesiz, öz-otoritenin sözü (9/111) bir gerçektir! ama diyordu: değildir bu, sadece ilklerin (:evvel peygamberlerin 21/5) --klasik iki taraflı & eşlemeli, ve bu konuyla tamamen alakasız-- bildirim tarzları! (9/111 = musa 2/25 & isa 9/35-37 & muhammed 23/11)

18- o şahıslar o kimseler ki, gerçekleşti onların aleyhine o deyiş (27/84-85); kitleler içindedirler, muhakkak geçmiş (olan) onlardan önce, cinlerden ve insanlardan (7/37-38). şüphesiz onlar oldular kaybedenler!

19- ve hepsi için dereceler (vardır), çalışıklarına (23/63 & 41/40 & 9/37 & ...) göre; ve yerince ödeyecektir onlara çalışıklarını, ve onlar haksızlık edilmeyecekler.

- 20- ve (o) gün, sunulduğunda inkar etmiş (2/26) o kimseler ateşin üzerine: harcayıp giderdiniz kaliteli objelerinizi, yakın hayatınız içinde, ve geçimlendiniz onlarla. ve bugün karşılıklılandırılacaksınız rezil edici bir çileyle, büyükleniyor olduğunuzdan ötürü yerin içinde gerçeğin dışındakiyle (45/6-7), ve kalleşlik ediyor (2/26-27) olduğunuzdan ötürü!
- 21- ve an ad (halkının) kardeşini; bir zaman uyardı halkını (o) kumlu yöredeki -ve muhakkak geçmiş (iken) uyarıcılar, ellerinin arasından ve ardından: hizmet etmeyin (başkasına), sadece öz-otoriteye (12/40)! şüphesiz ben korkuyorum sizin üzerinize, koca bir günün çilesinden! diye.
- 22- dediler: geldin mi (sen) bize, döneketmen için bizi otoritelerimizden? öyleyse getir bize (o) söz verdiğini bize, eğer doğrulardan idiyse!
- 23- dedi: bilgi yalnızca öz-otoritenin katındadır! ve ulaştırıyorum size, ancak onunla gönderildiklerimi; ve fakat şüphesiz ben görüyorum sizi cahillik ediyor (olan) bir halk olarak (39/64)!
- 24- ve o vakit gördüklerinde onu bir iri bulut (olarak), önden yönelmiş (halde) vadilerine, dediler: bu, bir iri buluttur, yağış verecek (olan) bize! hayır, o acele ettirdiğiniz (şeydir) onu: bir rüzgar, onun içinde acıklı bir çile (olan);
- 25- darmadağın eder her istemi, yetkesinin emriyle! ve sabahladılar (hiçbir şeyleri) görünmez (olarak), sadece yerleşkeleri. böylece karşılıklılandırırız cürümkarlar (7/40) halkını!
- 26- ve muhakkak imkanlandırdıydık onları, onun içinde sizi de (şimdi) imkanlandırdığımız içinde; ve kıldık onlar için işitme ve görmeler ve zihinler. ama zengin kılmadı onları işitmeleri ve görmeleri ve zihinleri, hiçbir istemle; çünkü didiniyor oldular öz-otoritenin işaretlerine (6/4 & 26/5) karşı! ve (sonra) çevreledi onları, onunla alay ediyor oldukları.
- 27- ve muhakkak yıktık etrafınızdakileri, (o) şehirlerden (29/67). ve --işte burada-- evirip yaydık işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki onlar dönsünler!
- 28- öyleyse değil miydi yardım etmeli onlara edindikleri o kimseler öz-otoriteden başka, yakınlık otoriteleri (39/3 = 9/31) olarak? hayır, saptılar onlardan! çünkü bu, (ancak) döneklikleridir, ve uyduruyor oldukları.
- 29- ve bir zaman evirip döndürdük sana doğru cinlerden bir ekibi, işitmeleri için (o) okunuşu (36/69). ve o vakit hazırlaştıklarında ona, dediler: susun! ve o vakit kılınp bitirildiğinde, yüz çevirdiler halklarına doğru, uyarıcılar (olarak).
- 30- dediler: ey halkımız, şüphesiz biz işittik bir yazıt (39/23) indirilmiş olan musanın peşinden, doğrulayıcı (olarak) ellerinin arasındakini (musa 18/18-19 = 24/18 & 22)! iletiyor (o) gerçeğe doğru, ve ayakta duran bir kulvara doğru.
- 31- ey halkımız, (öyleyse) yanıt verin öz-otoritenin çağırıcısına ve inanın ona; (ki) bağışlasın (o) sizin için kusurlarınızdan, ve komşulasın sizi acıklı bir çileden!

32- ama kim yanıt vermezse öz-otoritenin çağırıcısına, artık değildir (o) aciz bırakabilecek yerin içinde, ve yoktur onun için ondan başka (hiç) rehberler (18/102)! o şahıslar açık bir sapkınlık içindedirler.

33- ve görmediler mi, şüphesiz öz-otorite, o kimse ki yarattı gökleri ve yeri, ve bitkin düşmedi onların yaratışından, (aynı zamanda) ölçebilendir --vefatın hemen ardından, derhal tekrar-- hayatlandırması üzerine ölüleri (6/36)? evet, şüphesiz o her istem üzerinde ölçücüdür!

34- ve (o) gün, sunulduğunda inkar etmiş (74/31) o kimseler ateşin üzerine: değil miymiş bu bir gerçek (35/31)? dediler: evet, ve yetkemiz (için)! dedi: öyleyse tadın (şimdi) çileyi, inkar ediyor (74/31) olduğunuzdan ötürü!

35- öyleyse kararlılık göster, gönderilmişlerden (o) azim varlıklarının kararlılık gösterdiği gibi; ve acele etme onlar için. sanki şüphesiz onlar, (o) gün gördüklerinde söz verildiklerini (52/44-47 & 16/28-29) --dünyada-- kalmamışlar gibidirler, sadece gündüzden bir saat kadar. (bu), bir ulaştırmadır (5/67); öyleyse yıkılacak mı, sadece kalleşler (2/26-27) halkı?

BÖLÜM 47

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- o kimseler ki inkar ettiler (2/26), ve alkoydular öz-otoritenin yolundan (16/69); saptırdı çalışmalarını.

2- ve o kimseler ki inandılar ve düzelticilikler için çalıştılar (2/25), ve inandılar indirilmiş olana (39/23) övülmüş -kul- (61/6) üzerine, ve o bir gerçektir yetkelerinden; örttü onlardan --onda kasıtsız olarak çalıştıkları-- çirkinliklerini (17/84 & 34/50), ve düzeltti hallerini.

3- bu, çünkü şüphesiz inkar etmiş (74/31) o kimseler izlediler sahteyi (6/112-113), ve şüphesiz inanmış (74/31) o kimseler izlediler gerçeği (6/114), yetkelerinden! böylece vuruyor öz-otorite ahali için örneklerini.

4- öyleyse rast geldiğiniz zaman --üst bölgelerde-- inkar etmiş o kimselere, artık vurun boyunlara! nihayet onları ele geçirdiğiniz zaman, artık şiddetlendirin --alt bölgede-- bağı! (sonra) ya --sol tarafta-- lutfetmeyle bunun peşinden, ya --sağ tarafta-- fidyemeyle, koyuncaya kadar savaş ağırlıklarımı! böyledir, ve eğer öz-otorite isterse, mutlaka yardımlatırdı onlardan; ve fakat böylelikle test etmesi içindir sizin bazınızı bazısıyla! ve bitirilmiş o kimseler öz-otoritenin yolunda (9/111); asla saptırmayacak çalışmalarını. (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada ilkin --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermeyip-- iptal edilmiş ve tablo altına düşürülmüş tüm o birimlerden --yer değiştirme suretiyle 16/101-- elde edilebilecek yeni bazı birimlerin tekrar tablonun üst bölgelerine --sol veya sağ taraflı olarak-- çıkarılıp yerleştirilebilmesine dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)

- 5- iletacaktır onları, ve düzelterek hallerini (39/33-35).
- 6- ve girdirecektir onları bahçeye, tanıttığı onu (44/52-56 & 47/15 & ...) onlar için.
- 7- ey inanmış o kimseler (74/26-31), eğer yardım ederseniz öz-otoriteye, yardım eder size, ve sağlamlaştırır tabanlarınızı.
- 8- ama inkar etmiş (74/26-31) o kimseler, artık bahtsızlık onlar içindir; ve saptırdı çalışmalarını (41/40).
- 9- bu, çünkü şüphesiz onlar tiksindiler öz-otoritenin indirdiğinden (39/23); ve boşa çıkardı çalışmalarını (23/63).
- 10- öyleyse gezmediler mi yerin içinde, (ki) gözlesinler, nasıl oldu sonu onlardan önceki o kimselerin? darmadağın etti öz-otorite onların üzerine! ve (bu) inkarcılar (74/31) için de onun benzerleri vardır (4/47 & 44/10-16 & 8/50-51 & ...).
- 11- bu, çünkü şüphesiz öz-otorite rehbercisidir inanmış (74/31) o kimselerin; ve şüphesiz inkarcılar (74/31), yoktur rehberci onlar için!
- 12- şüphesiz, öz-otorite girdirecektir inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri bahçelere, altından nehirler akan. ama inkar etmiş (2/26) o kimseler ise, geçimlenecekler, ve yiyecekler davarların yediği gibi. ve (sonra) ateş bir kalış yeri (olacaktır) onlar için!
- 13- ve nice vardı ki bir şehirden, o daha şiddetli (olan) kuvvette senin şehirden, o şey ki --bu beldeye 95/1-3 göçünden önce-- çıkardı seni, yıktık onları. ve yoktur (hiç) yardımcı onlar için!
- 14- öyleyse olan (o) kimse bir açık belge (6/157) üzerinde yetkesinden, süslenmiş (o) kimse gibi midir onun için çirkin çalışması (23/63 & 41/40), ve izlemişler kendi heveslerini?
- 15- bahçenin örneği, o şey ki söz verildi sakınanlara (39/23 & 33): onun içinde sudan nehirler vardır, bozulucu (olma) dışında; ve süttten nehirler vardır, başkalaşmayan tadı; ve sarhoşlatıcıdan nehirler vardır, lezzetli (olan) içenler için (52/23); ve süzme baldan nehirler vardır. ve onlar için onun içinde her meyvalardan (var olacaktır); ve bir bağışlanma yetkelerinden. (o halde bu şahıslar) o kimse gibi midir, sürekli olan ateşin içinde, ve sulanmışlar kaynar bir suyla, ve kesip parçalamış (o da) bağırsaklarını?
- 16- ve onlardan kimi (var ki) işitir sana doğru; nihayet çıktıkları zaman senin katından, dediler kendilerine bilgi (4/166) verilmiş o kimseler için: nedir o deyip (saçmaladığı), az önce? o şahıslar o kimseler ki, damgaladı öz-otorite kalplerinin üzerine; ve izlediler kendi heveslerini (23/71).
- 17- ama iletilmiş o kimseler, arttırdı onları --bölüm sayısınca & doğrulukça 2/25, 17/84-- iletide (39/23), ve verdi onlara sakınmalarını.

- 18- öyleyse gözlüyorlar mı, sadece (o) saatin (52/44-47) gelivermesini onlara, ansızın? ve muhakkak geldi onun alametleri (54/1-3 & 21/1-2)! o halde nasıl (olabilir) onlar için, onlara geldiği zaman (6/158), artık (o) anışları (74/31)?
- 19- öyleyse bil: şüphesiz o ki, yoktur (başka) otorite, sadece öz-otorite (28/70)! ve bağışlanma dile kusurların için, ve erkek inananlar için ve hanım inananlar için. ve öz-otorite biliyor dönüp durma yerinizi, ve son kalış yerinizi.
- 20- ve diyordu inanmış o kimseler: değil miydi indirilmeli bir bölüm? ama indirildiği zaman buyruklaştırılmış bir bölüm (:üst bölgelerde yer alacak; ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 2/25 = 39/23 & 3/7), ve anıldığında onun içinde bitirleşme (:alt bölgeye düşürülecek; benzeşmeli kelimeler mesajı 7/58 = 39/23 & 3/7), gördün kalplerinin içinde bir hastalık olan o kimseleri, gözlüyorlar (iken) sana doğru, gözleyişi gibi onun üzerine ölüm (korkusundan) bürünmüş (kimsenin)! halbuki daha uygun (olan) onlar için:
- 21- bir uymadır, ve tanınmış bir deyiştir! ve kesinleştiği zaman (o) emir (42/52), eğer doğru olsalardı öz-otoriteye, mutlaka olurdu daha iyi onlar için!
- 22- öyleyse belki de siz, eğer yüz çevirirseniz, bozgunculuk edeceksiniz yerin içinde (2/205), ve kesip parçalayacaksınız rahim bağlarınızı (33/6), öyle mi?
- 23- o şahıslar o kimseler ki, lanetledi onları öz-otorite; ve sağırlaştırdı onları, ve körleştirdi görmelerini.
- 24- öyleyse hala etüt etmeyecekler mi (o) okunuşu (36/69)? yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var (45/6-7)?
- 25- şüphesiz, geri çevrilmiş o kimseler arkaları üzerine, iletinin (39/23) tam açık olmasının peşinden onlar için; (işte) şeytan ayarttı onları, ve süreledi onları (6/112-113).
- 26- bu, çünkü şüphesiz onlar dediler, öz-otoritenin indirdiğinden (39/23) tiksinişmiş o kimseler için: uyacağız size emrin bazısında! ve öz-otorite biliyor sır (olarak) sakladıklarını.
- 27- öyleyse nasıl (olacak), onları vefat ettirdiği zaman melekler, vurarak yüzlerine ve arkalarına (8/50-51)!
- 28- bu, çünkü şüphesiz onlar izlediler öz-otoriteyi kızdıran şeyi (45/6-7), ve tiksindiler onun hoşnutluğundan (98/7-8); ve boşa çıkardı çalışmalarını.
- 29- yoksa hesap mı etti kalplerinin içinde bir hastalık olan (74/31) o kimseler, asla çıkarmayacak diye öz-otorite kinlerini?
- 30- ve eğer istersek, mutlaka gösteririz sana onları, ve mutlaka tanırısın onları çehrelerinden. ve mutlaka tanıyacaksın onları çarpık deyişten (3/183 & 38/6-7 & ...)! ve öz-otorite biliyor çalışmalarınızı.
- 31- ve mutlaka test edeceğiz sizi, bilmemize kadar (o) gayret edenleri (25/52), sizden, ve kararlılık gösterenleri. ve test edeceğiz haberlerinizi.

- 32- şüphesiz, inkar etmiş (74/31) o kimseler, ve alıkoymuşlar öz-otoritenin yolundan (9/111), ve yarılıp diklenmişler gönderilmiş karşı, iletinin (39/23) tam açık olmasının peşinden onlar için; (işte) asla darlık veremezler öz-otoriteye, hiçbir istemle! ve boşa çıkaracaktır çalışmalarını.
- 33- ey inanmış (74/31) o kimseler, (öyleyse) uyun öz-otoriteye ve uyun gönderilmiş (5/92), ve sahtelemeyin çalışmalarınızı.
- 34- şüphesiz, inkar etmiş (74/31) o kimseler, ve alıkoymuşlar öz-otoritenin yolundan (9/111), sonra ölmüşler, ve onlar inkarcılar (iken); artık asla bağışlamayacaktır öz-otorite onlar için!
- 35- öyleyse gevşemeyin, ve çağırmayın (batıla) teslimciliğe doğru (60/4-5), ve siz yücelersiniz -iken- (3/139-142). ve öz-otorite sizinle birlikte; ve asla yitirtmeyecektir size çalışmalarınızı (2/25)!
- 36- yakın hayat yalnızca bir oyun, ve bir oyalanmadır. ve eğer inanırsanız (2/26) ve sakınırsanız, verecektir size ücretlerinizi, ve sormayacak size (tüm) mallarınızı.
- 37- eğer sorsa size onları (tümüyle), ve sıkıştırırsa sizi, cimrilik ederdiniz; ve çıkarırdı kinlerinizi.
- 38- işte siz, bu şahıslarsınız; çağırılıyorsunuz harcamanız için (2/272-274) öz-otoritenin yolunda (9/111), ama sizden kimi (var ki) cimrilik ediyor. ama kim cimrilik ederse, artık yalnızca cimrilik eder (kendi) canı için! ve öz-otorite zengindir, ve siz fakirlersiniz. ama eğer yüz çevirirseniz, değiştirir bir halkı sizin dışınızda; sonra olmazlar (onlar) sizin benzerleriniz (5/54)!

BÖLÜM 48

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- şüphesiz biz açıverdik senin için, açık bir açiverişle!
- 2- bağışlaması için senin için öz-otoritenin önceden geçenleri kusurlarından, ve sonraya kalanları (34/50); ve tamamlaması için armağanını (93/11) senin üzerine, ve iletmesi için seni (47/5) ayakta duran bir yordama (24/46).
- 3- ve yardım etmesi için sana öz-otoritenin, üstün bir yardım etmeyle (40/51)!
- 4- odur o kimse ki indirdi huzur duygusunu inananların kalplerinin içine, arttırmaları için inancı (74/31) inançlarıyla birlikte. ve öz-otorite içindir orduları göklerin ve yerin. ve oldu öz-otorite en bilen, en buyurgan.
- 5- girdirecektir erkek inananları ve hanım inananları (74/31) bahçelere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. ve örtecektir onlardan çirkinliklerini (39/35). ve oldu bu öz-otoritenin katında, koca bir başarıya erme!

6- ve çilelendirecektir erkek ikiyüzlüleri ve dişi ikiyüzlüleri (4/142-143), ve erkek ortak koşucuları ve dişi ortak koşucuları (42/21), o sanıcıları öz-otorite hakkında, çirkin bir sanıyla. onların üzerine (olacaktır) çirkinlik çemberi (9/98)! ve hınçlandı öz-otorite onların üzerine, ve lanetledi onları. ve sayıp hazırladı onlar için batağı; ve ne çirkin bir varış yeridir (o)!

7- ve öz-otorite içindir orduları göklerin ve yerin. ve oldu öz-otorite en üstün, en buyurgan.

8- şüphesiz biz gönderdik seni bir tanık (olarak), ve bir müjdeleyici ve bir uyarıcı (19/97)!

9- inanmanız için öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve hürmetlemeniz onu ve vakarlamamız onu, ve saygılamamız onu, erkende ve geçte (33/41-42).

10- şüphesiz, sana bağlaşan o kimseler, yalnızca bağlaşıyorlar öz-otoriteye (60/12); öz-otoritenin eli onların ellerinin üstündedir. ama kim bozarsa, artık yalnızca bozar (kendi) canı üzerine. ve kim de yerine getirirse ahidlediğini onun üzerine öz-otoritenin (13/20), artık verecektir ona koca bir ücret!

11- diyecek senin için arda bırakılanlar (o) araplardan: meşgul etti bizi mallarımız ve grubumuz; öyleyse bağışlanma dile bizim için! diyorlar (böylelikle) dilleriyle kalplerinin içinde olmayanı. de ki: o halde kim yönetebilir sizin için öz-otoriteden, bir istemle, eğer dilerse size bir darlık, veya dilerse size bir fayda? hayır, oldu öz-otorite çalıştıklarınızdan (23/63-67) haberdar!

12- hayır, sandınız ki (bir daha) asla geri dönemeyecek gönderilmiş ve inananlar (kendi) gruplarına doğru, sonsuzca. ve süslendi bu kalplerinizin içinde. ve sandınız çirkin bir sanıyla, ve (böylelikle) oldunuz mahvolmuş bir halk!

13- ve kim inanmazsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), artık şüphesiz biz hazırladık (bu) inkarcılar (2/26) için bir çalgın alev (8/51)!

14- ve öz-otorite içindir yönetimi göklerin ve yerin. bağışlar, kimin için isterse (20/82); ve çilelendirir, kimi isterse (88/23-24)! ve oldu öz-otorite en bağışlayıcı, en acıyan.

15- diyecek arda bırakılanlar, öne çıktığınız zaman (o) kazanımlara doğru, almanız için onları: bırakın bizi, izleyelim sizi! diliyorlar değiştirmelerini öz-otoritenin kelimini (6/115)! de ki: asla izleyemezsiniz bizi; çünkü böyle dedi öz-otorite, daha önce (9/83-84)! ama diyecekler: hayır, kıskanıyorsunuz bizi! hayır, oldular kavramıyorlar, sadece bir azıcık.

16- arda bırakılanlara (o) araplardan, de ki: çağırılacaksınız bir halka doğru, şiddetli bir baskı varlıları (olan); ve --sol tarafta-- bitireceksiniz onları, veya --sağ tarafta-- teslim olacaklar! ve eğer uyarsanız, verecektir size öz-otorite güzel bir ücret. ama eğer yüz çevirirseniz, yüz çevirdiğiniz gibi daha önce, çilelendirecektir sizi acıklı bir çilelendirmeye! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada sol ve sağ taraflı olarak --19lu o iki formülde olumlu bir sonuç vermeyen-- tüm o birimlerin ilkin tespit edilip tablo altına düşürülmesine (2/106) ve bununla ilgili sergilenecek tüm o genel çalışma & gayrete dair yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.) (ve bu konuda, ayrıca lütfen bkz. 9/111)

17- yoktur kör üzerine bir sıkıntı, ve yoktur sakat üzerine bir sıkıntı, ve yoktur hasta üzerine bir sıkıntı (9/91)! ve kim uyarsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), girdirecektir onu bahçelere, altından nehirler akan. ama kim yüz çevirirse, çilelendirecektir onu acıklı bir çilelendirmeye!

18- muhakkak hoşnut oldu öz-otorite inananlardan, o zaman sana bağlaşıyorlar (iken) o ağacın (14/24-25) altında! ve bildi kalplerinin içinde olanı, ve indirdi bir huzur duygusu onların üzerine. ve ödüllendirdi onları yakın bir açiverişle.

19- ve çokça kazanımlarla, alacakları onları. ve oldu öz-otorite en üstün, en buyurgan.

20- söz verdi size öz-otorite çokça kazanımları, alacağınız onları; ve acele ettirdi sizin için bunu. ve çekti ahalinin ellerini sizden, ki --rahatça çalışılıp 2/25-- olması için bir işaret (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler tablosu $6/4 = 26/5$) inananlar için, ve (böylelikle) iletmesi sizi ayakta duran bir yordama!

21- ve diğerleri (:diğer bölümlere ait tablolar 9/124), henüz ölçemediğiniz onların üzerine; ama muhakkak kuşattı onları da öz-otorite! ve oldu öz-otorite her istem üzerinde bir ölçücü.

22- ve eğer bitirleşseydi size karşı inkar etmiş (74/31) o kimseler, mutlaka çevirirlerdi arkaları; sonra bulamazlardı (ne) bir rehber (47/11), ve (ne de) bir yardımcı.

23- prensibidir (bu) öz-otoritenin, o şey ki muhakkak geçti daha önce de. ve asla bulamazsın öz-otoritenin prensibi için bir değişme (35/43)!

24- ve odur o kimse ki çekti onların ellerini sizden, ve sizin ellerinizi onlardan yamaç-kentin ortasında, tam sizi zaferlemesinin peşinden onların üzerine. ve oldu öz-otorite çalıştıklarınızı (2/25) gören!

25- onlar o kimseler ki inkar ettiler ve alkoydular sizi yasaksal eğiliş yapısından (17/1), ve (o) bekletilmiş iletilmeliklerin --üst bölgelerde-- ulaşmasından yasal yerlerine!

ve eğer olmasaydı inanan adamlar ve inanan kadınlar, onları bilemediğiniz, onları çığnemenizden; ki sürtünebilirdi (diye) size onlardan ötürü bir darlanma, bilginin (4/166) dışındakiyle! (bu), girdirmesi içindir öz-otoritenin acıması (10/57-58) içine, istediği kimseyi! eğer ayırd edilebilseler, mutlaka çilelendirirdik inkar etmiş (74/31) o kimseleri, onlardan, acıklı bir çilelendirmeye.

26- o zaman kıldıydı inkar etmiş (74/31) o kimseler kalplerinin içinde gururu, cehaletin gururunu (6/111). ve indirdi öz-otorite huzur duygusunu gönderilmişinin üzerine ve inananların üzerine, ve gereklilendirdi onları sakınma kelimesine (39/23 & 33); ve olduydular en gerçekli ona, ve onun grubu! ve oldu öz-otorite her istem berisinde en bilen.

27- muhakkak doğruladı öz-otorite gönderilmişine o görüyü (17/60) gerçekle! mutlaka gireceksiniz yasaksal eğiliş yapısına (17/1), eğer isterse öz-otorite, güvenliler (olarak), --sol taraf için-- azaltanlar (iken) başlarınızı, ve --sağ taraf için-- kısaltanlar, korkmayarak! ve bildi sizin bilmediklerinizi, ve kıldı bundan başka, yakın bir açiveriş.

28- odur o kimse ki gönderdi (kendi) gönderilmişini o iletiyle (39/23) ve gerçek ergiyle, üste çıkarması için onu erginin üzerine, hepsinin (5/48)! ve yeter öz-otorite bir tanık (olarak).

29- övülmüş -kul- (61/6), öz-otoritenin gönderilmiş, ve onunla birlikteki o kimseler şiddetlidirler inkarcılar üzerine, acıyıcıdırlar onların (:inananlar) arasında.

görürsün onları --sol tarafta-- kıvrılıcı, ve --sağ tarafta-- eğilici (olarak), arıyorlar (iken) bir lütuf (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 10/57-58 = 39/23) öz-otoriteden,

ve bir hoşnutluk. belirtileri yüzlerindedir, (o) eğilişlerin izinden! bu onların örneğidir

tevatırın içinde (tekvin 49/8-9 ::: ata peygamberler 15/8-9). ve onların örneği incilin içinde: bir ekin gibidir, --birinci bölgede-- filizini çıkarmış, ve --ikinci bölgede-- onu güçlendirmiş,

ve --üçüncü bölgede-- kalınlaşmış, ve --dördüncü bölgede-- dikilmiş gövdeleri

üzerine (markos 4/26-29 ::: isa 21/33-35). sevindirir ekincileri; öfkelenmesi içindir onlarla inkarcıları (2/25-26)! söz verdi öz-otorite inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25)

o kimselere, onlardan, bir bağışlanma ve koca bir ücret! (bkz. öz-okunuş, tablolarda ise,

orada yer alan --sol ve sağ taraflı-- o dört bölgelik, ve sayısal açıdan artarak gelişen

tüm o benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) birim kıtalarına dair yapılmış örneksel

göndermeler olmalıdır.)

BÖLÜM 49

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey inanmış (2/26) o kimseler, (ilerice) takdim etmeyin ellerinin arasında öz-otoritenin ve gönderilmişinin (33/36); ve sakının öz-otoriteden! şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en bilendir.

2- ey inanmış (2/26) o kimseler, yükseltmeyin seslerinizi havadisçinin sesinin üstünde. ve açısallamayın onun için deyişle (69/40), açısallayışı gibi bazınızın bazısı için; yoksa boşa çıkar çalışmalarınız (17/84), ve siz farketmiyorsunuz (iken)!

- 3- şüphesiz, kisan o kimseler seslerini öz-otoritenin gönderilmiş (69/40) katında, o şahıslar imtihan ettiği o kimselerdir öz-otoritenin (onların) kalplerini, sakınma için! onlar için bir bağışlanma, ve koca bir ücret (var olacaktır.)
- 4- şüphesiz, sana seslenen o kimseler odaların arkasından, onların çoğu akletmiyorlar.
- 5- ve eğer şüphesiz onlar kararlılık göstereceklerdi, çıkmaya kadar onlara doğru (24/62-63), mutlaka olurdu daha iyi onlar için. ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 6- ey inanmış (2/25-26) o kimseler, eğer gelirse size bir kalleş (2/26-27) bir havadisle, derhal açık edin; yoksa sürtündürürsünüz bir halka cehalet üzere, ve sabahlarsınız yaptığınız üzerine, pişmanlık duyucular (olarak).
- 7- ve bilin ki, şüphesiz sizin içinizedir öz-otoritenin gönderilmiş (2/97)! eğer uysaydı (o) size emirden çoğu içinde, mutlaka sıkıntıya düşerdiniz. ve fakat öz-otorite sevdirdi size inancı (2/25-26), ve süsledi onu kalplerinizin içinde; ve tiksindirdi size inkarcılığı ve kalleşliği (2/26-27) ve baş kaldırdı. (işte) o şahıslar onlar düzgünleyenlerdir!
- 8- (bu), bir lütuftur (10/57-58) öz-otoriteden, ve bir armağandır (93/11)! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.
- 9- ve eğer inananlardan iki zümre bitirleşirlerse, derhal düzelticilik edin onların arasında. ama eğer yine bencillerse onlardan biri diğeri üzerine, o halde bitirleşin bencilleyen o kimseye karşı, dönünceye kadar öz-otoritenin emrine doğru. ve eğer dönerse, artık düzelticilik edin onların arasında, denklik üzere. ve adaletli davranın; şüphesiz, öz-otorite sever adaletli davrananları.
- 10- inananlar yalnızca kardeşler; öyleyse düzelticilik edin kardeşlerinizin arasında. ve sakının öz-otoriteden, ta ki siz acinasınız!
- 11- ey inanmış (2/26) o kimseler, dalga geçmesin bir halk bir halkla, belki olabilirler daha iyi onlardan; ve kadınlar kadınlarla, belki olabilirler daha iyi onlardan. ve ayıplamayın canlarınızı, ve yakıştırmayın lakaplar; ne adidir (o) kalleşlik adı, inancın peşinden! ve kim pardonlamazsa (25/71), işte o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir.
- 12- ey inanmış (2/26) o kimseler, uzak durun çokça sanıdan! şüphesiz, sanının bazıları bir suçtur (6/148)! ve araştırmayın; ve görünmezde çekiştirmesin sizin bazıları bazısını. sever mi sizden biri yemeyi ölü kardeşinin etini? ve tiksiniyorsunuz ondan; ve sakının öz-otoriteden! şüphesiz, öz-otorite en pardonlayıcıdır, en acıyandır.
- 13- ey ahali, şüphesiz biz yarattık sizi erkek ve dişiden; ve kıldık sizi ırklar ve boylar (halinde), birbirinizle tanışmanız için. şüphesiz, en şerefli öz-otoritenin katında en sakınanınızdır (39/33)! şüphesiz, öz-otorite en bilendir, en haberdardır.
- 14- dedi (o) araplar: inandık! de ki: inanmadınız; ve fakat deyin: teslim olduk! çünkü henüz girmeden inanç (74/31) kalplerinizin içine! ama eğer uyarsanız öz-otoriteye ve gönderilmişine (5/92), kısmayacaktır size çalışmalarınızdan (2/25), hiçbir istemle! şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

15- inananlar yalnızca o kimseler ki, inandılar öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), sonra şüphelenmediler; ve gayret ettiler mallarıyla ve canlarıyla öz-otoritenin yolunda (9/111). işte o şahıslar onlar doğrudur!

16- de ki: öğretip bildiriyor musunuz (siz) öz-otoriteye (kendi) erginizi (3/84-85)? ve öz-otorite biliyor göklerin içindekileri ve yerin içindekileri. ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

17- minnet ediyorlar senin üzerine, teslim oldular diye! de ki: minnet etmeyin benim üzerime teslim olmuşluğunuzu. hayır, öz-otorite minnet ediyor sizin üzerinize, iletmesiyle sizi inanca (39/23); eğer doğrudur idiyse!

18- şüphesiz, öz-otorite biliyor göklerin ve yerin görünmezini. ve öz-otorite görendir çalıştıklarınızı (2/25 X 23/63)!

BÖLÜM 50

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- q. ve itibarlı okunuşa (36/69)!

2- hayır, şaşılacak gelmesine onlara bir uyarıcının, onlardan, ve dedi inkarcılar: bu, şaşılacak bir istemdir!

3- öldüğümüz zaman mı, ve olduğumuzda bir toprak? bu, --böylece gerçekleşme olasılığı-- uzak bir dönüştür (16/28-29 X 32)!

4- muhakkak bildik neyi eksilttiğini yerin onlardan (4/78)! ve katımızda koruyucu bir yazıt (vardır).

5- hayır, yalanladılar gerçeği (35/31), onlara geldiği o vakit! ve onlar (şimdi) karmaşık bir emir içindeler.

6- öyleyse gözlemediler mi göğe doğru üstlerindeki, nasıl yapıladık onu, ve süsledik onu? ve yoktur onun için hiçbir çatlak.

7- ve yere, (nasıl) uzatıp yaydık onu, ve attık onun içinde kökleşmiş (dağlar); ve bitirdik onun içinde her alımlı eşten (:çoğu bitkilerde ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış nice yapraklar & damarlar vs.);

8- bir görmelik ve bir anışı (74/31) -kaynağı- olarak, her yönelici hizmetkar için (12/105)!

9- ve indirdik gökten verimlilenmiş bir su, ve bitirdik onunla bahçeler, ve biçilecek taneler.

10- ve yüksek hurma ağaçları, onun için kümelenmiş tomurcukları (olan).

11- bir besin (olarak) hizmetkarlar için. ve hayatlandırdık onunla ölü bir beldeyi; böyledir çıkarılış (7/57)!

- 12- yalanladı onlardan önce nuh halkı, ve ress arkadaşları, ve semud.
13- ve ad, ve firavun, ve lutun kardeşleri.
14- ve eyke arkadaşları, ve tubba halkı; hepsi yalanladı gönderilmişleri. ve gerçekleşti tehdit sözüm!
15- peki bitkin mi düştük ilk yaratışta? hayır, onlar bir yadırgayış içindeler yeni bir yaratıştan (34/7)!
- 16- ve muhakkak yarattık insanı, ve biliyoruz neyi fısıldadığını ona canının (12/53). ve biz daha yakınız ona doğru, şah damarından.
17- o zaman iki kaydedici kaydediyorlar (iken), sağ yanda ve sol yanda, oturmuşlar.
18- laf etmez ki (o) hiçbir deyiş, sadece yanbaşında hazır bir gözetleyici (vardır).
19- ve geldi ölüm sarhoşluğu gerçekle. işte bu, ondan kaçınıyor olduğun (şeydir).
20- ve üflendi borunun içine. işte bu, tehdit sözünün (20/113) günüdür!
21- ve geldi her can, onunla birlikte bir sürücü ve bir tanık (olduğu halde).
22- muhakkak olduydun bir habersizlik içinde bundan (23/63), ve kaldırdık senden perdeni; ve görmen, bugün, keskindir!
23- ve dedi yakındaşı (43/36): işte bu, yanbaşındaki, hazırdır!
24- o halde atın (ey melekler) batağın içine her pek inkarcı, pek inatçıyı (74/16)!25- iyiliği (16/30) menediciyi, bir düşmanlık edici, bir şüphe duyucu.
26- o kimse ki kıldı öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31 & 25/43). o halde atın onu (ey melekler) şiddetli bir çilenin içine!
27- dedi yakındaşı (43/36): yetkemiz, ben taşkınlığa (7/185-186) sürüklemedim onu; ve fakat kendisi (zaten) uzak bir sapkınlık içinde idi.
28- dedi: çekişmeyin yanbaşında; ve muhakkak takdim ettiydim size doğru tehdit sözünü (20/113)!29- (artık) değiştiremez deyiş, yanbaşında; ve değilim ben haksızlık edici hizmetkarlar için (30/9)!30- (o) gün, dediğimizde batağın için: doldun mu? ve diyecek: daha artanı var mı?
31- ve yaklaştırıldı bahçe sakınanlar (39/23 & 33) için, uzak (olma) dışında.
32- işte bu, söz verildiğinizdir; her pek dönüleyici, pek koruyucu (9/112) için.
33- ürpermiş kimse (için) pek acıyandan (39/23) görünmezde, ve gelmiş yönelici bir kalple.
34- öyleyse girin ona, bir selamla; işte bu, süreklilik günüdür!
35- onlar için (var olacaktır) ne isterlerse, onun içinde; ve yanbaşımızda (daha da) artanı vardır (32/17)!36- ve nice yıktık onlardan önce, (birçok) nesilden, onlar daha şiddetli (olan) onlardan, çarpışta. ve delip kazdılar beldelerin içinde; (ama) hiçbir kaçış yeri var mıydı?

37- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 74/31 = 39/23) vardır, olan kimse için onun için bir kalp, veya atmış işitmeyi ve o (olmuş) bir tanık.

38- ve muhakkak yarattık gökleri ve yeri, ve onların arasındakileri altı gün içinde; ve dokunmadı bize hiçbir argınlık.

39- öyleyse kararlılık göster dediklerine (21/5 & 68/51 & ...) karşı; ve saygıla yetkenin övgüsüyle güneşin doğmasından önce, ve batmasından önce.

40- ve geceden de saygıla onu, ve arkasından (o) eğilişlerin (48/29)!

41- ve işitip bekle sesleneceği (o) günü bir seslenicinin, yakın bir oluş yerinden.

42- (o) gün işittiklerinde çığılığı, gerçek (olarak), işte bu --dünyadan-- çıkarılış günüdür.

43- şüphesiz biz, (işte) biz hayatlandırırız ve öldürürüz, ve (artık) bize doğrudur varış yeri (16/28-29 X 32)!

44- (o) gün yarıldığında yer onlardan, hızlıca, işte bu bir devşirmedir bizim üzerimize kolay (olan).

45- biz en biliciyiz dediklerini (21/5 & 68/51 & ...), ve değilsin sen onların üzerine bir çetin. öyleyse anış ver (o) okunuşla (36/69), korkan kimse için tehdit sözümünden (20/113)!

BÖLÜM 51

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ve --birinci bölgede-- dağıtanlara bir dağıtımla.

2- ve --ikinci bölgede-- taşıyanlara bir yükü.

3- ve --üçüncü bölgede-- akıp gidenlere bir kolaylıkla.

4- ve --dördüncü bölgede-- bölüştürenlere bir emri.

5- şüphesiz, söz verildiğiniz (41/30 X 19/75) mutlak doğrudur.

6- ve şüphesiz, ergi mutlak düşüp gerçekleşecektir!

7- ve göğe, yörüngeler sahibi (olan).

8- şüphesiz siz çelişkili bir deyiş içindesiniz.

9- döneklenir ondan, döneklenmiş kimse (45/6-7)!

10- (o) bitirilesi saçmalayıcılar;

11- o kimseler ki, onlar bir aymazlık içinde (23/54-56), boşlayanlardır!

12- soruyorlar: ne zamanmış ergi günü?

13- (o) gün, onlar ateşin üzerinde denenecekler.

14- tadın (şimdi) denemenizi (85/4-10)! işte budur o şey ki, onun için acele ettiriyor idiniz.

- 15- şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) bahçeler ve pınarlar içindedirler.
- 16- alanlar (olarak) onlara verdiklerini yetkelerinin. şüphesiz onlar olduydular bundan önce güzellik ediciler (39/23 & 34)!
- 17- olduydular, bir azıcık (müstesna) geceden, istirahat etmiyorlar (39/9).
- 18- ve seherlerde, onlar bağışlanma diliyorlardı.
- 19- ve mallarının içinde bir gerçek pay (2/219) vardı, soran için ve yasakçıl (için).
- 20- ve yerin içinde işaretler (:ikişerli & karşılıklı eşler halinde yaratılmış nice nesnelere, organeller vs.) vardır, odaklanacaklar için.
- 21- ve canlarınızın içinde; öyleyse görmeyecek misiniz?
- 22- ve göğün içinde besininiz (vardır), ve söz verildiğiniz (71/11 X 44/10)!
- 23- öyleyse göğün ve yerin yetkesine; şüphesiz o mutlak bir gerçektir (10/108), benzeri gibi şüphesiz sizin konuşuyor (olduğunuzun)!
- 24- (peki) geliverdi mi sana anlatısı ibrahimin (o) şerefli kılınmış misafirlerinin?
- 25- o zaman girdiydiler onun huzuruna, ve dediler: selam! ve dedi: selam, yabancılanmış halk!
- 26- ve sokuldu grubuna doğru, ve geldi besili bir buzağıyla.
- 27- ve yaklaştırdı onu onlara doğru, dedi: yemeyecek misiniz?
- 28- ve kapıldı onlardan (ötürü) bir korkuya. dediler: korkma! ve müjdelediler onu bilgin bir çocukla.
- 29- ve öne çıktı hanım kişisi telaş içinde, ve tokatladı (kendi) yüzünü, ve dedi: kısır bir kocakarı?
- 30- dediler: böyle dedi yetken! şüphesiz o, odur en buyurgan, en bilen.
- 31- dedi (ibrahim): öyleyse nedir vazifeniz, ey göndertilmişler?
- 32- dediler: şüphesiz biz gönderildik bir cürümkarlar halkına doğru.
- 33- göndermemiz için onların üzerine çamurdan taşlar.
- 34- yönlendirilmiş (olarak) yetkenin katında, aşırı gidiciler (20/127) için!
- 35- ve çıkardık kim vardıysa onun içinde inananlardan.
- 36- ama bulmadık onun içinde bir evin dışında, teslim olmuşlardan.
- 37- ve terkettik onun içinde bir işaret (6/158), korkan o kimseler için acıklı bir çileden!
- 38- ve musa içinde; bir zaman gönderdik onu firavuna doğru, açık bir ispatla.
- 39- ama yüz çevirdi müttefikleriyle, ve dedi: bir sihirbaz, veya bir cinlenmiştir!
- 40- ve yakalayıp aldık onu, ve ordularını; ve atıverdik onları sulağın içine, ve o (kendisini) bir kınayıcı -iken- (10/90-91)!
- 41- ve ad (halkı) içinde; bir zaman gönderdik onların üzerine kısır bir rüzgarı.
- 42- bırakmıyordu hiçbir istemi, geliverdiği onun üzerine, sadece kılıyordu onu savrulmuş kül gibi.

- 43- ve semud (halkı) içinde; bir zaman denildi onlar için: geçimlenin bir süreye kadar.
 44- ama ileri geçtiler yetkelerinin emrinden; ve yakalayıp aldı onları yıldırım, ve onlar gözlüyorlar (iken).
 45- artık uyamadılar hiçbir ayağa kalkışa, ve olamadılar yardımlatanlar!
 46- ve nuh halkı, daha önce; şüphesiz onlar da olduydular bir kalleşler (17/16) halkı.
 47- ve göğü, işte yapıladık onu bir güçle, ve şüphesiz biz mutlak genişlik vericileriz (:belki de big bang 21/30 ve bununla bağıntılı olarak ortaya konulan evrenin halen hızla genişlemesi fikrine de onay veriliyor olmalıdır).
 48- ve yeri, işte döşeyip yaydık onu; ve ne armağansal döşeyicileriz.
 49- ve her istemden yarattık iki eşli olarak (36/36), ta ki siz anış (39/23) alasınız!
 50- öyleyse kaçın öz-otoriteye doğru; şüphesiz ben sizin için ondan, açık bir uyarıcıyım.
 51- ve kılmayın öz-otoriteyle birlikte, diğer bir otorite (28/70 X 21/29 & 9/31 & 25/43)! şüphesiz ben sizin için ondan, açık bir uyarıcıyım.
 52- böylece, gelivermedi ki onlardan önceki o kimselere de bir gönderilmiş, sadece dediler: bir sihirbaz, veya bir cinlenmiştir!
 53- birbirlerine salık mı verdiler onu? hayır, onlar bir taşkınlık ediciler (7/185-186) halkıdır!
 54- öyleyse yüz çevir onlardan; artık değilsin sen kınanacak.
 55- ama anış ver, çünkü şüphesiz (o) anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 74/31 = 39/23) fayda verecektir inananlara!
 56- ve yaratmadım cinleri ve insanları, sadece bana hizmet etmeleri için (12/40)!
 57- dilemiyorum onlardan hiçbir besin, ve dilemiyorum beni yiyeceklendirmelerini.
 58- şüphesiz öz-otorite, odur en besleyici (2/25), metin kuvvet sahibi!
 59- ama şüphesiz, haksızlık etmiş (39/24) o kimseler için bir kusurluk (vardır), benzeri gibi (o) arkadaşlarının kusurluklarının (29/40); öyleyse acele ettirmesinler beni.
 60- öyleyse yazıklar olsun inkar etmiş (74/31) o kimseler için (o) günlerinden ötürü, o şey ki söz veriliyorlar (44/10-16 & 16/28-29)!

BÖLÜM 52

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- ve (o) tepeye.
 2- ve satırılmış yazıtı (39/23);
 3- bir doküman içinde, açılıp yayıverilmiş!
 4- ve (o) imar edilmiş eve.
 5- ve yükseltilmiş tavana.

- 6- ve kaynatılmış denize.
- 7- şüphesiz, yetkenin çilelendirmesi (44/10-16 & 54/44-46) mutlak düşüp gerçekleşecektir.
- 8- yoktur onun için hiçbir defedici!
- 9- (o) gün sarsıldığında gök, (tam) bir sarsılmayla.
- 10- ve gezdiğiinde dağlar, (tam) bir gezmeyele.
- 11- artık yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (6/66) için.
- 12- o kimseler ki, onlar bir dalgınlık içinde, oynuyorlar (21/2)!
- 13- (o) gün çağırıldıklarında batağın ateşine doğru, (tam) bir çağırılışla (16/28-29).
- 14- işte budur ateş, o şey ki onu yalanlıyor (16/62) idiniz.
- 15- öyleyse bir sihir miymiş bu (21/3), yoksa siz görmüyor muydunuz?
- 16- o halde yaslanın ona; ve kararlılık gösterin, veya kararlılık göstermeyin, artık düzgüttür sizin üzerinize! yalnızca karşılıklılandırılıyorsunuz, çalışıyor (41/40) olduklarınızla!
- 17- şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) bahçeler ve armağanlar içindedirler.
- 18- sevinçliler (olarak) onlara verdikleriyle yetkelerinin; ve sakındı onları yetkeleri korlu alevin çilesinden.
- 19- yiyyin ve için afiyetle, çalışıyor (2/25) olduklarınızdan ötürü!
- 20- kurulup yaslanmışlardır dizilmiş koltuklar üzerine, ve eşlendirdik onları ahularla, gözcül.
- 21- ve inanmış (2/26) o kimseler, ve izlemiş onları soyları inançta (74/31); kattık onlara soylarını, ve eksiltmedik onlara çalışmalarından (2/25), hiçbir istemle! her kişi kazandığıyla bir rehindir.
- 22- ve ileri sürdük onları meyvelerle, ve etle (o) tutkuladıklarından.
- 23- çekişip kapışıyorlar onun içinde bir kadehi, olmayan (ne) bir boş lakırdı onun içinde, ve (ne de) bir suça sokma.
- 24- ve dolaşır onların etrafında civanlar onlar için, sanki şüphesiz onlar saklanmış inciler gibi (olan).
- 25- ve öne çıktı (şimdi) onların bazıları bazıları üzerine, soruşturarak;
- 26- dediler: şüphesiz biz olduyduk daha önce (kendi) grubumuz içinde (dahi) panikleyiciler (23/57).
- 27- ve (işte) lutfetti öz-otorite bizim üzerimize, ve sakındı bizi kavurucu esintinin çilesinden.
- 28- şüphesiz biz olduyduk daha önce onu çağırıyor (40/14); şüphesiz o, odur en erdemli, en acıyan!
- 29- öyleyse anış ver (74/31), ve değilsin sen yetkenin armağanıyla (93/11) ne bir kahin, ne de bir cinlenmiş.
- 30- yoksa diyorlar mı: bir şairdir (36/69), gözetleyip bekliyoruz onun için felaket şüphesiyle (4/46-47 & 9/98)!

- 31- de ki: o halde gözetleyip bekleyin; ve şüphesiz ben de sizinle birlikte gözetleyip bekleyenlerdenim (68/5-7)!
- 32- yoksa düşleri mi emrediyor onlara bunu, yoksa onlar bir taşkınlık ediciler (7/185-186) halkı mıdır?
- 33- yoksa diyorlar mı: deyişledi onu? hayır, inanmıyorlar!
- 34- öyleyse haydi getirsinler onun benzeri bir anlatı (39/23), eğer doğrular idiyse.
- 35- yoksa yaratıldılar mı bir istem dışındakinden, yoksa onlar mıdır yaratıcılar?
- 36- yoksa (onlar mı) yarattılar gökleri ve yeri (46/4)? hayır, odaklanmıyorlar!
- 37- yoksa onların katında mıdır yetkenin hazineleri (38/8-9), yoksa onlar mıdır egemenler?
- 38- yoksa onlar için bir merdiven mi var, işittikleri onun içinde? öyleyse haydi getirsin işiticileri açık bir ispat (16/100)!
- 39- yoksa onun için mi --sağ tarafta-- o kızlar, ve sizin için --sol tarafta-- o oğullar (16/57)?
- 40- yoksa soruyor musun onlara bir ücret, ve onlar borçtan ötürü ağırlık altında kalmışlar (25/57)?
- 41- yoksa onların katında mıdır görünmez, ve onlar yazıyorlar (4/120)?
- 42- yoksa diliyorlar mı bir tuzak? ama inkar etmiş (2/26) o kimseler, onlar tuzağa düşürüleceklerdir (86/15-17)!
- 43- yoksa onlar için bir otorite mi var, öz-otoritenin dışında (28/70)? saygılanandır öz-otorite, ortak koştuklarından (21/29 & 9/31)!
- 44- ve eğer görürlerse bir parça gökten sarkıp düşücü (olan), diyecekler: kümelenmiş bulutlardır!
- 45- öyleyse bırak onları rastgelmelerine kadar o günlerine (44/15-16), o şey ki onun içinde çarpılıp yıkılacaklar.
- 46- (o) gün, zengin kılamayacak onları tuzakları, hiçbir istemle; ve onlar yardım edilmeyecekler!
- 47- ve şüphesiz, haksızlık etmiş (39/24) o kimseler için bir çile (var olacaktır) bundan önce de (44/10-11); ve fakat onların çoğu bilmiyorlar!
- 48- o halde kararlılık göster yetkenin buyruğu (13/37) için; ve şüphesiz sen gözlerimizin önündesin! ve saygıla yetkenin övgüsüyle, kalktığın sırada.
- 49- ve geceden de saygıla onu, ve yıldızların (kayboluşunun) arkasından!

BÖLÜM 53

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve yıldıza, çöktüğü zaman.
 - 2- sapmadı arkadaşınız, ve eğrilmedi.
 - 3- ve konuşmuyor (o) hevesten.
 - 4- değildir o, sadece esinlenen bir esinleme (43/43-44).
 - 5- öğretip bildirdi onu --cebrail 2/97-- şiddetli kuvvetleri (olan).
 - 6- kapasite sahibi (olan). ve düzce dikeldi.
 - 7- ve o en yüce ufuktaydı.
 - 8- sonra yaklaştı, ve sarktı.
 - 9- ve oldu iki yay mesafesi, veya daha yakın.
 - 10- ve esinledi hizmetkarına doğru, esinlediğini (43/43-44)!
 - 11- yalanlamadı zihin gördüğünü.
 - 12- öyleyse kuşkuluyor musunuz onu, gördüğü üzerine?
 - 13- ve muhakkak gördü onu diğer bir inişte.
 - 14- soncul sedirin (14/24-25) katında!
 - 15- onun katındadır barınma bahçesi.
 - 16- o zaman bürüyordu (o) sediri, bürüyen.
 - 17- (ama) --sol tarafta-- kaymadı görme, ve --sağ tarafta-- taşmadı.
 - 18- muhakkak (böylelikle) gördü yetkesinin işaretlerinden (6/4 & 26/5), en büyük (olanları)!
 - 19- ama gördünüz mü (şimdi) o -dişi- onursalı, ve o -dişi- üstünseli,
 - 20- ve o -dişi- dilekseli, diğer üçüncüsü (olan)?
 - 21- sizin için mi --sol tarafta-- o erkekler, ve onun için mi --sağ tarafta-- bu dişiler?
 - 22- bu, o zaman, çarpık bir bölüşüm.
 - 23- değildir onlar, sadece adlar onları adlandırdığımız, sizin ve babalarımızın (13/33)! indirmedi öz-otorite onlar hakkında hiçbir ispat. izlemiyorlar, sadece sanıyı, ve canların heves ettiğini. halbuki muhakkak geldi onlara (burada) yetkelerinden ileti (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23)!
 - 24- yoksa insan için midir kuruntuladığı (şeyler)?
 - 25- ve öz-otorite içindir, sonraki zaman ve ilk zaman.
 - 26- ve nice (var ki) meleklerden göklerin içinde, zengin kılamaz aracılıkları, hiçbir istemle, (ancak) sadece izin vermesinin peşinden öz-otoritenin, istediği kimse için ve (deyişinden) hoşnut kaldığı (20/109)!

- 27- şüphesiz, inanmayan o kimseler sonraki zamana (hoşea 6/2-3) (incil-yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) mutlaka adlandırıyorlar --sağ tarafta-- o melekleri dışı adlandırmasıyla! (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada dışıl kısmı temsil eden sağ taraftaki o kanatlı birimlere (:melekler 16/2) bu sistem için irade edilmeyen bazı ekstra kanatlı birimlerin --bölüm içinden alınacak bazı sistem dışı, matematiksel açıdan değeri olmayan, atıl benzeşmeli kelimelerle bunların adlandırılıp-- eklenmesi suretiyle (13/33 = 53/19-23) bu sistemi böylelikle çarpıtma & yanlışlama gayretlerine işaretten yapılmış örneksel bir gönderme olmalıdır.)
- 28- ve yoktur onlar için onun hakkında hiçbir bilgi. izlemiyorlar, sadece sanıyı. ve şüphesiz, sanı zengin kılamaz gerçekten (35/31) yana, hiçbir istemle!
- 29- öyleyse surat çevir (o) anışımızdan (39/23) yüz çevirmiş kimseden, ve dilememiş, sadece yakın hayatı.
- 30- budur (ancak) onların ulaşabildikleri bilgiden (4/166) yana! şüphesiz yetken, odur en bilici kimin saptığını onun yolundan (9/111), ve odur en bilici kimin iletildiğini!
- 31- ve öz-otorite içindir göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. karşılıklıdır olacaktır çirkinlik etmiş o kimseleri çalıştılarıyla (41/40), ve karşılıklıdır olacaktır güzellik etmiş o kimseleri, en güzeliyle (39/35)!
- 32- o kimseler ki uzak duruyorlar suçun büyüklerinden (45/6-7 & 2/275-276 & ...) ve ahlaksızlıklardan (4/22 & 7/80 & ...); sadece (müstesna) ufak hatalar. şüphesiz, yetken geniştir bağışlamada. o en bilicidir sizi, inşa ettiğinde sizi yerden, ve siz ceninler iken annelerinizin karınları içinde. öyleyse arınığa çıkarmayın canlarınızı, o en bilicidir sakınmış (39/33) kimseyi!
- 33- öyleyse gördün mü (şimdi) yüz çevirmiş o kimseyi?
- 34- ve vergiledi bir azıcık, ve sıkıladı.
- 35- onun katında mıdır görünmenin bilgisi, ve o görüyor (19/77-79)?
- 36- yoksa havadis verilmedi mi, musanın sayfalarında olanla (musa 32/1-2)?
- 37- ve ibrahimin (ata peygamberler 8/5-7), o kimse ki tam yerine getirdiydi?
- 38- artık ağırlıklayamaz hiçbir ağırlıklayıcı bir diğerinin ağırlığını.
- 39- ve yoktur insan için, sadece çabaladığı.
- 40- ve şüphesiz, çabası (21/94 X 34/5) ileride görülecektir;
- 41- sonra karşılığı verilecektir ona, en yerince bir karşılıkla!
- 42- ve şüphesiz, yetkene doğrudur son varış.
- 43- ve şüphesiz o, odur güldüren ve ağlatan.
- 44- ve şüphesiz o, odur öldüren ve hayatlandırın.
- 45- ve şüphesiz o yarattı iki eşi: erkeği ve dişiyi.
- 46- bir damladan (:yumurta hücresi), menilendiği zaman.
- 47- ve şüphesiz, onun üzerinedir diğer inşa etme de (56/61-62).
- 48- ve şüphesiz o, odur zengin kılan ve yoksul kılan.

- 49- ve şüphesiz o, odur (o) göksünün yetkesi.
50- ve şüphesiz o yıktı ilk ad (halkını),
51- ve semud (halkını); ve baki bırakmadı.
52- ve nuh halkını, daha önce; şüphesiz onlar olduydular, onlar en haksızlık edici ve en taşkınlık edici.
53- ve örnekleyicileri de çöktürttü.
54- ve büründürdü ona, büründürdüğünü!
55- öyleyse hangi inayetlerini yetkenin (artık) kuşkulayabilirsin?
56- bu, bir uyarıcıdır (7/2) o ilk uyarıcılardan (musa 31/15-16 & isa 4/24-27 & muhammed 18/15-17)!57- yaklaştı yaklaşmakta olan.
58- yoktur onun için öz-otoriteden başka hiçbir kaldırıcı (44/15)!59- öyleyse bu anlatıdan (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23) ötürü mü şaşırıyorsunuz?
60- ve gülüyorsunuz, ve ağlamıyorsunuz?
61- ve siz somurtucular (oluyorsunuz)?
62- derhal --bunun üzerinde çalışmak (2/25) üzere-- eğilin öz-otorite için (48/29) ve (böylelikle) hizmet edin!

BÖLÜM 54

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
1- yakınlaştı (o) saat (30/14-16), ve yarıldı ay (:belki de aya ayak basılması, ve ay toprağının insan eliyle eşelenip yarılması hadisesi).
2- ama eğer görürlerse bir işaret (6/4 & 26/5), yine de surat çeviriyorlar ve diyorlar: süregelen bir sihirdir!
3- ve yalanladılar, ve izlediler kendi heveslerini. ama her emir (42/52) gelip konucudur!
4- ve muhakkak geldi onlara havadislerden, onun içinde bir ihtar olan (44/10-16).
5- ulaşıcı bir buyuru (10/1); ama zengin kılmıyor uyarılar!
6- öyleyse yüz çevir onlardan. (o) gün, çağırdığında o çağırıcı yabancılanmış bir isteme doğru.
7- kaygılanmış (halde) görmeleri, çıkıyorlar yatış yerlerinden; sanki şüphesiz onlar yayılıverilmiş çekirgeler gibidirler.
8- koşanlar (iken) o çağırıcıya doğru, diyor inkarcılar (74/31): bu, zorlu bir gündür!

- 9- yalanladıydı onlardan önce nuh halkı. ve yalanladılar hizmetkarımızı, ve dediler: bir cinlenmiştir! ve ihtarlanmıştı.
- 10- ve çağırdı yetkesini: şüphesiz ben yenik düştüm; öyleyse yardımlat!
- 11- ve açıverdik göğün kapılarını boşalan bir suyla.
- 12- ve fişkirttik yeri pınarlar (halinde). ve kavuştu sular bir emir üzere, muhakkak ölçülmüş olan!
- 13- ve taşıdık onu levhalar ve çiviler sahibi (gemi) üzerinde.
- 14- akıp gidiyordu gözlerimizin önünde; bir karşılık (olarak) olan o kimse için inkar edilmiş.
- 15- ve muhakkak terkettik onu bir işaret olarak (23/27); öyleyse hiç düşünöveren var mı?
- 16- o halde nasıl oldu çilelendirmem, ve uyarılarım!
- 17- ve muhakkak kolaylaştırdık --tabloda, birinci bölgedeki-- okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) anış için; öyleyse hiç düşünöveren var mı?
- 18- yalanladı ad (halkı); o halde nasıl oldu çilelendirmem, ve uyarılarım!
- 19- şüphesiz biz gönderdik onların üzerine sarsıcı bir rüzgar, süregelen felaketli bir günün içinde.
- 20- çekip atıyordu ahaliyi, sanki şüphesiz onlar kökünden sökülmüş hurma kütükleri (imiş) gibi.
- 21- o halde nasıl oldu çilelendirmem, ve uyarılarım!
- 22- ve muhakkak kolaylaştırdık --tabloda, ikinci bölgedeki-- okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) anış için; öyleyse hiç düşünöveren var mı?
- 23- yalanladı semud (halkı) uyarıları.
- 24- ve dediler: bir birey mi bizden, tek (olan), izleyecekmişiz onu? şüphesiz biz, o zaman, bir sapkınlık ve bir çılgınlık içindeyiz (demektir)!
- 25- atıldı mı anış onun üzerine bizim aramızdan (38/8-9)? hayır, o pek yalancı bir şımarıktır!
- 26- bilecekler yarın, kim pek yalancı bir şımarık (imiş)!
- 27- şüphesiz biz göndericileriz dişi deveyi, bir deneme (olarak) onlar için! öyleyse gözleyip bekle onları, ve kararlı kal.
- 28- ve havadis ver onlara: şüphesiz, su bölüşümlüdü onların arasında! her içim (vakti) hazırlanmıştır.
- 29- ama seslendiler arkadaşlarına, ve (o da) fırladı ve parçaladı.
- 30- o halde nasıl oldu çilelendirmem, ve uyarılarım!
- 31- şüphesiz biz gönderdik onların üzerine tek bir çığlık; ve oldular ağılcının samanı gibi!
- 32- ve muhakkak kolaylaştırdık --tabloda, üçüncü bölgedeki-- okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) anış için; öyleyse hiç düşünöveren var mı?

- 33- yalanladı lut halkı uyarıları.
- 34- şüphesiz biz de gönderdik onların üzerine bir kasırga; sadece (müstesna) lut ailesi, kurtardık onları seherde.
- 35- bir armağan (olarak) katımızdan! böylece karşılıklılandırırız şükretmiş (76/3) kimseyi.
- 36- ve muhakkak uyardıydı onları çarpışımıza karşı; ama kuşkuladılar uyarıları.
- 37- ve muhakkak dileştiler ona misafirlerinde; ve silip kapattık gözlerini (15/67-74). o halde tadın çilelendirmemi, ve uyarılarımı!
- 38- ve muhakkak sabahlattı onları, erkenden, gelip konucu bir çile.
- 39- o halde tadın çilelendirmemi, ve uyarılarımı!
- 40- ve muhakkak kolaylaştırdık --tabloda, dördüncü bölgedeki-- okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) anış için; öyleyse hiç düşünöveren var mı?
- 41- ve muhakkak geldi firavun ailesine uyarılar.
- 42- ama yalanladılar işaretlerimizi, hepsini; ve (biz de) yakalayıp aldık onları en üstün, en ölçüleyicinin yakalayıp alışıyla!
- 43- öyleyse sizin (bu) inkarcılarınız (2/25-27) daha mı iyidir o şahıslardan? yoksa sizin için bir öteleme mi var o kaynakların içinde (tevat-tsn. 32/1-6 & 22-25) (incil-mtt. 4/4 & 7/24-27) (kuran 27/93 & 14/24-29)?
- 44- yoksa diyorlar mı: biz yardımlatacak bir topluluğuz?
- 45- hezimete uğratılacak o topluluk, ve çevirecekler arkaları (4/47 & 9/98 & 44/10-16)!
- 46- hayır, --daha sonra-- o saat (30/14-16) asıl sözletileridir; ve o saat (30/14-16) daha perişan edici, ve daha ezicidir!
- 47- şüphesiz, cürümkarlar (7/40) bir sapkınlık ve bir çılgınlık içindedirler.
- 48- (o) gün, sürüklendiklerinde ateşin içine, yüzleri üzere, (denilecek): tadın (şimdi) o söküp atıcının (74/26-30) dokunuşunu!
- 49- şüphesiz biz her istemi, (işte) yarattık onu bir ölçüyle!
- 50- ve değildir emrimiz, sadece tek (kez), bir göz kırpması gibi.
- 51- ve muhakkak yıktık --tablo altında, beşinci bölgedeki-- partilerinizi (:tekli, benzeşmeli kelimeler mesajı 54/51 = 3/7); öyleyse hiç düşünöveren var mı?
- 52- ve her istem, (öylece) yaptıkları onu, kaynakların içindedir.
- 53- ve hepsi, küçük ve büyük, satırılanmıştır.
- 54- şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) bahçeler ve nehirler içindedirler.
- 55- bir doğruluk oturumu içinde, (o) en yönetimkar, en ölçüleyicinin katında!

BÖLÜM 55

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- pek acıyan.
 - 2- öğretip bildirdi (o) okunuşu (36/69)!
 - 3- yarattı insanı.
 - 4- öğretip bildirdi ona açık etmeyi (75/17-19)!
 - 5- güneş ve ay bir hesaplamayladır.
 - 6- ve yıldızlar ve ağaçlar eğilmektedirler.
 - 7- ve gök, (işte) yükseltti onu, ve koydu tartıyı.
 - 8- öyleyse taşkınlık etmeyin tartı içinde.
 - 9- ve ayakta tutun tartmayı, adaletle, ve kaybettirmeyin tartıyı!
 - 10- ve yer, (işte) koydu onu varlıklar için.
 - 11- onun içinde meyvalıklar (vardır), ve hurmalar, salkımlar sahibi (olan).
 - 12- ve taneler, yapraklar sahibi (olan), ve hoş kokular.
 - 13- öyleyse (ey insanlar ve cinler) artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 14- yarattı insanı bir kuru çamurdan, çömlekçi gibi.
 - 15- ve yarattı cini ateşten bir yalıtıdan.
 - 16- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 17- yetkesidir --sağ tarafta-- iki doğunun, ve yetkesidir --sol tarafta-- iki batının!
 - 18- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 19- saldı iki denizi, kavuşuyorlar.
 - 20- onların arasında bir engel (vardır), karışmıyorlar (25/53).
 - 21- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 22- çıkıyor onlardan inci ve mercan.
 - 23- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 24- ve onun içindir (o) inşa edilmiş akıp gidici (gemiler) denizin içinde, dağcıklar gibi.
 - 25- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 26- hepsi, onun üzerindeki (o) kimseler yok olucudur.
 - 27- ve baki kalacaktır yetkenin yüzü, azamet ve şerefleme sahibi (28/88)!
 - 28- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 29- dilenip soruyor ona göklerin ve yerin içindeki (tüm) kimseler; her gün o (yeni) bir iş içindedir.
 - 30- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 31- boş vakit bulacağız sizin için de, ey iki ağırlık!
 - 32- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
 - 33- ey cin ve insan ulusları, eğer uyabildiyseniz geçip gitmeye bucaklarından göklerin ve yerin, öyleyse haydi geçip gidin! ama geçip gidemezsiniz, sadece bir ispatla.

-
- 34- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
35- gönderilir sizin üzerinize ateşten bir alev ve bir kara duman, ve yardımlatamazsınız.
36- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
37- ve yarıldığı zaman gök, ve olduğunda bir gül, erimiş yağ gibi.
38- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
39- o gün, sorulmayacak kusurundan insan ve cin;
40- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
41- (çünkü) tanınacak cürümkarlar (7/40) çehrelerinden, ve yakalanıp alınacak alınlardan, ve tabanlardan.
42- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
43- (işte), budur bataklık, o şey ki yalanlıyordu onu cürümkarlar (16/62).
44- dolaşacaklar (artık) onun arasında ve pişen bir kaynar suyun arasında!
45- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
46- ama korkmuş kimse için yetkesinin kalkış makamından (6/14-15), iki bahçe (vardır).
47- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
48- ağaçlıklar sahibidirler.
49- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
50- onların içinde iki pınar (vardır), akıyor olan.
51- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
52- onların içinde her meyveden iki eş (vardır).
53- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
54- kurulup yaslanmışlardır döşekler üzerinde, astarları parlak atlastan (olan). ve iki bahçenin yemişleri de yakıncıdır.
55- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
56- onların içinde göz ucunu (başkalarına) kısan (hoşlar) vardır; temas etmemiş onlara hiçbir insan onlardan önce, ve hiçbir cin.
57- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
58- sanki şüphesiz onlar yakut ve mercan gibidirler.
59- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
60- güzel davranışın (39/34) karşılığı, sadece güzel davranış (39/35) olmayacak mıdır?
61- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
62- ve onlardan ötede iki bahçe (vardır).
63- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
64- yemyeşildirler.
65- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
66- onların içinde iki pınar (vardır), sızıyor olan.
67- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?

- 68- onların içinde meyvalıklar (vardır), ve hurma ve nar.
- 69- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
- 70- onların içinde güzel görünümlü iyiler (vardır).
- 71- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
- 72- ahular, kapanmışlar (olarak) çadırlar içinde;
- 73- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
- 74- temas etmemiş onlara hiçbir insan onlardan önce, ve hiçbir cin.
- 75- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
- 76- kurulup yaslanmışlardır yeşil yastıklar üzerine, ve güzel görünümlü döşemeler.
- 77- öyleyse artık hangi inayetlerini yetkenizin yalanlayabilirsiniz?
- 78- (o halde) verimlileyendir yetkenin adı, azamet ve şerefleme sahibi (43/85)!

BÖLÜM 56

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- düştüğü zaman o düşecek (olan).
 - 2- yoktur onun düşmesini yalanlayacak.
 - 3- alçaltıcıdır, yükselticidir.
 - 4- sarsıldığı zaman yer, (tam) bir sarsılmayla.
 - 5- ve ufalandığında dağlar, (tam) bir ufalanmayla;
 - 6- ve olduğunda saçılmış bir toz toprak.
 - 7- ve olacaksınız üç (sınıf) eşler:
 - 8- işte, sağ tarafın arkadaşları (90/18), ne de sağ tarafın arkadaşlarıdır!
 - 9- işte, şom tarafın arkadaşları (90/19), ne de şom tarafın arkadaşlarıdır!
 - 10- ve yarışıp geçenler (35/32), yarışıp geçenlerdir!
 - 11- (işte) o şahıslar yakınlaştırılanlardır.
 - 12- armağancıl bahçeleri içindedirler.
 - 13- birçoğu ilklerdendir.
 - 14- ve birazı sonrakilerdendir.
 - 15- işlemeli koltuklar üzerindedirler.
 - 16- kurulup yaslanmışlardır onların üzerinde, karşılıklılar (olarak).
 - 17- dolaşır onların etrafında sürekli kılınmış yavrucuklar.
 - 18- kaplarla ve sürahilerle, ve kaynaktan kadehlerle.
 - 19- sersemletilmeler ondan (ötürü), ve başları ağrıtmazlar.
 - 20- ve meyvelerle, iyice seçtiklerinden.
 - 21- ve kuş etiyle, tutkuladıklarından.

- 22- ve ahularla, gözcül;
- 23- saklanmış inciler örneği gibi (olan).
- 24- bir karşılık (olarak), çalışıyor (2/25) olduklarından ötürü!
- 25- işitmezler onun içinde (ne) bir boş lakırdı, ve (ne de) bir suça sokma.
- 26- sadece bir deyiş: selam, selam!
- 27- ve işte, sağ yanın arkadaşları (90/17-18), ne de sağ yanın arkadaşlarıdır!
- 28- sarkmış sedir ağaçları altındadırlar.
- 29- ve dizilmiş muz ağaçları.
- 30- ve uzatılmış gölgelikler.
- 31- ve akıtılmış sular.
- 32- ve çokça meyveler;
- 33- kesilmeyen ve menedilmeyen.
- 34- ve yükseltilmiş döşekler.
- 35- şüphesiz biz inşa ettik onları, (tam) bir inşa edişle.
- 36- ve kıldık onları erkenciller,
- 37- yaşıt aşıklar;
- 38- sağ yanın arkadaşları için.
- 39- birçoğu ilklerdendir.
- 40- ve birçoğu sonrakilerdendir.
- 41- ve işte, sol yanın arkadaşları (90/19-20), ne de sol yanın arkadaşlarıdır!
- 42- yakıcı esinti ve kaynar su içindedirler.
- 43- ve kaynardan gölgelikler.
- 44- serinletici olmayan, ve şereflendirici olmayan.
- 45- şüphesiz onlar olduydular bundan önce, refahlandırılmışlar (23/53-56).
- 46- ve oldular ısrar ediyor (o) koca bozuculuk (31/13) üzerinde;
- 47- ve oldular diyor: öldüğümüz zaman mı, ve olduğumuzda toprak ve kemikler, şüphesiz biz mi (derhal tekrar) mutlak uyandırılıcılar (imişiz)?
- 48- ve ilk babalarımız da mı?
- 49- de ki: şüphesiz, ilkler ve sonrakiler --ölümün hemen ardından--
- 50- (derhal tekrar) --cehennem veya cennette-- mutlak toplanıcılarıdır (7/37-38 & 16/28-29 X 32), ta ki zamanlatısına kadar bilinen bir günün (23/99-101 = 39/67-68)!
- 51- sonra şüphesiz siz, ey sapkınlar ve yalanlayıcılar (6/66),
- 52- mutlak yiyeceklersiniz dikenli bir ağaçtan.
- 53- ve dolduracaklarsınız ondan karınları,
- 54- ve içeceklersiniz onun üzerine kaynar sudan.
- 55- ve içeceklersiniz susamış develerin içişi gibi.
- 56- (işte), budur onların indirilişlikleri, ergi gününde!

- 57- biz yarattık sizi; o halde değil misiniz doğrulamalı (70/26)?
- 58- öyleyse gördünüz mü döktüğünüz (meniyi)?
- 59- siz mi yaratıyorsunuz onu, veya biz miyiz yaratanlar?
- 60- biz ölçtük sizin aranızda ölümü; ve değiliz biz aşıp geçilebilecekler--
- 61- değiştirmemiz üzerine sizin benzerlerinizi, ve (tekrar) inşa etmemiz sizi (şu anda) bilmediğiniz (bir tarz) içinde.
- 62- ve muhakkak bildiniz ilk inşayı; o halde değil misiniz anış almalı (39/9)?
- 63- öyleyse gördünüz mü ektiğiniz (tohumu)?
- 64- siz mi bitiriyorsunuz onu, veya biz miyiz bitirenler?
- 65- eğer istersek, mutlaka kılarız onu bir ufantı; ve kalıverirdiniz sızlanıyor (olarak):
- 66- şüphesiz biz mutlak borçlandırılmışlarız!
- 67- hayır, biz yasaklandırılmışlarız!
- 68- öyleyse gördünüz mü (o) suyu, o şey ki içiyorsunuz?
- 69- siz mi indirdiniz onu buluttan, veya biz miyiz indirenler?
- 70- eğer istersek, kılarız onu acı; o halde değil misiniz şükretmeli (76/3)?
- 71- öyleyse gördünüz mü (o) ateşi, o şey ki kıvılcımlıyorsunuz?
- 72- siz mi inşa ettiniz onun ağacını, veya biz miyiz inşa edenler?
- 73- biz kıldık onu bir anışlık, ve bir geçimlik (tüm) muhtaçlar için.
- 74- öyleyse saygıyla yetkenin adıyla, en koca!
- 75- ve yemin veririm (o) yıldızların düşme yerlerine (:belki de kara deliklerin o pek kudretli çekim alanlarına bir atıfta bulunulmuş olmalıdır).
- 76- ve şüphesiz o mutlak bir yemin vermedir, eğer bilebiliyorsanız, kocaman!
- 77- (çünkü) şüphesiz o mutlak şerefli bir okunuştur (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23)!
- 78- saklanmış bir yazıtın içindedir.
- 79- dokunamaz ona (:onun gökteki asıl & en doğru nüshasına 81/19-21), sadece temizlenmişler.
- 80- bir indirmedir kalabalıkların yetkesinden!
- 81- öyleyse bu anlatıyı (39/23) mı, siz (hala) horluyorsunuz?
- 82- ve kılıyorsunuz (bu) besininizi (2/25), ancak şüphesiz siz yalanlamalısınız?
- 83- o halde değil mi, ulaştığı zaman (can) boğaza,
- 84- ve siz o sırada gözlüyorsunuz (iken),
- 85- ve biz (şimdi) daha yakınız ona doğru sizden, ve fakat görmüyorsunuz;
- 86- o halde değil mi, eğer (bu konuda) ergilendirilecekler dışında idiyseniz,
- 87- döndürmelisiniz onu, eğer doğrular idiyseniz?
- 88- ve ama (bunun ardından) eğer yakınlaştırılanlardan (56/10-11) idiye;
- 89- artık bir rahatlık, ve hoş kokular, ve armağancıl bahçeleri!

- 90- ve ama eğer sağ yanın arkadaşlarından (56/38-40) idiyse;
 91- artık selam senin için, sağ yanın arkadaşlarından!
 92- ve ama eğer yalanlayıcılar ve sapkınlardan (56/81-82) idiyse;
 93- artık bir indirişlik (vardır) kaynar sudan,
 94- ve yaslanmış korlu aleve!
 95- şüphesiz bu, mutlak odur odaklanılası bir gerçek (10/108).
 96- öyleyse saygıla yetkenin adıyla, en koca!

BÖLÜM 57

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- saygılar öz-otorite için göklerin ve yerin içindekiler; ve o en üstündür, en buyurgandır.
 2- onun içindir yönetimi göklerin ve yerin; hayatlandırır, ve öldürür. ve o her istem üzerinde ölçücüdür.
 3- o ilktir ve sondur, ve üstelenicidir ve içtelenicidir. ve o her istem berisinde en bilendir.
 4- odur o kimse ki yarattı gökleri ve yeri altı gün içinde, sonra düzce dikeldi tahtın üzerine. bilir geçeni yerin içine, ve çıkanı ondan; ve ineni gökten, ve tırmananı onun içine. ve o sizinle birlikte, her nerede olsanız. ve öz-otorite çalışıklarınızı (17/84) görendir!
 5- onun içindir yönetimi göklerin ve yerin. ve öz-otoriteye doğru döndürülür emirler.
 6- geçirir geceyi gündüzün içine, ve geçirir gündüzü gecenin içine. ve o bilendir göğüslerin özünü!
 7- (o halde) inanın öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve harcayın sizi (o) kıldıklarından ardıllanıcılar onun içinde (2/261). ve inanmış (2/26) o kimseler sizden, ve harcamış; onlar için (var olacaktır) büyük bir ücret!
 8- ve nedir sizin için ki, inanmayacakmışsınız öz-otoriteye, ve gönderilmiş çağırıyor (iken) sizi inanmanız için yetkenize? ve muhakkak aldıydı misakınızı (2/25-27), eğer inananlar idiyse!
 9- odur o kimse ki indiriyor hizmetkarının üzerine apaçık işaretler (6/4 & 26/5), çıkarması için sizi karanlıklardan ışığa doğru! ve şüphesiz, öz-otorite size karşı mutlak en şefkatlidir, en acıyandır.
 10- ve nedir sizin için ki, harcamayacakmışsınız öz-otoritenin yolunda (9/111), ve öz-otorite için (iken) mirası göklerin ve yerin? ve düzgüt olmaz sizden, harcamış kimse açiverişten (110/1-2) önce, ve bitirleşmiş (9/111); işte o şahıslar daha kocadır derece (bakımından) harcamış o kimselerden bunun peşinden, ve bitirleşmişler (9/111)! ama hepsine söz verdi öz-otorite en güzeli. ve öz-otorite çalışıklarınızdan (2/25) haberdardır!

11- kimdir o kimse ki borç verecek öz-otoriteye güzel bir borcu; ve (o da) katlayacaktır onu onun için. ve onun için (var olacaktır) şerefli bir ücret!

12- (o) gün gördüğünde erkek inananları ve hanım inananları (2/26), çabalar (iken) ışıkları ellerinin arasında, ve sağ yanlarına doğru: bugün, müjdeniz bahçelerdir, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde. (işte), budur o koca bir başarıya erme!

(bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, oradaki tüm benzeşmeli kelimeler birimlerinin ve bunlarla bağıntılı tüm 19lu matematiksel işlemlerin (:ışık 42/52) --orjinal arapça tekst “sol tarafa” doğru ilerleyen bir metin olmasına rağmen-- özellikle “sağ tarafa” doğru ilerleyip hesap edilen birimler ve işlemler olacağına dair yapılmış önemli bir örneksel gönderme olmalıdır.) (ve bu konuda, ayrıca lütfen bkz. 41/44)

13- (o) gün, dediğinde erkek ikiyüzlüler ve dişi ikiyüzlüler (4/142) inanmış o kimseler için: gözleyin bize, ta ki edinelim ışığınızdan! denildi: dönün arkanıza, ve deşip arayın bir ışık! ve vuruldu onların arasında bir sur, onun için bir kapı (olan), içerisi onun içinde bir acıma, ve dışarısı onun önünde bir çile (var olan)!

14- sesleniyorlar onlara: olmadık mı sizinle birlikte? dediler: evet; ve fakat şüphesiz siz denettiniz canlarınızı, ve gözetleyip beklediniz ve şüpheye kapıldınız! ve kandırdı sizi kuruntular (2/78), gelinceye kadar öz-otoritenin emri; ve kandırdı sizi öz-otoriteye karşı (o) kandırıcılar (6/112-113)!

15- öyleyse bugün, alınmayacak sizden hiçbir fidyeye, ve inkar etmiş (2/26) o kimselerden. barınma yeriniz ateştir, odur rehberciniz; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

16- (peki) vakti gelmedi mi inanmış o kimseler için, saygı duysun diye kalpleri öz-otoritenin anışı (39/23) için, ve inene (o) gerçekten (35/31)? ve olmasınlar kendilerine yazıt verilmiş (3/3-4) o kimseler gibi, daha önce. çünkü uzadı onların üzerine zaman, ve katılaştı kalpleri; ve onların çoğu kalleşlerdir (2/26-27)!

17- bilin ki, şüphesiz öz-otorite hayatlandırır yeri, ölümünün peşinden. muhakkak --burada-- açık ettik sizin için işaretleri (:benzeşmeli kelimeler 16/101), ta ki siz akledesiniz (75/17-19)!

18- şüphesiz, erkek doğrulayıcılar ve hanım doğrulayıcılar (39/23 & 33), ve borç verenler öz-otoriteye güzel bir borcu; (mükafatları) katlanacaktır onlar için, ve onlar için (var olacaktır) şerefli bir ücret!

19- ve inanmış o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişlerine (3/84-85); işte o şahıslar onlar doğruculardır, ve tanıklardır yetkelerinin katında (işaya 43/10). onlar için (var olacaktır) ücretleri ve ışıkları! ama inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar işaretlerimizi (6/4 & 26/5); o şahıslar korlu alevin arkadaşları (olacaklardır).

20- bilin ki, yakın hayat yalnızca bir oyun, ve bir oyalanmadır; ve bir süslenme, ve bir böbürlenmedir sizin aranızda; ve bir çoğalma (tutkusudur) mallarda ve doğurulmuşlarda (102/1-4). bir yağışın örneği gibi: şaşıtırır inkarcıları onun bitkileri; ama sonra kurur, ve görürsün onu sararmış, sonra olur bir ufantı! ve sonraki zaman içinde (ya) şiddetli bir çile, (ya da) bir bağışlanma (vardır) öz-otoriteden, ve bir hoşnutluk (98/7-8)! ve değildir yakın hayat, sadece kandırıcı bir geçimlik.

21- öyleyse yarışın bir bağışlanmaya doğru yetkenizden, ve bir bahçeye, genişliği göğün ve yerin genişliği gibi (olan). sayılıp hazırlanmıştır inanmış o kimseler için öz-otoriteye ve gönderilmişlerine (3/84-85). bu, öz-otoritenin lütfudur (10/57-58), verir onu kime isterse (28/83)! ve öz-otorite koca lütuf sahibidir.

22- ne sürtünürse bir sürtünümden yerin içinde, ve canlarımızın içinde, sadece bir yazıtın içindedir, onu ortaya çıkarmamızdan önce! şüphesiz bu, öz-otorite üzerine kolaydır.

23- ta ki üzülmeyseniz size kaybettirdikleri üzerine, ve coşmayasınız size verdiklerinden ötürü (21/35)! ve öz-otorite sevmez her pek kurumlu, pek böbürlüyü.

24- o kimseler ki cimrilik ediyorlar, ve ahaliye de emrediyorlar cimriliği (47/38). ama kim yüz çevirirse, artık (bilsin ki) şüphesiz öz-otorite, odur en zengin, en övülen!

25- muhakkak gönderdiydik gönderilmişlerimizi açık belgelerle; ve indirdik onlarla birlikte yazıtı ve tartıyı, ayakta tutsun diye ahali adaleti (5/68)! ve indirdik demiri, onun içinde şiddetli bir baskı (olan), ve faydalar (:belki de o hesapsal aygıtların imal ve kullanımında da) ahali için (27/82); ta ki bilecektir öz-otorite, artık kim yardım edecek ona ve gönderilmişlerine (37/37) görünmezde! şüphesiz, öz-otorite en kuvvetlidir, en üstündür.

26- ve muhakkak gönderdiydik nuhu ve ibrahimi, ve kıldık onların soyları içinde havadisçiliği ve yazıtı (14/39). ama onlardan iletilmiş (olanlar vardır), ve onlardan çoğu da --şimdi-- kalleşlerdir (2/26-27)!

27- sonra saldı onların izleri üzerine gönderilmişlerimizi. ve saldı meryem oğlu isayı; ve verdik ona incili, ve kıldık onu izlemiş o kimselerin kalpleri içinde bir şefkat, ve bir acıma. ve onu türettikleri (o) ruhbanlık; (işte) yazmadık onu onların üzerine, sadece aramak (gayesiyle) öz-otoritenin hoşnutluğunu (incil-mtt. 19/11-12). ama riayet etmediler ona, gerçek riayetiyle onun. ve verdik inanmış o kimselere onlardan ücretlerini. ama onlardan çoğu da --şimdi-- kalleşlerdir (2/26-27)!

28- ey inanmış (74/31) o kimseler, sakının öz-otoriteden, ve inanın gönderilmişine (2/97), ki versin size iki paylık kendi acımasından, ve kılsın sizin için bir ışık (42/52), yürüyeceğiniz onunla, ve bağışlasın sizin için! ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

29- ta ki mutlaka bilsin (o) yazıt grubu (3/3-4): ölçemezler hiçbir istem üzerine öz-otoritenin lütfundan. ve şüphesiz, lütuf (10/57-58) öz-otoritenin elindedir, verir onu kime isterse (25/63-64)! ve öz-otorite koca lütuf sahibidir.

BÖLÜM 58

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

- 1- muhakkak işitti öz-otorite o kimsenin deyişini, seninle mücadele eden (kendi) eşi hakkında, ve şikayette bulunan öz-otoriteye doğru! ve öz-otorite işitir karşılıklı münazaralarını. şüphesiz, öz-otorite en işiticidir, en görendir. (bkz. öz-okunuş, tablolarla ise, orada form & rakam açısından birbirlerine uyamayan, ve bu nedenle hepten terkedilmek (2/106) zorunda kalınan bu tip bazı karşılıklı birimlerin --benzeşmeli deyişleri itibariyle-- kendi eşlerine karşı sergileyebilecekleri bu negatif tutumlarına dair yapılmış örneksel bir gönderme de olmalıdır.) (ve lütfen, bkz. 18/54 = 58/1)
- 2- sırt çeviren o kimseler sizden, (kendi) kadınlarından, (bilsinler ki) değıldir onlar anneleri! onların anneleri, sadece onları doğurmuş o kimselerdir! ve şüphesiz onlar mutlaka diyorlar yabancılanmış deyişten, ve asılsızı (22/30)! ve şüphesiz, öz-otorite mutlak en affedicidir, en bağışlayandır.
- 3- ve sırt çeviren o kimseler (kendi) kadınlarından, sonra dönüverenler, dedikleri için; artık --belki de mali & ekonomik açıdan, ve en az iki ay için-- özgürleştirilmesi (gerekir) bir boyunsalın (:asgari ücretle çalışan bir gündelikçi & hademe vs.), birbirlerine dokunmalarından önce. (işte), budur öğüt verildiğiniz (11/120) onunla! ve öz-otorite çalıştıklarınızdan (17/84) haberdardır.
- 4- ama kim bulamadıysa, artık oruç tutması (gerekir) birbirini izleyen iki ayda, birbirlerine dokunmalarından önce. ama kim uyamadıysa, artık yiyeceklenirilmesi (gerekir) altmış yoksulun. bu, inanmanız içindir öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97)! ve bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) öz-otoritenin sınırlarıdır. ve --tabloda, sol tarafsalsal-- inkarcılar için, acıklı bir çile (var olacaktır).
- 5- şüphesiz, sınırı aşan o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı; (işte) tepetaklak edildiler, onlardan önceki o kimselerin tepetaklak edildiği gibi. ve muhakkak indirdik apaçık işaretler (6/4 & 26/5)! ve --tabloda, sağ tarafsalsal-- inkarcılar için, rezil edici bir çile (var olacaktır).
- 6- (o) gün, uyandırdığında onları öz-otorite, topluca (36/48-53); artık havadis verecektir onlara çalıştıklarını (41/40 & 9/37 & ...). numaralayıp saydı onu öz-otorite, ama unuttular onu! ve öz-otorite her istem üzerinde bir tanıktır.
- 7- görmedin mi, şüphesiz öz-otorite biliyor göklerin içindekileri, ve yerin içindekileri? olmaz ki bir üçlü fısıldaşma, sadece o dördüncüleridir; ve beşli, sadece o altıncıdır. ve yoktur ki daha düşüğü bundan, veya daha çoğu, sadece o onlarla birlikte, her nerede olsalar (20/46 X 70/3-4). sonra havadis verecektir onlara çalıştıklarını, kalkış gününde (18/49)! şüphesiz, öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

8- görmedin mi caydırılmış o kimseleri fısıldaşmadan; sonra (yine de) dönüveriyorlar caydırıldıklarına ondan? ve fısıldaşıyorlar suç (45/6-7) ve düşmanlık, ve gönderilmişe (2/97) baş kaldırma ile! ve sana geldikleri zaman, kutladılar seni, öz-otoritenin onunla kutlamadığıyla seni (52/30). ve diyorlar canlarının içinde: değil miydi çilelendirmeli bizi öz-otorite, dediklerimizden ötürü? onların hesapçısı bataktır, yaslanacaklar ona; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

9- ey inanmış o kimseler, fısıldaştığınız zaman, asla fısıldaşmayın suç (45/6-7) ve düşmanlık (41/28), ve gönderilmişe (2/97) baş kaldırma ile; ama fısıldaşın erdemlilik (2/177) ve sakınma (39/33) ile! ve sakının öz-otoriteden, o kimse ki ona doğru devşiriliyorsunuz (56/83-93).

10- fısıldaşma yalnızca şeytandandır, hüznlendirmesi için inanmış (74/31) o kimseleri. ama değildir onlara darlık verebilecek, hiçbir istemle; sadece öz-otoritenin izniyle (64/11)! öyleyse öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.

11- ey inanmış (74/31) o kimseler, denildiğinde sizin için: yer açın, toplantılarda! derhal --sol taraf için-- yer açın, (ki) öz-otorite yer açsın sizin için. ve denildiğinde: kalkın! derhal --sağ taraf için-- kalkın, (ki) yükseltsin öz-otorite inanmış (2/26) o kimseleri sizden, ve bilgi (4/166) verilmiş o kimseleri, derecelerle! ve öz-otorite çalışıklarınızdan (2/25) haberdardır.

12- ey inanmış (74/31) o kimseler, --bir şey danışmak üzere-- fısıldadığınız zaman gönderilmişe, hemen takdim edin elleri arasında fısıldaşmanızın bir bağış (9/60). bu, daha iyidir sizin için, ve daha temiz! ama eğer bulamadıysanız, artık şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

13- paniklediniz mi takdim etmenizden elleri arasında fısıldaşmanızın bağışları (9/60), ve o zaman yapmadınız? ve (bu seferlik) pardonladı öz-otorite sizin üzerinize. öyleyse ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41); ve oyun öz-otoriteye ve gönderilmişine (5/92)! ve öz-otorite haberdardır çalışıklarınızdan (2/25).

14- görmedin mi rehber edinmiş o kimseleri öz-otoritenin onların üzerine hınçlandığı bir halkı (45/6-7)? değildir onlar ne sizden, ve ne de onlardan. ama yemin ediyorlar yalan üzere, ve onlar biliyorlar (iken).

15- sayıp hazırladı öz-otorite onlar için şiddetli bir çile. şüphesiz onlar, ne çirkindir çalışıyor (41/40 & 9/37 & ...) oldukları!

16- edindiler antlarını bir siper, ve alıkoydular öz-otoritenin yolundan (9/111)! artık onlar için rezil edici bir çile (var olacaktır).

17- asla zengin kılamayacak onları malları ve doğurulmuşları öz-otoriteden, hiçbir istemle. o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır; onlar onun içinde süreklidirler!

- 18- (o) gün, uyandırdığında onları öz-otorite, topluca; ve yemin edecekler onun için, yemin ettikleri gibi sizin için; ve hesap edecekler ki, şüphesiz onlar bir istem üzerindeler! dikkat, şüphesiz onlar, (işte) onlar yalancılarıdır!
- 19- sarıp kapladı onların üzerine şeytan, ve unutturdu onlara öz-otoritenin anışını (39/23)! o şahıslar şeytanın tayfasıdır. dikkat, şüphesiz şeytanın tayfası, onlar kaybedenlerdir!
- 20- şüphesiz, sınırı aşan o kimseler öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı; (işte) o şahıslar en horlanmışlar içinde (olacaklardır).
- 21- yazdı öz-otorite: mutlaka yeneceğim, ben ve gönderilmişlerim (6/83-90)! şüphesiz, öz-otorite en kuvvetlidir, en üstündür.
- 22- bulamazsın bir halkı, inanıyorlar (olan) öz-otoriteye ve son güne (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62) arzuyorlar (olsunlar) sınırı aşmış kimseyi öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı, ve eğer olsalar bile babaları veya oğulları veya kardeşleri veya toplumları. o şahıslar, (işte o) yazdı kalplerinin içine inancı (74/31), ve güçlendirdi onları bir ruhla (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 42/52 = 39/23) ondan! ve girdirecektir onları bahçelere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde! hoşnut oldu öz-otorite onlardan, ve hoşnut oldular ondan. o şahıslar öz-otoritenin tayfasıdır. dikkat, şüphesiz öz-otoritenin tayfası, onlar rahata erenlerdir!

BÖLÜM 59

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- saygılar öz-otorite için göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler! ve o en üstündür, en buyurgandır.
- 2- odur o kimse ki çıkardı inkar etmiş o kimseleri yazıt grubundan (3/3-4), diyarlarından, ilk devşirme için. sanmadınız çıkacaklarını; ve sandılar ki, şüphesiz onlar, menedecek onları korunakları öz-otoriteden! ama geliverdi onlara öz-otorite hesap edemedikleri yerden, ve atıverdi kalplerinin içine endişeyi; tahrip ediyorlardı evlerini elleriyle, ve --onların yeryüzündeki bu genelde despot ve saldırgan tutumlarına karşı önlem almanın gerekliliğine-- inananların elleriyle (48/7 & 6/65 = 17/7 & 5/73 & 9/98). öyleyse ders alın (12/111), ey görme varlıları!
- 3- ve eğer olmasaydı yazmış öz-otorite onların üzerine (bu) sürgünü, mutlaka --başka şekilde-- çilelendirirdi onları, yakın zaman içinde. ve onlar için sonraki zaman içinde, ateş çilesi (var olacaktır)!
- 4- bu, çünkü şüphesiz onlar yarılıp diklendiler öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97) karşı. ve kim yarılıp diklenirse öz-otoriteye karşı, artık şüphesiz öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada!

5- ne kestiyseniz --alt bölgede-- (o) dallardan (14/26), veya bıraktıysanız onları --üst bölgelerde-- sağlamca kalmış (halde) asılları üzerinde (14/25), öz-otoritenin izniyledir; ve aşağılaması içindir (o) kalleşleri (2/25-26)!

6- ve ne çevirdiyse öz-otorite gönderilmişşi üzerine onlardan; sürmediniz onun üzerine (siz) --sol tarafta-- bir at, veya --sağ tarafta-- bir binek. ve fakat öz-otorite salar gönderilmişlerini, kimin üzerine isterse! ve öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür.

7- ne çevirdiyse öz-otorite gönderilmişşi üzerine o şehirler grubundan; artık öz-otorite içindir, ve gönderilmiş için, ve yakınlık sahibi ve yetimler ve yoksullar ve yol oğlu (içindir), ta ki olmasın bir döngü zenginler arasında, sizden. ve ne verdiyse size gönderilmiş (5/67), artık alın onu; ve ne ki caydırdıysa sizi ondan (72/21-23), artık cayıp bırakın (9/58-59). ve sakının öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite şiddetlidir sonlandırmada!

8- fakirler içindir, göç etmişler (olan), o kimseler ki çıkarıldılar diyarlarından ve mallarından, arıyorlar (iken) bir lütuf (10/57-58) öz-otoriteden, ve bir hoşnutluk, ve yardım ediyorlar (iken) öz-otoriteye ve gönderilmişine! (işte) o şahıslar onlar doğrudur.

9- ve yerleşiklemiş o kimseler diyarı ve inancı (95/1-3 & 74/31) onlardan önce, seviyorlar göç etmiş kimseleri onlara doğru, ve bulmuyorlar göğüslerinin içinde bir gereksinim (onların) verildiklerinden ötürü; ve tercih ediyorlar (onları) kendi canları üzerine, ve eğer olsa bile kendilerinde bir ihtiyaç. ve kim sakınırsa canının doymazlığından, işte o şahıslar onlar rahata erenlerdir!

10- ve gelmiş o kimseler, onların peşinden, diyorlar: yetkemiz, başıyla bizim için, ve kardeşlerimiz için, o kimseler ki yarışıp geçtiler bizi inançta (74/31)! ve kılma kalplerimizin içinde hiçbir kırgınlık inanmış (2/26) o kimseler için. yetkemiz, şüphesiz sen en şefkatlisin, en acıyansın!

11- (ama) görmedin mi ikiyüzlülük etmiş o kimseleri, diyorlar (iken) kardeşlerine, yazıt grubundan inkar etmiş (2/26-27) olan o kimselere: eğer çıkarılırsanız, mutlaka çıkarız sizinle birlikte; ve uymayız sizin hakkınızda hiç birine, sonsuzca! ve eğer bitirleşilirseniz, mutlaka yardım ederiz size! ama öz-otorite tanıklık eder ki, şüphesiz onlar mutlak yalancılardır!

12- eğer çıkarılırlarsa, çıkmazlar onlarla birlikte; ve eğer bitirleşilirlerse, yardım etmezler onlara! ve eğer yardım etseler (bile) onlara, mutlaka çevirirler arkaları; sonra yardım edilmezler!

13- mutlak siz daha şiddetlisiniz çekindirme (bakımından) onların göğüslerinin içinde öz-otoriteden. bu, çünkü şüphesiz onlar --sol taraf için-- kavramayan bir halktır!

14- bitirleşmezler size karşı toplu (halde), sadece korundurulmuş şehirler içinde, veya duvarların arkasından. baskıları onların (kendi) arasında şiddetlidir. hesap edersin onları topluca, halbuki kalpleri dağınıkçadır. bu, çünkü şüphesiz onlar --sağ taraf için-- akletmeyen bir halktır!

15- örneği gibi onlardan önceki o kimselerin, yakınsal (olan): tattılar emirlerinin vebalini! ve onlar için acıklı bir çile (var olacaktır).

16- örneği gibi şeytanın, o zaman dediğinde insan için: inkar et! ama o vakit inkar ettiğinde (67/6-9), dedi: şüphesiz ben öteyim senden! şüphesiz ben korkarım öz-otoriteden, kalabalıkların yetkesi!

17- ve oldu ikisinin de sonu: şüphesiz onlar ateşin içindedirler; sürekliler (olarak) onun içinde! ve budur karşılığı haksızlık edicilerin (39/24).

18- ey inanmış (74/31) o kimseler, sakının öz-otoriteden! ve gözlesin her can, ne takdim ettiğini (89/23-24) yarın için. ve sakının öz-otoriteden! şüphesiz, öz-otorite haberdardır çalıştıklarınızdan.

19- ve olmayın unutmuş o kimseler gibi öz-otoriteyi, ve unutturdu (o da) onlara canlarını! o şahıslar onlar kalleşlerdir (2/26-27).

20- düzgüt olmaz ateşin arkadaşları, ve bahçenin arkadaşları! bahçenin arkadaşları, onlar başarıya erenlerdir (9/20).

21- eğer indirseydik bu okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23) bir dağın üzerine, mutlaka görürdün onu kaygılanmış, yarılmış (olarak) öz-otoritenin ürpertisinden. ve bu örnekler (2/25-26 & 14/24-26 & 74/26-31 & ...); işte vuruyoruz onları ahali için, ta ki onlar düşünsünler!

22- odur öz-otorite, o kimse ki: yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)!

bilenidir görünmezin ve tanıklananın. o pek acıyandır, en acıyandır.

23- odur öz-otorite, o kimse ki: yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)!

en yönetimcidir, en onurlanıdır; en selamdır, en inanandır; en üstelenicidir, en üstündür; en çetindir, en büyüklenendir. saygılanandır öz-otorite, ortak koştuklarından (21/29 & 9/31)!

24- odur öz-otorite; yaratıcıdır, evrilticidir, şekillendiricidir. onun içindir en güzel adlar. saygılıyor onun için göklerin ve yerin içindekiler! ve o en üstündür, en buyurgandır.

BÖLÜM 60

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey inanmış (2/26) o kimseler, edinmeyin düşmanımı ve düşmanınızı rehberler! atıyorsunuz onlara doğru bir arzulanışı, ve muhakkak inkar ettiler (iken) size geleni o gerçekten (35/31)? çıkarıyorlar gönderilmiş ve sizleri, inandınız diye öz-otoriteye, yetkeniz. eğer çıkmış idiyeniz gayret etmek üzere yolumda (9/111) ve aramak için hoşnutluğumu, sırlıyorsunuz onlara doğru bir arzulanışı? ve ben en biliciyim sakladıklarınızı, ve ilan ettiklerinizi. öyleyse artık kim yaparsa onu, sizden (60/9), muhakkak saptı (demektir) düz yoldan!

- 2- eğer yakalarlarsa sizi, olurlar size karşı düşmanlar, ve açıp yayarlar size doğru ellerini ve dillerini, çirkinlikle. ve arzuladılar, keşke --onlar gibi-- inkar etseniz (2/26-27)!
- 3- asla fayda veremez size rahimdaşlarınız ve doğurulmuşlarınız, kalkış gününde; ayırd edecektir sizin aranızda. ve öz-otorite çalışıklarınızı (2/25 X 41/40) görendir!
- 4- muhakkak oldu sizin için güzel bir haslet ibrahimde, ve onunla birlikteki o kimselerde; o zaman dediklerinde halkları için: şüphesiz biz öteyiz sizden ve (o) hizmet ettiklerinizden öz-otoriteden başka (12/40); inkar ettik sizi. ve açığa çıktı bizim aramızda ve sizin aranızda düşmanlık ve kin duyguları, sonsuzca; inanmanıza kadar öz-otoriteye, tekçe (28/70 X 21/29 & 9/31)! sadece (müstesnaydı) ibrahimin (o) deyişi babası için: mutlaka bağışlanma dileyeceğim senin için. ama yönetemem senin için öz-otoriteden, hiçbir istemle! yetkemiz, sana dayandık, ve sana yöneldik; ve sana doğrudur varış yeri!
- 5- yetkemiz, (öyleyse) kılma bizi bir deneme (85/10) -konusu- inkar etmiş o kimseler için. ve bağışla bizim için, yetkemiz! şüphesiz sen, sensin en üstün, en buyurgan.
- 6- muhakkak oldu sizin için onlarda güzel bir haslet, olan kimse için ümit ediyor öz-otoriteyi ve son günü (22/56). ve kim de yüz çevirirse, artık şüphesiz öz-otorite, odur en zengin, en övülen!
- 7- belki, öz-otorite kılacaktır sizin aranızda ve düşmanlık ettiğiniz o kimseler arasında, onlardan, bir arzulaşıp. ve öz-otorite ölçücüdür (9/11). ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.
- 8- caydırmaz sizi öz-otorite sizinle bitirleşmeyen o kimselerden ergi (48/28) içinde, ve sizi çıkarmayan diyarlarınızdan, erdemkar olmanızdan onlara (karşı), ve adaletli davranmanızdan onlara doğru. şüphesiz, öz-otorite sever adaletli davrananları!
- 9- yalnızca caydırır sizi öz-otorite sizinle bitirleşmiş o kimselerden ergi (48/28) içinde, ve sizi çıkarmış diyarlarınızdan, ve sırt çıkmışlar çıkarılmanız üzerine, rehber edinmenizden onları. ve kim rehber edinirse onları, işte o şahıslar onlar haksızlık edicilerdir!
- 10- ey inanmış o kimseler, size geldiği zaman (o) hanım inananlar, göç etmişler (olarak), derhal imtihan edin onları. öz-otorite en bilicidir inançlarını. ve eğer bildiyseniz onları hanım inananlar (olarak), artık döndürmeyin onları inkarcılara doğru. değildir bunlar yasal onlar için; ve yasal olamaz onlar bunlar için. ve verin onlara (:eski kocalarına) harcadıklarını. ve yoktur günah sizin üzerinize onları nikahlamanızda, onlara verdiğiniz zaman ücretlerini (4/24). ve tutmayın --sizi terkedip gitmiş-- (o) dişi inkarcıların nikah bağlarını. ve sorun (onlar için) harcadıklarınızı, ve sorsunlar (bunlar için) harcadıklarını. bu, öz-otoritenin buyruğudur; (böylece) buyruk verir sizin aranızda! ve öz-otorite en bilendir, en buyurgandır.
- 11- ve eğer kaybolup gittiyse sizden bir istem --terkedip gitmiş-- (o) eşlerinizden (dolayı) inkarcılara doğru, ve (kazanımla) sonlandırdıysanız, artık verin eşleri gitmiş o kimselere harcadıklarının bir benzerini. ve sakının öz-otoriteden, o kimse ki siz ona inanıcılarımsınız (2/136)!

12- ey havadisçi, sana geldiği zaman (o) hanım inananlar, bağlaşımları için sana; ortak koşmamaları üzere öz-otoriteye, hiçbir istemle (18/26), ve hırsızlık etmemeleri, ve zina etmemeleri, ve doğurulmuşlarını bitirmemeleri, ve ellerinin ve ayaklarının arasında onu uydurabilecekleri bir karalanmayı getirmemeleri, ve tanınmış pratik içinde (4/105) sana baş kaldırmamaları; artık bağlaştı onları (48/10), ve bağışlanma dile onlar için öz-otoriteden! şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

13- ey inanmış (2/26) o kimseler, rehber edinmeyin bir halkı hınçlandığı öz-otoritenin onların üzerine (60/9)! muhakkak umut kestiler (onlar) sonraki zamandan (hoşea 6/2-3) (incil-lk. 18/33 = yhn. 6/44-45) (kuran 43/61-62), umut kestiği gibi (o) inkarcıların --alt bölgede-- (o) kabirlerin arkadaşlarından (16/38-39)!

BÖLÜM 61

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- saygılar öz-otorite için göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler! ve o en üstündür, en buyurgandır.

2- ey inanmış o kimseler, ne için diyorsunuz yapamayacaklarınızı?

3- büyüdü nefretlik (bakımından) öz-otoritenin katında, demeniz yapamayacaklarınızı!

4- şüphesiz, öz-otorite sever bitirleşen o kimseleri kendi yolunda (9/111), bir dizi halinde, sanki şüphesiz onlar kenetlenmiş yapılar gibi!

5- ve bir zaman dedi musa (kendi) halkı için: ey halkım, ne için incitiyorsunuz beni, ve muhakkak biliyorsunuz (iken), şüphesiz ben öz-otoritenin gönderilmişiyim size doğru? ama o vakit çözüldüklerinde, öz-otorite çözdü kalplerini. ve öz-otorite iletmez (böyle) kalleşler halkını (2/26-27)!

6- ve bir zaman dedi meryem oğlu isa: ey israil oğulları, şüphesiz ben öz-otoritenin gönderilmişiyim size doğru, doğrulayıcı (olarak) ellerimin arasında olanı tevrattan, ve müjdeleyici (olarak) bir gönderilmişisi, geliverecek olan benim peşimden, onun adı pek övülmüş (incil-lk. 13/35 & yhn. 6/27 & mrk. 10/43-45) olan. ama bu vakit geldiğinde onlara açık belgelerle (20/133), dediler: bu, açık bir sihirdir!

7- ve kim daha haksız (olabilirdi) uydurmuş kimseden öz-otorite üzerine yalanı (16/86), ve o çağırılıyor iken teslimiyete (39/22) doğru? ve öz-otorite iletmez (böyle) haksızlık ediciler halkını (39/24)!

8- diliyorlar söndürmeyi öz-otoritenin ışığını (42/52), ağızlarıyla. ama öz-otorite tamamlayacaktır ışığını (42/52), ve eğer tiksinsene bile (o) inkarcılar (74/31)!

9- odur o kimse ki gönderdi (kendi) gönderilmişini (o) iletiyle (39/23) ve gerçek ergiyle, üste çıkarması için onu erginin üzerine, hepsinin (5/48) (davud 63/22-25), ve eğer tiksinsene bile (o) ortak koşucular (13/33 ~ 42/21)!

10- ey inanmış (74/31) o kimseler, belirteyim mi sizi bir ticaretin üzerine, kurtaracak (olan) sizi acıklı bir çileden?

11- inanırsınız öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve gayret edersiniz öz-otoritenin yolunda (9/111) mallarınızla ve canlarınızla. bu, daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyerseniz!

12- (o da) bağışlar sizin için kusurlarınızı, ve girdirir sizi bahçelere, altından nehirler akan, ve kaliteli yerleşkelere, bolluk bahçelerinin içinde. (işte), budur koca bir başarıya erme!

13- ve diğeri, onu seveceğiniz: bir yardım öz-otoriteden, ve yakın bir açveriş (110/1-3)! öyleyse müjdele inananları.

14- ey inanmış (2/26) o kimseler, olun öz-otoritenin yardımcıları! meryem oğlu isanın havarilere dediği gibi: kimdir yardımcılarım, öz-otoriteye doğru? dedi havariler: biziz öz-otoritenin yardımcıları! ve inandı bir zümre israil oğullarından, ve inkar etti bir zümre. ve --sonraki zaman içinde-- güçlendirdik inanmış o kimseleri düşmanlarının üzerine, ve sabahladılar üstelleyiciler olarak (3/55-56) (incil-yhn. 6/44-45 & 12/48-50 & 16/31-33)!

BÖLÜM 62

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- saygılıyorduz öz-otorite için göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler; en yönetimci, en onurlanan! en üstündür, en buyurgandır.

2- odur o kimse ki uyandırdı (o) eğitimsizlerin içinde (6/156) bir gönderilmiş, onlardan, aktarıyor (olan) onların üzerine işaretlerini (6/4 & 26/5) ve arındırıyor onları; ve öğretip bildiriyor onlara yazıtı (39/23) ve buyuruyu (10/1)! ve kesinlikle olduydular daha önce açık bir sapkınlık içinde.

3- ve diğerlerine de, onlardan, henüz katılmamışlar (olan) onlara (110/1-2)! ve o en üstündür, en buyurgandır.

4- bu, öz-otoritenin lütfudur (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 10/57-58 = 39/23), verir onu, kime isterse (28/83)! ve öz-otorite koca bir lütuf sahibidir.

5- kendilerine tevatr yüklenmiş, sonra --bu vakit-- onu yüklenmemiş (tevatr-tsn. 18/18-19 = 32/1-6) o kimselerin örneği, eşeklerin örneği gibidir, kitaplar yüklenmiş olan! ne adidir örneği o halkın, yalanlamış o kimselerin öz-otoritenin --bu-- işaretlerini (2/25-27). ve öz-otorite iletmez (böyle) haksızlık ediciler (39/24) halkını!

- 6- de ki: ey bağlanmış (:yahudi) o kimseler, eğer öne sürdüyseniz, şüphesiz sadece siz rehberlersiniz öz-otorite için (diye), ahaliden başka (işaya 49/6), o halde hemen kuruntulayın ölümü, eğer doğrular idiyseniz.
- 7- ama kuruntulamayacaklar onu, sonsuzca, ellerinin takdim ettiklerinden ötürü (işaya 30/8-14)! ve öz-otorite en bilendir haksızlık edicileri (39/24).
- 8- de ki: şüphesiz ölüm, o şey ki kaçırıyorsunuz ondan, artık şüphesiz o rastgelecektir size. sonra çevirileceksiniz görünmezi ve tanıklanamı bilene doğru, ve (o da) havadis verecektir size çalışıyor olduklarınızı (4/46 X 4/162)!
- 9- ey inanmış (74/31) o kimseler, seslenildiği zaman destekleyiş (2/238) için toplanmış gününde (:3üncü gün), derhal çabalayıp koşun öz-otoritenin anışına doğru, ve bırakın alışverişi! bu, daha iyidir sizin için, eğer biliyor idiyseniz.
- 10- ve kılınıp bitirildiği zaman destekleyiş, artık yayılıverin yerin içinde, ve arayın öz-otoritenin lütfundan! ve anın öz-otoriteyi çokça, ta ki siz rahata eresiniz.
- 11- ama gördükleri zaman bir ticaret, veya bir oyalanma, hemen dağıldılar ona doğru, ve terkettiler seni ayakta kalakalmış (halde)! de ki: öz-otoritenin katındakiler daha iyidir oyalanmadan, ve ticaretten; ve öz-otorite en iyisidir besleyicilerin (2/25)!

BÖLÜM 63

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

- 1- sana geldiği zaman (o) ikiyüzlüler, dediler: tanıklık ederiz ki, şüphesiz sen öz-otoritenin mutlak gönderilmişisin! ve öz-otorite biliyor, şüphesiz sen mutlak onun gönderilmişisin (48/28). ve öz-otorite tanıklık eder ki, şüphesiz (o) ikiyüzlüler mutlak yalancılarıdır!
- 2- edindiler antlarını bir siper, ve alıkoydular öz-otoritenin yolundan (9/111). şüphesiz onlar, ne çirkindir çalışıyor oldukları (41/40 & 9/37 & ...)!
- 3- bu, çünkü şüphesiz onlar inandılar (2/25-26), sonra inkar ettiler (2/26-27). ve damgalandı kalplerinin üzerine, ve artık onlar kavramıyorlar!
- 4- ve onları gördüğün zaman, şaşıtır seni cüsseleri; ve eğer derlerse, işitirsin deyişlerini. sanki şüphesiz onlar dayandırılmış kütükler gibidirler. hesap ederler her çılgılığı onların (kendi) aleyhine! onlar düşmandır; öyleyse kaçınımlan onlardan. bitirsin onları öz-otorite; nasıl da dönekeniyorlar (45/6-7)!
- 5- ve denildiğinde onlar için: haydi gelin, bağışlanma dilesin sizin için öz-otoritenin gönderilmişisi! çevirdiler başlarını; ve gördün onları alıkoyuyorlar (olarak), ve onlar büyükleniciler -iken- (45/31)!

- 6- düzgüttür onların üzerine, bağışlanma dilesen de onlar için, veya bağışlanma dilemesen de onlar için; asla bağışlamayacak öz-otorite onlar için! şüphesiz, öz-otorite iletmez (böyle) kalleşler halkını (2/26-27).
- 7- onlar o kimseler ki diyorlar: harcamayın öz-otoritenin gönderilmiş katındaki kimseler üzerine, nihayet dağılsınlar! ama öz-otorite içindir göklerin ve yerin hazineleri; ve fakat ikiyüzlüler --tabloda, sol taraf için-- kavramıyorlar!
- 8- diyorlar: eğer dönersek (o) ile doğru, mutlaka çıkaracaktır en üstün olan oradan en hor olanı! ama öz-otorite içindir üstünlük, ve gönderilmiş için ve inananlar için; ve fakat ikiyüzlüler --tabloda, sağ taraf için-- bilmiyorlar!
- 9- ey inanmış (2/26) o kimseler, (öyleyse) oyalamasın sizi mallarınız ve doğrulmuşlarınız öz-otoritenin anışından (39/23)! ve kim yaparsa bunu, işte o şahıslar onlar kaybedenlerdir.
- 10- ve harcamayın sizi beslediklerimizden (16/75), gelivermeden önce sizden birine ölüm, ve (olmadan şöyle) diyor: yetkem, değil miydin sonralamalı beni yakın bir belirlenmiş süreye doğru, (ki) bağış yapaydım, ve olaydım düzeltililerden (2/25)!
- 11- ama asla sonralamaz öz-otorite bir canı, geldiği zaman belirlenmiş süresi. ve öz-otorite haberdardır çalışıklarınızdan (2/25 X 23/63)!

BÖLÜM 64

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- saygılıyordun öz-otorite için göklerin içindekiler, ve yerin içindekiler. onun içindir yönetim, ve onun içindir övgü (17/111)! ve o her istem üzerinde ölçücüdür.
- 2- odur o kimse ki yarattı sizi; ve sizden (kimi) inkarcıdır (2/26-27), ve sizden (kimi) inanandır (2/25-26)! ve öz-otorite çalışıklarınızı görendir.
- 3- yarattı gökleri ve yeri bir gerçek olarak (46/3)! ve şekillendirdi sizi, ve güzelledi şekillerinizi. ve ona doğrudur varış yeri.
- 4- biliyor (o) göklerin ve yerin içindekileri, ve biliyor sırladıklarınızı, ve ilan ettiklerinizi. ve öz-otorite en bilendir göğüslerin özünü!
- 5- gelivermedi mi size havadisi inkar etmiş o kimselerin, daha önce? ve tattılar emirlerinin vebalini! ve onlar için acıklı bir çile (vardır).
- 6- bu, çünkü şüphesiz o ki, onlara geliveriyor idi gönderilmişleri açık belgelerle; ama dediler: bir birey mi iletcek bizi (54/24)? ve inkar ettiler, ve yüz çevirdiler! ve zenginlenip öteledi (onları) öz-otorite; ve öz-otorite en zengindir, en övülendir.

7- öne sürdü inkar etmiş (74/31) o kimseler --bu konuda hesap vermek üzere, vefatın hemen ardından-- asla uyandırılmayacaklarını! de ki: evet, ve yetkem (için); mutlaka --vefatın hemen ardından, derhal tekrar-- uyandırılacaksınız (36/48-53), sonra mutlaka havadis verileceksiniz çalıştıklarınızla (16/28-29)! ve bu, öz-otorite üzerine kolaydır.

8- öyleyse inanın öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), ve o ışığa (42/52), o şey ki indirdik. ve öz-otorite çalıştıklarınızdan (17/84) haberdardır!

9- (o) gün, topladığında sizi toplanma günü için; işte bu, karşılıklılaşma günüdür! ve kim inanırsa öz-otoriteye ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), örtecektir ondan çirkinliklerini, ve girdirecektir onu bahçelere, altından nehirlere akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca. budur koca bir başarıya eriş!

10- ama inkar etmiş o kimseler, ve yalanlamışlar işaretlerimizi (6/4 & 26/5), o şahıslar ateşin arkadaşlarıdır; sürekliler (olarak) onun içinde. ve ne adi bir varış yeridir (o)!

11- sürtünemez hiçbir sürtünüm, sadece öz-otoritenin izniyle. ve kim inanırsa öz-otoriteye, iletir (4/175) onun kalbini! ve öz-otorite her istem berisinde en bilendir.

12- ve uyun öz-otoriteye ve uyun gönderilmişine (5/92)! ama eğer yüz çevirirseniz, artık gönderilmişimizin üzerine (düşen), yalnızca açık bir ulaştırmadır (5/67).

13- öz-otorite; yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! ve öz-otoriteye dayanmalıdır inananlar.

14- ey inanmış (2/26) o kimseler, şüphesiz eşlerinizden ve doğrulmuşlarınızdan düşman (olanlar) vardır sizin için; öyleyse kaçınımların onlardan. ve eğer affederseniz, ve geçiverirseniz ve bağışlarsanız, artık şüphesiz öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

15- mallarınız ve doğrulmuşlarınız yalnızca bir denemedir. ve öz-otorite, onun katındadır koca bir ücret!

16- öyleyse sakının öz-otoriteden, uyabildiğinizce; ve işitin ve uyun (5/92)! ve harcayın iyilik (olarak) canlarınız için (2/272-274). ve kim sakınırsa canının doymazlığından, işte o şahıslar onlar rahata erenlerdir!

17- eğer borç verirsiniz öz-otoriteye güzel bir borcu (39/23 & 34), katlar onu sizin için, ve bağışlar sizin için! ve öz-otorite en şükürleyendir, en ılımlıdır.

18- bilendir görünmez ve tanıklananın; en üstündür, en buyurgandır (45/2)!

BÖLÜM 65

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey havadisçi, kadınları boşadığınız zaman, artık boşayın onları sayışlarında, ve numaralayıp hesaplayın sayışı (2/228). ve sakının öz-otoriteden, yetkeniz! çıkarmayın onları evlerinden, ve kendileri de çıkmasınlar, sadece ancak getirirlerse açık bir ahlaksızlık (17/32). ve bunlar (:benzeşmeli kelimeler 2/25) öz-otoritenin sınırlarıdır; ve kim düşmanlık ederse öz-otoritenin sınırlarına, artık muhakkak haksızlık etti (demektir) canına. idrak edemezsin; belki de öz-otorite anlatılacak bunun peşinden, bir emir!

2- ve ulaştıkları zaman belirlenmiş sürelerine, artık tutun onları tanınmış pratik üzere, veya ayırın onları tanınmış pratik üzere (2/231). ve tanık ettirin denklik sahibi iki (kişiyi), sizden; ve ayakta tutun tanıklığı öz-otorite için. budur ki, (işte) öğüt veriliyor (11/120) onunla, olan kimse için inanıyor öz-otoriteye ve son güne (22/56-57)! ve kim sakınırsa öz-otoriteden, kılar onun için bir çıkış yolu.

3- ve besler onu, hesap etmediği yerden! ve kim dayanırsa öz-otoriteye, artık o hesapçısıdır onun. şüphesiz, öz-otorite ulaştırıcıdır emrini (42/52)! muhakkak kıldı öz-otorite her istem için bir ölçü.

4- ve umut kesmiş o kimseler adet halinden, kadınlarınızdan, eğer şüphelendiyseniz, artık onların sayışları üç aydır. ve adet hali görmemiş o kimseler, ve yük varlıları (olan); onların belirlenmiş süreleri doğurup koymalarına kadardır yüklerini. ve kim sakınırsa öz-otoriteden, kılar onun için emrinden bir kolaylık (92/5-7)!

5- bu, öz-otoritenin emridir (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 42/52 = 39/23), indirdiği onu size doğru. ve kim sakınırsa öz-otoriteden, örter ondan çirkinliklerini, ve kocalaştırır onun için bir ücreti!

6- yerleştirin onları (:boşanan kadınları) yerleştiğiniz yerden, gücünüz oranında. ve onlara darlık vermeyin, sıkıştırmanız için onların üzerine. ve eğer yük varlıları idiyeler, artık harcayın onların üzerine, doğurup koymalarına kadar yüklerini. ve eğer emzirirlerse sizin için, artık verin onlara ücretlerini. ve emirleşin sizin (kendi) aranızda, tanınmış pratik üzere. ama eğer zora düşerseniz, artık emzirebilir onun için bir diğeri (2/233).

7- harcasın genişlik sahibi (olan), genişliğinden. ve ölçülüp kısılmış kimse ise kendi üzerine besini, artık harcasın öz-otoritenin ona verdiklerinden. yükümlü tutmaz öz-otorite bir canı, sadece ona verdikleri (kadarı) ile. kılacaktır öz-otorite, zorluğun peşinden, bir kolaylık (94/6-8)!

8- ve nice vardı ki bir şehirden, ileri geçti yetkesinin emrinden, ve gönderilmişlerinin (16/35). ve (biz de) hesaplandırdık onu şiddetli bir hesaplandırmayla, ve çilelendirdik onu yabancılanmış bir çilelendirmeye!

9- ve tattı emrinin vebalini. ve oldu emrinin sonu bir kaybediş!

10- sayıp hazırladı öz-otorite onlar için şiddetli bir çile. öyleyse sakının öz-otoriteden, ey anlayış varlıları, inanmış o kimseler; muhakkak indirdi öz-otorite size doğru --burada-- bir anış (39/23)!

11- bir gönderilmiş, aktarıyor (olan) sizin üzerinize öz-otoritenin apaçık edici işaretlerini (6/4 & 26/5), çıkarması için inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseleri karanlıklardan ışığa doğru. ve kim inanırsa öz-otoriteye ve çalışırsa bir düzelticilik için (2/25), girdirecektir onu bahçelere, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! muhakkak güzelledi öz-otorite onun için bir besini.

12- öz-otoritedir o kimse ki yarattı yedi gökleri, ve yerden de onların bir benzerini. inmektedir emir onların arasında, bilesiniz diye: şüphesiz, öz-otorite her istem üzerinde ölçücüdür (15/86-87)! ve şüphesiz, öz-otorite muhakkak kuşatmıştır her istemi, bilgice (4/166-167)!

BÖLÜM 66

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ey havadisçi, ne için yasaklıyorsun öz-otoritenin yasal kıldıklarını senin için, arıyor (iken) eşlerinin (2/25) hoşnutluğunu? ve öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

2- muhakkak şart kıldı öz-otorite sizin için antlarınızın (böylece) çözülmesini (5/89). ve öz-otorite rehbercinizdir. ve o en bilendir, en buyurgandır.

3- ve bir zaman sırladıydı havadisçi --tablo altına düşen-- bazı eşlerine doğru bir anlatı (39/23). ve o vakit --tablo, alt bölgede-- havadis verdiğiğinde onunla, ve üstlediğinde onu öz-otorite onun üzerine, hemen tanıttı onun bazısını, ve surat çevirdi bazısından. ve o vakit havadis verdiğiğinde ona --tabloya, üst bölgede-- onunla; dedi: kim havadis verdi sana bunu? dedi: havadis verdi bana en bilen, en haberdar!

4- eğer --tablo altına düşmüş-- ikiniz pardonlarsanız öz-otoriteye doğru; çünkü muhakkak kaydı kalpleriniz! ama eğer ikiniz üstelerseniz onun aleyhine, artık şüphesiz öz-otorite, odur onun rehbercisi, ve cibril ve düzeltili inananlar; ve (o) melekler de bunun peşinden arka çıkıcılarıdır! (bkz. öz-okunuş, tabloları ise, orada ilkin --19lu formüllerde olumlu bir sonuç vermeyip-- iptal edilen ve tablo altına gönderilen (2/106) o bazı --aynı kökten türemiş benzeşmeli kelimelerden kurulu-- birimlerde (:sırlanılan anlatıyı içeren), daha sonra bunların derhal burada tekrar işleme tabi tutulup --yer değiştirme suretiyle (16/101)-- bunların birer elemanları alınarak (:bazısından surat çevirip, bazısını tanıtmaya) buradan böylelikle elde edilebilecek bazı yeni birimlerle tabloya tekrar geri dönülmesi (:havadis verme); veya bazı durumlarda bunlardan yeni bir birim elde edilmesi asla mümkün olmadığından (7/203), ikisinin de böylece aynen yine tablo altında kalmaları (:onun aleyhine üstelemeleri) işlemlerine dair yapılmış örneksel göndermeler olmalıdır, aynı zamanda.)

5- belki, yetkesi, eğer boşarsa (o) sizi, değiştirecektir ona eşler (2/25) daha iyi (olan) sizden: --birinci bölgede-- teslimkarlar, inananlar; --ikinci bölgede-- boyun eğiciler, pardonlayanlar; --üçüncü bölgede-- hizmetkarlar, seyahatçılar; --dördüncü bölgede-- geçkinler, ve erkenciller (olarak)!

6- ey inanmış o kimseler, sakının canlarınızı ve grubunuzu ateşten, tutuşturucusu ahali ve taşlar (olan); onun üzerinde melekler (vardır) katı ve şiddetli! baş kaldırmazlar öz-otoriteye onlara emrettiği (şeylerde), ve yaparlar emredildiklerini.

7- ey inkar etmiş o kimseler, özür beyan etmeyin, bugün! yalnızca karşılıklılandırılıyorsunuz çalışıyor (41/40) olduklarımızla!

8- ey inanmış o kimseler, (öyleyse) pardonlayın öz-otoriteye doğru, nasihatlı bir pardonlamayla. belki, yetkeniz örtecektir sizden çirkinliklerinizi (39/35), ve girdirecektir sizi bahçelere, altından nehirler akan. (o) gün, aşağılamayacak öz-otorite havadisçiyi ve inanmış o kimseleri (2/25-26) onunla birlikte. ışıkları çabalar (iken) ellerinin arasında ve sağ yanlarına doğru (57/12), diyecekler: yetkemiz, tamamla bizim için ışığımızı (42/52), ve bağışla bizim için! şüphesiz sen her istem üzerinde ölçücüsün.

9- ey havadisçi, gayret et inkarcılara (2/26-27) ve ikiyüzlülere (4/142-143) karşı, ve katılan onların üzerine (25/52). ve barınma yerleri bataktır; ve ne adi bir varış yeridir (o)!

10- vurdu öz-otorite bir örnek olarak, inkar etmiş o kimseler için, nuhun hanım kişisini ve lutun hanım kişisini: olduydular hizmetkarlarımızdan iki hizmetkarın (nikahı) altında, düzeltililer (olan), ama ihanet ettiler onlara. ve (onlar da sonunda) zengin kılamadılar onları öz-otoriteden, hiçbir istemle. ve --vefatları sırasında (7/37-38) onlara-- denildi: girin ateşe, girenlerle birlikte!

11- ve vurdu öz-otorite bir örnek olarak, inanmış o kimseler için, firavunun hanım kişisini; bir zaman dedi: yetkem, yapıla benim için senin katında bir ev, bahçenin içinde! ve kurtar beni firavundan ve çalışmasından; ve kurtar beni haksızlık ediciler halkından!

12- ve imranın kızı meryemi; o kimse ki korundurdu ırmını, ve (biz de) üfledik onun içine ruhumuzdan (19/17). ve doğruladı (o da) yetkesinin kelimelerini ve yazıtlarını, ve oldu boyun eğicilerden (3/16-17)!

BÖLÜM 67

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- verimlilenendir o kimse ki, onun elindedir yönetim (25/2); ve o her istem üzerinde ölçücüdür.

2- o kimse ki yarattı ölümü ve hayatı, test etmesi için sizi, hanginiz en güzel (olacaksınız) çalışmada (2/25 & 17/84)! ve o en üstündür, en bağışlayıcıdır.

- 3- o kimse ki yarattı yedi gökleri, tabakalar (halinde). göremezsın pek acıyanın yaratışı içinde hiçbir kayıplık! öyleyse döndür görme (duyunu); görüyor musun hiçbir çatlaklık?
- 4- sonra döndür görme (duyunu) iki kere daha; geri dönecek sana doğru görme (duyun), sinmiş ve o bitkin düşmüş (olarak).
- 5- ve muhakkak süsledik en yakın göğü kandillerle, ve kıldık onu taşlamalar şeytanlar için (37/6-9). ve hazırladık onlar için çılgın alevın çilesini.
- 6- ve inkar etmiş o kimseler için yetkelerini, batac çilesi (var olacaktır). ve ne adı bir varış yeridir (o)!
- 7- atıldıkları zaman onun içine, işittiler onun için bir homurtu, ve o kaynıyor (iken).
- 8- neredeyse patlayıp parçalanacak öfkeden. her vakit atıldığında onun içine bir güruh, sordu onlara bekçileri: gelivermedi mi size bir uyarıcı?
- 9- dediler: evet, muhakkak geldi bize bir uyarıcı; ama yalanladık, ve dedik: indirmiş (39/23) değildir öz-otorite hiçbir istem! değilsiniz siz, sadece büyük bir sapkınlık içinde!
- 10- ve dediler: eğer işitiyor olsaydık, veya aklediyor (21/10), olmazdık (şimdi) çılgın alevın arkadaşları içinde!
- 11- ve itiraf ettiler kusurlarını. öyleyse (artık) kovalanmış olsun, çılgın alevın arkadaşları için!
- 12- (ama) şüphesiz, ürperen o kimseler yetkelerinden (39/23), görünmezde; onlar için bir bağışlanma, ve büyük bir ücret (var olacaktır)!
- 13- ve sırlayın deyişinizi, veya açıksal edin onu; şüphesiz o en bilendir göğüslerin özünü.
- 14- bilmez mi, yaratmış (olan) kimse? ve o en naziktir, en haberdardır.
- 15- odur o kimse ki kıldı sizin için yeri horcul; öyleyse yürüyün onun omuzlarında, ve yiyin besininden! ve ona doğrudur yayılıveriş.
- 16- (peki) güvendiniz mi, göğün içindeki kimsenin geçirmeyeceğinden sizi yere, ve o zaman o çalkalanıyor (olacak iken)?
- 17- yoksa güvendiniz mi, göğün içindeki kimsenin göndermeyeceğinden sizin üzerinize bir kasırğa? o halde bileceksiniz, nasılmış uyarım (74/36)!
- 18- ve muhakkak yalanladıydı onlardan önceki o kimseler de; o halde nasıl oldu yabancılayışım (65/8)?
- 19- öyleyse görmediler mi kuşlara doğru, üstlerindeki, diziler (halinde) ve kanat çırpın (isa 21/38)? tutmuyor onları (orada), sadece pek acıyan! şüphesiz o her istem berisinde en görendir.
- 20- yoksa bu mudur o kimse ki, o bir ordudur sizin için, yardım edecek (imiş) size pek acıyandan yana? değildir inkarcılar, sadece bir kandırılış (6/112-113) içinde!
- 21- yoksa bu mudur o kimse ki besleyecek (imiş) sizi, eğer o tutarsa kendi besinini (16/73)? hayır, battılar bir ileri gitme, ve bir nefret etme (17/41) içine!
- 22- öyleyse yürüyen kimse mi kapanmış (olarak) yüzü üzerine, daha iletilidir; yoksa yürüyen kimse mi düzce dikelmiş (olarak), ayakta duran bir yordam (24/46) üzerinde?

- 23- de ki: odur o kimse ki inşa etti sizi, ve kıldı sizin için işitme ve görmeler ve zihinler; bir azıcık (dışında), şükretmiyorsunuz!
- 24- de ki: odur o kimse ki türetip yaydı sizi yerin içinde; ve ona doğru devşiriliyorsunuz.
- 25- ama diyorlar: ne zamanmış bu söz (52/44-47), eğer doğrular idiyeniz?
- 26- de ki: bilgi yalnızca öz-otoritenin katındadır; ve ben yalnızca açık bir uyarıcıyım!
- 27- ve o vakit gördüklerinde onu yaklaşmış (olarak), çirkinlenecek inkar etmiş (74/31) o kimselerin yüzleri. ve denilecek: budur (işte), onu çağırıyor olduğunuz o şey!
- 28- de ki: gördünüz mü, eğer yıkarsa beni öz-otorite, ve benimle birlikteki kimseleri, veya acırsa bize; o halde kim komşulayacak --bunun ardından-- inkarcıları (74/31) acıklı bir çileden?
- 29- de ki: o pek acıyandır; inandık ona, ve ona dayandık! o halde bileceksiniz, kimmiş o açık bir sapkınlık içinde (olanlar)?
- 30- de ki: gördünüz mü, eğer sabahlarsa suyunuz batmış olarak (9/98), artık kim getirecek size kaynaktan bir su (25/48-50)?

BÖLÜM 68

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- n, v, n. ve kaleme, ve (onunla yazıp) bildirimlediklerine.
- 2- değılsin sen, yetkenin armağanıyla (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi 93/11 = 39/23), bir cinlenmiş!
- 3- ve şüphesiz, senin için mutlak bir ücret (var olacaktır), minnet edilmişlik dışında.
- 4- ve şüphesiz sen koca bir yaratılış üzerindesin!
- 5- ve göreceksin, ve görecekler,
- 6- hanginiz denenecek (51/13-14) imiş?
- 7- şüphesiz yetken, o en bilicidir kimin saptığımı (2/26-27) onun yolundan, ve o en bilicidir iletilmişleri (2/25-26)!
- 8- öyleyse uyma (o) yalanlayıcılara (56/82).
- 9- arzuladılar, keşke horlasan, ve horlasalar (56/81)!
- 10- öyleyse uyma (o) her pek basit yeminciye.
- 11- pek çekiştirici, dedikoduyla yürüyene.
- 12- pek menedici iyiliği (16/30); düşmanlık edici, suçluya (45/6-7).
- 13- pek zorbalık edici, bunun peşinden pek utanmaza.
- 14- oldu diye mallar ve oğullar sahibi,

- 15- aktarıldığı zaman onun üzerine işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dedi: --bunlar ancak-- ilklerin (:evvel peygamberlerin 21/5) --bu konuyla alakasız, ve klasik eşlemeli & ikişerli-- bildirim tarzlarıdır (6/25)! (bkz. musa & isa & davud & muhammed peygamberlerin sözleri)
- 16- öyleyse damgalayıp belirleteceğiz onu hortum (:namussuzluk organı & şehveti) üzerine!
- 17- şüphesiz biz test ettik onları, test ettiğimiz gibi (o) bahçe arkadaşlarını; bir zaman yemin veriydiler, mutlaka biçip toplayacaklar (diye) onu, sabahlayıcılar (iken).
- 18- ve istisna etmiyorlardı.
- 19- ama dolaştı onun üzerine bir dolaşı, yetkenden, ve onlar uyuyanlar (iken).
- 20- ve sabahladı (o), biçilip toplanmış gibi!
- 21- ve birbirlerine seslendiler, sabahlayıcılar (iken):
- 22- erkence gidin ürününüz üzerine, eğer biçip toplayacaklar idiyse! diye.
- 23- ve çıkıp ilerlediler, ve onlar saklıca konuşuyorlar (iken):
- 24- sakın girmesin ona, bugün, sizin üzerinize (o) yoksullar! diye.
- 25- ve erkence gittiler, engelleme üzerine ölçücüler (olarak).
- 26- ama o vakit gördüklerinde onu, dediler: şüphesiz biz mutlak sapmışlarız!
- 27- hayır, biz yasaklı kılınmışlarız!
- 28- dedi ortancaları: demedim mi sizin için, saygılamalı değil misiniz, (diye)?
- 29- dediler: saygılanandır yetkemiz; şüphesiz biz haksızlık ediciler idik!
- 30- ve öne çıktı (şimdi) onların bazıları bazıları üzerine, birbirlerini kınıyorlar (iken);
- 31- dediler: ah yazıklar bize, şüphesiz biz taşkınlık ediciler idik!
- 32- belki, yetkemiz değiştirecektir bize ondan daha iyisini. şüphesiz biz yetkemize doğru, umutlanıcılarız.
- 33- işte, böyledir çile! ve mutlak çilesi sonraki zamanın (ise) en büyüktür; keşke biliyor olsalardı!
- 34- ama şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) için, yetkelerinin katında, armağancıl bahçeleri (vardır)!
- 35- öyleyse kılacak mıyız teslim olmuşları (3/84) cürümkarlar (7/40) gibi?
- 36- nedir sizin için, nasıl buyruk veriyorsunuz?
- 37- yoksa sizin için bir yazıt mı (var da), onun içinde dersliyorsunuz (34/44)?
- 38- şüphesiz, sizin için onun içinde (olacak diye) neyi iyice seçiyorsanız?
- 39- yoksa sizin için antlar mı (var) bizim üzerimizde, ulaşacak olan kalkış gününe doğru, şüphesiz sizin için (olacak diye) neyi buyruk veriyorsanız?
- 40- sor onlara: onların hangisi bunun için bir garantördür?
- 41- yoksa onlar için ortaklar mı (var)? öyleyse getirsinler ortaklarını (18/26 X 42/21), eğer doğrular idiyse!

- 42- (o) gün, kaldırıldığında (örtü) bacağıın üzerinden, ve çağırılacaklar eğilişlere (53/62) doğru; ama artık uyamayacaklar.
- 43- kaygılanmış (iken) görmeleri, kaplayacak onları bir horluk! ve muhakkak çağırılıyor idiler eğilişlere (53/62) doğru, ve onlar sapasağlamlar (iken).
- 44- öyleyse bana bırak, yalanlayan kimseyi bu anlatıyı (39/23); dereceleyeceğiz onları bilemedikleri yerden.
- 45- ve süreliyorum onlar için; şüphesiz, tuzağım metindir!
- 46- yoksa soruyor musun onlara bir ücret (42/23), ve onlar borçtan (ötürü) ağırlık altında kalanlardır?
- 47- yoksa onların katında mıdır görünmez, ve onlar yazıyorlar (4/120 & 24/39)?
- 48- öyleyse kararlılık göster yetkenin buyruğu (13/37) için; ve olma (o) balığın arkadaşı gibi. bir zaman seslendiydi, ve o yutkundurulmuş (iken).
- 49- eğer olmasaydı yetmiş onaya yetkesinden bir armağan, mutlaka atılivercekti araziye, ve o yerilmiş (iken).
- 50- ama seçip aldı onu yetkesi, ve kıldı onu düzeltililerden (37/139-148)!
- 51- ve neredeyse inkar etmiş (74/31) o kimseler mutlaka kaydıracaklardı seni gözleriyle, o vakit işittiklerinde anışı (39/23). ve diyorlar: şüphesiz o mutlak bir cinlenmiştir!
- 52- ama değıldir o, sadece bir anış (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23), kalabalıklar için!

BÖLÜM 69

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- gerçeksel.
- 2- nedir (o) gerçeksel?
- 3- ve ne idrak ettirdi sana, nedir (o) gerçeksel?
- 4- yalanladı semud ve ad (o) felaketleyiciyi.
- 5- ve ama semud; derhal yıkıldılar taşkınlanan ile.
- 6- ve ama ad; derhal yıkıldılar sarsıcı bir rüzgarla, azgınlayan.
- 7- amade kıldı onu onların üzerine yedi gece ve sekiz gün, aralıksız! ve görürsün halkı onun içinde çökmüş (olarak), sanki şüphesiz onlar hurma kütükleri gibi, boşalmış.
- 8- öyleyse artık görüyor musun onlar için hiçbir baki kalan?
- 9- ve geldi firavun, ve ondan önceki kimseler, ve dönekeyenler (o) hatayla.
- 10- ve baş kaldırdılar yetkelerinin gönderilmişine; ve yakalayıp aldı onları kabaran bir yakalayıp alışla (65/8-10)!

- 11- şüphesiz biz, o vakit taşıdığı su, taşıdık sizi akıp giden (gemi) içinde.
- 12- kılmamız için onu sizin için bir anışlık (23/27), ve bellemesi için belleyci kulakların!
- 13- ve üflendiği zaman borunun içine, tek bir üflenişle.
- 14- ve taşındığında yer ve dağlar, ve (sonra) çarpıldıklarında, tek bir çarpmayla.
- 15- ve o gün, artık düşmüştür düşecek (olan).
- 16- ve yarıldı gök, ve o artık, o gün, sarkıktır.
- 17- ve melek onun çevresi üzerindedir; ve taşımaktadır yetkenin tahtını, onların üstünde, o gün, sekiz (göksel kudret : belki de o yüce konseyin tüm üyeleri 37/8).
- 18- o gün, sunulacaksınız; saklı kalamaz (artık) sizden, hiçbir saklılık.
- 19- ve ama kim ki verilirse yazıtı sağ eline, artık diyor: alıverin, okuyun yazıtımı (39/23 & 34)!
- 20- şüphesiz ben sanıp anladıyım, şüphesiz ben kavuşacağım (bu) hesabıma!
- 21- ve o artık hoşnut olucu bir yaşam içindedir.
- 22- yüksek bir bahçenin içinde.
- 23- yemişlikleri yaklaştırılmış.
- 24- yiğin ve için, afiyetle, yapıp ettiklerinizden ötürü geçip giden günlerin içinde (39/9)!
- 25- ve ama kim ki verilirse yazıtı sol eline, artık diyor: ah keşkeciğime verilmeseydi yazıtım (39/23 X 58)!
- 26- ve idrak edemedim, nedir (bu) hesabım!
- 27- ah keşke o (:ölüm) olsaydı (ebeden) kılıp bitirici.
- 28- zengin kılmadı beni malım (68/14-15);
- 29- yıkılıp gitti benden ispatım (16/100)!
- 30- o halde yakalayıp alın onu, ve bukağılaysın onu;
- 31- sonra korlu aleve, yaslandırın onu!
- 32- sonra bir zincir içinde, uzunluğu yetmiş uzunluk (olan), yollayın onu!
- 33- şüphesiz o olduydu inanmıyor öz-otoriteye (67/6-9), en koca.
- 34- ve önermiyordu yiyeceklendirme üzerine (o) yoksulları (2/273).
- 35- o halde yoktur onun için bugün, burada, bir sıcak dost.
- 36- ve yoktur bir yiyecek, sadece atık sulardan.
- 37- yemez onu, sadece hata ediciler (69/9-10)!
- 38- ve kesin yemin veririm gördüklerinize,
- 39- ve göremediklerinize;
- 40- şüphesiz o --gökteki aslı & en doğru nüshası itibariyle (85/21-22)-- mutlak deyişidir şerefli bir gönderilmişsin (:melek elçi cebrail 22/75 & 2/97).
- 41- ve değildir o bir şairin deyişi; ama --tabloda, sol taraf için-- bir azıcık (dışında) inanmıyorsunuz!
- 42- ve değildir bir kahinin deyişi; ama --tabloda, sağ taraf için-- bir azıcık (dışında) anış almıyorsunuz!

- 43- bir indirilmedir (39/23) kalabalıkların yetkesinden.
 44- ve eğer o (:insan elçi) deyişleseydi bizim üzerimize bazı deyişler,
 45- mutlaka alırdık ondan sağ eli;
 46- sonra mutlaka keserdik ondan can damarı (10/16)!
 47- ve yoktur sizden hiçbirini, ondan engelleyebilecekler (olan).
 48- ve şüphesiz o mutlak bir anışlıktır (74/49) sakımanlar için!
 49- ama şüphesiz biz mutlaka biliyoruz ki, şüphesiz sizden yalanlayıcılar (vardır).
 50- ve şüphesiz o mutlak bir hasrettir inkarcıların (74/31) üzerine!
 51- ama şüphesiz o odaklanılası bir gerçektir (10/108).
 52- öyleyse saygıyla yetkenin adıyla, en koca!

BÖLÜM 70

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- sordu bir soran düşecek (olan) çileyi (44/10-16 & 54/45-48)?
 2- inkarcılar (74/31) içindir, yoktur onun için hiçbir defedici;
 3- öz-otoritedendir, tırmanış yerlerinin sahibi!
 4- tırmanmaktadır ona doğru melekler ve ruh (26/193) bir gün içinde, ölçüsü elli bin sene olan.
 5- öyleyse kararlılık göster (76/24), hoş bir kararlılık göstermeyle.
 6- şüphesiz onlar görüyorlar onu, pek uzak!
 7- ama biz görüyoruz onu, pek yakın!
 8- (o) gün, olduğunda gök erimiş maden gibi,
 9- ve olduğunda dağlar atılmış yün gibi;
 10- artık sormayacak bir sıcak dost bir sıcak dostu.
 11- gösterilirler onları; arzular bir cürümkar (7/40), keşke fidye verebilse (diye) o günün çilesinden (ötürü), kendi oğullarını,
 12- ve hanım arkadaşını, ve kardeşini,
 13- ve toplumunu, o kimseler ki barındırıyordu onu,
 14- ve kim (varsa) yerin içinde, topluca; sonra kurtarabilse kendisini.
 15- asla; şüphesiz o parlayıvericidir!
 16- pek kavurandır derileri.
 17- çağırır arka dönmüş kimseyi (74/23-25), ve yüz çevirmiş.
 18- ve toplamış, ve biriktirmiş (104/1-3)!
 19- şüphesiz, insan yaratıldı pek hırslı.

- 20- ona dokunduğu zaman bir kötülük, pek sızlanıcıdır.
- 21- ama ona dokunduğu zaman bir iyilik, pek menedicidir (107/7).
- 22- sadece (müstesna) destekleyiciler.
- 23- o kimseler ki, onlar destekleyişleri (33/56) üzerine devamlıdır.
- 24- ve o kimseler ki mallarının içinde bilinen bir gerçek pay (2/219) vardır,
- 25- soranlar için, ve yasakçılar (2/273) için.
- 26- ve o kimseler ki doğruluyorlar ergi gününü (82/17-19)!
- 27- ve o kimseler ki, onlar yetkelerinin çilelendirmesinden (ötürü) panikleyicilerdir.
- 28- (çünkü) şüphesiz, yetkelerinin çilelendirmesi güvenilmişliğin dışındadır (4/123)!
- 29- ve o kimseler ki, onlar ırzlarını koruyanlardır;
- 30- sadece (müstesna) eşleri üzerine, veya sağ ellerinin yönettikleri (4/25). artık şüphesiz onlar --bunlardan ötürü-- kınanmışlığın dışındadırlar.
- 31- ama kim ararsa bundan ötesini, işte o şahıslar onlar düşmanlık edicilerdir.
- 32- ve o kimseler ki, onlar güvenilen objeleri (2/283) ve ahidleri (3/75-76) için riayet edenlerdir.
- 33- ve o kimseler ki, onlar tanıklıklarını ayakta tutanlardır (4/135).
- 34- ve o kimseler ki, onlar destekleyişleri (2/238) üzerine korumaktadırlar.
- 35- (işte), o şahıslar bahçeler içinde şereflendirileceklerdir!
- 36- ama ne (oluyor ki) inkar etmiş (74/31) o kimselere, sana karşı koşuşturmaktadırlar?
- 37- sağ yandan ve sol yandan, birlikler (halinde)!
- 38- yoksa umut mu ediyor her kişi onlardan --bunu yapmakla, ilahi mükafat olarak-- girdirileceğini armağancıl bahçesine?
- 39- asla (33/64-68)! şüphesiz biz yarattık onları bildikleri (şeyden).
- 40- ve kesin yemin veririm doğuların ve batıların yetkesiyle; şüphesiz biz mutlak ölçücüleriz,
- 41- değiştirmemiz üzerine daha iyilerini onlardan; ve değiliz biz aşılmaya geçilebilecekler!
- 42- öyleyse bırak onları, dalsınlar ve oynasınlar, rastgelmelerine kadar (o) günlerine, o şey ki söz veriliyorlar (44/10-16 & 16/28-29)!
- 43- (o) gün, çıktıklarında yatış yerlerinden, hızlıca, sanki şüphesiz onlar bir anıta doğru dağılıyorlar gibi (olacaklardır).
- 44- kaygılanmış (iken) görmeleri, kaplayacak onları bir horluk. (işte), budur (o) gün, o şey ki söz veriliyor idiler (36/48-53)!

BÖLÜM 71

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- şüphesiz biz gönderdik nuhu (kendi) halkına doğru: uyar halkımı, onlara gelivermeden önce acıklı bir çile! diye.
 - 2- dedi: ey halkım, şüphesiz ben sizin için açık bir uyarıcıyım.
 - 3- o halde hizmet edin öz-otoriteye (12/40), ve sakının ondan, ve (böylelikle) uyun bana!
 - 4- (ki) bağışlasın sizin için kusurlarınızdan, ve sonralasın sizi adı konulmuş bir süreye doğru. şüphesiz, öz-otoritenin belirlenmiş süresi, (işte o) geldiği zaman, artık sonralanmaz; eğer biliyor idiyse!
 - 5- dedi: yetkem, şüphesiz ben çağırdım halkımı, gece ve gündüz.
 - 6- ama arttırmadı onları çağırışım, sadece kaçışta.
 - 7- ve şüphesiz ben her vakit çağırdığımda onları, bağışlayasın diye onlar için, kıldılar parmaklarını kulaklarının içine, ve büründüler örtülerini, ve ısrar ettiler; ve büyüklendiler (tam) bir büyüklenmeyle!
 - 8- sonra şüphesiz ben çağırdım onları, açıksal (olarak).
 - 9- sonra şüphesiz ben ilan ettim onlar için, ve sırladım onlar için, sırsal (olarak).
 - 10- ve dedim: bağışlanma dileyin yetkenizden; şüphesiz o en bağışlayan idi;
 - 11- (ki) göndersin göğü sizin üzerinize sağanaklıca.
 - 12- ve ileri sürsün sizi mallarla ve oğullarla. ve kılsın sizin için bahçeler, ve kılsın sizin için nehirler!
 - 13- (ama) nedir sizin için ki, ümit etmiyorsunuz öz-otorite için vakarı?
 - 14- ve muhakkak yarattı sizi evreler halinde (:belki de tüm canlıların evrimsel yaratılış sürecindeki evreleri & filojeniye de işaret ediliyor olmalıdır).
 - 15- görmediniz mi nasıl yarattı öz-otorite yedi gökleri tabakalar (halinde)?
 - 16- ve kıldı ayı onların içinde bir ışık, ve kıldı güneşi bir lamba.
 - 17- ve öz-otorite bitirdi sizi yerden bir bitki (gibi).
 - 18- sonra döndürüverecek sizi onun içine, ve (tekrar) çıkaracak sizi, bir çıkarışla (39/67-69).
 - 19- ve öz-otorite kıldı sizin için yeri bir yaygı,
 - 20- geçip gitmeniz için ondan genişçe yollarda (21/31)!
 - 21- dedi nuh: yetkem, şüphesiz onlar baş kaldırdılar bana; ve izlediler kendisini arttırmayan kimseyi malı ve doğurulmuşu, sadece kayıpta.
 - 22- ve düzen kurdular, pek büyük bir düzen kurmayla.
 - 23- ve dediler: sakın bırakmayın otoritelerinizi; sakın bırakmayın o veddi (:sevgi meleği) ve suvayı (:şiddet meleği) ve yeğusu (:bereket meleği) ve yeuku (:izzet meleği) ve nesri (:azamet meleği)! (41/14 & 34/40-41)
 - 24- ve muhakkak saptırdılar çoğunu. öyleyse arttırma (bu) haksızlık edicilere, sadece sapkınlığı!

25- hatalarından ötürü boğuldular, ve --vefatları sırasında (7/37-38) derhal-- girdirildiler ateşe; ve bulamadılar onlar için öz-otoriteden yana (hiç) yardımcılar!

26- ve dedi nuh: yetkem, (öyleyse) bırakma yerin üzerinde inkarcılardan hiçbir dönüp dolaşan.

27- şüphesiz sen, eğer bırakırsan onları, saptırırlar hizmetkarlarını; ve doğurmazlar, sadece bir azgını, pek inkarcıyı (43/23-24).

28- yetkem, (ama) bağışla benim için ve doğurucularım (:ana baba) için, ve girmiş kimse için evime, bir inanan (olarak), ve erkek inananlar için ve hanım inananlar için. ve arttırma (o) haksızlık edicilere (29/68), sadece mahvolmuşluğu!

BÖLÜM 72

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- de ki: esinlendi (şu) bana doğru: şüphesiz o ki, işitiverdi cinlerden bir ekip, ve dediler: şüphesiz biz işittik şaşılmalı bir okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23)!

2- iletiyor (o) düzgünlüğe doğru; ve inandık ona! artık asla ortak koşmayacağız yetkemize hiç birini (42/10 X 3/80 & 9/31).

3- ve şüphesiz o ki, yücedir yetkemizin şanı; edinmedi (ne) bir hanım arkadaş (o meryemi) ve (ne de) bir doğurulmuş (o isayı).

4- ve şüphesiz o ki, diyor imiş aptallarımız öz-otorite üzerine (bu) garipliği (5/116-117)!

5- ve şüphesiz biz sandıydık ki, asla diyemez insanlar ve cinler öz-otorite üzerine yalanı (6/112-113)!

6- ve şüphesiz o ki, var idi adamlar insanlardan, sığınıyorlar (olan) adamlara cinlerden (6/112-113), ve arttırdılar onlara bir kaplanışı.

7- ve şüphesiz onlar sandılar, (sizin de) sandığımız gibi, asla uyandırmayacak diye öz-otorite artık (hiç) birini (17/15)!

8- ve şüphesiz biz değdik göğe, ve bulduk onu doldurulmuş (halde) şiddetli bekçiler ve ışınlarla.

9- ve şüphesiz biz oturur idik ondan oturuş yerlerine, işitme için. ama kim işitiverirse şimdi, buluyor kendisi için takipçi bir ışın.

10- ve şüphesiz biz idrak edemiyoruz, bir kötülük mü dilendi yerin içindeki kimselere; yoksa diledi mi onlar için yetkeleri (böylelikle) bir düzgünlemeyi (72/2 & 26/210-212)?

11- ve şüphesiz biz, (işte) bizden düzeltililer (2/25) vardır, ve bizden bundan başkaları (23/63) vardır; olduk farklı kulvarlarda.

12- ve şüphesiz biz sanıp anladık ki, asla aciz bırakamayız öz-otoriteyi yerin içinde, ve asla aciz bırakamayız onu, bir kaçışla da.

- 13- ve şüphesiz biz, o vakit işittiğimizde iletiyi (39/23), inandık ona! ve kim inanırsa yetkesine, artık korkmasın (ne) bir eksikletmeden, ve (ne de) bir kaplayıştan (10/27).
- 14- ve şüphesiz biz, (işte) bizden teslim olmuşlar (39/22) vardır, ve bizden adaletsizlik etmişler (39/22) vardır. artık kim teslim olduysa (39/22), işte o şahıslar sezdiler bir düzgünlemeyi (72/2)!
- 15- ve ama adaletsizlik etmişler (39/22), işte oldular (onlar) bataklık için bir odun!
- 16- ve eğer ayakta -dosdoğru- giderlerse kulvar üzerinde, mutlaka içiririz onlara bolca bir su (25/48-49).
- 17- denememiz için onları, onun içinde! ve kim de surat çevirirse yetkesinin anışından (39/23), sürükler (o) onu tırmanık bir çileye.
- 18- ve şüphesiz, eğilim yapıları öz-otorite içindir; öyleyse çağırmanın --bunların içinde-- öz-otoriteyle birlikte hiç birini (32/4 X 21/28 & 18/102).
- 19- ve şüphesiz o ki, o vakit ayağa kalktığında öz-otoritenin hizmetkârı, çağırılmak üzere onu (39/44 & 7/196), neredeyse oluyorlardı onun üzerine yeleler!
- 20- de ki: (ben) yalnızca yetkemi çağırıyorum (32/4), ve onunla hiç birini ortak koşmuyorum (18/102 & 21/28)!
- 21- de ki: şüphesiz ben yönetemem sizin için (ne) bir darlığa, ve (ne de) bir düzgünlemeye (2/186)!
- 22- de ki: şüphesiz ben, (işte) asla komşulayamaz beni öz-otoriteden hiç biri; ve asla bulamam ondan başka bir sığınak (13/37 & 18/27)!
- 23- sadece bir ulaştırma öz-otoriteden, ve onun gönderileri (5/67). ama kim baş kaldırırsa öz-otoriteye ve gönderilmişine (2/97), artık şüphesiz onun için bataklık ateşi (vardır); sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca!
- 24- nihayet gördükleri zaman söz veriliyor olduklarını (44/10-16 & 8/50-51), artık bilecekler, kim daha zayıfımış yardımca, ve daha azmış sayıca.
- 25- de ki: idrak edemem, yakın mıdır söz veriliyor olduklarınız (4/47 & 9/98 & 16/28-29); yoksa kılar mı onun için yetkem bir uzun süre?
- 26- bilenidir görünmez; ve üstelemez görünmezinin üzerine hiç birini,
- 27- sadece (müstesna) hoşnut olduğu kimse bir gönderilmişten (81/24-27). ve şüphesiz o sürükler (onun) ellerinin arasından ve ardından bekçiler;
- 28- ta ki bilecektir, muhakkak ulaştırdılar yetkelerinin gönderilerini (5/67). ve kuşattı yanbaşılarında olanları; ve numaralayıp hesapladı her istemi, sayıca (74/30)!

BÖLÜM 73

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ey sarınıp yatan!
 - 2- kalk geceleyin, sadece (müstesna) bir azıcık.
 - 3- yarısı (kadar); veya eksilt ondan bir azıcık.
 - 4- veya arttır onun üzerine; ve incele (o) okunuşu (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), tam bir incelemeyle.
 - 5- şüphesiz biz (böylelikle) atacağız senin üzerine ağırca bir deyişi (81/19)!
 - 6- şüphesiz gece yoğunlaşması, o daha şiddetlidir --sol tarafta-- bölgelemede, ve daha ayakta durucudur --sağ tarafta-- deyişlemede.
 - 7- şüphesiz, senin için gündüzün içinde uzun saygılamalar da (20/130) vardır.
 - 8- ve an yetkenin adını, ve yönelimle ona doğru, (tam) bir yönelimlemeyle.
 - 9- yetkesidir doğunun ve batının. yoktur (başka) otorite, sadece o (28/70)! öyleyse edin onu bir dayanak (4/132).
 - 10- ve kararlılık göster dediklerine (15/6 & 21/5 & ...) karşı; ve çekilip ayrıl onlardan, hoş bir çekilip ayrılmayla.
 - 11- ve bana bırak (o) yalanlayıcıları (56/82), armağan varlıları (olan); ve mühlet ver onlara, bir azıcık.
 - 12- şüphesiz, yanbaşıımızdadır kelepçeler, ve korlu alev.
 - 13- ve bir yiyecek, tıkama sahibi (olan), ve acıklı bir çile.
 - 14- (o) gün sarstığında yer, ve dağlar; ve olacak dağlar göçüvermiş bir kum yığını!
 - 15- şüphesiz biz gönderdik size doğru bir gönderilmiş (65/11), bir tanık (olarak) sizin üzerinize; gönderdiğimiz gibi firavuna doğru da bir gönderilmiş (79/15-20).
 - 16- ama baş kaldırdı firavun (o) gönderilmiş; ve yakalayıp aldık onu vahim bir yakalayıp alışla.
 - 17- o halde nasıl sakınacaksınız, eğer inkar ederseniz (74/31), bir günden, kılacak (olan) doğurulmuşları ak saçlı?
 - 18- gök çatlamış (olacak) ondan ötürü; olacak sözü yapılmış!
 - 19- şüphesiz, bu bir anışlıktır (74/49); o halde kim isterse, edinir yetkesine doğru bir yol (9/111)!

20- şüphesiz, yetken biliyor ki, şüphesiz sen kalkıyorsun düşüğünde gecenin üçte ikisinden, ve yarısında, ve üçte birinde (73/2-5), ve (o) zümrenin seninle birlikteki o kimselerden. ve öz-otorite ölçmektedir geceyi ve gündüzü. bildi ki, asla (her gece tam) numaralayıp sayamazsınız onu; ve pardonladı sizin için. öyleyse okuyup çalışın kolay gelen (kadarı) okunuştan (36/69). bildi ki, olacak sizden hastalar, ve diğerleri (ayak) vuracaklar yerin içinde aramaları (için) öz-otoritenin lütfundan, ve diğerleri bitirecek öz-otoritenin yolunda. öyleyse okuyup çalışın kolay gelen (kadarı) ondan (36/69). ve ayakta tutun destekleyişi (2/238) ve verin arınma payını (8/41); ve borç verin öz-otoriteye güzel bir borcu (39/23 & 34)! ve ne takdim ederseniz canlarınız için bir iyilikten (16/30), bulacaksınız onu öz-otoritenin katında, o daha iyi ve daha koca (olarak) ücrette! ve bağışlanma dileyin öz-otoriteden; şüphesiz, öz-otorite en bağışlayıcıdır, en acıyandır.

BÖLÜM 74

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ey örtünüp yatan!
- 2- kalk, ve uyar.
- 3- ve yetkeni, haydi büyükle.
- 4- ve giysini, haydi temizle.
- 5- ve iğrençlikten (45/11), haydi çekilip ayrıl.
- 6- ve temenni etme çoğalmayı (57/20).
- 7- ve yetken için, haydi kararlılık göster (76/24)!
- 8- ve üfürüldüğü zaman (o) üfürtecin içine;
- 9- ve bu, o gün, pek zorlu bir gündür.
- 10- inkarcıların (74/31) üzerine kolayım pek dışındadır!
- 11- bana bırak (o) yarattığım kimseyi tek olarak.
- 12- (ki) kıldım onun için yığılmış bir mal.
- 13- ve tanıklaşan oğullar.
- 14- ve serdim onun için, (tam) bir serişle.
- 15- sonra umut ediyor (daha da) arttıracığımı (23/55-56 & 6/71)!
- 16- asla; şüphesiz o oldu işaretlerimize karşı pek inatçı.
- 17- o halde (ben de) iteleyeceğim (şimdi) onu pek tırmanıcı (azaba)!

18- çünkü şüphesiz o düşündü, ve ölçtü.

19- bitirilesi, --sol taraftaki işaretler için-- nasıl da ölçtü!

20- sonra bitirilesi, --sağ taraftaki işaretler için-- nasıl da ölçtü!

(bkz. öz-okunuş, orada giriş bölümünde açıklanan, ve ikişerli & karşılıklı eşler halinde planlanmış, ve 19 sayısına göre hesaplanmış olan o çok özel “iki çift başlangıç kelimeleri,” ve “yedi çift başlangıç harfleri,” ile ilgili temel işaretlere dair yapılmış bir gönderme olmalıdır.)

21- sonra gözledi.

22- sonra suratını astı, ve kaşını çattı.

23- sonra arka çevirdi, ve büyüklendi.

24- ve dedi: değildir bu, sadece aktarılagelen bir sihir!

25- değildir bu, sadece bir bireyin deyişi!

26- o halde (şimdi) yaslandıracağım onu söküp atıcıya.

27- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o söküp atıcı?

28- --sol tarafta-- baki bırakmaz, ve --sağ tarafta-- sağlam komaz!

29- tablolar --ortaya-- sunandır, bireyler için.

30- onun üzerinde on dokuz vardır!

(bkz. öz-okunuş, tablolarda ise, orada ilkin --19lu formüllerde hiçbir olumlu sonuç vermedikleri için-- sağ ve sol taraflı olarak sökölüp ayıklanmış, ve tablo altına düşürölmüş tüm o benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) birim kısımlarına; ve bunun ardından üstte net olarak kalmış, ve ikişerli & karşılıklı eşler halinde yerleştirilmiş tüm o benzeşmeli kelimeler (:ürünler 2/25) birim tablolarına dair yapılmış bir örneksel gönderme olmalıdır.)

31- ve kılmadık ateşin arkadaşlarını, sadece melekler. ve kılmadık onların

sayısını (:on dokuz), sadece bir deneme inkar etmiş o kimseler için. ta ki --yukarıda sunulan bu örnek sayesinde-- odaklansın kendilerine yazıt verilmiş o kimseler (tevat-tsn. 32/1-3 = 29/18-19) (incil-lk. 8/11 = mtt. 13/29-30) (kuran 27/93 = 7/58), ve artsın inanmış (2/25-26)

o kimseler inançta. ve şüpheyeye kapılmasın kendilerine yazıt verilmiş o kimseler, ve inananlar. ama (yine) desin kalplerinin içinde bir hastalık (olan) o kimseler, ve inkarcılar: nedir o, dilediği öz-otoritenin bu örnekle (yukarıda 26-30da verilen örnek)? böylece (yine bununla) saptırır öz-otorite kimi isterse, ve iletir kimi isterse (2/26)!

ve bilemez yetkenin ordularını, sadece o. ve değildir o (:söküp atıcı 74/26), sadece bir anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler anışıyla... 39/23) bireyler için!

32- asla; ve aya.

33- ve geceye, arka çevirdiği zaman.

34- ve sabaha, ağardığı zaman.

35- şüphesiz o (:söküp atıcı 74/26) en büyüklerden biridir!

- 36- bir uyarıcıdır bireyler için.
 37- isteyen kimse için sizden, takdim edip öne geçmeyi, veya arkaya atıp sona kalmayı!
 38- her can kazandıklarıyla bir rehindir;
 39- sadece (müstesna) sağ yanın arkadaşları (56/27-40)!
 40- bahçelerin içinde, soruşturuyorlar,
 41- cürümkarlardan:
 42- ne sürükledi sizi o söküp atıcının içine?
 43- dediler: olmadık destekleyicilerden (33/56)!
 44- ve olmadık yiyeceklendiriyor (o) yoksulları (2/273).
 45- ve olduk dalıyor dalanlarla birlikte.
 46- ve olduk yalanlıyor ergi gününü (82/17-19),
 47- bize geliverene kadar odaklanış!
 48- artık fayda veremez onlara aracılardan aracılıkları (21/28).
 49- ama (buna rağmen) nedir bunlar için ki, (hala) anışlıktan (74/31) surat çeviricilerdir?
 50- sanki şüphesiz onlar ürktülmüş yaban eşekleri gibidirler;
 51- kaçmışlar bir arslandan!
 52- hayır, diliyor her kişi onlardan verilmesini (onun) açılıp yayıverilmiş sayfalar (17/93)!
 53- asla; hayır, korkmuyorlar sonraki zamandan (70/43-44).
 54- asla; şüphesiz o bir anışlıktır (74/31)!
 55- artık kim isterse, anış alır onu.
 56- ve anış alamazlar, sadece öz-otoritenin istemesiyle (39/23 = 13/27 = 2/26)!
 o sakınmanın ehlidir, ve bağışlamanın ehlidir.

BÖLÜM 75

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- kesin yemin veririm (o) kalkış gününe!
 2- ve kesin yemin veririm (o) kınayıcı cana (14/22)!
 3- hesap mı ediyor (o) insan (96/4-8), asla toplayamayız diye kemiklerini?
 4- evet, ölçücüleriz --tekrar aynen-- düzletmemiz üzerine parmaklarını (dahi)!
 5- hayır, diliyor (o) insan (96/4-8) azgınlamasını önündekini.
 6- soruyor: ne zamanmış (o) kalkış günü (39/67-69)?
 7- ama kamaştığı zaman görme,
 8- ve karardığında ay,
 9- ve toplandığında güneş ve ay;

- 10- diyecek insan, o gün: nerede kaçış yeri?
- 11- asla; yoktur (artık) kaçamak!
- 12- yetkene doğrudur, o gün, konaklayış yeri.
- 13- havadis verilecek insan, o gün, takdim ettikleriyle, ve sonraya attıklarıyla (74/36-37)!
- 14- hayır, insan kendi canı üzerine bir görücüdür;
- 15- ve eğer atsa bile gerekçelerini (48/11 & ...)!
- 16- öyleyse hareketlendirme onun için dilini, acele ettirmen için onu (:iletiyi 39/23).
- 17- şüphesiz, bizim üzerimizdedir onun (:iletinin 39/23, tüm benzeşmeli deyişleriyle) toplanması, ve onun okunması.
- 18- öyleyse onu (:herbir benzeşmeli deyişleri) okuduğumuz zaman, derhal izle onun okunuşunu.
- 19- sonra şüphesiz, bizim üzerimizdedir onun (:herbir benzeşmeli deyişlerin --kendi içlerinde ayırd edilip-- uygunca konulma yerlerinin 5/41) açık edilmesi!
(bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.)
- 20- asla; hayır, seviyorsunuz acele zamanı.
- 21- ve bırakıyorsunuz sonraki zamanı.
- 22- yüzler, o gün, neşelidir;
- 23- yetkesine doğru gözleyendir!
- 24- ve yüzler, o gün, asıktır;
- 25- sanıp anlıyor yapılacağını ona fakir edenin!
- 26- asla; ulaştığı zaman (can) köprücüklere,
- 27- ve denildiğinde: kimdir yükselip çıkan?
- 28- ve sanıp anladı, şüphesiz o artık ayrılık (vaktidir).
- 29- ve dolandı ayak ayağa.
- 30- yetkene doğrudur, o gün, ayaksal sevk!
- 31- ama doğrulamadı, ve desteklemedi.
- 32- ve fakat yalanladı (56/82), ve yüz çevirdi.
- 33- sonra gitti grubuna doğru, çalınlanarak.
- 34- (öyleyse) --sol taraf için-- pek uygundur senin için, ve pek uygun (58/4)!
- 35- sonra, --sağ taraf için-- pek uygundur senin için, ve pek uygun (58/5)!
- 36- hesap mı ediyor insan terk edileceğini başıboş?
- 37- olmadı mı bir damlacık dökülen bir dökültüden?
- 38- sonra oldu bir asılğan; ve yarattı ve düzletti (32/8-9).
- 39- ve kıldı ondan iki eş: erkeği ve dişiyi.
- 40- o halde değil midir bu (yetkeniz) ölçücü, hayatlandırması üzerine ölüleri (7/57)?

BÖLÜM 76

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- geçivermedi mi insanın üzerine uzun süreçten bir devir, olmadığı (henüz) anılan bir istem (:belki de onu anma ve onun tarafından anılma (2/152) yetisine sahip kılınan ilk modern insan türünün yeryüzünde ilk ortaya çıkışının uzun --evrimsel yaratılış-- süreçlerin ardından vukubulduğuna (2/30-33) dair elde edilen bazı bilimsel bulguları da temelde onaylayan bir izah olmalıdır.)
 - 2- şüphesiz biz yarattık insanı karışık bir damladan (53/46); test ediyoruz onu. ve kıldık onu işitici ve görücü.
 - 3- şüphesiz biz ilettik onu yola (16/69); artık ya şükredicidir, ya pek inkarcıdır!
 - 4- şüphesiz biz hazırladık inkarcılar (2/26) için zincirler ve bukağılar, ve bir çılgın alev.
 - 5- şüphesiz, erdemliler (2/177) içecekler bir kadehten, karışımı leziz olan.
 - 6- bir pınar, içecek ondan öz-otoritenin hizmetkarları (53/62); fışkırtıyorlar onu (tam) bir fışkırtmayla.
 - 7- (onlar ki) yerine getirirler adağı (2/270), ve korkarlar bir günden, kötülüğü salgınlaşmış olan.
 - 8- ve yiyeceklendirirler yiyeceği, sevgisi üzerine, yoksula ve yetime ve esire.
 - 9- (ve derler): yalnızca yiyeceklendiriyoruz sizi öz-otoritenin yüzü için; dilemiyoruz sizden bir karşılık, ve bir teşekkür.
 - 10- şüphesiz biz korkuyoruz yetkemizden, pek asık suratlı, somurtuk bir günden ötürü!
 - 11- ve sakındı onları öz-otorite böyle bir günün kötülüğünden; ve kavuşturdu onları neşeye ve mutluluğa.
 - 12- ve karşılıkları, kararlılık gösterdiklerinden (ötürü), bahçe ve ipektir.
 - 13- kurulup yaslanmışlardır onun içinde koltuklar üzerine. görmeyecekler onun içinde yakıcı bir güneş, ve dondurucu bir yel.
 - 14- ve yaklaştırılmıştır onların üzerine gölgelikleri, ve sarkıtılmıştır yemişlikleri (tam) bir sarkıtılmayla.
 - 15- ve dolaşılır onların etrafında gümüştten tepsilerle, ve kaplarla billur olan.
 - 16- billur (kaplar) gümüştten; ölçtüler onu (tam) bir ölçmeyle.
 - 17- ve içirilecekler onun içinde bir kadehten, karışımı enfes olan.
 - 18- bir pınar, onun içinde adlandırılır: selsebil.
 - 19- ve dolaşır onların etrafında sürekli kılınmış yavrucuklar. onları gördüğün zaman, hesap edersin onları saçılmış inciler.
 - 20- ve gördüğün zaman, (işte) orada görürsün armağanlar, ve büyük bir yönetim!
 - 21- üzerlerinde hafif ipektten yeşil giysiler (vardır), ve parlak atlastan. ve mücevherlendirilirler gümüştten bileziklerle; ve içirir onlara yetkeleri temiz bir içecek.
 - 22- şüphesiz, bu idi sizin için bir karşılık, ve (böylelikle) oldu çabanız (21/94) şükürlenmiş!

- 23- şüphesiz biz, (işte) biz indirdik senin üzerine (o) okunuşu (36/69), tam (planlı) bir indirmeyle.
- 24- öyleyse kararlılık göster yetkenin buyruğu (13/37) için; ve uyma onlardan suçlu (45/6-7), veya pek inkarcıya!
- 25- ve an yetkenin adını, erkende ve geçte.
- 26- ve gecedен, eğil onun için (48/29); ve saygıla onu gecede, uzunca.
- 27- şüphesiz, bu şahıslar seviyorlar acele olanı, ve bırakıyorlar arkalarında ağırca bir günü (22/56-57)!
- 28- biz yarattık onları, ve şiddetlendirdik esirliklerini. ve istediğimiz zaman, değiştiririz onların benzerlerini, (tam) bir değiştirmeye (70/41-42).
- 29- şüphesiz, bu bir anışlıktır (74/49); artık kim isterse, edinir yetkesine doğru bir yol (9/111)!
- 30- ve isteyemezsiniz, sadece öz-otoritenin istemesiyle (74/54-56)! şüphesiz, öz-otorite en bilen, en buyurgan idi.
- 31- girdirir kimi isterse acımasının içine (7/156); ve haksızlık ediciler (39/24) ise, sayıp hazırladı onlar için acıklı bir çile (44/10-16 & 8/50-51)!

BÖLÜM 77

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve (o) göndertilenlere ard arda:
- 2- ve --birinci bölgede-- esenlere bir esişle.
- 3- ve --ikinci bölgede-- yayanlara bir yayışla.
- 4- ve --üçüncü bölgede-- ayıranlara bir ayırışla.
- 5- ve --dördüncü bölgede-- salanlara bir anışla (39/23).
- 6- bir özür, veya bir uyarı (74/36) olarak!
- 7- şüphesiz, söz verildiğiniz (21/104) mutlak düşecektir.
- 8- ve o zaman, yıldızlar söndürüldüğünde,
- 9- ve o zaman, gök yarıldığında,
- 10- ve o zaman, dağlar ufalandığında;
- 11- ve o zaman, gönderilmişler zamanlatıldığında (39/69),
- 12- hangi gün için sürelendirilmişti?
- 13- ayırd etme günü için.
- 14- ve ne idrak ettirdi sana, nedir ayırd etme günü?
- 15- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!

- 16- yıkmadık mı ilkleri?
- 17- sonra izleteceğiz onlara sonrakileri (8/38).
- 18- böylece yaparız cürümkarlara!
- 19- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 20- yaratmadık mı sizi basit bir sudan (:meni)?
- 21- ve kıldık onu imkanlı bir konak yeri içine,
- 22- bilinen bir ölçüye doğru (22/5).
- 23- ve ölçtük; ve ne armağansal ölçücüleriz!
- 24- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 25- kılmadık mı yeri bir merkez?
- 26- hayatlılara, ve ölümlere (80/21).
- 27- ve kıldık onun içinde heybetlice kökleşmiş (dağlar); ve içirdik size tatlı bir su.
- 28- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 29- öne atılın (şimdi) onu yalanlıyor olduğunuza doğru.
- 30- öne atılın bir gölgeye doğru, üç dal sahibi.
- 31- gölgeleyici olmayan, ve zengin kılmayacak alevlerden!
- 32- şüphesiz o saçıyor kıvılcımlar, köşkler gibi.
- 33- sanki şüphesiz o sarı develer gibi.
- 34- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 35- bu (öyle) bir gün ki, konuşmuyorlar.
- 36- ve izin verilmeyecek onlar için, ki özür belirtsinler.
- 37- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 38- (işte) bu, ayırd etme günüdür; topladık sizi ve ilkleri (56/48-50).
- 39- ve eğer (var) idiyse sizin için bir tuzak, haydi tuzaklayın beni (86/15-17)!
- 40- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 41- şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) gölgelikler ve pınarlar içindedirler.
- 42- ve meyveler, tutkuladıklarından.
- 43- yiyyin ve için, afiyetle, çalışıyor (2/25) olduklarınızdan ötürü.
- 44- şüphesiz biz böylece karşılıklılandırırız güzellik edicileri (39/23 & 34)!
- 45- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 46- yiyyin ve geçimlenin, bir azıcık; şüphesiz siz cürümkarlarsınız.
- 47- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 48- ve denildiğinde onlara: --onun üzerinde çalışmak (2/25) üzere-- kıvrılın (48/29)!
asla kıvrılmazlar.
- 49- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
- 50- öyleyse hangi anlatıya, onun (39/23) peşinden, inanıyorlar (2/78 & 3/78 & 6/112-113)?

BÖLÜM 78

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ne hakkında soruşturuyorlar?
 - 2- (o) koca havadis (38/67) hakkında mı?
 - 3- o şey ki, onlar onun hakkında çelişkiye düşenlerdir (2/175-176).
 - 4- asla; --tabloda, sol taraf için-- ileride bilecekler!
 - 5- sonra, asla; --tabloda, sağ taraf için-- ileride bilecekler!
 - 6- kılmadık mı yeri bir beşik?
 - 7- ve dağları birer kazık?
 - 8- ve yarattık sizi eşler (halinde).
 - 9- ve kıldık uykunuzu bir dinlenme.
 - 10- ve kıldık geceyi bir örtünme.
 - 11- ve kıldık gündüzü bir yaşamlık (temin etme).
 - 12- ve yapıladık üstünüzde yedi şiddetlileri (71/15) ~ (15/87)!
 - 13- ve kıldık parıldayan bir lamba.
 - 14- ve indirdik sıkışan (bulutlardan) boşanan bir su,
 - 15- çıkarmamız için onunla taneler ve bitkiler;
 - 16- ve sarmaşıklı bahçeler.
 - 17- şüphesiz, ayırd etme günü (77/38-40) zamanlatılanmış idi.
 - 18- (o) gün, üflendiğinde borunun içine, artık gelivereceksiniz birlikler (halinde)!
 - 19- ve açılıverdi (şimdi) gök, ve oldu kapı kapı.
 - 20- ve gezdirildi dağlar, ve oldu bir serap.
 - 21- şüphesiz, bataklık oldu bir bekçilemiş yeri.
 - 22- taşkınlık ediciler (7/185-186) için bir dönüş yeri.
 - 23- kalıvereceklerdir onun içinde, çağlarca!
 - 24- tatmayacaklar onun içinde (ne) bir serinlik, ve (ne) bir içecek.
 - 25- sadece kaynar su, ve irin.
 - 26- layık bir karşılık (olarak)!
 - 27- şüphesiz onlar ümit etmiyor idiler bir hesabı (69/25-26).
 - 28- ve yalanladılar işaretlerimizi (6/4 & 26/5), tam bir yalanlamayla!
 - 29- ama her istem, (işte) numaralayıp saydıydık onu bir yazıtta (39/23).
 - 30- o halde tadın (şimdi); artık asla arttırmayacağız size, sadece bir çileyi!
 - 31- (ama) şüphesiz, sakınanlar (39/23 & 33) için bir başarıya eriş (vardır).
 - 32- bahçelikler, ve üzüm bağları.
 - 33- ve yaşıt sevginler.

- 34- ve dolu kadehler.
 35- iştımecekler onun içinde (ne) bir boş lakırdı, ve (ne) bir yalan söz.
 36- bir karşılıktır yetkenden, hesaplanmış bir vergi (olarak)!
 37- yetkesidir göklerin ve yerin, ve onların arasındakilerin; pek acıyandır. yönetemezler ondan bir hitaba.
 38- (o) gün, -ayağa- kalktığında ruh (42/52) ve melekler (16/2), bir dizi (halinde), kelam edemezler, sadece (ancak) kendisi için izin verdiği kimse pek acıyanın; ve (o izin verilen kimse) --tabloda, üst bölgelerde-- der gerekeni!
 39- (işte) bu, gerçek gündür (2/62 & mezmurlar 118/22-25); öyleyse artık kim isterse, edinir yetkesine doğru bir dönüş yeri!
 40- şüphesiz biz uyardık sizi yakın bir çileyle (44/10-16)! o gün, gözlediğinde kişi kendi ellerinin takdim ettiklerine, ve diyecek inkarcı (74/31): ah keşkeciğime, toprak olaydım!

BÖLÜM 79

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- ve --birinci bölgede-- çekip alanlara bir tutuşla.
 2- ve --ikinci bölgede-- ileri atılanlara bir atılışla.
 3- ve --üçüncü bölgede-- yüzüp gidenlere bir gidişle.
 4- ve --dördüncü bölgede-- yarışıp geçenlere bir geçişle.
 5- ve (böylelikle) çekip çevirenlere bir emri (42/52)!
 6- (o) gün, sarstığında sarsıcı,
 7- izleyecek onu peşe takılıcı.
 8- kalpler, o gün, hoplayacaktır,
 9- görmeleri kaygılanacaktır (44/15-16)!
 10- (ama) diyorlar: şüphesiz biz mi mutlak --derhal tekrar öteki diyara-- çevirileceklermişiz çukurun içinde?
 11- olduğumuz zaman mı dağılmış kemikler?
 12- dediler: bu o zaman (bizim için) kaybedici bir tekrardır!
 13- ama o yalnızca tek bir komuttur.
 14- ve o zaman onlar --vefat ettirilmelerinin hemen ardından, cehennem, veya cennette-- meydanaadırlar (36/49-54 & 16/28-29 X 32)! (~ 6/36)

- 15- geliverdi mi sana musanın anlatısı?
- 16- bir zaman seslendiydi ona yetkesi onurlandırılmış vadide, tuva:
- 17- git firavuna doğru; şüphesiz o taşkınlık etti!
- 18- ve de ki: var mı senin için arınmana doğru (bir niyetin)?
- 19- ki iletayim seni yetkene doğru, ve ürperesin!
- 20- ve gösterdi ona en büyük işareti (20/22-23).
- 21- ama yalanladı ve baş kaldırdı.
- 22- sonra arka çevirdi, çabalayarak.
- 23- ve devşirdi ve seslendi;
- 24- ve dedi: ben (sizin) yetkenizim, en yüce!
- 25- ve yakalayıp aldı onu öz-otorite sonraki zamanın ve ilk zamanın felaketiyle.
- 26- şüphesiz, bu (anlatı tarzının) içinde mutlak bir ders (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi $12/111 = 39/23$) vardır, ürpercek kimse için!
- 27- peki siz mi daha şiddetlisiniz yaratılıştta, yoksa gök mü (40/57); yapıladı onu.
- 28- yükseltti onun boyunu, ve düzletti onu.
- 29- ve örtüp bürüdü gecesini, ve aydınlatıp çıkardı kuşluğunu.
- 30- ve yer, bunun peşinden yuvarlattı onu;
- 31- çıkardı ondan suyunu ve otağını.
- 32- ve dağlar, kökleştirdi onları.
- 33- bir geçimlik (olarak) sizin için, ve davarlarınız için.
- 34- ama geldiği zaman (o) en büyük hoplatış;
- 35- (o) gün, anacak insan neye çabaladığını (21/94 X 34/5)!
- 36- ve ortaya çıkarıldı (şimdi) korlu alev, gören kimseler için.
- 37- ve ama kim taşkınlık ettiyse (7/185-186),
- 38- ve (böylelikle) tercih ettiyse yakın hayatı;
- 39- artık şüphesiz korlu alev, odur barınma yeri!
- 40- ve ama kim korktuysa yetkesinin kalkış makamından, ve caydırdıysa canı hevesten (42/15);
- 41- artık şüphesiz bahçe, odur barınma yeri!
- 42- soruyorlar sana o saat (30/14-16) hakkında: ne zaman onun kökleşmesi?
- 43- ne (var) ki sende onun anışından (72/25)?
- 44- yetkene doğrudur onun son kararı.
- 45- sen yalnızca bir uyarıcısın, ondan ürpercek kimseye.
- 46- sanki şüphesiz onlar, onu görecekleri gün, kalıvermemişler gibidirler --dünyada--, sadece bir akşam, veya onun kuşluğunda!

BÖLÜM 80

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- surat astı, ve yüz çevirdi;
 - 2- ona geldi diye (o) kör!
 - 3- ama ne idrak ettirebilir sana, belki de o arınacak?
 - 4- veya anış alacak, ve fayda verecek ona (o) anışı (74/31)!
 - 5- ama zenginlenip ötelemiş kimse;
 - 6- ve sen onun için uğraşıyorsun!
 - 7- ve nedir senin üzerine, (o) arınmıyor ise (91/9-10)?
 - 8- ve ama sana gelmiş kimse, çabalayarak,
 - 9- ve o ürperiyor (iken);
 - 10- ve sen ondan kaçınıyorsun!
 - 11- asla; şüphesiz o bir anışlıktır (74/49);
 - 12- artık kim isterse, anış alır onu!
 - 13- --onun aslı & en geçerli nüshası gökteki-- şereflendirilmiş sayfaların içindedir (81/19-20).
 - 14- yükseltilmiştir, temizlenmiştir.
 - 15- aktarıcıların ellerindedir (56/77-79);
 - 16- şerefli, erdemli (olan).
 - 17- ama bitirilesi insan; ne inkar ettirdi (2/26) onu?
 - 18- hangi istemden yarattı onu?
 - 19- bir damladan yarattı onu, ve ölçtü onu.
 - 20- sonra yolu (16/69), kolaylaştırdı ona.
 - 21- sonra öldürdü onu, ve kabre koydurdu onu.
 - 22- sonra istediği zaman, --derhal tekrar öteki diyarda-- dirip yayıverdi onu (36/49-54).
 - 23- (fakat) asla; kılıp bitirmedi --bu diyarda-- ona emrettiğini (23/63)!
 - 24- öyleyse gözlesin insan yiyeceğine doğru.
 - 25- şüphesiz biz akıttık suyu, bir akıtışla.
 - 26- sonra yardık yeri, bir yarışla.
 - 27- ve bitirdik onun içinde taneler,
 - 28- ve üzümler ve yoncalar,
 - 29- ve zeytinler ve hurmalar,
 - 30- ve çimenli bahçelikler,

- 31- ve meyvalıklar ve sebzelikler;
- 32- bir geçimlik (olarak) sizin için, ve davarlarınız için.
- 33- ama geldiği zaman (o) sıçratış;
- 34- (o) gün, kaçacak kişi kendi kardeşinden,
- 35- ve annesinden ve babasından,
- 36- ve hanım arkadaşından ve oğlundan;
- 37- her kişi için onlardan, o gün, bir iş (vardır) onu öteleyecek!
- 38- yüzler, o gün, aydınlıktır.
- 39- gülerdir, müjdeleşendir.
- 40- ve yüzler, o gün, onların üzerinde bir perişanlık (vardır).
- 41- kaplayacak onları bir karartı.
- 42- (işte), o şahıslar onlar inkarcılar (74/31), azgınlardır!

BÖLÜM 81

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- o zaman, güneş dürüldüğünde,
 - 2- ve o zaman, yıldızlar saçıldığında,
 - 3- ve o zaman, dağlar gezdirildiğinde,
 - 4- ve o zaman, evciller atıldığında,
 - 5- ve o zaman, yabaniler devşirildiğinde,
 - 6- ve o zaman, denizler kızdırıldığında,
 - 7- ve o zaman, canlar eşleştirildiğinde (37/22 X 36/56),
 - 8- ve o zaman, gömülen (can) sorulduğunda,
 - 9- hangi kusurdan ötürü bitirildi (85/8-10)?
 - 10- ve o zaman, sayfalar (80/11-13) açılıp yayıverildiğinde,
 - 11- ve o zaman, gök sıyırıldığında,
 - 12- ve o zaman, korlu alev parlatıldığında,
 - 13- ve o zaman, bahçe yaklaştırıldığında,
 - 14- bilecektir (her) can neyi hazır ettiğini (59/18 X 89/24)!
 - 15- öyleyse kesin yemin veririm --alt bölgede-- (o) sinenlere,
 - 16- akıp giden --üst bölgelerdeki-- (o) belirenlere;
 - 17- ve geceye, boğulup çöktüğü zaman,
 - 18- ve sabaha, soluyup açtığı zaman;

-
- 19- şüphesiz o mutlak deyişidir şerefli bir gönderilmişin (:melek elçi cebrail 22/75 & 2/97)!
- 20- bir kuvvet sahibidir (53/5); tahtın sahibi katında imkanlıdır.
- 21- uyulandır, orada güvenilendir (33/36)!
- 22- ve değıldir arkadaşınız (:insan elçi 22/75 & 2/97) bir cinlenmiş.
- 23- çünkü muhakkak gördü onu açık bir ufukta.
- 24- ve değıldir o görünmez (havadisi) üzerine kısıntılayacak (11/49 = 38/88).
- 25- ve değıldir o (muğlak) deyişi taşlanmış bir şeytanın (26/210-211)!
- 26- öyleyse nereye gidiyorsunuz?
- 27- değıldir o, sadece bir anış (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 39/23), kalabalıklar için!
- 28- isteyen kimseler için sizden, ayakta -dosdoğru- gitmeyi.
- 29- ve isteyemezsiniz, sadece öz-otoritenin istemesiyle (74/55-56), kalabalıkların yetkesi!

BÖLÜM 82

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- o zaman, gök çatladığında,
- 2- ve o zaman, gezegenler dağıldığında,
- 3- ve o zaman, denizler taşırıldığında,
- 4- ve o zaman, kabirler deştirildiğinde;
- 5- bilecektir (her) can ne takdim ettiğini, ve sonraya attığını (74/36-37)!
- 6- ey insan, ne kandırdı seni (6/112-113) en şerefli yetkene karşı?
- 7- o kimse ki yarattı seni, ve düzeltti seni, ve denk etti seni.
- 8- hangi biçimde istediye, derleyip yükseltti seni.
- 9- asla; hayır, yalanlıyorsunuz ergiyi (48/28)!
- 10- ama şüphesiz, sizin üzerinizde mutlak koruyucular (vardır);
- 11- şerefli yazıcılar (50/16-18).
- 12- biliyorlar yaptıklarınızı!
- 13- şüphesiz, erdemliler (2/177) armağanlar içindeler.
- 14- ve şüphesiz, azgınlar (80/42) korlu alevin içindeler;
- 15- yaslanacaklar ona ergi gününde.
- 16- ve değıldir onlar ondan (kaçıp) görünmezleyecekler (32/20)!

- 17- ve ne idrak ettirdi sana, nedir ergi günü?
 18- sonra, ne idrak ettirdi sana, nedir ergi günü?
 19- (o öyle bir) gün ki, yönetemeyecek bir can (diğer) bir can için, hiçbir istemle (2/254);
 ve emir, o gün, öz-otorite içindir!

BÖLÜM 83

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- yazıklar olsun (o) kurnazlık edicilere!
 2- o kimseler ki, ölçerek aldıklarında ahaliden, yerince ahzettiriyorlar.
 3- ama onlara ölçerek verdiklerinde, veya onlara tartarak verdiklerinde, kaybettiriyorlar.
 4- sanmıyor mu o şahıslar, şüphesiz onlar uyandırılacaklardır,
 5- koca bir gün için?
 6- (o) gün ayağa kalktığında ahali, kalabalıkların yetkesi için (39/68-70)!
 7- asla; şüphesiz, azgınların (80/42) yazıtı bir dipselin içindedir.
 8- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o dipsel?
 9- rakamlandırılmış bir yazıttır!
 10- yazıklar olsun, o gün, yalanlayıcılar (56/82) için!
 11- o kimseler ki yalanlıyorlar ergi gününü (82/17-19).
 12- ve yalanlamaz onu, sadece her düşmanlık edici, suçlu (45/6-7)!
 13- aktarıldığı zaman onun üzerine işaretlerimiz (6/4 & 26/5), dedi: --bunlar sadece--
 ilklerin (:evvel peygamberlerin 21/5) --bu konuyla alakasız, klasik ikişerli & eşlemeli--
 bildirim tarzlarıdır (6/25)! (bkz. musa & isa & davud & muhammed peygamberlerin sözleri)
 14- asla; hayır, paslandırdı kalplerinin üzerini (o) kazanıyor (2/81) oldukları!
 15- asla; şüphesiz onlar yetkelerinden, o gün, mutlak perdelenenlerdir.
 16- sonra, şüphesiz onlar mutlak yaşlanacaklar korlu aleve.
 17- sonra denilecek: (işte), budur o şey ki, onu yalanlıyorsunuz (16/62)!
 18- asla; şüphesiz, erdemlilerin (2/177) yazıtı doruksalın içindedir.
 19- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o doruksal?
 20- rakamlandırılmış bir yazıttır!
 21- tanık olacaktır ona yakınlaştırılanlar.
 22- şüphesiz, erdemliler (2/177) armağanlar içindeler.
 23- koltuklar üzerinde, gözlüyorlar.
 24- tanırısın onların yüzlerinde armağanlar neşesini.

- 25- içirilecekler mühürlü bir aromalıdan;
- 26- onun mühürü misk (olan). öyleyse bunun için nefes harcasın (tüm) nefes harcayacaklar.
- 27- ve onun karışımı berrakdandır.
- 28- bir pınardır, içecek ondan yakınlştırılanlar (56/10-11)!
- 29- (ama) şüphesiz, cürüm işlemiş (7/40) o kimseler gülüyor idiler inanmış (2/26) o kimselere.
- 30- ve uğrayıp geçtikleri zaman onlardan, mimikleşiyorlardı.
- 31- ve geri döndükleri zaman gruplarına doğru, geri dönerlerdi eğleniciler (olarak).
- 32- ve onları gördükleri zaman, derlerdi: şüphesiz, bu şahıslar mutlak sapkınlardır!
- 33- ama gönderilmediydiler onların üzerine --bekçilik edecek-- koruyucular (olarak)!
- 34- öyleyse bugün, inanmış (2/25-26) o kimseler de (artık) inkarcılara (2/26-27) gülüyorlar.
- 35- koltuklar üzerinde, gözlüyorlar.
- 36- o halde ödüllendirilmedi mi (şimdi) o inkarcılar, yapıyor olduklarıyla?

BÖLÜM 84

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- o zaman, gök yarıldığında,
 - 2- ve kulak verdiğiinde yetkesi için, ve gerçekleştiğinde;
 - 3- ve o zaman, yer uzatıldığında,
 - 4- ve attığında içindekileri, ve boşaldığında,
 - 5- ve kulak verdiğiinde yetkesi için, ve gerçekleştiğinde;
 - 6- ey insan, şüphesiz sen uğraşıcısın yetkene doğru, (tam) bir uğraşıyla; ve rastgeleceksin ona!
 - 7- ve ama kim ki verilirse yazıtı sağ yanından;
 - 8- artık hesaba çekilecek (o), kolay bir hesaba çekilişle,
 - 9- ve geri dönecek grubuna doğru mutlu kılınmış (olarak)!
 - 10- ve ama kim ki verilirse yazıtı sırtının arkasından;
 - 11- artık çağırarak (o) bir yok oluşu,
 - 12- ve yaslanacak çılgın aleve!
 - 13- çünkü şüphesiz o (kendi) grubu içinde mutlu kılınmış idi.
 - 14- şüphesiz o sandıydı asla azarlanmayacağını (16/28 & 16/62)!
 - 15- evet, şüphesiz yetkesi onu gören idi.

- 16- öyleyse kesin yemin veririm (o) şafağa,
 17- ve geceye, ve derleyip topladıklarına,
 18- ve aya, derlenip toplandığı zaman;
 19- mutlaka bineceksiniz tabakadan tabakaya (54/1)!
 20- ama nedir onlar için ki, inanmıyorlar (54/2)?
 21- ve okunduğu zaman onların üzerine okunuş (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23), eğilmiyorlar?
 22- hayır, inkar etmiş (2/26) o kimseler yalanlıyorlar!
 23- ama öz-otorite en bilicidir gizleyiverdiklerini.
 24- öyleyse müjdele onları acıklı bir çileyle (44/10-16 & 8/50-51)!
 25- sadece (müstesna) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; onlar için bir ücret (var olacaktır), minnet edilmişliğin dışında!

BÖLÜM 85

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- ve göğe, burçlar sahibi,
 2- ve (o) söz verilen güne (70/42-44),
 3- ve tanık olana, ve tanık olunana;
 4- ki (o) bitirilesi göçük arkadaşları!
 5- ateş, tutuşturucu (yakıt) sahibi,
 6- o zaman onlar (:fanatik saldırganlar 22/72) onun üzerine oturmuşlar (iken),
 7- ve onlar (bu) yaptıkları üzerine inananlara (74/31) tanıklar (olarak)!
 8- ve öğ almıyorlardı onlardan, sadece inanıyorlar diye öz-otoriteye (3/84); en üstün, en övülen.
 9- o kimse ki, onun içindir yönetimi göklerin ve yerin! ve öz-otorite her istem üzerinde bir tanıktır.
 10- şüphesiz, (böylece) denemiş o kimseler erkek inananları ve hanım inananları (74/31), sonra asla pardonlamamışlar; artık onlar için batacık çilesi (var olacaktır), ve onlar için yakıcının çilesi (var olacaktır)!
 11- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; onlar için bahçeler (var olacaktır), altından nehirler akan. budur büyük bir başarıya eriş!
 12- şüphesiz, yetkenin çarpışı mutlak pek şiddetlidir.
 13- şüphesiz o, odur başlatıyor ve döndürüyor -olan- (10/4)!
 14- ve o en bağışlayıcıdır, en arzulanıdır.

- 15- tahtın sahibidir; en itibarlıdır.
- 16- yapabilendir, neyi dilerse (36/82)!
- 17- peki geliverdi mi sana (o) orduların anlatısı,
- 18- firavunun ve semudun (89/9-14)?
- 19- hayır, --burada-- inkar etmiş (74/31) o kimseler bir yalanlama içindeler.
- 20- ama öz-otorite onların arkalarından kuşatmıştır.
- 21- hayır, o --gökteki aslı & en geçerli nüshası kaydıyla (81/19-21)-- itibarlı bir okunuştur (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 36/69 = 39/23).
- 22- korunan bir levhanın içindedir (56/77-79)!

BÖLÜM 86

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve göğe, ve (o) dalgasala,
 - 2- ve ne idrak ettirdi sana, nedir (o) dalgasal?
 - 3- (gönderdiği dalgalarla) delici bir yıldızdır -o- (67/5)!
 - 4- her can, işte onun üzerinde bir koruyucu (82/10-11) vardır.
 - 5- öyleyse gözlesin insan, neden yaratıldı?
 - 6- yaratıldı atılan bir sudan (:meni).
 - 7- (sonra) çıkıyor (o insan) bel kemiği ve kaburgalar arasından.
 - 8- şüphesiz o onun --tekrar ona-- döndürülmesi üzerine de mutlak ölçücüdür (45/15)!
 - 9- (o) gün, test edildiğinde sırlar;
 - 10- artık yoktur onun için hiçbir kuvvet, ve bir yardımcı (69/25-30)!
 - 11- ve göğe, dönüşleme sahibi,
 - 12- ve yere, ayrışlama sahibi,
 - 13- şüphesiz o ayırd edici mutlak bir deyiştir (81/19 & 25-27)!
 - 14- ve değildir o bir boş oyalanış (57/12-13)!
 - 15- (ama) şüphesiz onlar tuzaklıyorlar bir tuzağı.
 - 16- ve (ben de) tuzaklıyorum bir tuzağı.
 - 17- öyleyse mühlet ver (o) inkarcılara (2/26), mühletle onları, bir sürecik!

BÖLÜM 87

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- saygıla yetkenin adını, en yüce!
 - 2- o kimse ki yarattı, ve düzeltti (32/9).
 - 3- ve o kimse ki ölçtü, ve ilette (77/23).
 - 4- ve o kimse ki çıkardı otlağı.
 - 5- ve (bunun ardından) kıldı onu kupkuru bir çerçöp!
 - 6- okuyacağız sana --herbir benzeşmeli kelimeleri--, öyleyse unutma (75/17-18);
 - 7- sadece (müstesna) öz-otoritenin istedikleri. (bunun ardından) şüphesiz o bilir --tablo üzerindeki-- açksalı, ve --tablo altına düşüp-- saklananları (74/26-30)!
 - (bu konuda biraz daha detaylı & net bilgi için, lütfen ayrıca bkz. öz-okunuş, giriş bölümü.)
 - 8- ve kolaylaştıracağız sana en kolayı.
 - 9- öyleyse anış ver, eğer fayda verirse (bu) anışı (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler mesajı 74/26-31 = 39/23)!
 - 10- anış alacaktır, ürperen kimse.
 - 11- ama uzak duracaktır ondan, kahırlanmış (olan).
 - 12- o kimse ki yaslanacak en büyük ateşe.
 - 13- sonra ölmeyecek onun içinde, ve hayatlanmayacak!
 - 14- (ama) muhakkak rahata erdi arınmış kimse.
 - 15- ve anmış yetkesinin adını, ve desteklemiş (bunu)!
 - 16- hayır, tercih ediyorsunuz yakın hayatı.
 - 17- ama sonraki zaman daha iyidir, ve daha baki kalıcıdır.
 - 18- şüphesiz, bu (:anış 39/23 = 2/23-27) ilklerin sayfaları içinde de (haber verilmiştir).
 - 19- ibrahimin ve musanın sayfalarında (bkz. ata peygamberler 10/9 = 8/5-7 & musa 18/18-19 = 32/1-3)!

BÖLÜM 88

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- geliverdi mi sana (o) bürüyücünün (44/10-11) anlatısı?
 - 2- yüzler, o gün, kaygılıdır.
 - 3- çalışmıştır (23/63-67), yorgun düşmüştür!
 - 4- yaslanacaktır kızgın bir ateşe.
 - 5- içirilecektir kaynar bir pınardan.

- 6- yoktur onlar için bir yiyecek, sadece batıcı dikenden.
- 7- beslemez, ve zengin kılmaz açlıktan!
- 8- yüzler, o gün, armağansıdır.
- 9- çabası (21/94) için hoşnut olandır!
- 10- yüksek bir bahçe içindedir.
- 11- iştmezsin onun içinde bir boş lakırdı (56/25).
- 12- onun içinde akan bir pınar (vardır).
- 13- onun içinde yükseltilmiş sofalar (vardır),
- 14- ve konulmuş kaplar,
- 15- ve dizilmiş yastıklar,
- 16- ve serilmiş halılar!
- 17- öyleyse gözlemiyorlar mı deveye doğru; nasıl yaratıldı?
- 18- ve göğe doğru; nasıl yükseltildi?
- 19- ve dağlara doğru; nasıl dikildi?
- 20- ve yere doğru; nasıl yayıldı?
- 21- öyleyse anış ver (74/31); sen yalnızca bir anış vericisin!
- 22- değilsin onların üzerine bir zorlayıcı.
- 23- ama kim yüz çevirirse, ve inkar ederse (74/31);
- 24- artık çilelendirecektir onu öz-otorite en büyük bir çilelendirmeye!
- 25- şüphesiz, bize doğrudur onların dönüşü.
- 26- sonra şüphesiz, bizim üzerimizdir onların hesabı (84/7-12)!

BÖLÜM 89

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve tan vaktine,
 - 2- ve on geceye (19/10 & 69/7),
 - 3- ve --tablo üzerindeki-- çifte (39/23), ve --tablo altındaki-- teke (3/7),
 - 4- ve geceye, geçtiği zaman;
 - 5- yok mudur bu (anlatı tarzının) içinde bir yemin verme (56/76-77), belleyiş sahibi (olanlar) için?
 - 6- görmedin mi, nasıl yaptı yetken ad (halkına)?
 - 7- ve ireme, sütunlar sahibi?
 - 8- o şey ki, yaratılmıydı onun bir benzeri beldeler içinde.
 - 9- ve semuda, oymuş o kimselere vadide kayaları?
 - 10- ve firavuna, kazıklar sahibi?

- 11- o kimseler ki taşkınlık ettiler (7/185-186) beldelerin içinde;
 12- ve çoğalttılar onun içinde bozgunculuğu (2/204-205).
 13- ve salladı onların üzerine yetken çile kamçısını!
 14- şüphesiz, yetken gözetleyiş yerindedir.
 15- ve ama insan, onu test ettiği zaman yetkesi, ve onu şereflendirdiğinde ve ona armağan verdiğinde, derhal diyor: yetkem şereflendirdi beni!
 16- ve ama onu test ettiği zaman, ve ölçüp kısıtığında onun üzerine besinini, derhal diyor: yetkem rezil etti beni!
 17- asla; hayır, şereflendirmiyorsunuz yetimi (2/215).
 18- ve önermiyorsunuz yiyecekler üzerine yoksulu (2/273).
 19- ve yiyorsunuz mirası, oburca bir yiyeşle.
 20- ve seviyorsunuz malı, ihtiraslı bir sevişle.
 21- asla; parçalandığı zaman yer, parça parça;
 22- ve geldiğinde yetken, ve melekler, dizi dizi;
 23- ve getirilecek o gün batacak! o gün, anacak insan; ama nasıl (olabilir artık) onun için (o) anışı (74/31)?
 24- diyor: ah keşkeciğime takdim etseydim (74/36-37) hayatım için!
 25- ve o gün, çilelendiremez (artık) --sol taraf için-- onun çilelendirmesi (gibi) hiçbiri (58/4).
 26- ve bağlayamaz (artık) --sağ taraf için-- onun bağlayışı (gibi) hiçbiri (58/5).
 27- ama ey yatışmış (13/28) can,
 28- (sen) dön yetkene doğru, hoşnut etmiş ve hoşnut edilmiş (olarak)!
 29- ve gir hizmetkarlarım içine;
 30- ve gir bahçeme (74/39-47)!

BÖLÜM 90

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 1- kesin yemin veririm bu beldeye (95/1-3);
 2- ki sen yasalsın bu beldeye (28/57)!
 3- ve doğurucuya, ve doğurduğuna;
 4- muhakkak yarattık (o) insanı bir didiniş içinde.
 5- hesap mı ediyor, asla ölçüp kısmaz diye onun üzerine biri (19/77-78)?
 6- diyor: (çünkü) yıkıp harcadım yığınla mal (4/38)!
 7- hesap mı ediyor, asla (kusuruyla) görmez onu diye biri (23/55-56)?

- 8- kılmadık mı onun için iki göz?
- 9- ve bir dil, ve iki dudak?
- 10- ve ilettik onu iki yükseltiye (74/27-31)!
- 11- ama katlanmadı gayrete.
- 12- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o gayret?
- 13- çözmektir bir boyunsalı (2/177)!
- 14- veya yiyeceklendirmektir bir gün içinde, kıtlıksal (olan);
- 15- bir yetimi, yakınlık sahibi,
- 16- veya bir yoksulu, muhtaçlık sahibi (2/215)!
- 17- sonra, olmak inanmış (74/31) o kimselerden; ve birbirlerine salık vermişler kararlılığı (2/155), ve birbirlerine salık vermişler acımayı (17/24).
- 18- (işte), o şahıslar sağ tarafın arkadaşlarıdır!
- 19- ama inkar etmiş o kimseler işaretlerimizi (6/4 & 26/5); işte, onlar şom tarafın arkadaşlarıdır!
- 20- onların üzerine kilitlenmiş bir ateş (var olacaktır).

BÖLÜM 91

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve güneşe, ve onun kuşluğuna;
 - 2- ve aya, onu izlediği zaman,
 - 3- ve gündüze, onu yansıttığı zaman,
 - 4- ve geceye, onu bürüdüğü zaman.
 - 5- ve göğe, ve onu yapılayana,
 - 6- ve yere, ve onu döşeyene,
 - 7- ve cana, ve onu düzletene (18/37);
 - 8- ve ona ilham edene azgınlığını (7/146), ve sakınmasını (47/17)!
 - 9- muhakkak rahata erdi onu arındırmış (80/3-4) kimse,
 - 10- ama muhakkak perişan oldu onu kirletmiş (80/5-7) kimse!
 - 11- yalanladı semud (halkı), taşkınlığından ötürü.
 - 12- o zaman ayaklandı en kahırlanmış;
 - 13- ve dediğinde onlar için öz-otoritenin gönderilmiş: (işte), öz-otoritenin dişi devesi, ve onun içirilmesi (54/27-28)!

14- ama yalanladılar onu, ve parçaladılar o (dişi deveyi)! ve darmadağın etti onların üzerine yetkeleri, kusurlarından ötürü; ve yıkıp düzeltti orayı!

15- ve korkmaz (o) onun sonundan (21/23)!

BÖLÜM 92

* öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.

1- ve geceye, bürüdüğü zaman,

2- ve gündüze, yansıdığı zaman,

3- ve yaratana erkeği ve dişiye;

4- şüphesiz, çabalarınız mutlak çeşitlidir!

5- ve ama kim vergilerse (8/41), ve sakınırsa,

6- ve doğrularsa en güzeli (39/23);

7- artık kolaylaştıracağız ona en kolayı!

8- ve ama kim cimrilirse (41/7), ve ötelenirse,

9- ve yalanlarsa en güzeli (39/23);

10- artık kolaylaştıracağız ona en zoru!

11- ve zengin kılmayacak onu malı, yuvarlandığı zaman.

12- şüphesiz, bizim üzerimizdir ileti (39/23)!

13- ve şüphesiz, bizim içindir sonraki zaman, ve ilk zaman.

14- ve uyardım sizi parlayan bir ateşle.

15- yaslanmaz ona, sadece en kahırlanmış;

16- o kimse ki yalanladı, ve yüz çevirdi (75/31-32)!

17- ve uzak tutulacaktır ondan, en sakınmış;

18- o kimse ki verir malını (2/261) arınması için.

19- ve yoktur biri için, onun katında, hiçbir armağan karşılıklılandırılacağı;

20- sadece arayarak yetkesinin yüzünü, en yüce!

21- o halde ileride (kendisi de) hoşnut olacaktır (89/28-30).

BÖLÜM 93

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve kuşluk vaktine,
 - 2- ve geceye, çöktüğü zaman;
 - 3- ama (hepten) bırakmadı seni yetken (21/87-88), ve (tümünden) kızmadı (48/1-3)!
 - 4- ve mutlak sonraki zaman daha iyi (olacaktır) senin için ilk zamandan.
 - 5- ve ileride vergileyecek sana yetken, ve hoşnut olacaksın (89/27-30)!
 - 6- bulmadı mı seni bir yetim (olarak), ve barındırdı.
 - 7- ve buldu seni bir sapkın (olarak), ve ilettili (39/23)!
 - 8- ve buldu seni bir yoksun (olarak), ve zenginlettili.
 - 9- ve ama yetim, öyleyse iteleme (2/220).
 - 10- ve ama dilenip soran, öyleyse azarlama (70/24-25).
 - 11- ve ama yetkenin (o) armağanını (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi), haydi anlatıla (93/11 = 39/23)!

BÖLÜM 94

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ferahlatmadık mı senin için göğsünü?
 - 2- ve koyup indirdik senden ağırlığını,
 - 3- o şey ki çöktürdüydü sırtını.
 - 4- ve yükselttik senin için (o) anışını (39/23)!
 - 5- o halde şüphesiz, zorlukla birlikte --tabloda, sol tarafta-- bir kolaylık (vardır).
 - 6- şüphesiz, zorlukla birlikte --tabloda, sağ tarafta-- bir kolaylık (vardır).
 - 7- öyleyse boşaldığın zaman, yine yorul.
 - 8- ve yetkene doğru, umutlan (93/5)!

BÖLÜM 95

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve incire, ve zeytine,
 - 2- ve (bu) güzelimsi tepelere;
 - 3- ve (işte), bu güvenli beldeye!
 - 4- muhakkak yarattık insanı en güzel bir -ayakta- duruşta.
 - 5- sonra çevirdik onu altların en altına (28/42).
 - 6- sadece (müstesna) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler. işte, onlar için bir ücret (var olacaktır), minnet edilmişliğin dışında!
 - 7- o halde ne yalanlatabilir sana, bunun peşinden, (o) ergiyi (:ikişerli, benzeşmeli kelimeler sistemi $48/28 = 39/23$)?
 - 8- öyleyse değil midir öz-otorite buyruk vericilerin en buyurganı?

BÖLÜM 96

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- oku (17/106), yetkenin adıyla; o kimse ki yarattı.
 - 2- yarattı insanı bir asılgandan.
 - 3- oku (17/106); ve yetken en şereflidir!
 - 4- o kimse ki öğretip bildirdi kalemlerle (68/1).
 - 5- öğretip bildirdi insana --daha evvel-- bilmediklerini.
 - 6- asla; şüphesiz, (o) insan mutlaka taşkınlık eder (7/185-186);
 - 7- onu gördü diye, zenginlenip öteledi!
 - 8- şüphesiz, yetkene doğrudur dönüş (31/23-24).
 - 9- peki gördün mü caydıran o kimseyi--
 - 10- bir hizmetkarı, (o) desteklediği (33/56) zaman?
 - 11- gördün mü, eğer o bir ileti (39/23) üzerinde idiyse;
 - 12- veya emretmiş (idiyse) sakınmayı (39/33)?
 - 13- (ama) gördün mü, eğer (o) yalanladı, ve yüz çevirdiyse (75/31-32)?
 - 14- peki bilmedi mi, şüphesiz öz-otorite görüyor?
 - 15- asla; eğer caymazsa, (biz de) mutlaka sürteceğiz alnını;
 - 16- (o) yalancı, hatakar alnını!
 - 17- öyleyse haydi çağırсын çetesini.
 - 18- (biz de) çağıracağız (o) kodamanları (48/7 & 6/65 & ...) ~ (66/6)!
 - 19- asla; (sen) uyma ona. ama eğil (48/29), ve yakınlaş!

BÖLÜM 97

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- şüphesiz biz indirdik onu (39/23) ölçü gecesinin içinde.
 - 2- ve ne idrak ettirdi sana, nedir (o) ölçü gecesi?
 - 3- ölçü gecesi daha iyidir bin aydan!
 - 4- inmektedir onun içinde (o) melekler ve ruh (16/2), yetkelerinin izniyle; --tabloda, o dört bölgesi-- her emirden (44/4)!
 - 5- selamdır o, doğuşuna kadar tan vaktinin (73/20).

BÖLÜM 98

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- değildi inkar etmiş o kimseler yazıt grubundan (5/68), ve ortak koşuculardan (22/17), kopup ayrılacaklar, onlara geliverinceye kadar o açık belge (6/157).
 - 2- bir gönderilmiş öz-otoriteden, aktaran tertemiz sayfaları.
 - 3- onun --gökteki aslı & en doğru nüshasının-- içinde ayakta kalıcı yazıtlar (80/13-16 & 56/77-79) vardır!
 - 4- ve ayrılığa düşmedi kendilerine yazıt verilmiş o kimseler, sadece o açık belgenin (6/157) tam onlara gelmesinin peşinden.
 - 5- ama emredilmediler, sadece hizmet etmeleriyle öz-otoriteye, has kılıçlar (olarak) onun için ergiyi (39/2-3), birleyiciler olarak (6/161 & 12/40), ve ayakta tutmalarıyla destekleyişi (2/238 & mezmurlar 55/16-17) ve vermeleriyle arınma payını (8/41 & mezmurlar 37/26-28). ve işte, budur ayakta kalıcı ergi (12/40 = 5/44 & 5/47 & 5/48 & 5/68)!
 - 6- şüphesiz, inkar etmiş o kimseler yazıt grubundan (5/68), ve ortak koşuculardan (22/17), batacak ateşi içindedirler; sürekliler (olarak) onun içinde! o şahıslar onlar evriltilmişlerin en kötüleridir.
 - 7- şüphesiz, inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25) o kimseler; o şahıslar onlar evriltilmişlerin en iyileridir.
 - 8- onların karşılıkları, yetkelerinin katında, bolluk bahçeleridir, altından nehirler akan; sürekliler (olarak) onun içinde, sonsuzca! hoşnut oldu öz-otorite onlardan, ve hoşnut oldular ondan. bu, ürperen kimse içindir yetkesinden (39/23)!

BÖLÜM 99

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- sarsıldığı zaman yer, (o) sarsılmasıyla,
 - 2- ve çıkardığında yer kendi ağırlıklarını,
 - 3- ve dediğinde insan: ne (oluyor) ona?
 - 4- o gün, anlatacaktır (böylelikle) kendi haberlerini;
 - 5- çünkü şüphesiz, yetken esinlediğinden ona!
 - 6- o gün, (o) ahali --derhal-- dönüp gelecektir dalgalar (halinde), gösterilmeleri için çalışmaları (36/48-54).
 - 7- artık kim çalışmışsa zerre ağırlığınca bir iyilik (16/30), görecektir onu (36/55-58)!
 - 8- ve kim çalışmışsa zerre ağırlığınca bir kötülük (16/24), görecektir onu (36/59-64)!

BÖLÜM 100

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve --sol tarafta-- akın edenlere bir solumayla,
 - 2- ve --sağ tarafta-- alev saçanlara bir parlamayla,
 - 3- ve --alt bölgeye-- dıştalanlara bir sabah;
 - 4- ki dağıttılar onunla --sol tarafta-- bir tozlayışla,
 - 5- ve daldılar onunla --sağ tarafta-- bir toplayışla (9/111)!
 - 6- şüphesiz, insan yetkesine karşı mutlak pek nankördür.
 - 7- ve şüphesiz o bunun üzerine mutlak bir tanıktır.
 - 8- ve şüphesiz o iyilik (:mal & mülk) sevgisi için mutlak pek şiddetlidir.
 - 9- ama bilmiyor mu, destirildiği zaman --kıyamet gününde, tekrar dünyada-- kabirlerin içindekiler,
 - 10- ve derletildiğinde göğüslerin içindekiler;
 - 11- şüphesiz, yetkeleri onlardan, o gün (39/67-70), --yine-- mutlak en haberdardır!

BÖLÜM 101

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- felaketleyici!
 - 2- nedir o felaketleyici?
 - 3- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o felaketleyici?
 - 4- (o) gün, olduğunda ahali saçılmış pervaneler gibi,
 - 5- ve olduğunda dağlar atılmış yünler gibi;
 - 6- ve ama kim ki, ağır bastı tartıları (42/17),
 - 7- artık o hoşnut olunan bir yaşamlık içindedir!
 - 8- ve ama kim ki, hafif bastı tartıları (42/17),
 - 9- artık onun da anası uçurumdur!
 - 10- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o?
 - 11- pek kızgın bir ateştir (51/9-14)!

BÖLÜM 102

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- oyaladı sizi çoğalma yarışı;
 - 2- ziyaretlemenize kadar kabirleri (57/20).
 - 3- asla; --tabloda, sol taraf için-- ileride bileceksiniz!
 - 4- sonra, asla; --tabloda, sağ taraf için-- ileride bileceksiniz!
 - 5- asla; eğer bilseniz odaklanıcı bir bilgiyle;
 - 6- mutlaka göreceksiniz korlu alevi.
 - 7- sonra, mutlaka göreceksiniz onu odaklanıcı bir gözle.
 - 8- sonra, mutlaka sorulacaksınız, o gün, armağanlardan (93/11 & 43/44)!

BÖLÜM 103

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- ve çağa;
 - 2- şüphesiz, insan bir kaybediş içindedir (11/119)!
 - 3- sadece (müstesna) inanmış ve düzelticilikler için çalışmış (2/25 ~ 2/220 & 4/114 & ...) o kimseler; ve birbirlerine salık vermişler gerçeği (10/108), ve birbirlerine salık vermişler kararlılığı (31/17)!

BÖLÜM 104

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- yazıklar olsun her --tabloda, sol tarafa karşı-- çekiştirici, --sağ tarafa karşı-- ayıplayıcıya (2/171)!
 - 2- o kimse ki topladı malı, ve saydırdı onu.
 - 3- hesap ediyor ki, şüphesiz malı sürekli kılacak onu (23/55-56)!
 - 4- asla; mutlaka atılıverecek ufalayıcının içine!
 - 5- ve ne idrak ettirdi sana, nedir o ufalayıcı?
 - 6- öz-otoritenin ateşidir, tutuşturulmuş;
 - 7- o şey ki çıkagelecek zihinlerin üzerine (14/42-43)!
 - 8- şüphesiz o onların üzerine kilitlemiş (olacaktır);
 - 9- dikilmiş sütunların içinde (32/20)!

BÖLÜM 105

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- görmedin mi nasıl yaptı yetken o filsi (:tank) arkadaşlarına?
 - 2- kılmadı mı onların tuzaklarını bir sapkınlık içinde?
 - 3- ve gönderdi onların üzerine kuşular (:uçaklar) sürülerce;
 - 4- boşaltıyorlardı onlara kızgından taşlar (48/7 & 6/65).
 - 5- ve (böylelikle) kıldı onları (4/47 & 9/98) yenilmiş yapraklar gibi!

BÖLÜM 106

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- (o) kafilenin kaynaştırımı için;
 - 2- onların kaynaştırımı --sol tarafta-- güz, ve --sağ tarafta-- yaz mevsiminde (9/41)!
 - 3- öyleyse hizmet etsinler bu evin (3/96) yetkesine;
 - 4- o kimse ki yiyeceklendirdi onları açlıktan, ve güvenli kıldı onları korkudan (28/57)!

BÖLÜM 107

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- gördün mü yalanlayan o kimseyi (o) ergiyi (48/28)?
 - 2- ve budur o kimse ki iteler yetimi (93/6).
 - 3- ve önermez yiyeceklendirme üzerine yoksulu (2/273)!
 - 4- öyleyse yazıklar olsun (o) destekleyiciler için.
 - 5- o kimseler ki, onlar destekleyişlerinde bihaberdirler.
 - 6- o kimseler ki, onlar gösteriş yapıyorlar (4/38).
 - 7- ve menediyorlar yararlılığı (68/12)!

BÖLÜM 108

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- şüphesiz biz vergiledik sana (o) çoksalı!
 - 2- öyleyse destekle yetken için (4/166), ve derinleş.
 - 3- ve şüphesiz (o) karşıtların, işte o --tabloda, alt bölgede de-- tükenip bitendir (33/26-27)!

BÖLÜM 109

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- de ki: ey inkarcılar (74/31)!
 - 2- hizmet etmem (o) hizmet ettiklerinize (9/31).
 - 3- ve değilsiniz siz hizmet edecekler (bu) hizmet ettiğime (39/11).
 - 4- ve değilim ben hizmet edecek (o) hizmet ettiklerinize.
 - 5- ve değilsiniz siz hizmet edecekler (bu) hizmet ettiğime.
 - 6- öyleyse sizin için (olsun) erginiz (42/21); ve benim için (olsun) ergim (6/161)!

BÖLÜM 110

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- geldiği zaman öz-otoritenin yardımı, ve açiveriş,
 - 2- ve gördüğünde ahaliyi giriyorlar (iken) öz-otoritenin ergisi (48/28) içine, birlikler (halinde);
 - 3- derhal saygıla yetkenin övgüsüyle, ve bağışlanma dile ondan (47/19)! şüphesiz o idi en pardonlayıcı.

BÖLÜM 111

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- kurusun iki eli (o) alev babasının; ve kurudu.
 - 2- zengin kılmadı onu malı, ve kazandıkları (74/11-17).
 - 3- yaslacaktır bir ateşe, alev sahibi (olan)!
 - 4- ve (dişi) kişisi odun taşıyıcısı (olduğu halde),
 - 5- boynunda kopmaz liften bir iple (37/21-34)!

BÖLÜM 112

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- de ki: odur öz-otorite, bir (olan).
- 2- öz-otorite, mutlaksal (28/88)!
- 3- hiç doğurmamış, ve hiç doğurulmamış.
- 4- ve hiç olmadı onun için bir rakip, (hiç) biri (17/88)!

BÖLÜM 113

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
- 1- de ki: sığırırım yarıp açışın (6/95-96) yetkesine!
- 2- kötülüğünden (o) yarattıklarının (23/97-98).
- 3- ve kötülüğünden çökenin (17/78), bastığı zaman.
- 4- ve kötülüğünden (o) üfürenlerin (nikah) bağlarının (2/102 ~ 13/25) içine!
- 5- ve kötülüğünden kıskananın (2/109), kıskandığı zaman.

BÖLÜM 114

- * öz-otoritenin adıyla, pek acıyan, en acıyan.
 - 1- de ki: sığırırım (o) yetkesine ahalinin,
 - 2- (o) yöneticisine ahalinin,
 - 3- (o) otoritesine ahalinin (28/70)!
 - 4- kötülüğünden pek sinsî fısıldayıcının;
 - 5- o kimse ki fısıldar göğüslerinin içine ahalinin (6/112 & 121),
 - 6- cinlerden ve ahalidendir (onlar)!
-
-